

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars hiemalis - Cod. Lichtenthal 128

[Paris], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Pars hyemalis

[urn:nbn:de:bsz:31-40505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40505)

Incipit pars hyemalis.

Dñica .j. aduentus. Qui uiuis et regnas deo p oia sc̄la sc̄lorū. Amē. Post cōpleto. de br̄a. Agie ā. v. r. ofo q̄ sequunt de centesiq̄s iuigi. natui. dñi. ā. Regnū tuū f. lū. cū rel. Ep. i. thes. s

omissa clausula. Et famus los. peludis Qui uiuis et regnas deo p oia sc̄la sc̄lorū. Amē. Post cōpleto. de br̄a. Agie ā. v. r. ofo q̄ sequunt de centesiq̄s iuigi. natui. dñi. ā. Ecce ꝑcipies et partes filium: et uocabis nomē ei⁹ iesu: hic erit magn⁹ et filius altissimi uocabitur. Ave maria gra plena. Dñs tecū. **Pro.**

Quis pacis factificet vos p oia: et integer spūs uester in aia et corp⁹ sine q̄rela in aduentu dñi nr̄i iesu xp̄isti seruetur. Deo gr̄as.

R. Ecce dies ueniunt dicit dñs. **ut infra. xij. l. ij.** Conditor alme fide. **fo. lxxij. v.** Horate celi desup et nubes pluant iustū: et periat terra et germinet saluatorem. **Ad m̄t an.** Ecce nomē dñi uenit de longinquo: et claritas ei⁹ replet orbē terrarū. **Ps.**

Ecce dñe potētiam tuā et uenit⁹ ab imminētib⁹ pctōrum nostrorū periculis te mereamur protegente eripi te liberate saluari. Et famulos tuos ab offi aduersitate custodit: Qui uiuis et regnas cū deo patre in unitate spiritu sancti deus: per oia sc̄la sc̄lorū.

Q̄n p̄ m̄mōtione dicit

Deus q̄ de br̄e marie uirginis utero q̄bum tuū angelo annunciāte carnem suscipere uoluit / presta supplicib⁹ tuis: ut qui uere eā dei genitricē credimus ei⁹ ap̄d te incessantib⁹ adiuuemur. Per eūdē xp̄m dñm nr̄m. Amē. **Incitatio** Re gē uenturū dñz. **uenite adorem⁹. ps.** **uenite. l. ij. v.** **uerbū sup. fo. lxxij. In. i. no. an.** **l. hora est iā nos de sōno surgere. et ap̄tis oculis nr̄is surgere ad xp̄m: q̄ lux uera est fulgens in celis. ps. dnica.**

les bini. ā. Rex p̄cessit dices aut̄ appropinquabit: abijciamus ergo opera tenebrarū et induamur arma lucis: sicut in die honeste ambulem⁹. **an.** In illa die stillabūt montes dulcedinē: et colles fluēt lac et mel alba. **egre** dietur uirga de radice iesse.

Et flos de radice ei⁹ ascen-
det. **R. i.** Aspiciēs a longe
ecce video dei potētā veniē-
tem / ⁊ nebulā totaz terrā te-
gentem. **Ite** obuiā ei ⁊ dici-
te. **A**nuncia nobis si tu es ip-
se. **Q**ui regnatur⁹ es in po-
pulo israel. **R.** Quia⁹ terri-
gene⁹ filij hoīm simul i vni-
diues ⁊ paup. **Ite.** **Q**ui re-
gis israel intēde q̄ deductis ve-
lut ouez ioseph / q̄ sedes sup
cherubin. **A**nūcia. **R.** Excita
dñe potētā tuā ⁊ veni vt sal-
uos facias nos. **Q**ui regis.
Iste. **R.** solus cū sua repeti-
tione sola ista hebdomadā
ad noc. dicit. **¶ Et nota q̄**
rationalē diuinorū non obli-
gat monachos hic ad dīcē-
dū **Gl̄ia p̄ri.** **R. ii.** Aspicie-
bā in visu noctis ⁊ ecce i nu-
bibus celis filius hoīs venit.
Et datū est ei regnū ⁊ ho-
nor / ⁊ oīs ppl̄s tribus ⁊ lin-
gue seruiēt ei. **R.** potestas
ei⁹ p̄tās eterna q̄ nō auferet
et regnū eius quod non cor-
rumpet. **Et da.** **R. iii.** **M**iss⁹
est gabriel angel⁹ ad mariā
virginē desp̄satam ioseph
nūciās ei verbum / ⁊ ex pau-
scit d̄go de lūine / ne timeas
maria inuenisti grām apud
dñm. **E**cce cōcipies ⁊ pari-
es et vocabit̄ altissimi fili⁹.

R. **A**ue maria grā plena do-
min⁹ te cū. **E**cce con. **R. iiii.**
Mōtes israel ramosos ex-
pandite ⁊ florete ⁊ fructus
facite. **P**rope est vt veniat
dies dñi. **R.** **R**onate celi de-
sup ⁊ nubes pluāt iustū ape-
riatur terra et germinet sal-
uatorē. **P. 10.** **¶ In a. noc. i.**
Jocundare filia sion ⁊ exul-
ta satis filia hierl̄m alla. **R.**
Ecce dñs veniet et oēs san-
cti eius cum eo / ⁊ erit in die
illa lux magna alla. **R.** **O**m-
nes sitientes venite ad aq̄s
querite dñm dū inueniri po-
test alla. **R.** **E**gredite dñs
de loco sctō suo / **V**eniet vt
saluet ppl̄m suū. **R. v.** **A**ue
maria gratia plena dñs te-
cū. **S**pūs sanctus supueniet
in te / ⁊ virtus altissimi obū-
bra bit tibi: quod ei ex te na-
scetur sctm vocabit̄ fili⁹ dei.
R. **Q**uō fiet istud qm̄ virum
nō cognosco / ⁊ respōdēs an-
gelus dixit ei. **S**pūs sanct⁹.
R. vi. **S**aluatorē expecta-
mus dñm iesū xpm. **Q**ui re-
formabit corp⁹ humilitatis
nr̄e cōfiguratu⁹ corpori clari-
tatis sue. **R.** **S**obrie ⁊ iuste
⁊ p̄teuiamus in hoc seculo ex-
pectantes beatā spem ⁊ ad-
uentū gl̄ie magni dei. **Q**ui.
R. vii. **A**udite v̄bū dñi gen-

tes ⁊ annūciate illud in fini
 bus terre ⁊ in insulis ꝗꝑꝑul
 sunt dicite. Saluator nꝛ ad
 ueniet. **Annūciate ⁊ audi
 tū facite loqꝑꝑmꝛ clamate
 Salua. ꝑ. viij.** Alieni non
 transibunt ꝑ hierlmꝛ ampliꝛ.
Nā in illa die stillabūt mō
 tes dulcedinē ⁊ colles fluēt
 lac ⁊ mel dicit dñs. **Ego
 veniā dicit dñs ⁊ sanabo cō
 tritionē ꝑꝑli mei. Nā. ¶ In
 hoc. a. Alla alla all. all.
 ¶. Ecce dñs deꝛ. fo. lviij.
 ¶. Ex hō spēs decoꝛ eiꝛ. De
 us nꝛ in manifeste venietꝛ. ꝑ.
 ¶. Ecce ego ꝑꝑiet ⁊ pariet
 filiū dicit dñs ⁊ vocabit no
 mē eiꝛ. Admirabilis deꝛ for
 tis. ¶. Sup solū dauid ⁊ su
 per regnū eiꝛ sedebit in eter
 nū. Admirabi. ꝑ. r. Obse
 cro dñe mitte quē missurus
 es vide afflictionē ꝑꝑli tui.
 Sicut locutꝛ es veni ⁊ libe
 ra nos. ¶. Memēto nꝛi dñe
 in beneplacito ꝑꝑli tui visi
 ta nos i salutarī tuo. Sicut
 lo. ꝑ. ij. Letētur celz ⁊ exul
 tet terra iubilare mōtes lau
 dē ⁊ qꝛ dñs noster veniet. Et
 paupesꝛ suoz miserebitꝛ. ¶.
 Ecce dñator dñs cū virtute
 veniet. Et pau. ꝑ. xij. Ecce
 dies veniūt dicit dñs ⁊ susci
 tabo dauid germē iustum ⁊**

regnabit rex ⁊ sapiēs erit ⁊
 faciet iudiciū ⁊ iustitiā i ter
 ra. Et hoc est nomē qꝛꝑꝑoca
 bunt eū dñs iustꝛ nꝛ. ¶. In
 diebꝛ illis saluabit iudaꝛ is
 rael habita bit ꝑ hēder. Et
 hoc. **Incipit esaias ꝑ
 Amos : quā vidit sup
 iudā ⁊ hierlmꝛ i dieꝛ oꝛie iō
 athan achaz ⁊ ezechie regū
 iuda. Audite celz ⁊ auribus
 ꝑꝑe terra: qm̄ dñs locutꝛ
 est. Filios enutriui ⁊ exalta
 ui ꝑꝑi autem spreuerūt me.
 ¶. Cognouit bos possesso
 rem suum ⁊ asinus presepe
 dñi sui. Israel autē me non
 cognouit ⁊ ꝑꝑulus meus
 nō intellexit. Tu. **Lection. ij.
 ¶. Gēti peccatriciꝛ ꝑo
 pulo graui iniqꝛtate
 semini neqꝛ: filiꝛ sceleratis.
 Dereliquerunt domumꝛ
 blasphēmauerunt sanctum
 isrlꝛ: ab alienati sunt retroꝛ
 sum. Super quo percutiam
 vos vltra: addentes preua
 ricationē: ¶. Omne caput
 languidūꝛ omne cor merēs
 Et planta pedis vsqꝛ ad ver
 ticem non est in eo sanitas.
 Vlnus et liuor et plaga tu
 mens: non est circumligata
 nec curata medicamine: neqꝛ
 fora oleo. Tu aut. **Acto. iij.
 a. ij.******

Terra vestra deserta
ciuitates vestre suc-
cense igni. Regione vestram
corā vobis alicui deuorat: et
desolabit sicut in vastitate
hostili. **E**t derelinquitur si-
lia siō vt vmbra culum in vi-
nea: sicut turgurū in cucu-
merario: sicut ciuitas q̄ va-
statur. Nisi dñs exercituum
reliquisset nobis semē q̄ si so-
doma fuisset: et q̄ si gomoz-
ra silēs essem. **Tu. Lectio. iij.**

Audite verbū dñi p̄ri-
cipēs sodomorū: per-
cipite aurib⁹ legem dei v̄ri
pp̄tus gomorre. Quo mihi
multitudine victimarū ve-
strarū dicit dñs: plen⁹ sum

Quocausa arietū ad ipē
pinguū et sanguinē vitulorū
et agnorū et hircorū nolui. Cū
veniretis an̄ cōspectū meū:
q̄s quesuit hec de manib⁹
v̄ris vt ambularetis in atri-

Quis meis: **Tu. Lectio. v.**
Offerat⁹ vltra sacri-
ficiū frustra. Incēsum abo-
minatio est mihi. Ne oment-
am et sabbatū et festiuitates
alias nō ferā. Iniq̄s sūt cet⁹
v̄ri. **K**alēdas v̄ras et solen-
nitates v̄ras odit aīa mea
Fetā sūt mihi molesta. La-
boravi sustinēs. Et cū extē-
deritis man⁹ v̄ras auertaz

oculos meos a vobis: et cū
multiplicaueritis orationē
nō exaudia. Manus enī v̄ro
sanguine plene sunt. **Le. vi.**

Ite: auferte malū cogi-
tationū v̄rax ab oculis meis.
Quiescite agere puerse: et
scite bñfacere. Querite tu-
dicū: subuenite opp̄sso: iu-
dicare pupillo: defendite vi-
duā: et v̄ite et arguite me di-
cit dñs. Si fuerint pctā v̄ra
vt coccinū: quasi nix dealba-
bunt: et si fuerint rubra qua-
si s̄micul⁹: velut lana alba
erunt. **S**i volueritis et au-
dieritis me: bona t̄re come-
detis. **S**i nolueritis et ad-
iracundiā me puocaueritis
gladi⁹ deuorabit vos: q̄ os
dñi locutum est. **Lectio. vii.**

Quomō facta est mere-
trix ciuitas fidelis?
plena iudicij. Iustitia habi-
tauit in eā: nūc autē homici-
de. Argētū tuū versū est in
scoziā: vinū tuū mixtū ē aq̄.

Princes tui infideles:
socij furū. **D**ēs diligit mu-
nera: sequunt̄ retributiōes.
Pupillo nō iudicant: et cau-
sa vidue nō igredit̄ ad illos.

Propter hoc ait dñs ex-
ercituum fortis isrl̄. **I**læu con-
solabor sup hostib⁹ meis: et

vidicabor de inimicis meis. Et couertā manū meam ad te: et excoquā ad puz sco riā tuā: et auferā oē stānum tuū. Et restitua iudices tuos vt fuerūt prius: et psilia nostros sicut antiquitus. Post hec vocaberis ciuitas iustitias fidelis. **Tu. Lec. viii.**

Son i iudicio redime tur: et reducent eā i iustitia. Et pteret scelestos et peccatores simul: et q̄ dereliquit dñm psument. Confundent em̄ ab idolis q̄b̄ sa crificauerūt. Et erubescetis sup hortis q̄s elegerat̄ cū fueritis velut querc⁹ de fluētib⁹ folijs: et velut hort⁹ absq̄ aqua. Et erit fortitudo vestra vt fauilla stupe: et op⁹ v̄m quasi scintilla: et succedet vtrūq̄ simul: et nō erit q̄ extinguat. **L. ix. Actō sancti euāgelij: sm̄ marth. Co. xxi.**

In illo tpe: Cū appropinquasset ies⁹ hierosolimam et venisset betphage ad montē oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis Ite in castellū qd̄ p̄tra vos est: et statim inuenietis asinā alligatā: et pullū cuz ea. Et reliq̄. **Ex cōmētario bti iohis epi: de eadem lectiōe.** Quoties res ipsa exigit vt q̄ra

mus. Frequenter quidē iesus venit in hier⁹m sicut iohannes testat⁹: nunq̄ tñ sibi adhibuit ministeria iumentoz: nec ramozū vitēta circa se ornāmēta psituit: nec ad terribile laudē sue diuinitatis aīas ppli exercitauit: nisi modo q̄n vt pateret ascēdit. Ideo ergo cuz tanta glia est ingressus vt amplius illoz aduersus se exercitaret inuidia: q̄ iā tps passionis istabat: et nō mors eū v̄gebat: s; tpe mag⁹ aduersus se psellebat mortē. **Lec. x.**

Quoties em̄ de manu sacerdotum elapsus euasit: cum esset visibilis factus. Nū iudei xps voluerūt occidere tāgere eū non potuerūt: q̄n at̄ secut⁹ ē mortē: parcere ei iudei non potuerūt. Ergo si xps eos puocauit: ne forte de morte sua fecit eos innocios: Absit. Exercitauit eos nō vt facerēt qd̄ aī voluerāt: s; vt possent facere qd̄ pri⁹ volebāt: facultas eis data est: nō mutat⁹ voluntas. Tūc ies⁹ misit duos discipulos dicens. Ite in castellū qd̄ p̄tra vos ē: cōfestim inueniet⁹ asinā alligatā: et pullū cuz ea. Soluite et adducite mihi. **Tu. Lec. xi. a. iij.**

A Sina et pullus eius iudei sunt et gētes. Iudea enim scōs deū mī ē gētū. Sic ei dicit ad eā de^o p̄ elaiam p̄phetā. Et cōstitutā p̄ncipes tuos sicut antea et cōfiliarios tuos sicut ab initio: et tūc vocaberis ciuitas iustitie: et mat̄ ciuitatū id est ecclesiarum fidelis sion. Propter quasdam tales similitudines aialibus hīc assimilati sunt hoīes: deū v̄l deī filiū nō cognoscētes. Est enim aī mal hoc immūdiū et p̄re ceteris pene iūmēs magis irrationabile et stultū et infirmū et ignobile: et oneriferū magis. Sic fuerit et hoīes ante xpm̄ idolatrijs et passiōib⁹ diuersis immundi: et irrationabiles v̄bi ratiōe carētes. Quē ad deū stulti. *L. u. l. xij.*

Quid ei stulti? q̄ facti rā: et opus manū suarū adorare quasi factorē. Erāt ifirmi scōm aīam et ignobiles nōvalētes resistere passiōibus suis: et obliti generatiōnē suā celestem: facti fuerāt serui passiōnū suarū et demonū: quibus resistere nō valebant. Et quicunq; demonū vel philosophorū cuiusq; erroris vel dogmatis alicui⁹

sarcinā eis voluisset imponere sufferebāt: et oīa nō bona patientia supportabant: nec resistebāt. Propt̄ q̄ oīa et ap̄ls ad corinthios dicit. Videte vocationē v̄r̄ a fratres: q̄ nō mlti sapiētes secundū carnē: non mlti fortes nō multi nobiles: s; q̄ stulti sunt mūdi elegit de^o vt cōfundat sapiētes: et ifirma mūdi elegit vt pfundat fortia: et ignobilia et rēptibilia mūdi elegit de^o: et q̄ nō sunt: vt ea q̄ sūt destrueret. At vbi xps̄ super eos ascēdit et induxit i tēplum: lauati p̄ baptis mū facti sunt de immundis animalibus homines sancti. *L. u. Sequētia sc̄ti euāgelij sc̄i mat̄thei. l. p. xli.*

In illo tpe. Cū appropinquasset ier⁹ hierosolymis et venisset bethphage ad mōtem oliueti: tūc misit duos discipulos dicens eis. Ite i castellū qd̄ p̄tra vos ē: et statim iuente tis aīnā aligatā et pullū cū ea. Soluite: et adducite mihi. Et si q̄s vob; aliqd̄ dixerit dicite q̄ dñs hīs op⁹ habet: et cōfessi dimittet eos. Hoc aut̄ totū factū ē: vt adimpleret qd̄ dictū ē p̄ p̄phetā dicētē. Dice te filie sio: ecce rex tu⁹ venit

tibi māsuēt sedēs sup asinā
 z pullū filiū subiuget. Cum
 tes aut̄ discipuli fecerūt sicut
 scepit eis iesus. Et addure-
 rūt asinā z pullū: et iposue-
 rūt sup eos vestimēta sua z
 eū desup sedere fecerūt. Plu-
 rima aut̄ turba: strauēst ve-
 stimēta sua i via. Alii autē
 cedebant ramos de arbori-
 bus: z sternebāt i via. Tur-
 be aut̄ q̄ p̄cedebant z q̄ seq̄-
 bāt: clamabāt dicētes. B̄nā
 na filio dauid: b̄ndict⁹ q̄ve-
 nit i noīe dñi. Amē. *hy⁹. Te
 decet laus te decet hymn⁹
 tibi gl̄ia deo p̄t̄ z filio cum
 sc̄tō sp̄i i sc̄sa sc̄oꝝ. Amen
 Et for̄t̄ i p̄m̄oꝝ. Ad lau.
 A. illā. vi. s. l. Misere. fol.
 xvii. C. apocalyp̄sis. xxi.*

Alceuenio cito: z mer-
 ces mea mecū ē: red-
 dere vnicuiq; sc̄d̄s opa sua.
*B. die. Veni ad liberādum
 nos Dñe de struū. Et
 oñde faciē tuā z saluē erim⁹
 Dña. hy⁹. Vox clara. f. i. xxi.
 Vox clamāt̄ i deserto pa-
 rate viā dñi: Rectas facite
 semitas dei nr̄i. Ad b̄n̄. a.
 Sp̄s sc̄tus i te descendet
 maria ne timeas habebz̄ i
 vtero filiū dei allā. Et for̄t̄ i
 p̄m̄oꝝ. Ad bof. an. A. h̄
 vi. cū de tpe. Ad p̄m̄ā*

Cp. esaię. xxviii. Dñe misere-
 rere nr̄i. f. r. q̄d etiā i. xii. l.
*dicēdū ē vsq; ad nan. dñi. x.
 Exurge. or. In hac hora.
 f. xli. Ad. vi. cp. x. xxi.*

Hatres sciētes qz ho-
 ra est iam nos desom-
 no surgere: nūc em̄ p̄pior ē
 nr̄a salus q̄ cum credidim⁹
 Deo ḡ. *Exgrediet virga.
 Et for̄t̄ i p̄m̄oꝝ. Ad. vi.
 Capitulum hieremie. xxi.*

Alce dies veniūt dicit
 dñs: z suscitabo da-
 uid germē iustū: z regnabit
 rex z sapiēs erit: et faciet iu-
 diciū z iustitiā in terra. *x.
 Exgredietur dñs. Oratio.*

Quoncede q̄s ops de:
 vt magne festiuitat̄
 v̄tura solēna p̄spero cele-
 brem⁹ effectū: pariterq; red-
 damur z itēti celestib⁹ dis-
 ciplinis: et de nr̄is t̄p̄ib⁹ le-
 tiores. Et fa p̄ dñm. *Ad
 ix. Capitulum hieremie. xxi*

In diebus illis salua
 bit cōfidenter: z hoc est no-
 mē qd̄ vocabūt̄ eū: dñs iust⁹
 noster. *Ex sion. Oratio.*

Quoncede q̄s ops de:
 vt q̄ sub peccati iugo
 exv̄tusa seruitute dep̄imi
 mur expectataym̄genti filij
 tu noua natiuitate libere-
 a. iiii.

Quatuor diebus p aduentum

mur. Et fa' p eund. Nota
grise of ones cū caplis r. v.
ad. vi. r. ad. it. dicent i singu
lis dñice aduet' dñi. **Ad**
ves. an. Sede a dextris. r. l.
Ep. Fres sciētes. v. s. r. x.
bie. Tu exurgēs dñe adise
reberis sio. **Or.** tps mise
redēt' q' venit tps. **Disere.**
hy. r. x. vt i pūnis ves. **Ad**
mag. a. Ne timeas maria i
uenisti gratiā a pō dñi. Ec
ce cōcipies et paries filium
allā. **Or.** vt i pūnis ves. **Ad**
uentū Inuitato. Regē ven
turū dñm. Venite adorem'
ps. Venite. hy. r. x. vt i do.
precedē. **Ad** noct. ane r. pi.
feriales. Lectōdes quere in
fra post sabbatum in vigilia
pasche scilicet Verbū quod
vidit esaias. **Via** tria d qua
libet dominica precedēte.
In. q. noctur. a. **Allā.** ferte
le. **Cap.** **Ad** philippēses. **ii.**
Saluatorem expecta
mus dñm nrm iesum
xps' q' reformabit cor' p' hu
militatis nre pfigurati cor
pori claritatis sue. **Egre**
dicitur dominus. **Oratio.**
Prope esto dñe omni
bus expectantib' te i
veritate' vt in aduentu filij
tui placit' tibi actib' p'sente

mur. Et fa' p eund. **Ad** l. a.
i. p. ferial. **Ep.** p'ciat pale cu
uilibet dñice pcedēt' cum
orone vt hic Fres sciētes.
v. s. r. x. vt i q'libz do.
pcedēte. **Ad** bñ. a. singulis
dieb' p'pua vt infra. **Ad. i.**
a. Qui venturus est veniet r
non tardabit. iaz non erit te
mor in finib' nostris. **Ad**
ij. an. Veniet libera nos de
us noster. **Cap. eliae. vi.**
Ecce ego p'cipiet r pa
riet filiu' r vocabit no
mē eius emanuel. buty r u
mel comedet vt sciat repro
bare maluz r eligere bonū.
Egrediet xga. **or.**
Excita dñe potētā tu
am r veni r qd ecclie tue p
misisit vsq' i finē scli clemen
ter operare. Et fa' Qui vt
uis. **Ad. vi. an.** Tuā dñe
excita potētā r veni ad sal
uandum nos. **Cap. zachā. ii.**
Iuda et letare filia
sio: q' ecce ego venio
r habitabo in medio tu' ait
dñs. **Egre**diet dñs. **Or.**
Preces ppli tui q's do
mine clement' exaudi
vt q' de aduetu vnigeniti fi
lij tui sedz carne letāti scdo
cū venerit i maiestate sua p
mūvite e'ne percipiāt. Et
fa' p eund. **Ad. ix. an.** In

quo aduentu erue nos dñe.

Rorate *Ep. isa. xliij*
celi desu per 7 nubes
pluat in su a periat terra 7
germinet saluatore. *Ex.*

Misio species. *Oratio.*

Antes nras qs dñe
lumine tue uisitacionis illu-
stra: vt esse te largiete me-
reamur: zint pspera humi-
les: z int aduersa securi. Et

facti *Qui vt. Ad uel. ane. et pi*

feriales. *Lpm. R. hy. 7. et*

ofort i dñica q̄libet pcedē-

te. *Ad mag. a. singulis die-*

bus propria. **C** *Secda feria*

ad bn̄. a. Angelus dñi nūcia

uit marie 7 concepit de spu

scro allā. Ad mag. an. Die-

rusalē respice ad oriētē zvi-

de allā. Tertia feria ad bn̄. a.

Erunt praua i directa et

aspera in vias planas: veni

dñe 7 noli tardare allā. Ad

mag. a. Querite dñz dū iue-

niri potest: iuocate eū dū p

pe ē al. Quarta fer ad bn̄. a.

De sic eribit lex et 7 bum

dñi de hierlm. Ad mag. an.

Veniet fortior me post me

cu' nō suz dign' soluere cor

figiā calciamēt ei. Quinta

fer. Ad bn̄. an. Dicite filie

sion ecce rex tu' ueniet tibi:

siō noli timere ecce rex tu'

ueniet. Ad mag. an. Expe-

ctabo dñm saluatore' meus

7 p̄solabor: eū dū ppe ē allā

Sexta feria ad bn̄. an. *Ex*

egyptovocauit filiū meū ve-

niet vt saluet p̄p̄z suū. Ad

mag. an. Ecce ueniet de' et

hō de domo dauid sedere i

throno allā. Sabbō ad bn̄. a.

Siō noli timere ecce de'

*tu' ueniet allā. **C** *Secda dñi**

ca Aduer' dñi. Ad prima

uelpas sup pos an. Regnuz

tuū. 2c. fol. lii. Ep. ad roma.

Quicūq; *(10. ca.*

scripta sūt ad no-

stra doctrinā scri-

pta sunt: vt p pa-

*tentiā 7 solationē scrip-
tas spem habeam. D. g. R.*

Ecce dñs ueniet. vt ista. is.

ly. 7. v. 10. Ad mag. an.

Uena hierlz oculos zvide po-

tentiā regz: ecce saluator ve-

niet soluē te a vinculis. oz.

Ecce dñe corda nra

ad p̄parādas vniēni

ti tu' uias: vt p ei' aduētum

purificatis tibi mētib' pure

mereamur. Et fa' p eundē.

Inuitato. Rex n' adueniet

xps. Quem iohēs predicā-

bat agnū esse yētūrū. p. Ve-

nite exul. *hy. 7. ane. ps. 7. r. cā*

nica vt supra i p̄ma do. R. s.

Hierusalem cito ueniet sal-

lus tua: quare merore cor-

sumeris: nunqd cōsiliarius
 nō est tibi: qz inouauit te do-
 lor: Saluabo te et liberabo
 te noli timere. **¶** Ego em̄ de
 leui vt nubē iniquitates tuas
 et q̄si nebulā pctā tua. Sal-
 uabo. **¶** Ecce dñs veni-
 et ⁊ oēs sc̄ti ei⁹ cū eo: ⁊ erit i
 die illa lux magna ⁊ exlbt̄
 de hierl̄z sicut aq̄ mūda. Et
 regnabit dñs in et̄nū super
 oēs gētes. **¶** Ecce cū ⁊ tute
 veniet ⁊ regnū i manu ei⁹ ⁊
 ptās ⁊ iperū. Et regnabit.
¶ Hierl̄z surge et sta in
 excelso ⁊ vide Jocūditatez
 q̄ veniet tibi a deo tuo. **¶**
 Leua i circuitu oculos tuos
 ⁊ cōtēplare. Jocūdi. **¶**
 Ecce veniet dñs princeps
 regū terre. Beati q̄ parati
 sūt occurrere illi. **¶** Parat⁹
 esto isrl̄ i occursum dñi qm̄ ve-
 nit. **¶** Luitas hierl̄z nolū
 dñs sup te. Et auferet a te
 oēm tribulationē. **¶** Ecce i
 fortitudine veniet ⁊ brachiū
 ei⁹ dñabit. Et auferet. **¶**
 Ecce veniet dñs p̄tor: nī
 sc̄tus isrl̄. Corona regni ha-
 bēs i capite suo. **¶** Et dñs
 bit a mari vsqz ad mare: ⁊
 a flumine vsqz ad finnos or-
 bis tre. Corona. **¶** St-
 cut mat̄ cōsolat filios suos

ita psolabor vos dicit dñs
 ⁊ de hierl̄z ciuitate quā ele-
 givenerit vobz auxiliū. Er̄t
 debuit ⁊ gaudebit cor v̄z. **¶**
 Dabo in sion salutē ⁊ in hie-
 rusalē gloriā meā. Er̄t. **¶**
 Hierl̄m plātabis vineā
 in mōtibz tuis et exultabz
 qz dies dñiveniet: surge. s̄o
 ⁊ letare iacob. Quia de me
 dio gētiū saluator tuus ve-
 niēt. **¶** Exulta factis filia. s̄o
 iuditha filia hierl̄z. **¶** De. **¶**
 Confortamini man⁹ fati-
 gate et genua dissoluta ro-
 boramini: qā pusillanimes
 estz mēte conualescite: me ti-
 mete dicit dñs: qz venio. **¶**
 Dirūpere iuglū captivitatz ve-
 stre. **¶** Luitas hierl̄z nolū
 flere qz cito veniet sal⁹ tua.
 Dirūpere. **¶** Egredietur
 dñs de samaria ad portā q̄
 respicit ad orientē ⁊ veniet
 i berthleē ambulās sup aq̄s
 redēptōis iude. Tūc salu⁹
 erit ois hō qz ecce veniet. **¶**
 Et preparabz i mia soluz
 eius ⁊ sedebit sup illud iudē
 cās i eq̄tate. Tūc salu⁹. **¶**
 Ecce apparebit dñs et
 nō mētet. Si mozā fecerit
 expecta euz qz veniet ⁊ non
 tardabit. **¶** Ecce dñs nī cū
 virtute veniet vt illuminet

oculos suoz suoz. Si mo-
 ra. **R. vi.** Rex n̄ adueniet
 xps. Quez iohēs p̄dicabat
 agnum esse venturū. **V.** Ecce
 agn̄ dei ecce q̄ tollit pecca-
 ta mūdi. **Quā. i. i. csa. xxx. c.**

Ecce nomen dñi ventit
 de longinquo: ardēs
 furor eius: et grauis ad por-
 tādū. Labia ei⁹ repleta sūt
 indignatiōe: et lingua eius
 quasi ignis deuorās. Spūs
 eius velut torrēs inundans
 vsq; ad mediū colli ad pdē-
 das gētes in nihilum: et fre-
 nū erroris qd̄ erat i maril-
 lis populoz. **L**aticū erit
 vobis sicut vox sc̄tificatiōe so-
 lēnitatis: et letitia cordis si-
 cut qui pergit cū tybia: vt i-
 tret in montē domini ad for-
 tem israel. **Lectio secunda.**

Et auditā faciet dñs
 gl̄iam vocis sue: et ter-
 rorē brachij sui ostendet in
 cōminatōe furoris et flāme
 ignis deuorātis. Allidet in
 turbine: et i lapide grādinis
 A voce enī dñi pauebit as-
 sur virga percussus. Et erit
 trāsitus virge fundat⁹: quā
 requiescēt faciet dñs sup eū.

In tympanis et cytharis
 et i bellis p̄cipuis expugna-
 bit eos. **P**reparata est enī
 ab heri tophet a rege p̄pa-

rata: p̄fuda et dilatata. Au-
 trimēta eius ignis: et ligna
 m̄tra. **F**lat⁹ dñi sicut torrēs
 sulphuris succēdēs eā. **L. iii.**

Uq̄ descēdūt in egyptū
 ad auxiliū i eqs
 sperātes: et habētes fiduciā
 sup q̄drigis qz multe sunt: et
 sup eqtib⁹ qz p̄ualidi nimis:
 et nō sūt p̄fili sup sc̄t̄m isrl̄: et
 dñm non req̄sierunt. **I**ste
 aut̄ sapiēs adduxit malū: et
 v̄ba sua nō abstulit. **E**t p̄sur-
 get p̄tra domū pessimoz: et
 contra auxiliū operātūz
 iniquitatem. **Lectio. iiii.**

Egypt⁹ hō et nō de⁹: et
 equi eoz caro et nō sp̄-
 ritus. **E**t dñs inclinabit ma-
 nū suā et corruet auxiliator:
 et cadet cui prestat auxiliū
 simulq; oēs p̄sumēt: qz hec
 dicit dñs ad me. **Q**uō si
 rugiat leo et catul⁹ leonis su-
 per predā suā cū occurrerit
 ei multitudo pastorū a voce
 eoz nō formidabit et a mul-
 titudie eozū nō pauebit: sic
 descēdet dñs ex exercitūz p̄-
 lietur: sup per montem sion: et
 super collez eius. **Lectio. v.**

Sicut aues volātes sic
 p̄teget dñs exercitūz
 hierlm̄: p̄teges et liberans:
 trāsies et saluas. **C**ouertimi
 sicut in p̄fundū recesseratis

filij ifrl. In die ei illa pñci-
 etur idola argenti sui ⁊ ido-
 la auri sui q̄ fecerunt vobis
 man⁹ vře in pctm̄. Et cadet
 assur in gladio nō viri? ⁊ gla-
 di⁹ nō hois vorabit euz. Et
 fugiet nō a facie gladij ⁊ tu-
 uenes ei⁹ vectigales erunt.
 Et fortitudo eius a terrore
 trāfibit? ⁊ pauebūt fugiētes
 pñcipes ei⁹. Dixit dñs cui⁹
 ignis est in sion: et caminus
 eius in iherusalem. **Lec. vi**

Ecce i iustitia regna-
 bit rex: ⁊ pñcipes i iu-
 dicio p̄erūt. Et erit vir sicut
 q̄ abscondit a v̄eto et celat se
 a tēpestare: sicut riu⁹ aq̄ruz
 i siti: ⁊ umbra petre p̄minen-
 tis i tra deserta. Nō calliga-
 bunt oculi vidētium: ⁊ aures
 audientū diligēt̄ ausculta-
 bunt? ⁊ cor stultoz i telliget
 scientiā: ⁊ lingua balboz ve-
 locit loquet ⁊ plane. Nō vo-
 cabit ultra is q̄ ispiēs ē prin-
 ceps neq̄ fraudulēt? appē-
 labit maior. Stult⁹ ei fatua
 loquet: et cor ei⁹ faciet iniq̄-
 tate? vt p̄ficiat simula tiones
 ⁊ loquat ad dñm fraudulē-
 ter: ⁊ vacuā faciat aiām esu-
 rietis: ⁊ potū sitiēti auferat.

Eraudulētī vasa **P. vii.**
 pessima sūt. Ip̄e ei co-
 gitatiōes p̄cinnabit ad p̄dē-

dos mites i smōe mēdacij.
 cum loqueres paup̄ iudiciū
 p̄nceps vero ea q̄ sunt di-
 gna p̄ncipi cogitabit? ⁊ ipe
 sup̄ duces sta bit. Mulieres
 opulēte surgite ⁊ audite vo-
 cē meā: filie p̄fidētes p̄cipi-
 te aurib⁹ eloquiū meū. Post
 dies em̄ ⁊ annū ⁊ vos p̄tur-
 babinini p̄fidētes. Cōsum-
 mata est em̄ videmia? colle-
 ctio vltra nō veniet. **lc. viii.**

Obstupescite opulētē?
 p̄turbamini cōfidētes
 Exultate vos et p̄fundimini?
 accingite lumbos v̄ros sup̄
 vbera. p̄langite sup̄ regioē
 desiderabilē: sup̄ vinea ferti-
 li. Sup̄ humū ppli mei spi-
 ne et vepres ascendēt: quā-
 tomagi sup̄ omnes domos
 gaudij ciuitatis exultantis:
 Domus em̄ dimissa est: mul-
 titudo vrbis relicta est. Te-
 nebre ⁊ palpatio facte sunt
 super speluncas vsq̄ i eter-
 num. Gaudiū onagroz pa-
 scua gregum? donec esun-
 datur supervos p̄piritus de
 excelso. Tu aut. **Lectio sc̄ri**
euāgelij? sc̄b. lucā. Ca. xxi

In illo tpe. Dixit ies⁹
 discipulis suis. Erūt
 signa i sole ⁊ luna ⁊ stellis?
 ⁊ i terris pressura gētū p̄
 cōfusione sonit⁹ maris ⁊ flu-

et uñares cētib⁹ hoīb⁹ pre ti
moiez expectatiōe q̄ supue
nient vniuerso orbi. Et ref.

Homel. bti gregori pape

De eadē lc.

Dñs ac redē- / **De eadē lc.**
ptor nī paratos nos inueni
re desiderās / senescētē mū
dū q̄ mala sequātur densūci
at⁹ vt nos ab ei⁹ amore cō-
pescat. **A**ppropiāte ei⁹
terminū quāte pcussōes p̄-
ueniāt innotescit⁹ vt si deuz
metuere in trāquillitate no
lum⁹ / vicinū ei⁹ iudiciū vel p
cussionib⁹ attriti timeamus

E huc enī lectiōi sc̄i eūā
gelij quaz mōvī a fratnitas
audiuit paulo sup⁹ premi-
sit dicēs. **E**xurget gēs p̄tra
gentē z regnū aduersus re-
gnū z erūt terremotus ma-
gni per loca z pestilentie et
fames. **E**t quibusdam inter
positis hoc qd̄ mō audistis
adiūxit. **E**t erūt signa in so-
le z luna z stellis et in terr⁹
pressura gentiū p̄e p̄fusiōe
sonitus maris et fluctuum.
Ex quib⁹ p̄fecto om̄ib⁹ alla
iā facta cernim⁹ z alta e p̄xi-
mōvētura formidam⁹. **lc. x.**

Dñm gentē sup gētes
exurgē earūz p̄el-
surā terris insistere / plus iā
in n̄ris tribulationib⁹ cerni-
mus q̄ in codicib⁹ legimus

Quod terremot⁹ v̄bes in-
meras subuati⁹ ex alijs mū-
di partib⁹ sc̄itis q̄ frequēter
audimus. Pestilentias sine
cessatiōe patimur. **S**igna
dō in sole z luna z stellis ad
huc apte minime vidim⁹ / s̄
qz z hęc nō lōge sint ex ipsa
iā aeris imutatiōe colligi =
mus? quis p̄ul q̄ yt alia gē-
tili gladio feriēda tradere-
tur / igneas ī celo acies vidē
mus / ip̄m̄qz q̄ postea huma-
ni generis fulus est sanguis
nē choruscantē. **Lectio. xi.**

Confusio aut maris z
fluctuum necdū noua
exorta est / s̄ dum multa iā
prenūciata p̄pleta sūt dubi-
um nō est q̄ sequātur etiam
pauca q̄ restāt / qz sequētuz
rerum certitudo est p̄terit
toz exhibitio. **H**ęc nos fra-
tres charissimi idcirco dici-
mus vt ad cautele studīue
stre mētes euigilēt / ne secu-
ritate torpeāt ne ignorātia
languescāt / sed eas semp et
timor sollicitet / et in bono
ope sollicitudo p̄firmet / p̄e-
santes hoc qd̄ redemptionis
n̄re voce subiūgit. **A**rescētī
bus hoīb⁹ p̄e timorez ex-
pectatiōe q̄ supuentent vni-
uerso orbi. **F**lā virtutes celo-
rum mouebuntur. **Lectio. xii.**

Quid ei dñs dñtutes ce
 loꝝ / nisi angelos / ar-
 chāgelos / thronos dñatio-
 nes / dñtutes pñcipatꝝ / r
 potestatus appellat? Que in
 aduētu districti iudicis no-
 stris tūc oclis visibilis appa-
 rē? vt districte tunc a nobis
 exigāt? hoc qđ nos mō inui-
 sibilis cōditor eqñimit por-
 tat. Abi r subdit. Et tūc vi-
 debūt filiū hoīs venientē in
 nubibꝝ / i p̄tate magna r ma-
 iestate. Alc si apte diceretur
 In p̄tate magna r maiesta-
 te visuri sunt / quē in humili-
 tate positū audire noluerūt
 vt dñtutē eiꝝ tanto tunc distri-
 ctū sentiant? quāto nūc cer-
 uicē cordis ad eiꝝ patientiā
 nō iclināt. Tu. *Se q̄nta sel*
euāgelij s̄m lucā. Cap. vñs.

In illo tpe dñ. te. dñ. f.
 Erūt signa i soles lu-
 na r stellis: r in terrꝝ p̄sura
 gētū p̄e p̄fusione sonitꝝ ma-
 ris r fluctuū arefcētibꝝ hoī-
 bꝝ p̄e timore expectatiōe
 q̄ supuenient vniuerso orbꝝ.
 Hābētutes celoz mouebūt
 Et tūc videbūt filiū hoīs ve-
 niētē in nube: cū p̄tate ma-
 gna r maiesta te. Hīs autē
 fieri scip̄ētibꝝ respicite r le-
 uate capita v̄ra / qm̄ appro-
 pinquat redēptio v̄ra. Et dñ

xit illis similitudinē. Videte si
 culneā r oēs arbores / cū p̄-
 ducunt iā ex se fructuz scāꝝ
 qm̄ p̄pe est estas. Ita r vos
 cū videritis hec fieri: scitote
 qm̄ p̄pe est regnū dei. Amē
 dico vobis: qm̄ non p̄terit
 bit gñatio hec donec om̄ia
 fiāt. Celū r terra trāsbunt:
 v̄ba autē mea non transient.
 Amē. *Of o v̄s in p̄is ves.*
Ad lau. anie ps. c̄p̄. s. h̄y?
r s. vt i. j. dñica. Ad bñ? ā.
 Sup solū dauid r super re-
 gnū eiꝝ sedebit in eternum
 alla. *Ex. Excita. v̄s. que*
oratio etiā cū c̄p̄. Quēcūq.
ad. iij. r scđas v̄s. r p̄ hebdo.
ad lau. r ad v̄s dñ. Ad m̄. ā
 Btāes maria q̄ credidisti
 perficient in te q̄ dicta sunt
 tibi a dño al. *Reliq̄ vt i. dñe*
ca prima. C̄. Scda feria ad
bñ? ān. De celo veniet dñatio
tor dñs r in manu eiꝝ honor
r imperiū. Ad mag. ān. Ec
ce rex veniet dñs terre r ipe
aufferet iuguz ca p̄tuitatis
n̄re. Terna fer. ad bñ? ān.
 Sup te hierl̄m oclē dñoz
 gl̄ia eiꝝ i te videbit. *Ad m̄s*
ān. Eloy clamantis in deser
to parate viā dñi rectas fa-
cite semitas dei n̄ri. Quarta
fer. ad bñ? ā. Ecce mitto
 āgelū meū qđ p̄parabit vias

tuā añ faciē tuā. **Ad m̄r̄ ā.**
 Sion renouaberis et vide-
 bis iustū tuū q̄ vētur⁹ est in
 te. **Quarta fef. ad bñ. ān.** Tu
 es q̄ ventor⁹ es dñe quē ex-
 pectam⁹ vt saluū facias po-
 pulū tuū. **Ad mag. ān.** Qui
 post me venit añ me fact⁹ est
 cui⁹ nō sum dign⁹ calciamē
 ta solue. **Sexta fef. ad bñ. ān.**
In. Cārate dño cāticum no-
 uū laus ei⁹ ab extremis tre.
Ad mag. ān. Erumpēt mō-
 tes iocunditatem et colles
 iustitiā qz lux mūdi dñs cū
 potētia venit. **Sabbato ad**
bñ. ān. Leuabit dñs signū
 in natiōib⁹ z agregabit disp-
 sos isrl. **Tertio dñica ad-**
uēt. dñi. Ad primas vesp.
super pos. ān. Regnū tuū.
z. fo. liij. Ca. i. Ad coan. iij.

Sic nos existimet
 hōvt mistros chi-
 sti z dispēatores
 ministeriōū dei?
 hic iā qrit int dispēatores:
 vt fidel⁹ q̄s iuentaf. **R.** Qui
 ventur⁹ est vt infra. **ij. h. p. z**
3. v. s. Ad mag. ān. Ante
 me nō est format⁹ de⁹ z post
 me nō erit qz nihil curabit
 oē genu z p̄stabit ois ligua
Arē tuā q̄s dñe. **Ex**
 p̄cib⁹ n̄ris accommoda-
 z mēz n̄re tenebras gra tue

visitationis illustra. Et fa-
 Quiri. **¶ Inual.** Ecce ve-
 nit rex. **¶ Decurrant.** obuias
 saluatori n̄ro. **¶ Venite.** **¶ In**
¶ noc. ka. Sciētes qz hora ē
 tā nos de sōno surgere nūc
 enī p̄p̄tor est n̄ra sal⁹ q̄ cuz
 credidim⁹ nor p̄cessit dies
 aut appropiquabit. **¶ In dñi**
cales. Am. ā. Bethleē nō es
 mīma i p̄cipib⁹ iuda ex te
 enī exiet dux q̄ regat pplm
 meū isrl. ip̄e enī saluū faciet
 pp̄m suū a pctis eoz. **¶ A.** Ge-
 nēt dñs nō tardabit z illu-
 miabit abscondita tenebrarū/
 z manifestabit se ad oēz gē-
 tes alla. **¶ R. i.** Ecce appare-
 bit dñs sup nubē candidāz
 cū eo sctōrū milia habēs in
 vestimētozi femore suo scri-
 ptū. Rex regū z dñs dñantē
 uz. **¶ Apparebit** i finē z nō
 mentiet si morā fecerit expe-
 cta eū q̄ veniēs veniet. Rex
 regū. **¶ R. ij.** Bethleē ciuitas
 dei sumi ex te exiet dñator
 isrl. z egressus ei⁹ sicut a p̄i-
 cipio diez cōmītas z magnū
 ficabit i medio vniuerse tre.
 Et pax erit in tra n̄ra dū ve-
 nerit. **¶ Loq̄tur** pacē genti-
 bus z ptās ei⁹ a mariyqz ad
 mare. **¶ Et. R. iij.** Qui ventu-
 r⁹ est veniet nō tardabit iā
 non erit timor in finib⁹ n̄ris.

Quis ipse est saluator noster. **De**
 ponet omnes iniquitates nostras et
 pcciet in profundum maris omnia
 peccata nostra. **Am. R. iij.** Erumpent
 montes iocunditate et colles
 iustitiam. **Et** lux mundi
 dominus cum potentia venit. **Le**
 tami cum hierusalem exultate in
 ea omnes qui diligunt eam. **Et. C. In**
ij. noc. a. Hierusalem gaude gau-
 dio magno quia venit tibi sal-
 uator alfa. **a.** Dabo in signum sa-
 lute et in hierusalem gloriam mea
 alfa. **a.** Iuste et pie uiuam ex-
 pectantes beatam spem et adue-
 tum domini. **R. v.** Suscipe uerbum
 domino maria quod tibi a domino per
 angelum transmissum est. **coci**
 pies in uero deum paries et
 hoies. **Et** benedicta dicarum in-
 ter omnes mulieres. **Paries**
 quidem filium secundum uirginitatis non
 patieris detrimentum efficiens
 grauida et eris mihi semper in-
 tacta. **Et** bene. **R. vi.** Egre-
 pte noli flere quia dominator
 tuus ueniet tibi ante cuius spec-
 tum mouebunt abyssi. **Libe**
 rare populum suum de manu po-
 tentie. **Et** ecce ueniet dominus ex-
 ercitus deus tuus in potentate ma-
 gna. **Liberare. R. vii.** Prope
 est ueniat tempus eius et dies
 eius non elongabunt. **Abi**
 erit dominus iacob et israel saluabit
Et reuertere domino israel reuer-

tere ad ciuitates tuas. **Abi**
 ferebitur. **R. viij.** Descendet
 dominus sicut pluuia in vellus. **Orie-**
 tur in diebus eius iustitia et abun-
 dantia pacis. **Et** adorabunt
 eum omnes reges omnes gentes ser-
 uient ei. **Oriet. C. In. ij. noc.**
R. ix. Ueni domine noli tarda-
 re relaxa facinorosa plebs tue
 et Beuoca dispersos in terram su-
 am. **Et** a solis ortu occasu
 ab aqilone et mari. **Beuo. R.**
Et ecce radix iesse ascendet in
 salutem populi. **Et** omnes gentes de-
 precabuntur et erit nomen eius glo-
 riosum. **De. R.** a libano ue-
 niet et sanctus de monte cy-
 bro et densus. **Et** in. **R. x.**
 Docebit nos dominus vias suas
 et ambulabimus in semitis eius
Et de signo exiit lex et uerbum
 domini de hierusalem. **Uenite** ad ce-
 damus ad montem domini et ad do-
 mum dei iacob. **Quia. R. xi.**
 Egredietur uirga de radice iesu-
 se et flos de radice eius ascen-
 det. **Et** erit iustitia cingulum
 laborum eius et fides cinctorium
 renum eius. **Et** requiescet su-
 per eum spiritus domini spiritus sapi-
 entie et intellectus. **Et** erit.
Lectio. i. esai. ij. capitulo.
Audite me qui sequimini
 uocem dominum. **Attendite** ad pe-
 tram unde excisi estis et ad

cavernā lacti de qua precessi
estis. Attendite ad abrahā
patrem vestrum: et ad saraz
q̄ peperit vos. Quia vnū vo
caui eū: et bñdixi ei: et multi
plicauit eum. ¶ Consolabi
tur ergo dominus sion: et cō
solabitur omnes ruinas ei.
Et ponet desiderii ei quasi
delicias: et solitudinē ei quasi
ortum dñi. Gaudium et leti
tia inueniet in ea: et gratiarū
actio et vox laudis. **LECTIO. ij.**

Attēdit ad me pples
mei: et tribus mea me
audite. Quia lex a me exiit: et
iudiciū meū in lucē pp̄lorū
requiscet. Prope ē iustus me:
egressus est saluator me: et
brachia mea pp̄los iudica
būt. De insule expectabūt
et brachiū meū sustinebunt.

Quēdate in celū oculos ve
stros: et videte sub terra de
orsum. Quia celi sicut fumus
quiescent: et terra sicut vesti
mentū atteret: et habitato
res eius sicut hec iteribūt.
Sal autē mea in sepulchro erit
et iustitia mea non deficiet.

Attēdit me q̄ sci. **LECTIO. iij.**
Hic iustum: pp̄les me
us: lex mea in corde eorū. No
lite timere opprobriū hoim
et blasphemias eorū ne me
tuat. ¶ Sicut ei vestimētū

sic comedet eos: et misis: et sic
cut lanaz sic deuorabit eos
tinea. Sal autē mea in sem
piternū erit: et iustitia mea
in gñatōes gñationū. **LECTIO. iij.**

Quēdate in celū oculos ve
stros: et videte sub terra de
orsum. Quia celi sicut fumus
quiescent: et terra sicut vesti
mentū atteret: et habitato
res eius sicut hec iteribūt.
Sal autē mea in sepulchro erit
et iustitia mea non deficiet.

Quēdate in celū oculos ve
stros: et videte sub terra de
orsum. Quia celi sicut fumus
quiescent: et terra sicut vesti
mentū atteret: et habitato
res eius sicut hec iteribūt.
Sal autē mea in sepulchro erit
et iustitia mea non deficiet.

Quēdate in celū oculos ve
stros: et videte sub terra de
orsum. Quia celi sicut fumus
quiescent: et terra sicut vesti
mentū atteret: et habitato
res eius sicut hec iteribūt.
Sal autē mea in sepulchro erit
et iustitia mea non deficiet.

Quēdate in celū oculos ve
stros: et videte sub terra de
orsum. Quia celi sicut fumus
quiescent: et terra sicut vesti
mentū atteret: et habitato
res eius sicut hec iteribūt.
Sal autē mea in sepulchro erit
et iustitia mea non deficiet.

q̄ turbato mare ⁊ itumescūt
 fluct⁹ ei⁹. dñs exercitūū nō
 mē meū. Posuisti v̄ba mea in
 ore tuo ⁊ in vmbra manus
 mee p̄tēxi te: vt plantes ce
 los ⁊ fūdes trā: ⁊ dicas ad
 s̄o: ppl̄s me⁹ es tu. Eleuare
 eleuare ⁊ surge hierl̄m: q̄ bi
 bisti de manu dñi calicē tre
 ei⁹. V̄sq̄ ad fūdū calicis so
 por⁹ bibisti: ⁊ potasti v̄sq̄ ad
 feces. Nō ē q̄ sustētet eā ex
 oib⁹ filiis q̄s genuit: ⁊ nō est
 q̄ apphēdat manū ei⁹ ex oi
 b⁹ filiis q̄s enutriuit. **2. cor. vii.**

Deo sūt q̄ occurrerūt
 tibi. Quis p̄tristabit
 super te: Hastitas et cōtri
 tio et fames ⁊ gladi⁹: quis
 cōsolabit te: Filij tui piecti
 sunt: dormierūt i capite oīz
 viarū sicut bestia illaqueata
 pleni indignatiōe dñi: incre
 patiōe dei tui. Idcirco audi
 o paup̄cū a ⁊ ebria nō avino
 Hec dicit dñator tu⁹ dñs ⁊ ⁊
 deus tu⁹ q̄ pugnavit p̄ ppl̄o
 suo. Ecce tuli de manu tua
 calicē soporis ⁊ fūdū calicis
 idigniōis mee. Nō adijci
 as vt bibas illū vltra. Et po
 nā illū i manu eoz q̄ te hūi
 liauerūt: ⁊ dixerūt aie tue in
 curuare vt trāseam⁹. Et po
 fuisti vt terrā eoz p̄ tuū: ⁊ q̄ si
 viā transeuntib⁹. **2. cor. vii.**

Quoniam surge ⁊ surge ⁊ du
 ere fornicudie tua s̄o
 Induere vestimēt⁹ gl̄ie tue
 hierl̄m civitas sc̄ti: q̄a non
 adijciēt vltra vt p̄transeat p̄
 te incircūcūsus ⁊ imundus.
 Excute de pulvere ⁊ sur
 ge: sede hierl̄m. Solue vin
 cula colli tui captiva filia si
 on: q̄ hec dicit dñs. Satis
 venūdati estis: ⁊ sine argen
 to redimemini: q̄a hec dicit
 dñs de⁹. In egyptū descen
 dit ppl̄s me⁹ i p̄ncipio vt co
 lon⁹ esset ibi: ⁊ assur abspyl
 la causa calūniatus est eū.
 Et nūc qd̄ mihi ē hec dicit
 dñs: Quā ablat⁹ est ppl̄us
 me⁹ gratis. Dñatores ei⁹ it
 que agūt dicit dñs: ⁊ tugif
 tota dienomē meū blasphem
 at. Propt̄ hoc sciet ppl̄us
 me⁹ nomē meū i die illa: q̄a
 ego tpe q̄ loq̄bar ecce assus.

1. cor. 2. cor. 1. eua. 1. 5. mar. 1. 1. c.

In il. tpe: Tu audisti
 iohēs in vinculis opa
 xpi: mittēs duos de discipu
 lis suis ait illi. Tu es q̄vētū
 rus es / an aliū expectam⁹?
 Et reliq̄. **3. rom. vii. grego
 ry pape de eadem lectioe.**
Querēdum nobis est fr̄es
 charissimi iohēs p̄pheta et
 plusq̄ p̄pheta q̄ venērēt ad
 iordanis baptisma dñi ostē

dit dicēs/eccē agn⁹ del ec-
ce q̄ tollit pctā mūdi q̄ zhu
militatē suā z diuinitatē ei⁹
potētā z siderās dicit q̄ est
de fra de fra est z de fra lo-
quit q̄ aut de celo uenit sup
oēs est: cur i carcere posit⁹
mittēs discipulos req̄rit tu
es q̄ uerur⁹ es/an aliū expe-
ctam⁹? tāq̄ si ignoret quē oñ
derat z an ip̄e sit nesciat: quē
ip̄m esse p̄phetādo baptizā-
do oñdēdo clamauerat. **Ex.**

Sed hec citi⁹ questio
soluit: si gesseret ip̄oz
ordo p̄fēf. Ad iordans ei
fluenta posit⁹ q̄ ip̄e redem-
ptor: mūdi ec̄t asseruit hūi-
sus x̄o in carcerē an ip̄e ue-
niat requirit: nō q̄ ip̄m esse
mūdi redēptorē dubitet? sz
querit ut sciat si is q̄ per se in
mundū ueniat: p̄ se ec̄tā ad
infernū claustra descendat.
Quē enī precurrens mundo
nunciauerat hunc moriēdo
z ad iheros p̄currebat. **Ex.**

At ergo. Tu es q̄ uen-
tur⁹ es: an aliū expe-
ctam⁹? Sic si apte dicat. Si
cur p̄ hoib⁹ nasci dignat⁹ es/
an etiā p̄ hoib⁹ ad iheros de-
scēdere digner⁹ i iheros ut q̄
natiuitatē tue p̄cursor exti-
ti/ uel cēfōis etiā p̄cursor fi-
az: z uerur⁹ iheros nūciē quē

ia uenisse mundo enūciat.
An z inq̄sit dñs enūera-
tis potētē sue miracul⁹ de
mori⁹ sue p̄tin⁹ hūilitate nū-
dit dicēs. **L**eci uidēt claudi
ābulāt/ leprosi mūdāt/ surdi
audiūt/ mortui resurgunt/
paupes euāgelizāt: z brūs q̄
nō fuerit scādalizāt⁹ in me.

Uis tot signis **Ex.**
tātūz ut in bus i nō
scādalizari quisq̄ potuit sz
āmirari. Sed infidelū mēs
gūe i illo scādalu ptulit: cur
eū post tot miracū moriēte
uidit. **A**n z paul⁹ dicit. Nos
aut p̄dicam⁹ x̄p̄z crucifixū:
iudeis q̄dē scādalu: gētib⁹
aut stultitiā. Stultuz q̄ p̄
hoib⁹ uisū est: ut p̄ hoib⁹ au-
ctor uite morerēf. **E**t ide cō-
tra eū hō scādalu sū p̄sit⁹ uñ
ei āpl⁹ debitor fieri ut hono-
raref debuit. **N**ā tāto deus
ab hoib⁹ digni⁹ honozand⁹
est: quāto p̄ hoib⁹ z indigna
suscepit. **Q**uid ē ergo dice-
re brūs q̄ nō fuerit scādali-
zat⁹ i me nisi apta uoce abie-
ctionē mori⁹ sue hūilitatēz
signare? **S**ic si aperte dicat.
Adura q̄dē facio/ sed abiecta
perpeti nō dedignor. **U**er
go moriēdo te subsequor/ ca-
uendum ualde est hoibus ne
in me mortem despiciant: q̄
b. ii.

signa venerat. *Seqn. l. ena.*

In il. tē. *(fm mat. c. xi.)*
 Cū audisset iohēs for-
 cul' opa xpi: mittēs duos de
 discipul' suis ait illi. Tu es
 qv̄etur' es an aliū expecta-
 m'?: Et r̄ndēs iel' ait illi. Eū-
 tes ī nūcia te iohāni: q̄ audi-
 s̄ r̄ vidis̄. Cecididēr' clau-
 di ābulār' leprosi mūdātur.
 Surdi audiūt: mortui refur-
 gūt/paupes euāgelizā. Et
 brūs ē: q̄ nō fuerit scādaliza-
 t' i me. Ill' aut' abeūtib': ce-
 pit iel' dicē ad turbas de iohā-
 ne. Quid exis̄ i deſtū vi-
 dere? Arūdinē vēto agitātā
 S̄ qd exis̄ videre: Hōiem
 mollib' vestitū: Ecce q̄ mol-
 lib' vestitū: i domib' regū st.
 S̄ qd exis̄ vidē: Prophe-
 tā: Et nā dico vob': r̄ pl' q̄ p-
 phetā. Hic ē ei: de q̄ scriptū
 ē. Ecce mitto āgelū meū an-
 faciē tuā: q̄ pparabit viā tuā
 an te. am. *hy?* *De decz. vīs.*
do. i. oz. Aurē tuā. *vīs. Ad*
l. ā. All. sp. Ecce venio. *vīs*
Re. brie. Emitte agnuz dñe.
 Dñatorē tre. *De* De petra de-
 ferti ad mōtē filie sio. Dña.
hy? vīs. Ad bñ' ā. Iohēs
 aut' cū audis̄ ī viculis opa
 xpi mittēs duos de discipu-
 lis suis ait illi. Tu es qv̄etur'
 rus es an aliū expectam'?

De *fovis. i. priores. Que os*
eniam cū cp. Sic nos exis̄.
vīs ad. iij. r̄ ad. ij. vīs. r̄ p̄ heb
do. ad. l. r̄ ad. vīs. De excepēis
dieb' ī mōtē. Ad. v. vīs.
brie. Sup te hierlm dñes
 dñs. *Et* Et gl'ia ei' i te vide-
 bit' dñe. *Ad māt. ā.* Tu es
 q̄ v̄etur' es an aliū expecta-
 m'?: dicite iohāni q̄ vidis̄ ad
 lumē redeit' cec' mortui re-
 surgūt/paupes euāgelizant'
 all. *Seqn. l. do. i. C. Sca*
fe. ad bñ' ā. Dicit dñs peni-
 tētiā agite / appropiq̄bit ei
 regnū celoz all. *Ad māt. ā.*
 Hām me dicēt oēs gnatio-
 nes / qz ācillā hūilē respexit
 de'. *Tertis fe. ad bñ' ā.* Cō-
 surge / surge iduē forti tūd-
 nē brachiū dñi. *Ad māt. ā.*
 Eleuare eleuare / surge hie-
 rusalē / solue vincla colli tui
 captiua filia sio *(Quarta*
fer. iij. t̄p. l. f. ena. p̄ lu. c. l.)
In il. tē. *Mat. iij. est āgel'*
 gabriel a deo i citatez
 galilee cui nomē nazareth /
 ad xginē despōsātā viro cui
 nomē erat ioseph de domo
 dō: r̄ nomē xgismaria. *Etz.*
Homc. ve. be. p̄ bñ' de ea. l.
Horduz nr̄e redēptionis
 frescharissim' hodierna no-
 bis sc̄i euāgelij lectio p̄mē
 dar' q̄ āgelū de cel' a deo mis̄

fū narrat ad ḡginē: vt nouā
 ī carne natiuitatē filij dei p̄
 dicaret: p̄ quaz nos abiecta
 vetustate noxia renouari at
 q̄z int̄ filios dei p̄putari pos
 sim⁹. Et ḡ ad p̄missē salutis
 mercamur dona p̄tingē: pu
 mordū et itēta curem⁹ au
 re p̄cipe. **A**ḡ ḡ inq̄t angel⁹
 gabriel a deo ī ciuitatē gali
 lee cui nomen nazareth: ad
 ḡginē desposatā viro cui no
 mē erat ioseph. **A**ptū p̄fe
 cto hūane restauratiōis p̄ri
 cipium: vt angel⁹ mitteret a
 deo ad ḡginē partu p̄secrā
 dā diuino: q̄z p̄ma p̄ditōis
 hūane fuit cā cū serpēs a di
 abolo mitteret ad mulierez
 spū sup̄bie decipiedā: immo
 ip̄e in serpēte diabol⁹ venie
 ba: q̄ gen⁹ hūanū deceptis
 parētib⁹ p̄mis immortalitatē
 gl̄ia nudaret. **Q**z ḡ mors in
 trauit p̄ feminā: apte redit z
 vita p̄ feminā. Illa a diabo
 lo seducta p̄ serpēte viro gu
 stū nec obtulit: hec edocta
 a deo p̄ angelū mūdo salutē
 auctore edidit. **B**ria tria p̄
 ordiē de do. p̄cedē. nisi h̄y
 flo. **L**ama. sit imposta. l. n̄

M B̄n̄ ē ḡ āgel⁹ gabriel
 a deo. H̄aro aut̄ legi
 mus q̄z apparētes hoib⁹ an
 gel⁹ designāt ex noīe. **A**erū

quēscūq̄ sit ideo vtiq̄z sit: vt
 etiā noīe ip̄o qd̄ ministratu
 riveniēt īsimuēt. **S**abuel nā
 p̄fortitudo dei dicit. **E**t me
 rito tali noīe p̄fulget: q̄ na
 scituro in carne deo testimo
 niū p̄hibet de quo p̄pheta ī
 psalmo: dñs inq̄t fort⁹ z po
 tēs dñs potēs ī p̄lio: illo ni
 mirū p̄lio quō p̄tates aerez
 as debellare: z a beaz tyā
 nide mūdū veniebat eripere
Ad ḡginē desposatā viro
 cui nomē erat ioseph de do
 mo dauid: z nomen virginis
 maria. **Q**uod dicitur de do
 mo dauid: non tm̄ ad ioseph
 s̄z etiā p̄tinet ad mariā. **L**e
 gis nāq̄z erat p̄ceptuz vt de
 sua q̄sq̄z tribu ac familia du
 ceret vxorē: ap̄lo quoz atte
 stante q̄ ad ty motheuz scri
 bēs ait. **A**demoz esto iḡit ie
 sum xpm̄ resurrexisse a mor
 tuis ex semine dauid scdm̄
 euāgelii meuz. **I**deo enī ve
 raciter ex semine dauid or⁹
 est dñs: q̄z incorrupta eius
 genitrix veram de stirpe da
 uid ouginē duxit. **L**ec. iij.

Qur aut̄ ip̄e nō de sim
 plici ḡginē s̄z despo
 sato viro p̄cipi z nasci volue
 rit: plurime a p̄rib⁹ rationa
 biles cause p̄ferunt. **E** q̄b⁹
 p̄maxima est nevelut stupri
 b. iij.

Feria. vi.

rea dānaret: si vitā nō habēs
filius pcrearet: deinde vt in
his etiā q̄ domestica cura
naturalit̄ exigebat puerpa
solatio sustentaretur virili.
Ponebat ḡ btām mariam
habere vitā q̄ r̄ testis ei⁹ inte
gritas certissim⁹: nati ex ea
dñi ac saluatoris nri esset nu
trici⁹ fidelissim⁹: q̄s et p eo
puulos scdm legē hostias ad
tēplū deferret: r̄ eū istate p
secutōis articulo i egyptū cū
mfe ferret r̄ referret: aliaq̄
ppura q̄ assūpre hūanitatē
fragilitas poscebat necessa
ria ministraret. Nec multū
obfuit si q̄s illū ad tps ei⁹ fi
liū credidit: cuz p̄dicatibus
ap̄t̄is post ascēsiōē ei⁹ cum
ctis palā credētib⁹ q̄ de ḡgi
ne nat⁹ eēt patuerit. Nec p̄
tereūdū q̄ btā dei genitrix
merit⁹ p̄cipuis etiā noīe te
stimonium reddidit: inf̄pretat̄
ei stella mar⁹: r̄ t̄pa q̄si syd⁹
extintū inē fluct⁹ sc̄l̄ labēt̄
grā p̄uilegij special̄ refulsit
Ad bñ. ā. **M**iss⁹ ē gabriel
āgel⁹ ad mariā ḡginē despō
sātā ioseph. **O**ratio.
Pbesta q̄s ops de⁹: vt
redēptiōis nre vētu
ra solēntas: r̄ p̄ntis nob⁹ vi
te subsidia p̄ferat: r̄ etne bri
tudinis p̄mia largiat. Et fa:

per do. **Ad mag. ān.** Ecce
ancilla dñi fiat michi scdm
verbū tuū. **Provs. Ad bñ.**
Quira fet. **Ad bñ. ān.**
Cōsolami solamī p̄p̄e me
us dicit de⁹ vr. **Ad mag. ā.**
Letami cū hierl̄ r̄ exultate
i ea oēs q̄ diligite: eā i etnū.

Ser̄ta fer. Lec. sci euāg.

A il. t̄p̄e: s̄z lucā. c. c.

Exurgēs maria ab:
it i mōtana cū festinatōe i
ciuitatē iuda: r̄ itrauit i do
mū zacharie: r̄ salutauit eū:
zabeth. Et re. **Rome. ve. be.**

Iectio quā **ob̄ri. de ea. l.**

audiuim⁹ sc̄ti euāgelij fies
charissimī: r̄ redēptiōis nre
nobis semp̄uenerāda p̄mo
dia p̄dicat̄: r̄ salutaria semp̄
imitāde humilitatē remedia
p̄mēdat. Nā q̄ peste sup̄bie
attactū gen⁹ humanū perie
rat: decebat vt medicamen
tū humilitatis quo sanaret
p̄ma mor̄ incipiētis salutis
t̄pa p̄tenderent. **E**t q̄ te
meritatez seducte mulieris
mors i mundū intrauerat
cōgruū fuit vt i iudiciū vite
reuertentis/ mulieres se de
uote humilitatē iuicē ac pie
tatis puenirent obsequis.
P̄ior ergo nob⁹ beata dei
genitrix ad sublimitatē pa
trie celestis iter ondit hūil

tatis? nō min⁹ religionis: q̄
 castitatis exēplo venerabil⁹
Be. rita de do. nisi histo. La
ma. sit incerta. Lectio. ii.

Siquidē glia x̄ginei z
 intemerati corpis: q̄
 lis sitvita supne ciuitat⁹ ad
 quā suspiram⁹ insinuat⁹ vbi
 neq; nubent neq; nubent s; z
 sūt sicut āgeli dei i celis: ac
 s̄tutē mētis eximīa qua ad
 hāc p̄ringere debeam⁹ indi
 cat. Nam sicut p̄cedere
 sci euāgelij lectione cogno
 uim⁹ postq̄ āgelicavitōe et
 allocutiōe meruit sublima
 ri postq̄ celesti se onustādā
 partu didicit: nequa q̄ se de
 donis celestib⁹ q̄si a se hec ef
 sent extulit: sed vt mag⁹ ma
 gisq; donis eēt apta diuis
 i custodia humilitatis gres
 sum mētis fixit: ita euangeli
 zātī sibi āgelo respōdēs: ec
 ce ancilla dñi fiat mihi scōz
 verbū tuū. Et x̄o ex hodie
 na lectiōe audiūm⁹ eandē
 quā angelo exhibuerat hu
 militatē: homib⁹ quoq; cura
 uit exhibē: z qd̄ maior⁹ ē vt
 tutis hoc etiā minoub⁹. **P. iij.**

Quis ei nesciat x̄ginē
 deo p̄secratā muliere
 deo dedita gradū habē po
 tiorē: Quis dubitet m̄rem
 regis eterni ture m̄i militē

eē p̄ferēdā: Attamē ip̄a me
 mor scripture p̄cipitē: quā
 to magn⁹ es humilitate i oī
 bus: mox vt angel⁹ q̄ loq̄ba
 tur ei ad celestia p̄cedit: sur
 git ac montana p̄scendit: ge
 n̄sāq; in vtero deū: s̄uoz dei
 habitacū petit: ac req̄rit al
 loq̄a. Et apte postvisionem
 āgeli i mōtana subit⁹ q̄ gu
 stata suauitate supnoz cui
 um: hūilitat⁹ gressib⁹ ad x̄tu
 tū alta se trāstulit. Intra
 domum zacharie: atq; eliza
 beth quā suū ac p̄cursozem
 dñi parituz nouerat salu
 tat⁹: non quasi dubia de ora
 culo qd̄ accepit: s̄vt cōgra
 tulatura de dono qd̄ seruā
 accepisse didicerat. Non vt
 x̄bū āgeli mulieris attesta
 tiōe p̄baret: s̄vt mulieri p̄
 uectē etat⁹ x̄go iuuecula mi
 nisteriuz sedula imp̄deret

Ad bñ. a. Ex quo facta est
 vox salutatiōis tue i aurib⁹
 meis exultauit i gaudio in
 fans i vtero meo allā. **Or.**

Accita q̄s dñe potētā
 tuā z vent⁹: vt hi q̄ i tua
 pietate p̄fidūt ab oī cit⁹ ad
 uersitate liberentur. Et fa
 Qui vi. **Ad mar. an.** Bñdī
 cta tu i mulierib⁹ z bñdīct⁹
 fruct⁹ vētris tui. **Exortā in**
lau. Sabbō. Lectio san:

ctenagelij scdm lucā. c. liij.

Anno quingentesimo in
perij tyberij cesaris: p
curate pōtio pilato iudea/
tetrarcha aut galilee hero
de: philippo aut fratre eius
tetrarcha yturee et traconi
tidis regionis: et lizania abili
ne tetrarcha sub principibus
cerdotum anna et caypha: fa
ctum est et huiusmodi super iohānem za
charie filium in deserto. Et ref.
hōmc. b. gre. papetō ea. ic.

Redeptoris precursor quo
tpe huiusmodi predicacionis acce
perit memorato romane rei
publice pncipe: et iudee re
gibus designat cum dicit. An
no quingentesimo in perij tyberij
cesaris pcurate pōtio pilato
iudea: tetrarcha aut galilee
herode: philippo aut fratre
tetrarcha yturee et traconi
tidis regionis: et lizania abili
ne tetrarcha sub principibus
sacerdotum anna et caypha: fa
ctum est huiusmodi super iohēz za
charie filium in deserto. **ic. ii.**

Quia enim illuz pdicare
q̄lāa et multos ex gētib⁹ re
demptur⁹ erat: p regē gen
tium et principes iudeoz: pdi
cacionis eius tpa designantur.

Quia aut gētilitas colligē
da erat: et iudea p culpa pfi

die dispōgēda: ipa q̄q̄ descri
ptio tēni pncipat⁹ ondit⁹
qm̄ et in romana republica
vnus p̄fuisse describit⁹: et i
udee regno p q̄rtā partē plu
rimi pncipabāt. Et hoc etem
nri redeptor⁹ dicit. **Om̄ie re
gnū i seipz diuisū desolabit⁹**
**Liqt̄ q̄ ad finem regni iu
dea puenerat: q̄ tot regib⁹
diuisa subiacebat.** **Ap̄te**
q̄q̄ nō solū q̄b⁹ regib⁹ s⁹ q̄b⁹
etiā sacerdotib⁹ actū sit de
mōstrat⁹: vt qz illuz iohānes
baptista predicaret q̄ simul
rex et sacerdos existeret: lu
cas euāgelista pdicationis
eius tpa p regnū et sacerdo
tium designaret. **Lectio. iij.**

Et venit i oēs regionē
iordanis: pdicans ba
ptismū pnie in remissionem
peccōz. **Lūct⁹ legētib⁹ liqt̄**
qz iohēs baptismū pnie non
solū pdicauit: verū etiā q̄bus
dā dedit: s⁹ tñ baptismū suū
remissionē peccōz dare nō po
tuit. Remissio etem peccōz i
solo nob⁹ baptisate xp̄i tri
buit. Notādū itaqz qd̄ dicit
pdicās baptismū pnie in re
missionē peccōz: qm̄ baptis
mū qd̄ pctā solueret: qz da
re nō poterat pdicabat: vt si
cut icarnatū huiusmodi p̄cur
rebat: hō pdicacionis: ita ba

ptismū pnie q̄ pctā soluit p̄
curreret suo baptismate: q̄
pctā solui nō possunt: vt qz
ei⁹ mo p̄curreret p̄ntiaz re-
dēptoz: ip̄s q̄qz ei⁹ baptisma
pcedēdo hieretvmbra vitat⁹

Ad bñ. 3. Disvall' i plebit
z ois mōs z col' hūilia bit: z
videbit ois caro salutare di

Deus q̄ sp̄ic⁹ qz: **oz.**
ex nra p̄auitate affli-
gimur: p̄cede p̄ptius: vt ex
tua visitatōe p̄solemur. Et
fa⁹ Qui vi. **C. Do. iij. aduē.**
dñi. Ad. i. vs. ff. pos. In. Re.
gnū tuū. 10. C. ad p̄t. iij.

Audete i dño sēp
iterū dico gaude-
te: modestia v̄ra
nota sit oib⁹ hoib⁹
dñs p̄pe ē. **R.** Nō auferet.
vt infra. 4. h. 7. r. 5. r. 8. Ad
mag. 1. c. 1. Sapiētia. Or.

Accita dñe potētiam
tuā z veni z magna no-
bis s̄tute succurre: vt p̄ au-
xilū grē tue qd̄ nra pctā p̄-
pediūt: idulgētia tue p̄ptia
tōis acceleret. Et fa⁹ Qui
vi. **Imi. Vigilate aio. In. p.**
ximo ē dñs de⁹ nri. 5. Venite
h. 7. r. 2. an. ps. 2. 5. vt i p̄cedē-
ti vo. R. 1. Canite tuba i s̄io
vocate gētes ānūciate po-
pulis z dicite. Ecce de⁹ sal-
uator: nri adueniet. **5. Annū-**

ciate i hñsb⁹ tre z i isur⁹ q̄ p
cul sūt dicite. Ecce d. **R. 4.**
Nō auferet sceptrū de iuda
et dux de femore ei⁹ donec
veniat q̄ mittēdus ē. Et ip̄e
erit expectatio gētium. **7.**

Dulchiores sūt ocli ei⁹ vt:
no z dētes ei⁹ lacte cādidio
res. Et. **R. iij.** Ecce dñs in
fortitud levēiet. Et brachiū
ei⁹ dñiabit. **7.** Ecce merces
ei⁹ cū eo z op⁹ illi⁹ corā illo.

Et. **R. iij.** Nō oportet mi-
nui illū s̄t crescē q̄ p⁹ meve-
nit añ me fact⁹ ē. Cui⁹ nō s̄t
dign⁹ corrigiam calciamētū
ei⁹ soluē. **7.** Ego baptizo vos
aq̄: ille autē baptizabit vos
sp̄sctō. Cui⁹ non. **C. In. ij.**

noc. R. v. Virgo isrl' reuertē
i ciuitates tuas vsq̄ dolēs
auerter⁹ Bñab⁹ dñz saluato
rē oblationē nouā i fra: ābu-
labūt hoies i saluatiōez. **7.**

In charitate p̄petua dilexi
te ideo atraxi te miserans.
Bñab⁹. **R. vi.** Iurauit dicit
dñs vt ultra tā nō irascar su-
per frā: mōtes ei⁹ z colles su-
scipiēt iustitiā meā. Et testa-
mētū paciferi i hierl⁹. **7.** Iu-
rta ē sal⁹ me avt veniat z iu-
stitia me avt reuelet. Et te.

R. vii. Nō discedim⁹ a te: v-
uificabis nos dñe z nomen
tuū iuocabim⁹. Dñe nob⁹

faciē tuā et salui erim⁹. **Ps.**
 Dñe de⁹ tutū puer̄te nos.
Ps. viii. Inuenim⁹
 quā⁹ sit iste q̄ igredit⁹ ad sal
 uādas gētes: ip̄e est rex iu
 stitie. **Lui⁹** gnatio nō habet
 finē. **Ps.** Precursor pro nobis
 igredit⁹ secūdu ordinē mel
 chisedech pōtifer fact⁹ est
 in etnū. **Lui⁹.** **In. iij. noc.**
Re. ix. Horate celi desuper ⁊
 nubes pluāt iustū. Aperiat
 terra et germinet saluatorē
 ⁊ Emitte agnū dñe dñato
 rē terre de petra deserti ad
 montē filie sion. Aperiat⁹
Re. x. Cōfortamini et iā noli
 te timere: ecce deus nū cito
 veniet. Et saluos nos faciet
Ps. Quis stella ex iacob ⁊ cō
 surget homo de isrl. Et sal.
Re. xi. Festina ne tardaueris
 dñe. Et libera populū tuuz
Ps. Veni dñe et noli tarda
 re relaxa facinora pleb⁹ tue
 Et li. **Re. xii.** Nasces nobis
 puulus et vocabit⁹ deus for
 tis: ip̄e sedebit super thronū
 dauid patris sui ⁊ ip̄erabit
 Lui⁹ potestas sup humeruz
 ei⁹. **Ps.** Multiplicabit⁹ ei⁹ im
 peritū et pacis nō erit finis.
Lui⁹ po. **Lec. i. esa. lxxij. cō.**
Miserationum dñi re
 cordabor ⁊ laudē dñi
 sup oib⁹ q̄ reddidit nob⁹ dñs

⁊ sup mltitudine bonoz do
 mus israhel: q̄ largit⁹ est eis
 scōm indulgētiā suā: et scōm
 multitudinē miarū suarum
 Et dixit. Verūtāme ppl⁹ us
 me⁹ est: fili⁹ non negātes. Et
 fact⁹ ē eis saluator. **In** oi
 tribulatiōe eoz nō est tribu
 lat⁹: ⁊ āgel⁹ faciet ei⁹ salua
 uit eos. **In** dilectiōe sua et
 i indulgētia sua ip̄e redemit
 eos. Et portauit eos: ⁊ leua
 uit eos cunct⁹ dieb⁹ sc̄li. Ip̄e
 autē ad iracūdiam puocauit
 rūt: ⁊ afflixerit sp̄m sc̄ti eius.
 Et cōuert⁹ est eis i inimic⁹:
 ⁊ ip̄e debellauit eos. Et re
 cordatus est dierum seculi:
 moȳsi et populi sui. **Lec. ii.**

Ubi ē q̄ eduxit eos de
 mari cū pastorib⁹ gre
 gis sui: **U**bi est q̄ posuit in
 medio ei⁹ spiritū sancti sui:
Qui eduxit ad dextaz moy
 sen in brachio maiestas sue:
 qui scidit aquas an eos: vt
 faceret sibi nomē sempitēnū
Qui eduxit eos per aby
 sos quasi equum in deserto
 nō impigētē: quasi aīal in
 cāpū descendēs. Sp̄s dñi
 ductor ei⁹ fuit. Sic adduxi
 si populū tuuz: vt faceres
 tibi nomē gl̄ie. **Tu autē. Ps. iij.**

Atende de celo: ⁊ vi
 de de habitaculo scō

tuo et de solio glie tue. Ubi est zelus tuus et fortitudo tua? Multitudo viscerum tuorum et miserationum tuarum super me continuerunt se. Tu enim pater noster et abraham nesciuit nos: et israel ignorauit nos.

Tu dñe pater noster redemptor noster a seculo nomen tuum. Quare errare fecisti nos domine de visis tuis indurasti cor nostrum ne timeremus te. Conuertere propitius suos tuos: tribus hereditatis tue. *Tu. sc. iiii.*

Quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri: contulerunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio cum non dñareremur: neque inuocarem nomen tuum super nos. **U**tinam dirumperes celos et descenderes a facie tue motes de fluerent sicut exustio ignis tabesceret atque arderet igni ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gētes turbarent. Cum feceris mirabilia non sustinebimus. Descende distans a facie tua motes de fluxerunt. *Tu autē. Lec. v.*

Seculo non audierunt neque auribus preceperunt. Oculus non uidit deus absque te: quod preparasti expectantibus te. Occurristi letanti et facie

ti iustitia. In visis tuis recedant tui. Ecce tu iras et peccauimus in ipsis finibus semper et saluabimur. Et facti sumus ut imundi omnes nos et quasi panem menstruatum uerise iustitie nostre. Et cecidimus quasi folium uniuersi et iniquitates nostre quasi uentus abtulērunt nos. Non est qui inuocet nomen tuum qui consurgat et timeat te. Abscondisti faciem tuam a nobis et alluisti nos in manu iniquitatis nostre. *Lec. vi.*

Nunc domine pater noster es tu: nos uero lutum et fictor noster: et opera manuum tuarum omnes nos. Ne tras carum domine satius et ne ultra memieris iniquitatis nostre. Ecce respice: populus tuus omnes nos. Ciuitas sancti tui facta est deserta: sion deserta facta est. Hierusalem desolata: domus sanctificationis nostre et glie nostre: facta est in exustione ignis et omnia desiderabilia nostra uersa sunt in ruinas. Num quid super his continebis tu domine: tacebis et affliges nos uehementer? *Lectio. vii.*

Quesierunt me quod annus non interrogabat inuenierunt quod non quiescit me. Dixi. Ecce ego: ecce ego ad gentem quam

nō innocabat nomen meum.
 Expādi manus meas tota
 die ad pplm incredulū? qui
 gradit̄ i via nō bona post co
 gitatiōes suas. Populus q̄
 ad iracūdiā puocat me āre
 faciē meā semp? q̄ imolāt in
 hortis: et sacrificāt super la
 teres: qui habitant in sepul
 chris ⁊ in delubris idolorū
 dormiūt: qui comedunt car
 nē suillā et tus pphanū iua
 sis eoz? qui dicunt recede a
 me: nō appropinques mihi
 q̄a imund⁹ es: isti fum⁹ erūt
 i furore meo? ignis ardens
 tota die. **LECTIO OCTAUA.**

Ecce scriptū est coraz
 me. Nō tacebo? s; red
 dā ⁊ retribuā i sinu eoz iniq̄
 tates vestras et iniquitates
 patrū vestrozum simul dicit
 dñs: q̄ sacrificauerūt super
 mōtes et sup colles expro
 briauerūt mihi: et remettiar
 opus eozū p̄mū in sinu eo
 rū. Hec dicit dñs. Quomo
 do si inueniat granū in bo
 tro et dicat ne dissipēs illū
 qm̄ benedictio est: sic faciāz
 propter seruos meos vt nō
 disperdā totū. Et educā de
 iacob semē: et de iuda possi
 dentē montes meos: et he
 reditabūt eam electi mei: ⁊
 sui mei habitabūt ibi. Et erūt

cāpestrā in caulas gregū?
 et vallīs achor in cubile ar
 mētozū populo meo qui re
 q̄sierūt me. **LIX. L. eccl̄i ep̄i
 gelis fecidū ioh̄nē. Cap. 1.**

In illo tpe? Misit in
 dei ab hierosolymis
 sacerdotes ⁊ leuitas ad io
 hānē: vt iterrogarēt eū. Tu
 quis es? Et res. **homel. be
 ati gregozij pape? de e. lec.**

Ex huius nobis lectionis
 v̄bis fratres charissimi io
 hānis humilitas cōmedat?
 qui cū tāte virtutis esset vt
 xp̄us credi potuisset: elegit
 solide subsistere i seme hūa:
 na opinioē rapere? inaniter
 super se. Nam cōfessus ē et
 nō negauit? cōfess⁹ est: quia
 nō sum ego xp̄s. **S**; q̄ di
 xit nō suz: negauit. Negauit
 plane quod nō erat: sed non
 negauit quod erat? vt verita
 tē loquēs et mēbruz fieret:
 cuius sibi nomē fallacit nō
 vsurparet. Cū ergo nō vult
 appetere nomē xp̄i fact⁹ est
 mēbrū xp̄i? quia dū infirmi
 tatē suā studuit humilit⁹ ag
 noscere: illius cel situdinem
 meruit veracit̄ obtinere. **LX**
Sed cū ex lectiōe alia
 redēptoz? nisi sn̄ia ad
 mētē reducit? ex hui⁹ nobis
 lectiōis v̄bis q̄stio valde im

plexa gñaf. Alio q̄ppe i lo-
co inq̄rit a discipulis dñs
de aduentu helie respōdit.
Helias iam venit: et non co-
gnouerūt eū: sed fecerūt in
eo q̄cūq; voluerūt. Et si vul-
tis scire iohēs ipse est heli-
as. Requisit̄ autē iohēs di-
cit. Non sū helias. **¶** Quid
est hoc fr̄es charissimi? **¶** Quid
q̄ d̄itas affirmat hoc p̄o-
pheta veritatis negat. Val-
de nāq; int̄ se diuersa sunt:
ipse est: et nō sum. Quō ḡ p̄-
pheta d̄itatis ē: si elusidē d̄i-
tatis s̄monib; p̄cor̄ nō est:
S; si subtilit̄ d̄itas ip̄a req̄-
rat: hoc q̄d p̄trariuz sonuit/
quō p̄trariū nō sit inuēit. **L. xi.**

Ad zacharias nāq; de
iohānis p̄missiōe an-
gelus dicit. Ipse p̄cedet aē
illū in spū et virtute helie/
qui idcirco v̄etur i spū et virtute
helie dicit: q; sic helias se-
cundū dñi aduentū p̄ueniet:
ita iohānes p̄uenit primū
Sicut ille p̄cursor ventu-
rus est iudicis: ita iste p̄cur-
sor factus est redemptoris.
Iohannes ḡtē in spū heli-
as erat: in p̄sona helias non
erat. Quod ergo dñs fatef
de spū hoc iohannes dene-
gat de p̄sona: quia et iustum
fic erat vt et discipulis dñs

sp̄ritualē de iohāne sententiā
diceret: et iohannes h̄i dem
turbis carnalib; non de suo
spū sed de corpore respōde-
ret. Cōtrariū ergo veritati
videt esse quod iohānes so-
nuit: sed tñ a veritatis tra-
mite non recessit. Qui cū se
etiā p̄phetā negauit q̄ vides
licet non solum poterat re-
dēptorē p̄dicē: s; etiā demō-
strare: q̄nā sit p̄tinuo exp̄t
mit cū subiungit. Ego vox
clamātis i deserto. **L. xi.**

Satis fr̄es charissimi
quingent; filius ver-
bū p̄ris vocat iohanne at te
stare q̄ ait. In p̄ncipio erat
verbū: et v̄bū erat apud de-
um: et de; erat v̄bū. Et ex ip-
sa v̄sa locutiōe cognoscitis:
q; p̄rius vox sonat: vt verbū
postmodū possit audiri. Ioh-
hānes ergo vocē se esse asse-
rit: q; verbū p̄cedit. Aduen-
tū itaq; dñicuz p̄currēs vox
dicit: q; per ei; ministerium
p̄ris verba ab hoib; audif.
Qui etiā i deserto clamat:
q; derelictē ac destitute tu-
dee solatiū redēptor; annū-
ciat. **Tu. S. e. u. s. p. s. i. o. c. i.**

In illo tpe. v̄dēst in
dei ab hierosolymis
sacerdotes et leuitas ad so-
hāne: vt inrogarēt eus. Tu

qs es. Et p̄fess⁹ est: z nō ne
gavit. Et p̄fessus est: qz nō
sū ego x̄ps. Et interrogaverit
eū. Quid ergo? Iherias es
tu? Et dixit. Nō sū. Prophe
ta es tu? Et r̄ndit. Non. Di
xerit ergo ei. Quis es vt re
spōsū dem⁹ his qui miserūt
nos? Quid dicis de te ipso.
Alit. Ego vox clamantis i de
serto: dirigite vias dñi sicut
dixit esaias ppheta. Et qui
missi fuerāt: erāt ex pharise
is. Et interrogaverūt eū: z di
xerūt ei. Quid ergo bapti
zas? si tu nō es x̄ps/ neqz heli
as neqz ppheta. Respondit
eis iohānes dicens. Ego ba
ptizo i aqua: medi⁹ aut̄ v̄m
stetit: quē vos nescitis. Ipse
est qui post me ventur⁹ est: q̄
ante me factus est: cui⁹ ego
non sum dign⁹ vt solū eius
corrigiā calciamēti. Hæc in
bethania facta sūt trās ior
danem: vbi erat iohānes
baptizans. Amen. **Oratio**
v̄t̄s ad vesp̄as. Ad lau. z
ves. R. breue. vt in p̄cedēte
dñica. Ad bñ⁹ ān. Dixerūt
pharisei ad tohāmem qs er
go es/ vt respōsuz dem⁹ his
qui miserūt nos: et ait illis/
ego vox clamantis in deser
to/ parate viā dñi sicut dixit
esaias ppheta. **Ofio. Exe-**

ta. Que ofo cū cap. Gaude
te. dicitur ad terraz z in q.
ves. et p̄ hebdo. ad lau. et ad
ves pe. Secūda feria ad
bñ⁹ ān. Egrediet virga de
radice iesse/ et replet om̄is
terra gloria dñi/ et videbit
ois caro salutare dei. **Ter**
tia fer. ad bñ⁹ ā. Tu bethleē
terra iuda nō eris minima i
p̄ncipib⁹ iuda ex te ei eriet
dux q̄ regat pplm̄ meū isrl̄.
Quarta fer. ad bñ⁹ ān. Po
nā in sion salutē/ z in hieru
salem gl̄iam meā alla. **Quin**
tase. ad bñ⁹ ā. Vigilate aio
in p̄mo est dñs de⁹ noster.
Sexta fer. ad bñ⁹ ān. Dies
dñi sicut fur in nocte ita ve
niet: z vos estote parati: q̄a
qua hora nō putatis filius
hominis veniet. **Hora q̄**
a. r. vi. kal. ianuarij hystoria.
Clama in singulis p̄uatis
dieb⁹ v̄t̄s ad vigiliā natiuit.
dñi cū Inuit. Surgite vigi
lem⁹. serua. Et tūc ad p̄e
cedēt⁹ die v̄s hoc est/ decio
septio kal. ianuarij erit R.
Festina. Si autem A fuerit
iutera dñicalis/ tūc decimo/
quinto kal. ianuarij de hac
hystoria p̄io cantur: atqz
ad p̄cedēt⁹ diei v̄s hoc est
xvi. kal. ianuarij q̄ p̄ dñica
sit nihilominus R. Festina.

ea dicitur die p̄mittit. In
quacūq; ante die hec hysto
ria inchoatur in ea quocūq; a.
ad lau. 7 hor. eidē terie assē
gnate s̄p̄ incipiunt 7 nō pu
us. Feria autē occupata fe
sto thome carebit singulis
āis q̄quid sibi de hystoria.

Clama. et āis ad lau. 7 ho
ras subscriptis p̄petere de
buit. Abiciā thomas fue
rit patron⁹ loci ac in d̄nica
uenerit nihilomin⁹ transier
tur quāsi ad officiu nō quā
tum ad celebratē festi. ali
as p̄tingeret hystoria d̄nica
lē nō posse seruari. Et cū ea
q̄ sequūt̄ incepta fuerit resi
dua p̄missorū ex toto succū
dunt. Abihero in sequētib⁹
specialia nō exp̄munt̄ ibi re
curus ad puora habeatur
Inuitorū. Surgite vigi
lem⁹ v̄ite adorem⁹. Q̄ ne
scitis horā q̄n̄ veniet domi
n⁹. ps. Venite. h̄. 7. v̄. 10.
Ane 7 ps feria. A. xvj. kal.
Janua. p̄tia 7 quarta p̄tūa
ta nocte. p̄. p̄mū. **Clama** i
fortitudine q̄ annuncias pa
cē in hierl̄m. Dic ciuitatib⁹
iude et habitatorib⁹ sion ec
ce de⁹ noster quem expecta
bam⁹ adueniet. 7. Sup̄ mō
tē excelsū ascende tu q̄ enā
gelizās sion exalta in forti

tudine vocē tuā. Dic ciuita.
Be. ij. D̄nic stella ex iacob 7
erurger homo de isrl̄ 7 cor
fringet oēs duces alienige
narū. Et erit ois fra posses
sio ei⁹. 7. De iacob erit qui
d̄nic et perdat reliquias cle
uitatur. Et. **Be. iij.** Mōdove
niet d̄nator d̄ns. Et nomen
eius emanuel vocabitur. 7.
D̄nic in diebus eius iuste
tiaz abūdātia pacis. Et vo.

A. xvj. kal. Janua. secunda
p̄tūa nocte. p̄. p̄mū. 7.
Egrediet d̄ns et p̄liabit
cōtra gentes. Et stabūt pe
des ei⁹ supra montes oliua
rū ad orientē. 7. Et eleuabī
tur sup̄ oēs colles et fluene
ad eū oēs gentes. Et sta. **Be.**
ij. p̄cursor pro nobis in
gredit̄ agn⁹ sine macula. se
cūdū ordinē melchisedech.
pontifex fact⁹ est in eternum
et in seclm seculi. 7. Ipse est
rex iustitie cui⁹ gnatio non
habet finē. p̄ntifex. **Be. iij.**
Aidebunt gētes iustū tuū
7 cuncti reges inclytū tuū.
Et vocabitur tibi nomē no
uum qd̄ os d̄ni nolauit. 7.
Et eris corona gl̄ie in ma
nu d̄ni et diadema regis in
manu dei tui. Et vo. **Be. xvj.**
kal. Janua. tertia et vltima
p̄tūa nocte. p̄. p̄mū.

Emitte agnū dñe dñatorē
 tre. De petra defertiad mō
 tem filie sion. **¶** *Dñe de no-*
bis dñe mi am tuā / z saluta-
re tuuz da nobis. De. Pr. ij.
 Germīnauerunt campi ere
 mi germē odoris israhel / q̄a
 ecce dñs de⁹ nī cum uirtute
 ueniet. Et splendor ei⁹ cum
 eo. **¶** *Ex sion species deco-*
ris eius de⁹ noster manife-
ste ueniet. Et splendor. Pr.
ij. Radix tesse qui erurget
 iudicare gētes in eū gētes
 sperabūt. Et erit nomē ei⁹
 bñdictum in secula. **¶** *Ecce*
uirgo accipiet z pariet filiū
et uocabit nomen ei⁹ emma-
nuel. Et. C Nota q̄ in qua
cunq; feria p̄scripca hyslo-
ria sponit eius des ferie añe
simul decāt. C Sc̄ba fer.
ad laudes añ. Ecce ueniet
dñs princeps reguz tre/dñi
qui parati sunt occurre illi.
¶ feriales. Ad puinā añ.
 Dū uenerit filius hominis
 putas inueniat fidē sup trā
Ad tertias añ. Egredietur
 dñs de loco sc̄to suo ueniet
 ut saluet pplm suū. **Ad. vj.**
ān. Ecce ueniet ppheta ma
 gn⁹ et ipse renouabit ieru-
 salē alla. **Ad. ix. ān.** Dicite
 pusillamīnes confortamini
 ecce dñs de⁹ uester ueniet.

¶ Tercia fer. ad l. i. Bona
 te celi desup z nubes pluāt
 iustū / aperiat terra z germi
 net saluatorē. **Ad puinā i.**
 Emitte agnū dñe dñatorē
 tre / de petra deferti ad mō:
 tē filie sio. **Ad trā ān.** Lex
 per moysen data est / gratia
 et uitas p̄ iesū xpm sc̄ta est
Ad fertā ān. Ecce in nubi-
 bus celi dñs ueniet cū pote
 statē magna alla. **Ad nonā**
ān. Arbs fortitudinis nre
 sion saluator ponetur in ea
 mur⁹ z ātemurale apite por
 tas q; nobiscum deus alla.
¶ fer. iij. ad l. i. Prophe
 te pdicauerūt nasci saluato
 rem de gine maria. **Ad l.**
i. Spūs dñi sup me / euāge
 lizare paupert⁹ misit me.
Ad trā ān. Annunciate po
 pulis et dicite ecce de⁹ sal
 uator noster ueniet. **Ad fer.**
trā ān. Propter sion nō tace
 bo / donec egrediat ut splen
 dor iust⁹ eius. **Ad nonā ān.**
 Ecce apparebit dñs z non
 mētet / si morā fecerit expe
 cta eū q; ueniet et nō tarda
 bit alla. **¶ Quira fer. ad l.**
ān. De sion ueniet dñs om
 nipotēs / ut saluū faciat po
 pulum suū. **Ad i. ān.** De si
 on ueniet qui regnatur⁹ est /
 dñs emanuel magnū nomē

Ad. iij. An. Dñs legisset
 nř dñs rex nř / ipse veniet et
 saluabit nos. **Ad. vi. a.** Mō
 tes z colles cātabūt coram
 deo laudē z oīa ligna spūa
 dñi plaudent manib⁹ / qm̄ veni
 et dñs dñator i regnū eter
 nū allā allā. **Ad. ix. a.** Ecce
 dñs nř cum dñtate ueniet / vt
 illūmet oculos seruoꝝ suoꝝ
 rū all. **Sec̄da fer. ad lau.**
An. Cōsātes est ote uidebi
 tis auxiliū dñi supꝝos. **Ad**
Jan. Veni dñe z noli tarda
 re / relaxa facinora pleb⁹ tue
 israel. **Ad. iij. an.** Ego autē
 ad dñm aspiciā / z expecta
 bo deū saluatorē meū. **Ad**
ix. a. Veni dñe uisitare nos
 in pace / vt letemur corā te
 corde pfecto. **Ad. ix. a.** Si
 nř bre laudes audiuiimus
 glām iusti allā. **Sabbō**
ad lau. a. Expectetur sicut
 pluuia eloquiū dñi z descē
 dat sup nos sicut ros de no
 ster. **Ad. p̄mā a.** Intuemini
 quā sit gloriofus iste / q̄ in
 gredit̄ ad saluādos p̄fos.
Ad. iij. an. Cantate tuba i s̄o
 qz p̄p̄e est dñs dñi / ecce ve
 niet ad saluāndum nos allā
 allā. **Ad. vi. a.** Mōtes z oēs
 colles humiliabunt̄ et erūt
 praua in directā z aspera i
 vias planas: veni dñe et no

li tardare allā. **Ad. ix. a.** Do
 nēt dñs gloriā / z laudem
 eius in insulis nuntiabunt.
**C. Hora q̄a. xvij. kal. Ja
 nuā.** Vñr sequētes ac ad m̄t
 vel p̄ omē iūde de aduen
 tu cū colla dñi cāli nīl sit vi
 es. **iii. q̄a. h̄y. pp̄mā collaz**
xvij. kal. Janua. Ad m̄t a.
O sapiētia q̄ ex ore altissi
 mi pdisti attigēs a sine visq̄
 ad finē fortiter / suauit̄ dispo
 nētqz oīa vci ad docēdū nos
 viā p̄uidētē. **xvij. kal. Ja
 nuā. Ad m̄t a.** S adonay z
 dur dom⁹ i s̄r q̄ moysi i igne
 flāme rubi appuisti / z ei i s̄y
 na legē dedisti / veni ad redē
 mēdū nos i brachio extēro.
xiij. kal. ianua. Ad m̄t a.
S radix iesse q̄ stas i signū
 p̄p̄loꝝ / sup quē continebūt
 reges os suū quē gentes de
 precabūtur / veni ad liberā
 dū nos iā noli tardare. **xij.**
kal. Janua. ad m̄t a. S cla
 nis dauid z sceptruz dom⁹
 israel / qui aperis et nemo
 claudit / claudis z nemo ape
 rit / veni et educ vinctos de
 domo carceris sedētes i te
 nebas z vmbra mortis. **xij.**
kal. Janua. ad bā siue pro
 cōmemoratiōe de aduentu
 dñi an. Noli te timere quia
 enī die ueniet ad vos dñs ve
 c. i.

Act. *Es*o discipulis nisi sit dicit
ga quatuor: *ps.* Ad reg: *ps.*
ue pro communiq:ose an.

Ouēs splendor lucis eterne
et sol iusticie/veni et illumina
sedētes in tenebuis et
ymbra mortis. *Act. 13. ad*
māt. 5. Rex gentiū z desi-

derat? earū lapidē āgularē
qui facis vtrāq: vnum/veni
salua hoīez quē de limo for-
masti. *Act. 13. ad māt. 1.*
Emmanuel rex legitur no-
ster/expectatio gentium et
saluator earū/veni ad salua-
dum nos dñe deus noster.

En *Evangelia* *hominatus* do-
mini. *Evangelio.* Hodie scie-
tis quia venit dominus. Et
manebitis gl'iam eius.

ps. Venite. *In* *pro* *hoc* *an.*
Ecce venit desideratus cun-
ctis gentibus et replebitur
gloria domus domini al' a.

is *eriales* *an.* Parat' esto
israel in occursum dñi quo-
ntiam venit. *Act.* Dominus ve-
niet occurrere illi dicentes/
magnū principium z regni
eius non erit finis/deus for-
tis dominator princeps pa-
cis al' a. *an.* Ecce de' nri
expectabim' eū z saluabit
nos al' a. *ps.* Crastina die ve-
lebit inqtas frē? Et regna-
bit sup vos saluator mundi.

Act. 13. *Le*cto sancti evan-
geli scdm matthei. *Act. 13.*

Millo tpe? *Act. 13.* *Es* *es*
des pōlarat' mari' iesu
maria ioseph: an
teq: puenirent in-
uenta est in vtero habēs de
spū sancto. *Et* *ref.* *Dom.*
origenis *de* *eadem* *lectio.*

Que fuit necessitas vt des-
ponsata esset maria ioseph
nisi propterea quaten' hoc
sacramentū diabolo celare
tur? et ille malign' fraudis
commēta aduersus despon-
sata virginez nulla penitus
inuenisset. *Uel* *ideo* *fuerat*
desponsata ioseph/ vt nato
infanti vel ipi marie curā vi-
deret gerere ioseph: siue in
egyptū lens vel inde venuo
venies? *ideo* *desponsata* *fuit*
ioseph/ non tū in cōcupiscen-
tia iuncta. *Ab* *ater* *inquit*
eius. *Ab* *at* *immaculata* *ma-*
ter *in* *corru* *pta* *?* *ma* *ter* *in* *ta-*
cta *Ab* *at* *er* *?* *Qui* *er* *?* *Ab* *at*
dei vngenti/ dñi z regis om-
niū plaminatoris z creator/
cunctor' illi' qm excellis si-
ne matre/ z in tra est sine pa-
tre/ i plus qui in celis scdm
deitatez in sinu est patris/ z
in terr' scdm corpus susce-
ptionē in sinu est mris. *ps.*
Sctificamini hodie et esto:

te parati q̄ die crastis vide
bitis. Haec statē dei vobis
Hodie scietis q̄ venit do-
min⁹ ⁊ mane videbitis. *Haec*
testatem dei. *Leccio. ii.*

O Magne ammiratōis
gratia. o tenarrabilis
suauitas: o ineffabile ma-
gnūq; sacramētū. Ipsa eā-
dem x̄go ipsa ⁊ m̄ dñi ipsa
et genitrix: ipsa eius ancilla/
plasmatio ei⁹ ipsa quem ge-
nuit. Quis vnq; ista audiuit
Quis vidit talia. Quis hoc
cogitare potuit: vt m̄ x̄go
esset: intacta generaret: q̄ ⁊
virgo permansit et genuit?

Sicut enī quondā rubus
cōburi videbat ⁊ ignis eum
nō t̄gebat ⁊ sicut tres pue-
ri in camino inclusi habebā-
tur ⁊ t̄si eos non ledebat in-
cendū nec odor fumerat i-
eis: v̄l quē admodū dantele-
stra a lacū leonū icluso clau-
stris nō ap̄tis allatū ē ei p̄ā-
dū ab abacuc: ita ⁊ hec sc̄ā
virgo genuit dñm sed intacta
permansit: mā effecta
est: sed virginitatē nō amisit.
Genuit infantē ⁊ vt dictum
est virgo permansit. Virgo ei
genuit ⁊ x̄go permansit. *Haec*
ter filii effecta ē: ⁊ castitas
sigillū non p̄didit. Quare?
Quia iste non homo tm̄ qui

debat: sed vnigenit⁹ erat
de⁹ qui in carne aduenerat:
nec subito carnaliter genit⁹
est: s; perfecta deitas venit
in corpore. *Leccio. iii.*

Constan-
tes estote videbitis auxilii
domini super vos: iudea et
hierlm nolite timere. Cras
egrediemini et domin⁹ erit
vobiscum. Eos qui in pul-
uere estis expergiscimini et
laudate ecce dñs veniet euz
salute. Cras egre. *Leccio. iii.*

Teger ergo iste ⁊ idi-
ulus de⁹ in humano
aduenerit vel genit⁹ est corpo-
re: quisq; de⁹ ⁊ dñs figuram
serui suscepit. Non ei pars
vnigeniti venit in corpore nec
seipse diuisit vt dimidi⁹ a p̄-
p̄em ⁊ dimidi⁹ esset in d̄gie:
sed totus ap̄ p̄em ⁊ totus
in virgine: tot⁹ i sinu p̄ris to-
tus in humano corpore. Nō
relinq̄ns superiora venit q̄
rere terrena q̄ in celis sunt
conseruans / et que in terra
sunt saluās: vbiq; om̄ipotēs
incisus indiuisus hic sanct⁹
vnigenit⁹ deus. *Leccio. iiii.*

Si dominica fuerit. Si autē
dominica non fuerit: piece
denti. *Leccio. iiii.* **S**i enī
hoc verbū humanū ⁊ corpo-
rale i missus in aurib; pluri-
mox nō diuidit p̄ singulos
c. ii.

ut pars l' alio z pars sit itez
 in alio sed in oib' integrū z
 plenū habet vt in yno quog
 totū sit: q' tō magis hū dei
 vni genit' de' obiq' tot' est: z
 in celo z in terra z ap' p' res
 z in v' gine: z nō diuidit vt di
 cū est neq' scinditur neq' in
 partes efficit: sed tot' totū
 tenet totū implet totum illu
 strat et possidet. Itē itaq' vni
 genitū dei dicit' hec ma
 ter v' go maria: digna digni
 immaculata sancti: vna vni
 us / vnicarvni. Nec ei alter
 vni genitus sup' terrā venit:
 aut alia virgo vni genitū ge
 nuit. In his omnib' q' dicta
 sunt: de spōlata legit' mater
 eius maria. **R. iii.** Sanctifi
 camini filij israel dicit dñs
 in die enī crastina descēdet
 dñs. Et auferet ayob' oēm
 languoriē. **S.** Judea z hieru
 salē nolite timere cras egre
 diemini z dñs erit vobiscū.
Et au. R. vi. si dñi. fuerit.
 Nascetur nobis paruul' et
 vocabit' deus fortis / ipse se
 debit sup' thronū dauid pa
 tris sui et i'perabit. **Lut' po:**
 testas sup' humerum ei'. **S.**
 Multi plicabit' eius imperi
 um: pacis nō erit finis. **Lut'**
 ius p' rās. **Sequit' text' euā**
gelij si fuerit dñica. Scōm

mattheum. Capitulo. 9.
In illo tēp' Lūc' est de
 spōlata mat' iesu ma
 ria ioseph: anteq' ueniret
 inuenta est in vtero habens
 de' spūscō. Ioseph autē vir
 eius cum esset iust' z nollet
 eā traducere: voluit occul
 te dimittere eā. Hec autē eo
 cogitāte: ecce angelus dñi
 in sōnis apparuit ei dicens.
 Ioseph fili' dauid: noli time
 re accipere mariam coniu
 gem tuā. Quod enī in ea na
 tum est: de spūitu sancto est.
 Partet autem filium: et vo
 cabis nomen ei' iesum. Ipe
 enī saluum faciet populum
 suum: a pctis eorum. Amē.
Matheo. Deus q' nos redē
 vt infra in lau. In. q. noc. **su**
per hos feria. 5. Alfa. Ep.
Saluatorē. S. Crastina erit
 vobis salus! Dicit dñs de'
 exercitū' **op.** Prope esto.
Nota a laudibus e dem
ceps festū duplici mat' oga
Ad lau. an. Judea z hierim
 nolite timere / cras egredie
 mini z dñs erit vobiscū. **all.**
pi. feria. Lpm. Ad roma. I.
Qulus seru' iesu ch'i
 vocatus ap' l' / se
 gregat' in euangelium dei
 quod ante promiserat per p
 phetas suos i scripturis sa-

ctis de filio suo: qui factus
est ei ex semine dauid secun-
dū carnē. **Pr. dicte.** Hodie
sciētis Quia veniet dñs. **Ps.**
Et mane videbitis gliaz ei⁹
Quia. **hy. vs. 8.** Cōstātes
estote: Videbitis auxilium
dñi supros. **Ad. bñ. an. Jo.**
seph fili dauid noli timē ac-
cipere mariā coniugē tuaz:
quod em̄ in ea natum est de
spirito sancto est allā. **Or.**

Deus q̄ nos redēptio-
nis nostre ānua expe-
ctatione letificas: presta vt
vniuersitū tuū quē redēpto-
rē leti suscipim⁹ venientem
quos iudicem securi videa-
m⁹. Et fact⁹ per eūdē. **Ad.**
an. Antēq̄ conuenirent in
uenta est maria habens in
vtero de spū sc̄to allā. **Ps.**
Paces et veri. **Oratio.** Dñe
de⁹. **Ad. ut. 3.** Hodie scie-
tis quia veniet dñs et mane
videbitis gliaz eius. **Ps.**
et oratio vi. lau. **Crastina**

die. **Ad. vi. an.** Crastina
die de lebitur iniquitas terre:
et regnabit sup vos saluator
mundi. **Lectioz et sc̄te. lxxij.**
Aidebūt gētes iustuz
tuum et cuncti reges
inclytū tuū: vocabitur tibi
nomē nouū: quod os dñi no-
miauit. **Crastina erit.** **Or.**

etiam ad. fr. vt in dñicis ad-
uentus. **Ad. ix. an.** Crasti-
na erit vob⁹ sal⁹: dicit dñs de-
us exercitū. **Ps. d. sic. lxx.**

Ouidete et exultate si-
mul deſta hierusalem:
quia consolatus est dñs po-
pulum suū: et videbunt oēs
fines terre salutare dei no-
stri. **Videbunt gentes in-
clum tuū: Et cūcti reges in-
clytū tuū. Or. vt in dñicis**

**Crastina vigilia natiuitatis
veniet in dñica. Inuit. Ho-**
die sciētis. **In. i. noc. an.** Ec-
ce veniet desiderat⁹. **Pr. do-**
minicales dñi. 2. Paratus
eslo. **3.** Dñs veniet. **Crasti-**
na die. **Lectioz duoz noc.**
et Pr. vt in dñica precedente

videlicet Miserationū dñi.
In. ii. noc. 2. Ecce deus no-
ster. **an.** Judea et hierusalē
an. Hodie sciētis. **Crasti-**
na erit. **In. iii. noc. an.** Allā.
Lan. Ecce dñs de⁹. **f. i. vi.**
Videbūt gētes. Eudge.
cū homellia sua vs. de vigi-
Pr. m̄a de vigilia. Pr. xi. Ra-
ſceſ. Ad. f. et. hof. an. Allā.
ps. lxxij. Ep. Ecce venio. **Te-**
liqua vs. in vigilia post. Bñ-
dicam. Commemo. de do-
minica. Ad. j. Ep̄m. Dñe
miserere. **f. xlii. Or.** In hac
c. iij.

nebis vidit lucem magna
 habitantib⁹ in regione um-
 bre mortis lux orta est eis.
 Multiplicasti gēte⁹ nō ma-
 gnificasti letitia. Letabunt
 corā te sicut letat i messe: si-
 cut exultant victores: qñ vi-
 uidit spolia. **I**ugū enim
 oneris ei⁹ et virgas humeri
 eius ⁊ sceptrū extractoris ei⁹
 supasti: sicut in die madian.
 Quia ois violēta predatio
 cū tumultu: et vestimētū mi-
 xtu sanguine erit in cōbusti-
 ones: et cib⁹ ignis. Paruul⁹
 eni natus est nobis: fili⁹ da-
 tus est nobis. Et factus est
 pñcipar⁹ sup humerū ei⁹:
 et vocabit nomen eius ami-
 rabilis: cōsiliari⁹: deus for-
 tis: pater futuri seculi: prin-
 ceps pacis. Multiplicabit
 eius iperū et pacis nō erit
 finis: sup solū dauid et sup
 regnū eius: vt p̄firmet illud
 et cōrobozet in iudicio ⁊ iu-
 stitia amodo et vsq; in sem-
 pternū: zelus dñi exercitu-
 um faciet hoc. Verbū misit
 dñs in iacob: et cecidit in is-
 rael. **H**odie nobis celo-
 rū rex de xgine nasci digna-
 tus est vt hoies pditū ad re-
 gna celestia renocaret: gau-
 det exercit⁹ āgelozū. **Q**: sa-
 lus etna hūano generi ap-

paruit. **B**la in excelsis
 deo: ⁊ in fra par hoib⁹ bone-
 volūtatis. Quia. **Lectio. 11.**
Qnsolamini consola-
 mini popule me⁹: di-
 cit deus vester. Loquimini
 ad cor hierusalem et aduo-
 cate eam: qñ completa est
 malitia ei⁹: dimissa est iniqui-
 tas illius. Suscepit de ma-
 nu dñi duplicia p oib⁹ pec-
 catis suis. Vox clamātis in
 deserto parate viam dñi: re-
 ctas facite in solitudine se-
 mitas dei nostri. Disvallis
 exaltabitur: et ois mons et
 collis humiliabitur: et erūt
 praua indirecta: ⁊ aspera in
 vias planas: et reuelabitur
 gloria dñi: et videbit ois ca-
 ro pariter quod os dñi locu-
 tum est. **V**ox dicētis. **L**a-
 ma. Et dixi. Quid clamabo
 Dis caro fenū: ⁊ ois gloria
 ei⁹ quasi flos agri. **E**rticca-
 tū est fenū et cecidit flos: qz
 spūs dei sufflauit in eo. **V**e-
 re fenū est popul⁹. **E**rticca-
 tū est fenū ⁊ cecidit flos: ver-
 bū autē dñi manet in eternum
Sup montē excelsū ascēde
 tu qui euangelizas sion: ex-
 alta in fortitudine vocē tuā
 qui euangelizas hierim. **E**x-
 alta: noli timere. **D**ic ciuita-
 tibus iude. **E**cce de⁹ vester
 c. iiii.

Ex. ii. Hodie nobis de celo
par vera descendit. Hodie p
totū mundū melliflui facti
sūt celi. Hodie illuxit no
bis dies redēptionis noue
reparatiōis antiq̄ felicitatis
eterne. Hodie. **Lectio. iii.**

Ecce dñs deⁱ fortitu
dine ueniet ⁊ brachiū
ei⁹ dñabit. Ecce merces ei⁹
cū eo ⁊ op⁹ illi⁹ corā ip̄o. Si
cut pastor gregē suū pascet:
i brachio suo ⁊ gregabit ag
nos: et in sinu suo leuabit: fe
tas ipse portabit. Quis mē
sus est pugillo aq̄s ⁊ celos
palmo ponderauit: Quis
appēdit tribus digitis mo
lem terre: et librauit in pon
dere mōtes et colles in sta
tera: Quis adiunxit spiritus
dñi: aut q̄s consiliari⁹ eius
fuit: et ostendit illi: Lū quo
tūst cōsiliū ⁊ instruxit eum:
et docuit eū semitā iustitie:
et erudiuit eū scientiā ⁊ erui
am prudentie: ostendit illi:

Ecce gētes quasi stilla si
tule: et quasi momētū state
re reputate sunt. Ecce inuile
quasi puluis eriguus: et
libanus nō sufficiet ad suc
cēdendū: et animalia eius
nō sufficiunt ad holocaustū
Omnes gētes quasi nō sunt
sicut sunt coram eo: et quasi

nihilū ⁊ inane reputate sūt
ei. **Ex. iii.** Descendit de celis
deus uerus a patre genit⁹
intrauit in uerum uirginis
nobis ut a pparere uisibilis
indutus carne humana pro
thoparente edita. Et exiuit
p clausam portā deus et ho
mo lux et uita cōditor mūdi

***.** Unigenitū dei filiū que
pater misit in mundū in uer
rosacro concepit uirgo be
ata. Et exiuit. **Lectio. iiii.**

Resurge conurge
duere fortitudie tua
sion. Induere uerimentis
glie tue hierusalem ciuitas
sancti: q̄ non adiciet ultra
ut pertranscat per te in ci
cuncisus et in mund⁹. Excus
tere de puluere: cōsurge: se
de hierusalē. Solue vincu
la colli tui captiua filia sio:
quia hec dicit dñs. Gratis
uendatū estis: ⁊ sine argē
to redimemini. Quia hec di
cit dñs de⁹. In egyptū de
scendit populus me⁹ in pan
cipio: et colon⁹ esset ibi: ⁊ af
sur absq̄ ulla causa calūni
atus est eū. **C.** Et nūc quid
mihi est hic dicit dñs: Quā
ablatus est populus meus
gratis. Dominatores eius
inque agunt dicit domin⁹:
et iugiter tota die nomē me

um blasphemaf. Propter hoc faciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce assum. Quas pulchri super montes pedes annunciantis et predicantis pacem: annunciantis boni: predicantis salutem: dicentis sion. Regnabit deus tuus. Vox speculatorum tuorum. Leuauerunt voces: simul laudabunt: quia oculo ad oculum uidebunt cum conuerterit dominus sion. Gaudete et laudate simul deserta hierusalem: quia conuersus est dominus populum suum: redemit hierusalem. Parauit dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium: et uidebunt omnes fines terre salutare dei nostri. **R. iiii.** Propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos deus pater: filium suum misit. In similitudine carnis peccati ut oes saluaret. **R.** Ecce iam uenit plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris natum de uirgine factum sub lege. In si. **C. In ij. noc. a.** Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. **Ps. lxxxiij.** Benedixisti. **fo. xxx. an.** Homo natus est in

ea et ipse fundauit eam altissimus. **Ps. lxxxi.** Fundamenta. **fo. xxx. an.** Letentur celi et exultet terra ante faciem domini: quoniam uenit. **Ps. xcv.** Cantate. **1. f. xxxiiij. a.** Verbum caro factum est: allatum habitauit in nobis. **all. f. xcvij.** Dominus regem. **ep. f. xxxiiij. a.** Notus fecit dominus allatum: salutare suum. **all. f. xcvij.** Cantate. **1. f. xxxiiij. a.** Ecce aduenit dominator deus et regnum in manu eius: et potestas in iperium in eternum. **all. f. xcvij.** Dominus regnauit iras. **fo. xxxiiij. a.** Speciosus forma pre filiis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis. **Le. v. Ser. be. le. p. p. r.**

Exultemus in domino dilectissimi et spiritali iocunditate letemur: quia illuxit dies redemptionis nostre: uere repationis antiquae: felicitatis eterne. **C.** Reparatum enim nobis salutis nostre antiquae reuolutione sacramentum ab initio promissum: in fine redditum: sine fine mansurum: in quo dignum est nos sursum erectis cordibus diuinum adorare mysterium: ut quod magno dei munere agitur: magnis ecclesiae gaudijs celebretur. **R. v.** Magnum mysterium et admirabile sacramentum: ut

animalia viderent dominum
natum. Jacentem in pſepto bea-
ta virgo cuius viscera merue-
runt portare dominum christum
R. Domine audiui auditum tuum
et timui: consideravi opera
tua et expaui in medio duntaxat
animalium. Jacentem. **R. vi**

Deus etenim omnipotens et clemens cuius
natura bonitas: cuius volun-
tas potentia: cuius opus mi-
sericordia est: statim ut nos
diabolica malignitas vene-
no sue mortificavit invidie
predestinata renouandis mor-
talibus pietatis sue remedia
inter ipsa mundi primordia
presignauit: denunciatis ser-
penti futurum semen mulieris
quod noxijs capitis elatione
sua virtute contereret: christum
scilicet in carne venturum deum
hominemque significans: qui
natus ex virgine violatores
humane propaginis incorrupta
natiuitate dnanaret. **¶** Nam
quia diabolus gloria sua
fraude deceptum hominem
diuinis caruisse muneribus
et immortalitatis dote nu-
datum: duras mortis subissi-
se sententiam: seque in malis
suis quoddam de preuarica-
toris consortio inuenisse so-
latium: deum quocumque iuste se

veritatis erigente ratione er-
ga hominem quem in tanto ho-
nore condiderat antiquam
mutasse sententiam: opus fuit
dilectissimi secreta dispen-
satione consilij: ut incommu-
tabilis deus cuius voluntas
non potest sua benignitate pe-
uari: primam pietatis sue dis-
positionem sacramento occul-
tiore compleret: et homo dia-
bolice iniquitatis insuria actus
in culpa: contra dei proposi-
tum non perieret. **R. vi.** Beata
dei genitrix maria cuius vi-
scera intacta permanet. Ho-
die genuit saluatorem seculi.
R. vi. Beata que credidit:
quam perfecta sunt omnia que
dicta sunt ei a domino. Ho-
die genuit. **Acto septima.**

Aduentibus ergo te-
poribus dilectissimi
que redemptioni hominum fue-
rant prescicta: ingrediens hec
mundi infima filius dei de ce-
lesti sede descendens et a pa-
terna gloria non recedens:
nouo ordine: noua natiuitate
generatus: nouo ordine
quia inuisibilis in suis: visibi-
lis factus est in nostris. Incorpore
hensibilis voluit corpore
dum ante tempora manens: esse ce-
pit ex tempore. **¶** In uersita-
tis dominus seruilem formam

obūbrata maiestatis sue dignitate suscepit. Impassibilis deus nō dedignatus est homo esse passibilis: et immortalis mortē legib⁹ subiacere. **R. vii.** Beata viscera marie virginis q̄ portauerit eterni patris filiū: et beatay beara que lactauerūt christum dominū. Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus ē. Dies sanctificatus illuxit nobis: uenite gentes et adorare dñm. **Or.**

Diuinitate genitus est: cōceptus a virgine: natus ex virgine: sine paterne carnis cōcupiscētia: sine materne itegritatis iniuria: q̄ futurum hoīs saluatore talis ortus decebat: q̄ et in se haberet humane substātie naturam: et humane carnis inquam nēmēta nesciret. Fluctor ei in carne nascēti deus est: stante archangelo ad beatā mariā: quia spiritus sanctus inueniet in te: et uirtus altissimi obūbrabit tibi. Ideo q̄ et quod nascet ex te sc̄ptū: uocabitur filius dei. Ergo dissimilis: sed natura cōsimilis. Humano usu et cōsuetudine qd̄ credimus caret: sed diuina potestate submixū ē:

q̄: ego p̄cepit: ego peperit: ego pmāsit. **R. vii.** Sctā et immaculata uirginitas qd̄ te laudib⁹ offerā: nescio. Quia quē celi capere nō poterant tuo gremio p̄tulisti. **Bñd.** dicta tui mulierib⁹ et bñdicitus fructus vētris tui. **Or.** **In. iii. noc. a.** Paruul⁹ filius natus est nobis: et uocabitur de⁹ fort⁹ allā allā. **Cant.** Popul⁹ d̄. **Jo. i. i. v. i.** Ipse inuocabit me p̄ meus es tu⁹: deus me⁹ et susceptor salutis mee. **Rec. ix.** **Unitū sancti euāgelij. Sc̄pt. marth.**

Iber gñatōis (c̄p. i.) Iesu xpi filij dauid: filij abrahā. Et rel. **Et p̄mē.** tano h̄t hieronymi p̄bri de in esata legim⁹. **eadē lec.** Generationē ei⁹ quis enarrabit: nō ergo putem⁹ euangeliſtam prophete esse contrarium ut qd̄ ille impossibile dixit effatu hic narrare incipiat: quia tibi de generatione diuinitat⁹: hic de incarnatione dictū est. A carnalibus autem cepit: ut p̄ hoiez deum dicere incipiamus.

Silij dauid: filij abrahā. **S**edo p̄posterus: sed necessario commutat⁹. Si enipius posuisset abrahā et postea dauid: rur⁹ ei repe:

tendus fuerat abraham: vt
 generationis series teperet
 Ideo aut̄ ceteris pretermis-
 sis horuz filii nuncupauit:
 quia ad hos tñi de xpo fetā
 est repromissio. Ad abrahā
 in semine tuo (quit) benedi-
 cent omnes gētes quod est
 xps ad dauid: de fructu vē-
 tris tui ponam sup sedē tu-
 am. Judas aut̄ genuit pha-
 res ⁊ zarā de thamar. Notā
 dum in genealogia saluato-
 ris nullam sanctarū assumi
 mulieruz: sed eas quas scri-
 ptura reprehendit: vt qui p-
 pter peccatores venerat: de
 peccatrici bus nascens om-
 niū peccata deleter. Unde
 ⁊ in sequētibz ruth moabi-
 tis pontē ⁊ et bersabee vroz
 vix. **Be.** Nesciens mater
 virgō virum peperit sine do-
 lore saluatore m seculozum
 Ip̄m regem angelozū sola
 virgō lactabat vberē de ce-
 lo pleno. **Beata** viscera
 marie ⁊ ginis q̄ portauerūt
 eterni patris filium. Ip̄s re-
 gem. **sc. p. Lec. scri euange-**
ly ⁊ scdm lucam. Cap. 4.

In illo tpe: Er̄it edi-
 ctus a cesare augusto
 vt describeret̄ vniuersus or-
 bis. Et rell. **homelia beati**
greg. pape de eadē lectiōe.

Quia largiente dño missa-
 rum solennia ter hodie cele-
 braturi sum⁹: loqui dui de
 euangelica lectiōe non pos-
 sumus: sed nos aliquid vel
 breuiter dicere redēptoris
 nostri natuitas ip̄a ⁊ pellit
 Quid est q̄ nascituro domi-
 no mund⁹ describit: nisi hoc
 quod apte monstrat: q̄ ille
 apparebat in carne qui ele-
 ctos suos ascriberet i eter-
 nitate: Quo p̄tra de reprob-
 is p̄ pphetā dicit. Deleat̄
 de libro viuētū: ⁊ cū iustis
 non scribit̄. **Qui** bñ etiā in
 bethleē nascit̄. Bethleē q̄p
 pe domus panis interpretā-
 tur. Ip̄se nāq̄ est q̄ ait. Ego
 sum panis viuus: qui de ce-
 lo descendi. Locus ergo in
 quo dñs nascitur: dom⁹ pa-
 nis ante vocat⁹ est: quia fu-
 turum profecto erat: vt ille
 ibi per materiam carnis ap-
 pareret: q̄ electozū mentes
 interna satietate reficeret.
 Qui non in parentuz domo
 sed in via nascitur: vt profe-
 cto ostenderet: quia per hū-
 manitates quā assumpserat
 quasi in alieno nascebatur.
 Alienu⁹ videlicet non secun-
 dū potestātē dico: sed scdm
 naturaz. Nam de potestate
 eius scriptū est. In propria

venit. In natura etenim sua
 añ ip̃a natus est: in noſtram
 venit ex t̃pe. Qui ergo eter
 nus permanēs t̃palis appa
 ruir: profecto alienū eſt vbi
 deſcendit. ¶ **¶** Cōfirmatū
 eſt cō virginis i quo diuina
 myſteria āgelo narrāte ſuſ
 cepit / q̃ ſpecioſū forma pre
 filijs hoīm caſtis concepit
 viſcerib⁹. Et benedicta in
 eternū deū nobis protulit ⁊
 hoīem. ¶ **¶** Dom⁹ pudici pe
 ctoxis tē plū repente fit deſ
 intacta neſciens virū verbo
 concepit filium. Et benedi
 ctō. ¶ **¶** *Actō ſancti euan
 gelij cōm lucam. Cap. ij.*
In illo t̃pe ⁊ paſtores
 loquebātur ad invicē.
 Transcam⁹ vſq; bethleem
 evideamus hoc verbum qđ
 factū eſt / qđ fecit dñs ⁊ oñ
 dit nobis. ¶ **¶** Et ref. *l. home. ve
 nera. bede ſi byten⁹ de ca. l.*
Nato in bethleem dñi ſal
 natore ſicut facti euan gelij
 teſtatur hyſtoria / paſtorib⁹
 qui in regione eadē erāt vi
 gilātes / et cuſtodientes vi
 gilias noctis ſuper gregem
 ſuū / angelus dñi cū magna
 luce apparuit ⁊ exortūq; mū
 do ſolem tuſtite nō ſolū ce
 leſtis voce ſermonis: verū
 etiā claritate diuine lucis

aſtrophit. Auſq̃ enim in tota
 veteris inſtrumenta ferie re
 perim⁹ angelos qui tam ſe
 dulo apparuere paſtrib⁹ cū
 luce apparuiſſe: ſed hoc p̃i
 uilegiū recte hodierno t̃p̃i
 ſernatum eſt: qñ eſt in tene
 bris exortū lumē rectis cor
 de / miſericors et miſerator
 dñs. ¶ **¶** Uerū ne parua vni
 angeli videret auctoritas ⁊
 poſtq̃ vñ ſacramenti noie
 natiuitatis edocuit / ſtatim
 multitudo celeſtū agmīnū
 q̃ gloriā deo caneret pacēq;
 ſimul hominib⁹ predicaret
 aſſuit: aperte demonſtrans
 quia per hanc natiuitatem
 hoies ad pacemvni⁹s fidei
 ſpei ⁊ dilectōis / atq; ad glo
 riā diuine laudatiōis eſſent
 conuertēdi. Significāt autē
 myſtice paſtores iſti gregū
 doctores quoſq; ⁊ rectores
 fidelij aſarū. Nox cui⁹ vigi
 lias cuſtodiebāt ſup greges
 ſuū pericula t̃tationū indi
 car⁹ a qbus ſe ſuoſq; ſubie
 ctos oēs q̃ perfecte vigilāt
 cuſtodire nō deſiſtūt. Bene
 autē nato dñō paſtores ſup
 gregē ſuū vigilant. Ille ete
 nim natus eſt: qui dicit ego ſū
 paſtor bon⁹. Paſtor bonus
 aiām ſuā dat p̃ ouibus ſuis
 Sed ⁊ temp⁹ iuinebat⁹ quo

potuit respondere nisi incom-
mutabile deū. His autē crea-
tura mutabilis. **De. vii.** Ver-
bū caro factū est / et habitā-
uit i nobis cui⁹ glia vidim⁹
quasi vnigeniti a p̄re. Ple-
nū gratia et veritate. **In**
p̄ncipio erat v̄bū et verbū
erat apud deū / et deus erat
verbū. Plenū gratia. Glo-
ria patri et filio et spiritui s̄c-
cto / sicut erat in p̄ci. Ple-
num. **Lexico sancti euange-**
lyi secundū mattheū. Cap. i.

Iber ḡnationē ielu
xpi filij d̄i / filij abra-
hā. Abraham genuit ysaac.
Ysaac autē genuit iacob. Ja-
cob autē genuit iudā et fr̄es
eius. Iudā autē genuit pha-
res et zarā de thamar. Pha-
res autē genuit esron : esron
autē genuit arā. Arā autē ge-
nuit aminadab : aminadab
autē genuit naason. Naason
autē genuit salmon : salmon
autē genuit boos de raab.
Boos autē genuit obeth ex
ruth : obeth autē genuit iel-
se. Iesse autē genuit dauid
regē : dauid autē rex genuit
salomonez ex ea q̄ fuit vie.
Salomon autē genuit robo-
am : roboā autē genuit abia.
Abia autē genuit aza : aza
autē genuit iosaphat. Josa-

phat autē genuit iozām : ioz-
ram autē genuit oziam. Ozias
autē genuit ioathan : ioat-
han autē genuit achas.
Achās autē genuit esechias :
am : esechias autē genuit
manassen. Manasses autē
genuit amon : amon autē
genuit iosiam. Josias autē
genuit iechonias et fratres
eius : in transmigratiōe ba-
bylonis. Et post transmigra-
tionez babylonis : iecho-
nias genuit salathiel. Sa-
lathiel autē genuit zoroba-
bel. Zorobabel autē genuit
abith. Abith autē genuit
eliachin : eliachin autē
genuit azor. Azor autē genuit
sadoch : sadoch autē genuit
achin. Achin autē genuit
eliud : eliud autē genuit
eleazar. Eleazar autē genuit
mathan : mathan autē
genuit iacob. Iacob autē
genuit ioseph : virum : marie
De qua natus est iesus : qui
voca tur christus. **Exario.**
Deus qui hanc sacra-
mentā noctez veri lu-
minis fecisti illustratiōe cla-
rescere. da quesum⁹ : vt cui⁹
lucis mysteria in tra cogno-
uimus ei⁹ quoz gaudys in
celo perfruamur. Et famul⁹
per eundē. **¶ Ad laud. āa.**

Genit puerpera reges cui
nomē eternū / z gaudū ma-
tris habens cūvirginitatis
honore / nec pāmā simlē vi-
sa est nec habere seqntē all.
ps. xxi. Dñs rēg. **fol. xxv.**

M Altipha **Ep. ad bea-**
rie m' r'isq' modis olli
de loquēs patrū in pphe-
tis / nouissime dieb' istis lo-
cut' est nobis in filio / quē cō-
stituit heredē vniuersorū / p
quem fecit z scla. **R. b' h'ue.**
Hortū fecit dñs salutare suū

S. In ospectu gentiū reue-
lauit iustitiā suā. **Salu. h'p.**
Sgress' eius. **fo. lxiij. S.** Bñ
dicit' q' venit in noīe dñi / De-
us dñs z illuxit nobis? **Ad**
br' an. Gloria in excelsis deo
z in terra pax hoīb' bone vo-
luntatis alfa alla. **Diatio.**

Quēcedē q's ops de'
ut nos vni genit' tūl-
nona p carnē natiuitas libe-
ret' q's sub periugovetusta
seruū tenet. Et fa' per eū.

Si vñica fuerit nulla cōme-
moratio de ea fiet. C. Ad. j.

In Lux orta est sup nos q'a
hodie nat' est saluator alfa.

Ep. Regi sc'orū. fo. xli. S.
In hac hora. **C. Ad. ij. an.**

Hodie intacta virgo deum
nobis genuit / teneris indu-
tus mēbris / quē lactare mē

rui flexis genibus: omnes
ipsuz adorem' q' venit salua-
re nos. **Ep. z o'fo vt in lan.**
S. Tāq' spōs. **C. Ad. v. an.**
Saudeam' oēs fideles / sal-
uator n' nat' est i mūdo / ho-
die pcessit ples magnifici
germinis z pseuerat pudor
virginitatis. **Ep. ad n'ri. ij.**

Apparuit gra dei sal-
uatoris n'ri oīb' hoī-
bus erudiens nos: vt abne-
gantes impietate z secularia
desideria sobrie z iuster pie-
viamus in hoc seculo. **S.**
Spectolus forma. **Diatio.**

Dñs: vt q' natiuitatem
dñi n'ri iesu xpi nos frequē-
tare gaudem': dignis puer-
sationib' ad eū mereamur p-
tinere cōsortium. Et famū-
per eū. **C. Ad. ij. an.** Vir-
go hodie fidelis et si verbū
genuit incarnatū / go māsit
z post partū quā laudātes
oēs dicim' benedicta tu in
mulieribus. **Ep. ad n'ri. ij.**

Apparuit benignitas
Et hūanitas saluatoris
n'ri dei: nō ex opib' iusti-
tie q' fecim' nos: s' sedm suā
mīam saluos nos fecit. **S.**
Ipsē iuocauit me. **vt. S. S.**

Deus q' hūane substā-
tie dignitate z mirā-

libiter p̄didisti ⁊ mirabili re
formasti: da nobis q̄s ei⁹ bi
unitatis esse: sortes / q̄ hūa
nitatis n̄ e fieri dignat⁹ est
particeps. Et fa: per eūde.

C In sc̄dis ves. sup̄ pos̄ an.

In principio ⁊ ante secula
deus erat verbum ipse nat⁹
est nobis saluator mundi. **A.**
Virgo verbo concepit / vir-
go permanit / virgo pepe-
rit regem omnium regum.

A. Beatus vent̄er q̄ te por-
tauit xp̄e / ⁊ beata vbera que
te lactauerunt dñm ⁊ salua-
tozem mundi alla. **an.** Illu-
xit nobis dies redemptiōis
noūe / reparatiōis antiquē /
felicitatis eterne. **Ep̄. ⁊ ofo**

vt in laudibus. R. die Ver-
buz caro factū est. Et habi-
tauit in nobis. **R. Et vidim⁹**
gl̄iam ei⁹ gl̄iam quasi inige-
niti a p̄re. Et ha. **hy. ⁊. A. so-**
lis. **fo. lxxv. x.** Tecum princ̄-
piū i die st̄utis sue: In splē-
dorib⁹ sc̄tōū ex vtero ante
lucifer genit̄ te. **Et i m̄gt̄ a.**
Hodie xps natus est / hodie
saluator apparuit / hodie in
terra canūt angeli / letantur
archangeli / hodie exultant
iusti dicētes gloria in excel-
sis deo alla. **Quarto. Cōte-**
de quelum⁹. **vt̄ in laudib⁹**

C Sequit̄ p̄m̄o. de sancto

stephano. Si stephan⁹ eue-
nerit in dñica / fiet comm̄o.
de ea cū an̄ dñi mediū. **R.**

Fiat mia tua. **Ofo. Dps** se-
piterne de⁹ dirige. **C. Post**
pleto. de br̄ i⁹ ginev̄is pu-
rificationis ei⁹ inclusivē an̄.

Sc̄tā et imaculata virgini-
tas q̄bus te laudib⁹ efferam
nescio / qz que celi ca p̄re nō
poterāt tuo gremio st̄ulisti

R. Post partū virgo intolaz-
ta permāsisti: Del gemitrix
incede p̄ nobis: **Ofo. De⁹**
qui salutis etne. **vt infra cir-**

cuncisiōis. C. Privatis die-
b⁹ infra oct. Inul. hy. x. vt
in die sancto In. i. noct. an.
Dps sermo tu⁹ dñe a rega-
lib⁹ sedibus venit alla. **pi te**
ria. a. Ecce agn⁹ dei / ecce q̄
tollit peccata mūdi alla. **a.**

Ecce iā venit plenitudo tē-
poris / in quo misit de⁹ filius
suū in terris. **an.** Nato dñō
angelorum chorus canebat
dicēs / gloria in excelsis deo
et in tra pax hoīb⁹ bone vo-
luntatis. **R. Tanq̄ sp̄sūs.**

C Prima privata nocte in:
tra octava nati. dñi lectōes
Ex cōmētario venerabilis
bede presbyteri in lucam.

Et subito facta est cū
āgelo m̄ltitudo mili-
tie celestis laudātū deū et

dicentius: glia in altissimis
 deo: z in terra pax hoib⁹ bo:
 ne volūtatis. Anno euāgelizante
 nūcio natum in carne deū mox
 multitudo militie celestis aduolās p̄sono i lau
 dē creatōis ore p̄umpit: vt et sui
 sicut semp obsequij deuotionē xp̄o
 impendat: z nos suo parit̄ instituat
 exēplo: quotiens vel aliq̄s frat̄ū
 sacre eruditōis verbis insonuerit
 vel ip̄a lecta siue audita q̄ pietat̄
 sūt ad mētē reduxerim⁹: deo statim
 lau des ore corde et ope reddamus.
 Ecce agn⁹ dei q̄ tollit p̄cā mūdi/
 ecce de q̄ dicebā vob̄. Qui post me
 venit aū me fact⁹ est: cui⁹ non sum
 dign⁹ corrigiam calcia mēti soluere.
 Hoc est testis monū qd̄ phibuit iohānes dicens.
 Qui post. **Lectio. ij.**
E bene chor⁹ aduentus angelorū
 militie celestis vocabulū accipit⁹:
 qz duci illi potēt̄ in prelio q̄ ad
 debellādas aereas potestates
 apparuit humilit̄ obsecūdat: z ip̄e
 p̄tates eadē p̄tatis ne mortales
 tñ tēptare valeāt quātū volūt
 fortiter armis celestib⁹ turbat.
 Nā sicut impatoris optimi p̄uisione
 cūcta manu

militari loca aduer⁹ hostilem
 munitunt aduentū ita z de⁹
 qm̄ immūdis p̄is ad pacis
 euerfionē vbiq̄ versant⁹: ad
 tutelā nostram cōstituit exercitus
 angelorū: quorū p̄sentia z demonū
 p̄stringit tur audacia / z nobis
 pacis gr̄a ministrat⁹: qz vero
 deus et homo nascit⁹: iure hoib⁹
 pax / z gloria deo canit⁹. **R.**
 Hec sciens mater. **vis in die
 sancto. ij. Lectio. tertia.**
O Lūficat̄ angeli deū pro
 nostra redēptione incarnatū: qz
 dum nos cōspiciūt recipi: suum
 gaudēt numerū repleri. Sp̄tant
 pacem hominib⁹: qz quos infir
 mos p̄u⁹ abiectosq̄ desperant
 nascēte in carne dño iam
 socios venerant: q̄ cum pacē
 hominib⁹ exposcūt: exponunt
 et quibus videlicet bone voluntatis
 hoc est eis q̄ suscipiunt natum
 xp̄m: nō aut̄ herodi pōtificib⁹ z
 phariseis ceterisq̄ antichristis/
 q̄ eius natiuitate audita turbati
 sunt: eūq̄ quātū valuerē gladijs
 infecuti sunt. Nō est enī pax
 impijs dicit dñs: Pax autē
 multa diligētib⁹ nomē tuū
 dñe: z nō est illis scandalū.
 Quibus z hoc quod sequitur a
 p̄tissime cō

gruit. Expectabo salutare
tuum dñe: hoc est venturum
christi aduentum longa vo
torum p̄solatione suspira
bo. **Benedictus** qui ve
nit in nomine domini. Deus
dominus et illuxit nobis. **L**
apidem quem reprobau
erunt edificātes hic factus est
in caput anguli. Deus do.

Secunda pauata nocte. l. i.

Et factus est ut discer
serūt ab eis angeli i
celum: pastores loqueban
tur adinuicem. Transeam⁹
vsq; berthleem: et videamus
hoc verbum quod factū est/
quod fecit dñs et ostēdit no
bis. Verba pastoz q̄ sint ra
tionabilia et pastozib⁹ eccle
sie digna diligenter inspice
Here enī quasi vigilātes nō
dixerunt videamus puer⁹:
videam⁹ quod dicitur: sed
videamus verbum quod fa
ctum est. **I**n principio e
rat verbum: et verbum caro
factum est. Verbum quod
semper erat videamus quo
modo pro nobis factum est:
quod fecit dominus et osten
dit nobis. Verbum hoc ip
sum se fecit: siquidē hoc ip
sum verbum dñs est. Vide
mus igit quōd hoc ipsum ver
bum hoc est dñs ipse se fece

rit: et ostenderit nobis carnē
suā. Quod cōvidere nō po
teram⁹ dū erat verbū: vide
mus factū qd̄ caro est. Cui
simile est qd̄ iohannes ait.
Qd̄ fuit ab initio qd̄ auditi
mus qd̄ vidim⁹: qd̄ per p̄p̄t
m⁹ oculis nris: et man⁹ nre
tractauerunt de verbo vite
et vita manifestata est: et au
diuim⁹: et testamur et annun
ciamus vobis vitā eternam
que erat apud p̄m: et appa
ruit nobis. **R**egem ce
li cui talia famulant obse
quia: stabulo ponit qui cōt
net mundum. Jacet in prese
pio et in celis regnat. **N**a
tus est vobis saluator: qui ē
christus dominus in ciuita
te dauid. Jacet. **Lectio. ii.**

Et venerūt festinātes:
et inuenerūt mariā et
ioseph et infantē positum in
presepio. Videntes autē co
gnouerūt de verbo quod di
ctū erat illis de puero hoc.
Festināt pastores: xpi quem
cognouere tota mētis intē
tione videre aduentū deside
rant. Neq; enim cū desidia
xpi est q̄reda presentia. Et
ideo forte nōnulli querētes
in ventre nō merent: qz desi
diose xpm requirunt. **I**deo
pastores isti sine mora inue
d. ii.

nerunt quia ad illi fide non
ficta currebant. Ad quæ fe-
stinater ire est: non pedum gres-
sibus accelerare: sed in fide
semp ac virtute proficere. **¶**
Confirmatum est cor: **¶. v. d. i**
nocte sancta. r. Lectio. iij.

Invenit inquit ma-
riam et ioseph: et infan-
tem positum in presepio. **S. 3** et do-
minici gregis pastores quo-
crebauis ac suauius in hu-
tus vite tenebras celesti at-
tollunt oraculo: eo feruenti-
us sublimem patrum preceden-
tium vitam qua panis vite se-
per et seruat et reficit qua-
si portas bethleem contem-
plando subeunt: nihil in hac
aliud quam originalis ecclesie ca-
tholice pulchritudinem quasi
mariam virilem spiritualium do-
ctorum cetum quasi ioseph et
humilem meditatoris dei et ho-
minum hominis iesu christi aduentus
scripture sacre paginis in-
sertum quasi in presepio positum
infantem christum prima visione
reperiunt. De quo videlicet
sanctarum scripturarum prese-
pio eximium illud aialz sacro
sanctis hostiis aptissimum
pascabatur: quod exultando
pclamabat. Dominus pascit me
et nihil mihi deerit: in loco
pascue tibi me collocant.

Et paulo post Paraschi in co-
spectu meo mesam: aduersus
eos qui tribulant me. Viden-
tes autem inquit: cognouerunt
de verbo quod dictum erat illis
de puero hoc. **¶. 2** nimirum tu-
sti est ordiis: ut cognita ama-
ta et honore digno celebra-
ta verbi incarnationis: ad istam
quadoque verbi gloriam come-
damus: capaciozis longo exerci-
tio mentis acumine pertin-
gat. **¶. 3** Angelus ad pasto-
res ait: annuncio vobis gau-
dium magnum quod erit omni populo:
quod natus est vobis saluator.
Qui est christus dominus in ciuitate
david. **¶. 4** Inuenietis infantem
panis inuolutum et positum in pre-
sepio. **¶. 5** Qui est. **¶. 6** In. ij. noc. an.
Alia. **¶. 7** ad ephesios. iij.

Renouamini spiritu men-
tis vestre: et induite nouum
hominem quem sanctus deus creatus est:
in iustitia et scititate vitæ.
¶. 8 Speciosus forma. **¶. 9** Oratio.

Respice nos misericors
deus: et metibus cle-
menter humanis nascere christo
summe vitæ lumen osten-
de. Et factus per eundem. **¶. 10** **¶. 11** **¶. 12**
¶. 13 **¶. 14** **¶. 15** **¶. 16** **¶. 17** **¶. 18** **¶. 19** **¶. 20**
¶. 21 **¶. 22** **¶. 23** **¶. 24** **¶. 25** **¶. 26** **¶. 27** **¶. 28** **¶. 29** **¶. 30**
¶. 31 **¶. 32** **¶. 33** **¶. 34** **¶. 35** **¶. 36** **¶. 37** **¶. 38** **¶. 39** **¶. 40**
¶. 41 **¶. 42** **¶. 43** **¶. 44** **¶. 45** **¶. 46** **¶. 47** **¶. 48** **¶. 49** **¶. 50**
¶. 51 **¶. 52** **¶. 53** **¶. 54** **¶. 55** **¶. 56** **¶. 57** **¶. 58** **¶. 59** **¶. 60**
¶. 61 **¶. 62** **¶. 63** **¶. 64** **¶. 65** **¶. 66** **¶. 67** **¶. 68** **¶. 69** **¶. 70**
¶. 71 **¶. 72** **¶. 73** **¶. 74** **¶. 75** **¶. 76** **¶. 77** **¶. 78** **¶. 79** **¶. 80**
¶. 81 **¶. 82** **¶. 83** **¶. 84** **¶. 85** **¶. 86** **¶. 87** **¶. 88** **¶. 89** **¶. 90**
¶. 91 **¶. 92** **¶. 93** **¶. 94** **¶. 95** **¶. 96** **¶. 97** **¶. 98** **¶. 99** **¶. 100**

eius gl'iam quasi vnigeniti
a p'replenus gra z veritate
allā. **Ad. i. an.** Angel' ad
pastores ait annūcio vobis
gaudiū magnū qz nat' est vo
bis hodie saluator mūdi al
leluia. **Ep.** Regi seculorū.

folio. xliij. oro. In hac hora.

Ad. iii. ā. Facta ē cū ange
lo multitudo celest' exerci
tus laudātiū z dicētū gl'ia
i excelsis deo: z i fra pax ho
minibus bone volūtat' allā.

Ep. & et oro et nā ad. vi. z. ix.
vt in die scō. **Ad. vi. ān.**

Pastores loq'bant adiuicē
trāseamus berthleē et videas
mus hoc verbū qd dñs ostē
dit nobis allā. **Ad. ix. ān.**

Maria aut' conseruabat oīa
v'ba hec p'ferēs i corde suo.

Ad vs. ā. sup pos. Ep. &
hp. & z oro vt in die sancto

Ad mac. ān. Rescens ma
ter virgo virū peperit sine

dolore saluatorē seculorum
ipz regē angelorū sola v'go
laclabāt v'bere de celo ple
no. **Dñica infra octauam.**

Ad vs. sup pos. ā. In p'nci
pio. cū ref. v'is i. ii. ves. nan.

Ep. Multipharie. v'is i lau
dib' nan. **R. bre.** Verbū ca
ro. **h'p.** Al solis. fo. **ixij. &.**

Tecum p'ncipiū. v'is. **Ad**
mag. ā. Regem celi cui ta

lia famulant obsequia: sta
bulo ponit qui cōtinet mun
dum: iacet in presepio z i ce
lis regnat. **Or.** Cōcede q's
vt in die scō ad lau. **Mo.**

ta si natiuitas dñi venerit i
sabbato aut dñica ān. hec il
lo anno nō habet locū post

vidicamus. **Cōmemo. de**
dñica ipis cū ā. Dñi mediū

silētū tenerēt omnia et nox i
suo cursu mediū iter pera
geret: oipotens sermo tuus

dñe a regali bus sedib' venit
allā. **R.** Fiat misericordia tua

dñe super nos: Quēadmo
dum sperauimus in te? **oro.**

Imipotēs sempit
erne de?: dirige

actus nostros in
beneplacito tuo?

vt in nomine dilecti filij cui
mereamur bonis operibus

abū dare. Et fa?: per eūdē.

Inuitatorū et hp. vt in die
scō. **In. i. noc. ā.** Omnipotens

sermo tuus dñe a rega
libus sedibus venit allā. **R.**

dñicales h'm. ā. Ecce agn' **de**
dei ecce q' tollit peccata mū

di allā. ān. Ecce iā venit ple
nitudo ipis in quo misit de'

filium suum in terris. **R.** **Tā**
q' sponfus. R. j. Ecce agn' **de**
dei qui tollit peccata mūdi:

ecce de quo dicebam vobis.

Dñica infra octa.

Qui post me venit ante me factus est: cuius non suz dignus corrigia calciamenti soluere. **¶** Hoc est testimoniu quod phibuit iohes dicens. Qui post. **R. ii.** Bene dictus qui venit in noie domini. Deus dñs r illuxit nobis. **¶** Lapidem que reproba uerunt edificantes hic factus est in caput anguli. **Deo dñs. R. iii.** Descendit de celis deo uerus a patre genitus itrouit in utero uirginis nobis ut apparet uisibilis: id est carne humana prothoparente edita. Et exiuit per clausam portam deus et homo lux et uita conditor mundi. **¶** Unigenitum dei filium quem pater misit in mundum in utero sacro concepit uirgo beata. Et exiuit. **R. iiii.** Propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos deus pater filium suum misit. In similitudinem carnis peccatorum oes saluaret. **¶** Ecce iam uenit plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris natum de uirgine factum sub lege. In similitudinem. **¶** **In. q. noc. a.** Nato domino angelorum choros canebat dicens: gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bonae uoluntatis. **¶** Verbum caro fa-

ctum est allatum et habitauit in nobis allatum. **¶** **An.** Ecce aduenit dominator deus et regnum in manu eiusque potestas et imperium in eternum allatum. **¶** Speciosus forma. **z. c. R. v.** **¶** Magnam mysterium et ammirabile sacramentum ut animalia uiderent deum natum. Facientem in praesepio: beata uirgo cuius uiscera meruerunt portare deum christum. **¶** Domine audiui auditum tuum et timui: considerauit opera tua et ex pauore in medio duum animalium. **¶** **Ja cente. R. vi.** **¶** Sancta et immaculata uirginitas quibus te laudibus offeram nescio. **¶** Quae celi capere non poterat tuo gremio conuulsi. **¶** Benedicta tu in mulieribus benedictus fructus uentris tui. Quia quem. **R. vii.** **¶** Nesciens mater uirgo utrum peperit sine dolore saluatore seculorum. **¶** **Ipse** regem angelorum solam uirgo lactabat uerber de celo pleno. **¶** **Beata** uiscera marie uirginis quae portauerunt eterni patris filium christum regem. **R. viii.** **¶** Confirmatum est cor uirginis in quod diuina mysteria angelo narrante suscepit: quae speciosum forma praefiliis hominum castis concepit uisceribus. **¶** Et benedicta in eternum: deum nobis p-

tulit et hoīem. **D**om⁹ pudī
ci pectoris templū repente
fit dei intacta nesciens virū
verbo concepit filiū. Et bñs
dicta. **In. iii. noc. 2.** **Alla.**
Ex. L. anticū. Popul⁹ q̄ am-
bu. **fo. lviij. 2.** Ip̄e iuocabit
me. **R. r.** **O** regem celi cui
talia famulāt obsequia: sta-
bulo ponit qui cōtinet mun-
dū. **Jacet i presepio** z in ce-
lis regnat. **Natus ē** vob⁹
saluator q̄ est xps dñs in ci-
uitate dauid. **Jacet i.** **R. r.**
Angel⁹ ad pastores ait an-
nūcio vobis gaudiū magnū
quod erit omni populo: q̄
natus ē vob⁹ saluator. **Qui**
est xps dñs i ciuitate dauid
Inuenietis infantem pā-
nis involutū z positū in pre-
sepio. **Qui est.** **R. r.** **In** p̄i-
cipio erat verbum et verbū
erat apud deū: z deus erat
verbū: hoc erat in p̄ncipio
apud deum. **Omnia p̄ ip̄m**
facta sunt z sine ip̄o factū ē
nihil. **Quod factū est** in
ip̄so vita erat et vita erat lux
hoīm. **Sia per.** **R. r.** **U**er-
bum caro factum est z habi-
tauit in nobis: cuius gloriā
vidim⁹ quasi ingenitū a pa-
tre. **Plenū** gratia z veritate
In p̄ncipio erat verbū
et verbū erat apud deū et

deus erat verbum. **Plenus**
gloria patri et filio et spiri-
tus sancto: sicut erat in p̄nci-
picio. **z. Plenū.** **Lectio p̄-**
ma. Sermo bñi leonis pape
Saluator noster dile-
ctissimi hodie nat⁹ ē:
gaudeam⁹. **Neq̄** enī ibi fas
est locū esse tristitie: vbi na-
talis ē vite: q̄ p̄sumpto mor-
talitatis timore: ingerit no-
bis de p̄missa eternitate le-
titiā. **Nemo** ab huius ala-
critatis participatiōe secer-
nitur. **Una** namq̄ cūctis le-
titiie communis est ratio: q̄
dñs noster peccati mortisq̄
destructor: sicut nullū a rea-
tu liberū reperit: ita libe-
rand⁹ oībus venit. **Tu. sc. ii.**
Exultet sanctus: q̄ ap-
propinquat ad palmā
gaudeat peccator: q̄ inui-
tat ad veniā. **Animetur** gen-
tilis: quia vocatur ad vitam.
Dei nāq̄ filius scdm̄ ple-
nitudinem temporis quam
diuini consilij inscrutabilis
altitudo disposuit recōsiliā-
dā auctori suo naturā gene-
ris assūpsit humanā: vt iuen-
tor mortis diabolus per ip̄-
sam qua vicerat vinceretur
In quo cōslictu. **sc. ii.**
Ipro nob⁹ iitio magno
et mirabilis equitatis iure
d. iij.

certatū est: dñi ops domin⁹ cum seuisimo hoste non in sua maiestate sed in nra cōgredat̃ humilitate? obiciēs ei eandē formā eandēq; naturā mortalitatis quidē no stre p̃cipē: sed peccati totius expertē. ¶ Alienū q̃dez ab hac natiuitate est: quod de oibus legif. Nemo mundus a forde? nec infans vnus diei: si sit vita eius super terrā. Nichil ergo in istā singularē natiuitatē de carnis cōcupiscētia trāsīuit: nihil de pcti lege manauit. **Re. vii**

Argo regia dauitice stirpis eligit̃: q̃ sacro grauidanda fetu: diuinā hūmanāq; prole prius conciperet mente q̃ corpore. Et ne superni ignara cōsiliū ad inuitatos paueret effect⁹: quos in ea operandus erat a spiritu sancto: colloquio didicit angelico. Nec dānuz credidit pudoris: dei genitrix mox futura. ¶ Cur enī de conceptionis natiuitate desperet? cui efficientia de altissimi virtute promittit̃: Lōfirmat̃ fides credentis: etiā p̃cūitis attestatiōe miraculi. Donat̃ elizabeth inopinata fecūditas: vt q̃ cōceptū dederat sterili: datu-

rus nō dubitaret et ṽgini. **U**rbū igit̃ dei **cc.v.** de filius dei q̃ ī p̃ncipio erat apud deū: p̃ quē facta sūt oia: et sine quo factū est nihil prop̃ liberādū hominē ab etna morte factus est hō: ita se ad susceptionē nostre hūilitatis sine dimittit̃ de sue maiestatis inclinans: vt manens quod erat assumēs q̃d nō erat: veraz serui formā: et forme in qua deo p̃ri est eq̃lis vniret̃: tā to federe vtrāq; naturā cōsereret: vt nec īferiorē cōsumeret gl̃ificatio: nec su periorēz minueret assūptio. **l.vi**

Salua igit̃ proprietate vtriusq; substātie: et ī vnā cocūte p̃sonā suscipit̃ a maiestate hūilitas: a virtute īfirmitas: ab etnitate mortalitatis: et ad depēdēdū cōditiōis nre debitiū: natura īuolabilis nature est vnita passibilis: deusq; ver⁹ et hō ī vnitatez dñi tēperat̃: vt q̃d nris remedijs congruebat: vn⁹ atq; idēz dei hoimq; mediator et mori posset exvno: et resurgere poss̃ ex altero. Aherito igit̃ ṽginee integritati nihil corruptionis intulit p̃ salutē: q̃ custodia fuit pudor̃ editio vitat̃. **l.vii**

Dalis ergo natiuitas
decut dei virtutes et
dei sapiētā xpm̄: qua nobis
et humanitate cōgrueret: et
diuinitate p̄celleret. Nisi
enī esset deus ver⁹ nō aufer
ret remediū nisi esset homo
ver⁹ non p̄beret exēplū. Ab
exultantib⁹ angelis nascen
te dño gloria ī excelsis deo
canitur: et pax in terra bone
voluntatis hoībus nunciat
Vident enim celestē hierlm̄
ex oībus mundi gentib⁹ fa
briari. De quo inenarrabi
li diuine pietat⁹ opere quā
tum letari debet humilitas
hoīz cū tātū gaudeat publi
mitas angeloz: Agamus
ergo dilectissimi gr̄as deo
patri per filiū eius ī spiritu
sancto: q̄ propt̄ multā miam
suā qua dilexit nos misert⁹
est nri: et cuz essem⁹ mortui
pctis quīuificauit nos xpo:
vt essem⁹ in ī p̄so noua crea
tura nouiqz figmētū. *l. viij*

Deponam⁹ ergo vete
rē hoīem cū actib⁹ su
is: et adepti p̄cipi p̄tionem
gnatiōis xpi: carnis renūci
em⁹ operib⁹. Agnosce o xpi
ane dignitatē tuā: et diuine
consois fact⁹ nature: noli in
veterē vilitatē degeneri cō
uersatione recidere. Nēmē

to cui⁹ capitis et cui⁹ sis cor
poris mēbruz. Reminiscere
q̄ erutus de potestate tene
brarū: trāslatus es in dei lu
mē et regnū. P̄er baptis
matis sacramētū? spūs sancti
fact⁹ es tēplū. Noli tantum
hītorē prauis de te acti
bus efugare: et diaboli ite
rū te subūcere seruitutē: q̄
p̄cū tuū sanguis xpi est: q̄ ī
veritate te iudicabit: et ī m̄
sercordia te redemit: q̄ cum
patre et spū sancto viuūt et
regnat de⁹ per oīa secula se
culozū amē. *sc. ix. Inūitū
euāg. sū. sc̄m iohā. Cap. i.*

In principio erat v̄bz⁹
et v̄bz⁹ erat apud deū:
et de⁹ erat v̄bz⁹. Hoc erat ī
p̄ncipio apud deū. *Et rel.
Iohā. uenē. be. v̄bz⁹ de. i.*
Quia t̄pālē mediatoz⁹ dei
et hoīm: hoīs iesu xpi natiui
tatem q̄ hodierna die facta
est: sanctorū verbis euāgēl
istarū matthei videlicet et lu
ce manifestatā cognouim⁹?
libet etiā verbi idē diuinita
tis eius eternitate ī qua ma
net patri semp equalis: bea
ti iohānis euāgeliste dicta
scrutari: q̄ singulari p̄uile
gio meruit casūtatis: vt ce
teris alti⁹ diuinitatis ipsi⁹
caperet simul et patefaceret

archanū. **N**eq̄ ei frustra
in cena sup pectus dñi recu
buisse phibet: sed p hoc ty
pice docet q̄a celestis hau
stū sapiētie ceteris excellē
tius de factissimo illi pecto
ris fonte potauerit. Unde ⁊
merito in figura q̄tuor ala
liū aquile volāti cōparatur

Anctis quippe **1. cor.**
Auib⁹ aquila alti⁹ vol
lare: cūctis aiantib⁹ clarior
solis radijs insigere consue
uit obtutus. Et ceteri euan
geliste quasi in terra ambu
lāt cū dño: q̄ tēporalē eius
generationē parit ⁊ tēpora
lia facta sufficienter exponen
tes: pauca de diuinitate di
xerūt. **N**hic aut̄ quasi ad ce
lū volat cū dño: qui p pauca
de tēporalib⁹ eius actibus
edisserēs: eternā eius diui
nitatis potentia p quā oīa
facta sunt: sublimi⁹ mēteyo
lādo et limpidi⁹ speculādo
cognouit: ac nob̄ cognoscē
dā scribēdo cōtradidit. **1. cor.**

Ergo alij euangeliste
x̄p̄s ex tpe natum de
scribūt: iohānes eūdē in p̄
cipio fuisse testat dicēs. In
principio erat verbus. Alij
cū iter homies subito appa
ruisse ⁊ memorāt: ille ip̄sum
apud deū semper fuisse de

clarat dicēs. Et verbū erat
apud deum. Alij eum verū
hominē: ille cōfirmat veruz
esse deū dicens. Et de⁹ erat
verbū. Alij hoīem eū apud
homines t̄p̄aliter conuerſa
tum: ille deum apud deuz ī
principio manentē ostendit
dicens. Hoc erat in p̄nci
pio apud deū. Alij magna
lia q̄ in hoīe gessit phibēt: il
le q̄ oēs creaturā visibilē et
inuisibilē per ip̄m de⁹ pater
fecerit docet dicēs. Omnia
per ip̄s facta sunt: et sine ip̄
so factū est nihil. **Lectio. 11.**

En iūto euāgelij sut de
diuinitate saluatoris ⁊ fidē
recte credētū sublimi⁹ im
buit: et hereticorū perfidiā
potent̄ exuperat. Fuere nā
q̄ heretici qui dicerent. Si
ergo natus est x̄p̄s: erat tem
pus q̄n ille non erat. Quos
p̄mo sermōe redarguit cū
ait. In principio erat verbū
Neq̄ enī ait: in principio ce
pit esse verbū: sed in p̄nci
pio erat verbū: vt videlicet
eū non ex tēpore ortū sed in
exortu temporū existentes:
ac per hoc sine vllō tēpore
initio de patre natū mōstra
ret: iuxta quod ip̄se in p̄ter
bijs loquit dicēs. Dñs pos:

fedit me initio viarū suarū: anteq̄ quicq̄ faceret a p̄ncipio: ab et̄no ordinata suz. *In* *initio* *sancti* *euāgelij*: *secu-* *dum* *iohannem.* *Cap. i.*

In principio erat v̄bū. Et v̄bū erat ap̄d deum: et deus erat v̄bū. Hoc erat in principio apud deū. *D*ia per ip̄m facta sunt: et sine ip̄so factū est nihil. *Q*ū factum est: in ip̄so vita erat. *E*t vita erat lux hominū: et lux ī tenebris lucet: et tenebr̄e eā nō p̄prehēderūt. *F*uit homo miss⁹ a deo: cui nōmē erat iohānes. *H*ic venit in testimonij vt testimonijz phiberet de lumine: vt om̄nes crederēt per illū. *N*on erat ille lux: sed vt testimonijz phiberet de lumine. *E*rat lux vera: que illuminat oēm hominē venientē ī hūc mūdū. *I*n mūdō erat ⁊ mūdus per ip̄m fact⁹ est: et mūdus eū nō cognouit. *I*n p̄p̄tia venit: et sui eū nō receperūt. *Q*uotquot autē receperunt eū: dedit eis potestāte filios dei fieri: his q̄ credunt in noīe eius. *Q*ui non ex sanguinibus neq̄ ex voluntate carnis: neq̄ ex voluntate viri: s; ex deo nati sunt. *E*t verbus caro factū est: et

habitauit in nobis. *E*t videmus gloriā ei⁹: gloriā quam si vnigeniti a patre. *P*lenū gratia: et veritate. *Q*uo *C*ōcede q̄s. *v̄s* ī nocte sancta *A*d laud. *ān* *A*llā. *vij* *p̄o*. *L* *M*iserere mei. *fo*. *xvij*. *L* *p*itulum. *A*pocalipsis. *xij*.

Quālier amicta sole perit filius masculū: qui rectorus erat oēs gentes in v̄ga ferrea. *Pe*. *diene*. *N*otuz fecit. *hy*. *E*gressus ei⁹. *fo*. *lxvij*. *v̄*. *B*ndict⁹ q̄ venit. *A*d bñ. *ā*. *V*erbū caro. *zc*. *maior*. *Q*uo *C*ōcede. *v̄s* *post* *B*ndicam⁹. *C*ōmemo. *de* *dñica* *ip̄is* *cū* *ā* *E*rat ioseph ⁊ maria mar̄ iesu mirātes sup̄ his q̄ dicebātur de illo. *v̄*. *F*iat mia. *Q*uo *D*ps sempit̄ne de⁹: dirige. *v̄s* *in* *p̄m* *ves*. *A*d *horas* *ā*. *A*ll. *vt* *ī* *p̄* *salterio*. *A*d *v̄*. *super* *pos* *ā* *I*n *p̄ncipio*. *sola* *v̄s* *in* *ii* *ves*. *nati*. *A*d *mag*. *ān*. *N*escies mar̄. *v̄s*. *B*eliqua *v̄s* *in* *die* *sancto*. *Post* *B*enedicamus. *C*ōmemoratio *de* *dñica*. *ā*. *P*uer iesus cre-scibat et cōfortabatur plenus sapientia: et gratia dei erat in illo. *v̄* *et* *oratio* *v̄s*. *I*n octaua natiuitatis et circūcisione dñi. *A*d *v̄s* *sup* *pos* *ān*. *I*n p̄ncipio. *cum* *re*

Urgens. **Cap.** ad horas con-
 suctas. Apparuit benigni-
 tas et humanitas. **vt. s. p.** San-
 cta et immaculata. **vt. s. viij.**
Hyman. r. s. vt in die sancto
Ad mōt. an. Qui de terra ē
 de terra loquit / qui de celo
 venit super omnes est: r. qd
 vidit r. audiuit hoc testatur
 et testimonij eius nemo ac-
 cipit / qui autem acceperit
 eius testimonium signauit
 quia deus uerax est. **Oratio**

Deus q̄ salutē eter-
 ne beate marie uir-
 ginitate fecunda
 humano generi p̄-
 mia prestisti: tribue q̄s: vt
 ip̄as pro nobis intercedere
 sentiamus / per quas merui-
 mus auctore uite suscipere:
 Et fa: p̄er eū. **Quā hec oꝛo**
cōmemorā: sic ocludit sus-
cipere dñm n̄m iesum xp̄y
filij tuū: ¶ Nota si fuerit
dñica fiet m̄mo. de ea cū
An. Dñi mediū silentij. ¶ Fi
at m̄ia. oꝛo Sps s̄pi. de?
dirige. Inuit. r. hy. vt i de
scō. ¶ In. i. noc. ā. Dñs di-
xit ad me fili? me? es tu: ego
hodie genui te. p. n. Quare
fre. to. i. ā. In sole posuit ta-
bernaculū suū: et ip̄e tanq̄
sponsus procedēs de thala-
mo suo. ps. xvij. Celi enar.

f. vi. ā. Eleuamini porte eter-
nales et introibit rex glorie
ps. xlii. Dñs est terra. f. vii.
an. Spectiosus forma p̄e si-
ljs hoim diffusa est gratia
in labijs tuis. ps. xlii. Eru-
ctauit. fo. xv. ā. Rex ois ter-
re deus uenit p̄ allite sapiē-
ter. ps. xlii. Dñs gētes. fo.
xvi. ā. Suscepim? deus mi-
sericordiā tuā in medio tem-
pli tui. p. xlii. Magn? dñs.
fol. xvi. s. Tanq̄ sponsus.
Lectio. i. Ex commentario
venera. bede ubi in incan.

Bene nō solū p̄pter in-
 dicitū regij scematis:
 sed et p̄pter nominis sacra-
 mētum dñs in bethleez na-
 scitur. Bethleez quippe do-
 mus panis interpretat̄. Ipse
 nāq̄ est qui ait. Ego sūz pa-
 nis uiuus qui de celo descē-
 di. Loc? ergo in quo dñs na-
 sceret: domus panis antea
 uocatus est: qz futurū profe-
 cto erat: vt ille ibi per mate-
 riaz carnis appareret q̄ ele-
 ctōz mētes iterna satieta-
 te reficeret. ¶ S; et vsq̄ ho-
 die et vsq̄ ad consummatio-
 nē seculi dñs ī nazareth cō-
 cipi: nasci in bethleē nō de-
 finit: cū quilibet audientij
 uerbi flore suscepto domuz
 se eterni panis efficit. Quo

tidie iuxta originali hoc est
in aīo creditū per fidē cō
cipitur per baptisma gigni
tur. **L. u. Dia. Bria vrs do. i.**
fra octauā natiuitatis. sc. ij.

Quotidie dei genitrix
ecclia suum comitata
doctorē de rota mūdane cō
uersatiōis qđ galilea sonat
in ciuitatē iuda p̄fessiōis vi
delicet ⁊ laudis ascēdēs: cē
sū fue deuotionis etno regi
soluit. **¶ Que in exemplū**
brē sēp ḡgnis marie nupta
simul ⁊ immaculata p̄cepit
nos virgo de spū/partit nos
ḡgo sine genuit⁹ ⁊ q̄si alij q̄
dē despōsata sed ab alio fe
cūdata p̄ singulas sui ptes
q̄ vnā catholicā faciūt p̄e
posito sibi pontifici visibilit
iungit: s; iuisibili spūsc̄ti vir
tute cumulatur. **¶ Ande ⁊ io:**
seph bene auct⁹ interpreta
tur indicās nimirū hoc vo
cabulo q̄ in stātia magistri
loquētis nil valet: si nō aug
mentū supni iuuamnis vt
audiat acceperit. **¶ cō. iij.**

Quod autē filiū suū pri
mogenitū maria pe
perisse describit: nō iuxta el
vidianos accipiēdū ē aliof
qđ filios eaz p̄creasse: quasi
nequeat primogenitus dici
nisi q̄ habeat f̄res: sicut nec

vnigenitus nisi q̄ careat fra
trib⁹ solet appellari: q; ⁊ te
stimonium legis aperta ra
tio declarat oēs vnigenitos
primogenitos non autē oēs
primogenitos etiā vnigeni
tos posse vocari: hoc est non
solū esse primogenitus poss
quē alij: s; etiā oēm aīi quē
nullus e vulua processerit.

¶ Deniq; q; oē masculinus
qđ apit vuluā sc̄m dño vo
cari p̄cipit: siue f̄res sequat
siue nō sequant: qđ primum
de vulua nascit primogeniti
est iure p̄secrādū. **¶ cō. iij.**

Uerū altiori rōne dei
filij i carne apparēs
⁊ iuxta diuinitatis excellē
tiā vnigenit⁹ a p̄e et iuxta
fraternā societate primoge
nit⁹ est omnis creature. **De**
hac dicit nā quos p̄sc̄uit
⁊ p̄destinauit p̄formes fie
ri p̄maginis filij sui: vt sit ip
se primogenit⁹ in multis fra
trib⁹ de illa autē ⁊ vidimus
gl̄iam eius gl̄iam quasi vni
geniti a p̄e. **¶ Est ergo vni**
genit⁹ in substantia deitatis:
primogenit⁹ i susceptiōe hu
manitatis. Primogenit⁹ in
gr̄a vnigenit⁹ i natura. In
de est qđ frat̄ nūcupat⁹ dñs
frater q; primogenit⁹ / dñs
q; vnigenit⁹ est. **¶ In. ij. noc.**

In Veritas de fra orta est /
 z iustitia de celo spexit. **P.**
xxxvii. **W**ndixisti. **f. xxx. a.**
honar est in ea z tple fun-
 dauit ea altissim^o. **P. xxxvi.**
Fundameta. **fo. xxx. a.** Ipse
 inuocabit me alla / pat me^o
 es tu all. **ps. xxxviii.** **A**lias
 dñi. **fo. xxxi. an.** **E**xtirabunt
 oia ligna syluar^o an faciem
 dñi qm venit. **ps. xc.** **C**ata
 te. **fo. xxxii. a.** **V**erbu caro
 factu est alla / z hitauit i no
 bis all. **p. xxxi.** **D**ñs reg. **ex.**
fo. xxxiii. a. **N**otu fecit dñs
 alla salutare suum alla. **ps.**
xcvii. **C**atate. **q. f. xxxiii. s.**
Specios^o forma. **vis. lco. v.**

Et panis eu inuoluit^r
 z reclinauit eu in pre
 sepio: qz no erat ei locus in
 diuersorio. **Q**uid retribuaz
 dño pro oib^o q̄ retribuit mi
 hi: **Q**ui eni maior est omni
 laude paruul^o nat^o e nobis^o
 vt nos vni possim^o esse per
 fecti. **Q**ui totu mūdū vario
 vestit ornatu panis vilibus
 inuoluit^r vt nos stolā primā
 recipere valeam^o. **P**er quez
 oia facta sūt / man^o pedesq;
 cumis astringitur vt nostre
 manus ad op^o bonuz; nostre
 sint pedes in viā pacis dire
 cti. **C**ui celū sedes est / duri
 presepis angustia contine-

tur^r vt nos per celest^o regnū
 gaudia dilatat. **Q**ui panis
 est angelozum i presepio re
 clinatur^r vt nos quasi sancta
 animalia carnis sue frumen
 to reficiat. **Q**ui ad dexterā
 patris sedet / i diuersorio lo
 co eget^r vt nobis in domo
 patris sui multas mansio
 nes preparat. **Lectio. vi.**

Quāuis hoc q̄ nō i pa
 rentū domo sed in di
 uersorio et in via nascit per
 significationē alti^o intelligi
 potest. **I**pse nāq; ait. **E**go sū
 via veritas et vita. **Q**ui er
 go p diuinitatis essentia ve
 ritas et vita permanet / p in
 carnatiois mysteriū via fa
 ctus est: quia nos ad patriā
 vbi vitate z vita frueremur
 adduceret. **E**t pastores e
 rāt i regioe eadē vigilātes^r
 et custodientes vigilias no
 ctis super gregē suū. **E**t ec
 ce angel^o domini stetit iux
 ta illos^r et claritas dei cir
 cūfulsit illos. **Lectio. vi.**

Palcherrima rō^o do
 mino nato pastores
 vigilāt^r gregēz suū ab infi
 dijs noctis custodiendo de
 fendūt: vt videlicet etiā per
 hoc ostendat illud adesse tē
 pus quod verus z solus pa
 stor olim pmisit dicens. **E**c

ce ego ipse requirā oues meas et visitabo eas sicut pastor visitat gregē suū et liberabo eas de oib⁹ locis in quibus disperserāt in die nubis et caliginis. Et paulo post. Et suscitabo super eas pastorem unū qui pascat eas seruum meum dauid: et cessare faciam bestias pessimas de terra et cetera que mirabiliter a propheta predicta: mirabiliter videmus a dño impleta. **Lectio. viij.**

Meminit et michaeas propheta loci huius et temporis dicens. Et tu turris gregis nebulosa, filie sion usque ad te uenient: et ueniet potestas prima regnum filie hierusalē. Turris quippe gregis que hebraice turris ad uocatur mille circiter passibus a ciuitate bethleem ad orientem distat: uaticinios uero nominis pastores hos multo ante demonstrans. Ad quam usque filie sion angelice uide licet potestates pastoribus apparendo uenerunt. Uigilant itaque nato domo pastores supra gregem ouium suorum: ut significant eius personam in ecclesia pastores animarum castorum quibus dicitur. Pascite qui in uobis est gre-

gem dei. **In. iij. noct. An.** paruul⁹ filii nati est nobis uocabitur deus fortis alla al leluya. **Can.** Populus qui. **fo. i. viij. 8.** Ipse inuocabit me. **vs. 2. cro. ii. 2. uis. festi euangelii scdm lucā. Ep. n.**

In illo tempore postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer: uocatum est nomen eius iesus. Et reliqua. **Romel. uenera. bede ps. lxxi. de ea. f.**

Secundum uenerandaque sicut festi memoriam paucis quidem uerbis euangelista comprehendit: sed non pauca celestis mysterij uirtute grauidam rellquit. **E**xposita namque natiuitate diuina cuius gaudia mox angeli dignis laudibus extulerunt: pastores deuota uisitatio celebrant: omnes qui tunc audire mirati sunt: nos quoque pro modulo nostro prout potuimus proxime dño largiente congruissimarum hymnorum solentis eregimus: subiicit atque ait. Et postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer uocatum est nomen eius iesus: quod uocatum est ab angelo priusquam in uero conciperetur. **Lectio. f.** **H**ec sunt festiuitates ho-

In festo circūcisionis.

dierne gaudia veneranda /
hec sacre solēnitas diei hec
illa superne pietatis inme-
ra sacrosancta / que fidelium
cordib⁹ mēdās ap⁹tus ait /
quia vbi venit plenitudo tē-
poris misit de⁹ filiū suum fa-
ctū ex muliere factū sub le-
ge / vt eos q̄ sub lege erant
redimeret: vt adoptionē fi-
liorum recipere⁹. **C**irca
gna nāq̄ dispēstationē pieta-
tis ad redemptionē generis
humani de⁹ pater non ange-
lum / non archangelum / sed
filiū suū vniūgenitū mittere
dignat⁹ est: quē quia in diui-
nitatis sue specte videre ne-
quiuim⁹ / magna rursū de-
lectōis arte puidit: vt hūc
factū ex muliere / hoc est ex
materne carnis substantia
sine virili admittōe conce-
ptum ad humanos verū ho-
minē pferret aspectus: q̄
in diuina virtute ac substan-
tia manēs per omnia quod
erat veraz nature mortalis
infirmitatem quā non habe-
bat indueret. **L. u. Lectō. xi.**

Et vt nobis necessari-
am obediēdi virtutē
pcepto mēdaret exem-
plo / factū sub lege filiū suū
misit de⁹ in mūdum: non q̄
ipse legi quicq̄ debeat qui

vn⁹ magister nossernus est
legislator: ⁊ iudex: sed vt eos
q̄ sub lege positi legis one-
ra portare nequerāt sua cō-
passiōe inuaret: ac de serut-
li p̄ditōe que sub lege erat
ereptos: in adoptionē filio-
rū q̄ p̄ grām est sua largita-
te reduceret. Suscepit igit̄
circūcisionem lege decreta
in carne / q̄ absq̄ omni proxi-
labe pollutionis apparuit
in carne: ⁊ qui in similitudi-
ne carnis peccati nō aut̄ in
carne pcti aduenit / remedi-
um quo caro peccati cōsue-
uerat mūdari nō respuit: si-
cut etiā vndā baptismatis
qua noue grē p̄p̄os a pec-
catorū sordē lauari voluit ip-
se nō necessitatis sed exēpli
causa subiit. **L. u. Lectō. xi.**

Sire etenim debet v̄ra
fratritas q̄ idē salu-
tifere curatiōis auxiliū cir-
cūcisio in lege contra origi-
nalis pcti vili⁹ agebat: quō-
nūc baptismus agere reue-
late grē t̄p̄e cōsuevit: exce-
pto q̄ regni celestis iam uaz
necdū intrare poterant / do-
nec adueniēs benedictionē
daret q̄ legē dedit: vt videri
possit deus deorū in s̄o. **L. a-
tū in sinu abrahe post mor-
tem brā rege cōsolati: sup:**

ne pacis ingressū spe felici
expectabat. Qui enī nūc p
euangelii suū terribilit̄ sa
lubriter clamat nisi quis re
natus fuerit ex aqua et spū
nō potest introire in regnū
dei ipse dudū per legē suā
clamabat mascul⁹ cui⁹ ppri
cū caro circūcisa non fuerit:
peribit aīa illa de pplo suo/
quia pactū meū irritū fecit:
id est qz pactū vite in para
diso hoibus mādatū adam
preuaricāte trāsgressus est
in q̄ oēs peccauerūt / peribit
de cetū scōp̄ / si nō ei fuerit
remedio salutari subuentū.

Sequitur. I. euāg. i. l. c. p. ij.

In illo tpe: postq̄ cō
summati sūt dies octo
vt circūcideret puer voca
tū est nomē ei⁹ iel⁹. Qd̄ vo
catū est ab āgelo: priusq̄ in
vtero cōcept⁹. Amē. *Ev.*
De q̄ salu. *vt̄ i. p̄. i. v. p̄. i.*
Ad lau. ā. D admirabile cō
mercii creator generis hu
mani aīatū corp⁹ sumēs de
virgine nasci dignat⁹ est / et
pcedens homo sine semine
largit⁹ est nob⁹ suā deitatē.
p̄. i. c. i. Dñs reg. de. f. xxxij.
Ep̄. Apparuit benignitas.
R. bene. Notum fecit. h. y.
Egress⁹ ei⁹. ro. l. x. v. B̄. di
ct⁹ q̄ venit. Ad b̄. ā. B̄. ira:

bile mysterium declarat ho
die / in nouant nature de⁹ hō
fact⁹ est / id qd̄ fuit p̄māsit / et
qd̄ nō erat assūpit nō com
mixtionē pass⁹ neqz diuisio
nē. *Pro vt̄ i. p̄. i. v. p̄. i.*
ca si fuerit fiet cōmēora. de
ea cū ā. Erāt ioseph. v. Fiat
miā. Ep̄. D̄. p̄. i. c. p̄. i. de⁹ diri.
vt̄ d̄. i. c. i. f. r. o. c. t. a. C. Ad
i. ā. n. Q̄ n̄ nat⁹ es ineffabili
ter de virgine tūc iplete sūt
scripture / sicut pluuia i vel
lus descēdisti / vt saluū face
res gen⁹ hūanum / te lauda
m⁹ de⁹ n̄. Ep̄. Regi secu. fo.
rl. v. Exurge. Ep̄. In hac
ho. C. Ad. i. ā. n. B̄. ubi quez
viderat moyses i combustū
p̄seruatā agnouim⁹ tuā lau
dabile virginitatē / dei geni
trix intcede pro nobis. Ep̄.
et o. o. vt̄ i. p̄. i. v. p̄. i.
Tanq̄ spon⁹. C. Ad. vi. ā. n.
Germinauit radix iesse or
ta est stella ex iacob⁹ go pe
perit saluatorē / te laudam⁹
de⁹ n̄. Ep̄. v. r. o. o. vt̄ i. die
sancto. C. Ad. ix. ā. n. Ecce
maria genuit nobis salua
torē / quē iohānes vidēs ex
clamabat dicēs / ecce agn⁹
dei ecce q̄ tollit pctā mun
di alleluia. Cap. i. ioh. v. i. i. i.

Omnis spūs q̄ sitet te
sum xp̄s i carne uenit
e. j.

Dñica inter circūcisionē

se ex deo est. **¶** Ipse Inuo.
¶ Pro Deo q̄ hūanē sub. **¶** vs̄
in die sc̄d̄ **C** Ad vs̄ sup̄ ps̄
an̄ In principio. cū reliq̄.
Cap. 2. ofo vt i priis ref. **¶**
bie. hy. **¶** vs̄ in die sc̄d̄.
¶ Ad m̄gr̄ā. **¶** Magnū heredi
tatis mysteriū tēplū dei fa
ctus est vter? nesciēs virum/
non est pollut? ex ea carnes
assumēs oēs gentes venite
dicentes / gl̄ia tibi domine.
¶ Quatuor diebus post cir
cūcisionē dñi sup̄scripte
āo a laudi. singulis dieb? re
petunt vsq; ad epiphaniā
dñi. **¶** Ad hoc. cōsuetas. **¶** Ep̄.
¶ Multi pharie. **¶** vs̄. **¶** Fo ad
hoc. **¶** hūctas **¶** Ep̄s sept. de
virgen. **¶** Ad noct. **¶** L. cō
nes ex ep̄tis pauli. **¶** Quere i
fra post sc̄. priuataz noctū
de esata **¶** s̄. ita p̄ ordnē vt i
dñica infra oct. nati. sunt si
gnata. **¶** Reliā vs̄ priuatis
dieb? infra octauā nati. xpi.
¶ Dñica inter circūcisionē
nem et epiphaniā dñi. **¶** Cap.
ad vtrāsq; vs̄ et ad tertias
¶ Multi pharie. **¶** In priis ref.
ad m̄gr̄ an̄. **¶** Dum medium.
vs̄. **¶** Pro ad hoc. **¶** s̄. **¶** Ep̄s
sc̄pi. de? diri. vs̄. **¶** L. cō. **¶**
Ex homel. venerabilis be
de presbyteri super euange
lio. **¶** Pastores loquebantur.

¶ factus est vt dis
cesserūt angeli ab
eis in celū? pasto
res loq̄bant admi
uicē. **¶** Trāseam? vsq; bethleē
et videam? hoc verbū qd̄ fa
ctū est: qd̄ fecit dñs et osten
dit nobis. **¶** Et venerūt festi
nātes? et inuenerunt mariā
et iosephz infantē positū in
presepio. **¶** Pastores quidē il
li felici gaudio festinauerūt
videre quod audierāt et q̄a
ardenti amore q̄sierunt/ pri
mo saluatore quē q̄sierūt i
uenire mēruerūt. **¶** Sed i
tellectualū pastores gre
guz/ imo cuncti fideles qua
mētis industria xpm̄ quere
re debeāt? dictis pariter su
is osēderūt et factis. **¶** Trā
seam? inquirunt vsq; bethleē
et videam? hoc verbū qd̄ fa
ctū est. **¶** Lu. **¶** Dia. **¶** vs̄ in
dñica infra octauā natiuita
tis sunt signata. **¶** Lectio. **¶**
¶ Trāseam? ergo et nos
fratres charissimi co
gitando vsq; bethleem ciui
tatem dauid: atq; ei? incar
nationē dignis celebrem?
honouribus. **¶** Trāseamus ab
iectis p̄cupiscentiis carna
libus toto mētis desiderio
vsq; bethleē sup̄nam id est
domū panis viui non manu

facta sed eterna in celis: et
recolamus amando: quod ver-
bum caro factum est. **I**lluc
carne ascendit ubi in dextera
dei patris sedet: illo enim to-
ta virtus instantia sequamur:
ac sollicita cordis et corpo-
ris castigati de precurem: ut
quod illi in presepio videre va-
gientur: nos in patris solio me-
reamur videre regnare. **cap. iij.**

Et videamur inquit
hoc verbum quod factum
est. Quam recta et pura fi-
dei sancte confessio. In prin-
cipio erat verbum: et verbis
erat apud deum: et deus erat
verbum. Hoc verbum natum
ex patre non factum est: quia
creatura deus non est. In qua
natiuitate diuina videri ab
hominibus non potuit: sed ut videri
posset verbum caro factum
est: et habitauit in nobis.

Et videamur ergo inquit
hoc verbum quod factum est: quia
antequam factum esset hoc videre
non quimus. Quod fecit dominus
ostendit nobis. Quod in carna-
ri fecit dominus: et per hoc visibile
nobis exhibuit. **lectio. iij.**

Et venerit festinantes:
et inuenerit mariam
et ioseph et infantem positum
in presepio. Venerunt pastores
res festinantes: et inuenerunt

deum hominem natum: simul et
eiusdem natiuitatis ministros.
Festinemus ergo nos fra-
tres mei non passibus pedum
sed bonorum profectibus operum:
videre eandem glorificatam
humanitatem cum eisdem mi-
nistris digna seruitutis sue
mercede remuneratis. **lectio. v.**

Estinemus videre illum
in diuina patris ac sua
maiestate refulgentem. Festi-
nemus inquit. Nam tanta bea-
tudo non est cum desidia et
torpore querenda: sed alacri-
ter sunt christi sequenda vesti-
gia. Nam ipse cursum nostrum da-
ta manu iuuare desiderat:
delectaturque audire a nobis
trahere me post te: curremus
in odore virginitatum tuo-
rum. Liti ergo virtutum gres-
sibus sequamur: ut mereamur
consequi. Nemo tardet
conuerti ad dominum: nemo
differat de die in diem. Pro-
sum per omnia et ante omnia
peccantes: ut gressus nostros
dirigat secundum eloquium
suum: et non detur nostri
omnis iniustitia. **lectio. vi.**

Videntes autem cogno-
uerunt de verbo quod
dictum erat illi de puero hoc.
Et nos fratres dilectissimi
quod dicta sunt nobis de salua

rore nostro deo vero ⁊ homi
ne interim pia fide percipe
re plenāq; dilectiōe festine
mus amplecti: vt hec in fu
turo perfecte cognitiōis vi
su comprehendere valeam⁹.
Hec enī sola ervera est bea
torū non solū hoīm sed ⁊ an
gelorū vita: faciē perpetuo
sui cernere creatoris. Quaz
desiderabat ardēter psalmi
sta q̄ dicebat. Sitiuit ania
mea ad deū viuū: qñ venias
⁊ apparebo ante faciē dei.
Luius soli⁹ visione non aut
vlla terrenarū rerū afflue
tia, desiderii suū satiari pos
se signauit cū ait. Satiabor
cū manifestabit gloria tua.
Utrum qz non ociosi ac desi
des sed virtutum opib⁹ insu
dantes diuina p̄tēplatione
sunt digni: sollicitate p̄mit.
Ego aut in iustitia appare
bo in p̄spectu tuo. **2. cor. vii.**

Uidentes autē pasto
res cognouerunt de
verbo qd̄ dictū erat illis de
xpo: qz visio dei cognitio est.
Et hec est sola. brā hoīs vi
ta ipso attestante: q nos p̄ri
commēdās dicit inter alia.
Hec est autē vita eterna: vt
cognoscāt te esse vnū ac ve
rum deū: ⁊ quē misisti te sum
xpm. Et oēs q̄ audierūt mi

rati sunt: ⁊ de his que dicta
erant a pastoribus ad eos.
Non celauere silētio pasto
res archana q̄ diuinit⁹ agno
uerāt: s; q̄buscūq; potuerit
dicebāt. **2. ⁊ spirituales ec
clesie pastores in hoc maxie
sunt ordinati: vt vbi dei my
steria p̄dicēt: ⁊ mira q̄ i scri
ptur⁹ didicerint: mirāda sur
is auditorib⁹ oñdāt. **1. cor. viii.****
Qon solū pastores ep̄i
p̄bri ⁊ diacones vel
etiā rectores monasteriorū
sunt intelligēdi: s; ⁊ oēs fide
les q̄ vel paruule sue dom⁹
custodiā gerūt pastores re
cte vocant: in quātū eidē sue
domui sollicita vigilātia p̄e
sunt. Et q̄cunq; n̄m saltem
vni aut duob⁹ fratrib⁹ q̄ni
diano regimie p̄est: pasto
ris eiusdē debet officii i ple
re: qz in quātū sufficit p̄sce
re hos verbi dapib⁹ iudic/
immo vnusquisq; n̄m fres
qui etiā pauar⁹ viuere cre
dit⁹ pastoris officii tener: et
spiritalē pascit gregē: vigi
liasq; noctis custodit super
illū: si bonorū actū cogita
tionūq; mūdārū sibi aggre
gās multitudinē / hec iusto
moderamine gubernare: ces
lestib⁹ scripturarū pascuis
nutrire: ⁊ vigili solertia con

tra immūdorū spīritūū infī-
dīas fuare p̄tēdit. *Itē Lec.*
scilicet euāgelīūm lucā. cō. ii.

In il. tpe! Erāt ioseph
z maria mater iesu mi-
rantes sup his q̄ dicebātur
de eo. Et reliqua. *Homelia*
origenis? de eadē lectione.

Congregemus in vñū ea q̄
in ortu iesu dicta scriptaq̄
sunt de eo: tūc scire poterī-
mus singula queq̄ vīgna ef-
se miraculo. Quāobrem mi-
rabatur et pat̄. Sic em̄ appel-
latus est ioseph: q̄ nutriti⁹
fuit. Mirabat̄ z mater? sup
omnib⁹ que dicebant de eo.
Quenā ergo sunt q̄ de pa-
uulo iesu fama dispererat:
pastores erāt ī regione illa
vigilātes et obfūātes vīgī-
las noctis sup gregē suū:
venit angel⁹ sub ip̄a hozana
tuitatis iesu: et ait ad eos.
Annūcio vobis gaudiū mā-
gnū. Ite z inuenietis infan-
tē iuolutū ī pannis: et posi-
tū ī p̄sepe. **N**ec dū angel⁹
verba finierat: ecce multitu-
do celestis exercit⁹ laudare
cepit z b̄ndicere deū. Cum
hoc pastores trepidi perspe-
xissent z angelus recessisset
ab eis: dixit ad se inuicem.
Eam bethleē: videam⁹: fa-
ctū qd̄ dñs ondit nobis. *He*

nerūt z luenerūt paruulū: z
tā illi q̄ parentes audietes
q̄ facta fuerāt, mirabant̄ su-
per hoc. Et desymeone scri-
bitur: q̄ rumores auerit: et
miraci vī magna pars fue-
rit. Tenuit em̄ puez in bra-
chijs suis et ait. Nūc dimit-
tis dñe seruū tuum in pace
scdm̄ verbū tuū: q̄ viderunt
oculi mei salutare tuū. *lc. x.*

Estigiū et vt ita dicā
culmē sup his q̄ iacta
bātur de iesu: et pat̄ et mal-
lius mirabatur: sermo sy-
meonis fuit. Ad em̄ sufficit
ei tenere paruulū et ea q̄ de
semetip̄o scripta sunt ploq̄:
sed benedixit patri illius et
matri: et de ip̄o quoq̄ pro-
phetavit infante dicēs. Ec-
ce hic positus est in ruinam
et resurrectionē multorū in
isrl̄: z in signū cui tradicet
Tuā quoq̄ ip̄ius aīam per-
trāsibit gladius: vt reuelen-
tur ex multis cordib⁹ cogi-
tationes. **Q**uid sibi vult
hoc qd̄ ait: ecce posit⁹ ē hic
ī ruinā z resurrectionē mul-
torū in isrl̄? **H**uic quid simi-
le in euāgelio scdm̄ iohēm
scriptū reperī. In iudiciū
ego in mundum istum veni:
vt q̄ non vident videant: z q̄
vidēt cecī fiāt. Quō ergo in
e. iij.

iudiciū venit vt non vidētes
de natiōib⁹ viderēt: z q̄ pus
videbāt de isrl̄ ceci fierent:
sic venit in ruinam z resurre
ctionē multozū. In aduētū
em̄ dñi saluatoris q̄ pu⁹ ste
terant corruerūt: z q̄ cecide
rāt surrexerūt. Vna hec est
int̄pretatio de eo qd̄ scriptū
est: ecce posit⁹ est hic in rui
nam z in resurrectionē mul
tozū in israel.

LECTIO. xi.

Quod autē z ali⁹ qd̄ itel
ligendū aduer⁹ eos
vel maxime q̄ cōtra p̄ditore
latent: et hinc inde de vete
ri testamēto q̄ nō intelligūt
testimonia cōgregātes sim
plicitiū corda decipiūt. Aūt
enim. Ecce deus legis et p̄
phetarum videte qualis sit.
Ego inquit occidā et ego vi
uificabo: pcutiā z sanabo: et
nō est q̄ eruat de manib⁹ me
is. Audiūt occidā: z non au
diūt viuificabo. Audiūt per
cutiā: z audire contēnunt et
ego sanabo. Istiusmodi oc
casionib⁹ creatore calūniā
tur. Igit̄ ante q̄ interpretez
quē sensum habeat ego iter
ficiā z viuificabo percutiā z
sanabo: opponam eis testi
monū euangeli⁹: dicāq̄ ad
uersum hereticos. Innume
rabiles q̄ppe hereses sunt:

q̄ euāgelii sc̄m lucā recta
unt. Si p̄pterea cruent⁹ tm̄
iudex z crudelis est cōditoz
q̄: dicit ego interficiā z viu
ficabo pcutiā z sanabo: ma
nifestissimū ē z iesum ip̄ius
esse filiū. Eadē siquē de eo
scripta sunt. Ecce hic posi
tus est in ruinā z in resurre
ctionē multozū isrl̄. Nō i re
surrectionē tm̄ sed z i ruinā

**Si malū est interficere: ma
lū sit z in ruinā venire. Io. 8.**

Quid respondebunt:
Utrū ne recedēt a cul
tu ei⁹? An querēt aliquā in
terpretationē z ad tropolo
gias p̄fugiēt: vt q̄ i ruinam
venerit benignitatē magis
q̄ austeritatē sonet: Et quo
modo iustū erit qn̄ qd̄ i euā
gelio tale reperit ad allego
rias z nouas intelligentias
p̄fugere: q̄n̄ vero in veteri in
strumēto statim accusare et
nullā explanationē quīs p̄
babilis sit recipere: Sz et hoc
qd̄ sequit̄ i iudiciū ego veni
in mūdum istū vt nō vidētes
videāt z q̄ vident ceci fiant:
quīs querāt vt edisserāt im
plere nō poterūt. Ego vero
q̄ opto esse ecclesiastic⁹ z nō
ab heresiarcha aliquo sed a
xp̄i vocabulo nūcupari z ha
berenome quod benedicef

sup terrā? cupio tam ope-
 re q̄ sensur esse ⁊ dici xp̄ia-
 nus: equalē et iveteri ⁊ i no-
 ua lege quero rationē. Loq̄-
 tur de⁹. Ego inficiā. Libē-
 ter ab eo inficiat. Quando
 em̄vet? in me homo est ⁊ vi-
 no adhuc q̄si homo? cupio
 vt occidat in me de⁹ veterē
 hoīem: ⁊ viuificet me ex mor-
 tuis. Prim⁹ em̄ ait homo de
 fra tren⁹? secūd⁹ hō de celo
 celestis. Sicut portauimus
 imaginē terreni portemus
 et imaginē celestis. *Sequitur
 facti euāgelij. Scdm̄ lucam.*

In ill. tpe? Erāt ioseph
 ⁊ maria mat̄ iesu mi-
 rates sup his q̄ dicebant de
 illo. Et bñdixit illis symeō:
 ⁊ dixit ad mariā matrē eius
 Ecce posu⁹ est hic in rutiā
 ⁊ i resurrectionē multoz in
 israhel: ⁊ signū cui contradi-
 cet. Et tuā ipsius animā per-
 trāsbīt gladi⁹: vt reuelent
 ex multicoxidib⁹ cogitatio-
 nes. Et erat anna pphetissa
 filia phanuel de tribu aser.
 Hęc p̄cesserat i dieb⁹ mul-
 tis ⁊ vixerat cū viro suo an-
 nis septez a virginitate sua.
 Et hec vidua vsq; ad annos
 octogintaquattuor: que nō
 discedebat de templo ietu-
 nis ⁊ obsecratiōib⁹ seruēs

nocte ac die. Et hec ipsa ho-
 ra supueniēs cōfitebat dñō:
 ⁊ loq̄bat de illo oibus q̄ ex-
 pectabāt redēptionē hierl̄y
 Et vt p̄fecerūt oīa scdm̄ le-
 gē dñi: reuersi sūt i galileā
 i ciuitatē suā nazareth. Pu-
 er autē crescebat ⁊ p̄fortaba-
 tur: plen⁹ sapientia. Et gr̄a
 det̄erat in illo. Amen. *pp⁹.
 Te decet. Or. Dñs semp.
 de⁹ di. vrs. Ad bñ? ā. Erāt
 ioseph. vrs. In. ij. vel. ps ad
 mag. ā. Puer iel⁹. Reliq; oīa
 vrs in dñica infra ocl. nati.
 chusi. Sciendū tñ q̄ si hec
 dñica i vigi. epi pha. venerit
 nulla i hōis de ipsa vigilia
 mentio erit vsq; ad ves. vbi ā
 cap⁹ v̄vigi. initiū sumit: ⁊ tūc
 huius dñice ius: ex toto sic
 cumbit. Bñsa tñ summa de
 ipsa vigi. erit. nō obstatē ali-
 ud euāgelij lectū esse i mas-
 turinis. In vigi. epi pha.
 dñi. Ad ves pas sup p̄os an.
 In p̄ncipio cū reliquis. vrs
 in. ij. vel. nati. Cap. eiaie. lx.*

Surge illuminare
 hierusalem q̄ ve-
 nit lumē tuum ⁊ et
 gloria dñi sup te
 orta est. Deo gratias. *Am.
 Videbis o hierusalem. vt in
 fra. iij. hy⁹. Hostis herodes
 folio. lxxij. v. Reges thar-
 e. iij.*

lis rursule munera offeret.
Reges arabū z saba dona
adducēt. **Ad mag. 7.** Magi
vidētes stellā dixerūt ad in-
uicē: hoc signū magni regis
est: eam⁹ et inq̄ram⁹ eū z offe-
ram⁹ ei munera aurū thus

Quoniam myrrham. **Quinto.**
Quida nra q̄s dñe vē-
ture festiuitatis splendor il-
lustrer: quo mundi hui⁹ te-
nebris carere valeamus: et
peruentam⁹ ad patriā clari-
tatis etne. Et fact⁹ per dñm.

Si fuerit dñica mulla fiet cō-
memo. de ea. C. Inuitatorū
Xps apparuit nobis. Veni-
te adorem⁹. **ps. Venite. hy?**
Venite. **fo. lxxij. In. i. noc. ā**
Afferte dño filij dei: adora-
te dñm ī aula sc̄tā eius. **ps.**
xxvij. Afferte. fo. ix. ā Flu-
minis iper⁹ leuificat alla: ci-
uitatē dei alla. **p. rlv.** Deus
nr̄ re. **fo. xvi. ā.** Psallite deo
nr̄o psallite psallite regi nr̄o
sro psallite sapient. **p. rlvj.**
Dēs gētes. **fo. xvi. ān.** Dis
tra adoret te z psallat tibi:
psalmū dicat nomini tuo do-
mine. **ps. lxxv.** Iubilate deo.
fo. lxxij. ā. Reges tharsis z isu-
le munera offerēt regi dño.
p. lxxij. De⁹ iudiciū. **fo. lxxij.**
ā. Dēs gētes quas cūqz feci
st veniēt z adorabūt coram

te dñe. **ps. lxxv.** Inclina. **fo.**
xxi. ā. Dis terra adoret te
de⁹ et psallat tibi: psalmū
dicat nomini tuo dñe. **fo. l.**
Izodiei iordane baptizato
dño apti sunt celi: sicut co-
lumba sup eum spūs māsit
z vox patris itonuit. Hic ē
filius meus dilectus in quo
mibi complacuit. **z** Descen-
dit spūs sanct⁹ z corporalif pe-
cie sicut columba in ipm: et
vox de celo facta est. Hic ē.
z. ii. Illuminare illumiare
hierlz venit lux tua. Et glo-
ria dñi sup te orta est. **z** Et
ambulabūt gentes in lumi-
ne tuo: et reges in splēdore
ori⁹ tui. Et glia. **z. iij.** Vide
bis o hierlz et afflues z mi-
rabitur et dilatabit cor tuū
Quādo cōuersa fuerit ad te
multitudo maris: fortitudo
gētū uenerit tibi. **z** Inun-
datio camelozū operiet te:
dromedarij madian et effa.
Dñ. z. iij. Dēs de saba ve-
niēt aux z thus deserētes:
et Laudē dño annūciātes.
z Reges tharsis z isule mu-
nera offerēt reges arabū et
saba dona adducēt. Laudē
dño annū. **C. In. ii. noc. ān.**
Veniēt ad te q̄ detrahebant
tibi: et adorabūt vestigia pe-
dum tuozū. **ps. lxxxvj.** Fun-

damenta. fo. xxx. a Adora-
 te dñi alla: i aula sancta et
 alla. **Ps. lxxv. Cantate. f. xxxij.**
an Adorate dñm alla: oēs
 angeli eius alla. **Ps. lxxv. Do-**
min⁹ reg. ex. fo. xxxij. a Ho-
 tum fecit dñs alla: salutare
 suū alla. **Ps. lxxv. Cantate.**
f. fo. xxxij. an. Dñs in sion
 alla: magn⁹ et excels⁹ alla. **Ps.**
Ps. lxxv. Dñs regna. iras.
fo. xxxij. a. Benedicite do-
 minū alla: oēs angeli eius
 alla. **Ps. cii. Benedic. f. fol.**
xxx. a. Dñs gentes qual-
 cūq; fecisti: Veniēt et ado-
 rabunt coram te dñe? **Ps. c.**
Abag venerūt ab oriēte hie-
 rosolymā q̄rētes et dicētes
 Ubi est qui nat⁹ est cur⁹ sel-
 lam vidimus et venim⁹ ado-
 rare eum? **Quz** nat⁹ esset
 sc̄tus in bethleem iude i die
 bus herodis regis ecce ma-
 gi ab oriēte venerūt hieroso-
 lymā dicentes. Ubi est? **Ps.**
vi. Interrogabat magos he-
 rodes qd̄ signū vidistis sup
 natum regē: stellā magnā
 fulgentē. **Quz** splendor il-
 luminat mundū: et nos co-
 gnouimus et venim⁹ adora-
 re eum. **Ps.** Vidimus enim
 stellam eius in oriente. **Lu-**
tus. Ps. vi. Stella quā vide-
 rant magi in oriente antece-

debat eos donec ventrēt ad
 locū vbi puer erat: vidētes
 autē eā Gauisi sunt gaudio
 magno. **Et** intrantes do-
 mū inuenerūt puerū cū ma-
 ria matre eius: et prociden-
 tes adorauerūt eū. Gauisi
Ps. viij. Videntes stella mag-
 gi gauisi sūt gaudio magno
 et intrantes domū inuene-
 runt puerū cū maria matre
 eius: et procidentes adora-
 uerūt eū. **Et** apertis thesau-
 ris suis obtulerūt ei mune-
 ra auy. thus et myrrham. **A.**
Ab oriente magi venerunt
 in bethleem adorare dñm.
Et. Ps. viij. noct. an. Tria
 sunt munera q̄ obtulerunt
 magi dño aurū thus et myr-
 rham filio dei regi magno
 alla. **Cant. Popul⁹ qui. fol.**
lviij. a. Adorate dñm? In au-
 la sancta eius? **Ps. ad.** Tria
 sunt munera preciosa q̄ ob-
 tulerūt magi domino in die
 illa et habēt in se diuina my-
 steria. In auro ostendit re-
 gis potentia: in thure facer-
 dotē magnū considera: et in
 myrrha dñicam sepulturā.
Salutis nostre auctores
 magi venerati sunt in cuna
 bulis et de thesaur⁹ suis mys-
 ticas et rerū species obtu-
 lerūt. In auro. **Ps. x.** Dies san-

etificatus illuxit nobis vent
te gētes ⁊ adorare dominū
Quod hodie apparuit lux ma
gna in terris. ⁊ Gloriam in ex
cellis deo et in terra par ho
minib⁹ bone voluntatis. Quod
hodie. **R. xi.** Hic est dies p
clar⁹ in q̄ saluator mūdi ap
paruit: quem prophete pre
dixerūt: angeli annūciauerūt.
Cui⁹ stellā magi viderūt et
munera ei obtulerūt. ⁊ Di
es scificat⁹ illuxit nobis ve
nite gētes et adorare dñm.
Cui⁹ stellā. **R. xii.** In colum
be specie spūs sanct⁹ visus
est: paterna vox audita est:
Hic est fili⁹ meus dilectus in
quo mihi cōplacuit. ⁊ Celi
aperit sunt super eum ⁊ vox
p̄ris audita est. Hic est. **R. f.**

Et esaiā propheta. Cap. lv.

Quones sitiētes venite
ad aquas ⁊ qui nō ha
betis argētū p̄perate. Emi
te ⁊ comedite: venite emite
absq; argento: et absq; vlla
commutatione vinus et lac.
Quare appenditis argētū
nō in pambus ⁊ labore ve
strū nō in saturitate. Audite
audientes me et comedi
te bonū ⁊ delectabilē in cras
situdine alā v̄ra. **E** Inclina
te aurē v̄rā ⁊ venite ad me:
audite et vivet alā v̄rā ⁊ fe

riā vobiscum pactū sepitnū
misericordias dauid fideles.
Ecce testem populis dedi
eū: dūce ac p̄ceptōrē gētib⁹
Ecce gentē quez nesciebas
vocabis ⁊ gentes que non
cognouerūt te ad te currēt
p̄pter dominū deū tuum et
sanctum israel: quia gloriā
cauit te. **Lectione secunda.**

Surge illuminare hie
rusalē q̄a venit lumen
tuū ⁊ gloria dñi sup te or
ta ē. Quia ecce tenebre ope
rient terrā et caligo popu
los super te aut oves dñar
glia et in te videbit. Et abū
labūt gētes in lumine tuo ⁊
reges in splendore ortus tui.
Quia in circuitu oculos tu
os et vide: oēs isti p̄gregati
sunt: veniēt tibi. **F**ilij tui
deloge veniēt ⁊ filie tue de
latere surgēt. Tunc videbis
et afflues ⁊ mirabilē et vlla
tabitur eoz tuū quando con
uerſa fuerit ad te multitu
do mar: fortitudo gētū ve
nerit tibi. Inundatio came
lorū operiet te: oromedarij
madian et essa. Omnes de sa
ba venient aurū et thus de
ferentes ⁊ laudē dño annū
ciātes. Omne pecus cedat
p̄gregabit tibi: arietes naba
ioth: ministrabūt tibi. **D**

ferens super placabili alta-
ri meo: et domū matris matris
mee glorificabo. *Lectio. iij.*

Spiritus dñi sup me eo-
quē vixerit me: ad an-
nunciandū manuetis misit
me. Et mederer p̄tritis cor-
de: et predicarē captiuis in
dulgentiā: et clausis aperti-
onem. Et predicarē annum
placabilem dñi: et diē vlti-
onis deo nostro. Et conso-
larer omnes lugentes: et po-
nerē fortitudinē lugētibus;
sion: et darē eis coronaz pro-
cinere: soleuz gaudij pro lu-
ctu: palliū laudis pro sp̄iri-
tu meritis. **E**t vocabun-
tur in ea fortes iustitiē: plā-
tatio dñi ad glorificandum
Et edificabūt deserta a fe-
culo: et ruinas antiquas eri-
gent: et instaurabunt ciuita-
tes desertas et dissipatas i
generationē et generatiōez
Et stabūt alieni et pascent
pecora v̄ra: et filij peregrini-
orum agricoloe et vinitores
vestri erunt. *Lectio quarta.*

Gaudēs gaudebo i do-
mino: et exultabit aia
mea in deo meo. Quia indu-
it me vestimentis salutis: et
indumēto iustitiē circunde-
dēt me: quasi sp̄suz decora-
tū corona: et quasi sponsam

ornatā monilib⁹ suis. Sicut
enī tra profert germē suum
et sicut hortus semē suū ger-
minat: sic dñs de⁹ germinat
bit iustitiā et laudē corā vni-
uersis gentib⁹. **P**ropter
rusalē non quiescam: donec
egrediat⁹ vt splendor iustus
eius: et saluator eius sūt lam-
pas accendat. Et videbunt
gentes iustū tuum: et cūcti
reges incltū tuū. Et voca-
bitur tibi nomen nouum: quōd
os dñi nominauit. Et eris
corona glorie in manu dñi:
et dyadema regni in manu
dei tui. Nō vocaberis vltra
derelicta: et terra tua non
vocabitur amplius desola-
ta. Sed vocaberis volūtas
mea in ea: et terra tua inha-
bitabitur. Quia cōplacuit
dño in ter: terra tua inhabi-
tabitur. Inhabitabit enī iuue-
nis cū v̄gine: et hitabūt i te
filij tui. Et gaudebit spons⁹
sup sponsam: et gaudebit su-
per te de⁹ tuus. *In. ij. noct.*

l. v. Sermo bñ leonis pape

Celebrato proxime fe-
stiuatatis die quo in-
temerata v̄ginitas humani
generis edidit saluatores:
epiphanie nobis dilectissi-
mi venerāda festiuatitas dat

perseuerantiā gaudiorū: vt inter cognatarū solēnitatū vicina sacramenta subitatis omnis vigor ⁊ feruor fides nō tepescat. Ad oīm enī hoīm spectat salutē: q̄ infātia mediatoris dei et hoīm tā vniuerso declarabatur mūdo: cum adhuc exiguo detinere tur opidulo. **Quāuis** enī israeliticam gentē: et ip̄ius gentis vnā familiā delegisset de qua naturā vniuersē hūanitatē assumeret: noluit tū intra matris habitatio nis angustias: ortū sui latere p̄mordia: sed mox ab oībus voluit agnosci: q̄ dignat⁹ est omnibus nasci. **Lectio. xi.**

Aribus igitur magis in regione oriētis stella noue claritatē apparuit: q̄ illustrior ceteris pulchriorq̄ sideribus: facile in se inuentū oculos aīosq̄ conuerteret: vt cōfestim aduertere nō esse ociosum qd̄ tā insolitū videbat. Dedit ergo aspicientibus intellectū qui prestatur signū: et qd̄ fecit intelligi fecit inquiri: ⁊ se inueniendū obtulit requisitus. **Sequunt** tres viri super lumina ductū: et p̄uul fulgoris indicū intenta cōtēplatiōe comitātes: ad ag-

nitionē veritatē gratie splēdore ducuntur. Qui humanō sensu significatum sibi regis ortum estimauerūt in ciuitate regia esse querendū: sed qui serui susceperat foris mā et non iudicare venerat sed iudicari: bethleē p̄aelegit natiuitati: hierosolymaz passioni. **Lectio septima.**

Iudeorum principi natiuitatis successorem suspicatus expauit: et molitus necē salutē auctori: saluz sp̄o: det obsequiū. Quā felix foret si magorū imitaret fidē: et cōuerteret ad religionē: quod disponebat ad fraudē. **Ceca** stulte emulatiōis impietas: q̄ perturbandū putas diuinū tuo furore consiliū. Dñs mūdi tēporale consūrit regnū: qui prestat eternū. Quid incōmutabilē dispositarū rerū ordinē vertere: et aliorū facin⁹ preoccupare conaris? **Mors** christi non est tēporis tui. Ante condendū est euāgelium: an̄ predicandū est dei regnum: ante sanitates donande: ante sunt facienda miracula. **Cur** quod aleni futurū est operi tui vis esse criminis: et nō habiturus effectū sce-

teris in sol
tas rollita
line p̄ci
Quo volit
mi sui p̄ci
Qu
gi
puerum r
dē stella
Adorant
mīstāta
tate viru
dñm mai
mēta fide
mani esse
dum mun
Ibus deo
aurū offer
dum nam h
uinitate
erat in in
erat in p̄
Lectio xi
Qu
i be
p̄terodis
ad ouēte
nā dicētes
ret tu deop
tū grego. p
tū et le
fres charis
luge nato
tū est q̄ m
tūo p̄ndit
celus aper

leris in solū te reatū p̄cipi-
tas volūtatꝫ? Nihil hac mo-
linōe p̄ficis nihil peragis.
Qui volūtatē natus est arbi-
trij sui p̄tate moxiet. **lc. viij.**

Quoniam ergo ma-
gi desiderū suū ad
puerum dñm iesum xpm ea-
dē stella p̄eūte perueniūt
Adorant in carne verbū / in
infantia sapientiā / in infirmi-
tate virutē / et in hoīe b̄itate
dñm maiestatis / vt q̄ sacra-
mēta fidei sue intelligētēqꝫ
manifestē: q̄d creditus cre-
dunt muneribꝫ p̄stantur.
Thus deo / myrrā / hā homini-
aurū offerunt regi / scienter
diuinam hūanamqꝫ naturā
in unitate venerantes / qꝫ q̄d
erat in substātijs ppriū: nō
erat in p̄tate diuersū. **lcō. ix.**

lcō. x. euāg. i. mar. l. p. ij.

Quoniam natus esset iesus
in bethleē iude in die-
bus herodis regis: ecce magi
ab oriente venerūt hierosoly-
mā dicētes. Ubi ē q̄ natus est
rex iudeozꝫ? Et res. **ib. omel.**

brī grego. pa. p. de eadē lc.

Sicut ex lectidē euāgelica
fres charissimi audistis / ce-
lirege nato rex terre turba-
tus est: qꝫ nimis trena alti-
tudo pfunditꝫ euz cellitudo
celestis aperit. Sed queren-

dū nobis est q̄d nā sit q̄ redē
ptore nato pastoribꝫ iudea
angelꝫ appuit: atqꝫ ad ados
randū hūc ab oriente magos
nō angelꝫ sed stella p̄durit.

Quidelicet iudeis tāqꝫ
rōneventibꝫ rationale aīal
id est angelꝫ predicare de-
buit: gētilēs vero qꝫ vt ra-
tiōe nesciebāt ad cognoscē-
dū dñm nō p̄ vocē sꝫ p̄ signa
perducunt: qꝫ illis p̄phētie
tāqꝫ fidelibꝫ nō infidelibꝫ / et
istis signa tāqꝫ infidelibus
nō fidelibꝫ data sunt. **lcō. x.**

Quoniam notandū q̄ redem-
ptore nrm cum tā per-
fecte esset etatis eisdē gen-
tibꝫ apli predicāt / eūqꝫ par-
uulū et necdū p̄ humani cor-
poris officium loquētē stel-
la gentibus denūciat: quia
nimirū rationis ordo posse-
bat / vt loquētē iam dñm lo-
quentes nobis p̄dicatores
innotescerent: et necdum lo-
quentē elemēta muta p̄dē
carent. Sed in omnibus si-
gnis q̄ vel nascente dño vel
moxiēte mōstrata sūt: p̄side-
randū nobis est / quanta fue-
rit in quozidā iudeozꝫ cor-
de duricia: q̄ hūc nec p̄ pro-
phētie donū: nec p̄ miracula
agnouit. **Q**uia quippe ele-
menta auctore suoz venisse

testata sūt. Et enī de eis qđ
dā vsu humano loquar: de
um hūc celi eē cognouerūt
q: p̄tin? stella miserūt. Na
re cognouit? q: sub plantis
ei? calcabile se p̄buit. Terra
cognouit? q: eo monēte con
tremuit. Sol cognouit? q: a
lucis sue radios abscondit.
Saxa z pietes cognouerūt?
q: t̄pe mon? ei? sc̄ta sūt. In
ferri? cognouit? q: hos quos
tenebat mortuos reddidit.

Et tñ hunc quē (le. xi.)
omnia insensibilia ele
mēta senserūt adhuc infide
liū iudeorū corda deuz esse
minime recognoscunt z du
riora saxis sc̄ndi ad penitē
tiā nolūt: eūq: cōfiteri abne
gāt: quē elemēta (vt dixim?)
aut signis aut sc̄sionib? de
um clamāt. Qui etiā ad dā
natiōis sue cumulū eū quē
natū despiciūt nasciturū lō
ge ante p̄cierunt? z nō solū
q: nascere nouerāt: sed etiā
vbi nascere. Nā ab herode
requisitū locū natiuitatis ei?
exp̄mūt quē scripture au
toritate didicerunt? z testi
monii p̄ferūt q: bethleē ho
nozari natiuitate noui due?
ostendit: vt ipsa eoz sc̄tia
z illis fieret testimoniū dā
nationis? z nobis adiutorū

credulitatis. Quos p̄fecto
bene p̄sa ac cū iacob filiū su
um b̄diceret designauit? q:
z calligās oculis z p̄phetās
in presenti filiū non vidit cui
tñ multa in posterum p̄uē
dit: q: nimirū iudai? p̄plus
p̄phete spū plen? z cecus/
eum de quo multa i futurū
predixit: in presenti posituz
non agnouit. **Lectio. xi.**

Sed natiuitate regis
nri cognita herodes
ad callida argumēta p̄uer
tit? ne freno regno priuaret
Benficiari sibi vbi p̄uer iue
niretur postulat: adorare se
velle simulat: vt q̄si hūc si
uenire possit extinguat. Sz
quāta est hūana malitia cō
tra p̄siliū diuinitatis? Sc̄
ptū q̄ppe est. Nō est sapien
tia nō est prudentia: nō est
p̄siliū p̄tra dñm. Nā ea q̄ ap
paruit magos stella p̄duxit
Natū regē reperiūt: mūera
detulerūt: z ne redire debeāt
ad herodē i sōnis admonēt
sicq: firūt iesū quē q̄rit hero
des iuenire nō possit. Qui?
p̄sōa q̄ alij? q̄ hypocrite desi
gnāt: Qui dū sicte q̄rūt iue
nire deū nunq̄ mirent. Lu.

Seqn. f. eu. d. fm. mat. cp. ii.

Quam natus esset iesus
in bethleē iude i die:

bis herode
gi ad nativ
sōmā dicit
mā est reg
cū stellā er
mp̄adorari
alū herode
ei ois h̄er
Et p̄gregā
cerdotū et
sc̄tabat ab
secret. Et ill
bethleē iude
p̄mū et per
bethleē terra
minima es i p
Et tñ enī exier
p̄mū meū i tra
dea cū vocatū
gent videt ab
le q̄ agguū es
illos in beth
interrogat dū
ro. Et cū im
ciare m̄p̄: vt
adosem eum.
dū tñ regē ab
z stella quā v
tūc amecce deb
tū veniens sta
euz p̄uer. Et d
lignū sūt gar
vobis. Et intrā
tūnerūt p̄uer
mancus. Et
admonuit eū.

bus herodis regis: ecce ma-
gi ab oriente venerunt hie-
rosolymam dicentes. Ubi est qui na-
tus est rex iudeorum? Audimus
enim stellam eius in oriente: et ve-
nimus adorare eum. Audiens
autem herodes rex turbatus est:
et ois hierosolyma cum illo.
Et congregans oes principes sa-
cerdotum et scribas populi: sci-
scitabat ab eis ubi christus na-
sceretur. Et illi dixerunt ei. In
bethleem iudee. Sic enim scri-
ptum est per prophetam. Et tu
bethleem terra iuda: nequaquam
minima es in principibus iuda-
e. Ex te enim exiit dux: qui regat
populum meum israel. Tunc hero-
des clamans vocatis magis: dili-
genter didicit ab eis ipsam stel-
lam quam appuit eis. Et mittens
illos in bethleem dixit. Ite et
interrogate diligenter de pue-
ro. Et cum inueneritis renun-
ciate mihi: ut et ego uentens
adorarem eum. Qui cum au-
disissent regem: abierunt. Et ec-
ce stella quam uiderant in ori-
ente antecedebat eos: usque
dum ueniens staret super ubi
erat puer. Uidentes autem stel-
lam: gaudio sunt gaudio magno
valde. Et intrantes domum:
inuenerunt puerum cum maria
matre eius. Et proci dentes:
adorauerunt eum. Et apertis

thesauris suis obtulerunt ei
munera: aurum thus myr-
ram. Et responso accepto in
sommis ne redirent ad hero-
dem: per aliam viam reuersi
sunt in regionem suam. **Isa.**
Deo qui hodierna die. ut in-
fra in laudibus. Ad laud. an.
Ante luciferum genitus: an-
te secula dominus saluator: nunc hodi-
e mundo apparuit. **Ps. cxi.**
Dominus regis. **so. xxxii. Ep.** Sur-
ge illuminare. **ut in. R. breue.**
Reges tharshis in insule Arabu-
nera offerent. Reges ara-
bum et saba bona adducunt.
Arabum offerent. **hy. 9.** Egressus
eius. **so. lxxii. 9.** Omnes de
saba uentent aurum et thus
deferentes. Et laudē domino
annūciātes. **Ad bñ. 9.** Hodi-
e celesti sponso iuncta est
ecclesia: quoniam in iordā-
ne lauit christus eius crimina:
currunt cum muneribus
magi ad regales nuptias: et
ex aqua facta uino letantur
conuine alleluia. **Oratio.**
Deus qui hodierna die
omnigenitum tuum gen-
tibus stella duce reuelasti:
concede propitius: ut qui
iam te ex fide cognouimus
usque ad contemplandam spe-
ciem tue celsitudinis perdu-
camur. Et famulus per eum.

In festo epyphanie.

Divina si fuerit nulla fieri co-
meo. de ea. **C. Ad pma an.**

Venit lumē tuū hierusalem
et gl'ia dñi super te orta est
et ambulabunt gentes in lu-
mine tuo alla. **Cap. Regise-
culoz. Ex. 14. ov.** In hac ho-

C. Ad. 11. an. Ap'is thesau-
ris suis obtulerit magi dño
aurū th'z myrthā all. **Cap. 3.**
Surge illumina. **V.** Dis ter-
ra. **Pro.** Deus q' hodierna.

vt' in laudib'. **C. Ad. 11. a.**
Maria z flumina benedici-
te dñm hymniū dicite fōtes
domino alla. **Cap. efate. 12.**

Lua hier'lm in circul-
m oculos tuos et vi-
de oēs isti gregati sūt: ve-
nerūt tibi. **V.** Omnes gen-
tes quascunq. **vt's. Oratio.**

Deus illuminator om-
nium gētū da popu-
lis tuis perpetua pace gau-
dere: z illud lumen splendi-
dū infūde cordib' nris: qd'
trū magozū mētib' aspira-
sti. Et fa: per eū. **C. Ad. 12.**

Vagivide'tes stellā obtu-
lerunt domino aurum thus
et myrtham. **Cap. efate. 12.**

O mnes de sabaveniēt
aurū z th'z deferētes:
z laudē dño annūciātes. **V.**

A dorate dñz. **vt's. ov**
Recta q's op's de' vt

saluatoris mūdi stella duce
manifestata nariuitas mē-
tibus nostris semp revelet
et crescat. Et fa: per eund.

C. In. 11. ref. super pos. an.

Vidim' stellam ei' in oriente
z venim' cū munerib' ado-
rare dñm. **V.** Vidētes stellaz
magi gausi sūt gaudio ma-
gno: z intrātes domū/ obtru-
lerūt dño aur' th'z myrthā

an. Stella ista sicut flāma
choruscet z regē regū deuz
demōstrat / magi eā vidēse
et xpo regi munera obtule-
runt. **an.** Salutis nostre au-
ctorē magi venerati sunt in
cunabulis / et de thesauris
suis mysticas et rerū spect-
es obtulerit. **Cap. Surge il-
lu. V. bre.** Dies sacrificatus
Illuxit nobis. **V.** Venite gē-
tes z adorete dñm. Illuxit.

hy. 2. Host' herodes. **V. 1. 1. 1. 1.**
V. Reges tharsis. **vt's.**

Admētā Tribus miracu-
lis ornatum diem sanctum
colim' / hodie stella magos
duxit ad presēpiū / hodie vi-
nū ex aqua factū est ad nu-
ptias / hodie a iohāne bap-
tus baptizari voluit / vt sal-
uaret nos alleluia. **Oratio**
Deus qui hodierna. **vt's in**

laudi. **C. Prinas diebus**
infra octauā. Inuit. z hy. 2.

[Marginal notes on the right page, partially obscured and difficult to read.]

In die scđo. In .j. noc. ā. Celi
 aperti sunt sup eū z vox fa-
 cta est de celo dicēs hīc est
 filius me⁹ dilect⁹ in quo mi-
 hi placui. **fi. feria. ā.** Stel-
 la nobis vīsa est rex celozū
 natus est venite adoremus.
ān. Lux de luce apparuisti
 xp̄e cui magi munera offert
 alleluia alla alla. **ān.** Veni-
 ent ad te q̄ detrahebāt tibi/
 et adorabūt vestigia peduz
 tuozū. **⁹.** **Dis terra. v̄s.** **Le-**
ctiones ex eplis pauli q̄re i-
fra post sc. puatanz noctū
de esata. ⁹. .j. Illuminare.
v̄s in nocte scā scđm. ⁹. ij.
 Venit lumen tuū hierlm et
 gloria dñi super te orta est.
 Et ambulabūt gētes in lu-
 mine tuo / z reges in splēdo-
 re ortus tui. **⁹.** Filii tui de
 latere surgēt. Et ābulabūt
⁹. ij. Videbis o hierusalē.
v̄s in nocte scā. ij. Et sic cō-
 seqnt̄ tria ⁹eīa s̄z ordinē. **⁹.**
 aut̄ p̄mū sc̄. **Hodie i iordāe.**
 nō legitur ifra heb̄d. **In .ij.**
noc. ān. Alla. ij. Ep̄. Reno-
uamini. v̄s n̄ra octauā na-
tivitat̄s xpi. ⁹. Omnes gen-
 tes quascunq. **v̄s.** **Oratio**
Deus cuius vnigenit⁹
 in substantia n̄re car-
 nis apparuit prest̄ a q̄sum⁹

vt per eū quē similes nobis
 foris agnouimus / intus re-
 formari mereamur. Et fact⁹
 per eum. **Ad laud. ān.** An-
 te luciferū. **v̄s p̄i feriales.**
Ep̄. Apparuit benignitas.
v̄s i die nat̄. dñi ad .ij. ⁹.
breue. hy. ⁹. et oro v̄s in
 die scđo ad lau. **Ad dñi. ān.**
 Johannes quidem clama-
 bat dicens / ego non sum di-
 gnus baptizare dñm: respō-
 dit iesus z dixit / sine modo /
 sic ei decet nos adimplere
 omnem iustitiam alleluia.
Ad .j. Ep̄. Pacē z veri. oz
Dom̄e deus. ⁹. **Reliqua**
ad horas v̄s in die sancto.
In .ij. vesp̄is ad m̄ḡt. ān.
 Baptizat miles regē serū⁹
 dñm suū / iohannes saluato-
 rē / aq̄ iordanis stupuit / colū-
 ba protestatur paterna vox
 audita est hīc est fili⁹ meus.
Reliqua v̄s in die sancto.
Dñica infra octauam ad
v̄s super pos. ān. Vidimus
 stellā. cū reliquis. **Ep̄. Sur-**
ge illūina. ⁹. bre. Dies sc̄i
 ficat⁹. **hy. ⁹.** Hostis herodes.
f. lxxij. ⁹. Reges tharsis. **v̄s**
Ad m̄ḡt. ān. Ab oriēte vene-
 runt magi in bethleē adora-
 re dñm / z apertis thesauris
 suis preciosa munera obtu-
 lerū / aux̄ sicut regi magio

thus sicut de vero / mynha
 sepulture et alla. **Oratio De**
 q̄hodie. **ut in lau. p̄ferti**
 pia an. non habet locum cū
 epi phania dñi venerit i sab
 bato an dñica. **Post. Bene**
 dicamus. **Commemoratio de**
 dñica ip̄s cū a. **Fratres ex**
 istimo. **ut infra. Vesp.**
 tina ofo. **Oratio. Gloria q̄s.**
ut infra vel alia que ex orati
ne cōgruit. Nā breuitas in
terualti ofonem Gloria q̄s.
ante hāc dñicā q̄nōz p̄mco.
ut patet in tabula post kalē
daris de antepadis vel re
perendis collis descripta.
Inuitat. hy. et v. ut i nocte
sancta. In. j. noc. a. Celi
aperti sunt. p̄i dñicales bini
an Stella nobis. an. Lux
de luce. ut puatis dieb. in
fra octauam epiphanie. v.
Dis terra adoret. ut. lco. j.
Sermo beati leonis pape.

Memoriam reruz ab
 p̄uani gñis salua
 toze gestarū ma
 gnā nobis dilectis
 simi p̄fert vtilitatem si q̄ve
 neramur credita: suscipia
 m̄ imitāda. In dis pensatio
 nibus enī sacramētorū xp̄i
 z stutes sunt gratie: z inci
 tamēta doctrine: ut quē cō
 fitemur fidei spiritu: operuz

quoq; sequamur exemplo.
 Nā etiā ipsa p̄mordia q̄ del
 fili p̄ m̄rem v̄ginē nascēdo
 suscepti ad p̄fectum nostre
 vtilitatis istatut. **Simul**
 enī apparet cordib; nostris
 in vna eadēq; p̄sona z hūa
 na hūilitas: et diuina mafe
 stas. Quē cune testantur in
 fantē celū et celestia suū lo
 quunt auctore. Puer coepe
 paru; mundi rector z dñs.
 Et genitricis reuio cont
 nel: q̄ nullo fine concluditur
 Sed in his n̄oz vulnep est
 curatio et nostre deiectōis
 erectio: q̄a nisi in vniū tanta
 diuersitas cōueniret: recon
 ciliari deo humana natura
 nō posset. **Be. Illūinare. ut**

Regem ergo (4. lco. j.)
vtuendi remedia no
bis nostra sanxerūt: et inde
data est moribus forma: vt
de mortuis i pensa est medi
cina. Nec immerito cum
tres magos ad adorandum
iesum noui sideris claritas
deduxisset: non mortuos su
scitantē: nec cecis visuz aut
claudis gressum aut mutis
eloquium reformantem: vel
in aliqua diuinarū virtutuz
actione viderūt: sed pueruz
silentem quietū et sub m̄is
sollicitudine constitutū. In

quo nullū quidē apparet de
potestate signū? sed magnū
prebet de humilitate mira-
culum. **V.** Venit lumē. **vis**
præstis diebus. ij. Lecto. iij.

Ipsa itaq; species sa-
cere infantie cui se de-
dei fili? aptarat / predicatio
nē aurib? intimādā oculisq;
gerebat? et quod adhuc vo-
cis nō proferebat son? visio-
nis effectus iā docebat. To-
ta enī victoria saluatoris q̄
et diaboli superavit et mū-
dū hūilitate pcepta / hūilita-
te confecta / dispositos dies
sub persecutiōe finivit. Nec
puero tolerantia passionis
nec passuro defuit māsuetu-
do puerilis? q̄a vngentus
dei subvna maiestatis sue i
clinatione suscepit vt homo
vellet nasci: et ab hominib?
posset occidi. Tu aut. **U**
debis o. **vis. ij. Lectio. iij.**

Significat ops de? causaz
nī az nimis malā hūi-
lilitatis privilegio bonā fecit /
et iō destruxit mortē et mor-
tis auctorē: q̄a oīa q̄ perfe-
cutores intulere nō renuit /
sed obediēs patri crudelita-
tes seuentiū mitissima leni-
tate toleravit: quantuz nos
hūiles quātū oportet eē pa-
tientes? q̄ si qd laboris incidi-

mus: nunq; nisi nō merito
sustinem?. **Q**uis enī glia-
bit casū se habere cor? aut
mundū se esse a pctō: Et di-
cēte brō iohāne? si dixerim?
q̄ pctm non habem? nos ip-
sos seducim?: et veritas i nob?
nō est. **Q**uis inueniet ita im-
munis a culpa? vt i eo nō ha-
beat iustitia qd arguat vel
mīa quod remittat? **R. iij.**

Dēs de saba. **vis i nocte scā**
I. In. ij. no. ā. Veniēt ad te
q̄ detrahebant tibi et adora-
bunt vestigia pedū tuoz. **ā.**
Afferte dño filij dei adora-
te dñm in aula scā eius. **ān.**
Tria sunt munera que obtu-
lerunt magi domino auruz
thus et myrrhā filio dei re-
gi magno allā. **D**ēs gen-
tes quas cumq; **Lectio. v.**

Uade tota dilectissi-
mi xpīac sapiētie dis-
ciplina nō in abūdātia ver-
bi: nō in astutia disputandū /
neq; i appetitu laudis et glo-
rie: sed in vera et voluntaria
humilitate p̄sistit: quaz dñs
iel? xps ab vtero mīs vsq;
ad supplicii crucis pro om-
ni fortitudine et elegit et do-
cuit. Hāc cū discipuli inter se
vt ait euāgelista dūq̄rerent
qs eoz esset maior: i regno
celoz? vocavit paruulum et
f. ij.

statuit eū i medio eoz: z di-
xit. Amē dico vobis: nisi cō-
uersi fueritis efficiamini si-
cut paruuli: nō intrabitis i
regnum celoz. Quicūq; er-
go hūiliauerit se sicut puer
iste: hic maior erit in regno
celozum. *Bea reliqua vt in
nocte sancta. Lectio. vi.*

Amat xps infantia: z
quā primo suscepit z
animoz corpore. Amat xps
infantiā humilitatis magi-
strā innocentie regulā: man-
suetudinis formam. Amat
xpus infantia ad quā maior
reducit etas: z eos ad suum
inclinat exē plū: quos ad re-
gnū sublimat eternū. Ut au-
tem plene valeamus agno-
scere quō apprehēdi possit
tā mira p̄fessio: z in puerilē
gradū qua nobis mutatiōe
redeūdū sit: docet nos bt̄s
paul⁹ et dicit. Nolite pueri
effici sensib⁹: s; malitia par-
uuli estote. *Lu. Lectio. vii.*

En ergo ad lubrica
infantie z ad impfe-
cta nobis primo: dia reuer-
tendū est: s; aliqd qd etiam
grauis animos deceat inde
sumendū est. Veloz p̄motio-
nis transit⁹: citius ad pacem
recursus. Nulla meozia offe-
siois: nulla cupiditas digni-

tatis. Amoz: socie cōmunio-
nis: equalitas naturalis.
Magnū enī bonum nocere
nō nosse: z ad maligna nō sa-
pere: q; inferre z referre in-
iuriā mūdi huius prudētia
est: nemini aut malū p malo
reddere xpiane est equant-
mitatis infantia. *Lectio. viii.*

Ad hāc nos dilectissi-
mi similitudinē paruu-
lorum mysterium hodiernę
festiuitatis inuitat: et hanc
nobis humilitatis formam
adorat⁹ a magis puer et sal-
uator insinuat. Qui vt imita-
toribus suis quid glorie pa-
rare ostēderet: ortus sui tē-
pore editos martyrio conse-
crauit: vt in bethleē vbi xps
natus est geniti p cōmunio-
nē etatis: p̄sortes fierēt pas-
siois. Amet ergo hūilitas:
et ois a fidelib⁹ vtel elatio.
Alter alteri sibi p̄ferat: z
nemo qd suū est querat sed
qd alterius: vt cuz in oibus
abundauerit affect⁹ beniuo-
lentie: in nullo inueniat vire⁹
inuidie: qm̄ q se exaltat hu-
miliabit et q se hūiliat exal-
tabit: eodē ip̄o attestāte do-
minio n̄so iesu xpo q cū p̄re z
sp̄sctō viuuit z regnat de⁹
p oia sc̄la sc̄lorū amē. *In
iij. noc. an. Alla. iij. Cantu.*

Populus q̄ am. fo. lviij. 8. Adorate dñs. vs̄. lxx. Le. **I**cti euāgelij fm̄ mat. ca. iij. it: deus ante tē poia extitit: offeramus myrrhā: vt eum quem credimus in sua diuinitate impassibilem: credamus etiā in nostra carne fuisse mortalem. Quamuis in auro thure z myrrhā intelli

Quam natus esset iesus in bethleē iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymā dicentes. **U**bi est q̄ natus est rex iudeorū. Et re-

Ex home. bti grego. pape d Magi aux̄ thus (eadē lec. z myrrhā deferūt. Aux̄ q̄p pe regi zgruit̄ thus vero in dei sacrificio ponebat: myrrhā: aut̄ mortuorū corpora p̄diunt. **E**ū ergo magi quez adorāt: etiā mysticis muneribus predicāt. **A**uro regē thure deū: myrrhā mortale

Sūt v̄o nōnulli heretici q̄ hūc deū credūt: s̄z v̄bz regnare nequaq̄ credūt. **I**bi p̄fecto ei thus offerit̄: s̄z offerre aux̄ nolūt. **E**t sūt nōnulli q̄ hūc regē existimāt: s̄z deū negāt: hi videlicet ei aurum offerūt: s̄z offerre thus nolūt. **E**t sūt nōnulli q̄ hūc z deū z regē fatent̄: s̄z assumptisse carnē mortale negant: hi in murrū aux̄ z thus ei offerūt: sed offerre myrrhā assūpte mortalitatis nolūt. **T. u. l. r.**

Des itaq; nato dño offeram̄ aux̄ vt hūc v̄bz regnare fateamur: of-

feramus thus vt credamus q̄ is qui in tempore apparuit: deus ante tē poia extitit: offeramus myrrhā: vt eum quem credimus in sua diuinitate impassibilem: credamus etiā in nostra carne fuisse mortalem. Quamuis in auro thure z myrrhā intelligi z aliō potest. **A**uro nā q̄ sapiētia designat: salomone attestate q̄ ait. **T**hesaur⁹ desiderabilis req̄escit i ore sapiētis. **T**hure aut̄ q̄ deo incēdit̄. **H**ic ofonis exprimit̄ psalmista attestate q̄ ait. **D**irigat̄ oīo meā sicut incēsus i aspectu tuo. **P**er myrrhā v̄o mortificatio carnis n̄e figurat̄. **U**n̄ sc̄tā eccl̄ia de suis opariis vsq; ad mortē p̄ deo certātib⁹ dicit. **M**anus mee distillauerūt myrrham.

Dato ergo regi (l. xi. aurū offerim⁹: si i cōspectu illi⁹ claritate supne sapiētie resp̄lēdem⁹. **T**hus offerim⁹: si cogitationes carnis p̄ sc̄tā orationū studia i ara cordis incēdim⁹: vt sua ue aliqd̄ deo p̄ celeste desiderii⁹ redolere valeamus. **M**yrhā offerim⁹: si carnis vitia p̄ abstinentiā mortificam⁹. **P**er myrrhā nāq; vt d̄t̄ x̄m⁹) agit̄: ne mortua caro

f. iij.

Dñica infra octa. epl.

putrescat. **A**postuā vero car
nē putrescere ē: hoc morta
le corp⁹ fluxui luxurie deser
uire sicut de quibsdā p⁹ pphē
tā dicit. **L**ōputruerūt iumē
ta i stercore suo. **S**umēta q̄p
pe computrescere i stercore
suo est: carnales hoīes i fe
toze luxurietatē finire. **A**ly
rhā ergo deo offerimus? q̄n
hoc mortale corpus a luxu
rie putredine per condimen
tū p̄tinētē custodim⁹? **I. xii.**
Quāgnū vero nobz ali
quid magi innuūt? q̄
i regionē suā per aliā viam
reuertunt. **I**n eo nāq; q̄ ad
monitū faciūt nobz p̄fecto i
simuāt qd faciamus. **R**egio
q̄ppe nostra paradisi est: ad
quā iesu cognito redire per
viā qua venim⁹ prohibemur.
Al regiōe etem nra sup̄bian
do iobediēdo: visibilia eq̄n
do cibū ventitū gustādo dis
cessim⁹? s; ad eā necesse est
vt flēdo obediēdo visibilia
cōtēnēdo atq; appetitū car
nis refrenando redeamus.
Per aliā ergo viā ad regio
nē nram regredimur? qm̄ q̄
a paradisi gaudijs per dele
tamenta discessim⁹: ad hec
p̄lamenta reyocamur. **L. u.**
Euāgelii ⁊ orōv i die sc̄to.
Ad lau. ⁊ ad hōias ā. **A**llā.

vt in psal. psal. i. Adibere. eus
ref. fo. xvii. l. h. Adulier ann
cta sole. vt. do. infra octa.
nan. xpi. ⁊. die. h. ⁊. ⁊. ⁊. ⁊. ⁊. ⁊.
vt i die sc̄to. Ad bñ. ā. Joc
hānes q̄dē. s. post. Bñdica
mus. Lōnemo. de do. tpa
cū ā. sc̄m. Remansit puer
ies⁹ i hier⁹ m et non cognoue
runt parētes eius: existimā
tes illū esse in comitatu ⁊ re
quirebāt eū inter cognatos
⁊ notos. ⁊. Dñs regnavit de
corē. ac. D. fo. Nota q̄s. vel
alia q̄ ex ordine contigat⁹
notari est. Ad vel. sup. por.
ā. Vidim⁹ stellā ei⁹ sola. Ad
mag. ā. Baptizat miles. vñ
Relū vt⁹ i die sc̄to. post
Benedicamus. Lōnime. de
Dñica mis. cur. sequenti. ān.
Silū qd fecisti nobis sic: ego
et pater tuus volentes que
rebam⁹ te: quid est q̄ me q̄
rebatis ⁊ nesciebat⁹ q; i his
q̄ p̄tis mei sunt oportet me
esse. **⁊. Dirigatur dñe orō**
rc. Si orōs post lau. C. Ho
tādū si inuallū a deo bene
fuerit q̄ nulla dñica p⁹ oct.
epl. p. h. s. Dñe nei tra. ⁊
fra oct. ex toto succūbit⁹ cō
me. de octa. non excusa. Ita
tamen q̄ cōme. dñice prime
post die epl. cū ā. Remansit

puer Iesus, ad lau. z an. **F**ili
 qd fecisti, ad ves. cuius **S**ubus
 rualib⁹ et of one **H**ota q⁹.
 ex tunc p pa⁹ sub octa. Fuara
 sit. **H**is aut hysto. que admo
 du p⁹ oc. faceret toto suo tu
 re gaudebit. Simili mo fie
 ret si hmoi breuitas infual
 li cotige. **E**n oct. dies epi. in
 vo. est oct. amemo. recper
 et dnica qd sui iur⁹ esset. **S**i
 ptiger p⁹ ipis breuitatem
 aliq⁹ vo. sub octa. epl. amc.
 qd m. cauere debz. si sufficiē
 tes dies priuant p⁹ oct. ante
 lxx pnt haberi. **I**n qd⁹ ane.
 ad bn⁹. z mag. fuande sunt
 Sab. an. lxx. primo si fieri
 pot semp excluso. **I**n oct.
 epl. **A**d ves. sup hos a **A**ldi
 mus stellā ei⁹. cū ref. **E**hm.
 Surge illuminare. **R.** Ho
 die i iordane. **V**is. **I.** h⁹. Ho
 nis hero. **S**o. lxxij. **R.** Reges
 tharlis. **V**is. **A**d mag. a. **F**o
 tes agrū scificati sunt xpo
 apparēte i glia orbi fraruz;
 haurite aqs de fōte saluato
 ris: scificauit em nūc omnē
 creaturā xps de⁹ nr. **O**ro.

Iesus cuius vnige
 nitus in substantia
 nostre carnis ap
 paruit: presta q⁹s
 vt per eum quem simile no
 bis foris agnouimus: intus

reformari mereamur. **P**er fa
 mu⁹ per eundez. **H**ora si
 oct. hec fuerit i do. iustitrag
 bitur de dnica infra oct. cū
 an. **F**ratres sextimo. vt ifra
 nulli breuitas interualli ali⁹
 requirat: tunc arcedat noz
 bile pmissū. **I**nuit. **H**y⁹. a e f.
 v. **R.** z cantica vt s. in nocte
 scā. **I.** **H**ome. venerabilis
 bede pbr⁹ sup cū. **A**udit io
 hanes Iesum veniētes ad se.

Iohannes baptista z
 pcurfor dñi saluator⁹
 quē diu vēturz p p⁹is verbo
 pdicauerat ipm itā veniētes
 ad se sicut ex lectioe sc⁹ euā
 gelij fratres modo cū lege
 ret audistis moy digito de
 monstrauit dicēs. **E**cce agn⁹
 dei: ecce q tollit pctā mūdi.
Ecce agn⁹ dei ecce inno
 cens z ab omni pctō immu
 nis: vt pote q os quidem de
 ossibus adā z caro de carne
 adā: sed nullā de carne pec
 catrice traxit maculam cul
 pe. **V**iaut i die sc⁹. **R**ec. **ii.**

Ecce q tollit pctā mū
 di: ecce qui iust⁹ int⁹ pec
 catores: mitis inter impios
 hoc est quasi agn⁹ int⁹ lupos
 apparēs: etiā pctōtes z ipi
 os iustificadi habet ptātem
Quō aut pctā mūdi tol
 lar: quo ordine iustificet ipi
 f. iij.

ost' ap'ls petr' ostēdit q' ait. Nō corruptibili argēto vel auroro demp'ti est' de vana v'f a uerlatiōe pat'ne traditiōis: s'z p'ctio sangu'ie qua si agni icōraminati ⁊ immaculati iesu xp'i. Et in apocalypsi iohēs ap'ls cui' est hoc euāgelii' q' dilexit nos inq't ⁊ lauit nos a pctis nr'is i sanguine suo. **Lectio tertia.**

Quoniam autem solum lauit nos a pctis nr'is i sanguine suo qn's sanguine suum dedit i cruce p' nobis: v' qn' vnusq'sq' nr'z mysterio sacrosctē passionis illi' baptismo aq' ablut' ē: veruētia q'tidie tollit peccata mūdi: lauat: q' nos a pctis nr'is q'tidie i sanguine suo: cū eiusdē b'tē passionis ad altare memoria replicat cū panis et vini creatura i sacramētum carnis ⁊ sanguinis ei' ineffabili spūs sanctificatiōe trāsfert' sic q' corp' ⁊ sanguis illi' nō i fidelitū manib' ad p'nicē iporū fūdit ⁊ occidit: s'z fidelitū ore suā sumit i salutē. **lc. iiii.**

Huius recte figuram ostēdit: q' semel pp'z de egyptia seruitute liberās in memoria eiusdē liberationis p' omnes annos imolatiōe sua

pp'z eūdē scificare solebat donec veniret ipse cui talis hostia testimonium dabat: oblatu'q' patri pro nobis i hostiā odorēq' suauitatis: mysteriū sue passionis oblato agno i creaturā panis vini q' transferreret: sacerdos sanctus in eternū scōm ordinē melchisedech. **Lectio. v.**

Sequit' Iohānes testimoniū perhibens de dño hic est inq't de quo dixit: post me venit vir q' aū me factus est: quia prior me erat.

Post me venit vir: post me natus est i mūdo: post me predicare ic'piet mūdo: q' ante me fact' ē: q' me potētia maiestas: tātū quātū sol luciferū licet post apparēs ancillat' q' prior me erat: q' i p'ncipio erat v'bum: ⁊ v'bum erat ap' d' deū: ⁊ de' erat v'bum.

Tu autem. Lectio sexta.

Post me venit vir: tēp' hūane natiuitat' quo iohane posterior ē intellige.

Qui aū me fact' est: p'matū regie p'rtatis quo etiā āgelis p'fider' intuere. **Q**ui prior me erat: eternitatē diuine maiestatis qua pri' ē eq'lis itellige. **P**ost me venit vir q' aū me factus est: q' prior me erat. **P**ost me venit hūanitate: q'

ideo me p̄cellit dignitate: q̄
por me erat diuinitate. Tu.

Ego nesciebā. *l. vii.*
eū: inq̄ certū est quia
sciebat dñm iohānes cui te-
stimoniū phibere missus ē:
quē iudicē omnīū v̄turum
p̄dicabat dicēs: cui v̄tila-
brum in manu sua ⁊ pmun-
dabit arēā suam: a quos p̄m
sc̄m dari debere testabatur
ipse vos baptizabit inq̄ens
spiritu sc̄to: a q̄ seipm̄ ablu-
desiderabat dicens. Ego a
te debeo baptizari: ⁊ tu ve-
nis ad me: Quomodo ergo
dicit ⁊ ego nesciebā eū: nisi
q̄ eū quē antea nouerat p̄fe-
ctius iā cū baptizaret agno-
uit: Quē em̄ mūdi saluatore
ac iudicem nouerat: hui⁹ po-
tentiā maiestatis alius spi-
ritu sc̄to sup̄ eū descēdente
cognouit. *Lectio octaua.*

Quoniam ei dubitandū est
cū spiritū sc̄m licet corporali
specie videre: cū vocem
p̄ris licet corporaliter sonāte
meruisset audire: multū ex
hoc visu et auditu p̄ferent:
multū de diuine potestatis
excellētia reuelatis oculis
sue mētis sciētie celestis ac-
ceperit: adeo vt ad p̄paratio-
nem itelligētie qua tūc illu-

strari ceperat: eaten⁹ illum
quant⁹ esset oimodis sibi vt
derek ignorasse. *l. ix. Lec. sc̄i*
euāgelij fm̄ matth. iii. cañ.

In illo tpe: Venit tes-
ta galilea in iordanem
ad iohāne: vt baptizaretur
ab eo. Et reliq̄. *homel. ve-*
nerabilis bede p̄fr̄. sea. p.

Lectio sc̄i euāgelij quam
modo fratres audiim⁹: ma-
gnū nobis et in dño ⁊ i suo
dat p̄fecte humilitatis exē-
plū. In dño quidē: q̄ cū sit
dñs oim̄ non solū ab homi-
ne suo baptizari: s̄ ip̄e etiā
ad hunc baptizandus venire
dignat⁹ est. **I**n suo autē:
quia cum sciret p̄curso-
re se ac baptistam sui saluato-
ris esse destinatum: memor
tamen proprie fragilitatis:
inunctum sibi humiliter ex-
cusauit officiū dicens. Ego
a te debeo baptizari: ⁊ et tu
venis ad me. *Lectio. r.*

Sed quia omnis qui se
humiliat exaltabit⁹: ⁊
dñs q̄ in forma hominis p̄-
pter hoīes instrūdus humi-
lis apparuit: mox a deo pa-
tre quantum sup̄ oēs hoīes
immo etiā sup̄ angelos: su-
per oē qd̄ creatū est emine-
ret appuit: voce delapsa ad
eū huiuscemodī a magnifi-

ca g^{ra}ta. Hic est fili^{us} me^{us} dilect^{us} in q^{ui} mihi p^{ro}placuit. **E**t fidelissim^{us} atq^{ue} humilim^{us} seruus ille iohānes q^{ui} baptizari a dño q^{ui} dominū baptizare magis optauit: et ip^sus dñs baptizare: et aptis sue mēris oculis descēdētē sup eū spirītū: p^{re} ceter^{is} mortalib^{us} videre p^{ro}meruit. Verū q^{ui} breuiter ista p^{ro}libauim^{us}? lat^{er}ia cuncta exposuit ip^sum sacre lectiōis videam^{us} exordium. Tūc uenit inquit iesus i iordanem ad iohānē: ut baptizaretur ab eo. Tu autē. **sc. xi.**

Quērit fili^{us} dei baptizari ab hoīe non anxia necessitate abluendi alicui^{us} sui peccati: q^{ui} peccatū nō fecit ullū: nec inuētus est dolus in ore ei^{us}: sed pia dispōsatione abluendi oīs nostri cōtagionē peccati: q^{ui} in multis offendimus oēs: et si dixerimus q^{uia} p^{ro}ctū nō habemus nos ipsos seducimus: et ueritas in nobis non est. Venit baptizari in aquis ipsarum conditor aquarū: ut nobis q^{ui} in iniquitatibus p^{ro}cepti et in delictis sum^{us} generati: secūde natiuitatē q^{ui} p^{er} aquas et spiritū celebrat appetendū ilinuaret mysteriū. Dignat^{us} est lauare aquis iordanis

qui erat mundus a fordidibus cunctis: ut ad diluendas nostrorū sordes sceles: omnium fluentia sanctificaret aquarum. **lectio. xij.**

Sed quia humilimam dñi dispōsationē ex lectione euangelica cognouimus: etiā serui humilimam obediōnē sollicita intentione uideamus. Sequit^{ur} iohānes autē prohibebat eum dicēs. Ego a te debeo baptizari: et tu uenis ad me: Ex-pauit illū ad se uenisse ut baptizaret aqua: cui nulla inerat q^{ui} baptismo tergeretur culpa: immo q^{ui} per sui gratiam spiritus cunctā credētibus mūdi tolleret culpam. Unde recte intelligit quod hic dicit iohannes: ego a te debeo baptizari hoc esse q^{ui} apud euāgelistā iohānē de illo ad se ueniente dixisse narrat: ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. **Sequit^{ur} act^{us} sc^{ri}pt^{ur}e euā. fm mat. cap. iij.**

In illo tpe: Venit iesus galilea i iordanem ad iohānē: ut baptizaretur ab eo. Iohannes autē prohibebat eū dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu uenis ad me: Respondens autē iesus dixit ei. Sine modo. Sicut

decet nos implere oēm iusti-
 tiā. Tūc dimisit eū. Bap-
 tizat aut̄ iesus: p̄fessum ascē-
 dit de aq̄. Et ecce apti sunt
 ei celi: et vidit spiritū dei de-
 scendentē sicut colūbā re-
 nuentē super se. Et ecce vox
 de celis dicens. Hic ē filius
 meus dilectus: in quo mihi
 cōplacui. **Orō.** De cui⁹ vni-
 genitus. **vt̄s in primis ves.**
Ad laud. ā. Vterē hoiez
 renouans saluator venit ad
 baptisimū: vt naturā q̄ corru-
 pta est p̄ aquā recuperaret:
 icorruptibilī veste circūami-
 ctās nos. **h. xlii.** Dñs regna-
 uit deo. **h. xlii.** **h. b. die:**
ne. h. et. h. vt̄s i nocte san-
cta. Ad bñ. ā. Precursor: iō-
 hānes exultat i iordane bap-
 ptizato dño facta ē orbi ter-
 rarū exultatio: facta ē pec-
 catorū nostrorū remissio san-
 ctificās aq̄s: apti oēs clame-
 mus miserere nobis. **Orō.**
De cui⁹ vni genitus. vt̄s in
primis ves. **Ad primā ā.**
 Te qui in spiritu ⁊ igne pu-
 rificās hūana p̄tagia deum
 ac redēptor: oēs glificam⁹.
h. Regi seculo. **o. xlii. or.**
 In hac hora. **Ad. iii. ān.**
 Baptista tremuit et nō au-
 det tāgere sc̄tū dei: trice: s̄
 clamat cū tremore / sc̄tifica

me saluator. **h.** Surge il-
 lu. **Orō.** Deus cuius vni-
 genit⁹. **vt̄s i primis ves.** **Ad**
vi. ā. Caput diaconis salua-
 tor cōtrinit in iordane flumi-
 ne: ab ei⁹ potestate oēs er-
 piēs. **Cap. h. et orō vt̄s in die.**
sancto. **Ad. ix. ā.** Magnū
 mysteriū declaratur hodie
 quia creator: oīm in iordane
 expurgat nra facinora. **h.**
h. et orō vt̄s in die sc̄tō. **In**
ii. ves. sup. pos. ān. Vidimus
 stellā ei⁹: cū reliqs vt̄s. **h.**
h. b. h. h. h. vt̄s in die san-
cto. Ad. mag. ā. Christo da-
 tus est principat⁹ et honor
 regni: oīs popul⁹ tribus et
 ligue seruiēt ei t̄netū. **Or.**
 Deus cui⁹ vni genit⁹. **vt̄s in**
primis ves. **Ad. si hodie**
fuerit dñica fiet cōmemora-
tio de ea cū ān. Fili qd fecit
 s̄t. cū h. v̄sual i s̄z. Dirigat
 dñe orō. **h.** **Orō** q̄ ex or̄de
 cōingit. Si aut̄ in crastino
 dñica fuerit: fiet cōmemora-
 tio de ea cū ān. et fratres
 existimo. vt̄s infra. **h.** **Uesper-**
tina orō. ac. Orō. **Orō** sem-
 piterne de⁹ vt̄s infra. nisi b̄re
 vitas iterualli aliud req̄rat
Orō sc̄t̄as diebus post octa-
 ua epiphanie / oia seruā vt̄s
 in cō. de t̄p̄e: exceptis sub-
 scriptis. **Ad. p̄mas ves. h.**

Dñicis diebus post octa. epl.

De q̄ sedes. vt infra. ij. Ad
ma. 3. Fratres existimo ei
q̄ non sunt condigne passio
nes hui⁹ temporis ad futu
rā gloriā que reuelabitur i
nobis allā. **An.** Fratres no
lite esse prudētes apud vos
metip̄os nulli malū p̄ ma
lo reddentes puidentes bo
na non tantum corā deo sed
etiam coram oibus homini
bus allā. **An.** Scitis fratres
q̄ tēplū dei estis ⁊ spūs dei
hītat i iobis: si q̄s aut̄ viola
uerit tēplū hoc disp̄det illū
dñs tēplū enī dei sc̄m̄ est
q̄d̄ estis vos allā. **3.** Fratres
glorificate ⁊ portate deū in
corpore v̄o allā. **An.** Fes con
fortamini in grā dei q̄ est in
x̄po iesu dño n̄ro all. **C.** **No**
ta q̄ hūc hyp̄storie ⁊ q̄busdā
alijs tot̄ p̄ponit̄ āe. in om̄is
vel. ad. mag. seruāde q̄t̄ dñi
ce. p̄ eisdē hyp̄storijs s̄uādis
p̄nit̄ occurrere. Quoties aut̄
pauciores occurrūt dñice/
et toto succūbūt āe tūc sup
flue. Et q̄ in dñi oc. occurrūt
septa dñica tūc p̄missa ⁊ ārū
quita i om̄is vel. ad. m̄t̄ erit
repetēda. **Dñicis diebus**
post oc. epiphantie. Inuita.
p̄occupem⁹ faciē dñi. Et
i psalmis iubilem⁹ et. **Ve**
nite. hymni āe. ps. v. et cāti:

cavt̄ in cōi de tpe. **R. h̄m̄**
Dñe ne i ira tua arguas me
neq̄ i furore tuo corripias
me. Misere mei dñe qm̄ in
firm⁹ sum. **3. Timor et tre**
mor venēr̄ sup me ⁊ tere
rūt me tenebre et dixi. **Ab**
se. **R. ij. De⁹ q̄ sedes super**
thronū et iudicas equitatē:
esto refugū pauperū in tri
bulatiōe. **Q̄: tu sol⁹ laborē**
et dolore⁹ sideras. **3. Tibi**
enī derelict⁹ est paup̄ pupil
lo tu eris adiutor. **Q̄. **R.****
3. **Surge dñe deus mens**
et exaltet man⁹ tua. Ne obli
uiscaris pauperū in finē. **3.**
Et qd̄ dñe recessisti lōge: de
spicis in opportunitatib⁹ in
tribulatione. **Re. **R. iiii. A****
dextr⁹ est mihi dñs ne com
mouear. Propt̄ hoc dilata
tum est cor meū: exultavit
ligua mea. **3. Dñs pars he**
reditat⁹ mee et calicis mei:
tu es q̄ restitues hereditatē
meā mihi. Propt̄. **C. In. ij.**
noc. **R. s. v. Floras mihi feci**
sti dñe vias vite: adiplebis
me letitia cū vultu tuo. De
lectandōs i dextera tua vs
q̄ i finē. **3. Cōserua me dñe**
qm̄ i te sperauit dixi dño de⁹
me⁹ es tu. Delectat. **R. v.**
Diligam te dñe v̄tus mea.
Dñs firmamētū meū ⁊ refū

gisti meū. **¶** Laudas inuoca-
 bo dñm et ab inimicis meis
 salu⁹ ero. **Dñs. P. vii.** Dñi
 est terra et plenitudo ei⁹. **¶**
 bis terrarū et vniuersi q̄ ha-
 bitāt in eo. **¶** In manu eius
 sunt oēs fines terre et altitu-
 dines montū ipsi⁹ sūt. **Orbz.**
P. viii. Ad te domie lenaui
 a iam meā. **De me⁹ in te** p̄-
 do nō erubescā. **¶** Neq; irri-
 deāt me inimici mei etenim vni-
 uersi q̄ sustinent te nō confun-
 dent. **Deus. ¶ In. iij. noct.**
P. ix. Audiā dñe vocē lau-
 dis tue. **¶** Ut enarrē vniuersa
 mirabilia tua. **¶** Dñe dile-
 xi decorē dom⁹ tue et locū ha-
 bitatiōis gl̄ie tue. **Ut. P. x.**
Quā magna multitudo dul-
cedinis tue dñe. Quaz abs-
condidisti timentibus te. ¶
¶ Perfecisti eis qui sperant in
 te in cōspectu filiorū hoim.
Quaz abs. P. xi. Peccata
 mea dñe sicut sagitte infixæ
 sunt in me / s; atēq; vulnera
 generēt in me. **Sana me do-**
mine medicamēto peniten-
tie de⁹. ¶ Quā iniquitatem
 meā ego cognosco / et delictū
 meū coraz me semp. **Sana.**
P. xii. Afflicti pro peccatis
 nr̄is quotidie cū lachrymis
 expectem⁹ finez nr̄m: dolor
 cordis nostri ascendat ad te

dn̄e. **¶** Ut eruas nos a malis
 q̄ immouant in nobis. **¶** Dñe
 deus israel exaudi p̄ces no-
 stras: auribus percipe volo-
 rē cordis nostri. **¶** Ut eruas.
¶ Præuatis dieb⁹ post octa-
uā epipha. dñi. P̄tia q̄ sequit̄
tur ad nocturnos. B̄l̄tq; oīa
seruāt p̄nt habet icōi de t̄p̄e
P̄tia aut̄ q̄ p̄p̄t b̄n̄itatē in-
teruallū an̄ festā occurrit̄is
suari neq̄unt ex toto succē-
būt. ¶ Sc̄da fer. P. i. B̄n̄-
dicā dominū in oī tempore
Semp laus ei⁹ ore meo. ¶
In dño laudabit̄ anīa mea /
audiant māfuetiz letentur.
Semper. P. ii. Delectare in
 dño. **¶** Et dabit tibi petitōes
 cordis tui. **¶** Spa in dño et
 fac bonitates. **¶** Et da. **P. iii.**
 Aurib⁹ percipe dñe lachry-
 mas meas. **¶** Ne sileas a me
 remitte mibi qm̄ incola ego
 suz apud te et pegrinus. **¶**
 Dixi custodiarias meas vt
 nō delinquā in lingua mea.
¶ Ne sile. **¶ Tertia fer. P. i.**
 Abscōdi tanq; aurum pctā
 mea / et celauī in sinu meo in-
 quitatē meā. **¶** Misere mei
 de sc̄dm magnā mīam tuā.
¶ Tibi soli peccaui et malū
 eozā te feci. **¶ Miserere. P. ii.**
 Paratū cor meū de⁹ paratū
 cor meū. **¶** Cātato et psalmū

Primitiis diebus post octa. ept.

diea dño. **R.** Exurge gloria mea exurge psalteriū et cythara/exurgā diluculo. **Lā tabō. R. iij.** Adiutor meus tibi psallā quia deus susceptor me⁹ es. Deus me⁹ mia mea. **R. iij.** Eripe me de inimicis meis de me⁹ /z ab insurgētib⁹ i me libera me. **De⁹.**
¶ Quarta feria. R. p̄m̄i.
Exaudi de⁹ deprecationē meam intēde orōni mee. **A** fini b⁹ tre ad te clamauit dñe. **R.** Dū anxiaret⁹ cor meū in pētra exaltasti me⁹ deduxisti me quia fact⁹ es spes mea. **A** fini. **R. ij.** De⁹ in te speraui dñe non confundar in eternū. **In** tua iustitia libera me et eripe me. **R.** Esto mihi in deū p̄tore⁹ /z in locū munitum /z saluū me facias. **In** tua. **R. iij.** Repleat os meū laude vt hymnū dicā glorie tue / tota die magnificentie tue noli me p̄icere in tpe se nectutis. **Lū** defecerit m̄t mea de⁹ ne derelinquas me.
R. Gaudebūt labia mea cuz cāt auero tibi /z anima mea quā redemisti. **Lū. C. Qui**
ta fe. R. i. Logitauit dies antiquos /z ānos et nos in mente habui /z meditat⁹ sum nocte cū coide meo. **Ex**ercita bar /z scobe bā spm̄ meuz. **R.**

Illuxit chorus caedes tue orbi terre / p̄mota est /z p̄re muuit ēra. **Exerci. R. ij.** Dñe de⁹ p̄piti⁹ esto p̄plo tuo. **Et** puer te tribulationē nram i gaudiū. **R.** Adiuua nos de⁹ salutaris nra /z p̄pter gl̄iam nois tui dñe libera nos. **Et** cō. **R. iij.** Deus auit vineā suā aper de sylua /z singulaz ris fer⁹ de p̄a s̄t est eam / vide dñe /z excita potentā tuam. **Ne** pereat qd̄ plātavit dextera tua. **R.** Dñe de⁹ virtutuz p̄uere te respice de celo /z vide /z visita vineā istā. **Ne** pe.
¶ Sexta fer. R. i. Confitebor tibi dñe de⁹ toto corde meo /z honorificabo nomen tuū i et̄nū. **Q:** mia tua dñe magna est sup me. **R.** Et eripuisti aīam meā ex inferno inferiori. **De. R. ij.** Adia tua dñe magna est sup me. **Et** liberaisti aīam meā ex inferno inferiori. **De⁹** iniqui insurrexerunt in mez fortes quēserunt animam meam. **Et** li.
R. iij. Fact⁹ est mihi dñs in refugū. **Et** de⁹ me⁹ in auxilū spei mei. **De⁹** vltionū dñs de⁹ vltionū libere egit. **Et** de⁹ **¶ Sabbō. R.** Dñe exaudi orōnē meā /z clamor me⁹ ad te ventat. **Q:** nōs per nis de⁹ p̄ces pauperū. **R.**

De profundis clamant ad te
dñe / dñe exaudi vocē meā.
Or. R. 4. Velociter exaudi
me dñe. **Or.** defecerūt sicut
fum⁹ dies mei. **R. 2.** Dies mei
sicut umbra dectima uerūt z
ego sicut fenū arui. **Or. R. 3.**

Or. 4. Saluos fac nos dñe de
nī z congrega nos de nationi
bus. Et p̄tēamur noi tuoz
gloriemur in laude tua. **R. 2.**
Ademēto nri dñe in bñ pla
cito ppli tui / visita nos in sa
lutari tuo. **Et. C.** **In dñica**

**cū hystoria Dñe in tra. p̄xi
moserna. Ec. 4. Incipit epla
bri pauli a pli ad galathas**

Hul' ap̄lus nō ab
hoib⁹ neq; per ho
minem sed p̄ iesuz
xpm̄ et deū p̄rem
q̄ suscitauit eū a mortuis / z
q̄ mecū sūt oēs fr̄es eccl̄is
galathie. **Gr̄a** vob⁹ et pax a
deo p̄re nro z dño iesu xpo /
q̄ dedit semetip̄m pro pctis
nris vt eriperet nos de p̄niti
seculo neq; scdm̄ volūtatem
dei z p̄ris nri: cui est gl̄ia i se
cula sc̄lorū amen. **Ad** iroz
q̄ sic t̄cito tr̄sferimini ab
eo q̄ vos vocauit i gr̄am xpi
in aliū euāgelīū qd̄ nō ē ali
ud nisi sunt aliq̄ q̄vos p̄tur
bāt: z volūt euāge
liū dei. **Sz** licz nos aut āge

ins de celo euāgelizet vob⁹
p̄terq̄ qd̄ euāgelizanim⁹ vo
bis anathema sit. **Ec. 8. 11.**

Sicut predictim⁹ z nūc
iterum dico: si q̄s vo
bis euāgelizauerit p̄ter
id qd̄ accepistis / anathema
sit. **Ab**odo enī hominib⁹ sug
deo an deo: **An** quero hoī
bus placere: **Si** adhuc hoī
bus placerē: seruus xpi nō
essē. **Notū** ei vobis facto
fr̄es euāgelīū qd̄ euāgeliza
tum est a me: q̄ nō est scdm̄
hoiem⁹: neq; enī ab hoīe sed p̄
reuelationē iesu xpi. **Ec. 8. 12.**

Ad istis enī p̄uerfa
tionē meā aliq̄n̄ in iu
daismo / qm̄ supra modum
persequēbar eccl̄iam dei et
expugnabā illā: z p̄ficiebā i
iudaismo supra multos coe
taneos meos i genere meoz
abūdanri⁹ emulatoz: existēs
p̄tinariū meaz traditionū.

Cū aut̄ placuit ei q̄ me se
gregauit ex vtero m̄ris mee
et vocauit p̄ gr̄am suā: vt re
uelaret filiū suū i me vt euā
gelizare illū in gentib⁹: cōtr̄i
nuo nō acdeui carni z s̄agui
ni neq; veni h̄ierosolymā ad
antecessores meos ap̄los:
sed abī in arabia et itez re
uersus sū damascū. **Ec. 8. 13.**

Dinde post años tres
veni hierosolymam ut
deter petrum: et mansi apud
eum diebus quindecim. Ali-
um autem apolorum vidi nem-
nem nisi iacobum fratrem domini.
Que autem scribo vobis: ecce
coram deo quia non mentior.

Deinde veni in partes si-
rie et cilitie. Etiam autem ignotus
facie ecclesiis iudee: quod erant in
christo. Tantum autem auditum ha-
bebant quoniam quod persequebatur nos
aliqui nunc euangelizant fidem
quam aliqui expugnabant: et in
me clarificabant deum. **Act. v.**

Dinde post años quin-
tuordecim ite: ascendi
hierosolymam cum barnaba: as-
sumpto et tito. Ascendi autem
secundum revelationem et contuli
cum illis euangelium quod predi-
catur in gentibus: seorsum autem
his quod videbant esse aliquid
ne forte in vacuam currerem
aut cucurrissem. Sed neque ti-
tus quod mecum erat cum erat gen-
tilis compulsus est circumcidi:
sed propter subintroductos fal-
sos fratres quod subintroierunt ex-
plorare libertatem nostram quam
habemus in christo iesu: ut nos
in seruitutem redigerent. Qui-
bus neque ad horam cessimus
subiectioni: ut veritas euange-
lij permaneat apud vos. **Act. vi.**

His autem quod videbam
tur esse aliquid: qua-
les aliqui fuerint mihi mea
interest. Deus enim personam
hominis non accipit. Adhuc enim
qui videbantur esse aliquid: ni-
hil contulerunt. Sed contra
cum vidissent quia creditus
est mihi euangelium: propu-
cij sicut et petro circumcisio-
nis: qui enim operatur est pe-
tro in apostolatum circumcisio-
nis: operatur est et mihi inter-
gentes: et cum cognouisset gra-
tiam quam data est mihi: iacobus
et cephas et iohannes qui vi-
debant coline esse detras
dederunt mihi et barnabe: so-
cietatis: ut nos in gentes: ipsi
autem in circumcisionem: tantum
ut pauperum memores esse-
mus: quod etiam sollicitus fui
hoc ipsum facere. **Act. vii.**

Quam autem venisset ce-
phas antiochia in fa-
cie ei restitit: quod reprehensibi-
lis erat. Prius enim quam veni-
rent quidam a iacobo cum gen-
tilibus edebat: cum autem venisset
subtrahere et segregabat
se: timens eos quod ex circumcisio-
ne erant. Et simulationem eius
cōfiterentur ceteri inderita ut
et barnabas duceret ab eis
in illam simulationem. Sed cum
vidissem quod non recte abula-

rēt ad vītate enāgelij dicitur cephe corā oib⁹. Si tu iudeus cū sis / gētilit viuisz non iudaice / quō gētes cogis iudicare: Nos natura iudei: rñō ex gētib⁹ pctōies. Scīetes autē q nō iustificat hō ex operib⁹ legis nisi p fidē iesu xpi: r nos i xpo iesu credim⁹ vt iustificemur ex fide xpi: r nō operib⁹ legis. Propter qd ex opib⁹ legis nō iustificabit oīs caro. **Lc. 2. cō. vii.**

Quod si querētes iustificari in xpo inuēti sumus: ipsi pctōies: nunquid xps min⁹ster pcti est: Absit. Si enī q destruxit ex reedifico: p uaricatorē me constituo. Ego ei p legē legi mortu⁹ sū: vt deo viuā. Xpo confix⁹ sū cruci. Alio autē nā nō ego: viuit hō in me xps. **Ab** autē nūc viu o i carne i fide uiuo filij dei: qd dilexit me: tradidit semetip⁹ p me: Hō abijcio grāz dei. Si ei p legē iustitia: q xps grat⁹ mortu⁹ est.

Lū historia Dñe ne i tra sedo seruat. Lcō. i. Incipit epla b. pauli apli ad cephe.

Paul⁹ ap⁹lus xpi iesu p volūtate dei: oib⁹ sc̄tis q sunt ephesi: r fidelib⁹ i xpo iesu

Et a vobis r par a deo pfe nro: r dño iesu xpo. Benedicet⁹ de⁹: r pat dñi nri iesu xpi q bñdixit nos in oī bñdictione spūali in celestib⁹ in xpo: sicut elegit nos in ipso ante mūdi cōstitutionē: vt essem⁹ sc̄ti r imaculati in cōspectu ei⁹ in charitate. **Qui** predestinavit nos in adoptione filiorū p iesū xpm in ipm sc̄dm ppositū voluntatis sue in laudē glie gratie sue: in qua gratificauit nos i dilecto filio suo. **Lc. 2. cō. ij.**

In quo habem⁹ redemptionē p sāguinē ei⁹ remissionem pctōy sc̄dm diuitias gratie ei⁹ q supabundauit in nobis in oī sapiētia et prudentia: vt notuz faceret nobis sacramētū volūtatis sue sc̄dm beneplacitū eius: qd proposuit in eo in dispensatione plenitudinis tēporū instaurare oīa in xpo q in celis et q in terra sunt in ipso. **In** quo etiam r nos sorte vocati sum⁹: predestinati sc̄dm cūctū ppositū ei⁹ q oīa operatur sc̄dm cōsilij volūtatis sue: vt sim⁹ in laudē glie ei⁹ nos q aī sperauim⁹ in xpo.

In quo et vos cū audistis vrbū vītatis enāgelij salutis v're: in quo et credens

tes signati estis spū pmissio
nis scō: q̄ est pign⁹ heredita
tis nre i redēptionē acq̄sicio
nis in laudē gr̄ie ip̄si⁹. **1c. iij.**

Propterea z ego audi
ens fidē vram q̄ est in
xpo iesu z dilectionē i oēs sā
ctos non cesso gr̄as agēs p
vobis mēōiā v̄ri faciēs in
orōnib⁹ meis: vt de⁹ dñi no
stri iesu xpi p̄ glorie dervo
bis sp̄m sa piētēz reuelatio
nis in agnitiōē ei⁹ / Illumina
tos oculos cordis v̄ri: vt scia
tis q̄ sit sp̄s vocatiōis ei⁹ q̄
diuitie gr̄ie diuinitatis ei⁹
in sc̄tis / et q̄ sit sup̄eminens
magnitudo v̄tutis ei⁹ i nos
q̄ credidim⁹ sc̄dm opationē
potētie v̄tutis ei⁹ q̄ opat⁹ est
in xpo: suscitans illū a mor
tuis z r̄stituēs ad dexteraz
suā in celestib⁹ supra omnez
p̄icipatū z potestātē v̄tu
tē z dñationē / z oē nomē qd
noīaf nō solū in hoc seculo
sed etiā in futuro: z oīa sub
iecit sub pedib⁹ eius. **Et**
ip̄m dedit caput super oēm
ecclesiā q̄ est corp⁹ ip̄sius
et plenitudo ei⁹: q̄ omnia in
oībus adimpletur. **1c. iij.**

Evos cū esletis mor
tui delict⁹ z pctis ve
stris in q̄bus aliqñ ambula
stis sc̄dm seculū mūdi hui⁹ /

sc̄dm p̄cipē ptātis aer⁹ hu
ius / spūs q̄ nunc opat in fili
os diffidētē: in q̄bus z nos
oēs aliqñ p̄uersatissim⁹ i de
siderijs carnis nre / faciētes
volūtātē carnis z cogitatio
nū: z eram⁹ natura filij ire si
cut z ceteri. **Deus** autē q̄
diues est in mīa p̄pter nimi
am charitātē suaz q̄ dilexit
nos: z cū essem⁹ mortui pec
catis p̄iificauit nos xpo
cut⁹ gratia estis saluari: et
cōresuscitauit z cōsedere fe
cit in celestibus in xpo iesu:
vt ostenderet in seculis sup
ueniētib⁹ abūdantes diuiti
as gratie sue / in bonitate su
per nos in xpo iesu. **1c. iij.**

Gratia enī saluati estis
per fidē: et hoc non ex
vobis. Dei enī donū est: nō
ex opibus: vt ne quis gl̄ief.
Iplius enī sumus factura:
creati in xpo iesu in operi
bus bonis: q̄ preparauit de
us vt in illis ābulēm⁹. **Pro**
pter qd̄ memores estote q̄
aliquādo vos eratis gētes
in carne q̄ dicebāmin⁹ p̄pu
ciū / ab ea q̄ dicitur circunci
sio in carne manufacta: qui
eratis illo it̄pe sine xpo alie
nati a conuersatione israel:
et hospites testamentoꝝ / p̄
missionis sp̄e non habētes:

z sine deo in hoc mūdo. Nūc
sūt in xpo iesu/ vos q̄ aliqui
eratis longe facti estis pro-
pe in sanguine xpi. **2. cō. vi.**

Ipsē est ei pax nostra
q̄ fecit utraq̄ unum et
meditū parietē macerte sol-
uēs iūicitias in carne sua
legē mādatoꝝ decretis eua-
cuans/ vt duos condat in se
metip̄m in vno nouū hoīem
faciēs pacē: z recōciliēt am-
bos in vno corpe deo p̄ cru-
cē interficiēs iūicitia in se
metip̄o: z veniens euangeli-
zauit pacē vobis q̄ lōge ful-
stis/ et pacē his q̄ p̄pe: qm̄ p̄
ip̄m habem⁹ accessus abo in
vno spū ad p̄rem. **Lu. 1c. vi.**

Ergo tā nō estis hospi-
tes z aduene/ s; estis
ciues sanctorum z domesti-
ci dei/ superedificati sup̄ fū-
damētum ap̄toꝝ et p̄phe-
tariū ip̄o sūmo āgulari lapi-
de xpo iesu in quo om̄is edifi-
catio cōstructa crescit i tē-
plū sanctū in dño: in quo et
vos coedificamini in habita-
culum dei in spū sc̄to. **1. thur⁹**
rei gratia ego paul⁹ vinc⁹
xpi iesu pro vobis gentib⁹ si
tamē audistis disp̄sationē
gratie dei q̄ data est mihi i
vobis: qm̄ secūdū reuelatio-
nem notū mihi factū est sa-

cramētū sicut sup̄radixi in
breui prout potestas legen-
tes itelligere prudētia meā
in ministerio xpi: qd̄ alijs ge-
nerationib⁹ nō est agnūtū si-
liss hoīm/ sicut nūc reuela-
tum est sanctis ap̄lis ei⁹: z p̄-
phetis in spū: esse gētes co-
heredes et cōcō: porales et
cōparticipes p̄missionis ei⁹
in xpo iesu per euāgelīū: cu-
ius fact⁹: s; ego minister se-
cundū donū gratie dei q̄ da-
ta est mihi sc̄dm̄ op̄ationes
veritatis eius. **lectio. viii.**

Mihi enī oīm sanctorū
mīnimo data est gra-
tia hec/ in gentib⁹ euangeli-
zare iuestigabiles diuitias
xpi: z illuminare oēs q̄ sit dis-
p̄satio sacramēti abscondi-
ti a seculis i deo q̄ oia crea-
uit: vt inotescat principib⁹ z
potestantibus in celestib⁹ per
ecc̄liam multiformis sapiē-
tia dei sc̄dm̄ p̄nitionē secu-
loꝝ/ quam fecit in xpo iesu
dño n̄ro. In quo habem⁹ fi-
ducia z accessum in p̄siden-
tia per fidē ei⁹. Propter qd̄
peto ne deficiatis in tribula-
tionib⁹ meis p̄ vobis: q̄ est
gloria v̄ra. **Lu. Cum hy-
stora. Dñe ne in ira q̄ ser-
uat. 2. cō. i. In ap̄tē ep̄la b̄ti
pauli apostoli. Ad philip.**

Quod et tymotheus
fuit iesu xpi: oib⁹
sanctis i xpo iesu
q^o sunt philipp⁹ cu
ep⁹is et diaconib⁹. Et avobis
et pax a deo p^{re} n^{ro}: et d^{no}
iesu xpo. **U**teras ago deo
meo in oi meoia v^{ri} i sp^u in cu
ctis of onib⁹ meis p^o oib⁹ vo
bis: cu gaudio deprecatoez
faciens super coicationem
v^{ra}m i euagelio xpi prima
die vsq³ nuc: p^{re}sidens hoc ip^m
q^o q^o cepit i vobis op⁹ bonu
p^{re}ficiet vsq³ in die xpi iesu fi
cut et mihi iustu est hoc senti
re p^o oib⁹ vobis: eo q^o habeat
vos i corde et in vinculis me
is et in defensionez p^{re}firmatio
ne euangelij: socios gaudij
mei omnes vos esse. **Lc. 10. 11.**

Usque cupia oes vos
esse in v^{ri}scerib⁹ xpi iesu. Et
hoc oio: vt charitas v^{ra} ma
gis ac magis abundet in oi
scietia et in oi sensu: vt p^{re}be
tis potiora vt sitis sinceret
et sine offesa i die xpi: reple
ti fructu iustitie: p^o iesu xpi i
laudéz gl^{ri}am dei. **S**cire
aut vos volo f^{re}s: q^o que cir
ca me sunt magis ad profe
ctu venerut euagelij: ita vt
vincula mea manifesta fie
ret in xpo in oi p^{ro}xio et i ce

teris oib⁹ / vt plures e f^{re}s
i d^{no} p^{re}sidetes / i vinculis me
is abundati⁹ auerent sine ti
more: v^{bi} dei loqui. **Lc. 10. 11.**

Quidam q^ode et p^{ro}pter in
uidia et p^{ro}ntentione: quid
da aut et p^{ro}pter bona volun
tate xpm p^{re}dicat: q^oda ex cha
ritate: scietes qm i defensio
nem euangelij positus suz.

Quidam aut ex cōtēione
xpm anūciāt nō sincere: ex
stimātes pressurā se suscita
re vinculis meis. Quid eni:
Dū oi modo siue p^{ro} occasio
nē siue p^{ro} veritate xps annū
cietur: et in hoc gaudeo: sed

et gaudebo. **Lc. 10. 11.**
Scio ei q^o hoc mihi p^{ro}
ueniet i salutē p^{ro} v^{ra}z orōne
et subministratiōe sp^us te
su xpi s^z expectationē et sp^u
meā: q^o in nullo p^{ro}fundat⁹
in oi fiducia sicut sp^u et nunc
magnificabit xps i corpore
meo: siue p^{ro} vita siue p^{ro} mortē
v^{ri}bi eiviuere xps ē: et mort
lucru. **Q**uod si viuere in car
ne hic mihi fruct⁹ opis est: et
qd eligam ignoro. **L**oartor
aut e duob⁹ desideriiū h^us:
dissolutz esse cū xpo multo:
mag⁹ meli⁹: p^{ro}manē aut i car
ne necessariū p^{ro} vos. **Lc. 10. 11.**

Et hoc p^{re}sidens scio q^o
manebo et p^{ro}manebo oi

bus vobis ad pfectum vrm et
gaudium fidei: vt gratulatio
vra abudet i xpo iesu i me: p
meu aduetum itez ad vos.

Tm digne euagelio xpi co-
uerfamini: vt siue cu venero
r videro vos: siue absens au-
dia de vobis: qz statz i vno spu
vnanimes collaborantes fi-
dei euagelij. Et i nullo tre-
amini ab aduersariis: q̄ e il-
lis ca pdictiois: vobis aut salu-
tis. Et hoc a deo: qz vobis do-
natum e p xpo no solvnt i euz
credatis sz vt etiā p illo pa-
tiamini idem certamē habē-
tes q̄le et vidistis i me: r nūc

Saudistis de me. **lc. vi.**
I qua ḡ consolatio i
xpo: si qd solatiū charitatē
si qua societas spūs: si q̄ vi-
scera miseratiōis i plere gau-
dium meū vt idē sapiat: eadē
charitatem habētes: vnani-
mes idipz sentiētes: nihil p
ptētiōe neqz p inanē gliaz:
sz i hūilitate supiores solum
uicē arbitrātes: nō q̄ sua sūt
singulū cōsiderantes sed ea
q̄ aliorum. **L. u. Lectio. vij.**

Hoc em̄ sentite i vobis
qd̄ r i xpo iesu: q̄ cū i
forma dei esset: non rapinā
arbitrat̄ e esse se eq̄le deo:
sed semetipz exinaniuit for-
mā serui accipēs in similitudī

nē hoīm fact̄: et habitu iue-
tus vt hō hūiliauit semetipz
fact̄ obediēs vsqz ad mortē:
mortē autē crucis. Propter
qd̄ et de illū exaltauit r do-
nauit illi nomē qd̄ e sup omē
nomē: vt i noie iesu oē genu-
flectat̄ celestiu terrestriu et
infernoz: r ois lingua p̄fite-
atur: qz dñs iesus xps i glia
est dei patris. **Lectio. viii.**

Itaqz charissimi mei
sicut semp obedistis
nō vt i pntia mei tm̄: sz mul-
tomagz nūc i absentia mea:
cū metu r tremore vram sa-
lutē operamini. **De 2 eā q̄**
opat̄ i vobis r velle et p̄fice
re p bonavolūtate. Dīa aut
facite sine murmuratiōibz r
hesitatiōibz: vt sit sine q̄re-
la r simplices filij dei sine re-
prehēsiōe in medio natio-
nis prave r puerse: inter q̄s
lucetis sicut lumina i hoc
mundo: q̄bum vite p̄tinētes
ad gliaz meā i die xpi: quia
nō inuacū cucurri: neqz in
vacū laboraui. Sz r si imo-
lor sup sacrificiū r obsequiū
fidei vre: gaudeo et gratulor
oibz vobis. Idipm aut
r vos gaudete: r cōgratula-
mini mihi. **L. u. Cum hy-**
storia Dñe ne in tra. quarto
suat. **lc. j. Incipit ep̄a bea:**
g. iij.

Epistola
Pauli apoli ad colofenses.

Paulus apoli xpi iesu
voluntatem dei et
symotheus frater
his qui sunt colosis
sanctis et fidelibus fratribus in xpo iesu.
Gratia vobis et pax a deo
patre nostro et domino iesu xpo.
Gratias agimus deo et patri
domini nostri iesu xpo semper pro vobis
orantes audientes fidei vestrae in
xpo iesu et dilectione quam ha-
betis in omnes sanctos propter spem quam
reposita est vobis in celis: quam
audistis in sermone veritatis eu-
angelii quod venit ad vos sicut
et in universo mundo est: et fru-
ctificat et crescit sicut et in vo-
bis ex ea die qua audistis et
cognovistis gratiam dei in veritate
sicut didicistis ab epafra cha-
rissimo servo nostro qui est fide-
lis pro vobis minister xpi iesu: qui
etiam manifestavit vobis dile-
ctionem vestram in spiritu. **lect. ij.**
Ideo et nos ex qua die
audimus non cessamus
pro vobis orantes et postulan-
tes ut impleamini agnitio-
ne voluntatis eius in omni sa-
pientia et intellectu spiritali
ut ambuletis digne deo per
omnia placentes: in omni opere bo-
no fructificantes: et crescetes
in scientia dei: in omni virtute pro-
fueritis communitatem potentiam claritatem

eius in omni patientia et lon-
ganimitate cum gaudio gratias
agentes deo patri: qui dignos
nos fecit in parte sortis san-
ctorum in lumine: qui eripuit nos
de potestate tenebrarum et trans-
tulit in regnum filii dilectionis
sue. **In** quo habemus redem-
ptionem et remissionem peccatorum: qui
est imago dei invisibilis primo
genitus omnis creature: qui in ipso
condita sunt universa in celis
et in terra: visibilia et invisibilia
Sive throni **lect. iij.**
sive dominationes sive
principatus sive potestates omnia
per ipsum et in ipso creata sunt: et
ipse est ante omnes et omnia in ipso
constant. **Et** ipse est caput
corporis ecclesie qui est principium
primogenitus ex mortuis ut sit
in omnibus ipse premaximus tenens: qui
in ipso concipit omnem plenitudinem
divinitatis inhabitabit
reus per eum reconciliari omnia in
ipso: pacificans per sanguinem
crucis eius siue qui in terris si-
ue qui in celis sunt. **lect. iij.**
Et vos cum essetis aliqui
alienati et inimici sensu
in operibus malis: nunc autem
reconciliavit in corpore carnis
eius per mortem: exhibere vos
sanctos et immaculatos et irre-
prehensibiles coram ipso: si tamen
permanetis in fide fundati et

stables et immobiles ab spe
euangelij quod audistis: quod pre
dicatum est in uniuersa creatu
ra que sub celo est: cuius factus
sum ego paulus minister: qui
nunc gaudeo in passionibus
pro uobis: et adimpleo ea que
desunt passionum christi in car
ne mea pro corpore eius quod
est ecclesia. Tu autem. **Lectio. v.**

Quius factus sum ego
minister secundum dispensa
tionem dei que data est mihi in
uobis: ut iplea uobis dei my
sterium quod absconditum fuit a se
culis et generationibus: nunc
autem manifestatum est sanctis et
quibus uoluit deus notas fac
ere diuitias glorie sacramen
ti huius in gentibus: quod est christus
in uobis spes glorie que nos
annunciamus: corripientes om
nem hominem: et docentes in om
ni sapientia: ut exhibeamus
omnes homines perfectum in christo iesu:
in quo et laboro certando se
cundum operationem eius quam
operatur in me in virtute. **sc. vi.**

Uolo enim uos scire qua
lem sollicitudinem ha
beam pro uobis et pro eis qui
sunt in laodicie: et quousque non ui
derunt faciem meam in carne:
ut consolentur corda ipsorum in
structi in charitate et in omnes
diuitias plenitudinis intel

lectus et agnitione mysterij
dei patris christi iesu: in quo sunt
omnes thesauri sapientie et
scientie absconditi. Hoc autem
dico: ut nemo uos decipiat
in sublimitate sermonum. Nam
et si corpore absens sum: sed
spiritu uobiscum sum: gaudens et
uidens ordinem uestrum: et fir
mam mentem eius que in christo est fidei
uestre. Tu autem. **Lectio. viij.**

Sicut ergo accepistis
christum iesum dominum nostrum
in ipso ambulante: radicati et
superfundati in ipso et confirmati
in fide sicut et didicistis: abun
dantes in illo in gratiarum
actione. Videte ne quis uos
decipiat per philosophiam et ina
nem fallaciam secundum traditio
nem hominum: secundum elementa mu
di et non secundum christum: qui in ipso
inhabitat omnis plenitudo di
uinitatis corporaliter estis
in illo repleti: qui est caput omnis
principatus et potestatis. **Tu. l. viij.**

In quo et circuncisi estis
circuncisione non manu
facta in expoliatione corporis
carnis: sed in circuncisione christi
consepulti ei in baptismo: in
quo et resurrexistis per fidem
operationis dei qui suscitauit
illum a mortuis. Et uos cum
mortui essetis in delictis et pre
putio carnis uere uiuifica
g. iij.

uit cū illo donans vobis oīa
delicta: delēs qđ aduersus
nos erat cirographū decre
ti qđ erat p̄trariū nobis. Et
ip̄m tulit de medio affigens
illud cruci: et expoliās p̄nci
patus et p̄tates traduxit cō
fident: palā triū p̄p̄as illos ī
semetip̄o. **Cum historia**

Dñe ne ī ira quito suatur.
Lectio .i. Incipit ep̄la b̄i
pauli apli ad thessaloni. i.

Rululus et siluan⁹
et ty mothe⁹ eccle
sie thessalonicēsiū
in deo p̄re et dño
iesu xp̄o. Gratia vob̄ et pax.
Gratias agimus deo semp
pro oib⁹ vobis memoriā v̄ri
faciētes ī oī omb⁹ n̄ris sine ī
termissione: memores opis
fidei v̄re et laboris et charita
tis et sustinētie sp̄et dñi n̄ri
iesu xp̄i: añ deū et p̄rez n̄rm.

Sciētes fratres dilecti a
deo electionē v̄re am⁹ qz euā
gelii n̄rm nō fuit ad vos ī
fmone tm̄: s̄z et ī stute et spū
sc̄tō: et ī plenitudine m̄tra si
cut sc̄tiss: quales fuerimus
vobiscū propteryos. Lectio .ii.

Evos imitatores n̄ri
facti estis et dñi: exci
piētes v̄bū ī tribulatione
m̄tra cū gaudio spū sc̄tī: ita
vt facti sitis forma oib⁹ cre:

dētibus īn macedonia et īn
achala. Et vob̄ em̄ diffama
tus ē fm̄o dñi nō solū ī ma
cedonia et ī achala s̄z ī oī lo
co fides v̄ra q̄ est ad deū p
fecta est: ita vt nō sit nob̄ ne
cesse qđ loq̄. **Sp̄i enī de**
nobis annūciāt q̄lē itroitus
habuerim⁹ ad vos: et quō cō
uerfi sitis ad deū a simula
chus fuit deo v̄ro et v̄o: et
expectare filiū ei⁹ de celis
quē suscitauit ex mortuis te
sū: q̄ eripuit nos a v̄tura tra

Am̄ t̄pi sc̄tiss. sc̄. ii.
Dīfres itroitu n̄rm ad
vos qz nō ianis fuit: s̄z ante
passi m̄tra et p̄tumelis affe
cti sicut sc̄t̄s p̄h̄lip̄ p̄s: fidu
ciā habuim⁹ ī deo n̄ro: loqui
ad vos euāgelii dei: ī m̄tra
sollicitudine. **Exhortatio**
em̄ n̄ra nō de errore neqz de
immūdicia neqz īn v̄lo: sed
sicut p̄bati sum⁹ a deo vt cre
dere nobis euāgelii ita lo
quimur: non q̄si hoīb⁹ placē
tes: sed deo qui probat cor
da nostra. Lectio .iii.

Esq̄ em̄ fuim⁹ aliq̄i ī
fmone adulatiōis: si
cut sc̄tiss: neqz īn occasione
auaricie de⁹ testis est. Nec
q̄rētes ab hoīb⁹ gl̄iam: neqz
avob̄ neqz ab alijs: cū posse
mus oneri vobis esse vt xp̄i

apll: s; facti sum⁹ parvuli in medio vrm tanq̄ si nutriti fo ueat filios suos? ita deside rātes vos cupide volebam⁹ tradere vob; nō solū euāge liū dei s; etiā aīas n̄ras: qm̄ charissimi nob; facti estis. **L. v.**

Mores em̄ estis fra tres laboris n̄ri ⁊ fa tigatiōis. Hoc te ac die ope rātes ne quēq̄ vrm graua re mus: predicauim⁹ in vobis euāgelii dei. **¶** Vos testes estis ⁊ de⁹ q̄ sc̄e ⁊ iuste et si ne querela vobis q̄ credidi stis suim⁹ sicut scitis: qualit̄ vnū quēq̄ vrm tanq̄ pat̄ ⁊ fi lios suos: deprecantes vos ⁊ cōsolātes testificati sumus vt ambularetis digne deo: q̄ vocauit vos in suū regnū ⁊ et gloriā. **Rectio serua.**

Ideo ⁊ nos gr̄as agi mus deo sine infmissi one qm̄ cū accepissetis a no bis v̄bū audit⁹ dei: accepistis illud nō vt v̄bū hoim̄ s; sicut est vere v̄bū dei: q̄ ope ras in vobis qui credidistis. Vos enim imitatores facti estis fr̄es eccl̄iaz dei q̄ sūt in iudea in xp̄o iesu: qz eadē passi estis et vos a tribuli bus v̄ris sicut ⁊ ipsi a iudeis: q̄ dñm occiderūt iesus ⁊ p̄phetas: ⁊ nos p̄secuti sūt:

et deo nō placēt: oib; hoib; aduersant̄: probibētes nos gētib; loqui vt salue fi ant: vt impleāt pct̄a sua sem per. Peruenit em̄ ira dei su per illos vsq; in finem. **L. vii.**

Des aut̄ fr̄es desola tia vobis ad t̄ps ore aspectu non corde abūdāt⁹ festinauim⁹ factē v̄ras videre cū m̄lto desiderio qm̄ volu mus venire ad vos ego qdē paul⁹ ⁊ semel ⁊ iter: s; i p̄edi uit nos sathanas. Quē ē em̄ n̄ra spes aut gaudiū aut co rona gl̄ie: Nōne vos aū dñz n̄s iesus xp̄s estis i aduētū eius: Vos enim estis gloria nostra et gaudium. **Rec. viij.**

Propter qd̄ nō sustinē tis ampli⁹ placuit no bis remanere athenis solis ⁊ misim⁹ tymotheū fr̄em no strū ⁊ ministrū dei in euāge lio xp̄i ad p̄firmādos vos et exhortādos p̄ fidē v̄ra: vt ne mo moueat i tribulatiōib; istis. Ip̄s em̄ scitis: q̄ in hoc positi sum⁹. Nā ⁊ cū ap̄d vos essem⁹ p̄dicebam⁹ vob; pas suros nos tribulationes: si cut ⁊ factū ē ⁊ scitis. Proptea ⁊ ego apli⁹ nō sustinēs nisi ad cogitēdā fidē v̄raz: ne for te tēptauerit vos is q̄ tem pat: ⁊ inanis fiat labor n̄r.

Prima dñica post diem
epipha. semp sub octa. 2me.
post Bñdicam. ad lau. an.
Remāsit puer. Ad ves. cū ā.
Fili qd fecisti. **M**isculus vsua
lis de cōmuni tpe. **S**ratio.

Vsta q̄s dñe sup
plicāt; ppli cele
sti pietate p̄seq̄re:
vt et q̄ ageda sunt
videat: z adimpleda q̄ vide
rint cōualescant. Per xpm.

Secūda dñica post diem
epi. Ad hos. **S**uenas. **S**ro.

Ab̄s sempitne
de q̄ celestia si
mul z trena mo
derar; supplica
tiones ppli tui
clementer exaudi: z pa cem
tuā nostris cōcede tēpōitb.
Et famu. Per dñz. **C**3n. iij
noct. le. ix. **L**ectio sc̄i euas
gelij sc̄dm ioh̄m. cap. ii.

In illo tpe. **N**uptie fa
cte sunt in chana gali
lee: z erat mater iesu ibi. Et
reliqua. **H**ome. venerabilis
be de p̄br̄: de eadē lectione

Quod dñs nr atq; saluator
ad nuptias vocat; nō solū ve
nire s; z miraculū ibidē quo
p̄uitas letificaret facere di
gnat; ē: excep̄t celestium sa
cramētōz figur; etiā iuxta
lī am fidē recte credētū con

firmat; porro taciari z mar
ciani ceterozūq; q̄ nuptijs
detrahūt p̄fidia q̄ sit dāna
bilis insinat. **E**t ei thoro
imaculato z nuptijs debita
castitate celebrat; culpa ies
set: neq; dñs ad has ventu
re: neq; eas signozū suozū
initijs consecrare voluisset.
Nūc aut; q; bona ē castitas
iugalis: melior; z inētiari
dualis: optima p̄fectio **S**gi
nalis: ad p̄robādū oim ele
ctionē graduū: discernēdū
tñ meritū singuloz; ex ite
merato marie **S**ḡinis vtero
nasci dignat; ē: a p̄betico
anne vidue ore mox nat; bñ
dicat; a nuptiaz celebratoz
bus iā iuuenis imutat; z has
sue p̄sentia **S**tutis honorat.
S; altior ē celestīū letitia si

Miracula guraz. **L**x.
nāq; factur; i tra del
fili; venit ad nuptias: vt ip̄z
se eē doceret: de q̄ psalmista
sub typo sponsi p̄cinuit. Et
ip̄e tāq; sp̄s p̄cedēs de th̄a
lamo suo: ex̄trauit vt gigas
ad currēdā viā. **A** summo ce
lo egressio ei;: et occur; ei;
vsq; ad summū eius. **Q**ui z
ip̄e de se suisq; fidelibus ait.
Nūqd p̄nt filij sponsi luge
re q̄dū cū illis ē sp̄s: **E**le
niēt aut; dies qñ auferet ab

eis spōsus? r tūc ieiunabūt.

Quā nimitz incarnatio nri saluatorz ex q̄ patribz cepit pmitti: mltz scōz ē lachrymis r luctu semp expectata donec veniret. Similit̄ ex q̄ post resurrectionē ascendit ī celū: ois scōz spes ad eius pēdet reditum. Solo autē q̄ cū hoibz p̄uersat̄ ē tpe: flere ac lugere nequerūt: qz iā se cū etiā copulit̄ eū quē sp̄ritualit̄ dilexer̄t habebāt. **lx.**

Spōsus ergo xp̄s: spōsa ei⁹ est ecclesia: filij sponse vel nuptiarū singuli quicqz fidelitū eius sunt. **T**ēpus nuptiarū est tēp⁹ illud: qñ per incarnationis mystēriū sc̄tām sibi ecclesiā sociavit. Ad igitur casu sed certi gratia mystērij venit ad nuptias ī terra carnali more celebratas: q̄ ad copulādā sibi spiritali amore eccliam de celo venit ad frā. **L**uius qdē thalam⁹ icorrupte genitricis vter⁹ fuit: ī quo de⁹ humane nature p̄iūct⁹ est: r ex quo ad sociādā sibi ecclesiā tanqz spon⁹ processit. **lx. xij.**

Quimus nuptiarū loc⁹ iudea extitit: in qua filius dei homo fieri: et ecclesiā sui corporis participatiōe p̄secrari: sui sp̄ritus pi-

gnore ī fide p̄firmare dignatus est. Sed vocatis ad fidē gentibz: vsqz ad fines orbis terre earūdē nuptiarū votiua gaudia peruenērūt. Nec vacat a mysterio q̄ die sc̄to post ea q̄ superior euāgelij s̄mo discripserat nuptie facte referunt: sed tertio tempore seculi dñm ad aptādā sibi ecclesiā venisse designat. **P**rimū quidē seculi tēp⁹ aī legē patriarcharum exēplo sc̄dm sub lege prophetarū script⁹: tertiu sub gratia p̄conijs euāgelistarū qñ tertie diei luce mūdo refulsit: in quo dñs et saluator nri p̄ redēptione generis humani in carne natus apparuit.

Sequētia sc̄ti euāgelij sc̄cundum iohannem. cap. ij.

In illo tpe: Nuptie facte sunt in chana galilee: r erat mat̄ iesu ibi. Vocat⁹ ē autē ies⁹ r discipuli ei⁹ ad nuptias. **E**t deficiēte vino: dicit mater eius ad eum: **U**nū nō habent. **E**t dicit ei ies⁹: **Q**uid mihi et tibi ē mulier: **N**ondū venit hora mea. **D**icit mater eius ministris: **Q**uodcūqz dixerit vobis facite. **E**rant autē ibi lapidee hydrice sex posite secundum purificationē iudeoz: capt-

entes singule metretas be-
nas velle tñas. Dicit eis iesus.
Implete hydrias aq̄. Et im-
pleuerūt eas vsq̄ ad fūmūz
Et dicit eis iesus. Haurite
nunc: et ferte architriclino.
Et tulerūt. Et aut̄ gustauit
architriclino aquā vinū factā
et nō sciebat vnde esset: mi-
nistri aut̄ sciebāt qui haue-
rāt aquā: vocat spōsū archi-
triclino et dicit ei. **Dis hō p̄-**
mū bonū vinū ponit: et cum
inebriati fuerunt tunc id qd̄
deter⁹ est. Tu autē seruasti
bonū vinū vsq̄ adhuc. Hoc
fecit initū signorū iesus in
chana galilee: et manifesta
uit gloriā suā. Et crediderūt
in eū: discipuli eius. Oratio
viā ante homeliā. Ad dñō.
ā. Nuptie facte sunt in cha-
na galilee: et erat ibi iesus et
maria mat̄ ei⁹. Ad m̄t̄ an.
Deficiente vino iussit iesus
ipleri hydrias aqua: q̄ i vi-
nū cōuerſa est allā. ¶ Lec-
tia dñica post diem ept̄pha-
nie Ad hōf. cōsuetas. Or.
¶ Nonipotēs sempi-
terne de⁹ ifirmita-
tē nr̄am pp̄t̄ re-
spice? atq̄ ad pro-
tegedū nos dexterā tue ma-
iestatis extēde. Et fact⁹ per
do. ¶ **In. iij. noc. Lectio. ij.**

Sequentia sancti euāgelij
secundū mattheū. cap. vii.

In illo tpe? Cū descen-
disset iesus de monte:
secute sunt eū turbe multe.
Et ecce leproſ⁹ veniēs: ado-
rabat eū dicens. Dñe syris:
potes me mundare. Et respō-
dit ei dicens. Dñe sicut
quis potest mundare leproſū?
¶ **Oratio. origenis⁹ d̄ e. l.**

Vocēte in mōte dño disci-
puli uenerūt ad eū? sicut ala-
ces sicut domestici sicut p̄-
ximi: sicut amici vel fratres
Ideo ait et dñs ad eos Vos
estis sal tre et vos estis lux
mūdi. Nūc uero descēdente
eo de mōte turbe secute sūt
eū q̄ in mōte ascēdere non
potuerūt? ut pigri ppli ut ne-
gligētes: ut ip̄fecti. ¶ Ita
et filij israel p̄mit⁹ in mon-
tē ascēdere nō ualuerunt?
ad obuiandū deo p̄gere nō
potuerūt pp̄ suā irreligio-
sitate et impietate: sed solus
moyses ascēdit et pauci cū
eo seniorū israel. Ita et cum
dño discipuli soli in montē
ascēderunt? et tardiores de-
orsum steterunt. **Lectio. x.**

Sic et modo vigilātes
et alaces et fideles
aīe deū timētes et dñm dili-
gētes regna celestia deside-
rātes: dñm sp̄ seq̄ntes: post
dñm in illū montē celestem

ascēdit: audiētes ap'm dī
 cētē. *Que* sursum sūt qrite: q
 sursum sūt sapite: vbi xp'us est
 in dextera dei sedens. *De*
 scendēte nūc dño hoc est in
 clināte se ad infirmitatē: r
 potētā ceterorū miserim:
 pfectiōi eorū vel infirmitati/
 secute sunt turbe multe: ali
 quātū p'p' charitatē: aliquātū p'p'
 doctrinā: aliquātū p'p'
 ammiratōnē r curatōnē. *Et*
 ecce hō leprosus: vn' ex his q
 curā q'rebāt: qui leuamē de:
 siderabant. *Lu. Lectio. xi.*

*E*cce leprosus veni
 ens: adorabat eum dī
 cens. Dñe si vis: potes me
 mūdare. Deorū currēs ro
 gas o homo: et in monte ni
 hil dicis. *Quare* sic? *Quia*
 temp' r tēpora oī rei sub ce
 lo. *Temp'* doctrine: r tēpus
 curatiōis. In mōte docuit/
 illuminauit: monuit: anias
 curauit: corda sanauit. *Pro*
 p'erea ergo ego illa maiora
 tēptare nolui: illa sūma tar
 dare passus sum. *Ipsis* ergo
 ab illo completis deorū sum
 eo de mōte ad curandū de:
 scēdēte: sicuti de celo sicuti
 de celestib' mōtib' ad sal
 uandos carnales descendē
 te: venit ad eum hō leprosus
 adorās eū. *Lu. Lectio. xij.*

*A*nteq' peteret adora
 re cepit: anteq' roga
 ret culturā ostendit. Adora
 bat eū: pro hoc ipso deum et
 dñm eū inuocās. Adorabat
 eū. *Sic* r illi beati magi pri
 us procidētes adorauerunt
 eū: ita demū ei munera ob
 tulerunt. *Eodē* modo et iste
 nūc cadens adorabat: et sic
 supplicē obtulit postulatio
 nē dicēs. *Tu* q' digne adora
 ris q' merito coleris / te ego
 vt dñm adoro / ideoq' r dñs
 nūc cadens adorabat: et sic
 supplicē obtulit postulatio
 nē dicēs. *Tu* q' digne adora
 ris q' merito coleris / te ego
 vt dñm adoro / ideoq' r dñs
 dico: ope pri' cōtestās: r sic
 d'bo loquens. *Per* te enī oīa
 facta sūt *Tu* ergo dñe si vis
 potes me mūdare. *Volūtas*
 tua opus est: ideo si vis po
 tes me mūdare. *Volūst* vt
 hec imūdissima lepra super
 me veniret / siue p'pter mea
 peccata / vt correptus peni
 tuissez: siue p'pter tuā puidē
 tiā: vt mirabilū me mūdans
 magnificeris. *Sequētia scilicet*
enāgelij: scdm mat. Cp. viij

*I*n illo t'p'e: Cū descē
 dit: r de mōte secu
 tes sūt eū turbe ml'te: *Et* ecce
 leprosus veniēs: adorabat eū
 dicēs. Dñe: si vis potes me
 mūdare. *Et* extēdēs tes / ma
 nū: tetigit eum dicēs. *Holo*
 mūdare. *Et* p'festim mūda
 ta ē lepra ei'. *Et* ait illi ies'.

Aide nemini dixeris: sed va
de onde te sacerdoti/ z offer
mun? quod p̄cepit moyses i
testimoniū illis. Cū autē in
troisset ca pharnaū: accessit
ad eū cēturio rogās eū z di
cēs. Dñe: puer me? iacet in
domo palytic? z male torq̄
tur. Et ait illi ies? Ego ve
niā: z curabo eū. Et rīdens
cēturio ait Dñe: nō sū dign?
vt intres sub tectū meū: sed
tm̄ dic verbo z sanabit puer
me?. Hāz ego hō sū: sub ptā:
te p̄stitur? hñs sub me mili
tes. Et dico huic vade z va
dit: z alio venit z venit/ z ser
uo meo sachoc z facit. Au
diens autē iesus mirat? est: z
sequētib? se dixit. Amen di
covobis: non inveni tantā fi
dem in israel. Dico autē vo
bis: q̄ multi ab oriente oc
cidēte veniēt z recubēt cum
abrahāz et ysaac et iacob in
regno celorum. Filij autē re
gni eiscent i tenebras exte
rioris: ibi erit fletus et stri
dor: dentiū. Et dixit ies? cen
turioni. Vade: z sicut credi
disti fiat tibi. Et sanatus est
puer: i illa hora. Amē. **Dño**
vtrā añ homeliā. Ad bñ? añ.
Cū at descēdisset ies? de mō
te ecce lepro? veniens ado
rabat eum dicēs/ dñe si vis

potes me mundare/ z exten
dens manū tetigit eū dicēs
volo mundare. **Ad m̄t añ.**
Multi veniēt ab oriente et
recubēt cū abrahā z ysaac
z iacob in regno celoz allā.

Quarta dñica post diez
epiph. Ad hōr. p̄uetas. oz

Ies q̄ nos i tāris
piculis cōstitutos
p̄ hūana scis fra
gilitate non posse
subsistere da nobis salutes
mētis et corpis? vt ea q̄ pro
pctis nr̄is patimur/ te adiu
uāte vincam?. Et fa? per d.

In. iij. noc. sc. r. Lcōsc̄i
euāgelij in matthe. c̄p. viij

In illo t̄pē? Descēdēte
iesu i nauiculā: secuti
sūt eū discipuli ei?. Et ecce
motus magn? factus est in
mari? ita vt nauicula operi
ret fluctib?. Et ref. **homel.**

origenis? de eadē lectione.

Ingrediente dño in nauicu
lam secuti sunt eū discipuli
ei? non imbecilles sed firmi
et stabiles in fide? mansueti
et pi? spernētes mundū: nō
duplici corde/ sed simplici.
Ibi ḡsecuti sunt eum/ nō tm̄
gressus eius sequētes? sed
magis sc̄itātē comitantes
et iustitiā cōsecrātes. **Et**
ecce tēpestas magna factā ē

in mari: ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Cū enī multa magna ⁊ mirāda ostēdisset in terra transiit ad mare: vt et ibidem adhuc excellētiōra opera demonstraret: quatenus terre marisq; dñm se se cūctis ostēderet. **Acto. 2.**

Agress⁹ ergo nauicula fecit turbari mare: cōmonit ventos: concitauit fluct⁹. Tur hoc: Ideo vt discipulos mitteret in timorē: et suū auxiliū postularēt: suāq; potētā rogātib⁹ manifestaret. Illa tēpestas nō ex sese oborta est: s; potestati paruit īperātis: et q̄ educit vētos de thesauris suis: ⁊ q̄ terminū mari arenā ostendit. Dixit ei. Quis huc uenies: ⁊ nō supgredieris: s; ī temetipso cōfringent fluct⁹ tui. Hui⁹ ergo iussioe et precepto orta est tempestas in mari: ppter occasiōes superius mē oratas. **Acto. 2.**

Acta ē tēpestas magna ⁊ nō pusilla: vt magnū opus ⁊ non pusillum ostēderetur. Quātoq; fluct⁹ nauicule irruēbāt: tantomagis timorē discipulos conturbabat: vt plus magis desiderarent ad liberādū se mirabilia saluatoris. Dñs uero

domiebat. Tres mirabilis et stupenda. Is q̄ nunq̄ obdormit dormit: is q̄ celum ⁊ terrā gubernat dormit: is q̄ nūq̄ dormit neq; dormitat: dormire dicit. Dormiebat quidem corpore: sed uigilabat deitate. Dormiebat corpore sed cōturbabat mare: erigebatq; fluctus et ap̄os cōterrebat: suā ostensurus potentiam. Dormiebat corpore sicut super puteū lassus de itinere uel fatigatus sedebat: demonstrans quia uere humanū portabat corpus: quod corruptibile induerat. Ipso corpore dormiebat: deitate uero concitabat mare: et iterum deplacabat. Tu autē. **Acto. 24.**

Dormiebat itaq; corpore: ut apostolos uocaret et euigilare faceret: precipue autē omnes nos: ne unq̄ animo dormiamus: ne ue intellectu uel prudētia: sed uigilare in omni tēpore et iubilare dño: et salutem ab eo postulare studeamus. Nam ipse q̄ corpore dormiebat: illud sanctum uerbū dicit. Ego dormio: ⁊ cor meū uigilat. Ad quem accedentes discipuli: suscitauerunt eū dicentes. Dñe salua nos

perimus. Tanto fuerāt me-
tu conteriti et pene animo
alienati: vt irruerent in euz
z nō modeste ac leniter sug-
gererent: sed turbulēter sus-
citarēt eū dicētes. Dñe sal-
ua nos: perim⁹. **O** bñi z vera:
ces dei discipuli. Dñm sal-
uatorē vobiscū habetis: z pl-
culū timetis: Aīta vobiscūz
est: z de morte solliciti estis:
z hāris turbore tremētes/
creatorē ei⁹ presentē ita sus-
citat⁹: quasi nō possit dor-
miente corpe fruct⁹ sedare
vel mitigare. **Sequētia s̄c̄ti**
euāgelij: fm matth. c̄p. viij.

In illo t̄p̄e: Ascenden-
te iesu in nāiculā: se-
cuti sunt eum discipuli eius
Et ecce mot⁹ magn⁹ factus
est in mari: ita vt nāicula
operiret fluctib⁹. Ipse vero
dormiebat. Et accesserūt: z
suscitauerūt eum dicentes.
Dñe: salua nos perim⁹. Et
dicit eis. Quid timidi estis
modice fidei: Tūc surgens
iperavit vētē z mari: z fact⁹
est tranquillitas magna. Por-
ro: hoīes mirati sūt dicētes
Qualis est hic: Quia vētēz
mare: obedīit ei. **Am̄. O**
vt s̄ añ homeliā. Ad bñi⁹ añ.
Ascēdēte iesu i nāiculā ec-
ce mot⁹ magn⁹ fact⁹ est in

mari: z suscitauerūt eū disci-
puli eius dicētes: dñe salua
nos perimus. **Ad magē añ.**
Surgēs ies⁹ iperavit vētē z
mari: z facta est tranquillitas
magna: z mirati sūt vniuersi
Quinta dñica post diem
epiphānie. ad hoī. ps̄. op.

Similiā tuā q̄s do-
mine: z t̄nua pieta-
te custodi: vt q̄ i so-
la spe gr̄e celestis
innittitur tua semp p̄ctioe
muniatur. Et fa⁹ per dñm.
In. iij. noc. c̄. x. z cō feci
euāgelij: fm mar. c̄p. xij.

In illo t̄p̄e: Dixit ies⁹
discipulis suis parabo-
lam hāc. Simile factū est re-
gnum celozū hoī: q̄ semina-
uit bonū semen in agro suo.
Et ref. **Ex om̄etario bñi hie**
ronymij p̄b̄i: de eadē lectioe

Hec est sc̄da parabola cui⁹
interpretatione sua nō statim
posita: sed interiectis alijs
parabolis disertā. Hic enī
pponitur: z postea dimissis
turbis venit domum: z acce-
dunt ad eum discipuli ei⁹ ro-
gantes. Edisserere nobis pa-
rabolā s̄z antiorū agri. Non
ergo debem⁹ p̄propere intel-
legendi desiderio añ ei⁹ noti-
tiā querere: q̄ a dño dissera-
tur. **Tūc dimissis turbis**

venit in domū: & accesserūt ad eū discipuli ei⁹ dicentes. Dissere nobis parabolam zizaniorum agri: Dimittit turbas iesus et domum reuertit: vt accedat ad eū discipuli ei⁹ et secreto interrogent: q̄ nec pp̄s merebatur audire nec poterat. **Luc. x.**

Dissere nobis parabolam zizaniorum agri: Qui respondens ait. Qui seminat bonū semen est filius hominis. Perspicue exposuit q̄ ager mūdus sit: sator filius hoīs: bonus semē filij regni: zizania filij pessimi: zizaniorum sator diabol⁹: messis summatio mūdi: messores āgeli. **¶** Via scandala referunt ad zizania iusti reputent in filios regni. Ergo (vt supra dixi) q̄ exposita sūt a dño his debemus accomodare fidē: q̄ aut tacita et intellegēte nr̄e derelicta: perstrigēda sunt breuiter. **Luc. xi.**

Hies q̄ dormiūt magistros ecclīaz intellege. Seruos p̄familias ne alios accipias q̄ āgelos q̄ quotidie vident facie p̄ris. Cum aut dormirent hoies venit inimicus homoz sup̄seminauit zizania in medio tritici: & bis: id est cū negli-

gent⁹ agerent prepositi ecclēsie aut dormitionē corporis acciperēt apli venit diabolus & sup̄seminauit eos quos dñs malos filios iterpretat q̄ etiaz heretici posuit dicit: q̄ ex eodē semie euāgelij procreati prius optimis ad falsa dogmata conuertunt. Diabol⁹ autē propterea inimic⁹ hō appellat⁹ quia deus esse desinit. Et ei hoc scriptū est de eo. Erurge dñe nō confortet homo. Quāobrem nō dormiat q̄ ecclēsie preposit⁹ est: ne per illius negligentia inimic⁹ homo sup̄seminet zizania: hoc est hereticorum dogmata. Quod aut dicit ne forte colligētes zizania eradicet⁹ simul & frumētū dat loc⁹ pentitē: & monemur ne cito amputem⁹ frēm: q̄ potest fieri vt ille q̄ hodie deprauat⁹ est dogmate resipiscat: & defendere incipiat veritatē. **Luc. xi.**

Iud q̄q̄q̄ sequit si nite vtraz cresce vsq̄ ad messem: videt illi precepto esse contrariū / auferte malū de medio vestrū: et ne qua aḡ societatē habendā cū his q̄ fratres noiant et sunt adulteri & fornicatores. Si enim phibeat eradicatio & vsq̄
h. i.

ad messem tenēda est patie
tia: quomodo eijciēdi sunt q̄
dā e medio n̄i m̄: Inter triti
cumz zizania q̄d nos appel
lam⁹? loliiū q̄d iu herba est z
culm⁹ necdū venit ad spicā
grandis similitudo est: z in
cernēdo aut nulla aut pdif
ficilis distantia. P̄monet
ergo dñs neybi qd̄ ābiguuz
est cito sentētiā pferam⁹? s̄
deo iudici criminū referue
m⁹? vt cū dies iudicij adue
nerit, ille nō suspitōez crimi
nis: s̄ manifestū reatū de sā
ctoꝝ cetu eijciat. Qd̄ aut̄ di
xit zizanioꝝ fasciculos igni
b̄tradi/ z triticū ꝑgregari ī
hozea: manifestū est hereti
cos z hypocrītas fidei gehē
ne ignib⁹ ꝑcremādos: sctōs
x̄o q̄ appellāf triticū hoze:
is id ē māsiōib⁹ celestib⁹ sus
cipi. Tūc iusti fulgebūt sic
sol i regno p̄ris eoz. In p̄n
ti sefo fulget lux sctōꝝ corā
hoib⁹: post ꝑsumationē aut̄
mundi ip̄t iusti fulgebunt si
cut sol i regno p̄ris sui. **Se
q̄ntia. s. euage. 7. mar. c. xii.**

In illo t̄p̄e? Dixit ies⁹
discipulis suis para
bolā hāc. Simile factum est
regnū celozū hoī: q̄ semina
uit bonū semen in agro suo.
Cū aut̄ dormirēt hoies vēit

inimic⁹ ei⁹: z supseminauit zi
zania i medio tritici et abiit.
Cū aut̄ creuit s̄z herba z fru
ctū fecisset: tūc apparuerūt
z zizania. Accedētes aut̄ ser
ui p̄rīfamilias: dixerūt ei.
Dñe: nōne bonū semē semia
sti in agro tuo? An̄ ergo ha
bet zizania? Et ait illis. In
imic⁹ hō hoc fecit. Serui au
tem dixerunt ei. Vis im⁹ et
colligim⁹ ea? Et ait. Nō. Ne
forte colligētes zizania: era
dices simul cū eis z triticū.
Sinite vtraq̄z crescere vsq̄
ad messē: z i t̄p̄e messis dicā
messioib⁹. Colligite primū
zizania: et alligate ea fasci
culos ad ꝑburēdū. Triticū
aut̄: ꝑgregate ī hozeū meū

Diouitō an̄ boni. Ad h̄n̄ā.
Dñe nōne bonū semē semia
sti i agro tuo: vñ ergo habz
zizania? z ait illis hoc fecit i
mic⁹ hō. **Ad iust. u.** Colligi
te primū zizania et alligate
ea fasciculos ad comburen
dum / triticū aut̄ cōgregate
in hozeuz meum dicit dñs.

**Sexta dñica post diē epl
pphane. Ad hōi. s. iue. d̄ro.**

Inferua pplm tu
um deus z tuo noi
fac deuotū? vt di
uinis subiect⁹ offi
cijs: et t̄p̄alia vtiliter z etna

Dona felicitatis precipiat. Et factus
 per d. Euageliū et homel. et
 ad bñs et mgt ae de pcedenti
 dñica. Si in uallū lōgū fue
 rit tūc hoc dñica bis d. Uñ
 nota tā hic q̄ añ aduētū dñi
 cū aliq̄ dñica uenit repeten
 da. si in sc̄do loco cū repete
 da eēt occurrit fef. xij. sc. m.
 hyl agitur de dñica tā semel
 fuata. Si autē tale festū oc
 currit cū hmōi dñica primo
 loco seruanda esset dñica su
 mit suffragiū non obstatē q̄
 sc̄do loco integralit̄ fuabit.

Dñica in .lxx. Ad. i. ves.
 sup pos an Regnum tuum.
 cū ref. q̄ Bñdict̄ de. f. xl.
 r. c. Formauit igitur de.
 vt isra. ii. hy. De creator.
 fo. lxxij. Vespertina oratio.
 Ad mgt am plātauerat au
 tem dñs de paradisu uolu
 ptatis a pñcipio in quo po
 suit hoīem quē formauerat.

Pro ad horas consuetas.

Reces populi tui
 q̄s dñe clementer
 exaudi vt qui tu
 ste pro pctis nris
 affligimur pro tui nominis
 gloria misericorditer libere
 mur. Et factus per dominum.

Hora ab hoc loco vsq̄ in
 p̄fecta sc̄ubi. Alla. occur
 rent aut oīno dimittant̄ an. in

hoc complexum in eternum
 comutatur p̄terq̄ in officio
 de tpe in quo seruat. Alla.
 in dñic dieb̄ ad cātica lau.
 et hōi. diei et p̄stuar̄ noctib̄
 in. ii. noc. vsq̄ ad. xl. sc̄dm re
 gulā. **I**nuit Adorem̄ do
 minū. Quis fecit nos. p̄. Ves
 nite. hy. Eterne rerū cō. fo.
 lxx. Ad. nocturnos ae. p̄. x.
 et cātica vt i psalterio. **R. ij.**
 In principio deo creauit ces
 lus et terrā et spirit̄ dñi fere
 batur super aquas. Et uidit
 deus cūcta q̄ fecerat et erat
 valde bōa. **R. ij.** Igit̄ perfecti
 sunt celi et terrar̄ om̄is orna
 tus eorū. Et vi. **R. ij.** In p̄
 cipio fecit deo celum et terrā
 et creauit in ea hominē. Ad
 imaginē et similitudinē suā
 Formauit igit̄ dñs hoīes
 de limo terre et inspirauit in
 facie eī spiraculū vite. Ad
 ima. **R. iij.** Formauit igitur
 dñs hoīem de limo terre et
 inspirauit in facie eī spira
 culum vite. Et fact̄ est ho
 mo in aīam uiuentem. **R. iij.**
 In principio fecit deo celū et ter
 rā et plasmauit in ea hoīem
 Et fact̄. **R. iij.** Igit̄ perfe
 ctus sunt celi et terra et oīs or
 natus eorum et pleuitq̄ deo
 die septimo op̄ suū qd̄ fece
 rat et requieuit. Ab oī ope
 h. ij.

qđ patrara. **¶** Et bñ dixit
 dieiſe primo ꝛ ſctificauit eū
 qđ in ipſo ceſſauerat. Ab oi.
¶ In. ij. noc. R. v. Tulit er
 go dñs hoies ꝛ poſuit eū in
 paradīſu voluptatis. Et ope
 raretur ꝛ cuſtodiret illū. **¶**
 Plantauerat autē dñs deꝝ
 paradīſū voluptatis a pꝛici
 pio in q̄ poſuit hoiem queꝝ
 formauerat. Et. **¶ R. vi.** Di
 xit dñs deus non eſt bonuz
 eſſe hoiem ſolum. Faciamꝝ
 ei adiutorium ſimile ſibi. **¶**
 Ade vero nō inueniebatur
 adiutor ſilis eius dixit quoꝝ
 qđ deus. Faciamꝝ ei. **¶ R. vii.**
 Immisit dñs ſopozē in adā
 ꝛ tulit vnā de coſtis eiꝝ ꝛ edi
 ficauit coſtā quā tulerat de
 adam in mulierē et adduxit
 eā ad adā vt videret qđ voca
 ret eā. Et vocauit nomē eiꝝ
 virago qđ de viro ſūpta eſt.
¶ Hoc nunc os ex oſſibꝝ me
 is et caro de carne mea. Et
 voca. **¶ R. viii.** Dixit dñs ad
 adā: de ligno quod eſt i me
 dio padīſi ne comedas. In
 qua hora comederis morte
 morieris. **¶** Ex oi ligno pa
 diſi comede de ligno ſciētie
 bōi ꝛ mali ne comedas. In.
¶ In. iij. noc. ā. All. iij. Lā
ucū Dñe miſere. fo. x. R. ix.
 Dū deambularet dñs i pa

radīſū ad aurā poſt meridi
 em clamauit et dixit / adam
 vbi es: audiui dñe vocem tu
 am Et abſcōdi me. **¶** Vocē
 tuā audiui in paradīſo et tē
 muui eo qđ nudꝝ eſſes. Et abſ.
¶ R. x. In ſudore vultus tui
 veſceris pane tuo dixit do
 minꝝ ad adam / cum operatꝝ
 fueris terrā Non dabit fru
 ctus ſuos ſꝫ ſpmas et tribu
 los germinabit tibi. **¶** Pro
 eo qđ obedīſti voci vꝛoꝝ tue
 plus qđ mee / maledicta ter
 ra in opere tuo. Non. **¶ R. xi.**
 Ecce adā quaſi vnꝝ et nobis
 factꝝ eſt ſciens bonūꝝ malū.
 Videte ne forte ſumat de le
 gno vitez viuat in eternū. **¶**
 Cherubin collocauit dñs ꝛ
 flāmeū gladiū atqꝝ ſta tiles
 ad cuſtodiedā viā ligni vitez
 ait. Videte. **¶ R. xii.** Ubi eſt
 abel frater tuꝝ dixit dñs ad
 cayn: ne ſcio dñe: nunqđ cu
 ſtos frīs mei ſū ego: ꝛ dixit
 ad eum / qđ feciſti: Ecce vox
 ſanguinis frīs tui abel cla
 mat ad me de tra. **¶** Nūcer
 go maledictꝝ eris ſup terras
 que aperuit os ſuū et ſuſce
 pit ſanguinē frīs tui de ma
 niꝝ tua. Ecce vox. **¶ Actoꝝ pu
 ma. Incipit liber Geneſis**
In principio creauit
 deꝝ celum ꝛ terrā. Et

ra autē erat inanis ⁊ vacua:
et tenebre erant sup faciem
abyssi: ⁊ spūs dei ferebatur
sup aqs. Dixitq; deus. Fiat
lux. Et facta ē lux. Et vidit
de⁹ lucē q; esset bona: et di-
uisit lucē a tenebris: appel-
lauitq; lucē diē et tenebras
noctē. Factūq; est vespere ⁊
mane dies vn⁹. ¶ Dixit quo-
q; de⁹. Fiat firmamētū i me-
dio aquarū ⁊ et diuidat aqs
ab aquis. Et fecit de⁹ firma-
mētū diuisitq; aqs q; erant
sub firmamento ab aquis q;
erant sup firmamentū. Et
factū est ita. Vocauitq; de⁹
firmamentū celum: ⁊ factū
est vespere et mane dies se-
cundus. Tu autē. *lectio. ij.*

Dixit vero deus. Lon-
grent aq; q; sub ce-
lo sunt in locū vnū: et appa-
reat arida. Factūq; est ita.
Et vocauit de⁹ aridā trā: cō-
gregatiōesq; aquarū appel-
lauit maria. Et vidit de⁹ q;
esset bonū: et ait. Germinet
terra herbā virētē ⁊ faciētē
semē: et lignū pomiferū fa-
ciēs fructū iuxta gen⁹ suū:
cui⁹ semē in semetipso sit su-
per terrā. Et factum est ita

¶ Et protulit terra herbaz
virētē et afferentē semē iux-
ta genus suū: lignūq; faci-

ens fructū: et habens vnū:
quodq; sementē scd; speciē
suam. Et vidit de⁹ q; esset bo-
nū: factūq; est vespere et ma-
ne dies tertius. *lectio. iij.*

Dixit autē de⁹. Fiat lu-
minaria in firmamē-
to celi ⁊ diuidat diē ⁊ noctē:
et sint in signa ⁊ tēpora ⁊ di-
es et annos vt luceāt in firmamēto celi ⁊ illuminet ter-
ram. Et factū est ita. ¶ Fe-
citq; de⁹ duo magna lumina-
ria: luminare mai⁹ vt pisset
diē: ⁊ luminare min⁹ vt pisset
noctē: et stellas. Et posu-
it eas i firmamēto celi vt lu-
cerēt sup trā: ⁊ pissent diē
⁊ noctē: et diuiderēt lucē ac
tenebras. Et vidit de⁹ q; es-
set bonū: et factū est vespere ⁊
mane dies q̄rt⁹. Tu. *lectio. iij.*

Dixit etiā de⁹. Produ-
cāt aque reptile aie
vinētis et volatile sup trā:
sub firmamēto celi. Creauit
q; de⁹ cete grādia: ⁊ omnem
aiāz viuētē atq; motabilem
quā pduerāt aq; in species
suas: ⁊ oē volatile scd; gen⁹
suū. ¶ Et vidit de⁹ q; esset
bonū: bñdixitq; eis dicēs.
Rescite et multiplicamini:
⁊ replete aqs maris: auēsq;
multiplicentur super fram.
Et factum est vespere ⁊ ma-
ne dies q̄rt⁹.

ne dies quintus. **Lectio. v.**

Dixit quoque deus. Producat terra animam viuentez in genere suo iumenta et reptilia et bestias tres secundum species suas. Factusque est ita. Et fecit deus bestias terre iuxta species suas iumenta et omnia reptilia in genere suo. Et vidit deus quod esset bonum: et ait. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et ponamus eum in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam: ad imaginem dei creauit illum: masculinum et feminam creauit eos. Benedixitque illis deus et ait. Crescite et multiplicamini et replete terram et subiugate eam: et dominamini piscibus maris et volatilibus celi: et vniuersis animantibus que mouentur super terram.

Dixitque deus. **Eccl. l. vi.** Ecce dedi vobis omnes herbas afferentes semine super terram: et vniuersa ligna que habent in semetipsis fementem generis sui: ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terre: omnisque volucris celi et vniuersis que mouentur in terra: et in quibus est anima viuens: ut habeant ad vescendum. Et factus est

ita. Viditque deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Et factus est vesper et mane dies sextus. **Eccl. vii.**

Igitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorum. Compleuitque deus die septimo opus suum quod fecerat: et requeuit die septimo ab vniuerso opere quod partrarat. Et benedixit die septimo et sanctificauit illum: quoniam in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit: deus vero faceret istas generationes celi et terre quoniam create sunt: in die quo creauit deus celum et terram: et omne virgultum agrorum: quoniam ozeum in terra: omnemque herbam regionis primumque germinaret. Non enim pluerat deus super terram: et homo non erat qui operaretur terram. Sed fons ascendebat e terra irrigans vniuersam superficiem terre. Formauit igitur dominus deus hominem de limo terre: et inspirauit in faciem eius spiraculum vite: et factus est homo in animam viuentem. **Eccl. viii.**

Parauerat autem dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit homines que formauerat. Et duxitque dominus deus de humo omne lignum pulcherrimum et ad vescendum suauem: lignumque

etiā vite in medio paradisi: lignūq; sciētie boni et mali.

Et fluvius egrediebatur de loco voluptat; ad irrigandū paradysum: q; inde dividit in quattuor capita. Nomen vni phison. Ipe est q; circumit omnē terrā euilathybi nā scit aurū: et aurū kreilius optimuz est. Ibiq; iuenitur bdellium: et lapis onichinus. Et nomē fluyis scythio. Ipe est q; circumit oē terrā ethiopię. Nomen vno fluminis tertij tigris. Ipe vadit contra asyrios. Fluvius autēz quartus ipse est eufrates. *Tu.*

Lectio sancti euangelij secundum mattheum. cap. xx.

In il. tpe dixit iesus discipulis suis parabolā hāc simile regnū celorum hoi p̄familias: q; exist primo mane p̄ducere oparios in vineā suā. Et res. *Home*

ka bti gregonii pape de e. l. In explanatione sua mltā ad loquēdū sc̄ti euāgelij lectio postulat: quam volo si possuz sub breuitate p̄stringere: meros extēsa p̄cessio et plura expositio videat onerare. Regnū celozū p̄familias simile dicit: q; ad excolendā vineā suā operarios p̄ducit. **Q**uis vero p̄stiffa

millas similitudinē rectius tenet q; cōditor: noster: q; regit q̄s cōdidit: et electos suos sic in hoc mūdo possidet q̄si subiectos dñs in domo? Qui habet vineā: vniuersaz scilicet ecclesiā: q; ab abel iustoz; ad vltimū electū qui sine mūdi nascitur: ē quot sanctos ptulit: quasi tot palmites misit. *Tu. Lectio. x.*

Hic itaq; paterfamilias ad excolendam vineā suā mane hora tertia: sexta: nona: et vndecima: oparios conducit: q; a mundi huius iustoz; ad finē ad erudiendā plebē fidelium predicatoroz congregare non desistit. Hanc etenim mūdi fuit ab adā vsq; ad noe. **I**l. hora vero tertia a noe vsq; ad abrahā: sexta quoq; ab abrahā vsq; ad moysen. Nonā autē a moysē vsq; ad aduētū dñi: vndecima vno ab aduentu dñi vsq; ad finē mundi: in qua predicatoroz sc̄ti apostoli missi sunt: q; mercedem plenā et tarde venientes acceperunt. *Lectio. xi.*

Ad erudiendā ergo dominus plebē suā q̄si ad excolendā vineā suā nullo tpe desistit operarios mittere: q; et prius per patres h. iij.

z postmodū per legis doctores et prophetas: ad extremū vero per apstolos duz plebis sue mores excoluit: quasi p operarios vinee cultura laboravit. Quamuis i qlibet modulo vel mensura quisqz cū fide recta bone actionis extitit: huius vinee operarius fuit. Spator ergo mane hora tertia: sexta: nona: antiquus ille hebraicis pppls designat: q i electis suis ab ipso mundi exordio dū recta fide deum studuit colere: qsi nō destitit in vinee cultura laborare.

Adyndecim. **Tu. lxxii.** mā vō gētilēs vocāt quibz et dicit. Quid hic statis tota die ociosi: Qui em̄ transacto tam longo mundi tpe p̄vita sua laborare neglexerant: qsi tota die ociosi stabāt. Sz p̄sate fratres: qd̄ inq̄siti respōdeāt. Dicit em̄. Q: nemo nos conduxit. Nullus q̄ppe ad eos patriarcha: nullus p̄pheta venerat. Et qd̄ ē dicere: ad laborē nemo nos pduxit: nisi quia vite nobz vias nullus pdicavit: Quid ergo nos a bono opere cessantes in excusatiōe nra dicturi sumus: q̄ pene a m̄ris vterō ad fidē venimus: qui verba vite ab ip̄is cunabu-

lis audiuim⁹: q̄ ab vbertis sc̄tē eccl̄ie potū predicatio: nis sumpsim⁹ cum lacte carnis.

Tu. Sequētia sc̄tē cunabulorum mattheum. c. 21.

In illo tpe: Dixit ies⁹ discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celozū hominū patrifamilias: q̄ exist p̄mo mane pducere oparios in vineā suā. Et egres- sus circa horā tertiā vidit alios stātes i foro ociosos z illis dixit. Ite z vos i vineam meā: z qd̄ iustū fuerit dabo vobis. Illi autē abierūt. Ite rū autē exist circa sextā z nonā horā: et fecit similit. Circa vndecimā vero exist z invenit alios stātes: z dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi: Dicunt ei. Q: nemo nos pduxit. Dicit illis. Ite z vos i vineā. Cū sero autē factū esset: dicit dñs vinee p̄curatori suo. Voca oparios z redde illis mercedem: i: cipiēs a novissimis vsqz ad p̄mos. Cū venisset ergo q̄ circa vndecimā horā venerant: acceperūt singulos denarios. Veniētes autē z primiar bitrati sunt q̄ plus essent ac-

cepturi. Acceperunt autē z ipsi singulos denarios. Et accipientes: murmurabāt a duerfuz p̄mfamilias dicētes. **H**i nouissimi vna hora fecerūt: z pares illos nob̄ fecisti: q̄ portauim⁹ pondus diei z est⁹? At ille r̄ndēs vni eorū dixit. Amice: nō facio tibi iuriā. Nōne ex denario puenisti mecū? Tolle quod tuū est et vade. Volo autē z huic nouissimo dare: sicut z tibi. An nō licet mihi qd̄ volo facere? An ocul⁹ tu⁹ neq̄ ē: qz ego bon⁹ suz? Sic erūt nouissimi p̄miz: p̄mi nouissimi. Multi em̄ sunt vocati pauci ⁊o electi. **Añ. hy⁹**
Te decet. Oro vs̄ i primis ves. Ad lau. et hos. ā. Allā. vt in psalterio. Cpm̄ B̄ndictio. f. x. rc. B. Adiutor me⁹ esto de⁹. Ne derelinq̄s me. ***.** Neq̄ despicias me deus salutar⁹ me⁹. Ne pere. **Hy⁹.**
Splēdor. fo. lxx. *. Dñs regnauit deco. **Ad bñ. ā.** Simile est regnū celoz hominū p̄familias q̄ exiit primo mane ⁊ ducere operarios in vineā suā dicit dñs. **Oratio vs̄ i primis ves. Ad primā Cap. Dñe m̄fere. fol. xlii. rc. qd̄ etiā i festis. xij. lectio nū dicit vsq̄ in pascha. Ad**

horas olari i cōi de tpe. Ad vs. B. Spes mea dñe A tu uētute mea. ***.** In te p̄firmatus suz ex vtro de vetre matris mee tu es me⁹ p̄ctor A iu. **Ad mag. ā.** Dixit paterfamilias operarijs suis: qd̄ hic stat⁹ tota die ociosi: at illi r̄ndētes dixerūt qz ne mo nos ⁊ duxit: ite i vineam meā et qd̄ iustū fuerit dabo vobis. **Oro vs̄ i primis ves. Nota q̄ B. ad lau. Adiu: tor. z B. ad ves. Spes mea. dñr etiā singulis priuat⁹ die bus vsq̄ ad. xl. C Dñica in seragelima. Ad vespas B. Spes mea. vs̄. Ad mag. ā**
Erūt p̄mi nouissimi z nouissimi p̄mi: multi em̄ sunt vocati pauci ⁊o electi dicit dñs. Oro ad hos. ⁊ suetas.
Quis q̄ sp̄ctis q̄a ex nulla nra actio **Q**ue p̄fidim⁹ cōcede p̄piti⁹ vt p̄ira ad uersa oia doctoris gētiuz p̄tectione muniamur. Et fa⁹ **P**er dñz. **Inuis. hy⁹. pi. āne *.** B. z cācū vs̄ i dñi. lxx. **Rec. i. Ex moralib⁹ bri gre gorij pape libro. xxxij. sup el lo qd̄ dñs ad bñm tob ait ecce behemoth quē feci tecū.**
Quem sub behemoth noie n̄si antiquū ho-

sem insinuat: Qui interpre-
tatus ex hebreá voce i lati-
na lingua animal sonat: cuius
inferius dñi malitia subdit:
patent persona móstratur.

Sed cū de deo scriptum
sit qz fecit oia simul: cur hoc
animal cū hoie fecisse se in-
dicat dñi cūcta qz simul fece-
rit: stat: Rursum qñdñ est
quomodo deo simul cuncta
cōdidit: dñi moyses sex die-
rū mutatiōe variatē distin-
cte omnia creata describit.

Qd tñ citi agnoscimus: si
ipsas causas originū subti-
liter indagamus. **Lectio. ii.**

Rerum quippe substā-
tia simul creata est: sz
simul p species formata nō
ē. Et qd simul exiitit p sub-
stātiā matie: nō simul appa-
ruit p speciē forme. **L**ū ei
simul factū celuz terraqz de-
scribit: simul spiritalia atqz
corporalia: simul quicqd de
celo ori: simul factuz qicqd
de terra productur. indicat
Sol quippe luna et sydera
quarto die in celo facta per-
hibent: sed quod quarto die
processit i pectē: pmo die
in celi substantia exiitit per
cōditionem. **Lectio tertia.**

Primo die creata fra-
dicat: et scio arbuta et

cuncta breviter cōdita de-
scribunt. Sz hoc qd die scio
se in specie ptulit: nimirum
primo i ipa die qua ortū est
terre substātia pditum fuit.

Hinc ē qz moyses et distin-
cte p singulos dies condita
oia retulit: et tñ omnia simul
creata subiitit dicēs. **I**ste
gnatiōes celi et tre qñ crea-
te sunt i die quo fecit deus
celū et trā: et omne agultum
agri aqz oziret i terra: om-
nēqz herbā regionis. **tc. iii.**

Qui em̄ diuersis dieb⁹
creatū celi et trā vir-
gultū herbāqz narravit: nūc
vno die facta manifestat: vt
liquido ostēderet qz creatu-
ra ois simul p substantiā ex-
tit: qñs nō simul p speciem
pcessit. **H**ic illic qz scriptū
est. **C**reavit deus hominem
ad imaginē suā: ad imaginē
dei creavit illū: masculum et
feminam fecit eos. **E**ccē-
dū em̄ eua facta describit: et
tā hō masculus et femina p-
hibetur. Sz qz ex ad latere
erat femina pculdubio pro-
cessura: in illo tā pputatur
per substantiā: a quo fuerat
pducenda p formā. **Lect. v.**

Considerare tñ hec et
in minimis possum⁹: et
vt ex minimis maiora pefe-

mus. Herba nāq; dū creat
necdū i illa fruct? necdum
fruct? sui semen ostēdit. In
effvero ei etiā cū non appa-
ret fruct? et semē: q; nimitz
simul sunt in radice substā-
tia: q; nō simul pdeūt p pps
incremēta. *Lij. Lectio. vi.*

Sed q; hec simul crea-
ta p substātiā dicim?
q; prodire alia ex alijs iueni-
mus: q; pacto cū brō iob be-
hemoth creat? a serfē cū ne-
q; gyna sit substātia āgelī z ho-
minis: neq; hō ex angelo: ne-
q; āgelus ex homie pferat?
Sivero ppter hoc fact? be-
hemoth cuz brō iob dicit? q;
creatura oīs ab auctore qui
in actione sua nequaq; tps
prelatiōe distēdit simul cō-
dita non dubitat? cur de be-
hemoth specialit? dicit? q; cō-
mune cuz creaturis oīb? ge-
neralit? habetur. *Lij. Ic. vii.*

Sed si rex causas sub-
tili discussiōe pēsam?
simul factū angelū hominē
q; cognoscim?. Simul vide-
licet nōvitate tps/ sed co-
gnitiōe rationis: simul p ac-
ceptā imaginē sapiētiē: z nō
simul per cōiunctā substan-
tiam forme. Scriptū nāq; ē
de homie: faciam? hoīez ad
imaginē z similitudinē nrāz

Et p ezechielē ad sathan dē
cit. Tu signaculum similitudi-
nis plen? sapiētiā et pfect?
decore: in delitijs paradisi
del fuisti. In cūcta igit crea-
tura hō z angel? simul cōdi-
tus extitit? q; ab oi creatu-
ra irrationali distinct? pro-
cessit. Tu autē. *Lectio. viij.*

Quia ergo in cūcta cō-
ditiōe rerū nullū ra-
tionale aial nisi āgel? et hō
ē: q; qd ratiōe i nō pōt cuz
hoīe factū nō est. Dicat ita
q; hoī: dicat de angelo: q; et
si potētiā sublimitat? pdidit:
subtilitatē tñ nature ratio-
nalis minime amisit: ecce be-
hemoth quē fecit tecū: vt dū
hō eū q; i rōne secū fact? est
perisse p̄siderat: vicinuz sibi
casum supbie ex ipa p̄pinq;
sui p̄ditiōe p̄timescat. *Lij.*

Le. i. euāgelij in lucā. ca. viij.

In illo tpe? Cū turba
plurima cōueniret et
de ciuitatib? p̄pararet ad ie-
sum: dixit per similitudinē.
Exiit qui semināt seminare
semē suū. Et rel. *Ornel. bti*

gregorij pape? de eadē lec.

Lectio sc̄ti euāgelij quam
modo fratres charissimi au-
distis expositiōe nō indiget
sed admonitiōe. Quā enīz
p seipsam veritas exposuit

hanc discutere humana fragilitas nō psumit. S; est qđ sollicitate i hoc ipsa expositio: ne dñica pēlare debemus: q; si nos vobis semē vbum: agrū mūdum: volucres demonia: spinas diuitias significare dicerem? ad credēdū nobis mēs forsītā vfa dubitaret. ¶ **U**n idē dñs p semetipm dignat? est exponere qđ dicebat: vt sciat? rerū significatiōes q̄rere i his etiā q̄ p semetipm noluit explanare. Exponendo ḡ qđ dixit figurate se loq̄ inotuit: q̄ten? certos vos redderet: cū vob? nra fragilitas vbo: rū illi? figuras aperiret. **lx.**

Quis enī mihi vnq̄ crederet si spinas diuitias interpretari voluissē maxime cum ille pūgāt: iste delectēt: Et tamē spine sunt q̄ cogitationū suarū pūctionibus mētē lacerāt: et cū vsq; ad peccatū p̄trahūt: quasi inflicto vulnere cruentant.

¶ **Q**uas bene hoc in loco: alio euāgelista testante neq; qđ dñs diuitias: s; fallaces diuitias appellat. Fallaces enī sunt: q̄ nobiscū diu pmanere nō pnt. Fallaces sunt q̄ mētē i optā nō expellūt. Sole autē diuitie vere sūt: q̄

nos diuites virtutib? faciūt. **S**ergo fratres **(lc. xi. charissimi diuites est cupitis veras diuitias amate. Si culmē veri honoris q̄ritis: ad celeste regnū redite. Si gloriā dignitatū diligitis i illa supna angelorū curia ascribi festinate. Verba dei q̄ aure pcipitis: mētē retinete. Lib? enī mētis ē fimo: vbi et quasi accept? cib? sto macho lāguēte reijct: quādo audit? sermo in vētre mortie nō retinet. Sed q̄ q̄s alimēta nō retinet: hui? profecto vita desperat. Et tene ergo mortis periculū formidate? si cibū qđ ē sc̄tē exhortatiōis accipit: s; vba vite id est alimēta iustitie in memoria nō tenetis. **Lc. xxi.****

Ecce trāsit oē qđ agit: et ad extremū iudiciū sine vlla momēti inpositione quotidie volentes nolētēs q; p̄peratis. Cur ergo amat qđ relinq̄tur: Cur illd negligit quo peruenit? Memētote qđ dicit. Si q̄s habet aures audiēdi audiat. Dēs enī q̄ illic aderant aures corpor? habebāt. S; q̄ cūctis aures habentib? si q̄s habet aures audiēdi audiatur dicit? aures proculdus

blo cordis requirit. Curate ergo ut acceptus sermo in cordis aure remaneat: curate ne semel iuxta viam cadat ne malignus spiritus veniat: et a memoria vestri tollat. *Sequentia icti euangelij secundum Iohannem. Cap. viij.*

In illo tempore? Cum turba plurimam ueniret de ciuitatibus propter ad iesum: dixit per similitudinem. Erigit qui seminat: seminare semensuum. Et dum seminat: aliud cecidit secus uiam et concalcatum est: et uolucres celi comedunt illud. Et aliud cecidit supra petram: et natum aruit quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: et similes ex parte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: et ortum fecit fructum centuplum. Hec dices clamabat. Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabant autem eum discipuli eius: quomodo esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Uobis datum est nosse mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis: ut uidentes non uideant: et audientes non intelligant. Est autem hec parabola. Semens est uerbum dei. Qui autem se uincunt: hi sunt qui audiunt: uideat uenit diabolus et tollit uerbum de corde eorum: ne

credentes salui fiant. Nam qui supra petram: hi sunt qui cum gaudio suscipiunt uerbum. Et hi radices non habent: quia ad tempus credunt: et in tempore temptationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit: hi sunt qui audierunt: et a sollicitudinibus diuitiarum uoluptatibus uite eorum suffocantur: et non referunt fructum. Quod autem in bona terra: hi sunt qui in corde bono et optimo audientes uerbum retinent. Et fructus afferunt: in patientia. *Pro uersus in parabis. Ad beati Augustini. Cuius turba plurima ueniret ad iesum: et de ciuitatibus propter rarum ad eum dixit per similitudinem: erigit qui seminat seminare semensuum. Pro uersus in parabis. Ad beati Augustini. Hec dices clamabat qui habet aures audiendi audiat. Pro uersus. Reliqua uersus in dñica. lxx. C. Dñica in quinquagesima. Ad. i. uel. super pascha. Regnum tuum. fo. liij. cum reliquis. qd. Benedictus deus. Be. Angelus dñi. ut infra. viij. lxxij. De creator. f. lxxij. Descripta na ofo. Ad beati Augustini. Uobis datum est nosse mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis dixit iesus discipulis suis. Pro ad homines peruersas.*

Deces nras q̄sumus dñe clemeter exaudi atq; a peccatorum vinculis absolutos ab oī nos z famulos tuos aduersitate custodiat per d. **In qua** Et famulos tuos. **nō dī cū p omē oratione recitat** **Inuit.** Adorem deū. **Et ipse fecit nos** **ps.** Venite. **ymni p̄i āc.** **et canticum in eōi de tpe** **R. i.** **Quadragesima** dies z noctes apti sūt celi z ex oī carne habete spm vite. Ingressi sunt in archam z clausit a foris ostiū dñs. **R.** Hoeveroz filij ei⁹ vxoz ei⁹ z vxozes filioz ei⁹. Ingressi. **R. ii.** Edificauit noe altare dño offerens sup illud holocaustū. odoratus est dñs odorē suauitatis z bñdixit eis Crescitez multiplicamini z replete terrā. **R.** Ecce ego statuā pactum meū vobiscū cū semine vro post vos. Cresci. **R. iii.** Per memetip̄s iurauit dñs. nō adiciā vltra aq̄s diluuij sup terrā. pacti mei recordabor. **Et nō perdam aq̄s diluuij oēs carnē.** **R.** Ponā arcū meū in nubib⁹ celi et erit signū federis inter me z inter terram. **Et non.** **R. iiii.** Ponā arcū meū in nubib⁹ celi

dirit dñs ad noe. **Et recordabor federis mei qd pepigi tecū.** **R.** Quis obduret nubib⁹ celi apparebit arcū me⁹ in nubib⁹. **Et re.** **In ii. noc. R.** **Locut⁹ ē dñs ad abrahā dicens egredere de terra z de cognatiōe tua. et veni in terrā quā mōstrauero tibi. Et faciā te crescere gentē magnā.** **R.** Bñdicens bñdicā tibi z multiplicabo te. **Et. R. vi.** Dū staret abrahā ad illicē mābre vidit tres viros descendētes p̄ viā. Tres vidit z nū adoraui. **R.** Quis subleuasset oculos appauerūt et tres viri stātes iuxta eū. Tres vidit. **R. vii.** Tentauit de⁹ abrahā z dixit ad eū tolle filij tuū quē diligis ysaac. z offeres illum tibi in holocaustū. **Sup nū montium quē dixerō tibi.** **R.** Immola deo sacrificiū laudis et redde altissimo vota tua. **Super. R. viii.** Angel⁹ dñi vocauit abrahā dicens. Ne extendas manū tuā sup puerū. noui q̄ timeas dñm. **R.** Quis extendisset manum vt imolaret filiū. ecce angel⁹ dñi clamauit dicens. **Ne ex.** **In. iij. noc. a. d. p. iij. R. ix.** Locauit angel⁹ dñi abrahā de celo dicens bñdicam tibi.

bi. Et multiplicabo te sicut
stellas celi. **R.** Et benedicen-
tur in te omnes tribus terre
quia obedisti voci mee. Et
mul. **R. r.** De^o dñi mei abra-
hā dirige viā meā. Et cū fa-
lute reuertar in domuz dñi
mei. **R.** Obsecro dñe fac mi-
sericordiā cū seruo tuo. Ut
cū. **R. n.** Veni hodie ad fon-
tē aque z orau dñm dicēs:
dñe deus abrahā Tu prof-
perū fecisti desiderū meuz

R. Igitur puella cui dixero
da mihi aquā de hydra tua
vt bibāt illa dixerit bibe do-
mine z camelis tuis potum
tribuā ipsa est enī quā ppa-
rasti dñe filio dñi mei. Tu.

R. xij. Lecus sedebat sec^o
viā transeunte dñor clama-
bat ad eū aut illi dñs. Quid
vis vt faciam tibi: r aboni vt
videā lumē. **R.** Stans autē
suis iussit illuz adduci ad se
cū appropinquasset interro-
gavit eū dicens. Quid. **R. i.**

**Et homelia. ij. Dignus in
Beneficium interpretante bea-
to Hieronymo presbytero.**

Quāc iā depcātes euz
pu^o q solus pōt de le-
ctione veteris testamenti au-
ferre velamententemus in-
quire qd etiam spiritualis
edificatiōis p̄tineat magni-

fica hec arche noe p̄structio
p̄uto ergo vt ego p̄ paruita-
te sent^o mei assequi posum^o
q̄ illud diluuium quo bene-
tunc finis dat^o est mundi: for-
mā teneat finis illi^o qui vere
futurus est mūdī. **Q**uod
z ipse dñs p̄nūciat dicēs
Sicut enī in dieb^o noe eme-
bant et vendebant/ edifica-
bāt/nubebant et nuptū tra-
debant: z venit diluuium et
perdidit oēs: ita erit z i die-
bus aduentus filij hoīs. In
quo euidēter vnā eandemq^o
formam diluuij quod p̄ceci-
sit/et finis mundi quē ventu-
rū dicit designat. **Lectio. ij.**

Sicut ergo tūc dictuz
est ad illū noe vt face-
ret archas introduceret i eā
nō solū filios secū et proxi-
mos suos/ verū etiā diuersi
generis aialia: ita etiam ad
nostrū noe qui vere solus iu-
stus est z sol^o perfectus/ do-
minū n̄r̄m iesum xp̄m in con-
sūmatioe sc̄ozū dictū est a-
p̄ vt faceret sibi archas ex
lignis quadrat^o et mēsuras
ei daret celestibus sacramē-
tis repletas. **H**oc enī de-
signat i psalmo vbi dicit. De-
te a me dabo tibi gētes he-
reditate tuā z possessionez
tuā terminos terre. **R. cō. iij.**

Construxit igitur archam et fecit in ea nichilominus id est promptuarium quod dicitur quibus diuersi generis animalia recipientur: de quibus propheta dicit. Berge populum meum in promptuarium tuum: absconde te pariter donec transeat furor ire mee. **Le. 20. vi.** **L**ocus ergo populus hic qui in ecclesia seruat illis omnibus siue hominibus siue animalibus qui saluati sunt in archa. **Lu. 20. vii.**

Utrum quoniam non est omnibus unum meritum nec unum in fide perfectum: idcirco et archa illa non unam prebet omnibus mansionem: sed bicamerata sunt interiora et tricamerata superiora: et rudi distinguuntur in ea: ut ostendat quod in ecclesia licet omnes in unam fidem contineantur: atque uno baptisinate diluuntur non tamen omnibus atque idem perfectum est: sicut in suo ordine. **Lectio. v.**

Hic quidem qui per rationabilem scientiam uiuunt et ydonei sunt non solum semetipsos regere sed et alios docere: quoniam valde pauci inueniuntur paucorum qui cum ipso noe saluantur et ei prima propinquitate iunguntur tenent figuram: sic et dominus noster uerum noe iustus paucos habet proximos paucos filios et propinquos: quod ubi ei

participes sunt sapientie et pacis. **U**t hi sunt qui in summo gradu positi sunt: et in summate arche collocantur. **Le. 20. vi.**

Aliam multitudinem irrationabilium animalium et bestiarum in inferioribus locis habetur: et eorum maxime quorum feritas seuitiam nec fides dulcedo moluit. Superioriores vero aliquantulum ab his sunt: qui licet minus rationis plurimum tamen simplicitate in omnibus custodit. Et sic per singulos gradus habitacionis ascendendo ueniunt ad ipsum noe qui interpretatur requies uel iustus: qui est christus iesus. **Le. 20. vi.**

Quod et in illis noe uenit quod dicit lamech pater eius. **H**ic enim inquit requiem dabit nobis ab operibus et tristitijs manuum nostrarum in terra: quam maledixit dominus deus. **Q**uod enim uerum erit quod ille noe requies dederit illi lamech uel populo qui tunc habebat in terra: **U**el quod a tristitijs et labore cessaturus est populus noe: **U**el quod ablatum est maledictum terre quod dederat dominus: ubi potius et tractantia diuina maior ostenditur et referret dicere deus: quod a penitet me fecisse potest super terram: **U**t iterum. **Delebo**

oem carne q̄ ē sup terrā. Et sup oia sūme offense iudiciū iterit̄. **Leō. viii.**

Sed respicias ad dominū n̄r̄ in iesum xp̄m de quo dicit̄ ecce agnus dei ecce q̄ tollit̄ pctā mūd̄i. Itē r̄ū de quo dicit̄ fact̄ pro nobis maledictū vt nos a maledicto legis redimeret: et iterz cū dicit̄ venite ad me q̄ laboratts et onerati estis et ego reficiam vos: et inuenietis requiē animab⁹ v̄ris. Inuenies hūc eē q̄ vere requiē dedit̄ hoīb⁹: et liberauit frā de maledicto quomaledixit ei dñs de **sc. ix. Leōsci enā gely. In lucam. Cap. xviii.**

In illo tpe: Assumpsit iesus duodecim discipulos suos: et ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: et cōsummabūtur oia q̄ scripta sunt p̄ pphetas de filio hominis. **Et rel. Homel. beati gregori pape: de eadē lec.**

Bede proz n̄r̄ preuidens ex passiōe discipuloz aios perturbādos/eis lōge añ et eiusdem passiōis penāz resurrectionis sue gl̄iam p̄dixit: vt cū morientē sicut p̄dictū est cernerēt: etiā resurrecturus nō dubitarēt. **¶ Sed qz carnales adhuc discipuli nullo**

modo valebant capere verba mysterij: venit ad miraculū. An̄ eozū oculos cecit̄. Iti men recepit̄ vt q̄ celest̄ mysterij verba nō caperent: eos ad fidem celestia facta soltarent. **Tu autē. Lectio. x.**

Suatoz n̄r̄ sic accipiēda sunt f̄res mei: vtz in d̄ita te credant facta: r̄t̄ p̄ significationē nobis aliqd̄ inuāt. **¶** Pa qui p̄pe ei⁹: et p̄ potētā aliud ostēdūt: et p̄ mysteriū aliud loquūt̄. **¶** Ecce eni quis iuxta hystonā cecit̄ iste fuerit ignoram⁹: et t̄n̄ quē p̄ mysteriū significet nouim⁹. **¶** Lecū quippe est gen⁹ hūanum quod in parēte p̄mo a paradisi gaudijs expulsū claritates supne lucis ignorans/damnationis sue tenebras patit̄: sed t̄n̄ p̄ redemptionis sui presentia illūinatur vt interne lucis gaudia iam p̄ desideriū videat: atqz inuārite boni operis gress⁹ ponat. **Tu autē. Lectio. xi.**

Quādrū vero est: q̄ cū ies⁹ hierico appropinquare dicit̄ cecus illum nat̄ hierico quippe interpreta tur luna. Luna autē in sacro eloq̄o p̄ defectu ponit̄ carnis: quia dum mēstruis mō

mentis decreuit: defectum
nre mortalitatis designat.
Dum igit cōdator nre appropin-
quatur hierico cecus ad lu-
men redit: qz dñs diuinitas
defectū nre carnis suscepit
hūanū gen⁹ lumē qđ amise-
rat recepit. Vñ enī de hūa-
na patit: unde homo ad diu-
na subleuatur. Lu. 2. cō. xii

Qui uidelicet cec⁹ re-
cte et iuxta viā sedere
et mendicans esse describit.
Ipsa enī veritas dicit. Ego
sum viā. Qui ergo etne cla-
ritate lucem nescit: cecus est.
Sed si iā i redēptōe credi-
dit: sec⁹ viā sedet. Si autē iā
credidit sz vt eternū lumen
recipiat rogare. dissimulat
atq; a precibus cessat: cecus
quidē sec⁹ viā sedet: sz mini-
me mēdicat. Si vero et cre-
didit et exorat: et iuxta viā
sedet cec⁹: et mēdicat. Quis-
q; ergo cecitatis sue tene-
bras agnoscit quisquis hoc
quod sibi deest etnitate lu-
men itelligit: clamet vocibus
mētis dicēs. Jesu fili dñi: mi-
serere mei. *Sequentia sci enā
gelij scđm lucā. Cap. xviij.*

In illo tpe? Assūpsit
ies⁹ duodeci discipu-
los suos: et ait illis. Ecce a-

scendim⁹ hierosolymā: et cō-
sūmabunt oīa q̄ scripta sunt
per pphetas de filio hoīs.
Tradet enī gentibus: et illu-
det: et flagellabit et cōspue-
tur. Et postq̄ flagellauerit
occident eū: et die tertia re-
surret. Et ipsi nihil horum
intellegerunt. Erat autē ver-
bū istud absconditū ab eis:
et nō intelligebāt q̄ dicebāt.
Factū est autē cū appropin-
quarēt hierico: cec⁹ quidam
sedebat secus viā mendicās.
Et cū audiret turbaz prete-
reuntē: interrogabat qđ hoc
esset. Dixerūt autē ei: qđ ies⁹
nazaren⁹ trāsiret. Et clama-
uit dicēs. Jesu fili dauid: mi-
serere mei. Et q̄ preibāt in-
crepabāt eū vt ta ceret. Ipse
vero multo magis clamabat
Fili dñi: miserere mei. Stās
autē iesus: iussit eum adduci
ad se. Et cū appropinquasset
interrogabat illū dicēs. Quid
tibi vis faciā? Et ille dixit.
Dñe: vt videā. Et ies⁹ dixit
illi. Respice. Fides tua te sal-
uum fecit. Et festiuidit: et se-
quebat illū magnificās de-
um. Et oīs plebs vtriusq; de-
dit laudē deo. *Pro viā i pu-
mis vel. Ad hñ⁹ā. Cec⁹ sede-
bat sec⁹ viā: clamabat mise-
rere mei fili dauid. *Ps. vi**

In primis ves. Ad magr an. Stans aut Iesus tulit cecū adduci ad se et ait illi/ quid vis faciā tibi/ dñe vt videam/ z Iesus ait illi/ respice fides tua te saluū fecit et p̄fessim vidit z sequebat illū magnificās deū. *Oratio* vt in primis ves. Beliq̄ vrs in dnica. lxx.

Quarta feria i capite ieiunij oia seruāt feriatē exceptis q̄ sequunt. Ad noct. *Cap. i. Ad thesalonicē. iij.*

Hec est voluntas deī iustificatio v̄a vt abstineatis vos a fornicatōe vt sciatynus q̄s v̄m suus vas possidere in iustificatione z honore. Deo gr̄as *Oratio.*

Deus cui pp̄tū est misereri sempz parcere suscipere deprecationē nr̄am z quos delictorū cathena constringit/ miseratio tue pietatis absoluat. Et fa' per do. *Ad laud. Ep. i. ad thes. iij.*

Denouocauit nos de' in imūditia sed i iustificationē i x̄po iesu dño nr̄o & adiutor. *Ad bñ' a. Cū* ieiunās nolite fieri sicut hypocrite tristes. *Oratio.*

Accedenob' dñe p̄sīdia militie ch̄stiane sanctis ichoare ieiunij: vt contra spiritales nequitas

pugnaturi cōtinētie munitur auxilijs. Et fa' per d. *Ad. iij. vj. z. tr. capla z orationes z ad vs. Ep. hac die et dieb' iud' sequētib' vt i iustis p̄uatis dieb' post dñicam et. v. ad vs. Spes mea. Ad m̄t a. Thesaurizate vobis thesauros i celoybi nec ergo nec tinea demolif. *Oratio.**

Besta dñe fidelib' tuis: vt ieiuniorū venerāda solētia et p̄grua pietate suscipiāt z securā deuotōe pcurāt. Et fa' p̄ d. *Quinta fer. ad bñ' an.* Dñe puer me' iacet palat' in domo z male torq̄tur: amē dico tibi ego veniā et curabo eū. *Oratio.*

Deus qui culpa offenderis z penitētia placaris preces pp̄ti tuis suppli caris pp̄ti respice: flagella tue iracūdie q̄ p̄ p̄ctis nostris mēmur auerte. Et fa' per d. *Ad m̄t an.* Dñe nō sum dign' vt ires sub tectū meū sed tñ dic verbo z sanabitur puer meus. *Oratio.*

Parce dñe parce pp̄lo tuo: vt dignis flagellationibus castigatus i tua miseratione respiret. Et fa' per dñm. *Sexta feria ad bñ' an.* Date dño persequentibus et calumniantibus

bus vos ut sitis filij p̄isvri
q̄ i celis est dicit dñs. **Pro.**

Inchoata ieiunia q̄s
dñe benigno favore
p̄fēte: vt observatiā quam
corp̄aliter exhibem⁹ mētib⁹
etiā sinceris exercere valea
m⁹. Et fa⁹ per d. **Ad m̄t̄ ā.**
Lū facis elemosynā nesciat
sinistra tua qd̄ faciat dexte

Quere ra tua. **Pro.**
Dñe pplm̄ tuum ⁊ ab
oib⁹ p̄ctis clemēter emūda:
qz nulla ei nocebit aduersi
tas si nulla dñef iūctas. Et
fa⁹ per. **Sabbō ad bñ ā.**
Tu aut̄ cū orauer⁹ itra i cu
biculūz clauso ostio ora pa
trē tuū. **Pro.** Preces nr̄as.
vt̄ i dñica. i. **Pr̄ia dñica**
xl. Ad. i. vs̄ an. Regnū tuū.
f. li. cū ref. cp. ij. ad corinth. ij.

Mortamur vos ne
inuacuū gr̄am dei
recipiatis? ait eni
t̄p̄e accepto exau
diuit̄e: ⁊ i die salut̄ adiui
te. Deo ḡ. **Paradisi por
tas. vt̄ itra. ij. h̄y.** Ex more
docti. **f. lxxij. s.** Angel⁹ suis
de⁹ m̄ adauit de te. Ut custo
diāt te in oib⁹ vijs tuis. **Ad**
m̄t̄ ān. Ecce nūc tēp⁹ acce
ptabile ecce nūc dies salut̄
tis i his ḡ dieb⁹ exhibeam⁹
nos sicut dei m̄stros i m̄sta

patiētia i vigilijs i ieiunijs
in charitate non ficta. **Pro.**

Deus q̄ eccl̄iam tuaz
ānua quadragesima
li observatiōe purificas p̄e
sta familie tue: vt quod a te
obtinere abstinendo nititur
hoc bonis operib⁹ exequat.
Et fa⁹ per d. **¶ Inuit.** Non
sit vobis vanū mane surge
re ante lucē. Quia promisit
dñs coronam vere vigilant̄
bus. **ps. Venite. h̄y.** Clarū
dec⁹ te. **fo. lxxij. In. j. noc. ā.**
¶ Ne eteni de die in diē q̄rit
et scire vias meas volūt. **¶**
dñicales bñi ā. Quare ieu
nauimus et nō aspexisti hu
milliaim⁹ aīas nostras? ne
scisti. **an. Frāge** esariēt̄ pa
nē tuū et egenos vagosqz in
duc in domū tuā. **¶** Scuto
cir cūdabit te veritas eius?
Nō timeb⁹ a timore noctur
no? **¶. i.** Ecce nūc t̄p̄us acce
ptabile ecce nūc dies salut̄
tis / om̄dem⁹ nos m̄t̄ p̄os
in multa patientia In ieu
nijs multis p̄ arma iustitie
virtutis dei. **¶** In oib⁹ exi
beam⁹ nos m̄t̄ p̄os sicut dei
ministros in multa patiētia
In te. **¶. ij.** Paradisi portas
aperiat nobis ieiunij tēpus
suscipiam⁹ illud orātes de
precātes. Et in die resurre

et̄ dñe cū dñe
per arma
commē
m̄la pati
em̄dem⁹
riēt̄ pecc
foccapari
mus sp̄ati
nre non
dñe et m̄
mus tibi
p̄ribus n̄
in iūctas
in Frāge
et egenos
m̄ tuā. Q
ne hūc tu
tuā iustitia
m̄dū op̄er
ne desper
no. i. ¶
exaudiet
ecce assu
puer⁹ ⁊
l̄m̄t̄ poss
In sp̄i bñi
perito fūse
sic fiat sa
t̄ fūcipia
n̄ dñe dñe
tere tuo n
m̄la a dñe
In ieiunio
faciliter
vō p̄e r̄ip
beroliat

et dicitis cū dñio gloriemur. **R.** Inuestibulū z altare plo
 per arma iustitie virtutis dei
 commēdem⁹ nosmetipsos in
 multa patientia. **At. R. iij.**
 Emēdem⁹ in meli⁹ qd̄ igno
 rāter peccauim⁹: ne subito
 p̄occupati die mortis quera
 mus sp̄atiū penitētie z time
 nire non possum⁹. Attende
 dñe et miserere qz peccau
 mus tibi. **R.** Peccauim⁹ cuz
 p̄ibus n̄ris iuste egimus
 iniquitatē fecim⁹. Attēde. **R.**
iiij. Frāge esuriētī panē tuū
 et egenos vagosqz iduc i do
 mū tuā. Tūc erūpet q̄si ma
 ne lumē tuū: z anteibit faciē
 tuā iustitia tua. **R.** Cū vider⁹
 nudū operi eū z carnē tuam
 ne desperet⁹. Tūc. **In. ij.**
noc. ā. Tūc iuocabis et dñs
 exaudiet clamabis et dicet
 ecce assum. **an.** Quis scit si
 p̄uertat z ignoscat de⁹: z re
 linq̄t post se b̄dictionē. **an.**
**In spū humilitatis z in aīo
 p̄trito suscipiamur dñe a te:
 z sic fiat sacrificiuz n̄rm vt a
 te suscipiat̄ hodie z placeat
 tibi dñe de⁹. **R.** Cadēt a la
 tere tuo mille: Et decem
 milia a dextris tuis. **R. v.**
**In ieiunio et fletu orabant
 sacerdotes dicētes. Parce
 dñe p̄cc̄o pp̄lo tuo: et ne des
 hereditatē tuā in p̄ditionē.****

R. Inuestibulū z altare plo
 rabant sacerdotes dicētes.
 Parce. **R. v.** In oibus ex
 hibeamus nos sicut dei mi
 nistros i multa patiētia. **At**
 nō vituperet ministeriū no
 strū. **R.** Ecce nūc t̄ps acce
 prabile ecce nūc dies salu
 tis nemini dātes vllā offen
 sionē. **At non. R. vi.** Abscō
 dite elemosynā in sinu pau
 peris et ip̄a orabit p̄ vobz
 ad dñz. **R.** sicut aqua extin
 guit ignē ita elemosyna ex
 tinguit peccatū. **R.** Honora
 dñm de tua substātia et de
 p̄mittis frugū tuaz da pau
 perib⁹. Quia sicut. **R. viij.**
 Scapulis suis obūbrabit ti
 bi dñs: z sub p̄nis ei⁹ spera
 bis. Scuto circūdabit te ve
 ritas eius. **R.** Angelis suis
 de⁹ mādauit de te: vt custo
 diat te i oib⁹ vijs tuis. **Scu**
to. In. iij. noc. ā. Ies⁹ autē
 cū ieiunasset q̄draginta die
 bus et q̄draginta noctibus
 postea esuriit. **Lati.** Dedu
 cāt oculi. **fo. lxxij. R.** Clama
 bit ad me z exaudia eū: Cū
 ip̄o sum i tribulatiōe. **R. ix.**
 Derelinquat imp⁹ viā suaz
 et vir iniqu⁹ cogitatiōes su
 as: z reuertat ad dñz et mi
 sererebit ei⁹. **R.** benign⁹ m̄
 sericors ē p̄stabilis sup̄ ma
 i. iij.

Uita dñs de^o nr. **R.** Ad vult
mortē peccator: sed vt puer
taket viuat. **Q.** Beni. **R. i.**
Tribularer si nescire misē
ricordias tuas dñe: tu dixi
sti nolo mortē peccatoris sz
vt puer taf viuat. Qui cha
nancā et publicanū vocasti
ad penitentiā. **R.** Et petrū la
chrymantē suscepisti miseri
cors dñe. **Qui.** **R. xi.** Ange
lus suus mādauit de te vt cu
stodiant te in oib⁹ vijs tuis.
In manib⁹ portabunt te ne
vnq^o offēdas ad lapidē pedē
tuū. **R.** Sup aspide et basili
scū ābulabis et cōculcabis
leonē et diacōnē. In manu.

R. xi. Duct⁹ est iel⁹ in deser
tū a spū vt tētare^t a diabo
lo. Et accedēs tētor: dixit
ei: si filius dei es dic vt lapi
des isti panes fiāt. **R.** Et cū
ieiunasset q̄dragita dieb⁹ et
q̄dragita nocib⁹ postea esu
riit. **Et. i. Ser. bñi le pape**

Licet nobis dilectiss
mi appropiquāte fe
stinitate paschali ieiunium
quadagesime a p̄e legitimi
t̄pis curs⁹ idicet: cohortatio
tñ etiā nr̄i sermōis adhibē
da ē: q̄ auxiliāte dño nec in
utilis sit pigr⁹ nec ociosa de
uotia. **R.** Nā cū oēm obfusa
tiā nr̄as ratio istoz diez po

scat auger⁹ nemo ē vt p̄sido
de vob⁹ q̄ se ad op⁹ horū nō
gaudeat ictari. Natura enī
nr̄a adhuc manēte morali
tate mutabil⁹: etiā si ad sum
ma q̄q⁹ virtū studia p̄ueha
tur: sp̄ tñ sicut p̄t h̄re q̄ rect
dat: ita p̄t habere q̄ crescat.

Et hec est p̄fectoz **R.** a iu
stitia vt nūq^o p̄sumant se esse
p̄fectos: ne ab itinēz noduz
finitū itētiōe cessātes ibi ic
dāt deficiēdi periculū: vbi p̄
ficiēdi deposuerit a p̄p̄tū.

Quia ḡ nemo nr̄z. **R. xi.**
dilectissimi tā p̄fect⁹
z sc̄tus ē vt p̄fectoz factioz
qz eē nō possit: oēs simul sine
differentia graduum sine di
sc̄retōe mentoz ab his i q̄
peruenim⁹ in ea q̄ nodū app
hendim⁹ pia auiditate cur
ram⁹: z ad mensurā p̄suetu
dinis nr̄e: necessarijs aliqd
addam⁹ augmētis. **R.** Parū
em̄ religios⁹ alio tpe demon
strat⁹ q̄ in his dieb⁹ non reli
giosior inuentur. **Lecl. iii.**

Uade opportune auri
bus nr̄is lecto apli
ce p̄dicatiōis isonut dicēs
Ecce nūc tēpus a ceptabi
le: ecce nūc dies salutis.

Quid enī acceptus hoc
tpe: Quid salubr⁹ his die
bus: i q̄b⁹ vtijs bellū idic

z oim virtutū pfectū augetur:
Semp qdē tibi o aīa xpīa
 navigilandū zra salutē tue
 aduersariū fuit: ne vll' pate
 ret loc' tētatoz: s' iudicis: s' mō
 tibi maior cautio et sollicitu
 or ē assumenda prudētia: qsi
 idē host' acriore seuit iuidia

Hanc em̄ in toto **L.iii.**
 mūdo prās ei antiq'
 dñationis auferit: z inume
 ra illi captiuitatis vasa rāpi
 unt. **B**enūciatur atrocissi
 mo pcedoni a ppl'is oim na
 tionū oimqz linguarū: z nul
 lū taz gen' hoim repitur qd
 nō tam tyrānicis legib' relu
 ctes: dū p oēs fines terrarū
 regenerāda in xpo multoziū
 miliū milia preparant: z ap
 propinquāte noue creature
 ortu: s' pital' neq'tia ab his
 quos possidebat extruditur

Hem̄t ergo ex: **Ec. v.**
 spoliati host' impi' fu
 roz: z nouū querit lucrū: qz
 ius pdidit antiquū. Captat
 idē fessus z peruigil si quas
 reperiat oues a sac' gregi
 bus negligētib' euagates: s'
 q's p pclūia voluptatū et p
 denēra luxurie i diuersa
 mox' iducat. Inflāmat taz
 qz tras/ nutrit odia: acuit eu
 pditates: irritat z tūctiam:
 incitat gulā. Quē ei tētare

nō audeat: q nec ab ipō dño
 nro iesu xpo conat' sine frau
 dis abstinit. Nā sicut euā
 gelica patefecit hystoria cū
 saluator n' post quadragin
 ta dierū noctiūqz ieiuniū: s'
 firmitat' nre in se recepisset
 esuriē: gaul' diabol' signūz
 se i eo passibilis atqz mortā
 lis iuēnisse nature vt explo
 raret potētā quā timebat: si
 filius dei inqt es die vt lapt
 des isti panes fiant. **Lecc. vi**

Pterat vt itaqz istud op's
 z faele erat vt ad crea
 tois imperiū i quā tuberet
 speciē cuiuslibet generis na
 tura trāsiret: sicut cū voluit
 i cōiūio nuptiarū aquā mu
 tauit i vinū. S; hoc mag' sa
 lutifer: dispēsatiōib' g'ruē
 bat: vt neq'ssimi host' astu
 tia nō potētia deitatis: s' hūi
 litat' mysterio viceret. Denē
 qz fugato diabolo z oib' ar
 tib' callidit tētatoz elisis: ac
 cesset āgeli z ministrabant

Anfung' ei. **L. l. vii**
 dant' igit' filij diaboli
 atqz discipli q replēt' i spira
 tiōe viperea simplices qsqz
 decipiūt negātes i xpo vtrā
 qverā eē naturā: dū aut det
 tarē hoie aut hoies deitate
 spoliāt: cū vni' t'p'is gemio
 documētovtrāqz falsitas sit
 l. iiii.

perēpta: qz z p fame corpis
 pfecta humanitas: z per fa-
 mulātes angelos demōstra-
 ta est manifesta diuinitas.
 Qz q̄ dilectissimi sicut redē
 ptōz nri in mysterio edocti su-
 mus nō i solo pane uiuit ho-
 mo: s; nō i oi vbo dei: p̄opta
 deuotiōe z alacri fide susci-
 piam? solēne ieiuniū nō i ste-
 rili iedta quā plerūq; z im-
 becillitas corpis z auaricie
 morib; iudicū: s; i larga be-
 niuolētia celebrādū: vt sim?
 de illis de qb; ipa vitas di-
 cit. Beati q̄ esuriūt et sitiūt
 iustitiā: qm̄ ipi saturabūtur
Delitie nō **Lu. l. viii**
 stre sint opa pietatē:
 z illis cibis q̄ nos ad eterni-
 tatē nutriāt impleamur. Le-
 temur in refectiōibus pau-
 perū q̄s impēdia nra satia-
 uerūt: iocūdemur i vesutu
 eozū quozū nuditatez indu-
 mētis necessarijs teperim?
 Senuāt humanitatē nram
 egritudines decubētū: ibe-
 cillitates debilituz: labores
 exulū: destitutio pupillorū:
 z desolatarū lamēta vidua-
 rū: i qb; iuuadis nemo est q̄
 nō aliquā possit exeq̄ beni-
 uolēte portionē. Null' enim;
 paruus est celsus cui magn'
 est anim' nec de reifamilia

ris nō depēdet mēsurā pie-
 ratē. Maiora q̄dē sūt impē-
 dia diuitū z minora medio-
 crū: s; nō discrepat fructus
 opey: vbi nō distat affect'
 operātū. **L. ix. Lec. scilicet euā-
 gelij in mattheū. Cap. iiii.**

In il. tpe: Duct' ē iel'
 i desertū a spū: vt ten-
 taref a diabolo. Et cum te-
 tinasset q̄draginta dieb' et
 q̄dragita noctibus: postea
 esuriēt. Et rel. **Homelia bti
 gregoriū pape' de eadē lec.**

Dubitari a q̄busdā solet a
 q̄ spū sit iel' duct' in desertū:
 p̄pt hoc q̄ subdit' assūpsit
 eū diabol' in sc̄tām ciuitatē:
 et rur' assūpsit eū i mōtē
 excelsum. S; de z absq; vl-
 la q̄stōe cōuenient' accipit
 vt a spū sc̄to i desertuz duct'
 credat: vt illuc eū su' spūs
 duceret: vbi hūc ad tētandū
 spiritus malign' inueniret.

Sz ecce cū dicit' de' ho-
 mo vel i excelsum mōtē vel
 in sc̄tām ciuitatē a diabolo
 assūpt' mens refugit: hu-
 mane hoc audire aures ex-
 pauescūt. Que tñ nō esse in-
 credibilia cognoscim': si in
 illo z alia facta p̄sem' **L. z.**

Aerte iniquoz oīz dia-
 bol' caput est: z hui'
 capitū membra sunt omnes

iniqui. An non diaboli membra
fuit pila? An non diaboli
membra iudei psequentes? et mi-
lites crucifigentes fuerunt?
Quid ergo miri si se ab illo
pmisit i morte duci? q se pu-
lit etia a membris illius cruci-
figi? **N**o est ergo idignuz
redemptou nostro q tetari vo-
luit? q venerat occidi. Iustu
q ppe erat vt sic tetationes
nostras suis tetationib? vin-
ceret? sicut morte nr amvene-
rat sua morte supare. **Lc.**

Sed sciendu no: **sc. xj.**
bis est q: trib? modis
tetatio agit? suggestione de-
lectatioe/ consensu. Et nos
cu tetamur plerūq in dele-
ctatioe aut etia in consensu la-
bimur? q: ex carnis pctō p-
pagati in nobis ipis etia ge-
rim? vnde certamia tolere
mus. Deus vō q in vterovir-
ginis incarnat? i mūdū sine
pctō venerat? nihil in semet-
ipso p radictiois tolerabat
Tetari em̄ per suggestionē
portuit? sed ei? mēte pcti de-
lectatio non momordit: atq
ideo oīs illa diabolica teta-
tio for? nō int? fuit. **Lc. p. xij.**

Sed si ipm ordinē teta-
tiois eius aspiciamus?
pensamus quāta magnitu-
dine nos a tetatione libera-

mur. Antiqu? hostis contra
primū hoīem parētē nr̄ m̄ tri-
trib? se tetationib? erexit qz
hūc videlicet gula: vana glia
et auaricia tentauit? sed te-
tando superauit: qz sibi euz
per consensuz subdidit. Ex gu-
la nāq tentauit? cū abū lu-
gim vetiti ondit: atq ad cō-
edēdum suavit. Ex vana autē
glia tetauit cū diceret erit?
sicut dicit? ex puectu auari-
cie tentauit cū diceret: scie-
tes bonūz malū. Auaricia
em̄ nō solū pecunie ē: s; etia
altitudinis. Recte em̄ auari-
cia dicit? cū supramodum
sublimitas ambit. Si ei nō
ad auariciā honoris rapina
ptneret? nequaq paul? de-
vigenito filio diceret. Nō
rapinam arbitrat? est eē se
equalē deo. In hoc q diabo-
lus parentē nr̄ m̄ ad supbiaz
traxit? quo eū ad auariciam
sublimitatis excitauit. S; z
quib? modis primū hominē
strauit? eisdem modis scōo
hoī tetato succubuit. **Seqn-
tia. s. euā? p̄m matth. Ca. iiii.**

In illo tpe? Duct? ē ie-
sus i desertū a spū: vt
tentaret a diabolo. Et cū ie-
iunasset quadraginta dieb?
z quadraginta noctib?: post-
ea esuriit. Et accedēs teta-

tor: dixit ei. Si fili⁹ dei es: dic vt lapides isti panes fiat. Qui respondens dixit. Scriptu^m est. Non in solo pane viuit homo: sz in oi⁹ vbo qd⁹ p^{ro}cedit de ore dei. Tūc assumpsit eū diabol⁹ in scām ciuitatē et statuit eū supra pīna culū tēplⁱ: et dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte te deorsū. Scriptu^m est enī: qd⁹ angelis suis mādauit de te: et in manib⁹ tolent te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Aut illi ielus rursū. Scriptu^m ē. Nō tētabis dñz deū tuū. Itēz assumpsit eū diabol⁹ in mōtē excelsū valde: et ostēdit illi oīa regna mūdi et gloriāz eorū: et dixit illi. Hec oīa tibi dabo: si cadēs adoraueris me. Tūc dixit ei iel⁹. Vade sathanas. Scriptu^m est enim dñz deū tuū adorabz et illi soli fuites. Tūc reliq̄t eū diabol⁹: et ecce āgeli accesserūt: et ministrabāt ei. *Am. Dy.* De⁹ q^{ue} ecclīaz. *vis i primis ves. ad lau. ā.* Cor mūdum crea i me de⁹ spm rectū inoua in viscerib⁹ meis. *p. l. Ad ferere mei. fo. rou. Ep. apo. Emor: esto vñ. (cal. ij)*

Mexcideris: age penitentiā et p̄ma opa fac: dicit p̄imus et nouissim⁹. *Part-*

cipē me fac de⁹ oīm timētū te. Et custodiētū mandata tua. *Aspice i me et misere mei: s̄bz iudiciū dīlgētium nomē tuū. Et custo. h⁹.* Tu di benigne. *fo. lxiij. v.* Dñe refugiū fact⁹ es nob⁹. Tu genera tōe et p̄gentē. *Ad bñ. ā.* Duct⁹ ē iel⁹ in desertū a spū vt tentaret a diabolo et cū ieiunasset q̄dragita diebus et quadragita noctib⁹: postea esuriit. *Dy. De⁹ q^{ue} ecclīa. Ad. i. ā.* Dñz deum tuū adorabz: illi soli fuites. *Ep. Dñe misere. fo. xliij. v.* In hac hora. *Ad. iij. ā.* Iesus autē cum ieiunasset quadraginta dieb⁹ et quadraginta noctibus postea esuriit. *Lpm. et orō. vis i primis ves.* *Scuto cir. Ad. v. ā.* Uade sathanas nō tētabis dñz deum tuum. *Lap. etate. iv.*

Querite dñm dux issue niri pōt: inuocate euz dū ppe est. *Cap. etate. iij.*

DA nobis q̄s om⁹ onipotēs de⁹ etne promissōis gaudia q̄rere: q̄si ta citi⁹ iucire. Et fa: p do. *Ad. ix. ā.* Reliq̄t eū tētor: et accesserūt angeli et ministrabāt ei. *Lap. etate. lviij.*

Erange esurienti panē tuum et egenos va

golos induc in domū tuam
cū uideris nudū operi eū: et
carne tuā ne despereris. **Oratio.**
Clamabit ad me. **Oratio.**

Quā tuas dñe misas cō:
sequamur? fac nos to
to corde tibi eē deuotos. Et
fa? per dñm. **Ad uel. an.**
Sede a dextris. Cap. hy.

**Et oratio vitis in pumisve
speris. P.** Ab omni uia ma
la phibui pedes meos. Ut
custodiam mandata tua do
mine. **A** iudicijs tuis non
declinaui quia tu legem po
suisti mihi. Et custodiā. **Ad
mag. a.** Non in solo pane ui
uit homo: sed in omni uerbo
dei. **Quatuor diebus. In
uitationū.** Non sit uobis uanū
nū Surgere aū lucē. **Ac
nite. l. hy.** **Clarū de. f. l. xiiij.**
**āne et pi. feriales. Scuto
circū. vitis. Beia. tria p. ordi
ne de p. uice precedente. In
ij. noctur. ane. de psalterio.
Cap. ij. ad corinthios. vj.**

In omnib? exhibeam?
nosmetipsos sicut dei
mūltifros? in multa patien
tia. **Ladent a. Oratio.**
Deus cui propriū est
misereri semp? et par
cere: suscipe deprecationē
nostrā: et quos delictorū ca
thēna constringit miseratio

tuę pietat? absoluat. Et fa?
per dñs. **Ad laudes an. fe
riales cum pis suis. Cap. ij.**

Ecce nūc (ad cor. ij.)
tps acceptabile ecce
nūc dies salutis: nemini dā
tes uillam offensionē: ut nō
uiperecerit ministeriū nī m
P. hy. et **de quolibet do.
precedente. Ad bñ. an. et ora
tio singulis diebus ppriate
patet infra. Ad. j. a. Alio
ego dicit dñs nolo mortem
pctōis s? u? magis puerta
tur r? uat. **Ep. Pacē et ox.
Dñe deus. cc. Ad. iij. an.
Aduenerūt nob? dies pñe
ad redimēda pctā ad saluā
das animas. Cap. e. f. a. i. ij.****

Luamini mūdi esto:
te auferte malū cogi
tationū v? af ab oculis me
is: desicite agere puer: ds
scite bñfacē: dicit dñs ops.
Deo g. Scuto circū. ox.

Eraudi q̄s dñe gemi
tū ppli supplicātis: ut
q̄ de meritoꝝ q̄itate diffidi
mus nō iudiciū s? miam sen
tiam? Et fa? per dñm. **Ad
vj. an. Comēdemus nosmet
ipsos i multa paciētia: i tei
uñs inultis p arma iustitie.**

Quam auer (cp. eze. viij)
terit se imp? ab ipe
tate sua quā opatus est: se

cerit iudiciū r iustitiaz: ipse
aiam suā uinificabit. **La-**

Aaudi q̄s dēt a. **or.**
dñe supplicū preces
r p̄sentū tibi parce pctis:
vt pariter indulgentiā nob̄
tribuas benign⁹ et pacē. Et
fa: per do. **¶ Ad. ix. ā.** Per

arma iustitie stutis dei cō-
mēdem⁹ nosmetip̄os i mul-
ta patientia. **Ep̄. Daniel. ix.**

Dñe in iustificatiōni-
bus nostris prosterni-
mus p̄ces añ faciē tuā dñe:
sed in miseratiōib⁹ tuis mul-
tis. **¶ Clamabit ad. v. r̄. or.**

Deus q̄ iuste irascer⁹ r
clemēter ignoscas af-
flicti pp̄li lachrymas respi-
ce: irā tue indignatiōis quā
iuste meremur pp̄titiat⁹ auer-
te. Et fa: per dñm. **¶ Ad**

ref. ā. ne. p̄. feria. R. h̄. r̄. et
¶. de qualibet dñica p̄ce
dente. Ep̄. Eliae. 10.

Dereliquat impi⁹ viā
suā r vir iniquus cogitatio-
nes suas: r reuertat ad dñm
r miserebit eius: r ad decum
n̄m qm̄ multus est ad igno-
scēdū. Deo gr̄as. **Ad mag.**

ā. r oro singulis dieb⁹ p̄o
quia. ¶ Scōa fer. ad bñ. ā.
Venite bñdicti p̄ris mei p̄-
cipite regnū q̄d vobis para-
tū est ab origine mūdi. **Or.**

Qnuerte nos de⁹ sa-
lutaris nr̄: vt ieiunū
nobis quadragesimale p̄o
ficiat: mētes nr̄as celestib⁹
istruē disciplinis. Et fa: p̄ d.
Ad mag. ā. **¶** Vni ex mini-
mis meis fecistis mibi pec-
stis dicit dominus. **Oratio.**

Abolue q̄s dñe nr̄ox
vicula pctōr: r q̄cqd
p̄o eis meremur pp̄titiatus
auerte. Et fa: p̄. **¶ Tertius**

fer. Ad bñ. ā. Intrauit ies⁹
i tēplū dei r eiciebat oēs vē-
dētes r emētes: r mēsas nū-
mularior r cathedras ven-
dētū colūbas euertit. **or.**

Respice dñe familias
tuā r p̄sta: vt apud te
mens nr̄a tuo desiderio ful-
geat: q̄ se carnis maceratio-
ne castigat. Et fa: per do.
Ad m̄gr ā. Domus mea do-
mus orōnis vocabitur. **or.**

Ascēdāt ad te dñe p̄-
ces nostrē: r ab eccle-
sia tua cunctā repelle neq̄ti-
am. Et fa: per. **¶ Quarta**
feria ad bñ. ā. n̄. Generatio
hec praua r p̄uersa signū
q̄rit: et signū nō dabit ei nisi
signū ione p̄phete. **Oratio.**

Preces nostras q̄s do-
mine clemēter exaudi
r p̄tra cūcta nob̄ aduersan-
tia dexterā tue maiestat⁹ ex

tēde. Et fa^r per d. **Ad m̄t̄ an.** Sicut fuit ionas in ventre ceti trib^{us} dieb^{us} et tribus noctib^{us} ita erit filius hominis in corde terre. **Oratio.**

Mentes n̄ras q̄s d̄omi ne lūme tue claritat^{is} illustra. vt videre possim^{us} q̄ agenda sunt/ et q̄ recta sunt agere valeam^{us}. Et fa^r per.

Quinta ter. ad bñ^{am} an. Si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatē et veritas liberabit vos. **Oratio.**

De uotionē ppli tui q̄ sum^{us} d̄nie benign^{us} ite de/ vt q̄ p̄ abstinentiā mace rant in corpe p̄ fructū boni operis reficiātur in mente. Et fa^r per do. **Ad m̄t̄ an.**

Ego enī a deo p̄cessi et ueni neq̄ enī a me ip̄o ueniss^{et} pater me^{us} ille me misit. **Oratio.**

A nobis q̄s omnipotens deus eterne promissionis gaudia querere: et q̄sita citi^{us} iuente. Et fa^r per do. **Sexta fes. ad bñ^{am} an.**

Angelus d̄ni descendebat de celo/ mouebatur aqua et sanabatur vnus. **Oratio.**

Esto d̄nie ppitius plebi tue: et quā tibi fact^{us} esse deuotā/ benigno refoue miserat^{us} auxilio. Et fa^r per

do. **Ad m̄t̄ an.** D̄nie nō habeo hoies vt cū mota fuerit aq̄ mittat me i piscinā. **Oratio.**

Audite nos misericordes: et mētib^{us} nostris gr̄e tue lumē ostende. Et fa^r per. **Sabbō ad bñ^{am} an.** Assūpsit ies^{us} discipulos suos et ascendit i mōtē trāsfigg^{eratus} est ante eos. **Oratio.**

Dispulū tuū q̄s d̄nie p̄piti^{us} respice/ atq̄ ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Et fa^r p̄ do.

Sc̄ba dñica. xl. Ad ves. sup pos a. Regnum tuum. **f. li. cū ref. cp. i. ad tessa. iij.**

Regam^{us} vos et obsecram^{us} in d̄no iesu vt quēadmodū accepistis a nob^{is} quō

vos oporteat ābulare: placere deo sicut et ābularis^{is} vt abundetis magis. Deo. **R.**

Ecce odor. vt **intra. ij. lxx. et v. vrs dñica precedere. Ad m̄t̄ a.** Visionē quā uidi^{ssis} ne

ignit^{us} dixerit^{is} donec a mortuis resurgat fili^{us} hois. **Oratio.**

Deus q̄ sp̄spicis oī nos uirtute destitui iter^{is} exteriorib^{us} custodi^{is} vt ab oīb^{us} aduersitatib^{us} muniamur in corpe/ et a prauis cogitationib^{us} mūdēmur in mēte. Et fa^r per do. **Inuitat. Q̄m̄**

deus magnus dñs. **Et rex magnus sup omnes deos. ps. Venite. ps. alle. p. r. v. s̄ dominica precedente. R. i.**
Tolle arma tua pharetras et arcus affer de venatione tuavt comedas. Et bñdicat tibi aia mea. ps. Lūqz vena tu aliqd attuleris fac mihi inde pulmentū vt comedā. Et be. R. 3. i. Ecce odor filij mei sicut odor agri plēi quē benedixit dñs. Crescere te faciat deus meus sicut arenā maris / r donet tibi de rore eeli bñdictionem. **Qui maledixerit tibi sit ille male dicit r q̄ benedixerit tibi bñdictionibz repleat. Crescere. R. iii.** Det tibi deus de rore celi r de pinguedine terre abundantā / seruiant tibi tribus ppli. **Esto dñs fratru tuor. Et incuruent aū te filij mris tue. Esto. R. 3. iij.** Dñs iret iacob de bersabeez pergeret arā locut⁹ est ei deus dicēs. Terrā in qua dormis tibi dabo r semini tuo. **Edificauit ibi iacob ex lapidibus altare in honorem dñi fundēs oleū desup r bñdixit ei de dicens. Terraz. Gn. ij. no. an. r. v. s̄ i pri ma dñica R. v.** Dñs exiret iacob de terra sua vidit glori-

am dei r ait q̄ terribilis est locus iste. Non est hic aliud nisi domus dei r porta celli. **Uere dñs est in loco isto. Si dñs de⁹ meus fuerit mecū in via ista p̄ quam ego ābulor custodierit me r dederit mihi panē ad edēdū r vestimētū q̄ optar r reuocauerit me cū salute. Erit mihi dñs i refugiū r lapis iste in signum. Surgēs mane iacob tulit lapidēz erepit in titulū fundēsqz oleū desup dixit. Erit mihi. R. vii.** Erit mihi domin⁹ in dei et lapis iste quē erepit in titulū vocabit domus dei et de vniuersis q̄ dederis mihi. Decimas et hostias pacificas offeraz tibi. **Si dñs de⁹ me⁹ fuerit mecū in via ista per quas ego ābulo et custodierit me decimas et. R. viii.** Adinor sum cūctis miseratiōibz tuis dñe de⁹ abrahā in baculo meo trāsiui iordanem istū / et nūc cum duabus turmis regredior. Libera me dñe de manibz esau fratris mei. **Tu dixisti q̄ mihi benefacerēs r dilatares semē meū sicut arenā maris. Libera me. Gn. iij. no. an. dñs sum ad oues q̄ perie**

fiant dom^o israel dicit dñs.

Lanicū. Deducant oculi.

so. lviij. v. ii. Erant iacob

z dixit dñe q̄ dixisti mihi re-

uertere in terram natiuita-

tis tue. Erue me de manu

fratris mei quia valde eum

timeo. **62.** Deus in cuius cō-

spectu ambulauerunt p̄ses

mei / domine qui pacis me-

a iuuentute mea. Erue me.

R. r. Dixit angel⁹ ad iacob

Dimitte me auroza est / rñ-

dit ei non dimittā te nisi be-

nedixeris mihi z benedixerit

eum in eodem loco. **63.** Ecce

vir luctabat cum iacob vsqz

mane z cum vidisset q̄ eum

superare nō posset dixit ad

eū Dimitte. **R. xi.** Audi vo-

minū facie ad facie. Et sal-

ua facta est aīa mea. **64.** Et

dixit mihi nequaqz vltra vo-

caberis iacob sed israel erit

nomē tuū. Et salua. **R. 3. iij.**

Pater peccauit in celum et

coram te iā nō sum dignus

vocari filius tuus. Fac me

sicut vnum de mercenarijs

tuis. **65.** Quāti mercenarij

in domo patris mei abūdāt

panibus / ego autē hic fame

pereo / surgā z ibo ad p̄rem

meū dicā ei. Fac. **L. cō. j.**

Ex tractatu bñi abrosij epi

scopide p̄faciacob z esau

Est autē esau vir

gnarus venādi et hō

agricola iacob autē simplex

habitabat in tabernaculis.

Fit esau vir gnar⁹ venandi:

qz iudaic⁹ popul⁹ oēs sciē-

tie sue vires exteriorū occu-

patione ip̄alium acq̄sitione

sumit: habēs in venādo ar-

cum insidiandi z volaticam

sagittam fallendi: nec pensū

habet quem insidiando fal-

lar vel fallendo feriat: dum

modo quod concupiscit tru-

culentus venator acquirat.

Fit et hō agricola: q̄a idē

pp̄us quāto exteriorū inco-

lit: tāto interiora sua incul-

ta dereliquit. **L. u. Lectio. ij.**

Iacob simplex habita-

bat i tabernaculis: qz

nimirum omnes quia curis

exterioribus feriantur: sim-

plices in cogitatione et in-

nocentis cōscientie habita-

tōe demorant. **E.** In taber-

naculis vel in domo habita-

re est intra mētis secreta se-

ip̄sos colligere z nequaqz ex-

terius per carnaliū volupta-

tum desideria spargere: ne

dū ad multa foras īhabitāt

a seip̄s intus alienatis mē-

tibus recedāt. Beata ergo

simplicitas a viri venatoris

feritate z hōis agricole oc-

eupatione segregata: man-
suetudinis et patientie pre-
mio est donada. **Lectio.iiij.**

Quid horum quod ad meritum
beatitudinis spectat
defuit sancto iacob: Qui tan-
tum abfuit ab ipiorum confor-
tio: ut ex eo fidelis populus no-
men acciperet: israel dicitur
eo quod eius mentis interne ocu-
lis intraretur peccati abstru-
nes: a luxurie ois ebrietate
sobrius. **¶** Adone pulchre et
vere de hoc dictum est: quod fru-
ctum suum dabit in tempore suo: de quo
dictum est: ecce odor filii mei
sicut odor agri pleni cui be-
nedixit dominus. **Lectio.iiij.**

Quod enim perfectum in omni
flore virtutum: et sacre
benedictionis et celestis sapie-
tie redolebat gratiam. **¶** Ipse
est ager quem benedixit dominus non
iste frenus adhuc horridus syl-
uis et sentibus: icium frumen-
tis et inutilis vitibus: sed ager
ille de quo dominus ait. Species
agri mecum est. **¶** In hoc agro
vua illa reperit: que expressa sa-
guinem suum fudit: et mundum di-
luit. In hoc agro est ficus il-
la sub qua sancti requiescunt: spiritus
talibus gratie suavitate recrea-
ti. **¶** In hoc agro est oliua
illa fructuera: duntaxat fluens
pacis unguentum. In hoc agro

florent malogranata: que plu-
rimos fructus vno fidei mu-
nimine pretergunt: et quodam fo-
uet charitatis amplexi. **sc. v.**

Huius agri fructus re-
dolebat sanctus iacob:
quod dulcis et suavis virtutum spi-
rabat gratiam: mittis patientia
continens parcimonia: quod ci-
bum sibi paratum non expeti-
uit sed petenti fratri sine dilata-
tione concessit: a quo primogenitum
dignitate et primatum benedi-
ctionis accepit: ysaac dilige-
bat esau eo quod de venationibus
ei: vesceret: sed rebecca di-
ligebat iacob. Accipe bonum
certamen inter parentes. Ad-
deserebat affectum: pro iudici-
um: misericordia circa iuniorum tenera
pietate pedebat: pro circa se-
niorum nature honorificentiam
seruabat. **Lu. Lectio. vi.**

Sed pio affectu ysaac
propietate facta rebecca cer-
tabat: vixit tamen ille qui prefe-
bat ora culovi dictum est ma-
ior: seruiet minori: vixit agri-
litas tarditate. Dum alterve
natu aspero perdam quirit agre-
stia hic mittit cibos morum: hic
domestica: gratiam: hic tenere
mansuetudinis: pietatis pio
propietate dulces epulas ministra-
uit: ysaac maioris filii vena-
tione vescebat: occupavit: sed illo

tardante minorē rebecca
supposuit: q̄ dū iudaic⁹ po-
pul⁹ iustitiā ex opib⁹ p legis
cerimōias q̄rit / gētilē popu-
lū ad iustitiā q̄ ex fide est mī-
gr̄a introduxit: vt oipotētī
p̄ri cibū boni opis offerret:
z bñdictiones maioris fr̄is
acciperet. Qui eosdē cibos
ex domesticis aialib⁹ p̄bu-
it: q̄ de exterioribus sacrifi-
cijs deo placere nō q̄rens:
p̄vocē p̄phete dicit. In me
sunt de⁹ vota tua: q̄ reddaz
laudatiōes tibi. Lu. *lc. vii.*

Alccepit iacob stolam
fr̄is sui q̄ senili p̄sta-
bat sapientia: et ideo iunior
frater seniorē exiit: q̄a fidei
dignitate p̄minuit. Hāc sto-
lā in tipo sc̄tē eccl̄ie rebec-
ca p̄tulit: dedit filio iuniori
stolā videlicet veteris testa-
menti / stolā illā dauidicā re-
galē / stolā p̄pheticā z sacer-
dotalē: z dedit p̄plo xp̄iano
q̄v̄ti amictus sc̄ret accepto:
q̄ iudaicus p̄pls eū sine vsu
habebat: z p̄prios nesciebat
ornatus. Lu. *Lectio. viij.*

Alccebat hec stola in
vmbra legis abiecta
z neglecta: obscurabat tene-
brosa impietas: caligine ob-
soleta: nec in angusto corde
iudaici p̄pli latius poterat

explicari. In dicit eā xp̄ian⁹
p̄pls z refulsit: illuminauit
eā sue fidei claritate z pioz
luce factorū: z p̄ totū orbem
reluxit. Agnouit ysaac no-
tū odorē sui ḡnūs: recogno-
uit stolā scripture veteris: s̄z
vocē plebis veteris non re-
cognouit. Hānet etenī ho-
dieq̄ eadē stola: sed p̄pli de-
uotionis canora p̄fessioe cā-
didata. H̄n z merito dicitur
vor quidē vor iacob est: ma-
nus autē manus sunt e saū. Lu.
lc. ix. 2. cō. s. euāgē. fm mat.

In illo t̄p̄e. *Cap. xvij.*
Egress⁹ iesus secessit
in partes tyri z sydonis. Et
ecce mulier chanaanica a fini-
b⁹ illis egressa: clamauit dī-
cēs ei. Misere mei dñe fi-
li dauid: filia mea male a de-
monio vexat. Et re. *homel.*
venera. bede p̄bri. de ea. lc.

In lectiōe sancti euangelij
q̄ modo nobis lecta est fr̄es
charissimi audiuim⁹ magnā
mulieris fidē / patientiā / con-
stantiā z humilitatē: cui⁹ eo
magis est ammirāda mētis
deuotio / quo ip̄a quidē v̄po-
te gētilis a diuinorū eloq̄o-
rum erat fundit⁹ segregata
doctrinis: nec tū illis quas
eadē eloq̄a predicāt est p̄u-
uata: vt tū. **H**abet nāq̄
k. j.

magnā fidei perfectionē ⁊ q̄ pietatem saluatoris implo-
rās ait. **M**isere mei dñe fili
dauid. Cum enī eundē dñm
quē filiū dauid appellat⁹ pa-
ter pfecto q̄ vez hūc hoies
vez credit ⁊ deū. **Tu. sc. x.**

Quapro filio rogans
non illā secum addu-
cit/non deus ad eum venire
precatur. **S**tat aptissime q̄ eū
dño salutē posse dare p̄dit:
cui⁹ presentīā corpis nullaz
requirit. **S**edz in hoc q̄ eū
post multas lachrymas tā
dem pstrata adorat dicens/
dñe adiuua me: neq̄ se de
ei⁹ diuina maiestate docet
ābiguā? cui⁹ adorādā vt dei
didicit esse potentiā. **H**abet
patētie virtutē nō exiguā ⁊ q̄
dño ad primā petitionē ei⁹
nō r̄idētes bñ nequaquā pre-
cib⁹ cessat: sed ā pliori istātia
auxiliū qd̄ ceperat pietatis
eius iplozat. **Tu. Lectio. xi.**

Respondere autem il-
li differt dñs: nō quia
misericos medic⁹ miserozū
pces despicit de q̄ facillime
scriptū ē/ desiderīū pauper
exaudiunt dñs: s̄ vt p̄seuerā
tiā mulier⁹ nobis semp̄ imi-
tabilē demonstraret: q̄ quo
magis p̄tempta videbatur
a dño: eo ardent⁹ ceptis p-

stabat in precib⁹. **R**espōde-
re differt vt discipulozū q̄s
suozum ai os misericordies
redderet/ qui quasi hoies ad
clamozes mulieris publice
eos psequētis erubescbāt:
et ad postulandum simul p̄
ea prouocaret. Nam ipse re-
peramentū misericordie sue
nouerat: qui oīnia in mensu-
ra et numero et pōdere dis-
ponit. **Tu autē. Lectio. xii.**

Rueri dñs distulit: ne
daret occasio iudeis calūni-
andi q̄ gentiles eis in docē
do vel sanando pretulerit:
ideoq̄ ipsi fidem eius susci-
pere iuste recusauerint. **E**t
hoc est quod ait/ nō sum mis-
sus nisi ad oues q̄ perierunt
dom⁹ israel: quia per se ipse
solus docebat iudeos: qui
per suos discipulos etiā gē-
tiles ad fidei gratiam voca-
uit: de quib⁹ dicit alibi. **E**t
alias oues habeo q̄ nō sunt
ex hoc ouili: ⁊ illas oportet
me adducere et vocem meā
audient: ⁊ fiet vnum ouile et
vñ⁹ pastor. **H**inc est q̄ vnam
per se in corpore gētilē sana-
turus puellā: nō hoc anteq̄
pbata oib⁹ incōparabili ma-
tris fide pfecti. **S**equentia sci
euāgelij s̄m matthe. **Lp. xv**

In illo tēpore Egres-
sus ier⁹ secessit in par-
tes tyri et sydonis. Et ecce
mulier chananea a finib⁹ il-
lis egressa clamauit dicens
ei. Misere mei dñe fili da-
uid: filia mea male a demo-
nio vexat. Qui non rñdit ei
verbū. Et accedentes disci-
puli ei⁹ rogabāt eū dicētes
Dimitte eas: qz clamat post
nos. Ipse aut rñdēs ait. Nō
sum miss⁹: nisi ad oues q̄ pe-
rierunt dom⁹ isrl. At illave-
nit: z adorauit eum dicens,
Dñe: adiuua me. Qui respō-
dēs ait. Nō est bonū sumere
panē filioꝝ: z mittere camb⁹
At illa dixit. Etñ dñe. Nā
z catelli edūt de micis: q̄ ca-
dunt de mēsa dñoꝝ suozū.
Tūc rñdēs ielus: ait illi. O
mulier: magna est fides tua
Fiat tibi sicut vis. Et sana-
ta est filia eius: ex illa hora
Amen. **Orō. De⁹ q̄ sp̄s p̄s.**
vis i p̄s v̄s. **Ad lau. ā.**
Dñe labia mea ap̄les: et os
meū annuntiabit laudē tuā.
p̄. l. Misere. f. xvij. Ep̄. hy⁹
x⁹. v̄s in primz dñica. Te.
Seru⁹ tu⁹ ego suz Da mihi
intellectū dñe. **x. Ut discas**
mā data tua. **Da. Ad bñā.**
Egress⁹ ielus secessit i p̄tes
tyri z sydonis z ecce mulier

chananea a finib⁹ illis egres-
sa clamabat dicens: misere
re mei dñe fili dauid. **Orō.**
De⁹ q̄ cōsp̄s. v̄s in. i. v̄s.
Ad. i. ān. Dñe dimitte eā
qz clamat post nos/ait illis
ielus/nō sum missus nisi ad
oues q̄ perierant dom⁹ isrl.
Ep̄. Dñe misere. fo. xli. oz.
In hac hora. Ad. iij. ān.
Mis⁹ tū ad oues q̄ perierāt
dom⁹ israel dicit dñs. **Ep̄.**
z of ovis in. i. v̄s. x. Scuto.
Ad. vi. ān. O mulier ma-
gna est fides tua fiat tibi sicut
petisti. **Ep̄. x. et of ovis**
ad. ix. v̄s in. i. dñica. Ad
nonā ān. Per arma. **v̄s pu-**
natis diebus. Ad. v̄s. ān.
Sede a dextris. Cap. iij. hy⁹
x. et of ovis in. i. v̄s. x. Bo-
num mihi dñe q̄ humiliasti
me. Bonū mihi lex oris tui
super milia auri et argenti.
x. Abanus tue dñe fecerūt
me et plasmaverunt me da-
mihi intellectū vt discas mā
data tua. **Worum. Ad. m̄x**
ān. Dixit dominus mulieri
chananee non est bonum su-
mere panem filioꝝum z mit-
tere cambus ad manducan-
dum/ vtqz dñe nam et catel-
li edunt de micis que cadūt
de mēsa dominoꝝum suozū
ait illi ielus: mulier magna
h. ij.

hebdomada sc̄ta

est fides tua fiat tibi sicut pe
tisti. **¶** *Præuatis dieb⁹ om
nia seruant sicut in p̄cedēte
hebdomada except⁹. Rejis.
ad nocturnos ad lau. et ves.
et his q̄ sequunt. ¶* **Secun
da fer. ad bñ⁹ a.** Ego p̄ncipi
um q̄z loquor vobis. **Oratio**

¶ *Besta* quesum⁹ omps
deus ⁊ vt familia tua
quese affligendo carnē ab
alimentis abstinet/ sectādo
iustitiā a culpa reiuuet. Et
fa⁹ per d. **Ad m̄gt̄ an.** Qui
me misit mecum estz non re
liquit me solū/ quia q̄ placē
ta sunt ei facio semp. **Oratio.**

¶ *Besto* supplicationi
bus nris ops de⁹: et
q̄b⁹ fiducia sperande pietat⁹
idulges/ p̄sue te mie tribue
benign⁹ effectū. Et fa⁹ p̄ do.
¶ *Tertia fer. ad bñ⁹ a.* Un⁹
est enī magister vester q̄ i ce
lis est xp̄us dñs. **Oratio.**

¶ *Orfice* q̄s dñe beni
gn⁹ in nobis obseruā
tie sc̄te subsidium: vt q̄ te au
ctore facienda cognouim⁹/
te operāte impleam⁹. Et fa⁹
per do. **Ad m̄gt̄ a.** Qui ma
ior est v̄m erit minister ves
ter/ quia ois q̄ se exaltat hu
miliabit dicit dñs. **Oratio.**

¶ *Propitiare* dñe sup
plicationib⁹ nris ⁊ aia:

rum nra⁹ medere lāguoz:
b⁹: vt remissioe percepta in
tua semp bñdictioe letemur
Et fa⁹ per d. **¶** *Quarta fe.
Ad bñ⁹ a.* Ecce ascēdimus
hierosolymā ⁊ fil⁹ hois tra
det ad crucifigendū. **Oratio.**

¶ *Opulū* tuū q̄s dñe p
piti⁹ respice: et quos
ab efctis carnalib⁹ p̄cipis
abstinere/ a nois q̄ op̄icis
cessare cōcede. Et fa⁹ p̄ do.

Ad m̄gt̄ a. Sedere autē me:
cū nō est meū dare vobis s;
quib⁹ paratū est a p̄re meo.

¶ *Eus innocētie* **Oratio.**
¶ *Restitutorz* amator di
rige ad te tuoz corda ser
uozum/ v̄t sp̄s tui feruore
conceptoz in fide inuenian
tur stabiles ⁊ i ope efficaces
Et fa⁹ p̄ do. i vni. eius dēsp̄s
san. **¶** *Quinta fer. ad bñ⁹ a.*

Paḥ abraham misere mei ⁊
mitte lazaz vt intigat exte
mū digiti sui in aquā vt refri
geret linguā meā. **Oratio.**

¶ *Besta* nobis dñe q̄s
pauxiliū gr̄e tue: vt ie
iunij ⁊ orationib⁹ cōueniē
ter intenti/ liberemur ab ho
stibus mentis et corporis.
Et fa⁹ p̄ do. **Ad m̄gt̄ an.** Et
i recordare qz recepisti bo
na in vita tua et lazarus si
militer mala. **Oratio.**

¶ *De*
tuis
gnitē lar
v̄bis qui
benarove
gregata rel
rata confer
dum m̄s. **¶**
bñ⁹ a. n̄ba
evneā iua
colis qui re
tempozitu
Et q̄
¶ *cro*
luno i m̄cer
sancta v̄tū
re. Et fa⁹ p̄
Querēs
runt tyba
tam eū bal
¶ *salu*
tis v̄t bon
do tue sem
p̄ctioe de
do. **¶** *Sab*
lāda ad pa
espater fac
mercēnarij
¶ *Et q̄s*
D̄tū ier
vt castigat
quod n̄rari
m̄gt̄ aitari
¶ *Oratio*
C̄na do
rel. sup̄pos

Adesto dñe famulis
tuis et ppetuā benig-
nitate largire poscētib⁹:
vt his qui te auctore et gu-
bernatore glorientur et cō-
gregata restaures et restau-
rata conserues. Et fa? per
dñm nr̄s. ¶ **Sexta feria ad
bn̄. ā.** Malos male perdet
vineā suā locabit alijs agri-
colis qui reddant ei fructū
temporibus suis. **Oratio.**

De q̄s ops de⁹ vt fa-
cro nos purificāte le-
luno sinceris mentibus ad
sancta vctura facias pueni-
re. Et fa? per d̄. **Ad mgr̄ ā.**
Querētes eū tenere timue-
runt turbas q̄ sicut prophe-
tam eū habebant. **Oratio.**

De q̄s dñe pplo tuo
salutē mētis ⁊ corpo-
ris vt bonis operib⁹ inherē-
do tue semp ⁊ tutis mereat
pctectioē defēdi. Et fa? per
do. ¶ **Sabbato ad bn̄. ā.**
Vada ad patrē meū et dicā
et pater fac me sicut vnū ex
mercēnarijs tuis. **Oratio.**

De q̄s dñe nr̄s esse
ctū ieiunijs salutarē:
vt castigatio carnis assun-
pta ad nr̄arū vegetatiōnez
trāseat aīarū. Et fa? per d̄.
¶ **Tertia do. xl. Ad prias
vel. sup. pos. ā.** Regnū tuū.

fo. liij. cū. ref. Ep̄. ad ephē. v.

Qstote imitatores
dei sicut filij cha-
rissimi ⁊ abulate ī
dilectione sicut et
xp̄us dilexit nos: ⁊ tradidit
semetip̄m pro nobis oblati-
onē et hostiā deo in odorem
suauitatis. Deo. **Ps.** Igit̄ to-
seph. vt it̄ ra. iij. hy⁹. Iesu q̄
dra. s. lxxij. q̄ enā p̄ duas se-
quētes hebdo. q̄ tūte ad ves-
de tpe d̄. ⁊. Angelis suis:
vt̄s prima dñica. **Ad mgr̄
ā.** Dixit autē pater ad ser-
uos suos: cito p̄ferte stolam
palmā et induite illā et date
anulū in manu ei⁹ et calcia-
menta in pedes eius. **Oratio.**

Quesumus om̄ps de⁹:
vota humilium resp̄i-
ce atq̄ ad defensionē nr̄am
dexterā tue maiestatis exten-
de. Et fa? per do. ¶ **Anul.**
Venite adorem⁹ dñz deū no-
strū. Qui fecit nos. **p̄. Veni-
te. pp̄. āne ad duos noctur-
nos. et ⁊. vt ī p̄ma dñica. Ps.
p̄mū.** Ad dētes ioseph a lon-
ge loquebātur mutuo fr̄es
dicētes ecces ōm̄ator venit
Venite occidamus eū: et vt-
deam⁹ si p̄sint illi fōnta sua-
tres sui q̄ a p̄re cūctis fr̄ib⁹
plus amaret oderāt eū nec
k. iij.

poterat ei q̄c̄q̄ pacifice loq̄
vñ ⁊ dicebant. Venite. **Be. ij.**
Dixit iudas fr̄ib⁹ suis ecce
hys̄ maelite tráseſit venite ve
núdet ⁊ man⁹ nre nō pollua
tur. Caro ei ⁊ frater n̄r̄ est.
¶ Quid nob⁹ p̄deſt ſi occi
derim⁹ fratrē n̄r̄m ⁊ celauē
rim⁹ ſanguinē ipſi⁹ meli⁹ eſt
enī vt venūdat. Caro enī. **Be.**
iii. Uidēs iacob veſtimēta to
ſeph ſcidit veſtimēta ſua cū
ſletu et dixit. Fera peſſima
deuorauit filiū meū ioseph.
¶ Uidē ſi tunica filij tui ſit
an nō ⁊ cū vidiffet p̄r̄ ait. Fe
ra. **Be. iiii.** Igit̄ ioseph duct⁹
ē i egyptū: tuit⁹ dñs cū eo
p̄r̄ quē erat vir i cūctis p̄
ſpere agēs. **¶** Abſtus enī
eſt de⁹ illi⁹ ⁊ oīa ei⁹ opera
dirigebat. p̄r̄ quē. **¶ In. ij.**
noc. Be. v. Memēto mei dū
bene tibi fuerit. Ut ſugge
ras pharaoni vt educat me
de iſto carcere: q̄ furti ſub
lat⁹ ſum et hic innocēs i la
cū miſi ſum. **¶** Tres enī ad
huc dies ſunt poſt q̄s recoz
dabit pharao miniſterij tui
⁊ reſtituet te i gradu p̄ſti
tū tūc memēto mei. **¶** Ut ſug.
Be. vi. Tollite hinc vobis cū
munera ⁊ ite ad dñz̄ fr̄e ⁊ cū
ſuenerit⁹ adorare eū ſup ter
rā. **De⁹** aut̄ me⁹ faciet vob⁹

eū placabile et remittet et
hūc fratrē v̄z vobiscū et col
quē tenet i vinculis. **¶** Tol
lite de frugib⁹ tre i vaſiſve
ſtris ⁊ deferte viro munera.
De⁹. Be. vii. Iſte eſt frat̄ v̄r̄
minim⁹ de quo dixerat⁹ mi
hi: de⁹ miſereat tibi fili mi.
Feſtinavit⁹ i domū ⁊ plo
rauit q̄ erūpebant lachry
me ⁊ nō poterat ſe p̄tinē. **¶**
Attollēs aut̄ ioseph oculos
vidit beniamin ſtantē ⁊ mo
ta ſunt oīa viſcera ei⁹ ſuper
fratre ſuo. Feſtina. **Be. viii.**
Dixit rubē fr̄ib⁹ ſuis nunq̄d
nō dixi vob⁹ nolite peccare
i puerū et non audiffis me⁹
En ſāguis ei⁹ exq̄rit. **¶** Ab
erito hec patimur q̄ peccau
mus i fratrē n̄z vidētes an
guſtā aie ei⁹ dum deſparet
nos ⁊ nō audiuim⁹. En ſan
¶ In. iij. noc. A Qui nō col
ligit me cū diſpergit et q̄ nō
ē me cū p̄tra me ē. **¶** An
ducāt oculi. **¶** **¶** Cla
mabit ad. **Be. ix.** Ab
erito hec patimur q̄ peccauim⁹ i fra
trē n̄z vidētes anguſtā aie
ei⁹ dū deſparet nos ⁊ nō au
diuimus. Idcirco venit ſup
nos tribulatio. **¶** Dixit ru
ben fr̄ibus ſuis nūq̄d nō di
xi vob⁹ nolite peccare i pue
rū et nō audiffis me⁹. Idcir

eo. **R. x.** Dixit ioseph vndeci
fratrib' egyptum: adhuc vivit
pater noster de quo dixeratis
mihi: Ite et adducite eum ad
me: ut possit vivere. **R.** Lientiu
est quod fames cepit esse in
terra: adhuc restant alij quique.
Ite et ad. **R. xi.** Nucia uerit
iacob dicentes: ioseph filius
tuus vivit et ipse dominus in tota
terra egypti: quod audito reuixit
spiritus eius et dixit. Sufficit mihi
hivada et video eum ante me mor-
tari. **R.** Luceo audisset iacob
quod filius eius viveret quasi de gra-
ui somno eugilas ait. Suffi-
cit. **R. xii.** Salus nostra in manu
tua est domine respiciat super nos
misericordia tua. Ut securi seruiamus
regi. **R.** Venerunt quoque egypti
ad ioseph dicentes: da
nobis alimentera vivere pos-
simus. Et se. **lc. j. Tractat'**
brti ambrosij epi de ioseph.

Sanctorum vita ceteris
norma vivendi est: ideo
quod digesta pleni accepimus
serie scripturarum: ut dum abra-
ham ysaac et iacob ceterosque
iustus viros legendo cogno-
scimus: velut quedam nobis in-
nocentie tramitem eorum vir-
tutibus stratum imitantibus ve-
stigijs persequamur. De quibus
cum mihi frequens tra-

ctatus fuerit: hodie sancti ioseph
hystoria occurrit. In qua
cum fuerint plurima genera
virtutum: precipue insignis effulset
castimonie. **I**ustum est igitur
ut cum in abraham didiceris in
pigrum fidei devotionem: in
ysaac sincere mentis purita-
te: in iacob singulari animi
mansuetudine laborumque pa-
tientia: ex illa generalitate vir-
tutum in ipas species discipli-
narum itedat' animu. Nam licet
illa diffusiora: tamen ista expressio-
ra sunt: eoque facilius mente pe-
netrat: quod magis circumscri-
pta et determinata sunt. **Lu. l. ij.**

Sit ergo nobis propo-
situs sanctus ioseph: tam
quam speculum castitatis. In eius
enim moribus in eius acti-
bus luceat prudentia: et que-
dam splendet castimonie co-
mes nitore gratie: vnde etiam
a parentibus plusquam ceteri fi-
lij diligebatur. **S**ed ea res
invidie fuit: quod silentio pre-
tereundum non fuit. **I**am enim
argumentum totius hystorie
processit: simul et cognosca-
mus perfectum virum non mo-
veri vlciscende dolore inu-
rte: nec malorum repedere vi-
cem. Unde et david ait. Si
reddidi retribuentibus mihi
hi mala. **Lu. autem. R. cc. liij.**
h. liij.

Quid autē esset q̄ p̄fer-
ret? si autē ledētes lesisset aut
diligentes dilexisset: hoc
autē mlti faciūt. Sz illud mi-
rabile si diligas inimicū tuū?
q̄d saluator docet. ¶ Iure
ergo mirādus q̄ hoc fecit an-
euāgelū q̄d post euāgelūz
omnes discimus et seruire
non possumus? scilicet vt le-
sus p̄ceret: appetitus igno-
sceret venditus nō referret
iniuriam: sed gratiaz pro cō-
tunelia solueret. **Lect. iij.**

Discamus ergo et san-
ctoꝝ inuidiaz vt imi-
temur patientiam: et cogno-
scam⁹ illos nō nature p̄stan-
tioris fuisse sz obfuationis:
nec vitia nescisse sed emen-
dasse. ¶ si inuidia etiā sc̄tōs
adussit? quātomagis cauē-
dū est ne inflammet pctōres.

Quid mirar⁹ si p̄pter fun-
dū aut domū oziant iurgia?
q̄n p̄pter tunicā inē fratres
sancti ioseph exarsit inuidia:
Instruimur q̄lus debeat eē
affect⁹ parētū circa gratiaz
et educationē filioꝝ. Amare
liberos dulce et impēsius
amare p̄re dulce. **Tu. Pc. v.**

Exequēter vero amor
ipse patern⁹ nisi mo-
derationē teneat nocet libe-

ris? aut similia indulgētia
eos a delicto absoluat: aut
p̄relatione vni⁹ ceteros ab
affectu germanitatis auer-
tat. Plus enī acquirit filio
cui frat̄ū acquiritur amor?
et ideo iūgat liberos equa-
lis gratia: quos iūxit equa-
lis natura. Nec tamē liber-
tatē possum⁹ auferre paren-
tib⁹: ne plus eos diligāt q̄s
plus credunt mereri? nec si
lijs rescare debem⁹ studiū
plus placendi. Quid ergo?
Reprehendendus est iacob
quia p̄ferēbat eu m ceteris:
Nequa q̄? quia illuz me-
rito plus amabat i quo ma-
iorū virtutū insignia p̄uen-
debat: vt nō tam filiū pater
pretulisse videatur q̄ p̄p̄he-
ta mysteriū. **Tu. Lectio. vi.**

Merito autē variā tūni-
cam fecit ei? vt signifi-
caret diuersarū virtutū ami-
ctū eū fratrib⁹ preferēdū
Deniq; in ip̄o adhuc puero
diuina refulsit gratia. Siq;
dē somniavit q̄ cū alligass⁹
p̄ visum manipulos cū fra-
trib⁹: surrexerit manipulus
ei⁹: steterit: frat̄ūz mani-
puli adorauerint manipulū
suū. Unde fr̄es licet sōnio si-
dē p̄ inuidiā derogassent in
terp̄tationē tñ ei⁹ prop̄is

fmomb' exprimētes rīderit
ei. Nūq̄d regnādo regnātū-
rus es nobis? aut dñando
dñatur? es nobis? Illū emz
regē vēturū visio illa signa-
bat: quē oīs caro īflexo ado-
rat genu. Tu autē. *Rec. vii.*

Quidit aut aliud sōnū
et narravit illud p̄f
z frīb' q̄ sol z luna z vñdecī
stelle adorārēt eū: vñde ob-
turgavit eū p̄ eius. Quis ē
ille quē parētes et frēs ado-
rauerūt nisi xps iel' quem io-
seph et maria cū discipulis
adorauerūt? deū vey i hūano
corpore p̄fiterēs: Obiurga-
tio aut patris signat durici-
am iudeorum ex quib' xps
scdm carnē: quē hodieq; de-
um esse non credūt nec ado-
rare volunt quasi dñz: qz ex
se natū esse cognoscūt. Tu.

Quidebat igitur *l. viii.*
Iacob future incarna-
tōis mysteria: q̄ filiū mitte-
bat ad frēs vt videret si re-
cte se haberent. Visit aut il-
lū in sichen: qd̄ inter pretat̄
humerus siue dorsum: hoc
est ad eos q̄ nō p̄uerterēt ad
dñz: sed fugiētes a facie ei'
se auerterunt qd̄ est proprie-
tōz. Nū p̄pheta dicit: po-
nes eos dorsum. Et al' p̄-
pheta. Verterūt ad me ter-

gū: nō faciē. Just' aut non
se auertit a dño: s; occurrit
dicēs. Sculi mei sp̄ ad dñz
Tu. *l. ix. Lec. f. euā' s; lucā.*

In illo tpe? *Cap. xi.*
Erat iel' p̄iēcēs demo-
nū: z illd̄ erat mutū. Et cuz
eiecisset demonū: locut' est
mut' z ammirate sūt turbe.

Et res. *Ex p̄mētāto vēnera-
bilis bede p̄bri' de eadē sc.
demoniac' iste apud mat-
theū nō solū mut' s; et cec'
fuisse narrat' curatusq; dici-
tur a dño ita vt loq̄ret z vide-
ret. Tria gñalia signa simul
i vno hoīe p̄petrata sunt. Le-
cus vider' mut' loquit' posses-
sus a demōe liberat'. Qd̄
z tūc qd̄ carnal' factū est:
sed et q̄tidie p̄plet in p̄uersi-
one credētū: vt expulso pri-
mo demone fidei lumē asp̄i-
ciant: deinde ad laudes dei
tacita prius ora larant. l. x.*

Quidā aut ex eis dixē-
rūt. In beelzebub p̄-
cipe demonioz eiicit demo-
nia. Nō hoc aliqui de turba
sed pharisei calūniabātur z
scribe: sicut alij euangeliste
testātur. **T**urbis quippe
q̄ min' erudite videbant dñi
semp facta mirantib' illi cō-
travel negare hec: vel q̄ ne-
gare nō poterāt sinistra int-

pretatione pervertere labo-
rabat: quali hec non diuini-
tatis sed immūdi spūs opa
fuisse id ē beelzebub: q̄ de-
erat accaron. Nā bel quidē
tpe est baal: zebub autē mu-
sca vocat. **N**ec iuxta que-
dā mendosa exemplaria vel
lisa vel d in fine est nois le-
genda: sed b. Beelzebub er-
go baal muscarū id ē vir mu-
scarū vel habēs muscas in-
pretat: ob sordes videlicet
immolaticij cruoris: ex cu-
ius spurcissimo ritu vel noie
principē demonioꝝ cognō-
minabant. **Tu. Lectio. xi.**

Alii tentātes signū
de celo q̄rebāt ab eo.
Et i moꝝe helie ignē de sub-
limi venire cupiebant: vñ in
similitudinez samuelis tpe
estiuo mugire tonitrua: cho-
ruscare fulgura: ibies rue-
re: q̄si nō possint et illa calū-
mari et dicē ex occultis: et va-
rijs aeris passiōib⁹ accidit-
se. At tu q̄ calūmariis illa q̄
ocul⁹ vides: manu tenes vñ
litate sentis: qd facies de hīs
q̄ de celo venerunt: Atiq; re-
spōdeb⁹: et magos ī egypto
multa signa fecisse de celo.

Ipse aut vt vi- **lc. xij.**
dit cogitatōes eozūz
dixit eis. **D**e regnū in seipz

diuīsum desolabit⁹: et dom⁹
supra domū cadet. Non ad-
dicta sed ad cogitata rīdit:
vt vel sic pellerent credere
potētā ei⁹: qui cordis vide-
bat occulta. Si autē oē re-
gnū in seipm diuīsum deso-
labit⁹: q̄ p̄is et filij et spiri⁹
scti regnū non est diuīsum:
qđ sine vlla p̄dictione non
aliq̄ vñq̄ poterit labefacta-
ri ī pulsus: eterna ē stabilita-
te māsuri. Si vñ scē et idē
uidue trinitatis īdiuiduū i-
mo qz īdiuiduū manet regi-
gnū: desistat arriani mino-
rē p̄re filiū: minozē filio sp̄m
sctm dicere: qz q̄zū vñū ē re-
gnū: hozū z vna est maiestas
Si autē et sathanas ī seipz de-
uisus est quō stabit regnū ip-
sius: q̄a dicitis ī beelzebub
me eicere demonia: **Seque-**

ria scti enā: sm lucā. Ca. xi.

In illo tpe: Erat tes-
tes cōs demoniū: et il-
lud erat mutū. Et cū eieci-
set demoniū locut⁹ ē mut⁹: et
āmirate sunt turbe. Quidā
autē ex eis dixerūt. In beelze-
bub pncipe demonioꝝ eieci-
cit dmonia. Et alij tētates:
signū de celo q̄rebāt ab eo.
Ipse aut vt vidit cogitatōes
eozū: dixit eis. **D**ime regnū
ī seipm diuisus desolabit⁹: et

dom⁹ supra domū cadet. Si autē z sathanas i seipz diuis⁹ ē: quō stabit regnū ipi⁹: qz di citz i beelzebub eicere me demonia: Si autē ego i beelzebub eicio demōia: filiū vfi i q̄ eicio: Ideo ipi iudices vfi erūt. Porro si in digito dei eicio demonia: pfecto puenit iuos regnū dei. Luz fort⁹ armat⁹ custodit atrium suū: i pace sūt ea q̄ possidet. Si autē fortior illo superueniēs vicerit eū: vniuersa arma ei⁹ in qb⁹ p̄debat auferet: z spolia eius distribuet. Qui nō est mecū: aduersus me est. Et q̄ nō colligit mecū: dispigit. Lū im mūd⁹ sp̄rit⁹ extir⁹ de hoīe ambulat p loca inaqs̄a: q̄rēs requēz/ et non iueniēs dicit. Reuertar i domū meā: vnde exiui. Et cū venerit: iuenit scopis mūdātā. Et tūc vadit z assumit secū septē spūs neq̄iores se: et ingressi hitat ibi. Et sūt nouissima hoīs illi⁹ petora p̄uouib⁹. Factū est autē cum hec diceret: extollēs q̄dam mulier vocē de turba dixit illi. Btūs vter q̄ te portauit: z vbera q̄ suristi. At ille dixit: Quinimo: btī q̄ audiūt v̄bū dei: et custodiunt illud. **oro** Quis ops de⁹. **vt̄s in. f.**

ves. C. Ad. l. ā Fac benigne i bona volūtate tuar⁹ edificent dñe muri hierlm. **ps. l. Misere. f. xviij. Lp. h. p. z. x. vts in. do. f. B.** Declara sup nos de⁹ Tuā miāz. **Declaratio** s̄monū tuorū dat i intellectū dñe Tuā. **Ad hā. ā** Si i digito dei eicio demonia pfecto venit iuos regnū dei. **oro. Quisūm** ops de⁹. **vt̄s in. f. ves. C. Ad. f. ā.** Lum fort⁹ armat⁹ custodit atrium suū in pace sunt oia q̄ possidet. **Lp. Dñe** misere. **fol. xliij. Oro** In hac hoīa. **C. Ad. iij. ā** Qui nō colligit mecū dispigit et q̄ nō est mecum cōtra me ē. **Lp. z. oro vts i. f. ves. x.** Scuto circū. **C. Ad. vi. ā** Lū im mūd⁹ spūs extir⁹ ab hoīe ābulat p loca inaqs̄a q̄rēs requēz z nō inuenit. **Lp. f. z. oro. etis ad ix. vts i. do. f. C. Ad. ix. ām.** Per arma iusti. **vt̄s. C. Ad. ves. ā** Sede a dextris. **Lp. h. p. z. oro. vts in. p̄mis. v̄s B.** Septies i die laudē dixit tibi dñe de⁹ meus. Ne perdas me. **Erraui** sicut ouis q̄ perierat req̄re seruū tuuz dñe qz mādāta tua nō sūt oblitus. Ne p̄das. **Ad mag. ā.** Extollēs quedā multivocē de turba dixit: beat⁹ venē

q̄ te portauit robera q̄ furt
stiat iesus dixit ei: quinimo
beati q̄ audiuit x̄bū dei z cu
stodiūt illō. **¶** *Quarta die:*

bus p̄ duas hebdo. sequentes
¶ *An.* Promisit em̄ dñs Lo
ronā x̄e vigilātib⁹. **¶** *Vent-*
te. *Reliq̄ vt in priorib⁹ dieb⁹*
¶ *p̄tias dēptis hymno Iesu*
¶ *q̄dra. fo. lxxij. z his q̄ sequūt*

¶ *Scda feria ad bñd⁹. an.*
Amē dicovob⁹: q̄ nemo pro
pheta accept⁹ ē i p̄tia sua.

¶ *Oratio.* **¶** *Oratio.*
Dñe benign⁹ infunde:
vt sicut ab elctis carnalibus
abstinem⁹: ita sens⁹ q̄s n̄ os
a noxijs retraham⁹ excessi-
bus. **¶** *Et fa' p̄ do.* **¶** *Ad mag. ā*
Ies⁹ aut̄ trāsies p̄ mediū il-

¶ *lorum ibat.* **¶** *Oratio.*
Abueniat nobis dñe
m̄ia tua: vt ab imminentib⁹
p̄ctōz n̄ oz periculis te me
reamur p̄tegēte saluari. **¶** *Et*
¶ *fa' p̄ do.* **¶** *Tertia feria ad*

¶ *bñd⁹. ā* *Abi duovl tres p̄gre*
gati fuerint i noie meo i me
dio eoz suz dicit dñs. **¶** *Or.*

¶ *Oratio.*
Audi nos op̄s z cōtinē
tē salutar⁹ nobis p̄p̄tū do-
na concede. **¶** *Et fa' p̄ do.* **¶** *Ad*
¶ *mag. ā* *Non dico tibi petre*
dimittēdū septies: sed vsq̄
septuagies septies. **¶** *Oratio.*

¶ *Oratio.*
Ma nos dñe p̄tectioē
desēde: z ab oī semp
iūq̄tate custodi. **¶** *Et fa' p̄ do.*

¶ *Oratio.*
¶ *Quarta fer. Ad bñd⁹. an.*
Audite z itelligite traditio
nes q̄s dñs dedit vob⁹. **¶** *Or.*

¶ *Oratio.*
Besta nob⁹ q̄s dñe vt
salutaribus teiunjs
eruditi: a noxijs q̄q̄ vicjs
abstīnētes p̄p̄tationē tuaz
facili⁹ ipetrem⁹. **¶** *Et fa' p̄ do.*

¶ *Oratio.*
¶ *Ad mag. ā.* *Nō lor⁹ manib⁹*
māducare nō coingnat ho-

¶ *Oratio.*
Concede (minē. *oro.*
q̄s op̄s deus vt q̄ p̄te
ctiois tue graz q̄rim⁹: libe-
rati a malis oib⁹ securā tibi
mēte futiam⁹. **¶** *Et fa' p̄ dñz.*

¶ *Oratio.*
¶ *Quinta fer. Ad bñd⁹. ā* *Lū*
sol aut̄ occidiss⁹ oēs q̄ habe
bant infirmos varijs lāguo-
ribus ducebāt illos ad iesū
et curabantur. **¶** *Oratio.*

¶ *Oratio.*
Concede q̄s op̄s de⁹
vt teiuniorū nob⁹ sc̄tā
deuotio: et purificationem
tribuat: z maiestati tue nos
reddat acceptos. **¶** *Et fa' p̄*
¶ *do.* **¶** *Ad mag. ā* *Detinebant*

¶ *Oratio.*
turbe iesū ne discederet ab
eis q̄b̄ ille dixit: q̄ z alijs ci
uitatib⁹ oportet me euāgelī
zare regnū dei. **¶** *Or.*

¶ *Oratio.*
¶ *Oratio.*
Abiectū tibi p̄p̄tū q̄s
dñe p̄p̄tatio celestis āpli-
ficet: z tuis sp̄ faciat seruire

mādati. Et fa'p d. **¶ Ser**
ta fer. ad bn' an. Aqua quā
 ego dederō qui / biberit ex
 ea non sitiet vltra. **Oratio.**

Ieiunia nra qsdñe be
 nigno fauore pleqre:
 vt sicut ab alimētis abstine
 m' i corpe: ita a vicis ieiune
 m' i mēte. Et fa'p per d. **Ad**
mgt ā. Ad d' cib' est vt faciā
 volūtate prīs mei. **Oratio.**

PBesta q's ops de' vt
 q' i tua ptectiōe p'fidi-
 m' cūcta nob' aduersātia te
 adiuuāteyicam? Et fa'p d.

¶ Sab. ad bn' ā. Inclinauit
 se iel' scribebat i fra si q's si-
 ne pctō ē mittat i eā lapidē.

PBesta q's ops (**Oratio.**
 de' vt q's affligendo
 carne ab alimētis abstinet/
 sectādo iustitiā a culpa ietu-
 nēt. Et fa'p do. **¶ Quarta**
dñica. xl. Ad. i. velpas sup
pos an. Regnū tuū. f. iij. cū
reliquis. Lpm. ad gala. iij.

Scriptū ē qm abra-
 hā duos filios ha-
 buit vnū de ancil-
 la vnu de libera-
 sed qui de ancilla secundum
 carnem nat' est; q' autē de li-
 bera p' repromissione: q' sūt
 p' allegoriā dicta. Deo g. **¶**
Audi i'rl. vt i'fra. x. hy' 2 v.
vtō i' pcedēti dñica Ad mgt

ā. Nemo te dēnauit mulier
 nemo dñe nec ego te dēna-
 bo iā āpli' noli peccare. **Oratio.**

Quoncedo q's ops de'
 vt qui ex merito n're
 actōis affligimur tue gr'e cō-
 solatione respirem'. Et fa'
 per d. **¶ Inuit.** P'plus dñi z
 oues pascue er' Venite ado-
 rem' eū. **ps.** Venite. **hy' ane**
ad duos noc. v. z cā. vtō i. f.

dñica. Re. i. Locut' est dñs
 ad moyfen dicēs: descēde in
 egyptū dic pharaoni vt di-
 mittat ppl'm meū: induratū
 est cor pharaonis nō vult di-
 mittere ppl'm meū nisi in
 manu forti. **¶** Vidēs vidi af-
 fictionē ppl'i mei q' est i egy-
 pto z genitū eor' audiui et
 descēdi liberare eos **In. Re.**

¶ Stetit moyfes corā pha-
 raone z dicit: hec dicit dñs.
 Dimitte ppl'm meum vt sa-
 crificet mihi in deserto. **¶**
 Dñs de' hebreorū misit me
 ad te dicēs. Dimitte. **¶. iij.**
 Lantem' dño gliose eni ho-
 nouificat' ē equū z ascēsoē
 p'icit in mare. Adiutor z p-
 rector fact' est mihi dñs in
 salutē. **¶** Curr' pharaonis
 et exercitū ei' p'icit i mare
 Adiutor et. **¶. iij.** In mari
 via tua et semite tue in aq's
 multis/ deduxisti sicut oues

Difca quarta.

pp̄lm tuū. In manu moyſis
aaro. **¶** Tranſtulisti illos p
mare rubꝝ & trāſueriſti p aꝑ
nimā. In. **¶** In. ii. no. **¶** R. v.
Qui perſeq̄bant pp̄lm tuū
dñe demerſiſti eos in pfun
dum. Et in colūna nubis du
ctoꝝ eoz fuiſti dñe. **¶** Excla
mauerūt filij iſrl in āguſta
ſua ad te dñe / et miſiſti eis
ſaluatorē. Et in. **¶** R. vi. Ecce
mitto angelū meū q̄ prece
dat te & cuſtodiat ſemp / ob
ſerua & audi vocē meā & in
imic⁹ ero inimicis tuis / & affli
gentes te affligā. Et p̄cedet
te angel⁹ me⁹. **¶** Iſrl ſi me
audiertis nō erit in te de⁹ re
cēs / neq̄ adorabis deū alie
nū ego ei dñs. Et p̄. **¶** R. vii.
Moyſes ſamul⁹ dñi ieiuna
uit q̄dragita dieb⁹ & q̄dragi
ta noctib⁹. Ut legē dñi mere
ret accipe. **¶** Aſcendit moy
ſes in mōte ſinai ad dñm fu
itq̄ ibi quadragita dieb⁹ et
q̄dragita noctib⁹. Ut le. **¶**
vii. Splēdida ſctā ē facies
moyſi dñi reſpiceret in eum
dñs Audētes ſeniores clari
tatē vult⁹ ei⁹. Amīrātes timue
rūt valde. **¶** Deſcēdit moy
ſes de mōte portās duas ta
bulas lapideas i manibus
ſuis ſcriptas vtraiq̄ digito
dei. Audētes. **¶** In. ii. noc.

An. De q̄nq̄ panib⁹ & duob⁹
p̄ſcib⁹ ſatiavit dñs quinq̄
milia hoim. **¶** In. Dedu cāt
ocult. **¶** In. vii. **¶** R. ix. Attēdite
pp̄le me⁹ legē meā. Inclina
te aurē vram in verba oris
mei. **¶** Aperiā in pabolis
meū loquar p̄poſitiones ab
initio ſclt. Inclina. **¶** R. x. Au
di iſrl precepta dñi et ea in
corde tuo q̄ſi in libro ſcribe.
Et dabo tibi terrā fluētē lac
et mel. **¶** Obſerua igit & au
di vocē meā & inimic⁹ ero mi
nicis tuis. Et dabo. **¶** R. xi.
Vos q̄ tranſituri eſtis iorda
nē edificate altare dño de la
pidib⁹ quos ferrū nō tetigit
Et offerte ſup illud olocau
ſta et hoſtias pacificas deo
veſtro. **¶** Cūq̄ intraveritis
terrā quā dñs datur⁹ eſt vo
bis edificate ibi altare dño
Et offer. **¶** R. xii. Adduxit
per deſertū quadraginta an
nos ego dñs / nō ſunt attrita
veſtimētayra. **¶** Hāna de ce
lo plui vobis et oblit⁹ eſtis
me dicit dñs. **¶** P̄p̄le meus
qd̄ feci aut qd̄ moleſ⁹ fui ti
bi rīde mihi qm̄ ego eduxi
vos de terra egypti. **¶** Hāna.
¶ Ec. i. Et hoim. ii. onge. iero.
dñi **¶** Itē p̄. Itē b̄tō hie. p̄b̄to.
¶ Q̄ montā longū eſt p̄ or
dinē de ſingulis dice

re videam⁹ ingressi ad pha
raonē moyses ⁊ aarō qđ di
cāt. Hec dicit dñs. Dimitte
ppsm meuz: vt seruiat mihi
in eremo. Non vult moyses
vt ppls i egypto fuiat dño:
sed vt exeat in desertū: et ibi
seruiat dño. ¶ Hoc est sine
dubio qđ ostendit: qđ donec
quis in tenebrosisscl'i actib⁹
manet et i negociorū obfcu
ritate versat: nō pōt seruire
dño. Non enī potest seruire
deo ⁊ māmone. Tu. **2. cō. ij.**

Quod dñs dicit nobis est
de egypto: relinquen
dus est mūd⁹. si volum⁹ deo
seruire. Relinquend⁹ autem
dico non locos ed antio: non
stinere proficiscendo / sed fi
de proficiscendo. ¶ Audi hec
eadē rohāne dicentē. Filii
nolite diligere mūdū neq;
ea qđ in mūdō sunt: qm̄ oē qđ
in mūdō est desiderium car
nis est ⁊ desiderium oculorū
et supbia vite. Et qđ tamen
dicat: quō vel quaten⁹ profi
cisci iubeat videamus. Quā
inqt trū dierū ibim⁹ in ere
mo: ⁊ ibi imolabimus domi
no deo nostro. **Lectio. iij.**

Que est via trū dierū
qđ nobis incedēda est
vt exētes de egypto pueni
re possim⁹ ad locū in quo im

molare debem⁹. Ego viā illā
stelligo qđ dixit: ego sū via
vitas et vita. ¶ Hęc vltā no
bis triduo incedēda ē. Quis
enī p̄fessus fuerit in orisuo
dñi iesū ⁊ crediderit in cor
de suo: qđ de⁹ suscitauit illū a
mortuis tertia die: salu⁹ erit
Hęc ergo est tridū via: per
quā puenit in locū in qđ dño
imolef: et reddat sacrificiū
laudis. Hoc quātū ptinet ad
mysticū intellectū. Tu. **2. iij.**

Sed etiam morale qđ
nobis putilis est req̄
rim⁹ locū: iter tridui de egypto
ptificiamur / si ita nos ab
oi inqnamēto aie ⁊ corpis ⁊
spūs p̄seruemus: vt quē ad
modū dixit apl's integer spl
rit⁹ nri ⁊ aia: corp⁹ in die dñi
nri iesu xp̄i seruet. ¶ Tridui
iter ptificiamur de egypto:
si rationalē naturalē mora
lē sapientiā de reb⁹ mūdialē
bus auferētes: ad statuta dē
uina p̄uertim⁹. Tridui iter
de egypto ptificiamur: si pu
rificantes in nobis dicta fa
cta vel cogitata / tria enī sūt
hec per qđ peccare hoies pos
sunt: efficiamur mūdī corde
vt possim⁹ deū videre. **sc. v.**

Aus autē videre quia
huiusmodi sunt que
in scripturis idicat spiritul-

scitūs: pharao hic q̄ ē p̄nticeps egypti vbi videt se vehementer purgeri vt dimittat pplm̄ dei: scdo loco hoc cupit ipetrare ne longi⁹ abeat: ne totū tridūū p̄ficiscāf Et dicit: Nō lōge abeatīs. Nō vult lōge a se fieri pplm̄ dei. Vult ei si nō in facto vel in sermone peccare: si nō in sermone: vel in cogitatione delinq̄re. Nō vult vt totum a se tridūū proficiscātur: vult in nobis vel vnum diez suū habere. In alijs duos: i alijs totū tridūū ip̄e possidet. S; illi bti q̄ integrū ab eo tridūū secedūt: nullā in eis suā possidet diē **Lu. l. vj**

Quoniam ergo putetis quia tunc tantum modo eduxit populum de egypto. Et nunc moyses quem habemus nobiscum habemus enim moysen et prophetas: id est lex dei vult te educere de egypto si audias eam: vult te longe facere a pharaone. Erudere te cupit de opere luti et palearum: si tamen audias legem dei: et spiritaliter intelligas. Nō vult te in carnis et tenebrarum actibus permanere: sed exire ad eremus venire ad locum perturbationis et fluctibus seculivacuum: venire ad quietem silentij:

Verba enim sapientie in silentio et quiete discunt. **Ec. vii.**

Ad hunc ergo locum quatenus diueneris ibi poteris imolare domino: ibi legem dei et virtutem diuine vocis agnoscere. Propterea ergo cupit te moyses eicere de medio fluctuantium negotiorum et de medio prestrepentium populorum. Propterea cupit te exire de egypto: id est de tenebris ignorantie vt legem dei audias: et lucem scientie capias. Sed obstitit pharao. Relaxare te nō vult rector: tenebrarum harum: nō vult te abstrahi de tenebris suis: et ad scientie lumē adduci. **Lu. l. viij**

Audi quod dicit: Quis est dominus cuius audiam vocem? Nescio dominum et israel nō dimittam. Audis quod ridet princeps huius mundi? Nescire se dominum dicit. Videt quod agit cruda superbia: Donec in laboribus hominum nō est: nec cum hominibus flagellatur: propterea tenuit eum superbia. Denique videbis eum paulo post quoniam proficit in flagellis: quantum melior: verberatus efficit. Ille quomodo dicit nescio dominum: profusa cum vim senserit: videri dicitur: est orate pro me deum: et nō solum hoc sed etiam prestari

tib⁹ magis suis fatebit q^z di-
git⁹ dei est d^{omi}nⁱ tute signoz. **Lc. ix. lco s. euag⁹ p^o iob. c. vi.**

In illo tpe: Abist⁹ tel⁹
tras mare galilee: q^o
est tiberiad⁹. Et rel. **ho. vi.**
venera. bede p^o b^o t^o de ca. lc.

Qui signa et miracula d^{omi}nⁱ
ac saluatoris n^{ost}ri recte cu^m le-
git⁹ vel audiu^{it} accipiunt⁹ noⁿ
tam in his q^od fous stupeat
attendit: q^o q^od horu^m ex^{em}plo
t^opsi int⁹ agere q^od in his my-
sticu^m p^{ro}cedere debeat inspi-
ciunt. **E**cce etei p^{ro}p^{ro}inquant
te pascha die festo iudeoru^m
sequere se multitudin^e d^{omi}nⁱs
ho^mo salutis pariterz ope cu-
rationis erigebat. Na^m sicut
alius euangelista scribit/ loq^u-
bat⁹ illis de regno dei: z eos
q^o cura idigebat sanabat: ea
deq^o doctrina z sanatioe co-
pleta: pauc⁹ de cibarijs abu-
dantissime refecit. **Lc. ix. r.**

Et nos q^o s^um⁹ s^um⁹ charissi-
mi hui⁹ ex^{em}plo facti p^{ro}-
p^{ro}inquant⁹ pascha die festo
n^{ost}re red^{em}ptionis adiuncta ca-
terua fratru^m d^{omi}nⁱz toto corde
sequimur: q^o actionu^m itinere in-
gress⁹ sit diligentissime cot^{er}-
plemur: v^{est}igia ei⁹ sequi
mereamur. **Q**ui ei⁹ dicit se i
illo manere: debet sicut ille
ambulauit: ipse ambulare.

Quicquid nobis impert-
ite nocentis inesse desp^{er}deri
m⁹ crebra^m s^unt illi⁹ auditioe
tergam⁹: quicq^od vicij tetan-
tis morbi videlic⁹ spiritualis
nos interius vastare senseri
mus: solite pietatis illi⁹ mu-
nere postulemus emundari
Sed z si te uos nos celest⁹
v^{est}re dulcedine cos^up^{er}erim⁹
ei⁹ gratia flagitem⁹ vt neces-
sarie nos co^up^{er}ctiois cetera
r^um virtutu^m sp^{irit}ualiu^m donis/
satiare dignet⁹: quaten⁹ tpe
sacrosete resurrectionis illi⁹
iter⁹ exterioru^mq^o decet⁹ oma-
ti: sacrameta n^{ost}re salutis pu-
ro corpe s^unt corde sumam⁹.

Utru^m q^o breuit⁹ **Lc. ix.**
ista p^{ro}libauim⁹: libet
diligenti⁹ tota sacre serie le-
ctiois inuerti: et q^o q^od in ea
mysticu^m idagare valem⁹: ve-
stre p^{ro}cedere charitati. Abist⁹
tel⁹ tras mare galilee: q^o est
tyberiadis. **P**rimo dicendu^m
iuxta hystoria^m q^o mare galis-
lee q^o m⁹ p^{ro} diuersitate cir-
cu^miacetiu^m regionu^m vocabul⁹
distinguit il^l t^o i loc⁹ mare ti-
beriad⁹ vocat⁹: vbi tiberiad⁹
ciuitate aq^os vt aiunt calid⁹: sa-
lubre ab occidete p^{ro}mostrat.
Si q^od inter fluente iordane
duo de viginti passuu^m mili-
bus in longu^m z quinq⁹ exte-
l. f.

ditur in latū. **Lū. 2. c. 11.**
Mistice aut mare tur-
 bida ac tumentia sc̄li
 hui⁹ volumina significat⁹ in
 quib⁹ p̄ant q̄libet miuste de-
 lectati quasi pfundis deditt
 p̄sces: menre ad supna gau-
 dia nō intēdunt. Uñ bñ idē
 mare galilee id est rota co-
 gnominat⁹: qz nūmiz amoz la-
 bētis seculi q̄si d̄tiginē cor-
 da mittit: q̄ ad perēnus vite
 desideria erigit nō p̄mittit/
 de qb⁹ p̄salmista in circuitu
 inq̄t i p̄j ābulant. Sed abeñ
 tem trās mare galilee iesuz
 multitudo maria sequebat
 q̄ doctrine sanatiōis ⁊ resur-
 rectiōis ab eo celestis m̄ie
 ra sūma p̄ciperet ⁊ qz p̄s q̄
 dñs apperet in carne sola il-
 lū gēs iudea se q̄bat creden-
 do: post q̄ vero p̄ incarnatio-
 nis sue dispensationē fluct⁹
 vite corruptibil̄ adijt calca-
 uit transiit⁹ maria eū mul-
 titudo credētū secuta ē na-
 tionū/spiritualit̄ instrui sana-
 ri ac satiari desiderās: ⁊ cū
 p̄salmista dep̄cans. Dñe ad-
 te p̄fugi doce me facere vo-
 lūtate tuā: ⁊ tēx misere mei
 quī infirm⁹ suz: sana me dñe
 qm̄ turbata sc̄loia ossa mea.
 Et itēx de p̄cipiēdis ab eo
 vite p̄petue alimonis p̄sila:

dñs inquit pascat me ⁊ nihil
 mihi deerit: i loco pascae ibi
 me collocavit. **Señcia sc̄i
 euāgelij i m̄ matthe. c. 14. v.**
In illo tpe ⁊ Abijt ies⁹
 trās mare galilee: qd
 est tiberiadis. Et se q̄bat eū
 multitudo magna: qz vide-
 bāt signa q̄ faciebat sup his
 q̄ infirmabāt. Subijt ergo
 in mōte ies⁹: ⁊ ibi sedebat cū
 discipulis suis. Erat autē p̄-
 ximum pascha dies fest⁹ iu-
 deoz. Lū subleuasset ergo
 oculos ies⁹ ⁊ vidisset qz mul-
 titudo maria venit ad eū: di-
 cit ad philippū. Uñ emem⁹
 panes vt māducēt hi: h̄oc
 aut dicebat: tentās eū. Ipse
 enī sciebat: qd esset factur⁹
 R̄ndit ei philipp⁹. Ducēto
 rū denarioz panes nō suffi-
 ciūt eis: vt vnus q̄s modicū
 qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex
 discipulis suis: andreas fra-
 ter simonis petri. Est puer
 vn⁹ hic: q̄ habet q̄nc panes
 ordeaceos ⁊ duos p̄sces.
 Sed hec qd sunt inf̄ t̄atos:
 Dicit ergo ies⁹. Facite hol-
 nes discūbere. Erat autē fe-
 nū multū in loco. Discubue-
 rūt ḡ viri: nūero q̄si q̄nc mi-
 lia. Accepit ergo ies⁹ panes
 ⁊ cū ḡ as egisset distribuit
 discumbentib⁹. Silit̄ ⁊ ex

piscib⁹: quātum volebāt. Ut
 aut̄ iplei sūt: dixit discipulis
 suis. Colligite q̄ supauerūt
 fragmēta: ne peāt. College-
 runt ergo: ⁊ ipleuerūt duo-
 deci cophinos fragmētōz
 ex qnq; panib⁹ ordeaceis q̄
 supauerūt hīs q̄ māducaue-
 rāt. Illi ergo hoies cū vidis-
 set: qđ fecerat signū: dicebāt
 Quid hic est vere ppheta: q̄ vē-
 tur⁹ est in mūdū. Amē. **¶** **fo**
vt̄s i. j. vel. ¶ Ad l. an. Tūc
accepit abis sacrificiū iustitie
si auerteris dñe faciē tuā a
pectis meis. ¶ I. Ad hēre mei
fo. xvij. ¶ Ep. hy. ⁊ v. vt̄s. i. j.
do. v. Eslo nob⁹ dñe. Turz
fortitudinis. ¶ A facie iūmi
ci. Turz. Ad bñā. Cū sub-
leuasset oculos ies⁹ ⁊ vidisset
maximā mltitudinē veniētē
ad se dixit ad philippuz: vñ
emem⁹ panes vt manducēt
hi: hoc aut̄ dicebat tētās eū
ipe ei sciebat qđ eēt factur⁹
¶ fo vt̄s i. j. vel. ¶ Ad. j. ā.
Acccepit ies⁹ panes ⁊ cū grā-
rias egisset distribuit disci-
pulis ⁊ filiter ⁊ ex piscibus
quātū volebāt. ¶ Dñe mi
serē. fo. xliij. ¶ In hac ho-
ra. ¶ Ad. iij. ā. De qnq; pa-
nib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹ sattauit
dñs qnq; milia hoim. ¶ Ep. et
oꝝ vt̄s i. j. vel. ¶ Scuto circū.

¶ Ad. vi. an Sattauit dñs
 qnq; milia hois de qnq; pa
 nib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. **¶ Ep. ⁊**
oꝝ vt̄s ad. ix. vt̄s i. j. dñico.
¶ Ad. ix. ā. Per arma iustitie
 virtutis dei commēdem⁹
 nosmetipos i mltā patiētia.
Ad ves an Sede a dextris
 meis dixit dñs. **¶ Ep. hy. ⁊. et**
ofo vt̄ in. j. vel. ¶ Educ de
 carcere aīaz meā. Ut ⁊ sit eat
 noi tuo dñe. **¶** Perijt fuga
 a me ⁊ nō est q̄ reqrat aīaz
 meā. Ut ⁊ si. **Ad māt an.** Il-
 li ergo hoies cū vidisset qđ
 fecerat signū dicebāt: qđ hic
 est vere propheta q̄ vēturus
 est i mūdū. **¶ Quatuor die**
bus oīa seruant. vt̄s in pce-
dente hebdo. dēp̄t. ¶ vs ad
noct. laud. et vs. ⁊ hīs q̄ se-
quūt. ¶ Scda fer. ad bñā.
 Auferte ista hic dicit dñs ⁊
 nolite facē domū p̄ris mei
 domū negotiationis. **¶ Dio.**
¶ Bestia q̄s oīs de⁹: vt
 obseruatōes sacras
 annua deuotōe recolētes ⁊
 coꝝpe tibi placeam⁹ ⁊ men-
 te. Et fa' p do. **Ad magt an.**
 Soluite tēplū hoc dicit do-
 min⁹ ⁊ post tridūū excitabo
 illud hoc aut̄ dicebat de tē-
 plo corporis sui. **¶ Diatio.**
¶ Dēp̄cationē n̄fam q̄s
 dñe bēign⁹ exaudiet
 l. ij.

quib' supplicādi prestas af-
fectū tribue defensionis au-
xilii. Et fa' p do. **Tertia**
feria ad bñ'ā. Quid me qri-
tis interficere hoiem q' vera
locutus sum vobis? **Oratio**

Sacre nob' q's dñe ob-
seruatōis ieiuniar pie
ouerfatōis augmētū: z tue
ppitiatōis p̄tinuū p̄stet au-
xilii. Et fa' p d. **Ad m̄ḡt̄ an.**
Unū op' feci z oēs amirami
q: totū hoiez sanū feci i sab:

Miserere' bato. **Oratio.**
Dñe pp̄lo tuo: z p̄tinu-
is tribulatiomb' laborātē p̄-
piti' respirare p̄cede. Et fa'
p do. **Quarta fer. ad bñ'ā.**
an. Rabbi q's peccauit hic
aut parētesei' vt cec' n'alce
retur: respōdit iesus z dixit/
neq' hic peccauit neq' parē-
tes eius sed vt manifestent
opera dei in illo. **Oratio.**

Deus q' et iustis p̄mia
meritorū z p̄ctōib' p̄
ieiunū veniaz p̄bes/ misere
supplicib' tuis/ vt reat' n̄ri
p̄fessio idulgētiā valeat p̄ci-
pere delictorū. Et fa' p̄ d.
Ad m̄ḡt̄ ā. Al sefo nō est au-
ditū q: q's aperuit oculos ce-
ci nati nisi xps fili' dei. **Oratio.**

Preat' aures mie tue
dñe precib' supplicā-
tium/ et vt petētib' deside-

rata concedas/ fac eos que
tibi sunt placita postulare.
Et fa' p do. **Quinta feria**
ad bñ'ā an. Accessit autē iei-
sus et tetigit loculū/ h' autē
qui portabāt steterūt: et ait/
adolescēs tibi dico surge et
reledit q' erat mortu'. **Oratio.**

Presta q's ops de' vt
q's ieiunia vortua ca-
stigat ip̄a q's deuotio scā le-
tificet/ vt frenis affectib' mi-
tigatis facili' celestia capia-
m'. Et fa' p d. **Ad m̄ḡt̄ ā.** Ac-
cepit autē oēs timor' magni-
ficabāt deū dicētes/ q: pp̄he-
ta magn' surrexit i nob' z q:
de' vilitauit plebē suā. **Oratio.**

Populi tui deus istitu-
tor' rector' p̄ctā qb' i
pugnatur expelle: vt sp̄ tibi
placit' z tuo m̄iūmie sit secu-
r'. Et fa' p d. **Ter. vi. Ad**
bñ'ā an. Lazar' amic' n̄ri dor-
mit venite z a sōno excitem'

Deus q' ieffa (eu. **Oratio.**
bilib' m̄idū renouas
sacramēt' p̄sta q's: vt eccl̄a
tua efnis p̄ficiat institut' et
tpalibus nō desituaat auxi-
lijs. Et fa' p d. **Ad m̄ḡt̄ ā.**
Dñe si hic fuisses lazarus nō
eēt mortu' ecce iā fetet q̄rrē-
duam' in mōnūmēto. **Oratio.**

De q's ops deus: vt q'
infirmittatis n̄re p̄ciq'

de tua stute pfidimus sub
tua sp pietate gaudeamus.
Et fa: p do. **C. Sab. ad bñ.**
Ego sū q̄ testimoniū phi-
beo de meip̄o ⁊ testimoniū
p̄hibet de me q̄ misit me p̄r.

Fat dñe q̄s p̄ (**Pro.**
gratiā tuā fructuos⁹
n̄re deuotiōis affectus: qz
tūc nob̄ p̄derunt suscepta
teiuma si tue sint placita pie-
tati. Et fa: p̄ do. **C. Dñica in**
passiōe dñi ad p̄mas vs̄ sup
pos an. Regnū tuū. f. li. cū
reliquis. Cas. ad hebre. ix.

Cristi assistēs pon-
tifex futuroz bo-
norū: p̄mpli⁹ et p̄-
fecti⁹ tabernacu-
lū nō manufactū: id ē nō hu-
ius creatōis: neqz p̄ sāguinē
hircorū aut vitulorū s; p̄ pro-
pitiū sāguinē itroiuit semel
i sc̄tā: et̄na redēptiōe iuēta.
Deo. R. Circūdedit me vi-
ri mendaces sine causa fla-
gellis ceciderit me. Sed tu
dñe defēsor vindica me. ✱
Qm̄ tribulatio p̄tima est ⁊
non ē q̄ adiuet. Sz tu. h̄p̄.
Vexilla re. r. lxxv. ✱ Eripe
me dñe ab hoīe malo. Avi-
roiniq̄ eripe me. Ad mat̄. a.
Ego sū lux mūdi q̄ seq̄t me
nō abulat i teneb̄s s; habe-
bit lumē vite dicit dñs. .oz.

Quesum⁹ ops de⁹ iam
lū tuā pp̄iti⁹ respice:
vt te largiēte regat i corpe
et te fūare custodiat i mēte.
Et fa: p̄. **C. Inuit. Hodie si**
vocē dñi audieritis nolite
obdurare corda v̄ra. p̄. Veni-
te. h̄p̄. Auctoꝝ sa. fol. lxxv.
C. In. j. noc. a. Diuifert sibi
vestimēta mea et sup vesē-
meā miserit sorte. pi. dñica:
les bñi. an. Judicasti dñe.
causā aie mee defēsor vite
mee dñe de⁹ me. a. Popule
me⁹ quid feci aut qd mole-
stus fui r̄ide mihi. ✱ Erue
a framea de aīas meā. Et de
manu canis ymicā meā. R. f.
Isti sunt dies q̄s obfūare
debetis t̄p̄ib⁹ suis. Quarta
decima die ad vesperū pas-
cha dñi est: et i q̄ntadecima
solēnitatē celebrabit saltis-
mo dño. ✱ Locut⁹ est dñs
ad moyse dicens: loq̄re filiis
israel ⁊ dices ad eos. Quar-
ta. R. u. Multiplicati sūt q̄
tribulāt me et dicit nō ē sa-
lus ip̄i in deo eius. Exurge
dñe saluū me fac de⁹ meus.
✱ Qui tribulāt me exulta-
būt si mor⁹ fuero ego autē i
mīa tua speraui. Ex. R. uij.
Qui custodiebāt aīam meā
cōsiliū fecerit in v̄nū dicētes
De⁹ dereliquit eū p̄sequim̄.
liij.

Sileas

ni et cōprehendite eū qz nō
est q̄ liberet eū: de⁹ meus ne
elōges a me: de⁹ meus ī ad
tutorū meū intēde. **Ps.** **De⁹**
inimici mei aduersuz me co
gitabant mala mihi &bum
iniquū mādauerūt aduersū
me dicētes. **De⁹. Ps. iiii.** De
us me⁹ es tu ne discedas a
me. **Qm̄** tribulatio prima
est z nō est q̄ adiuuet. **Ps.** Tu
autē dñe ne elōgaueris au
xilii tuū a me ad defēsiōnē
meā cōspice. **Qm̄. Ps. iij.**
noc. ā. Nūqd̄ reddit p̄ bono
malū qz foderunt foueā ale
mee: **an.** Libera me dñe et
pone me iuxta te z cuiusuis
man⁹ pugnet p̄tra me. **ā.** E
ego tecū sum de manu pesti
morū liberabo te dicit dñs
Ps. De ore leonis libera
me dñe: Et a cornibus uni
cornū hūilitatē meā. **Ps. v.**
De⁹ meus eripe me de ma
nu peccator: et de manu cō
tra legē agētis et inq̄. **Qm̄**
tu es patiētia mea. **Ps.** De⁹
ne elōgeris a me deus me⁹
f̄ auxiliū meū respice. **Qm̄.**
Ps. vi. Tota die cōtristatus
ingrediebar dñe: qm̄ anima
mea repleta est illufionib⁹.
Et vim faciebāt q̄ q̄rebant
animā meā. **Ps.** Amici mei z
proximi mei aduersū me ap
propinqueſt z ſteterunt. Et
vim. **Ps. vii.** Adiutor me⁹ e
ſuſceptor: tu es dñe et ī v̄bū
tuum ſperauī. Declinate a
me maligni z ſcrutabor mā
data dei mei. **Ps.** Iniquos
odio habui et legē tuā dile
xi. **De. Ps. viii.** In primo ē
tribulatio mea dñe z nō ē q̄
adiuuet: fodiāt man⁹ me
as z pedes meos: libera me
de ore leonis. At enarrēno
mē tuū fr̄ib⁹ meis. **Ps.** Erue
a framea de⁹ animā meā et
de manu canis vnicā meaz.
At enar. **Ps. iij. noc. ā.**
Ego gloriā meā nō q̄ro: ē q̄
q̄rat et iudicet. **Lāncū.** De
ducāt oculi. **f. lviij. Ps.** Ne p
das cū ipiſ de⁹ aiām meā.
Et cū iuris ſāguinū vitā me
am. **Ps. ix.** Docebo iūq̄ vias
tuas et ipſi ad te p̄uertent.
Libera me de ſanguinibus
de ſalutē mee. **Ps.** Dñe labia
mea aperies z os meū anū
ciabit laudē tuā. **Libe. Ps. x.**
Ne auertas faciē tuā a pue
ro tuo dñe. **Qm̄** tribulor: ve
locit̄ exaudi me. **Ps.** Intēde
aiē mee et libera eā p̄p̄t̄ in
imicos meos eripe me. **Qm̄.**
Ps. xi. Pacificē loq̄bant mi
hi inimici mei z in ira mole
ſti erāt mihi. Vidisti dñe ne
ſileas ne discedas a me. **Ps.**

Ego aut cum mihi molesti
 essent iduebam me cilicio. Audi.
Ec. xii. In te iactat⁹ su⁹ ex vte
 ro de vte mris mee de⁹ me
 us es tunc discedas a me.
 Qu⁹ tribulatio pria e⁹ nō
 e⁹ q⁹ adiuuet. **Salua me ex**
 ore leonis et a cornib⁹ vnicor⁹
 niū hūilitatē meā. Qu⁹ tri.

Ec. i. Incipit lib. i. iobeta

A Erba hieremie filij
 beheleth de sacerdotib⁹
 q⁹ fuerit in anathotiā. Erā ben-
 tamin. Qu⁹ factū ē v⁹ dñi
 ad eū i dieb⁹ iosie filij amon
 regis iuda in tridecimo a⁹no
 regni ei⁹ et factū ē i dieb⁹ ioa-
 chum filij iosie regis iuda vsq⁹
 ad cōsumationē v⁹decimi an-
 ni sedechie filij iosie regis iu-
 da vsq⁹ ad transmigratōnē
 hierusalē in mense quinto.

Et factū ē ad me v⁹ dñi
 dicēs. Prius q⁹ te formare in
 vtero noui te: et an⁹q⁹ extres
 devulua sacrificauī te: et p⁹-
 phetā i gētib⁹ dedi te. Et di-
 xi. A a dñe deus. Ecce ne-
 scio loq⁹ q⁹ puer egosū. Et di-
 xit dñs ad me. Noli dicē q⁹a
 puer su⁹: qm̄ ad oīa q⁹ mittā
 te ib⁹: et vniuersa q⁹cū q⁹māda
 uero f⁹ loq⁹r. Ne ticias a fa-
 cie eorū: q⁹ ego tecū sum vt

Eruā te dicit dñs. **L. ii.**
T misit dñs manū su

am et tetigit os meum et de-
 xit ad me. Ecce dedi verba
 mea i ore tuo: ecce cōstitui te
 hodie sup gētes et super re-
 gna: vt euellēs et destruas
 et dispdes et dissipēs: et edē
 fices et plātes. **E**t factū ē
 v⁹ dñi ad me dicēs. Quid
 tu vides hieremia: **E**t dixi.
 Virgā vigilātem ego video.
Et dixit dñs ad me. Vñ vt
 disti: q⁹ vigilabo ego sup ver-
 bū meū vt faciā illū. **E**t fa-
 ctū ē v⁹ dñi ad me scdo di-
 cēs. Quid tu vides: **E**t dixi.
 Illā succēsā ego video et fa-
 ciē ei⁹ a facie aq⁹lonis. **L. ii.**

Et dixit dñs ad **L. iii.**
 me. Ab aq⁹lōe pādet
 oēm malū sup oēs hitatores
 t⁹re. **E**cce ego cōduocabo
 oēs cognatides regnor⁹ aq⁹
 lōis dicit dñs: et veniēt et po-
 nēt vniuersos solū suū i itroi:
 tu portāz hier⁹ et s⁹ oēs mu-
 ros ei⁹ circuitur: et vniuer-
 sas vides iuda. **E**t loq⁹r
 iudicia mea cū eis sup oēm
 malitiā eor⁹ q⁹ vēligrūt me
 et libauerūt dñs alienis: et
 adorauerūt op⁹ manū suaz
Tu g⁹ accinge lumbos tuos
 et surge: et loq⁹r ad eos oīa
 q⁹ ego p⁹cepto tibi. **N**e forme-
 des a facie eor⁹: nec ei tiere
 te faciā vultū eor⁹. **T. u. Luig**
 l. iiii.

Eso quippe dedite hodie ciuitatē munitā et colūnā ferreā et i murum erēt sup oēs frā regib⁹ iuda pncipib⁹ eius et sacerdotib⁹ et ol pplo frē: et bellabūt aduersum te et nō pualebūt: qz ego tecū sū aut dñs vt liberē te.

Et factū ē x̄bū dñi ad me dicēs. Uade et clama in aurib⁹ hierl⁹ dicēs. Hæc dicit dñs. Recordat⁹ sum tui miserās adolecētaz tuā et charitatē des pōlatiōis tue quā secuta es me in deserto in frā q̄ nō semināt. Sc̄tus israel dño: pmittie frugū eius. Dñs q̄ duorat eū deliquit: malaueniēt super eos dicit

Adite x̄bū dñs. **L. v.** dñi domus iacob: et oēs cognatiōes dom⁹ israel. Hæc dicit dñs. Quid iuenerūt patres yr̄i i me iūqtatis: qz elogauerūt a me et ābulauerūt postvanitatē et vani facti sūt. **E**t nō dixit vbi ē dñs q̄ ascendere nos fecit de frā egypti: q̄ trāsduxit nos p̄ desertū p̄ terrā ihabitabilē et iuitā: p̄ frā sitis et ymaginē mortis p̄ frā in qua nō ābulauerūt neqz habitauit homo.

Et induxi vos in **L. vi.** frā carmeli: vt comederetis fructū ei⁹ et optima

illi⁹. Et ingressi p̄tamina stis frā meā: et hereditatē meaz posuistis i abhominatiōē.

Sacerdotes nō dixerūt vbi ē dñs: et tenētes legem nescierūt me: et pastores p̄uaricati sunt i me. Et p̄phete p̄phetauerūt i baal: et idola securi sunt. Propterea ad huc iudicio cōtēdā vobiscuz ait dñs: et cū filiis vestris disc

Aceptabo. **Lectio. vii.** Hāsīte ad insulas ce thim et videte: et i cedar mit tite et cōsiderate vehementer: et videte si factū est huiusce modi: si mutauit gens deos suos: certe ip̄i non sunt dii. P̄pls x̄o me⁹ mutauit gl̄iaz suā in idolū. **O**bsupe scite celi sup hoc: et porte eius desolamini vehementer dicit dñs. Duo ei mala fecit p̄pls me⁹. **A**bse dereliq̄rūt fontes aq̄ viue: et foderūt sibi cister nas dissipatas: q̄ p̄tinerenō valent aq̄s. **L. c. viii.**

Quidā seruus est iherl⁹ aut x̄naculus: Quare ḡ factus ē i pdā: Sup eū rugierūt leones: et dederūt vocem suā. Posuerūt frā ei⁹ i solitudinē ciuitates ei⁹ exuste sūt et nō ē q̄ habitet i eis. **S**i lii q̄qz mēpheos et taphneos p̄stuprauerūt te vsqz ad vere

ticē. Nūqd nō istud factū ē
tibi q: dereliquisti dñs deum
tuū eo tpe q̄ ducebat te per
viā? Et nūc qd tibi vis i via
egypti vt bibas aquā turbi
dā? Et qd tibi cū via assyrio
rū vt bibas aquā fluminis?

Arguet te malitia tua: r
auersio tua increpabit te.
Scito r vide q: malū r ama
rū ē reliquisse te dominū deū
tuū: et nō esse timorem eius
apd te dicit dñs de⁹ exerci
tuū. *sc. i. p. Lec. sancti euāge
lij secūdi iohēm. Cap. viij.*

In illo tpe dicebat ie
sus turbis iudeorū r
pncipib⁹ sacerdotū. Quis
ex vob⁹ arguet me de pctō?
Et res. *homel. bti gregori
pape de eadem lectione.*

Delate ftes charissimi mā
suetudinem dei. Relaxare
peccata venerat: et dicebat.
Quis ex vob⁹ arguet me de
pctō? Nō dedignat ex ratio
ne ondere se peccatorē non
esse: q̄ ex virtute diuinitat⁹ po
terat peccatores iustificare

Sz terribile est valde qd
subdidit. Qui ē ex deo: ver
ba dei audit. Proptea vos
non auditis: quia ex deo nō
estis. Si enī verba dei audit
qui ex deo est et audire ver
ba eius non potest quisquis

ex illo non est: interroget se
vnusquisq: siverba dei i au
re cordis percipit? et intelli
git vnde sit. Tu. *Lectio. x.*

Questem patriā desi
derare vitas iubet
carnis desideria conterere:
mūdi gloriā declinare: alie
na nō rapere: propria largi
ri. Penset ergo apud se vnus
q̄sq: vtm si hec vox dei i cor
dis eius aure cōualuit? r
iā ex deo sit agnoscat. **N**ā
sunt nōnulli q̄ precepta dei
nec aure corporis percipere
dignantur. Et sunt nōnulli
q̄ hec qdē corporis aure p
cipiūt: s; nullo ea mentis de
siderio cōplectunt. Et sunt
nōnulli q̄ libenter verba dei
suscipiūt itavt etias in fletu
bus cōpungant: sed post la
chrymaz ips ad iniquitatē
redeūt. Hī pfecto vba dei
non audiūt: q: hec exercere
in ope cōtēnunt. *Lectio. xi.*

Uitā ergo vram ftes
charissimi ante mētē
oculis reuocata: et alta cōsi
deratione pertimescite hoc
qd ex ore veritatis sonat: p
pterea vos nō auditis q: ex
deo nō estis. Sz hoc qd de re
prohibitas loquitur: ipi hoc
de semetipis reprobi iniqs
suis opib⁹ ondit. Nā sequit

Rñdeſt igit̃ iudei? ⁊ dixiſt
ei Rñone hñ dicim⁹ nos: qz ſa
maritan⁹ es tu ⁊ demoniuz
habes: Accepta at̃ tãta p̃tu
melia: qd de⁹ rñdeat audea
mus. Ego demoniũ nõ ha
beo: ſz honorifico p̃rem me
um: ⁊ vos ihonorafiſ me. **Tu.**

Quia ei ſamarita: **P. tu**
nus iterprat̃ cuſtos:
et ip̃e veracit̃ cuſtos eſ: de q̃
pſalmiſta ait niſi dñs cuſto
dierit ciuitatē inuanũ vigi
lãt q̃ cuſtodit̃ eã: ⁊ cui p̃ eſat
am dicit̃: cuſtos q̃ de nocte
cuſtos qui de nocte: rñdere
noluit ſamaritan⁹ nõ ſum: ſz
ego demonium non habeo.
Duo q̃ppe ei illata fuerãt:
vnũ negauit: aliũ tacẽdo cõ
ſenſit. Cuſtos nãq; humani
gñis venerat: ⁊ ſi ſe ſamari
tanũ nõ eẽ diceret: eẽ ſe cu
ſtodẽ negaret. Sz tacuit qd̃
recoꝝgnit̃ et patient̃ repulit
qd̃ dictũ fallacit̃ audiuit di
cẽs: ego demoniũ nõ habeo
In qd̃ ṽbis qd̃ aliud q̃ nra
ſupbia pfundit̃: Que ſi exa
guitata vel leuiſ fuerit atro
ciores iurias reddidit q̃ ac
ceperat: facit mala q̃ p̃t̃: et
minat q̃ facere non p̃t̃. **Se
quẽ. I. enã: ſm̃to hẽs. Ep̃. viii**

In il. tpe: Dicebat ief⁹
turb⁹ iudeoz ⁊ p̃ncipi

bus ſacerdotũ. Quis ex vo
bis arguet me de pctõ: Si
xitatẽ dico: q̃reuos nõ credi
tis mihi: Qui eſ ex deo: ṽba
dei audit: p̃roptea vos non
auditi: qz ex deo nõ eſt. Rñ
deſt igit̃ iudei: ⁊ dixerũt ei.
Rñone hñ dicimus nos: qz ſa
maritan⁹ es tu: et demoniuz
habes: Rñdit ief⁹. Ego de
moniũ nõ habeo: ſz honorifi
co p̃re meũ: ⁊ vos ihonora
ſtis me. Ego aut̃ nõ q̃ro glo
riã meã: eſ q̃ q̃rat et iudicat.
Amẽ amẽ dico vob⁹: ſi q̃ ſer
monẽ meũ ſuauerit: mortẽ
nõ videbit̃ in eternũ. Dixit̃ ſ
iudei. Nũc cognouim⁹: qz de
moniũ habes. Abrahã mor
tu⁹ eſ ⁊ p̃phete: ⁊ tu dic⁹ ſi q̃
ſmonẽ meũ ſuauerit mortẽ
nõ guſtabit̃ in eternũ: Nunq̃d
tu maior es p̃re nro abrahã
q̃ mortu⁹ eſ: et p̃phete mor
tui ſũt: Que teip⁹ facis: Rñ
dit ief⁹. Si ego glifico me p̃
ſuz: glia mea nihil eſ. Eſt p̃
me⁹ q̃ glifico me: quez vos
diciti: qz deus nr̃ eſt: ⁊ nõ co
gnouiſtis eũ. Ego aut̃ noui
eũ: ⁊ ſi dixero qz nõ ſcio eſ:
ero ſimilis vob⁹ mẽdã. Sz
ſcio eum: ⁊ ſmonẽ e⁹ ſeruo.
Abrahã p̃reſter exultauit
vt videret diẽ meũ: ⁊ vidit et
gauiſ eſt. Dixit̃ ergo iudei

ad est. Quinquaginta annos nō dū habes ⁊ abrahā vidisti? Dixit eis iesus. Amē amē dico vobis: anſq̄ abrahā fieret ego ſū. Tulerit ḡ lapides: vt iacerēt in eū. Zel⁹ aut̄ abſcōdit ſe: ⁊ exiit de tēplo. **Am.**

Ofortis in .i. ves. Ad l. a. Vide dñe afflictionē meam qm̄ erect⁹ est iunior me⁹. **p. l.** **Abifere. t. xvij. Ep. Apo. f.**

Qlauit nos a pctis nostris i sanguine suo. **Be.** Erue a framea de⁹ aiam meā. Et de manu cantuſynicā meā. **8.** Eripe me dñe ab hoīe malo a viro inīq̄ libera me. **Et hy⁹. Rex xpe. fo. lxx. 8.** Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹. Et ab inſurgētib⁹ i me libera me. **Ad bn⁹. a.** Dixit ies⁹ turbis quis ex vobis arguet me d̄ pctō: ſi veritatē dico q̄ re vos nō creditis mihi: q̄ est ex deo vba dei audit propterea vos nō auditis q̄ ex deo nō eſſis. **Ofortis in .i. vs.**

Ad. j. a. Ego demonium nō habeo ſz honozifico p̄ez meuz dicit dñs. **Cap.** Dñe miſere. **fo. lxx. oro.** In hac hora. **Ad. iij. a.** Ego gloria mea nō q̄ro ē q̄ q̄rat ⁊ iudicat. **Cap. ⁊ ofortis l. i. vs. 8.** Erue a framea. **Ad. vi. a.**

Abrahā pat̄r exſtauit vt videret diē meū vidit ⁊ gauſ⁹ eſt. **Capitulu ad hebreos. tr.**

Quasi⁹ p̄ spm̄ sc̄tm̄ ſemetip̄s obtulit imaculatū deo: ⁊ emūdauit ꝑ ſc̄tentiā n̄ ſz ab opib⁹ mortuis ad futēdū deo viuētī. **D. ḡ. 8.** **De ore leonis. Ratio.**

Quasi⁹ tuū q̄s dñe p̄ator bone placat⁹ itende: ⁊ oues q̄s ꝑcioſo ſāguie filij tui redemiſti diabolica nō ſinas i curſione lacerari. **Et ſa. p. c.** **Ad. tr. a.** Quinquaginta ānos nōdū habes ⁊ abrahā vidisti: amē amē dico vobis anſq̄ abrahā fieret ego ſum. **Ep. ad hebre. tr.**

Quasi⁹ noui testamētī mediator ē: vt morte int̄cedere i redēptionē earū ꝑ uanicationū q̄ erāt ſub ꝑori testamētō repromiſſione accipiāt q̄ vocatū ſūt et̄ne hereditarij. **D. ḡ. 8.** **Re. pdag.**

Quasi⁹ q̄ ꝑ nobis filiū tuū cruc⁹ patibulū ſubire voluisti: vt inimicū a nobis expelleres ꝑtātes: ꝑcede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis gr̄am cōſequamur. **Et ſa. p. eūdem.** **Ad. v. a.** Sede a dextris dicit. **Cap. hy⁹. 8. ⁊ ofortis in p̄mitioves. 8.** **De ore leonis li**

Prinatiis dieb⁹ in passione.

bera me dñe. Et a cornib⁹
vnicornū hūilitatē meā. **R.**
Erue a framea de⁹ animaz
meā: r de manu canis vnicā
meā. Et a. **Ad mag. ā.** Tule
rūt lapides iudei vt iacerēt
i iesuz: iel⁹ aut⁹ abscondit se et
exiit de tēplo. **¶ Prinatiis**

dieb⁹. Inuit⁹ Adozem⁹ dñi.
Qui nos redemit p crucez.
p. Venite. h⁹. Auctor salu-
tis. fo. lxxij. Ad noct. ā. r pi-
teriales. R. Erue a framea.
vrs. Lec. ex hieremia p phe-
ra. Quere isrlā post lect. pri-
uataz noctū de genesi. Re-
p istā hebdomadā tria p or-
dinē de dñica pcedente. In
ij. noc. Cap. ad philippē. ij.

Quibus fact⁹ est p no-
bis obediens vsq⁹ ad
mortē: mortē autem crucis.
Deo g. **R. De ore. vrs. Or.**

Perpetua q̄s domine
iesu xpe pace custo-
di q̄s p lignū sc̄tē crucis re-
dinere dignatus es. Et fa⁹
Qui vi. **Ad l. i hac hebdo. ā.**
r pi. ferial. Cp. Ad heb. ir.

Quibus semel oblat⁹
est ad multoz exhau-
riēda pctā sc̄do sine pecca-
to apparebit omnib⁹ expe-
ctatib⁹ se i salutē. Deo g. **Re-**
h⁹. vrs. i dñica pcedēte.
Ad bñ. ā. r or. singulis die

bus proprie vt patet infra.

¶ Ad. i. ā. Vulpes foueas
hñt r volucres celi nidos: si
li⁹ aut⁹ hois nō habet vbi ca-
put suū reclinet. **Cp. Pacē**
et. f. ij. Oro Dñe de⁹. ¶ Ad
ij. ā. Sic impioz fremebāt
aduersū me: r grauati⁹ ē cor
meū sup eos. **Cap. esaiē. i.**

Quibus meū dedi p-
cutiētib⁹ r genas me-
as vellentib⁹: faciē meā non
auerti ab ire pātib⁹ r spūē
tib⁹ i me. **D. g. Erue a fra-**

¶ Propitiare nob⁹. Or.
Ops pater p̄uigenti
tui passionē: r ne nos sicut
meremur affligas: s̄ ad bon-
nū poti⁹ tua pietate cōuer-
tas. Et fa⁹ p eūdē. ¶ Ad. vj
ā. Sicut exaltat⁹ ē serpens
i eremo: ita exaltari oportet
filiū hois. **Cap. esaiē. liij.**

Sicut ouis ad occasio-
nē duce⁹: r q̄s agn⁹ co-
rā tōdēte se obmutescet: et
nō apiet os suū. **Deo g. vrs.**
De ore leonis. Oratio.

Propterea nos dñe nige-
nti tui a malis oib⁹
expediat⁹ q̄s p̄sciētia p̄uif-
reat⁹ accusat. Et fa⁹ p eūdē.
Ad. ir. ā. Nō sis mihi tu for-
midini spes mea i die affli-

Demonstrasti
dñe dñe me. **cp. i. i. r**
Oratio.

Demonstrasti
dñe dñe me. **cp. i. i. r**
Oratio.

mibz cognouit tu ondisti mi
hi studia eoz: ego qsi agn
masuet q portat ad victimā
Deo g. He perdas. Oro.

Dirripe qs dne pmit
gati tui passionē nro
rū vīcula pctōz: r ne dīent
nobis potēti pietate succur
re. Et fa' p v. **Ad vs ae r**
pt feriales. Capz esate. lxxij.

Aradidit i mortē aīaz
suā r cū scelerat' de
putat' est: r ipe pctā multo
rū tulit: r pīrānsressorib'
rogauit vt nō pīret. Deo g.

B. lxxij. v. vīs in vīca pce
dēte. Ad mgt ā. r o' o' singu
lis dieb' pprie. Sēts fe.
ad bñ' ān. In die magno fe
stiuatatis stabat iesus r cla
mabat dicēs: si qs sitit veni
at ad me et bibat. **Oratio.**

Sanctifica qs dne nra
ieiunia: r cūctaz nobz
ppit' indulgētiā largire cul
pay. Et fa' p v. **Ad mgt ān.**
Si qs sitit veniat r bibat: et
deyēre ei' fluēt aq' viue. **Or.**

Dal nobis qs pp'lo tuo
salutē mētis r corpis
vt bonis operib' inherendo
tua semp mereatur ptectio
ne defendi. Et fa' p' dñm.

Terna fe. Ad bñ' ān.
Qos alcēdite ad diē festum
hūc ego non alcēdā q: tps

meū nōdū aduenit. **Oratio.**

Destra tibi qs domie
sint accepta ieiunia:
q nos r expiādo grā tua di
gnos efficiāt et ad remediā
pducāt etna. Et fa' p v. **Ad**
mgt ān. Quidā aut iudet de
cebāt q: bon' ē: alij aut dice
bāt nō s; seducit turbas. **Or.**

Dal nobis dne qs pse
uerātē i tuauolūtate
famulatū: vt in dieb' nris r
merito r nūero pplē tibi ser
uiēs augeat. Et fa' p' dñm.

Quarta fe. Ad bñ' ān.
Sues mee vocē meā audiūt
r ego dñs agnosco eas. **Or.**

Sanctificato hoc teū
nio de' tuoz corda fi
deliū miserato: illustra: r q:
b' deuotionis pīlas affectū
pbe su pplicantib' pīū benē
gn' auditum. Et fa' p v. **Ad**
mgt ā. Multa bona opera
tus sū vobis ppter qd' opus
vultis me occidere? **Oratio.**

Adesto supplicatōib'
nris ops de': r qb' fi
ducia sperāde pietat' indul
ges: p' sūete mie tribue beni
gn' effectum. Et fa' p' dñm.

Quina fe. ad bñ' ā. Quid
molesti est hūc mulieri op'
ei bonū opata ē in me. **Or.**

Pesta qs ops de': vt
dignitas p' dñitōis hū

mone p imoderatiã satisfacta / medicinalis psumome studio reformet. Et facta per do. **Ad m̄gr̄ a.** Mittēs hec mitter i corp̄ meū hoc vngētū ad sepeliendū me fecit. **Oratio**

Esto q̄s dñe ppitius plebi tue: vt q̄ tibi nō placent respues tuoz poti⁹ repleat delectatiōib⁹ mādatōrū. Et facta per d. **Sexta feria ad bñ̄ an.** Appropinquabat autem dies festus et querebāt p̄cipēs sacerdotum quō iesū interficerēt timebant verō plebē. **Oratio**

Quidib⁹ nris q̄s dñe benign⁹ iſude: vt peccata nra castigatiōe volūtaria cohibētes / t̄p̄aliter potius maceremur q̄ sup̄p̄licis deputemur etnis. Et facta per d. **Ad m̄gr̄ an.** P̄ncipes sacerdotū cōsiliū fecerūt vt iesū occiderēt dicebāt autē nō in die festo ne forte tumultus fieret in pp̄lo. **Oratio**

Quoniam q̄s op̄s de⁹ vt q̄ p̄tectōis tue gratiā q̄rim⁹ / liberati a malō b̄ / secura tibi mēte futam⁹. Et facta per d. **Sab. ad bñ̄ a.** Clarifica me p̄ ap̄d̄temet ip̄z claritate quā habui p̄ius q̄ mūd⁹ fieret. **Oratio**

Proficiat q̄s domine

plebs tibi dicata pie deuotiōis affectu: vt facti actoni b̄ erudita / quāto maiestati tue sit gratior / tāto donis potiorib⁹ augeat. Et facta per d.

Dñice palmar. Ad. i. vs sup̄ pos a. Regnū tuū fo. li. cū ref. **Cap. ad philippē. q.**

Morte in vobis quod et i xpo iesu q̄ cū i forma dei esset nō rapinā arbitrat⁹ esse se eq̄le deo⁹ se metip̄z extinamuit formāserui accipiēs i similitudinē hoīz fact⁹: et habitu inuēt⁹ vt hō. Deo a. **v.** Ingress⁹ pilat⁹ cū iesu i p̄torum ait illi / tu es rex iudeoz: r̄ndit tu dicis / qz rex sū / exiuit ergo ies⁹ de p̄torio portās coronār vestē purpureā. Et cū indut⁹ fuisset exclamauerūt oēs crucifigat qz filium dei se fecit. **v.** Tūc ait illis pilat⁹ regē v̄z crucifigat: r̄nderūt / regē nō habem⁹ nisi cesarē. Et cum.

Hymnus. v. vs dominica precedente. Ad m̄gr̄ an. Pa- ter iuste mundus te non cognouit ego autē cognoui te qz tu me misisti. **Oratio.**

O m̄n̄s ep̄itine de⁹ qui hūano ḡni ad imitan- dū h̄militat⁹ exēplū saluato- rē n̄z carnē sumere et crucē

subire fecisti / cede ppiti?
 vt z patietie ipi habere do-
 cumeta z resurrectionis pfor-
 tia mereamur. Et factus per e.
C. Inuit. Ipse non cognouit
 uirtutes meas / quibus iurauit
 ira mea si introibunt in requiem
 mea. **P.** Venite. **Hy.** Auctor
 sa. **f. lxxviii.** **C. In. l. no. an.** Ju-
 dica causam meam / defende me quia
 potes es domine. **P. dicitur bini**
A. Inuidauerit aq. super caput
 meum dixi peris / iuocabo no-
 me tuum domine deus. **A.** Confidat
 qui me persecuntur et non confidat
 ego domine deus meus. **Ps.** Erue a.
Ps. i. In die qui iuocauit te domine
 dixisti nolui timere / iudicasti
 causam meam. Et liberaisti me deus
 meus. **Ps.** In die tribulationis
 mee clamavi ad te quia exau-
 disti me. **Et. Ps. ii.** Fides mei
 se elogauerit a me / notum mei
 Quasi alieni recesserit a me
Ps. Amici mei z proximi mei
 Quia. **Ps. iii.** Altitude domine ad
 me / audire uoces aduersario-
 rum meorum. Aliquid reddidit pro bo-
 no malum quia foderit foueam aie
 mee. **Ps.** In hoc pacis mee in quo
 sperabam ampliatum aduersum me
 superplatarum. Aliquid. **Ps. iiij.**
 He p. das cum ipse deus aliam
 meam / cum uiris sanguinum uita-
 meam. Redime me domine. **Ps.** He
 tradideris me in aias tribula-

tionem meam quoniam insurrexerit in me te-
 stes tuos. **Bedi.** **C. In. ii. no. a.**
 Insurrexerit in me testes tuos
 z metum est iniquitas sibi. **An.**
 Dixerunt ipsi opprimam / vi-
 rum iustum quoniam contrarius est operi-
 bus nostris. **An.** Labia insurgen-
 tium et cogitationes eorum vide
 domine. **De ore le. Ps. v.** Sal-
 uum me fac deus quoniam intrauerit
 aq. visus ad aias meas / ne auer-
 tas faciem tuam a me. Quasi tri-
 bulorum velociter exaudi me.
Ps. Intende aie mee z libera
 eam propter inimicos meos erit
 prope me domine. **Am. Ps. vi.** Noli
 esse mihi domine alienus prope mi-
 hi in die mala / confidant omnes
 qui me persecuntur. Et non con-
 fidat ego. **Ps.** Confidant omnes
 inimici mei. **Et. Ps. viij.** Dominus
 mecum est tamquam bellator / fortis
 propterea persecuti sunt me / in-
 telligere non potuerunt domine
 bant renes z corda. Tibi re-
 uelavi causam meam. **Ps.** Tu autem
 domine sabaoth qui iudicas iuste
 z probas renes z corda. Tibi.
Ps. viij. In ingrediente domino in
 sanctam ciuitatem hebraeorum / pue-
 ri resurrectionem vite pronuntia-
 tes. Cum ramis palmarum / ofa-
 na clamabant in excelis. **Ps.**
 Cum audisset populus quia iesus ve-
 nit hierosolymam exierunt ob-
 uiam ei. Cum ra. **C. In. iiij. noct.**

An. *S*ana filio dauid bñd-
ctus q̄ venit in nocte dñi rex
isrl̄ ofānā in excelsis. **Can.**
Deducat. **f. lviij. v.** Ne per-
das cū. **8. ic.** Opprobrium
fact⁹ sū n̄m̄is inimicis meis
viderūt mez mouerūt capi-
ta sua. Adiuua me dñe de⁹
me⁹. **6.** Locuti sūt aduersuz
me lingua dolozar sermoni-
bus odij circūdeit me. **Ad-**
tu. 8. 2. De⁹ isrl̄ p̄t̄ te sus-
tinui ip̄peritū/ operuit re-
uerentia faciē meā extrane-
us factus sum fratrib⁹ meis
et hospes filijs matris mee
Qm̄ zelus dom⁹ tue come-
dit me. **8.** Impropria ip̄o-
perantiū tibi ceciderūt sup
me. **Qm̄. 8. 2. 11.** Synagoge
pp̄ozum circūdeiderūt me
et non reddidi retribuētib⁹
mibi mala/ p̄summetur dñe
nequitia pctōz. **Et** diriges
tuum. **8.** Tu aut̄ dñe susce-
pto: meus es gloria mea et
exaltans caput meū. **Et di.**
8. 2. 11. Animā meā dilectaz
tradidi in manus iniquozū
et facta est mihi hereditas
mea sicut leo in sylua dedit
cōtra me vocē aduersari⁹ di-
cens cōgregamini et prope-
rate ad deuorādū illū. **po-**
fuerūt me in desertū solitu-
ditinis ⁊ luxit sup me ois ter-

ra/ q̄ nō est iuēt⁹ q̄ me agno-
sceret ⁊ faceret bñ. **8.** Pa-
stozes multi demoliti sūt vi-
neā meā ⁊ culcauerūt partē
meā. **posue.** **Lectio prima**
Sermo bti maximi episcopi
Psalmi vice simi p̄m̄
qui lectus est seriē de
cursu diligenter prius de-
bemus intendere quid in su-
percriptione contineat/ vt
cognita ei⁹ origine intelligē-
tiam ipsius facilius p̄sequa-
mur: et manifestato capite
possint rect⁹ membra distri-
bui. **Inscribit** ei ita. **In finē**
p̄ susceptiōe matutina psal-
mus ipsi d auid. Tu. 2. cō. 4.
Matutina solis ortū sem-
per at̄uenit ⁊ prius q̄ or̄ bē
radioz clar⁹ p̄leōdo: illumi-
net/ matutinum noxiū tene-
bris terminū ponit: ac reso-
luta sensim caliginū cecita-
te/ reb⁹ cūctis factes q̄ dā ac-
lumē infūdīt. **Et** cū velu-
ti subvna materia tenebrāz
mund⁹ in p̄fusiōe iacuerit: is-
terueniēte matutino diuer-
sa specierū varietate disti-
guīt: hoc est cū oīa ceca fue-
rūt/ oculi oīm reparant/ flo-
reni quodā mō lucez auferit
oculos mundo auroa resti-
tuit. **Atq̄** ita añ matutina

susceptioe pfrumur: vt glo
riosi postmodū solis splen
doz potiamur. Tu. **Leō. vi.**

Sed qm̄ sicut dicit apo
stolus lex spiritalis est
z spiritalib⁹ spiritalia cōpa
rāda sunt: solē hic iustitie ar
bitroz designari hoc est xp̄s
dñm: q̄ nobis ignorātie tene
bris p̄ctōz cecitate submer
sis celestis doctrine sue lu
mē infudit: z q̄s nō habeba
mus oculos cordis inseruit

Erelut radios quosdaz
ap̄los suos misit qui nos de
nocte deterrima delinq̄ntie
liberarent z paulatim resolu
tis in nobis tenebris p̄ctōz
matutina nos susceptioe cō
suecerēt: vt perfecti facili⁹
possim⁹ tolerare solis ardo
rem: hoc est primū nos pre
ceptis simpliciorib⁹ erudit
rent: quo capaciores effice
rēt celestiu⁹ secretorū. **ic. iij.**

Huic itaq̄ solis iustitie
matutino p̄ctōz cali
go tota perimit: sicut ipse p̄
pheta ait ex persona dñi In
matutinis interficiebam oēs
p̄ctōdes fr̄e: hoc est oriēte in
nobis sole iustitie q̄ habitacu
lū dñi sumus: ois cogitatio
iniqua subuertit. **¶ Tot⁹** autē
hic psalm⁹ digest⁹ est ex per
sona dñi saluatoris: q̄ppe cū

plura de eo in nouo sint po
sita testamēta. Tu. **Leō. v.**

Dicit itaq̄ De⁹ de me
Dus respice i me. Et re
liqua. Qua re assūpti hois
agit cām: vt interrogare quo
dāmō videat dicens. Deus
oim̄ q̄ es deus me⁹: cur me
dereliquisti: Nihil enī mihi
p̄sciū sum. Scdm̄ p̄phetā
ei nesciebat p̄ctm̄: nec erat
dol⁹ in ore ei⁹. Hec autē dicit
vt manifestaret p̄p̄t nos se
eē derelictū quoz p̄ctā por
tabat: acyidentes discere
mus et nos p̄ ipso scō z iu
sto mori: cuz p̄ p̄ctō nro ille
moreretur. Tu autē. **Leō. v.**

Deniq̄ hac voce i pal
sioe vs⁹ est sicut i euā
gēlio legimus: hely hely la
mazabathani. Hoc est. De⁹
meus de⁹ me⁹: quare me de
reliq̄sti: Hac inq̄ voce vsus
est: vt qd̄ p̄phetia annūcia
uerat rei ritus approbaret
Et qm̄ seq̄ntia pene manife
sta sunt illū il p̄ctam⁹ sicu
lū in quo ait. Ego autē sūver
mis z non hō. Tu. **Leō. vi.**

Quare tot⁹ dñs creatu
rit p̄parari possim⁹ hoc que
dem primū humilitati assi
gnare q̄ scōrū vtr⁹ est mari
ma: sicut sc̄tus moyses ante

dñm aial se irrationabile p
fitef: dauid se sepe pulice cō
memorat. Sed magis illud
accipiēdū puto: qm̄ vermis
nulla extrinsec⁹ admixtione
alieni corpis: s; de solaz pu
ra fra pcreaf ideo illū cōpa
tū dño: qm̄ z ipse saluator de
solaz pura maria gñaf. Lu.

Legimus etiā *lc. viij.*
In libris moysi de mā
na x̄miculos pccatos. Et
gna plane z iusta pparatio.
Siqdē de māna x̄micul⁹ gi
gnit⁹: z dñs x̄ps de x̄gine p
creaf. Quin poti⁹ ipam mā
riā māna dixeri⁹: qz est subt
lis / splēdida suis: z x̄go: q̄ve
lut celit⁹ veniēscūctis ecclē
siarū pplis cibū dulciorem
melle defluxit. Quē q̄ edere
et māducare neglexerit: vt
tā in semetipso habere nō po
terit: sicut ipse dñs ait. Nisi
q̄s māducauerit meā carnē
z biberit meū sāguīnē nō ha
bebit vitā i semetipso: sed po
ti⁹ ipse cib⁹ sibi i iudiciū p̄er
tet: sicut ap' s dicit. Qui mā
ducat et bibit indigne i iudi
ciū sibi māducatur bibit. Qd
filijs isrl subtiliter ppheta
tū est i veteri testamēto. Qdā
na enī illis p̄tra diuina p̄ce
pta tractatib⁹ x̄mes effecti
sūt: id est p̄tumacie vltiores

z iudices. Lu. *lc. ix. 20* cō lē
euāgelij. s; matth. *lc. xxi.*

In illo tpe: Cū appo
pinquasset iel⁹ hiero
solymitis et venisset betpha
ge ad mōtē oliueti: tūc misit
duos discipulos dicēs eis.
Ite in castellū qd̄ p̄tra vos
est: z statim inemetis asinā al
ligatā z pullū cū ea. Et rel.

Isom. ven. de. p̄b̄l. de. ea. lc.
Mediator deit⁹ hoīm homo
x̄ps iesus q̄ p̄ hūanū gñeris
salute passur⁹ de celo descē
derat ad terras appropin
quāte hora passiōis: appo
pinq̄re voluit loco passiōis
vt etiāz per hoc claresceret:
qz nō inuit⁹ sed spōte patere
tur. **I**n asino venire et a
turbis rex appellari et lau
dari voluit: vt etiāz per hoc
erudit⁹ quisqz cognosceret /
ipm̄ esse x̄pm̄: quē sic illo vē
turum p̄pheta olim p̄missa
signauerat. Nū quinqz dies
pasche voluit venire sicut ex
ioh̄ānis euāgelio didicim⁹:
vt etiā p̄ hoc ostēderet se eē
agnūm immaculatū q̄ p̄ctā
tolleret mundi. *Leuco. x.*

Agn⁹ quippe pascha
lis cur⁹ immolatione
pp̄s isrl ē ab egyptia serul
tute liberatus: an quinqz di
es pasche id est decima lu:

na de p̄g
mi domo
na ad p̄p
la lignū
lingam re
nos pasche
de magno
quinqz p̄
lanatione
complū de
pccata in e
mū p̄erata
pasche sacra
obseruata p
mū delecto
pulsā sacra
exp̄m̄ m̄
est a iudicis
na nos die
nō redem
ē bebr̄con
tē agni tu
ueratis ab
Ex
p̄
te p̄pari
tionis ad
illū eē de
no: sicut
touce et q
te obm̄ur
os iū: et
sūt valne
tates n̄ ac
m̄ sūt? S
quincipus

na de grege seruandus assumi/ deinde quartadecima luna ad vesperū iustus est imolarī/ significās eū q̄ nos suo sanguine redēptur/ an̄ q̄nos dies pasche id est hodierno die/ magno precedentū sequentiūq̄ pp̄lor gaudio ac laudatione deduct/ venit in templū dei/ et erat quotidie docens in eo. **Quinta** de m̄i peracta die vbi veteris pasche sacramēta hacten/ obseruata p̄sumauit/ ac noui deiceps obseruāda discipulis sacramēta p̄tradidit/ egress/ in mōtē oliueti ten/ est a iudeis/ m̄ae crucifix/ ip̄a nos die a diabolica dñia tione redemit/ qua antiqu/ ille hebreoz pp̄s p̄ imolatio nē agni iugū egyptiace seruitutis abiecit. **Tu. Lec. xi**

Argo dñs instar agni paschalis an̄ q̄nos dies p̄p̄ari inceptet locū passionis adijt/ vt se insinuaret illū eē de quo predictit esat/ as/ sicut ovis ad occisiones ducet/ et q̄si agn/ corā tōdēte obmutescet/ et nō aperiet os suū/ et paulo superi/ ip̄e aut vulnerat/ est p̄pter unīq̄tates n̄ras/ et luore ei/ sanati sum/ Sed inuidoz corda principuz in cunctis q̄ p̄uide

gestit eū p̄sequi/ q̄ in eū credere maluerūt/ et multū miserere vite auctore morti pot/ dare/ q̄ p̄ eum ip̄i viuificari studebāt. Verū nos p̄fidorū cecitate declinata/ eoz magis exēpla q̄ fidelit/ deū laudare se q̄mur/ iter ei/ mysticū mysticavt decz in p̄tatione scrutemur. **Tu. l. xi.**

A Sina et pull/ quib/ sedes hierosolymā venit/ vtriusq̄ ppli iudei videlicet et gentilis simplicita corda designant/ quib/ ip̄e p̄sides queq̄ a noxia libertate suo frenās impio ad visio nē sup̄ne pacis p̄duct. Iste rosolyma etenim visio pacis interpretat. Et bñ cū ad montē oliueti venisset dñs discipulos q̄ hec aialia adducerent misit/ quia nō nostris ad eū meritis sed sola ipsius gratia largiēte peruenimus/ to hanc attestante qui ait. Et in hoc est charitas/ nō quasi nos dilexerimus deum/ sed q̄m ipse prior dilexit nos. **Thoms** namq̄ oliueti celsitudine dñice dilectionis qua nos misericorditer illustrare et saluare dignatus est insinuat/ nō solū quia olei natura lucis ministra est/ et laborū dolorūq̄ solamina/ ve

Dñica in palmis

rumetiā q̄ cunctis q̄b̄ imi-
scetur solet excellere liquo-
rib⁹. Et ap̄lus de charitate
locutus adhuc inq̄t excellē-
tiorē vobis viam dēmostro.
Ad mōtē igit̄ oliuet veniēs
dñs a sinos sibi q̄b⁹ hieroso-
lymā petat p̄cepit exhiberi
figurate significans hoc q̄d
alibi dicit a p̄te: q̄ sic dile-
xit de⁹ mundū vt filiū suum
vnigenitū daret: vt oīs qui
credit in ip̄m nō pereat sed
habeat vitam eternam. Lu.

*Sequētia sancti euangeliij
sc̄dm̄ mattheum. Cap. xxi.*

In illo t̄p̄e Cū appro-
pinquasset ies⁹ hiero-
solyms et venisset bet pha-
ge ad mōtē oliuet: tūc misit
duos discipulos dicēs eis.
Ite i castellū q̄d̄ p̄tra vozē:
et stati inuenietis asinā alli-
gatā et pullū cū ea. Soluite
et adducite mihi. Et si q̄s vo-
bis aliq̄d dixerit dicite quia
dñs his op⁹ habet: et festim
dimittet eos. Hoc aut̄ totū
factū est: vt adimpleret q̄d
dictū est p̄ p̄phetā dicētem.
Dicite filie s̄io: ecce rex tu⁹
venit tibi māsuēt⁹ sedēs sup̄
asinā et pullū filium subuga-
lis. Cūtes aut̄ discipuli: fece-
rūt sicut p̄cepit eis ies⁹. Et
adduxerūt asinā et pullū: et i-

posuerūt sup̄ eos vestimēta
sua: et cū desu per sedere fece-
rūt. Plurima aut̄ turba: stra-
uerūt vestimenta sua in via.
Alij aut̄ cedebāt ramos de
arborib⁹: et sternebāt in via.
Turbe aut̄ q̄ p̄cedebant et q̄
sequebantur: clamabant di-
centes. Osanna filio dauid:
benedict⁹ qui venit in noīe
dñi. Amē. *Fortis in. i. vel.*

Ad lau. ā. Dñs deus au-
xilior me⁹: et ideo nō suz cō-
sul⁹. *p. l. Misere mei. f. vii.*

*Ep̄. h. r. v. vrs̄ in p̄cedente
dñica. Re.* Principes p̄secu-
ti sunt me gratis et averbis
tuis formidauit cor meum.

Letabor ego super eloquia
tua. Quasi q̄ inuenit spo-
lia multa. Letabor. **Ad bñ⁹
ān.** Turba multa q̄ cōuene-
rat ad diem festū clamabat
dño benedictus qui venit in
noīe dñi osanna in excelsis.

Fortis in. i. vel. **Ad. i. ā.**
Potestatem habeo ponēdi
aiam meā: ut ex sumēdi eā.

Ad. iii. ā. Osanna filio da-
uid benedict⁹ qui venit in noīe
dñi rex israel osanna in ex-
cellis. *Cap. et oro vrs̄ in. i.*

vesperis. Erue a framea.
Ad. vi. ān. Si oportuerit
me mori tecū nō te negabo
dñe deus me⁹. *Cap. v. zoro*

vt dñica precedete. ¶ **Ad**
ix. a. Ancilla dixit petro ve
 re tu ex illis es nam et lo
 quela tua manifestū te facit.
 ¶ **Ep. x. et orōis i dñica pce**
dete. ¶ **Ad ves an.** Sede a
 dextris. **Cap. hy. x. et oro**
vt in pms ves. R. Usq̄quo
 exaltabitur inimic⁹ me⁹ su
 per me. Respice et exaudi
 me dñe deus meus. **R.** Ne
 quando dicat inimic⁹ meus
 pualui aduersus eū. Respt
 ce. **Ad mgt an.** Scriptū est
 enī pcutiā pastorē et disper
 gēt oīes gregis: postq̄ aut̄
 surrexero precedā vos i ga
 lileam ibi me videbitis dicit
 dñs. ¶ **Præuatis dieb⁹ vlt**
in pascha feruant oīa vt in
hebdomada pcedente dem
ptis R̄ijs ad lau. ⁊ ad vespe
ras. q̄ erūt de dñica pceden
te. Et h̄is q̄ sequūt. ¶ **Sc̄ba**
feria ad noct. R. i. Loclusit
 vltas meas inimic⁹ insidiator
 fact⁹ est mibi sicut leo i ab
 cōdito repleuit et iebrauit
 me amaritudine: deduxerūt
 in lacum mortis vitam meā
 et posuerunt lapidē contra
 me Aide dñe iniquitatē illoꝝ
 ⁊ iudica causam aīe mee de
 fensor vite mee. **v.** Fact⁹ suꝝ
 in versum oī populo canti
 cū eoz̄ tota die. Aide. **R. ij.**

Attēde dñe ad me. **vt. iij.**
 Synagoge. **vt. xi.** ¶ **Ad**
lau. a. Faciē meā nō auer
 ti ab icrepantib⁹ et cōspue
 tib⁹ in me. **Ad bñ. a.** Nō ha
 beres i me potestātē nisi de
 super tibi da tū fuisset. **Or.**
D qui in tot aduersis ex
 nostra infirmitate deficiū
 int̄cedente nigeniti filij tui
 passione respiremus. Et fa
 ber eundē. ¶ **Ad. i. a.** Tibi
 reuelauī causam meam dñe
 defensor vite mee dñe deus
 meus. ¶ **Ad. iij. a.** Inuoca
 bo nomen tuū dñe: ne auer
 tas aurem tuam a clamore
 meo. ¶ **Ad. vi. a.** Infirma
 ta est virt⁹ mea in manibus
 inimicorū meorū. ¶ **Ad. ix. a.**
 Recordare mei domine tue
 re me ab h̄is q̄ psequuntur
 me. **Ad mag. a.** Tanto tem
 pore vobiscum eraz docens
 vos in templo et nō me te
 nuistis modo flagellatū du
 citis ad crucifigendū. **Or.**
A diuuet nos de salu
 taris noster: ⁊ ad be
 neficia recolēda q̄b⁹ nos in
 staurare dignat⁹ es: tribue
 venire gaudētes. Et fa⁹ per
 do. ¶ **Lerna feria. Ad no**
ctur. R. i. Insurrexerūt me
 vtri iniqui absq̄ mīa q̄sierunt
 m. iij.

Hebdo. in palmis.

me inficere et nō pepererūt
in facie meā spuere: ⁊ lācea
sua vulnerauerūt me ⁊ oculi
falsūt oīa ossa mea. Ego au
tē estūpat⁹ suz tāq̄ mortuus
sup̄ trā. ⁊ dederūt i escā
meā fel et i siti mea potaue
rūt me aceto. **Ego. Ps. 111.** Di
xerūt impij apud se nō recte
cogitātes: circūueniam⁹ uis
stū qm̄ contrari⁹ e operib⁹ no
stris p̄mittit se sciētā dei ha
bere: filiū dei se noiāt: ⁊ glā
tur p̄se h̄re deū uideam⁹
si s̄mones illi⁹ veri sint: ⁊ si c̄
ver⁹ fili⁹ dei liberet illum de
manib⁹ nr̄is. **Adorte. Ps. 115.**
Ma cōdēnem⁹ eū. ⁊ Viri im
pij dixerūt opprimam⁹ uirū
iustū iniuste: ⁊ de spolijs ei⁹
fortē mittam⁹. **Adorte. Ps. 115.**
Una hora nō potuistis uigil
lare mecū q̄ eloquebamini
mori p̄ me. **Uel iudā nō uide**
tis quomō non dormit s̄ se
stinat tradere me iudeis. ⁊
Dormite tā ⁊ req̄escite ecce
appropinq̄bit q̄ me traditu
rus ē. Uel iu. C. 11. 1. a. Ue
de dñe ⁊ cōsidera qm̄ tribu
lor uelocitē exaudi me. **Ad**
bñō. an. Nemo tollit a me
q̄iam meā sed ego pono eā
et iterū sumo eam. **Oratio.**
O dñs semperne deus
da nob̄ scita d̄ fuce pas

tionis sacramēta pagere: vt
indulgētā p̄cipere merea
mur. **Et fact⁹ eund. C. 11. 1.**
⁊ Framea suscitare aduers⁹
eos q̄ disp̄gūt gregē meum.
C. 11. 1. 1. Dū tribularer
clamaui ad dñz ⁊ de ventre i
feri et exaudiuit me. **C. 11. 1.**
vi. 1. Cōtumelias et frores
pass⁹ sum ab eis et dñs me
cū est tanq̄ bellator fortis.
C. 11. 1. 1. Cōrritum ē cor
meū i medio mei ⁊ tremuit
omnia ossa mea. **Ad m̄t. 1.**
Quotidie ap̄ uos erā i tem
plo docēs ⁊ nō me tenuistis
⁊ ecce flagellatū ducitis ad
crucifigēdū. Oratio.
Ua nos mia de⁹ ⁊ ab
oi surreptiōe uerustatis ex
purget: ⁊ ca paces sancte no
uitas efficiat. Et fact⁹ per do.
C. 11. 1. 1. **Quarta fer. ad noc. Ps. 1.**
Uiri ipij dixerūt opprima
mus uirum iustū iuste ⁊ de
glutiam⁹ eū tāq̄ iser⁹ uiuū:
aufferam⁹ memoriā illi⁹ de
tra: ⁊ de spolijs ei⁹ fortē mit
tam⁹ in nos: ipi eni homici
lū: insipientes ⁊ maligni ode
rūt sapiētā. Et rei facti sūt
i cogitationib⁹ suis. ⁊ Dixe
rūt impij ap̄ se nō recte co
gitātes: circūueniam⁹ iustū
quoniā cōtrarius est operi

bus nris. Et rei. **R. ij.** Con-
tumelias ⁊ frores passum
ab eis q̄ erāt pacifici mei et
custodiētes lat̄ meū dicētes
decepim⁹ eū ⁊ pualeam⁹ illi
s; tu dñe mecū es tāq̄ bella
tor foris; cadēt i opprobriuz
sempitēnū ⁊ videā vīdictā in
eis. **R.** tibi reuelauī causā
meā. **S.** Judica dñe causam
aie mee defēsoꝝ vite mee. **R.**
ti. R. iij. Erā q̄si agn⁹ innocēs
duct⁹ sū ad imolādū ⁊ nescie
bā; sicut fecerūt inimici mei
aduersū me dicētes Venite
mittam⁹ lignū i panē e⁹ ⁊ cō
teram⁹ eū de tra viuētū. **S.**
Audiui enī contumelias ml̄to
rū ⁊ frores i circuitu dicen-
tū. Veni. **Ad. i. a.** Libera
me de sanguinib⁹ de⁹ deus
me⁹; et exultabit lingua mea
iusticiā tuā. **Ad. b. a.** Cōsi-
lū fecerūt inimici mei dicē-
tes p̄teram⁹ eū de tra viuē-

Restā q̄s tū. Or.
Dōps de⁹; vt q̄ nris ex-
cessib⁹ cessant affligimur p̄
vniuenti tui passionē libe-
remur. Et fa⁹ p̄ e. **Ad. i. a.**
Appēderūt mercedē meaz
trigita argēteis q̄b⁹ a appre-
ciat⁹ suz ab eis. **Ad. iij. a.**
Dñs tanq̄ ouis aduictimā
ductus est; et nō aperuit os
suū. **Ad. vj. an.** Oblat⁹ est

quia ipse voluit et peccata
nostra ipse portauit. **Ad**
ix. i. Erat latro ad latronem
nos q̄dē digna factis recipi-
mus hic autē quid fecit me-
mēro mei dñe dū veneris in
regnū tuū. **Ad mgt̄ an.** Fa-
ctus iesus in agonia prol-
ixus orabat ⁊ fact⁹ est sudor
ei⁹ sicut gutte sanguinis de-
currentis in terrā. **Oratio.**

R. Espice dñe q̄s super
hāc familiā tuā p̄ qua
dñs nris ies⁹ xp̄us nō dubita-
uit manib⁹ tradī nocētum ⁊
cruc⁹ subire tormētū. Et fa⁹
p̄ eūdē. **In cena dñi ⁊ del-**
ceps p̄ tridū. Inui. hymnē
p̄i et anē ad nocturnos. S.
Ep̄. et ofones ad horas ser-
uant vtō p̄uiaz dieb⁹ p̄cedē
tib⁹ except⁹ subscriptis. Ad
noc. i. i. Incipiūt lamētatio-
nes s̄tere. p̄bete. **Aleph.**

Quomodo sedet sola ci-
uitas plena poplo; Fa-
cta est quasi vidua domina
gētū; prouiciarū
facta est sub tributo. **Weth.**
Plozās plozauit i nocte; et
lachryme ei⁹ i maxillis eius
Non est q̄ solet eam; ex om-
nib⁹ charis eius. Dēs ami-
ci eius spreuerunt eam; ⁊ fa-
cti sūt ei inimici. **Gemel. A.** i
grauit iudas propter affli-
m. iij.

ctionē et multitudinē fuitu-
 ris. Habitat inter gētes:
 nec inuenit requiē. **Dēs** per-
 secutores ei⁹ apprehēderūt
 eā inter angustias. **Deleth.**
 Sion lugēt eo q̄ nō sint
 q̄ veniāt ad solēnitatē. **Dēs**
 porte eius destructe: sacer-
 dotes eius gemētes. **Virgi-**
 nes ei⁹ squalide: et ipsa op-
 pressa amaritudine. **¶ We.**
 Facti sunt hostes ei⁹ i capti-
 te: et inimici ei⁹ locupletati
 sunt. **¶ Ds** locus ei⁹ est sup
 eā: propl multitudinē iniqui-
 tatiū eius. **¶ Paruuli** ei⁹ ducti
 sunt i captiuitatē: an̄ facies
 tribulantis. **¶ Hau.** Et egres-
 sus est a filia sion ois decor
 eius. Facti sunt p̄ncipes ei⁹
 velut arietes nō inueniētes
 pascuā: et abierūt absq; for-
 titudine an̄ faciē subsequen-
 tis. **¶ sap.** Recordata ē hierl̄z
 dieiū afflictionis sue et pre-
 uaricationis omnium deside-
 rabilium suorum: que habuerat
 a diebus antiquis: cū cade-
 ret popul⁹ eius in manu ho-
 stili: et non esset auxiliator.
 Uiderūt eā hostes: et derise-
 rūt sabbata ei⁹. **¶ Werth.** Pec-
 catū peccauit hierusalē: pro-
 perea instabilis facta est.
 Omnes qui glorificabāt eā
 preuerūt illam: quia vide-

runt ignominiam eius. Ipsa
 autē gemēs: et conuersa re-
 tro: sū. **¶ Tbet** Sordes ei⁹
 in pedibus ei⁹: nec recorda-
 ta est finis sui. Deposita est
 vehementer: non habēs con-
 solatorē. Vide dñe afflictio-
 nē meā: quoniā erectus est
 inimicus. **¶ Forth.** Manū suā
 misit hostis ad omnia deside-
 rabilia eius: quā uidit gētes i
 gressas sanctuariū tuū: de-
 quibus p̄ceperas ne intra-
 rēt in ecclesiā tuam. **¶ Capt.**
 Omnis popul⁹ ei⁹ gemēs:
 et querens panē. Dederunt
 preciosa queq; pro cibo: ad
 refocillandam animā. Vide
 dñe et considera: quoniā fa-
 cta sum vilis. **¶ R. i.** Seniores
 populi consilium fecerunt.
 Et tesum dolo tenerēt et oc-
 ciderent cum gladijs et fus-
 sibus erierūt tāq; ad latro-
 nē. **¶ v.** Collegerūt ergo pon-
 tifices et pharisēi cōsilium.
 Et tesum. **¶ Lec. ij. Lameth.**

O vos omnes qui trāsī-
 tis per vias attendite
 et videte: si ē dolor sicut do-
 lor me⁹. Quoniā vindemia-
 uit me: et locus est dñs: i die
 ire furoris sui. **¶ Mem.** De ce-
 lso misit ignē i ossib⁹ me-
 is: et erudit me. Expādit
 rhete pedibus meis: et cōuer-

tit me retrosum. Posuit me
desolatam? tota die merore
cōfectā. **Run.** Vigilauit tu-
guminiquitatū mearum in
manu eius? conuolute sunt
et imposite collo meo. In-
firmata est vir? mea? dedit
me dñs in manū de q̄ nō po-
tero surgere. **Samech.**
Abstulit omnes magnificos
meos dñs de medio mei? vo-
cauit aduersum me temp?
vt cōtereret electos meos.
Loricular calcavit dñs vir-
gini filietuda. **Syn.** Idcir-
co ego plorans et ocul? me-
us deducens aquas? qz lon-
ge factus est a me consola-
tor: conuertēs animā meam
Facti sunt filij mei perdit?
quoniam inualuit inimicus
Ube. Expandit sñō manus
suas? non est qui consoletur
eā. Adādauit dñs aduersuz
iacob: in circuitu ei? hostes
eius. Facta est hierlm qua-
si polluta mēstruis iter eos
Sade. Iustus est dñs? quia
os eius ad iracundiam pro-
uocauit. Audite obsecroni-
uersi populi? et videte dolo-
rē meū. Virgines mee ⁊ tu-
uenes mei abterunt in capti-
uitatē. **Loph.** Vocauit ami-
cos meos? ⁊ ipsi deceperunt
me Sacerdotes mei ⁊ senes

mei virbe cōsumpti sunt: qz
q̄sierūt cibū sibi vt refocilla-
rent animas suas. **Bes.** Ai-
de dñe qm̄ tribulor? ⁊ turba-
tus ē vent me?. Subuersuz
est cor meū i memetipa? qm̄
amaritudine plena sum. Fo-
ris infecit gladius? ⁊ domi-
moris similis est. **Syn.** Au-
dierūt qz ingemiseco ego? et
non est q̄ consolet me. Des
inimici mei audierūt malū
meū? letati sunt qm̄ tu feci-
sti. Adduxisti diem consola-
tionis? et sient similes mei.
Chau. Ingrediat oē malū
eorz coram te: et deuidentia
eos sicut vindemiaſti me? p-
pter omnes iniquitates meas
Abſulti enī gemit? mei? ⁊ cor
meū merēs. **R. ii.** In mōte
oliueti orauit ad patrē p̄r si
fieri pōt trāseat a me calix
istez spūs qdē prompt? est ca-
ro aut iſirma. Fiat volūtas
tua. **S.** Verūtāme non sicut
egovoloz sicut tuuis. Fiat.
Homodo **R. iii.** **Alaph**
Qobterit caligine i fu-
roze suo dñs filiā sñō: proie-
cit de celo i frā inelytā iſrl:
et nō ē recordat? scabelli pe-
dū suorum i die furoris sui.
Beth. Precipitauit domin?
nec pepetit: oia spectofaſa-
cob: destruxit in furoze suo

munitiões & ginitis iuda z de
 fecit i frā? polluit regnū et
 pncipes ei? **Simel.** Cōfre-
 git i tra furor? sui oē comu-
 arf: auertit retrofuz dexte-
 rā suā a facie inimici? z suc-
 cedit in iacob qñ ignē flam-
 me deuorat? i gyo. **Deleth.**
 Tetedit arcū suū qñ iūmic?
 firmavit dextera suā qñ ho-
 stis: z occidit oē qd pulchrū
 erat visu. In tabernaculo fi-
 lie siō effudit qñ ignē idigna-
 tionē suā. **Ibe.** Fact? est dñs
 velut iūmicus? pcpitauit i se-
 rael. Precipitauit omnia me-
 nia ei? dissipauit munitiões
 ei? z repleuit i filia iuda hu-
 miliatū z hūliatā. **Hau.** Et
 dissipauit qñ hortū tētoriz
 suū? demolit? ē tabernaculū
 suū. Obliononi tradidit do-
 min? i siō festiuitatē z sabba-
 tū? z i opprobriū z i indigna-
 tionē furor? sui regē z sacer-
 dotē. **xy.** Repulit dñs alta-
 res suū? maledixit sacrificatio-
 ni sue: tradidit i man? iūmici
 muros turriū eius. Vocē de-
 derūt in domo dñi? sicut in
 dies solēti. **Iberh.** Logitauit
 dñs dissipare mūr filie siō
 tetedit funiculū suū z non
 auertit manū suā a pditiōe.
 Luritz aū muralet? mur?
 parit dissipat? ē. **Ther.** De-

fixe sūt i tra poste ei? pdidit
 z p̄triuu vectes ei? regē ei?
 z p̄ncipes ei? i gētib?. Nō ē
 lex: z pphete ei? nō inuenit
 visionē a dño. **Toth.** Sedert
 i tra? p̄ticueit senes filie siō:
 p̄spersit cinere capita sua
 Accincti sūt alicij? abiece-
 rūt i tra capita sua virgines
 hierl?. **P. u.** Iuda q̄ dere-
 liq̄st? p̄ciliū pac? z cū iudeis
 p̄siliat? es: triginta argēteis
 vēdidisti sanguinē iustū. Et
 pac? osculuz ferebas quā in-
 pectore nō habebas. **Ju-**
 da osculo filiū hois tradidi-
 sti p̄tū ip̄ijs pdidisti. Et pa-
Ad. i. a. Iustificer? dñe in
 s̄monib? tuis z vicas cū iudi-
 car?. **Ad. bñ. a.** Traditor at-
 dedit eis signū dicēs: quem
 oscular? fuero ipse ē tenete.
D. Eus a q̄ z cū. **Pro.**
 Iudas reat? sui penā
 z p̄sidiōis sue latro p̄mum
 sumpsit: p̄cede nob? tue p̄p̄-
 tatiōis effectū: vt sicut i pal-
 sione sua iel? x̄ps dñs n̄ di-
 uersa vtrifq? itulit sup̄ēdia
 meritorū: ita nob? ablatore
 iustat? errore resurrectionis
 sue grāz largiat. Et fact? ē.
Ad. i. an. Magister dicit
 tps meū p̄pe est a pud te fa-
 cio pascha cū discipulis me-
 is. **Ad. iii. a.** Desiderio de-

fidem ho
 carre hie
Ad. i. a.
 iudae
 na dñe.
 pare iuda
 car p̄miler
 dñi. **B.**
 Bepleuit
 reat dñe in
 male locū
 monitiū au
 die. **B.**
 man? mee
 ineros vid
 Conātib?
 pane bñditi
 discipulis
 a q̄ et u.
 reat? In
Ad. noc.

 tra tecur
 filie p̄p̄
 parulus
 oppidi.
 suis d̄p̄e
 nū? cū def
 i plateis
 r̄p̄ alias i
 laari. **B.**
 re vel cui
 bñt? C.

sideravi hoc pascha mada
 care vobiscum anq̄ patiar.
Ad .vi. an. Exhortat̄ es i
 stute tua ⁊ i refectione sc̄ta
 tua dñe. **Ad .ix. a.** Accepto
 pane iudas tradidit dñm si
 cut pmiserat p̄cipib⁹ facer
 doti. **Ad vs. sup hos an.**
 Repleuit ⁊ tribulavit me ama
 ritudine inimic⁹ meus. **a.** Si
 male locut⁹ sum phibe testi
 moniū: si autē bene qd me ce
 dis. **a.** At pilat⁹ mūde sūt
 man⁹ mee a sanguie iusti hu
 ius vos viderit. **Ad ma. a.**
 Lenātib⁹ aūt accepit iesus
 panē bñ dixit ac fregit: dedit
 discipulis suis. **Orō.** Deus
 a q̄ et iu. **vs ad bñ.** **Sec**
ta fer. In nocte paschene.
Ad noc. Lectio. i. Laph.

Effecerunt pre la
 chrymis oculi mei:
 ⁊ turbata sūt visce
 ramea. Effusū ē in
 tra tecur meū: sup ꝑtritionē
 filie ppli mei cum deficeret
 paruulus ⁊ lactēs i plateis
 oppidi. **Lamech.** ⁊ Matrib⁹
 suis dixit vbi ē criticū ⁊ vi
 nū: cū deficerēt q̄si vulnerati
 i plateis ciuitat⁹: cuz exala
 ret aīas suas i sinū matruz
 suarū. **Dem.** Cui ꝑparabo
 te vel cui assimilabo te filia
 hierl⁹: Cui exeq̄bo te ⁊ ꝑso

labor: Ego filia siō: ⁊ magna
 enim velut mare ꝑtricio tua.
 Quis medebitur tui: **Hum.**
 ꝑrophete tui viderit tibi fal
 sa ⁊ stulta: nec aperiebar iūq̄
 tatē tuā: vt te ad ꝑsentia ꝑ
 uocaret. Viderit autē tibi as
 sumptiōes fallas et electio
 nes. **Samech.** Plausert
 sup te manib⁹ oēs trāseūtes
 ꝑriā: sibilauerit ⁊ mouert ca
 pita sua sup filiā hierl⁹: hec
 cine ē vrb⁹ dicentes ꝑfecti
 decoris: gaudium vniuerse
 tre. **Pho.** Aꝑeruerūt sup te
 os suū oēs inimici tui: sibi la
 uerūt et fremuerūt dentib⁹
 suis: ⁊ dixerūt. Deuorabim⁹
 En ista ē dies quē expecta
 bam⁹: iuenim⁹ vidim⁹. **Am**
Fecit de⁹ q̄ cogitauit: ꝑple
uit s̄monē suū quē ꝑceperat
a dieb⁹ antiq̄s. Destruxit et
nō pepcit: letificauit sup te
imicū: ⁊ exultauit comu ho
stū tuoz. Sade. Llamauit
 cor eoz ad dñz: sup muros
 filie siō Deduc q̄si torrētē la
 chrymas ꝑ diē ⁊ noctē: non
 des requie tibi: neq̄ taceat
 pupilla oculi tui. **Laph.**
 Lō surge: lauda i nocte i ꝑ
 ncipio vigiliāz: effunde sicut
 aquā cor tuū an cōꝑectum
 dñi. Reua ad eum man⁹ tu
 as ꝑ anima paruuloz tuo:

rūq̄ defecerūt fame in capt
te oim cōpitorū. **Res.** Uide
dñe ⁊ cōsidera quē vindemi
auerū ita. Ergo ne comedēt
mulieres fructū suum: par
uulos ad mēsuram palme:
Si occidit sanctuario dñi:
sacerdos ⁊ propheta. **Syn.**
Iacuerūt in fra foris puer
⁊ senex: ⁊ gines mee ⁊ iuue
nes mei ceciderūt ī gladio.
Inffecisti in die furorū tuī:
percussisti: nec misertus es.
Thau. Vocasti q̄si ad diē so
lenē q̄ frerent me de circuitu:
⁊ nō fuit ī die furorū dñi
q̄ effugeret et relinqueretur.
Quos educaui et enutriui:
limic me ⁊ sumpsit eos. **Re.**
pmū. Dēs amici mei dereli
querūt me et p̄ualuerūt in
sidiātes mihi: tradidit me
quē diligebā et fr̄ibilib⁹ oculo
lis plaga crudeli pcutiens.
Aceto potauit me. ⁊ Et de
derūt ī escā meā fel ⁊ in siti
Aceto. **Lecl. sc̄ba. Aleph.**
Ago vir vidēs paup̄ta
tē meā: i virga idigna
tōis ei⁹. **Aleph.** De mina
uit ⁊ adduxit ī tenebras: et
nō in lucē. **Aleph.** Tātum ī
me vertit: ⁊ quertit manum
suā tota die. **Beth.** Aetustā
fecit pellē meam ⁊ carnem
meā: ⁊ triuit ossa mea. **Beth**

Edificauit ī giro meo: ⁊ cir
cūdidit me felle et labore.
Beth. In tenebrosīs collo
cauit me: q̄si mortuos sem
piternos. **Semel.** Circūcedi
ficauit aduersum me vt non
egrediar: ⁊ aggrauauit ⁊ pe
dē meū. **Semel.** S; ⁊ cū cla
mauero et cū rogauero: ex
cludit orationē meā. **Semel.**
Cōcludit vias meas lapidibus
quadrīs: ⁊ semitas meas
subuertit. **Deleth.** Virus
insidiās fact⁹ est mihi: leo in
abscondito. **Deleth.** Semi
tas meas subuertit ⁊ cōfregit
me: posuit me desolata.
Deleth. Tetēdit arcū suū: ⁊
posuit me q̄si signū ad sagit
tā. **Ihe.** Absit ī renib⁹ meis
filias pharetre sue. **Ihe.** Fa
ctus sum ī derisum oī pp̄lo
meo: cātū eorum tota die.
Ihe. Repleuit me amaritu
dinib⁹: ⁊ ebriauit me absin
thio. **Hau.** Et fregit ad nu
merū dētes meos: ⁊ cibauit
me cinere. **Hau.** Et repulsa
est aīa mea: oblit⁹ suz bono
rū. **Hau.** Et dixi perijt finis
me⁹: et spes mea a dño. **Iay.**
Recordare paup̄tat⁹ ⁊ trās
gressiōis mee: ⁊ absinthij ⁊ fel
lis. **Iay.** Ad dōna memo ero:
⁊ tabescit ī me aīa mea. **Iay.**
Hoc recolens ī corde meo:

ideo sperabo. **Abeth.** **Abie** domini quia non sumus con-
sumpti? quia non defecerunt mi-
serationes eius? **Abeth.** **Flouit**
diluculo? multa est fides tua
Abeth. Pars mea dominus dixit
anima mea? propterea expecta-
bo eum. **Leib.** Bonus est dominus
sperantibus in eius aie queren-
ti illi. **Leib.** Bonus est pre-
stolari cum silentio salutare
domini. **Leib.** Bonum est viro-
cum portauerit iugum ab ado-
lescencia sua. **Yoth.** Sedebit
solitarius et tacebit? quia leua-
uit se super se. **Leib.** Ponet in
pulvere os suum? si forte sit
spes. **Yoth.** Dabit percute-
ti se maxillam? saturabit op-
probrijs. **Laph.** Quia non re-
pellet in sempiternum dominus
Laph. Quia si abiicit et mise-
rebit? scilicet multitudinem mi-
suarum. **Laph.** Non enim humi-
liantur ex corde suo? et abie-
cit filios hominum. **Lameth.** Et
coteret sub pedibus suis omnes
vincos terre. **Lameth.** Et
declinaret iudicium viri in
conspectu vultus altissimi.
Lameth. Et perterret homi-
ninem in iudicio suo? dominus
ignorauit. **Bez. ii.** Velum templi
scissum est et omnis terra tre-
muit? latro de cruce clama-
bat dicens. **Abemento** mei

domine dum veneris in regnum
tuum. **Abemento** dico tibi hodie
mecum eris in paradiso. **Abemento.**
Lectio. iii. **Abemento.**
Quis est iste qui dixit et
fuerit domino non tuben-
tes? **Abemento.** Ex ore altissimi
non egredietur? nec mala nec
bona. **Abemento.** Quid murmu-
rauit homo viuens? vir propter
suis? **Hun.** Scrutemur vias
nistras et queramus et reuerta
mur ad dominum. **Hun.** Leuemus
corda nostra cum manibus? ad
dominum in celos. **Hun.** Nos in-
ique egimus? et ad iracundiam
puocauimus? idcirco tu iero-
rabilis es? **Samech.** Spuit-
isti in furore et percussisti? occi-
disti nec peccasti? **Samech.**
Opposuiti nubem tibi? ne
transeat oratio. **Samech.**
Eradicatione et abiectione
posuisti me? in medio propositum.
Pho. Aperuerunt super nos
os suum omnes inimici. **Pho.**
Formido et laqueus facta
est nobis vaticinatio et strit-
to. **Pho.** Diuisiones aqua-
rum deduxit oculus meus? in
contritione filie populi mei.
Ayn. Oculus meus afflictus
est nec tacuit? eo quod non esset
requies. **Ayn.** Donec respici-
ceret et videret deus de ce-
lis. **Ayn.** Oculus meus de

Scris. v. in pascelene.

predatus est animā meā in
cunctis filiabus vrbis mee.
Sade. Venatione ceperūt
me quasi auē iūmici mei gra
tis. **Sade.** Lapsa est i lacū
vita meā et posuerunt lapi
dem sup me. **Sade.** Inunda
uerūt aque super caput me
um dixi peris. **Loph.** Inuo
caui nomē tuū dñe de lacu
nouissimo. **Loph.** Vocē me
az audisti. Ne auertas aurē
tuā a singultu meo et clamo
ribus. **Loph.** Appropinqua
sti in dñe quādo inuocaui te:
dixisti ne timeas. **Res.** Ju
dicasti dñe causā anīe mee?
redēptor vite mee. **Res.** U
didisti dñe iniquitates illorū ad
uersū me. iudica iudiciū me
um. **Res.** Udidisti omnē fur o
rē? vniuersas cogitationes
eorū aduersū me. **Sin.** Au
didisti opprobrium eorū dñe?
omnes cogitationes aduer
sū me. **Sin.** Labia insurgeri
tium mihi et meditationes eo
rum aduersum me tota die.
Sin. Sessionē et resurrectio
nē eorū vide ego sū psalmus
eorū. **Chau.** Reddes eis vl
cē dñe iuxta opera manū
suarū. **Chau.** Dabis eis scu
tū cordis laborē tuū. **Chau.**
Persequeris in furore et co
terēs eos sub celis domine.

Res. iij. Tenebre facte sunt
dum crucifixissent iesum iu
det et circa horam nonā ex
clamauit dicēs voce magna
deus meus deus me⁹ vt qd
me dereliquisti. Et inclina
to capite emisit spiritū tūc
vnus ex militibus lancea la
tus eius aperuit et continuo
exiuit sanguis et aqua. Cū
ergo accepisset acetū dixit
consummatus est. Et incli.
Ad laud. an. Proprio fi
lio suo non peperit deus sed
pro nobis oibus tradidit il
lum. **Ad bñ. an.** posuerunt
super caput eius causam ipse
us scriptā iesus nazarenus
rex iudeorum. **Oratio.** De⁹
a quo et iudas. **Ad. i.**
an. Plangent eū quasi vni
genitum qz innocens domi
nus occisus est. **Ad. iij. a.**
Attēdite vniuersi populū et
videte dolorē meuz. **Ad**
vj. an. Vos oēs qui transi
tis per viā attēdite et videte
si est dolor sicut dolor meus.
Ad. ix. a. Memento mei
dñe de⁹ diueneris in regnū
tuum. **Ad vs sup pos an.**
Repleuit et tebu. **vs cū ref.**
Ad mē. an. Cum accepissz
acetum dixit consummatus
est et inclinato capite tradi
dit spiritum. **Pro.** Deus a

quo ⁊ iud. **vs.** **In** vigilia
pasche. **In. i. noc. 8.** In pa-
ce in idipsum. **Domina** ⁊ re-
quiescā. **Lectio. j. Aleph.**

Quomodo obscura
tum est aurum? mu-
tar? est color opti-
mus: dil per si sunt
lapides sanctuarij in ca-
pite omnium platearū. **Bech.**
Filij sion in clyti ⁊ amicti au-
ro primo quomodo reputa-
ti sunt in vasa testea op? ma-
num figuli. **Semel.** Sed ⁊
lamie nudauerūt māmam?
lactauerunt catulos suos.
Filia ppli mei crudelis: qua
si strutio in deserto. **Delech.**
Adhesit lingua lactētis ad
palatum eius in siti: paruu-
li perierunt panem: et non
erat qui frangeret eis. **Be.**
Qui vescebantur voluptuo-
se interierunt in viti: qui nu-
triebantur in croceis: ample-
xati sunt stercoia. **Caui.**
Et maior effecta est iniqui-
tas filie populi mei peccato
sodomorū: que subuersa est
in momento: et nō ceperunt
in ea manus. **sap.** Landidio
res nazarei et? nūne nūtidio-
res lacte? rubicūdiiores ebo-
re ātīquo: saphyro pulchrio-
res. **Bech.** Denigrata est su-
per carbones facies eorū?

et non sunt cogniti in plate-
is. Adhesit cutis eorum of-
sibus: aruit et facta est qua
si lignum. **Ubet.** Adhuc
fuit occisus gladio q̄ inter-
fectis fame: quoniam isti ex-
tabuerūt ⁊ sumpti a sterilita-
te terre. **Forj.** Adhuc mu-
lierū misericordiū corerunt
filios suos: facti sunt cibus
earū in contritione filie po-
puli mei. **Tu. R. j.** Sepulto
dño signatum est monumen-
tū voluentes lapidē ad osti-
um monumenti. Ponentes
militēs qui custodirēt illud.
* Ne forte veniant discipu-
li eius et fur entur eum et di-
cant plebi surrexit a mortuis.
ponē. **Lectio. ij. Laph.**

Compleuit dominus
furorem suum: effu-
dit iram indignationis sue.
Et succendit ignem in sion:
et deuorauit fundamenta
eius. **Lamerb.** Non credi-
derunt reges terre ⁊ vniuer-
si habitatores orbis: quomē-
am ingrederet hostis et int-
micus per portas hierusa-
lem. **Ubem.** Propter pecca-
ta prophetarū eius ⁊ int-
quitates sacerdotū eius quē
effuderunt in medio ei? san-
guinem iustorum. **Hun.** Er-
rauerūt ceci in plateis: pol-

luti sunt sanguine. Lūq; nō
 possent tenuerunt lacrimas
 suas. **Samech.** Recedite
 polluti clamauerūt eis: re-
 cedite abite: nolite tangere
 Iurgati quippe sūt z cōmo-
 ti dixerunt: inter gentes nō
 addet vltra vt inhabitet in
 eis. **Ph.** Facies domini di-
 uisit eos nō addet vt respici
 at eos. Facies sacerdotum
 nō erubuerūt: neq; senū in-
 ferti sūt. **Ch.** Cū adhuc
 subsisterem? defecerūt ocu-
 li nostrī ad auxilium nostrū
 vanū: cum respiceremus at-
 tenti ad gentes que saluare
 non poterat. **Sade.** Lubri-
 cauerunt vestigia nostra in
 itinere platearum nostrarū:
 appropinquauit finis nos-
 ter: cōpleti sunt dies nostri
 q̄a uenit finis noster. **Loph.**
 Veloctores fuerūt persecu-
 tores nri: aquilis celi: super
 montes persecuti sunt nos:
 in deserto insidiati sunt no-
 bis. **Res.** Spiritus oris no-
 stri xp̄us domini? captus est
 in peccatis nostris: cui dixi-
 mus: in ymbria tuay uenimus
 in gentibus. **Syn.** Gaude z
 letare filia edom q̄ habitas
 in terra hus. Ad te quoq; p-
 ueniet calix irēbia: ab eis
 nudaberis. **Qou.** Comple

ta est iniquitas tua filia sūd:
 non addet vltra vt transi-
 gret te. Visitabit iniquitatē
 tuam filia edō: discooperiet
 peccata tua. **Res. ii.** Recessit
 pastor noster fons aque vi-
 ue in cuius trāsitu sol obscu-
 rat? est: nā et ille capt? est q̄
 captiuū tenebat primū ho-
 minem. Hodie portas mor-
 tis et seras pariter saluator
 noster dirupit. **Ch.** Destruxit
 quidē portas inferni z cōfre-
 git potētias diaboli. Hodie
Eccl. iij. Oratio. Iheremie.
Recordare domine qd
 acciderit nobis: itue-
 re et respice opprobrium no-
 strum. Hereditas nostra ver-
 sa est ad alienos: domus no-
 stra ad extraneos. Pupilli
 facti sum? a bsq; patre: ma-
 tres nre quasi uidue. Aquā
 nostram pecunia bibimus:
 ligna nostra precio compa-
 rauimus. Ceruicibus mina-
 bamur: lassis non dabatur
 requies. Egypto dedimus
 manum: z assyrijs: vtatura
 remur panibus. Patres no-
 stri peccauerūt et nō sunt: z
 nos iniquitates eorū porta-
 uimus. Serui dñati sunt no-
 stri: non fuit q̄ redimeret de
 manu eorū. In manibus no-
 stris afferebamus panē ho-

bis a facie gladij in deserto
pellis nostra quasi cibus
erupta est: a facie tempesta-
tum famis. Mulieres in si-
on humiliauerunt: et virgi-
nes in ciuitatib⁹ iuda. Pūn-
cipes manu suspēsi sunt: fa-
cies senum non erubuerunt
Adolescētib⁹ impudice abu-
si sunt: et pueri in ligno cor-
ruerunt. Senes defecerunt
de portis: iuuenes de cho-
ro psallentiū. Defectt gau-
diū cordis nostri: versus est
in luctu chor⁹ noster. Ceci-
dit corona capitis nostri: ve-
nobis qz peccauimus. Pro-
pterea inestū factū est in do-
lore cor nostrum: ideo conte-
nebrati sunt oculi nri. Pro-
pter montē sion qz desperijt
vulpes ambulauerunt in eo
Tu autē dñe in eternum p-
manebis: solū tuū in gene-
rationem et generationem.
Quare impetū obliuisceris
nostri: dereliques nos
in longitudinē dierū: Con-
uerte nos dñe ad te z cōuer-
temur: innoua dies nostros
sicut a principio. Sed pñd-
ens repulisti nos: iratus es
contra nos vehemēter. Tu.
Ps. iij. Agnus dei xpus imo-
latus est pro salute mundi/
nam de parentis protopla-

sti fraude facta condolens
quādo pomi norialis morsu
in mortē corruit ipse lignus
tunc notauit. Dāna ligni vt
solueret. **Ps.** xpus factus est
pro nobis obediens vsqz ad
mortem mortē autē crucis.
Dā. **C. In. ij. noc.** In pace
factus est locus ei⁹: Et ha-
bitatio ei⁹ in sio. **C. Ad lau-
des an.** O mors ero mors
tua morsus tuus ero infer-
ne. **Ps.** Lollocauit me in ob-
scuris: Sicut mortuos secu-
li. **Ad. bñ. 2.** Mulieres sedē-
tes ad monumentum lamē-
tabantur flentes domūm
Mo. Deus a quo z iij. **vt. 8.**
C. Ad. f. an. Joseph ab ari-
mathia petijt cor pñesu et se-
peliuit eū in sepulchro suo.
C. Ad. iij. an. Sepulto do-
mino signatū est monumen-
tum ponētes milites qui cu-
stodirēt illud. **Ps.** In pace in
idipm: Domiā z requiescā
C. Ad. vi. an. Alulate pa-
stozes et clamate aspergite
vos cinere quia ppleti sunt
dies dñi. **Ps.** In pace factus
est loc⁹. **vt. 8.** **C. Ad. ix. an.** Et
debunt in que transierunt
et plangent se super eū om-
nes tribus terre. **Ps.** Lolo-
cauit me in obscuris. **Ps.**
Sicut mortuos seculi?
n. f.

Prima p̄uata nocte a dñe t̄ns

¶ Nota q̄ p̄ter tres noctes
quatuor t̄p̄onũ r̄ triginta na
t̄uitatis dñi in quib⁹ legitur
de homelijs sup euangelijs
his dieb⁹ ad missam recita
ri solitis ordine r̄ locis suis
de scriptis p̄torum adn̄erũ
dñi legitur p̄uatis noctib⁹
de esasa p̄pheta. **¶** Prima
p̄uata nocte. **2. c. 1. 1. p. 11.**

Verbu q̄d vidit esai
as fili⁹ amos sup
iudã r̄ hierlm. Et
erit in nouissimis
dieb⁹ prepar⁹ m̄s dom⁹ dñi
in vertice montũ r̄ eleuabit
sup colles Et fluẽt ad eũ oēs
gẽtes r̄ ibũt pp̄i multũ di
cẽt. Venite ascẽdam⁹ ad m̄
tẽ dñi r̄ ad domũ dei iacob:
et docebit nos vias suas et
ambulabim⁹ in semit̄is ei⁹ q̄
de s̄o eribit lex: r̄ v̄bum dñi
de hierl̄. **¶** Et iudicabit gẽ
tes r̄ arguet pp̄os multos
Et p̄stabit gladios suos in
vomeres: r̄ lanceas suas in
falces. Non leuabit gẽs cõ
tra gentem gladiũ nec exer
cebunt vltra ad p̄eliũ. Do
mus iacob: venite r̄ ambule
mus in lumine dñi. **Lu. 1. 11.**

¶ Notecisti enĩ pplm tu
um domũ iacob: q̄ re
pletũ sũt vt olim: r̄ augures
habuerũt vt phyl̄stijm: r̄ pue

ris alienis adheserunt. Re
pleta est fra argento r̄ auro
r̄ nõ est finis thesaurorũ ei⁹.
Et repleta est fra ei⁹ equis:
r̄ innumerabiles q̄drige ei⁹.
Et repleta est fra ei⁹ idolis
¶ Op⁹ manũ suarũ adoza
uerũt: q̄d fecerũt digiti eorũ
Et incuruauit se hõ: r̄ humili
liar⁹ est vir. Ac ergo dimitt
tas eis. Ingredere in petrã
et abscondere in fossa humo
a facie timoris dñi: et a gl̄a
maiestat⁹ ei⁹. **Lu. 2. c. 10. an.**

Oculi sublimis homis
hũiliati sũt: incurua
bit altitudo viroũ. Exalta
bit autẽ dñs sol⁹ in die illa:
q̄ dies dñi exercitiũ super
oẽm supbũ r̄ excelsũ et sup
oẽm arrogãtẽ r̄ hũiliabit:
sup oēs cedros libani subli
mes r̄ erectas r̄ sup oēs quer
cus basan/ r̄ sup oēs m̄tes
excelsos: r̄ super oēs colles
eleuatos: r̄ sup oẽm turrẽ ex
cellsam/ r̄ sup omnẽ munitũ/
r̄ sup oēs naues tharsis: r̄ su
per oẽ q̄d visu pulchrum est

¶ Et incuruabit ois subli
mitas hoĩz: r̄ hũiliabit alti
tudoviroũ. Et eleuabit dñs
sol⁹ in die illa: r̄ idola pen
tus p̄terent. Et introibũt in
spelũcas petrarũ: i vozagi
nesterre a facie formidinis

dsi⁹ z a gl'ia maiestatis ei⁹ cū
surrexerit pcutere terrā. In
die illa piciet hō idola ar-
genti sui z simulachra auri
sui q̄ fecerat sibi: vt adoraret
talpas z vesptilones. Et i-
grediet scissuras petrar: i
cauernas saxozū a facie for-
midinis dñi: z a gl'ia maiesta-
tis ei⁹ cū surrexerit pcutere
trā. Quis dicit q̄ ab hōie cu-
ius spūs in narib⁹ ei⁹ est: qa
excell⁹ reputat⁹ est ipse. Tu.

Secda privata nocte. lc. j.

Ecce ei dñator dñs ex-
ercituum auferet ab
hierlmz ab iudavalidūz for-
tē: omne robur panis z oē ro-
bur aq̄: fortē z virtū bellato-
rē: z iudicē z pphetā: z ario-
lū: z senē: pncipē sup qnqua-
ginta: z honorabile vultu: z
piliariū: z sapiētē de archi-
tectis: z pudētē eloquiū my-
stici. Et dabo pueros pnci-
pes eoz: z effemiati dñabū-
tur eis. Et conuert ppls vir
ad virū: vnusq̄sqz ad primuz
suuz. **T**umultuabit puer
ptra senem: z ignobilis ptra
nobile. **A**pphēdet ei vir frēs
suū domesticū p̄ris sui: z di-
cet. Vestimentū tibi est: p̄ri-
ceps esto n̄: ruina autē hec
sub manu tua. **R**ñdebitqz in
die mala dicēs. **N**ō sum me

dic⁹: z in domo mea non est
panis neqz vestimētum. **N**o-
lite constituere me pncipē
populi. Tu autē. **Lectio. ij.**

Rat enim hierlmz z lū-
das p̄cidit: qz lingua
eozū z adinuētōes eozū cō-
tra dñz: vt puocarēt oculos
maiestatis ei⁹. Agnitio vul-
tus eozū respōdebit eis: et
pctm̄ suū quasi sodoma p̄e-
dicauerūt: nec abscondēunt.
Ue aie eozū: qm̄ reddita sūt
eis mala. **D**icite iusto quo-
niā bene: qm̄ fructū adinuen-
tionū suaz cōedet. **U**e ipio
in malū. **R**etributio enī ma-
nūm ei⁹ fiet ei. **P**opulū
meū exatores sui spoliave-
runt: z mulieres dñate sunt
eis. **P**opule me⁹ qui te bñm̄
dicunt ipsi te decipiūt: z viā
gressuū tuoz dissipāt. **S**tat
ad iudicandum dñs: et stat
ad iudicandum p̄ p̄os. **D**ñs
ad iudiciū veniet: cum senten-
tibus populi sui et pncipib⁹
eius. **V**os enī depasti estis
vineā meam: et rapina pau-
peris in domo vestra. **Q**ua-
re atteritis populum meū:
et facies pauperum cōmo-
litis dicit domin⁹ deus exer-
cituū: **T**u. **Lectio. iij.**

El dixit domin⁹ deus
pro eo q̄ eleuate sūt
n. ij.

filie sion: et ambulauerunt ex
tento collo: et nris oculis
lorum ibant: et plaudebant am-
bulabant: et pedibus suis con-
posito gradu incedebant: de
caluabit dominus verticem filiarum
sion: et dominus crinem earum nuda-
bit. **I**n die illa auferet do-
minus ornamentum calciamen-
torum et lunulas: et torques: mo-
nilia et armillas: et mitras: et
discriminabilia: et pichelidas: et
murenulas: et olfactoriola: et
inaures: et anulos: et gemas
in fronte pedetes: et mutato-
ria: et palliola: et lintheami-
na: et ac: et specula: et sindo-
nes: et vittas: et thestrata. Et
erit pro sua uis odore fetor: et pro
zona funicul: et pro crispanti
crine caluicium: et pro fascia pe-
ctorali cilicium. Pulcherrimi
quocumque viri tui gladio cadent:
et fortes tui in proelio. Et mere-
bunt atque lugebunt porte eius:
et desolata in terra sedebit.

Tertia nocte pnuata. l. j.

Quod apphendent septem
mulieres virum unum in
die illa dicentes. Panem nostrum
comedem: et vestimentis no-
stris operemur: tamen inuo-
cetur nomen tuum super nos: au-
fer opprobrium nostrum. In die
illa erit germen domini in magni-
ficentia et gloria: et fructus

terre sublimis: et exultatio
his qui saluati fuerint de iheru-
salem. Et erit omnis qui relictus
fuerit in sion: et residuus in
hierusalem: scilicet uocabitur
ois qui scriptus est in uita
in hierusalem. **S**i abluerit
dominus sordem filiarum sion: et san-
guinem hierusalem lauerit: de me-
dio eius: in spiritu iudicij: et
spiritu ardoris. Et creabit
dominus super omnem locum montis
sion: et ubi inuocatus est nu-
bem per diem: et fumum: et plé-
dozem ignis flammatis in no-
cte. Super omnem enim gloriam
protectio: et tabernaculum erit
in umbraculo diei: ab esu: et
securitate: et abscondite: a tur-
bine: et a pluuia. Tu. **Eccl. ij.**

Quod antabo dilecto meo
caticum patruelis mei
vinee sue. Uinea facta est di-
lecto meo: i cornu filio olei.
Et septiuit eam: et lapides
elegit ex illa: et plantauit vi-
neam electam. Et edificauit tur-
rim in medio eius: et torcu-
lar extruxit in ea. Et ex-
pectauit ut faceret uas: et fe-
cit labruscas. Nunc ergo ha-
bitatores hierusalem: et uiri iuda-
e: iudicate in me: et uineam meam
Quid est quod uoluit facere de-
hui vinee mee: et non feci ei?
An quod expectauit ut faceret

uas: et fecit labruscas. **L. iij.**

Et nunc ostendā vobis quid ego faciam vinee mee. Auferam sepe ei: et erit in dreptione: diruā maceriā ei: et erit in cōculcatione: et ponā eā desertā. Non putabit et nō fodiet: et ascēdēt sup eā vepres et spine: et nubib: mādabone pluāt super eā imbrem. Vineā autē dñi exercitū dom: israel ē: et viri iuda germen ei: delectabile. Et expectaui vt faceret iudiciū et ecce iniquitas: et iustitiam: et ecce clamor.

Ue q: pūgīt domū ad domū: et agrū a agro copulatis vsq: ad finem loci. Nūquid habitabit: vos soli in medio terre: In aurib: meis sunt hec: dicit dñs exercitū. Nisi domus m: te desite fuerit grādes et pulchre: et absq: habitatore. Decē enī iugera vinearū faciet lagūculā vnā: et triginta modij semētis faciet modios tres. **Hocte.**

Ue qui cōsur: **iii. l. i.** Agitis mane ad ebrietatē sectādā: et potandū vsq: ad vesperā vt vino estuetis. Luthara et lira et tympanū et tibia et vinū in cōuiuijs vestris: et opus dñi non respicitis: nec opera manu-

um eius consideratis. Propterea captiuus ductus est populus meus q: nō habuit scientiā: et nobiles eius interierūt fame: et multitudo ei: siti exaruit. **P**ropter ea dilatauit infern: animas suā: et aperuit os suū absq: villo termino. Et descendēt fortes eius: et popul: eius et sublimes gloriōsq: eius ad eū. Et icuruabit hō: et humiliabit vir: et oculi sublimiū deprimēt. Et exaltabitur dñs exercitū in iudicio: et de: sanctus scificabitur in iustitia. Et pascent agni iuxta ordinē suū: et deserta inuvertatem versa aduene comedēt ea. **Lectio secūda.**

Ue qui trahit iniquitatis: et qñ vinculum plaustrum. Qui dicit: festinet et cito veniat op: ei: vt videamus: et appropiet: et ventat: siliū scii israel: et sciem: illud. **U**e qui dicit: malū bonū et bonū malū: ponētes tenebras lucē et lucē tenebras ponētes amarum in dulce et dulce in amarū. **U**e q: sapientes est: in oculis vestris: et corā vobis metipis prudētes. **U**e q: potētes estis ad bibēdū vinū: et viri fortes ad mī
n. iij.

scēdā ebrietatē. Qui iustificatis impiū pro munerib⁹: ⁊ iustitiā iusti auferitis ab eo. Propter hoc sicut deuorat stipulā lingua ignis: calor flāme exurit: sic radix eorum quasi fauilla erit: et germē eorum vt puluis ascēdet. **L. iij.**

A Biecerūt ei legē domini exercituum: ⁊ eloquiū sc̄ti isrl̄ blasphemaue- rūt. Ideo irat⁹ est furor dñi in populū suū: ⁊ extēdit manū suā sup̄ eū: et percussit eum. Et turbati sūt mōtes: ⁊ facta sūt morticina eorum quasi sterco in medio platearū. In his oib⁹ non est auers⁹ furor ei⁹: adhuc man⁹ eius extēta. **E**t eleuabit signū in nationib⁹: pcul⁹: et sibilabit ad eū de sinib⁹ fre: ⁊ ecce festinus uelocit⁹ ueniet. Nō est deficiēs neq; laborās in eo: nō dormitabit neq; dormiet neq; soluet cingulū renū eius: neq; rūpēs corrigia calciamētū ei⁹. Sagitte ei⁹ acute: et oēs arc⁹ eius extēti. Ungule equorū ei⁹ vt filix: ⁊ rote ei⁹. Nō impetus tēpestatis. Ungit⁹ eius vt leonis: rugiet vt caruli leonū. Et frēdet ⁊ tenebit predā: et āple- rabitur et nō erit qui eruat: et sonabit super eū in die il-

la sicut sonit⁹ maris. Aspiciemus in terrā et ecce tenebre tribulationis: et lux obte- nebata est in caligine ei⁹.

Rocte. v. Lectio prima.

I N anno quo mortuus est rex ozias uidi dñs sedētē sup̄ soliuū excelsum et eleuatū: ⁊ plena erat dom⁹ a maiestate eius: et ea q̄ sub ipō erāt replebāt tēplū. Seraphin stabāt sup̄ illud: sex aleui: et sex ale alteri. Duabus uelabāt facie ei⁹: et duabus uelabāt pedes eius: et duabus uolabant. **E**xclamabant alter ad alterū: ⁊ dicebāt. Sanctus sanctus sanctus dñs de⁹ exercituum: plena est oīs fra glia ei⁹. **E**t mota sunt sup̄ limina cardinū a uoce clamātis ⁊ dom⁹ repleta est fumo. **E**t dixi. **A**e mihi q; tacuisti: q; uir pollut⁹ labijs ego sū: ⁊ in medio ppli polluta labia hñtis ego habito: ⁊ regē dñs exercituum uidi oculis meis. **E**t uolauit ad me vn⁹ de seraphin et in manu ei⁹ calcul⁹ quē forcipe tulerat de altari: ⁊ tetigit os meū et dixit. **E**cce tetigit hec labia tua: et auferet iniquitas tua: ⁊ peccatū tuū mīdabit. **Tu autē. Is. iij.**

Et audiui uocē dñi di-

cētis. Quē mittat et q̄s ibit
nobis: Et dixit. Ecce ego
mitte me. Et dixit. Vade et
dices pp̄lo huic. Audite au
diētes et nolite itelligere et
videte visionem et nolite cog
noscere. Exceca cor pp̄li
hui⁹ et aures ei⁹ aggraua et
oculos ei⁹ claudē ne forte vi
deat oculos suis et auri bus
suis audeat et corde suo itel
ligat et cōuertat et sanē eū.

Et dixit. Alisq̄ dñe: Et di
xit. Donec desolent ciuita
tes absq̄ habitatore et do
mus sine hoīe. Et fra relinq̄
tur deserta: et longe faciet
dñs hoīes. Et multiplicabi
tur q̄ derelicta fuerat i me
dio fra: et adhuc i ea decima
tio. Et cōuertetur erit i osē
sionem sicut terebintus: et
sicut querc⁹ q̄ expandit ra
mos suos. Semē sanctū erit
id quod steterit in ea. *Te. iij.*

Et factus est in dieb⁹
achas filij ioathan fi
lij ozie regis iuda ascēdit ra
sin rex syrie et facee filij ro
melie rex isrl̄ ihierl̄m ad p̄
hādū cōtra et nō potuerūt
debellare eā. Et nūciauerūt
domui dauid dicētes. Req̄
eunt syria sup efram: et cō
morum est cor ei⁹ et cor pp̄li
ei⁹ sicut mouent ligna syl

narū a facie vēti. **E**t dixit
dñs ad esaias. Egredere in
ocursū achas tu et qui de
relictus est iasub filius tu⁹
ad extremū aque ductus pi
scine superioris in via agri
fullonis: et dices ad eū. Au
deat fileas. Noli timere: et
cor tuuz ne formidet a dua
bus caudis ticionū fumigā
tiū istozū i ira furoris rasin
regi syrie et filij romelie: eo
q̄ cōsiliū interit cōtra te sy
ria i malū efram et filij rome
lie dicētes. Ascēdam⁹ ad iu
dā et suscitē eū: et euella
mus eū ad nos: et ponam⁹
regē i medio ei⁹ filij tabeel
Hec dicit dñs de⁹. Non sta
bit et nō erit istud: s; caput
syrie damascus: et caput da
masci rasin. Et adhuc sexa
gita et q̄nq; anni et desinet ef
fram eē pp̄le: et caput efram
in samaria: et caput sama
rie filij romelie. Si nō credi
deritis: nō pmanebitis. Tu.

Nocte. vi. Lectio prima.
Et adiecit dñs loquē
te tibi signū a dño deo tuo
in pfundū iferni siue i excel
sum supra. Et dixit achas.
Nō pctā et nō tēprabo dñm
Et dixit Audite q̄ dom⁹ da
uid. Nūqd̄ paz vob⁹ ē mole
n. iij.

nos esse hoibus: qz molesti
estis et deo meo: p̄opt̄ hoc
dabit dñs ip̄se vobis signuz
Ecce virgo cōcipiet ⁊ pa-
riet filiū ⁊ et vocabit nomen
ei⁹ emanuel. Butyrū ⁊ mel
comedet: ⁊ v̄sciat reproba-
re malū et eligere bonum
Quāteq̄ sciat puer repro-
bare malū et eligere bonū:
derelinquet fra quā tu dete-
staris a facie duorū regum
suorū. Adducet dñs super
te et super populū tuum et
sup domū patris tui dies: q̄
non venerunt a diebus sepa-
rationis efrain a iuda cum
rege assyrioz. **Lū. Lec. ij.**

Erit in die illa sibi-
labit dñs musce que
est in extremo fluminū egypti
et veniet et requiescet oīs
in torētib⁹ vallū et i cauer-
nis petrarū et in oibus fru-
tectis: et in iuueris forami-
nibus. **I**n die illa radet
dñs innouacula cōducta in
his qui trās flumen sunt in
rege assyrioz caput ⁊ pilos
pedū ⁊ et barbā vniuersam.
Et erit i die illa nutriet hō
vaccā bouz et duas oves ⁊
p̄e vbertate lact⁹ comedet
butyrū. Butyrū enī et mel
manducabit omnis homo q̄

relictus fuerit in medio ter-
re. **Tu autem. Lectio terna**

Erit in die illa oīs
loc⁹ vbi fuerint mille
vites mille argēteis: ⁊ i spi-
nas et in vepres erūt. Cum
sagittis et arcu ingreditur
illuc. Vepres enim et spine
erūt in iuueris terra. Et oēs
mōtes q̄ i sarculo fartiētur
nō veniet illuc terro: spina-
rū et vepyrū et erit i pascuā
bouis et i cōculationē pe-
coris. Et dixit dñs ad me.
Sume tibi librū grādem ⁊ et
scribe i eo stilo hoīs: velocit̄
spolia detrahe cito p̄dare.

Et adhibui mihi testes si-
deles: vniā sacerdotem: ⁊ za-
chariā filiū barachie. Et ac-
cessi ad p̄phetissā: ⁊ cepit
⁊ peperit filiū. Et dixit dñs
ad me. Voca nomē ei⁹ acce-
lera spolia detrahete: festi-
na p̄dari: qz añq̄ sciat puer
vocare p̄ez suū ⁊ m̄ez suā:
aufere⁹ fortitudo damasci
et spolia samarie corā rege
assyrioz. **Hocte. viij. sc. i.**

Et adiecit dñs loqui
ad me adhuc dicens.
P̄zo eo q̄ abiicit ppl̄s iste
aq̄s syloe q̄ vadūt cū silētio:
⁊ assūpsit mag⁹ rasim ⁊ filiu⁹
romelie: p̄p̄ hoc ecce addu-
cet dñs sup eos aq̄s flumi-

nis fontes ⁊ mltas regē affy
rioꝝ ⁊ oēm gloriā eius.

R Et aſcēdet ſup oēs riuos
ei⁹ ⁊ fluet ſup vniuerſas ri-
pas ei⁹ ⁊ ibit p iudā inun-
dās: ⁊ trāſies vſq; ad collū
veniet. Et erit extēſio alarū
ei⁹ implēs latitudinē terre
tue o emmanuel. **Lectio. ij.**

Q Congregāmini ppli ⁊
vicimini ⁊ audite vni-
uerſe pcul tre. Cōfortami-
ni ⁊ vicimini: accigite vos ⁊
vincimini: imite pſiliū ⁊ diſſi-
pabit loq;mini vbi ⁊ nō fiet:
q; nobiſcū de⁹. Hec enī ait
dñs ad me. Sicut in forti-
manu erudit me: ne trē in
via ppli hui⁹ dicēs. Nō dica-
tis iuratio. **D**ia ei q; loqui-
tur p pſiſte coniuratio eſt.

Et timorē ei⁹ ne timeat⁹:
neq; paueat⁹. Dñm exerci-
tū ipſi ſcificatē: ⁊ ipſe pa-
uor veſter ⁊ ipſe terroꝝ veſter:
erit vob; i ſcificationē: i la-
pidē aut offentionis ⁊ i pe-
trā ſcādali duab; domib; iſ-
rael: i laqueū ⁊ i ruinā habi-
tātib; hierl; . Et offēdent ex
eis plurim⁹ ⁊ cadēt ⁊ pterēt
⁊ irretiet⁹ ⁊ capient. **L. i. iij.**

L Iga testimonium / ſi-
gna legē i diſcipulis
meis: ⁊ expectabo dñs q; abſ-
cōdit faciē ſuam a domo ta-

coꝝ: ⁊ pſolabor eum. **E**cce
ego ⁊ pueri mei: q; dedit
mihi dñs i ſignū ⁊ i potētū
iſrl: a dño exercitū q; hitat
i mōte ſiō. **E**t cū dixerint
ad vos q;rite a phtonib; ⁊ a
diuinis q; ſtridēt i icātationi
b; ſuis: nūqd nō ppli a deo
ſuo req;ret viſionē pꝛiuis ac
mortuis: Ad legē magis ⁊
ad testimoniū. **D** Si nō di-
xerint iuxta vbi hoc: nō erit
eis matutina lux. **E**t trāſi-
bit p eā ⁊ corruet ⁊ eſuriet:
⁊ cū eſurierit irafceſt: ⁊ male
dicet regi ſuo ⁊ deo ſuo. **E**t
ſuſpiciet ſurſū ⁊ ad frāſtue-
bit: ⁊ ecce tribulatio ⁊ tene-
bre ⁊ diſſolutio ⁊ anguſtia
⁊ caligo pſequēs: ⁊ nō pote-
rit auolare de anguſtia ſua

L. i. Hocte octaua. I. c. j.
Primo tpe alleuiata ē
tra z abulon ⁊ tra ne-
ptal; ⁊ nouiſſimo aggraua-
ta ē via maris trās iordanē
galilee gētū. Popul; q; am-
bulabat i tenebris vidit lu-
cē magnā hitātū i regione
ymbꝛe moꝝ lux orta ē eis
Multipli caſti gētē: non ma-
gnificasti letitia. **L**etabunt
corā te ſicut letāt i meſſe: ſi-
cut exultant victores capta
pda qñ diuidunt ſpolia. **Iu-
gū em oner; ei⁹ ⁊ egā hūeri**

ei⁹ et sceptrū extractor⁹ ei⁹ superasti sicut i die madian. Et ois violēta p̄datio cū tu multu ⁊ vestimētū mixtum sanguine erit i p̄bustionem⁹ ⁊ cibus ignis. ¶ Paruulus em̄ nat⁹ est nobis: fili⁹ dat⁹ est nobis. Et fact⁹ est p̄ncipat⁹ sup̄ humerū ei⁹ ⁊ vocabit nomen ei⁹ ammirabilis: p̄siliari⁹: de⁹ fortis: pal⁹ futuri seculi: p̄iceps pacis. Mul⁹ tuplicabit ei⁹ imperiū ⁊ pacis nō erit finis sup̄ solū dauid et sup̄ regnū ei⁹: vt p̄firmet ill⁹ ⁊ corroboret i iudicio ⁊ iustitia amodo ⁊ vsq; i sempiternū. zelus dñi exercituum faciet hoc. **L. i. Lect. ij.**

Uerbū misit dñs in iacob: ⁊ cecidit in israel. Et sciet ois ppl⁹ efrāim et hitātes samariā in supbia ⁊ magnitudine cordis dicētis. Lateres ceciderūt s; q̄dris lapidib⁹ edificauimus: sico moros succidēt: s; cedros imutabim⁹. ¶ Et eleuabit dñs hostes rasim sup̄ euz: et inimicos ei⁹ i tumulū uertet: s; yuā ab ozēte et philistinim ab occidēte: ⁊ deuora; bāt isrl̄ toto oze. In oib⁹ his nō est auers⁹ furor ei⁹: s; adhuc man⁹ ei⁹ extēta. Et populus nō est reuersus ad p̄-

cuttentē se: ⁊ dñm exercituum nō exquisierunt. **Lectio. iij.**
Rael caput ⁊ caudā in curuātē ⁊ deprimātē die vna. Lōgen⁹ ⁊ honorabilis ip̄e ē caput⁹ ⁊ p̄pheta docēs mendaciū ip̄e est cauda. Et erit q̄ b̄rificāt ppl⁹ isrl̄ seducētes: ⁊ q̄ b̄rificant p̄cipitāt. ¶ Prop̄ hoc sup̄ adolefcētulis ei⁹ non letabit dñs: et pupilloz ei⁹ et viduaz non misēbit. Et ois hypocrita: est et neq;: et vniuersum os locutū ē stultitiā. In oibus his nō est auers⁹ furor eius: sed adhuc man⁹ eius extēta. Succēsa ē enī q̄li ignis impietas: vep̄rē ⁊ spinam vora bit. Et succēdet in dēsinatē salt⁹ ⁊ cōuoluet i supbia fumi. **Roete. ix. Lectio. iij.**
In ira dñi exercituum turbata ē t̄ra: ⁊ erit ppl⁹ q̄si esca ignis. Vir fratris suo nō parceret ⁊ declinabit ad dexterā ⁊ esuriet: ⁊ cōdet ad sinistram et non saturabit. Unusq; s; carnē brachij sui uora bit: manasses efrāim ⁊ efrāim manassen: s; mul̄ ip̄i p̄tra iudā. In oibus his nō est auers⁹ furor eius: sed adhuc man⁹ eius extēta. ¶ Et q̄ p̄dūt leges iūgas

z scribētes in iustitiā scripse-
rūt: vt opprimerēt i iudicio
paupes: z vim facerēt cause
hūilū pp̄i mei: vt essent vi-
due p̄da eorū: z pupillos di-
riperēt. Quid facies i die vi-
sitationis et calamitatis desolā-
ge venietis? Quid cur cōfugie-
tis auxiliū: z vbi derelinq̄s
gl̄ias v̄raz me icuruemi sub
viculo: et cū infectis cada-
tis? Sup̄ oib̄ his nō ē auer-
sus furor ei: s̄ adhuc ma-
nus eius extenta. **Lect. ij.**

Assur. Virga furo-
ris mei z baculus ip-
se est. In manu eorū idigna-
tio mea. Quid gentē fallaces
mittā eūr: p̄tra pplm̄ furorū
mei mādabo illi: vt auferat
spolia et diripiat p̄dā: z po-
nat illū i cōculcationē quasi
lutū platearū. **I**pe autē
nō sic arbitrabit et cor eius
nō ita estimabit: s̄ ad p̄terē
dū erit cor eius: z ad inen-
tionē gēriū nō paucarū. Di-
cet ei. Nunquid nō principes
mei simul reges sūt? Nunquid
nō vt carchanis sic calāno: z
vt arphath sic emath? Nū-
quid vt damascus sic sama-
ria? Quō iuenit man⁹ mea
regna idoli? sic et simula-
chra eorū de hierusalē et de
samarita? Nūquid nō sicut fe-

ci samarie et idolis eius sic
faciam hierusalem et sum-
lachis eius? **Lectio. iij.**

Erit: cū impleuerit
dñs cūcta opa sua in
mōte sion et i hierlm̄ visita-
bo sup̄ fructū magnifici cor-
dis regis assur: z sup̄ gloriā
altitudinis oculorum eius.

Dixit enī. In fortitudine
man⁹ mee feci: z i sapientia
mea intellexi. Et abstuli ter-
minos populorū: et princē-
pes eorū dep̄dat: sum: z de-
traxi quasi potēs in sublimi
residētes. Et inuenit q̄si ni-
dū man⁹ mea fortitudinē po-
pulozū: et sicut colliguntur
oua q̄ derelicta sunt: sic in-
uersam trā ego p̄gregaui: et
nō fuit q̄ moueret p̄nam et
aperiret os z gannret. **Lx.**

Hocte. x. Lectio prima.

Nunquid gl̄iabit secur⁹
p̄tra eū q̄ secat i ea:
aut exaltabit ferra p̄tra eū
a q̄ trahit? Quō si eleuetur
p̄ga p̄tra eleuatē se: z exal-
tetur bacul⁹ qui vtiq̄ lignū
est. **P**ropt̄ hoc mittet do-
mitator dñs exercitū i pun-
guib⁹ ei⁹: z subtus
gloria eius succēsa ardebit
quasi p̄bustio ignis. Et erit
lumē israel in igne: z sanc⁹
ei⁹ i flamma. Et succēdetur

et deuorabit spina ei⁹ et ve-
pres i die vna: ⁊ g'ia saltus
ei⁹ ⁊ carmeli ei⁹ ab aia vsq;
ad carne psumet. Et erit ter-
rore pfug⁹ ⁊ reliq; ligni sal-
tus ei⁹ p'ie paucitate nume-
rabunt: et puer scribet eos.

Erit in die **Rec. ii.**

illa non adijciet resi-
dium israel: ⁊ hi q' fugerunt de
domo iacob inniti sup eo q'
pcurrit eos: sed innitet super
dn̄s sc̄m̄ isrl. In v̄itate reli-
quie cōuertētur: reliq; in q'
iacob ad deū fortē. Si enim
fuerit pp̄s tuus isrl q̄si are-
na maris: reliq; cōuertētur
ex eo. Cōsummatio abbrevia-
ta iundabit iustitiā. Cōsum-
mationē enī et abbreviatio-
nē dn̄s de⁹ exercitiū faciet
i medio ois t're. **P**ropter
hoc hec dicit dn̄s de⁹ exerci-
tiū. Noli timere pp̄s me⁹
habitator sion ab assur. In
v̄ga enī pcurtiet te: et bacu-
lū suum leuabit super te in
via egypti. Adhuc enī pau-
lulū modicūq; ⁊ p̄summa-
bitur idignatio mea ⁊ furor
me⁹ sup scel⁹ eorum. Et su-
scitabit super eū dn̄s exerci-
tiūm flagellū iuxta plagas
madian in petra oreb: ⁊ vir-
gā suam super mare: et leua-
bit eam in via egypti. **lc. iij.**

Erit i die illa aufe-
retur onus ei⁹ de hu-
mero tuo: et iugū ei⁹ de col-
lo tuo: et cōputrescet iugū a
facie olei. Uēiet i aiath trās-
ibit i magrō: apd magmas
cōmēdabit vasa sua. Transie-
rit cursim: gabee sedes no-
stre. **O**bstupuit rama: ga-
baath saulis fugit. **H**innivo-
ce tua filia gallim: attende
laysia pauperula anathot.
Higrauit medemena: hita-
tores gabi pfortamini. **A**d
huc dies ē: vt i nobe stetur.

Ergitabit manū suā sup
mōtē filie sio: et collē h̄ier̄z
Ecce enī dn̄ator dn̄s exer-
citiū p̄fringet lagūculaz in
t'rore: et excelsi statura succi-
dent: et sublimes hūiliabūt
Et subuertēt p̄dē a salt⁹ ei⁹
ferro: ⁊ liban⁹ cū excelsis ca-
det. **Hocte. xi. Rec. prima**

Egrediet virga de
radice esse: et flos de
radice ei⁹ ascēdet: ⁊ req̄scet
super eum spūs dn̄i: spūs sa-
piētie ⁊ intellect⁹: spūs p̄silij
et fortitudinis: spiritus sciē-
tie et pietatis: ⁊ replebit eū
spiritus timoris dn̄i. Non
secundū visionē oculorū iu-
dicabit: neq; secundū audi-
tū aurium arguet. Sed iudic-
abit in iustitia pauperes:

et arguet in eqtate p māsue
tis terre. Et pcutiet terram
virga ouis sui ⁊ spū labiorū
suorū infliciet ipiū. Et erit
iustitia cingulū lūborū ei⁹ ⁊
fides cinctorium renū eius.

Habitabit lup⁹ cū agnō
et pardus cū hedo accuba
bit. Vitulus ⁊ leo et ouis si
mul morabūtur: ⁊ puer par
uulus minabit eos. Vitul⁹
er⁹: sus pascetur simul reque
scent catuli eorū. Leo quasi
bos comedet paleas. Et de
lectabit infās ab vberes sup
foramine aspīdis: ⁊ i cauer
na reguli q̄ ab lactat⁹ fuerit
manū suā mittet. Non noce
būt ⁊ nō occidēt in vniuerso
mōte sc̄to meo: q̄ repleta ē
terra scientia dñi: sicut aque
maris operiētis. **Lectio. ii.**

In die illa radix iesse
q̄ stat in signū p̄porū
ipm gentes dep̄cabitur: et
erit sepulchū ei⁹ gloriofus.
Et erit i die illa adijciet do
min⁹ sc̄do manū suā ad possi
dedū residuū p̄p̄i sui q̄ ore
linq̄tur ab assyrijs ⁊ ab egypto
⁊ a phetris ⁊ ab ethio
pia ⁊ ab elam⁹ ⁊ a sennaar ⁊
ab emath⁹ ⁊ ab insultis maris

Et leuabit signū in natio
nes: ⁊ congregabit p̄fugos is
rael. Et disperfos iuda colli

get a quattuor plagis fre:
et auferet zel⁹ effraim: ⁊ ho
stes iuda peribūt. Effrai nō
emulabit iudā: ⁊ iudas non
pugnabit ⁊tra effrai. Ero
labūt in hūeros philistinū p̄
mare simul p̄da bunt filios
oriētis. Hydumea et moab
p̄ceptur man⁹ eorū: et filij
amon obediētes erūt. **It. iij.**

Et desolabit dñs lin
guā maris egypti: et
eleuabit manū suam sup flu
mē i fortitudine spūs sui: et
pcutiet eū in septē riuīs ita
vt trāseant p̄ eā calciati. Et
erit via residuo p̄p̄o meo q̄
reliquet ab assyrijs: sicut fu
it israeli in die illa q̄ ascēdit
de tra egypti. **E**t dices i
illa die. Consitebor tibi dñe
qm̄ irat⁹ es mihi: ⁊ uersus est
furoz tu⁹: et consolat⁹ es me.
Ecce de⁹ saluator me⁹: fidu
cialiter agāz nō timebo. Q̄
fortitudo mea et laus mea
dñs: ⁊ fact⁹ est mihi i salutē.
Haurietis aq̄s i gaudio de
fontib⁹ saluatoris: ⁊ dicetis
in illa die p̄tēmini dño: ⁊ i
uocate nomen ei⁹. Notas fa
cite i p̄p̄is adinuetōes ei⁹:
memērote qm̄ excel sū est no
men ei⁹. Cātate dño qm̄ ma
gnifice fecit: annūciate hoc
in vniuersa tra. Exulta ⁊ lau

da habitatio sion: qz magn⁹
in medio tui sanctus israel.

Hocce. xij. Lectio prima

O A⁹ babilōis: qd vidit
esayas fil⁹ amos. Su
per mōtē caliginosū leuate
signū: exaltate vocē/ leuate
manū et ingrediant portas
duces. Ego mandavi scifi
catis meis/ et vocavi fortes
meos in ira mea: exultātes
in gl^{ia} mea. Vox multitudi
nis in mōtīb⁹ quasi p^{ro}foruz
frequentū: vox sonit⁹ regū gē
tūū gregatarū. Dñs exerci
tūū pcepit milite belli: ve
niētib⁹ de fra pcul. Alūmē
tate celi dñs et vasa furoris
eius: vt dispdat oēm terrā.

E Alulate qā ppe est dies
dñi: qz va^litas a dño veniet
p^{ro}pter hoc oēs man⁹ dis
soluent⁹: et oē cor hoīs tabe
scet/ pteret. Fortiōes et do
lores tenebūt: quasi partu
riēs dolebūt. Anusq⁹ ad p
ximum suū stupebit⁹ facies
cōbuste vultus eorum. **c. ii.**

E Cecidit dies domini veni
t crudelis et indigna
tionis plenus et ire furorisq⁹
ad ponēdā terrā in solitudi
nē/ et p^{ro}terōes ei⁹ p^{ro}terendos
de ea: qm̄ stelle celi et splen
dor eaz nō expādēt lumen
suū. Obtenebrat⁹ est sol i or

tu suo: et luna nō splēdebit
in lumine suo. Et visitabo sup
orbis mala: et p^{ro}tra ipsos in
quitatē eorū. Et q^uescere fa
ciā sup^{er}bia infidelū: et arro
gantiā fortūū hūiliabo. Pie
ciosior erit vir auro: et hō mū
do obulso. Sup hoc celum
turbabo/ et mouebit fra de
loco suo: p^{ro}pter indignatio
nē dñi exercitūū et p^{ro}pter diē
ire furoris ei⁹. Et erit quasi
dāmula fugiēs/ et q^ui aus⁹
nō erit q^u greges. **E** Anus
quisq⁹ ad pplm̄ suū uertet
et singuli ad terrā suā fugiēt
Dñs q^u inuēt⁹ fuerit occide
tur: et oīs q^u supuenerit cadet
in gladio. Infantes eorū ali
lidētur in oculis eorū: diri
piētur dom⁹ eorū: et vxores
eorū violabunt. Ecce ego su
scitabo sup eos medos/ q^u ar
gētū nō q^u rāt/ nec aux⁹ velit:
sed sagittis puulos interfici
ant/ et lactantibus vtēris nō
miserabunt: et sup filios non
parcat ocul⁹ eorū. **Lectio. iij.**

E Erat babilon illa ci
uitas gl^{io}sa i regnis
incl^opta in superbia chaldeo
rum: sicut subuertit dñs fo
domā et gomorā. Nō habi
tabit vsq⁹ in finē: et nō funda
bitur vsq⁹ ad gnationē et ge
nerationē. **E** Nec ponet ibi

tentoria arabs nec pastores
 requiescēt tibi bestie: et reple
 bunt domus eorum draconibus
 Et habitabunt ibi struones
 et pilosi saltabunt tibi et ride
 bunt tibi iule i edibus ei: et sire
 ne in delubris voluptatis.

Hoete. xliij. Actio prima.

Prope est ut veniat tē
 pus eius et dies eius
 non elongabunt. Miserebit
 enī dñs iacob eliget adhuc
 de israel: et requiescere eos
 faciet sup humū suā. Adiu
 get aduena ad eos: et adhe
 rebit domui iacob. Et tene
 bunt eos populi: et adducēt
 eos in locū suū. Et posside
 bit eos domus israel sup fraz
 domini in seruos et ancillas:
 et erūt capiētes eos q se ce
 perant: et subiciēt exacto
 res suos. **¶** Et erit in die il
 la cū requie dederit tibi de
 us de labore tuo: et a percussio
 ne tua et a fuitute dura qua
 ante seruisti: fumes parabo
 lā istā ptra regē babiloniz
 dices. Quomō cessauit era
 ctor: quieuit tributum: Lō
 truiuit dñs baculū impiorū/
 virgam dominantium cedē
 tem populos in indignatio
 ne/plaga insanabili: subici
 entē in furore gentes: perse
 quentē crudeliter. **Actio. ij.**

Quēdit et siluit om
 nis terra: gaudia est
 exultauit: abietes quoq; le
 tate sunt super te: et cedri li
 bani. Ex quo dormisti: non
 ascendit q succidat nos. In
 fernus subter te perturbatus
 est: in occursum aduētus tui
 suscitauit tibi gigantes. Om
 nes principes terre surrexe
 runt de solis suis: oēs prin
 cipes nationum: inuērsū re
 spondebūt et dicent tibi. Et
 tu vulneratus es sicut et nos
 nī similis effectus es. Detra
 cta est ad inferos superbia
 tua: cōcidit cadauer tuum.
 Subter te sternet tineā: et
 operimētū tuū erūt vermes

¶ Quō cecidisti de celo lu
 cifer q mane oriebaris: Lor
 ruisti in terrā q vulnerabas
 gētes: qui dicebas in corde
 tuo. In celum ascēdā: super
 astra dei exaltabo solū me
 um: sedebō in mōte testamē
 ti: in laterib; aquilonis: ascē
 dā sup altitudinem nubū: si
 militis ero altissimo. Verūt
 ad infernum detraheris in
 profundis lacu. Qui te vide
 rint ad te inclinabunt: teq;
 prospicient. Nunqd iste est
 vir qui conturbauit terram/
 qui concussit regna: qui po
 suit orbem desertum et vi

bes ei⁹ destruxit: Vincit⁹ ei⁹
nō aperuit carcerē. **Lco. 11.**

Omnēs reges gētiū
vniuersi dormerūt in
grā vir in domo sua: tu autē
plect⁹ es de sepchro tuo q̄
si stirps inutilis pollut⁹ et ob-
uolur⁹: cū hisq̄ infecti sunt
gladio: et descēderūt vsq̄ ad
fundamenta laci. Quasi ca-
dauer putridum non habe-
bis sfortium: neq̄ cū eis in
sepultura. Tu enī terrā tuā
disperdidisti: tu pplz tuū occi-
disti. Non vocabit⁹ inefnū se
mē pessimor. Preparare fili-
os ei⁹ occisiō: i iniq̄tate pa-
trū eorū. Nō p̄surgent: neq̄
hereditabūt terrā: neq̄ in-
plebūt faciē orbis ciuitatū
Et p̄surgaz super eos dicit
dñs exercitū: p̄dā babilo-
nis nomē: et reliq̄as et germē
et p̄gentes dicit dñs. Et po-
nam eā in possessionē ericij
et in palludes aquarū: et sco-
pabo eā i sco pa terenis dicit
dñs exercitū. **I**urauit
dñs exercitū dices. Si nō
vt putauit ita erit: et quomō
mēte tractauit sic eueniet: vt
pterā assyrū in fra mea: et in
montib⁹ meis p̄ulcē eū: et
auteretur ab eis iugū ei⁹: et
on⁹ illi⁹ ab hūero eorū tollet.
Hoc p̄siliū q̄ cogitauit sup

oēm frā: et hec ē man⁹ extēta
sup vniuersas gentes. Dñs
exercitū decreuit: et q̄s po-
terit infirmare: Et man⁹ ei⁹
extēta: et quis auertet eam?

Hoc. xliij. Lectio. 4.

In anno q̄ mortu⁹ est
rex achas factum est
on⁹ istud. Ne leter⁹ philistea
ois tu: qm̄ cōminuta est vir-
ga percussoris tui. De radi-
ce enī colubū egrediet regu-
lus: et semē ei⁹ a borobēs vo-
lucrē. Et pascēt primoge-
nita pauperū: et paupes fidu-
cialiter req̄scent: et interire
faciā in fame radicem tuā: et
reliq̄tas suas interficiam.

Ulula/ porta/ clama ciui-
tas: p̄strata ē philistea ois.
Ab aq̄lone enī sum⁹ veniet:
et nō est q̄ effugiat agmē ei⁹.
Et quid r̄debitur nuncijs
gētis: Quia dñs fundauit
sion: et in ipso sperabūt pau-
peres populi eius. **Lco. 11.**

Ouas moab. Nocte
vastata ē ar/ moab cō-
ticuit: qz nocte vastatus est
murus/ moab p̄ticuit. Ascē-
dit dom⁹ dibon ad excelsā i
planctū/ sup nabo/ et sup me-
daba moab ululabit. In cū
etis capitib⁹ eius caluiciū:
et ois barba radeb. In tri-
uijs ei⁹ accincti sūt sacco su

per tecta ei⁹ ⁊ in platetis ei⁹
ois vlulat⁹ descēdet in fletū.
Clamauit efebō et eleale:
vsq; iasa audita est vox eoz
Super hoc expēdit moab
vlulabūt: anima eius vlula
bit sibi. **C**or meū ad moab
clamabit: vectes ei⁹ vsq; ad
segor vitulā ⁊ ternatē. Per
ascensū eni luith flens ascē
det: ⁊ in vla oronaym clamo
rē prittidōs leuabit. Aque
eni nērim defte erūt: q; aru
it herba/ defecit germē viro:
ois interijt. Sed; magnitu
dinē optis/ ⁊ visitatio eozum
Ad torrentē salicum ducēt
eos qm̄ circuibit clamor ter
minū moab. Usq; ad galliz
vlulat⁹ ei⁹/ ⁊ vsq; ad puteuz
heli clamor ei⁹: q; aq; dibon
replet sūt sāguie. Ponā enī
sup dibon additamenta his
q; fugerint de moab leonez:
⁊ reliquis terre. **Lectio. iij.**

Editte agnū dñe dñā
torē terre/ de petra de
ferti ad mōtem filie sion. Et
erit sicut auis fugiens ⁊ pul
li de nido auolātes: sic erūt
filie moab in trāscēsu armō.

Eni consiliū coge ⁊ siluz:
pōne quasi noctē ymbriā tuā
in meridie. Absconde fugiē
tes/ ⁊ vagos ne pdas. Iba
bitabūt a pud te ⁊ pfugi mei.

⁊ Boab esto latibulum eozū
a facie vastatoris. Finit⁹ est
eni puluis ⁊ summat⁹ est mi
ser: defecit q; cōculcabat ter
rā. Et preparabit in mīa so
lū: ⁊ sedebit sup eū i ditate
in tabernaculo dauid: iudi
cans et querēs iudiciū/ ⁊ ve
lociter reddens qd iustū est

Nocte. xv. Lectio prima

Adiuim⁹ supbiā mo
ab: superb⁹ est valde.
Supbia ei⁹ ⁊ arrogātia ei⁹
et indignatio ei⁹/ plusq; for
titudo ei⁹. Ideo vlulabit
moab: at moab vntuers⁹ vlu
labit. Ihs q; letant sup mu
ros cocti later/ loqm̄ni pla
gas suas: quoniā suburbas
na efebōn deserta sūt. Et vi
neā sabama/ dñi gēriū exci
derunt. Flagella ei⁹ vsq; ad
tazer puenerunt: errauerūt
in deserto: ppagnes ei⁹ re
licte sunt/ transierunt mare.
Sup hoc plorabo i fieru ta
zar ⁊ vineā sabama. Inebri
abo te lachryma mea efebō
et eleale: qm̄ sup videmā tu
am/ et super messem tuā vox
calcantiū irruit. Et aufere
tur letitia ⁊ exultatio de car
melo: ⁊ in vineis non exulta
bit neq; iubilabit. Vinum in
torculari non calcabit q; cal
care cōstauerat: vocem cal
o. j.

cātū abstulit. **S**uper hoc
veter meus ad moab quasi
cithara sonabit et viscera
mea ad muz cocti later. Et
erit cū apparuerit qd labo-
rauit moab sup excelsis su-
is/ingrediet ad facta suayt
obsecrēt et nō valebit. Hoc
verbū qd locut⁹ est dñs ad
moab extū: et nūc locutus
est dicens. In tribus annis
quasi anni mercenarij au-
feretur glia moab sup oī po-
pulo multo: et relinquet i eo
sicut racem⁹ paruus et modi-
cus nequaquā mult⁹. *Ued. ii.*

O Damasci. Ecce da-
masc⁹ desinet esse ciuitas
et erit sicut aceru⁹ lapidū
i ruina. Derelicta ciuita-
tes aroer gregib⁹ erūt et re-
quiescēt ibi: et nō erit qd ex-
terreat. Et cessabit adiutorius
ab effraim/ et regnū a dama-
sco/ et reliq̄e syrie sicut glia
filioy isrl⁹ erūt dicit dñs ex-
ercitū. **E**t erit in die illa
attenuabit glia iacob/ et pin-
gues carnes ei⁹ marcescent⁹
et erit sicut congregas in messe
qd restiterit: et brachiū eius
spicas leget. Et erit sicut q-
rens spicas i valle raphaim
et reliquet i eo sicut racem⁹
et sicut excussio oleo duar⁹ vl-
triū oliuar⁹ i sumitate rami/

siue quattuor aut quas. In
cacuminib⁹ ei⁹ fruct⁹ ei⁹ di-
cit dñs de isrl⁹. In die illa in-
clinabit hō ad factorē suū et
oculi ei⁹ ad sc̄m isrl⁹ respici-
ent: et nō inclinabit ad alta-
ria q̄ fecerūt man⁹ ei⁹ et que
opati sūt digiti ei⁹: nō respi-
cient lucos et delubra. *ic. iii.*

In die illa erūt ciuita-
tes fortitudinis ei⁹ de-
relicte sicut aratra. et sege-
tes q̄ derelicta sūt a facie fi-
lioy isrl⁹: et erūt destra q: obli-
ta es dei saluator⁹ tu⁹: et for-
tis adiutor⁹ tuū nō es reco-
data. Propterea plātabis
plārationē infidelem: et ger-
men alienus seminabis. In
die plārationis tue labrusca
et mane semen tuū floreat.
Abblata est messis i die here-
ditatis et dolebit grauer.

Et multitudo p̄ploꝝ
m̄troꝝ multitudo mar⁹ sonā-
tis et tumult⁹ turbaz/ sicut
sonit⁹ aquaz multaz. Sona-
būt p̄p̄i sicut sonit⁹ agrū tu-
undāriū: et increpabit eūz in-
giet p̄cul: et rapiet sicut pul-
uis mōrtū a facie vēti/ et sicut
turbo corā tēpestate. In tpe
vespe/ et ecce turbatio: i ma-
tutio et nō subsistet. Hoc est
pars eoz q̄ stauerūt nos: et
fors diripientium nos. Lu.

Circa puata nocte post circūci. dñi iponit eple pauli
r lectioes et eis v̄rnuant p
oēs puatas noctes vsq; ad
lyr. Lectio. i. Incipit epla
beati pauli apli ad romanos.

Paulus seruus iesu xpi
vocat a pls / segrega
r i euāgelii dei qd añ pmi
serat p pphetas suos i scri
pturis sc̄tis de filio suo / q̄ fa
ctus est ei ex semie dauid se
cū dū carne / q̄ predestinat⁹
est fili⁹ dei d̄vitate sc̄dm sp̄m
sc̄tificatiōis ex resurrectione
mortuorū iesu xpi dñi nr̄i: p
quē accepim⁹ gr̄am r a pls
tū ad obediendū fidei i oib⁹
gentib⁹ p̄noie eius in qui
b⁹ estis r vos vocati iesu xpi
oib⁹ q̄ sunt rome dilect⁹ dei
vocatis sc̄tis. Gr̄a vobis et
pax a deo p̄re et dño nostro
iesu xpo. **C** Primum quidē
gr̄as ago deo meo per iesu
xpm p oib⁹ vobis: q̄ fides
v̄ra annūciat i vn̄uerso mū
do. Testis ei mihi est deus
cui seruiō i sp̄u meo i euāge
lio filij ei⁹: q̄ sine inf̄missiōe
memoriam v̄ri facio semp i
orōnibus meis: obsecrās si
quo mō tandē aliqñ p̄serū
iter habeā involūtate deive
mendi ad vos. Desidero enī
videre vos: vt aliqd̄ imp̄tar

vobis gr̄e sp̄ialis ad cōfir
mādos vos: id ē simul sola
ri i vob⁹ p eā q̄ fruct⁹ est fide
v̄ram atq; meā. Tu. 2. cō. 4.

Nolo alit̄ vos ignora
re fr̄es: q̄ sepe ppo
sui venire ad vos r p̄hibe⁹ sū
vsq; adhuc: vt aliqñ fructū
habeā in vobis sicut r i cete
ris gētib⁹. S̄c̄dis ac barba
ris sapiētib⁹ r insipiētib⁹ de
bito: sumāta q̄ in me prom
ptum est et vobis qui rome
estis euāgelizate. Non enī
erubesco euāgelium. Vir
tus enim dei est in salutē of
credenti iudeo p̄imū r gre
co. Iustitia enī dei in eo re
uelatur ex fide in fide: sicut
scriptum est. Iustus autem
ex fide viuit. **C** Reuelatur
enī ira dei de celo super om
nem impietatem r iniustiti
am hominū: eorum qui verit
tate dei in iustitia detinent:
quia quod notuz est dei ma
nifestum est in illis. Deus
enim illis reuelauit. Inuisi
bilia enī ip̄s a creatura mū
di per ea q̄ facta sunt intelle
cta cōspiciunt: sempiterna
quoq; eius virtus et diuini
tas: ita vt sint inexcusabiles
Quia cū cognouissent deū
non sicut deum gloriificau
runt aut gratias egerūt: s̄
d. h.

evanuerunt in cogitationibus suis: et obscuratum est insipiens cor eorum. Dicentes enim se esse sapiētes? stulti facti sunt. Lu. **Lectio. iij.**

Et mutauerūt gl'iam incorruptibilis dei in similitudinē imaginis corruptibilis hoīs? et volucrum et quadrupedum et serpentium. Propt' quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in immunditiā? ut contumelijs afficiāt corpora sua? in semetipsis. Quia? mutauerunt veritatē dei in mēdaciū? et coluerūt et seruiuerunt creature potius q̄ creatori: qui est benedictus in secula amē. Propterea tradidit illos de? in passiones ignominie. Nā femine eorū imutauerūt naturalē vſū in eū vſū qui est contra naturā. Similiter autē et masculi relicto naturali vſu femie exarserūt in desiderijs suis inuicē? masculi in masculos turpitudines operātes: et mercedē quam oportuit erroris sui in semet ipsis recipētes. **E**t sicut nō pbauerūt deū habere in notitia? tradidit illos de? in reprobū sensum? faciāt ea que non cōueniūt? repletos omni iniquitate? malitia? for-

nicate? avaricia? nequicia? plenos iudicia? homicidio? cōtētiōe? dolo? malignitate? furrones? detractores? vobis? odibiles? et timeliosos superbos? elatos? inuētores malorum? parentibus? nō obediētes insipientes? incōp ositos? sine affectione? absq; federe? sine misericordia. Qui cū iustitiā dei cognouissent nō intellexerunt qm̄ q̄ talia agunt digni sunt morte? nō solū q̄ ea faciūt? etiā q̄ consentiūt faciētib?.

Secunda nocte. Lect. i.

Propter quod inexcusabilis es o hō oīs q̄ iudicas. In quo enī iudicas alterū? teipm̄ cōdēnas. Eadem ei agis q̄ iudicas. Scimus enī: qm̄ iudiciū dei est secundū veritatē in eos q̄ talia agūt. **E**t iustitias autē hoc o hō q̄ iudicas eos q̄ talia agūt? et facis ea? quia tu effugies iudiciū dei? An diuitias bonitatis eius et patientie et longanimitatis prētēnis? Ignoras qm̄ benignitas dei ad pniām te adducit? Scdm̄ autē duriciā tuam et impenitens cor? thesaurizas tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicii dei? q̄ reddet vnicuiq; scdm̄ o perā eius. **H**is quidē q̄ scdm̄ pa-

tientiam boni operis gl'iaz et honorē et icorruptionē que renti b' vitā eternā. His autē q' sunt ex cōtentiōe et q' nō ac quiescūt veritati: credūt autē iniquitatē irā et indignatio: tribulatio: et angustia in omnē aīam hoīs operant' malum: iudei primū et greci. **Rec. ij.**

Gloria autē et honor et pax oī opanti bonū iu deo primū et greco. Non enī est acceptio personarū apud deū. Quicūq' enī sine lege peccauerunt: sine lege peribunt: et quicūq' in lege peccauerūt: p' legem iudicabunt. Nō enī auditores leg' iusti sunt apud deū: sed factores legis iustificabuntur.

Cū enī gentes q' legē non habēt naturaliter ea que legis sunt faciunt: et eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex: qui ostendit op' legis scriptum in cordibus suis: testimonium reddente illis conscientia ipsorū et inter se muticē cogitationū accusantiū: aut etiā defendentiū: in die cū iudicabit deus occulta hoīm: secundū euāgelū meū p' iesuz christū. **1. iij.**

Sicut autē tu iudeus cognominaris et requiescis in lege: et gloriaris in deo et

nostri voluntatē eius: et probas vtiliora instruat' p' legē confidis teipm esse ducē ce cozū: lumē eozū qui in tenebus sūt: eruditorē insipientium: magistrū infantū: habētē formā sciētie et veritatis in lege: qui ergo aliū doces teipm nō doces. Qui predicas nō furandū furaris: qui dicitis nō mechandū mecharis. Qui abominaris idola sacrilegiū facis. Qui in lege gloriaris: per p'uaricationē leg' deū inhonoras. Nomē enī dei per vos blasphematis in gentes: sicut scriptū est Circūcisio quidē prodest si legē obserues: si autē p'uaricator: leg' sis: circūcisio tua preputiū facta est. **¶** Si igitur preputiū iustitias legis custodiat: nōne p'putiū illi in circūcisionē reputabitur? Et iudicabit id qd ex natura est p'putiū legē cōsumās te: qui per litterā et circūcisionē p'uaricator es legis. Nō enī q' in manifesto iudeus est: neq' q' in manifesto in carne ē circūcisio: q' in abscondito iudeus est et circūcisio cordis in spū non littera: cuius laus nō ex hominibus sed ex deo

est. **¶ Hoete. iij. sc. 4.** Quid ergo amplius tu o. iij.

deo ē aut q̄ vtilitas circūcl
fionis: Multū per oēm mo-
dū. Prīmū q̄dem? q̄ credita
sunt illis eloquia dei. Quid
enī si q̄dā illoꝝ non credide-
runt? Nūquid incredulitas
illoꝝ fidem dei euacuauit?
Abfit. Est autē deus verax
oīs autē homo mendax sicut
scriptū est: vt iustificeris in
sermonibus tuis/et vincas
eū iudicaris. **S**i autē in-
quitas nostra iustitiā dei cō-
mēdat: q̄d dicemus? Nun-
quid iniqu⁹ est deus? qui in-
fert irā? Secundū hoīem di-
co. Abfit. Alloquin⁹ quō iu-
dicabit deus hunc mundū?
Si enī veritas dei i meo mē-
dacio abūdauit in gloriā ip-
sius: quid adhuc et ego tan-
q̄ peccator iudicor et nō si-
cut blasphemamur: et sicut
autē q̄dam nos dicere: facia-
mus malayt veniant bona?
Quoꝝ dānatio iusta ē. **R. H.**

Quid ergo? Precelli-
mus eos? Nequaquā.
Lausati enim sum⁹ iudeos
et grecos omnes sub pecca-
to esse: sicut scriptū est. **N**ō
est iustus quisq̄: nō est
intelligens: nō est requirēs
deū. Omnes declinauerūt:
simul inutiles facti sunt: nō
est q̄ faciat bonū non est vsq̄

adynū. Sepulchrū patens
est guttur eoy: lingua suis
dolose agebāt: venenū aspi-
dū sub labijs eoyū. Quozuz
os maledictione et amartu-
dine plenū est: veloces pe-
des eoy ad effundendū san-
guinē. Contritio et infelic-
tas in visis eoyū: et viam pa-
cis nō cognouerūt: nō est tri-
mor dei ante oculos eoyū.

Scimus autē quoniam q̄
cūq̄ lex loquit̄ his qui in le-
ge sunt loquit̄: vt oēs ob-
struatur et subditus fiat om-
nis mūdus deo: quia ex ope-
rib⁹ legis non iustificabitur
oīs caro corā illo. Per legē
enī cognitio peccati. **R. ut**

Nunc autē iustitia dei
sine lege manifestata
est: testificata a lege et pro-
phetis. Iustitia autē dei p̄
fidem iesu chrysti: in omnes
et super oēs qui credunt in
eum. Nō enim est distinctio.
Omnes enim peccauerūt
et egent gloria dei: iustifica-
ti gratis per gratiā ipsius
per redēptionē q̄ est in chy-
stoesu: quē proposuit deus
propitiatorē per fidem in
nē iustitie sue p̄pter remis-
sionē precedentū delictorū
in sustentatione dei: ad

ostensionē iustitie ei⁹ in hoc
 tēporē: vt sit ipse iust⁹ et ius-
 tificans eū qui ex fide est ie-
 su christi. Ubi est ergo glo-
 riaratio tua: Exclusa est. Per
 quā legem: Factorū: Non
 Sed per legē fidei. Arbitra-
 mur enī iustificari homines
 per fidē: sine operib⁹ legis.

An iudeoz de⁹ tantum?
 Nōne et gentiū: immo ⁊ ge-
 tiū. Quoniā quidē vāus est
 de⁹ q̄ iustificat circūcisionē
 ex fide: et p̄putium per fi-
 dē. Legē ḡ destrumus p̄ fi-
 dem: Absit. Sed legeꝝ sta-
 tuimus. **Hocte. iij. Lect.**

Quid ergo dicemus i-
 venisse a abrahā patres
 nostrū secundū carnem: Si
 enī abrahā ex operibus ius-
 tificat⁹ est: habet gloriā?
 sed non apud deū. **Q**uid
 enim dicit scriptura: Credi-
 dit a abrahā deo: et reputatū
 est illi ad iustitiam. Et autē
 q̄ operatur merces non im-
 putatur secundū gratiā: sed
 secundū debitū. Et vero qui
 non operat: credenti autē i-
 eū qui iustificat impiū repu-
 tatur fides eius ad iustitiā
 secundū propositum gratie
 dei: sicut et dauid dicit bea-
 titudinē hoīs cui deus acce-
 pto fert iustitiā sine operi-

bus. Beati quorum remisse
 sunt iniquitates: et quorum
 tecta sunt peccata. Beatus
 vir cui nō imputauit domi-
 nus peccatū. **Lectio sc̄da.**

Beatitude ergo hec in
 circūcisione tm̄ ma-
 net: an etiā in p̄putio: Di-
 cim⁹ enī: quia reputata est
 abrahe fides ad iustitiā.
 Quomodo ergo reputata
 est: In circūcisione: an in p̄-
 putio: Non in circūcisione:
 sed in p̄putio. **E**t signū
 accepit circūcisionis signa-
 culū iustitie fidei q̄ est in p̄-
 putio: vt sit pat̄ omnū cre-
 dentū per p̄putiū: vt rea-
 putetur et illis ad iustitiā
 Et sit pater circūcisionis:
 nō his tantū que sunt ex cir-
 cūcisione: sed et his q̄ sectā-
 tur vestigia fidei q̄ est in p̄-
 putio patris nostri abrahe
 Non enim per legē promissio
 abrahe aut femini eius
 vt heres esset mūdi: s; p̄ ius-
 titiā fidei. Si enī q̄ ex lege
 heredes sūt: exinanita est fi-
 des: abolita est p̄missio. **L. iij.**

Lex enī tram operat⁹
 Ubi enī nō est lex: nec
 p̄uaricatio. Ideo ex fide:
 vt secundū gratiā firma sit
 p̄missio omni femini. Non
 ei qui ex lege est solū: sed et
 o. iij.

et qui ex fide est ab: ahe qui
 est pater omnium nostrum: si-
 cut scriptum est. Quia patres
 multarum gentium posui te an-
 te deum: cui credidisti: qui vi-
 uificat mortuos: et vocat ea
 que non sunt: tanquam ea que sunt.
 Qui contra spem in spe cre-
 didit: ut fieret pater multarum
 gentium: secundum quod dictum est ei.
 Sic erit semetipsum: sicut stel-
 le celi et arena maris. Et non
 infirmat: est in fide: nec con-
 sideravit corpus suum emortuum
 cum iam fere centum esset an-
 norum: et emortuum vuluam sare.
En re promisside etiam dei
 non hesitavit diffidentia: sed
 confortatus est fide: deus glo-
 riam deo: plenissime sciens:
 quia quecumque promissit deus
 potens est et facere. Ideo et re-
 putatum est illi ad iustitiam.
 Non est autem scriptum tantum pro-
 pter ipsum quod reputatum est illi
 ad iustitiam: sed et propter nos
 quibus reputabitur credenti-
 bus in eum qui suscitavit te-
 sum christum dominum nostrum: a
 mortuis: qui traditus est pro-
 pter delicta nostra: et resurre-
 xit propter iustificationem nostram.

Hocte. v. Lectio prima.

Iustificati ergo ex fide
 pacem habeamus ad deum
 per dominum nostrum iesum

christum: per quem habemus
 accessum per fidem in gratiam
 istam: in qua stamus et gloria-
 mur in spe glorie filiorum dei.
 Non solum autem: sed gloria-
 mur in tribulationibus: scien-
 tes quod tribulatio patientiam
 operatur: patientia autem proba-
 tionem: probatio vero spem. Spes
 autem non confundit: quia chari-
 tas dei diffusa est in cordibus
 nostris: per spiritum sanctum quod datus
 est nobis. **¶** Ut quid enim christus
 cum adhuc infirmi essemus: secun-
 dum tempus pro impiis mor-
 tuus est: Atque enim pro iusto quis
 moritur. Nam pro bono forsitan
 quis audeat mori: **Lect. II.**

Quoniam datur autem cha-
 ritatem suam deus in no-
 bis: quoniam si cum adhuc pec-
 catores essemus: secundum tem-
 pus: christus pro nobis mortuus
 est. Multo igitur magis nunc
 iustificati in sanguine ipsius
 salvi erimus: ab ira per ipsum. Si
 enim cum inimici essemus: recon-
 ciliati sumus deo per mortem
 filii eius: multo magis recon-
 ciliati salvi erimus: in vita ip-
 sius. **¶** Non solum autem: sed et
 gloriamur in deo per dominum
 nostrum iesum christum pro que-
 nunc reconciliationem acce-
 pimus. Propterea sicut per
 unum hominem peccatum in hunc

mundū intrauit et per peccatū moysi: et ita in omnes hoīes moysi pertrāsiſt: i quo oēs peccauerunt. **Lec. iii.**

Uſq; ad legē enī peccatum erat in mundo peccatū autē nō imputabatur cū lex nō eſſet: ſ; regnauit moysi ab adam vſq; ad moysen: etiā in eos qui non peccauerūt ſi ſimilitudinem ſuaricationis adē: q̄ eſt forma futuri. S; nō ſicut delictū ita et donū. Si enī vnū delicto mlti mortui ſūt multo magis gratia dei et donū: in grā vnus hoīs ieſu chriſti in plures abundauit. Et non ſicut per vnū peccatū ita et donū. Nā iudiciū qdē ex vno in condēpnationem: grā autē ex multis delictis i iuſtificationē. Si enī vnus delicto moysi regnauit per vnū multo magis abundantiam gratie et donationis et iuſticie accipiētes: in vita regnabūt per vnū ieſu chriſtū. **I**git ſicut per vnū delictum omnes hoīes in condēpnationē ſic et per vnus iuſtitia oēs hoīes in iuſtificationē vite. Sicut enī p inobediētā vnū hoīs peccatores conſtituti ſunt multi: ita et per vnū obediētiam iuſti cō-

ſtituent mlti. Lex autē ſubtrahit: vt abūderet delictū. Ubi autē abundauit delictū ſup abundauit grā: vt ſicut regnauit peccatū in mortē et ita grā regnet p iuſtitia i vitā eternā: p ieſum xpm dominū nr̄m. Quid ergo dicemus: manebimus i pctō: vt grā abūdet: Abſit. Si enim mortui ſum⁹ pctō: quō adhuc viuem⁹ i illo? **Hocce.**

A ignoratis **(v. l. i.)** **A**ffres: qz quōs baptizati ſum⁹ i xpo ieſu: i morte ipi⁹ baptizati ſum⁹. Conſepulti ei ſum⁹ cū illo p baptiſmū i mortē: vt quomō xps: ſurrexit a mortuis p glāriam patris: ita et nos i nouitate vite abūlem⁹. Si enī p plārat facti ſum⁹ ſimilitudini mortis ei⁹: ſimul et reſurrectionis erim⁹. **H**oc ſciētes: qz veter hō nr̄ ſimul crucifix⁹ eſt: vt deſtruat corp⁹ pcti: vt vltra nō ſuiam⁹ pctō. Qui enī mortu⁹ eſt iuſtificat⁹ eſt a pctō.

Si autē mortui ſum⁹ cū xpo credim⁹: qz ſimul etiā viuem⁹ cū xpo: ſcientes qz xps reſurget ex mortuis ſā non moriet⁹: mors illi vltra nō dñabit. Qd enī mortu⁹ eſt pctō: mortuus eſt ſemel: qd at̄ viuuit: viuuit deo

Ita vos existate vos mor-
tuos qdem esse pctō vīuen-
tes aut deo i xpo iesu. **¶** Ad
ergo regnet pctm i vō mo-
tali corpore: vt obediat con-
cupiscētis ei⁹. Sed neq; ex-
hibeat mēbra vīa arma i-
quitatis pctō: sed exhibete
vos deo tāq; ex mortuis vī-
uentes: et mēbra vīa arma
iustitie deo. Pctm ei vobis
nō dñabit. Non em̄ sub lege
estis: s; sub grā. **Lectio. iii.**

Quid ḡ: Peccabim⁹?
qm̄ non sum⁹ sub lege
s; sub grā: Absit. An nesci-
tis qm̄ cui exhibet⁹ vos ser-
uos ad obediēdū? Sui estis
ei⁹? cui obeditis siue peccati
ad mortē siue obeditōis ad
iustitiā: Grās aut deo q; fu-
istis sui pcti? obedistis aut
ex corde in eā formā doctri-
ne in qua traditi estis. Libe-
rati aut a pctō: sui facti estis
iustitie. **¶** Humanus dico?
ppter firmitatē carnis vīe
Sicut em̄ exhibuistis mem-
bra vīa fūire immundicie ⁊
iniquitati ad iniquitatē: ita nūc
exhibete mēbra vīa fūire ius-
titie in scificationē. Cū ei
sui essetis pcti: liberi fuis-
istis tūc i illis i qb⁹ nūc eru-
bestis: Nā finis illoꝝ moꝝ

est. Nūc vō liberati a pctō:
sui aut facti deo habet⁹ fru-
ctū vīm in scificationē: finē
vō vitā etnā. Stupendia enī
pcti moꝝ: grā aut dei vitā
etnā: in xpo iesu dño nostro.

¶ Hocce. viij. Lectio prima.

A Ignorat⁹ fr̄es sci-
entibus ei legē loquor?
q; lex in hoīe dñat q̄to tpe
viuit: Nāq; q̄ sub viro est mu-
lier: viuēte viro alligata ē le-
gi. Si aut mortu⁹ fuerit vir
ei⁹: soluta est a lege viri. Igitur
si fuerit cui⁹ alio viro: si
autē mortu⁹ fuerit vir ei⁹: li-
berata ē a lege viri: vt nō sit
adultera si fuerit cū alio vi-
ro. **¶** Itaq; fr̄es in et vos
mortificati estis legi p corp⁹
xpi: vt sitis alteri⁹ q; ex mor-
tuis resurrexit: vt fructificetis
deo. Cū em̄ essem⁹ in car-
ne passiones pctōꝝ q; per
legē erant opabant in mem-
bris nīis: vt fructificarent
morti. Nūc autē soluti sum⁹
a lege mortis in qua detine-
bamur: ita vt fūiam⁹ i noui-
tate spūs ⁊ nō i vetustate lē-
is. **¶** Quid ḡ dicemus? **L. ii.**
¶ Lex pctm̄ est: Absit
Sed peccatū non cognouit:
nisi per legē. Nā ꝑ cupis cen-
tiam nesciebā: nisi lex dice-

ret. Ad concupisces. Occa-
sione aut accepta pctm per
mandatu opatus est in me
oem concupiscentia. Sine lege
enim pctm mortuu erat. Ego
aut iuehā sine lege aliqua
do. Sed cum venisset man-
datu pctm reuixit. ¶ Ego
aut mortu sum: et iue tu est
mihi madatu qd erat. ad vi-
ta: hoc esse ad morte. Nam
peccatu occasione accepta p
mandatu seduxit me: et p illd
occidit. Itaqz lex qde scia:
et mandatu scim et iustu et bo-
nu. Qd g bonum est mihi fa-
ctu e mors? Absit. Sz pec-
catu vt appareat pctm p bo-
nu opatu est mihi mortem?
vt fiat. supra modu peccas
pctm p madatus. **Lect. iij.**

Sicut enim: qz lex spūal
est. Ego aut carnalis
suz: venūdat sub pcto. Qd
enim opero: nō itelligo. Non
enim qd volo bonuz hoc ago:
sz qd odi malū: illud facio.
Si aut qd nolo illd facio: cō-
sentio legi qm bona ē. Hunc
aut iam nō ego opero: illd:
sed qd habitat in me pctm
Scio enim: qz nō habitat i me
hoc est in carne mea bonum
Havelle adiacet mihi: perfu-
cere aut bonū nō iuento Ad
enim qd volo bonū hoc facio:

sed qd nolo malum hoc ago
Si aut qd nolo illud facio:
iā nō ego opero: illud: sz qd
habitat i me pctm. ¶ Inue-
nio igit lege volenti mihi fa-
cere bonū: qm mihi malum
adiacet. Lōdelector ei legi
dei scdm inlorē hoīem. Ad-
deo aut aliā leges in mēbris
meis: repugnātē legi mētis
mee: et captiuantes me in le-
ge pcti q est in mēbris meis
Infelix ego hō: qm me libe-
rabit de corpe mort: huius?
Ista dei p iesu xpm dñz nřz
Igit ego ipe mente fui le-
gi dei: carne aut legi pcti.

¶ Hoete. viij. Lectio pma.

Nihil ergo nunc dā-
mationis est his q sūt
in xpo iesu: q nō secūdu car-
nē ambulāt. Lex enim spūs vt
te in xpo iesu: liberauit me a
lege peccati et mortis. Itaqz
quod impossibile erat legi in
quo infirmabatur p carnē:
deus filiū suuz mittens i si-
militudinē carnis peccati: et
de peccato dānauit pecca-
tuz i carnē: vt iustificatio le-
gis impleretur i nobis: qui
nō secūdu carnē ābulam:
sed secūdu spiritū. ¶ Quis
enim secūdu carnē sunt: q car-
nis sunt sapiunt: qui vero se-
cūdu spm sunt: q sunt sps:

ritus sentiūt. Nam prudentia carnis mors est: prudentia autē spiritus vita et pax. Quoniam sapientia carnis inimica ē deo. Legi enī dei nō est subiecta: nec enī potest.

Qui autē in **Lecl. ij.** carne sūt: deo placere nō possunt. Vos autē in carne non estis sed in spiritu: si tñ spūs dei habitat in vobis. Si q̄s autē spiritus christi nō habet: hic non est ei⁹. Si autē xpūs in vobis est: corp⁹ qdē mortuum est ppter peccatū: spūs vero viuit ppter iustificationē. **Q**uod si spirit⁹ eius q̄ suscitauit iesū a mortuis habitat in vobis: q̄ suscitauit iesuz xp̄m a mortuis viuificauit et mortalia corpora v̄sa: p̄t inhabitatē sp̄m eius in vobis. **E**rgo fr̄es debitores sum⁹: nō carni vt secundū carnē viuamus. Si enī scōz carnē vixeritis moriemini: si autē spū facta carnis mortificaueritis: viuetis. Quicūq; enī spiritu dei agitur: hi sunt filij dei. Non enī accepistis spiritū seruitutis iterū i timore: s; accepistis spiritū adoptiōis filioz dei in q̄ clamam⁹ abba pat̄: ip̄e enī spiritus testimoniū reddit spiritui nostro: q̄ sum⁹ fi-

lij dei. Si autem filij et heredes: heredes qdē dei: coheredes autē xp̄i: si tñ comparimur: vt et conglouificemur.

Existimo enī: q̄ **Le. iij.** nō sūt cōdigne passionēs hui⁹: tēporis ad futurā gloriā: q̄ reuelabit in nobis. Nā expectatio creature reuelationē filioz dei expectat. Vanitati enī creatura subiecta est nō volēs: sed ppter eū qui subiecit eā i spe: quia et ipsa creatura liberabit a seruitute corruptiōis: in libertatē glorie filioz dei.

Scim⁹ enī: q̄ oīs creatura ingemiscit et pturit vsq; adhuc. Nō solū autē illa: s; et nos ipsi primitias spirit⁹ habētes: et ipsi intra nos gemimus adoptionē filioz dei: expectātes redēptionē corporū nr̄i. Spe enī salui facti sum⁹. Spes autē q̄ videt non est spes. Nā qd videt q̄s: qd sperat. Si autē qd nō videm⁹ speramus: p̄ patiētā expectam⁹. Similit̄ autē et spūs adiuuat i firmitatē nr̄az. Nā qd oremus sicut oportet ne scimus: sed ipse spūs postulat pro nobis gemitib⁹ innarrabilib⁹. Qui autē scrutatur corda scit qd desideret spūs: q̄a scōm deū postulat

pro factis. **¶ Nocte. ix. l. c. i.**

Sicut alicuius diligenti-
bus deum oī coopant
in bonū hys q̄ scdm̄ propo-
sitū vocati sunt sc̄ti. Nā quos
p̄ficiunt et p̄destinavit cōfor-
mes fieri imaginis filij sui
vt sit ip̄e primogenit⁹ in mul-
tis fratrib⁹. Quos autē p̄de-
stinavit hos et vocavit ⁊ q̄s
vocavit hos et iustificavit.
Quos autē iustificavit illos
et gl̄ificavit. **¶ Quid ergo**
dicemus ad hec: Si de⁹ pro
nobis quis cōtra nos: Qui
etiā p̄prio filio suo nō peper-
cit sed p̄ nobis oib⁹ tradidit
illū. Quō nō etiā cū illo oīa
nobis donavit? **Lectio. ii.**

Quis accusabit aduer-
sus electos dei: De⁹
q̄ iustificat. Quis est q̄ cōdē-
net: X̄p̄s iesus q̄ mortu⁹ est/
imo q̄ et resurrexit: q̄ est ad
dexterā dei: q̄ etiā interpel-
lat p̄ nobis. Quis ergo nos
separabit a charitate x̄pi:
Tribulatio / an āgustia / an
p̄secutio / an fames / an nudi-
tas an piculū an gladi⁹: Si
cut scriptū est. **¶** p̄pter te
mortificamur tota die est-
imati sum⁹ sicut oves occisio-
nis. **¶** Sed in hys oib⁹ supe-
ram⁹ propter eū qui dilexit
nos. Tertius sū enī q̄a neq̄

mois / neq̄ vita / neq̄ angeli
neq̄ principatus / neq̄ virtu-
tes / neq̄ inslātia / neq̄ futu-
ra / neq̄ fortitudo / neq̄ altitudo /
neq̄ profundum / neq̄ creatura
alia poterit nos se-
parare a charitate dei: q̄ est
in x̄po iesu dño n̄ro. **L. c. iii.**

Veritatē dico v̄ x̄po te-
stimonium mihi phibēte p̄sciētia
mea in sp̄u sc̄to qm̄ tristitia
mihi est magna: et continu⁹
dolor cordi meo. Optabam
enī ego ip̄e anathema esse a
x̄po p̄ fratrib⁹ meis qui sūt
cognati mei secundū carnē /
q̄ sūt israelite: q̄ iū adoptio
est filiorum / et gloria ⁊ testa-
mentum / ⁊ legislatio ⁊ obse-
quiū / et promissa: quorū pa-
tres ex q̄bus x̄p̄s secundū
carnē / qui est super oīa de⁹
benedict⁹ in sc̄la amen. Non
autē q̄ exciderit v̄bū dei. Nō
enī oēs qui ex israel sunt hī
sunt israelite: neq̄ quis semē
sunt abrahe / omnes filij. S;̄
isaac vocabitur tibi semē
id est non qui filij carnis hī
filij dei: sed qui filij sunt pro-
missionis estimātur in seme-
ne. **¶** Promissionis enī ver-
bū hoc est. Secundū hoc tē-
pus veniam: et erit sare filij
us. Non solū autem illa sed

et rebecca ex vno concubitu habens isaac patris nostri. Cum enim nondum nati fuissent aut aliqd boni egissent aut mali vt secundu electio nem ppositum dei maneret no ex operib sed ex vocate dictu est ei: q maior seruiet minoru sicut scriptu est. Jacob dilexi esau aut odio habui. **Hoese. x. Lectio. i.**

Quid ergo dicemus? Nunqd iniquitas apud deū? Absit. **Moysi** enim dicit **Miserere** boi cui misert sum: et misericordiam prestabo cui miserebor. Igitur non volētis neq; curretis sed miserentis est dei. Dicit enim scriptura pharaoni. Quia in hoc ipso excitauit te vt ostendam in te vir tutē meā et vt annūciēt nomen meū in vniuersa terra. Ergo cui vult miseretur: et quē vult indurat. **D**icis itaq; mihi. Quid adhuc q̄ritur? Volūtati eius quis resistit? **H**omo: tu quis es qui resistes deo? **N**ūquid dicit figmētū ei q̄ se fingit: qd me fecisti sic? **A**n non habet potestatem figulus lutu ex eadē massa facere aliud quidē vas in honore: aliud vō in contumeliā? **Lectio. ii.**

Quid si deus volēs ostē

dere iram et notā facere potentia suā sustinuit in multa patientia vasa terre / apta in interitū: vt ostenderet diuitias glorie sue in vasa misericordie que preparauit in glia: Quos et vocauit nos non solum ex iudeis sed etiam ex gentibus: sicut in ioseph dicit. Vocabo nō plebē meam / plebē meā: et nō dilectā dilectā: non misericordiam consecutā / misericordiam consecutā. Et erit in loco vbi dictū est eis non plebs me vos: sibi vocabunt filij dei viui. **E**saías autē clamat pro israel. Si fuerit numerus filiorū israel tāq; arena maris: reliquie saluē fient. Verbum enim cōsummas et abbrevias in equitate: quia verbi breuiatū facit et dñs super terrā. Et sicut predixit esaias nisi dñs sabaoth reliq̄set nobis semē sicut sodoma facti essemus: et sicut gomorra similes fuisset. Tu autē. **Lectio. iii.**

Quid ergo dicemus? **Q**uētes que non sectabatur iustitiā / apprehenderūt iustitiā / iustitiā autē q̄ ex fide est. Israel vero sectando legē iustitie in legē iustitie non puenit. Quare? **Q**uā nō ex fide sed q̄si ex operib: **O**stent

derunt enim in lapidē offen
sionis sicut scriptū est. Ec
ce pono in sion lapidē offen
sionis et petram scandali: et
omnes qui credit in eū nō cōfū
detur. **¶** Fratres: volūtas
quidē cordis mei et obsecra
tio ad deum sit p̄ illis in sa
lutē. Testimonium enī p̄h̄l
beo illis q̄ emulationē q̄dē
dei habent: sed nō scdm̄ sci
entiā. Ignorātes enī iustiti
am dei et suā q̄rentes statue
re iustitie dei nō sunt subie
cti. Finis enī legis xp̄s: ad
iustitiā oī credēti. Moyses
enī scripsit: qm̄ iustitiaz que
ex lege ē q̄ fecerit homo: vi
uit in ea. Qui autē ex fide est
iustitia sic dicit. Ne dixeris
in corde tuo: quis ascēdet in
celum id est xp̄m deducere:
aut q̄s descēdet in abyssus/
hoc eū xp̄m a mortuis reuo
care. Sed quid dicit scriptu
ra: Prope est verbum in ore
tuo et in corde tuo. Hoc est
verbum fidei quod predica
mus: quia si cōfitearis i ore
tuo dñm̄ iesū: et in corde tuo
credideris: q̄ deus illū susci
tauit a mortuis / salu⁹ eris.

¶ Hoete. xj. Lectio prima.

¶ Vide enī creditur ad
iustitiā: ore autē con
fessio fit ad salutē. Dicit ei

scriptura. Dñs qui credit
in illū nō confundetur. Non
enī est distinctio iudei et gre
ci. Nam idē dñs omnibus: dis
ues in oēs qui inuocāt illū.
Dñs enī quicunq̄s inuoca
uerit nomen dñi: saluus erit
¶ Quomodo ergo inuoca
bunt in quē nō crediderunt
Aut quomodo credent ei
quē nō audierunt: Quomo
do autem audient: sine pre
dicāte: Quomodo vero pre
dicāte: Quomodo vero pre
dicabunt: nisi mittantur. Si
cut scriptum est. Quam spe
ciosi pedes euangelizantiū
pacē: euangelizantiū bona.
Sed nō oēs obediunt euan
gelio: esaias enim dicit. Do
mine: quis credidit auditui
nostro: Ergo fides ex audē
tu: auditus autē per verbū
christi. Sed dico. Nūquid nō
audierunt: Et quidē in om
nem terram exiuit sonus eo
rum: et in fines orbis terre
verba eorum.

¶ Lectio. ij.

¶ Sed dico. Nunquid Is
rael nō cognouit: Pr̄
mus moyses dicit. Ego ad
emulationē vos adducay in
nō gentē: in gētem insipientē
tem: in irāvos mittā: esaias
autē audet et dicit. Inuētus
sum a nō querētib⁹ me: palā
apparui his q̄ me non inter

rogabant. Ad israel autē dicit. **L**ota die expandi manus meas ad populum nō credentem sed cōtradicentē mihi.

Dico ergo. Aliqd de re pulit pplm suū? Absit. Hāz ego israelita suz ex semine abrahā de tribu beniamin. Nō repulit deus plebem suam quam presciuit. **Le. cō. iij.**

A nescis in helia qd dicit septura? que ad modū iterpellat deū aduersuz isrl? Dñe pphetas tuos occiderūt altaria tuo suffoderūt / ego relictus solus / et querūt aīam meā. Sz qd dicit illi diuinū respōsuz? Heliaq mihi septē milia viroz / q nō curuauerūt genua an̄ bal. Sic ḡz in hoc tpe / relique scdm electionē gr̄e / salue factes sūt. Si autē gr̄a nā nō ex operibus. Alioqn̄ gr̄a iam nō est gr̄a. Quid ergo? Qd̄ querebat isrl hoc nō est / seculi? electio autē psecuta est ceteri / dō excecati sunt sicut scriptū est. Dedit illis deus spm̄ cōpūctionis / oculos vt nō videāt / et aures vt nō audiant / vsq; in hodiernum diēz.

Et dauid dicit. Fiat mēsa eorū corā ipsīs in laqueū / et in captione / et in scādalu / et in retributionēz illis. **Obi-**

scurent oculi eoz ne videāt / et dorsuz eoz semp incurua. Dico ergo. Nunqd̄ sic offenderūt vt caderēt? Absit. Sz illoz delicto sal? gentib? vt illos emulēt. Qd̄ si delictū eoz diuitie sūt mūdi / et diuitio eoz diuitie gentium? quātomagis plenitudo eoz

Hocte. xij. Lectio p̄ia.

Uobis enī dico gentibus. Quādiu quidez ego suz gentiū ap̄ls ministrum meus honorificabo / si quo modo ad emulādū puocē carnē meā / et saluos faciā aliquos ex illis. Si ei amissio eoz recōciliatio est mūdi / q̄ assumptio nisi vita ex mortuis? Qd̄ si delibatio sc̄tā ē et massa. Et si radix sc̄tā et rami. Qd̄ si aliqui ex ramis fracti sūt / tu autē cū oleaster esses insertus es in illis / et socius radictz et pinguedinis oliue factus es / noli glīari aduersus ramos. Qd̄ si gloria ris / non tu radicem portas / sed radix te. **D**icis ergo. Fracti sūt rami / vt ego inserar. Bene. Propt̄ incredulitatē fracti sunt. Tu autē fide stas. Noli altū sapere sed tēme. Si enī deus naturalib? ramis non peperit / ne forte nec tibi parcat. **T**rautē

Uide ergo bo- **Lco. ii.**
nitatēz seueritatē dei
In eos qdē q̄ ceciderunt se-
ueritatē in te aut̄ bonitatez
dei: si permāseris in bonita-
te. Alioquin: tu excideris
Sed z illi si non permāse-
rūt in incredulitate inferē-
tur. Potens est enī deus ite-
rum inferere illos. Nam z si
tu ex naturali excū^o es olea
stro et contra naturā infert^o
es in bonā oliuā q̄tomagis
hī q̄scōm naturam inferen-
tur sue oliuē. **Lectio. iij.**

Nolo ei vos ignorare
res mysterium hoc:
vt nō sitis vobis metip̄is sapi-
entes: quia cecitas ex parte
te p̄tigit in isrl̄ donec pleni-
tudo gentium intraret: z sic
om̄is israel salu^o fieret sicut
scriptū est. Veniet ex sion: q̄
eripiat z auertat impietatē
ab iacob. Et hoc illis a me
testamentum: cum abstule-
ro pctā eoz. Scōm euange-
liū quidē inimici p̄ter vos:
secundū electionē aut̄ cha-
rissimī p̄ter patres. Sine
penitētia enī sunt dona z vo-
catio dei. **Sicut** enim ali-
quādo et vos nō credidistis
deo: nūc aut̄ miam cōsecuti
estis p̄pter incredulitatē il-
lorū ita et isti nūc non credi-

derūt in vram misericordiā:
vt et ip̄i miam cōsequantur.
Conclūsit enī deus om̄ia in
incredulitate: vt om̄iū mi-
sereatur. **Altitudo** diuitia-
rum sapientie et scientie dei:
q̄ incōprehensibilia sunt iu-
dicia eius: z inuestigabiles
vie eius. Quis ei cognouit
sensum dñi: aut quis consi-
liarius eius fuit: Aut quis
p̄ior dedit illi: et retribuēt
ei: Qm̄ ex ip̄o z per ip̄m z in
ip̄o sunt om̄ia: ip̄i honor et
gl̄ia i secula seculoz Amē.

Hocce. xlii. Lectio. iij.

Oblecro itaqz vos fra-
tres per misericordiā
dei: vt exhibeatis corpora
vestra hostiā viuētem/ san-
ctam/ deo placentem: ratio-
nabile obsequiū vestruz. Et
nolite conformari huic secu-
lo: sed reformamini in noui-
tate sensus vestri: vt probe-
tis que sit volūtas dei bona/
et beneplacens/ et perfecta.
Dico enī per gratiā que da-
ta est mihi/ om̄ib^o q̄ sunt in
ter vos: nō pl^o sapere q̄ opoz
tet sapere/ sed sapere ad so-
brietatem: et vnicuiqz sicut
deus diuisit mēsuram fidei.
Sicut ei in vno corpore mul-
ta mēbra habem^o: oīa autēz
mēbra: nō eūdē actū habēt:

a multo vni corp^o sum^o in
xpo^o singuli aut alter alteri
us mēbra: habētes donatio
nes scōm grāz q̄ data est no
bis differētes. **S**iue pro
phetiā scōm rationez fidei.
Siue ministeriū in ministrā
do. Siue q̄ docet in doctri
na. Qui exhortat in exhor
tādo. Qui tribuit in simpli
citate. Qui p̄est in sollici
tudine. Qui miseret in hila
ritate. Dilectio sine simula
tione. Adiciēs malū adhe
rentes bono. Charitatē fra
ternitatis inuicē diligētes
honore inuicem p̄uenien
tes. Sollicitudine non pigri
spū feruentes: dñō seruient
tes. Spe gaudētes in tribu
latiōe patiētes: of om instā
tes. Necessitatib^o scōrū cō
municantes: hospitalitatez
sectantes. Bñdicite pseque
tibus vos. Bñdicite: et noli
te maledicere. Gaudere cū
gaudētib^o flere cū flentib^o
Idēp̄m inuicē sentiētes. Nō
alta sapiētes sed humilib^o
consentientes. **Lectio. ij.**

Nolite esse prudentes
apud vosmetipsos.
Nulli malum pro malo red
dentes: prudentes bona nō
tātum corā deo: sed etiā cor
ram oībus hoībus. Si fieri

potest quod ex vobis est: cū
omnibus hominibus p̄cez
habentes. **N**on vosmet
ipsos defendentes charissi
mi: sed date locum ire. Scri
ptum est enim. Vili vindic
tam et ego retribuaz dicit
dominus. Sed si esuri erit il
licus tuus ciba illū: si sitis
potum da illi. Hoc enī fact
ens: carbones ignis conge
res sup caput eius. Noli vin
ci a malo: sed vince in bono
malum. **Tu. Lectio. iij.**

Omnis ania p̄tātib^o
sublimiorib^o subdita
fit. Nō est ei p̄tās nisi a deo.
Que aut sunt a deo: ordina
ta sunt. Itaqz q̄ resistit pote
stati dei ordinationi resistit.
Qui aut resistit: ipi sibi dā
nationē acquirūt. Nā p̄nci
pes nō sunt timor boni ope
ris sed mali. Vis autem nō
timere p̄tātem: Bonū fac: et
habebis laudez ex illa. Dei
enī minister est: tibi in bonū
Si aut malum feceris time
Non enī sine causa gladium
portat. Dei enī minister est:
vindex i t̄ram ei q̄ male agit.
Ideoqz necessitate subditi
estote: non solum p̄pter irā:
sed etiam p̄pter cōscientiā.
Ideo enī tributa p̄statis
et ministri enī dei sunt: in hoc

ipsum seruantes. **R**eddi-
te ergo oib⁹ debita. Qui tri-
butum tributū cui vectigal
vectigal: cui timorē timorē/
cui honorē honorē. Nemini
quicq̄ debeatis nisi vt inui-
cem diligatis. Qui eni dil-
git primum legē impleuit.
Nam nō adulterabis/nō oc-
cides/nō furaberis/nō fallū
testimoniū dices/nō cōcup-
tescēs/z si qd̄ est aliud manda-
tū in hoc verbo instaurat: di-
liges proximum tuum sicut
teipsum. Dilectio proximi
malum non operat. Pleni-
tudo ergo legis est dilectio
Hocce. xliij. Lectio. i.
Hoc scētes tps̄ q̄a
hora est tā nos desō-
no surgere. Nunc eni ppior
est nra salus q̄ cum credidi-
m⁹. Nox precessit: dies autē
appropinquabit. Abijciam⁹
ergo opa tenebrarū z indua-
mur arma lucis: sicut in die
honeste ambulem⁹. Non in
comestationib⁹ z ebrietatib⁹
nō in cubilib⁹ z ipudicitijs/
nō in dentione z emulatiōe:
sed induimini dñz tesuz xp̄z:
z carnis curā ne feceritis in-
desiderijs. **I**nfirmū autē
in fide assumite nō in disce-
ptionib⁹ cogitationū. Ali-
us enim credit māducare se

ola. Qui aut infirm⁹ est: olus
māducat. Is q̄ māducat/nō
manducantē non spernat: z
qui non māducat: māducan-
tem non iudicat. De⁹ eni il-
lū assumpsit. Tu quis es q̄
iudicas alienum seruū: Do-
mīo suo stat aut cadit. Sta-
bit autem: potens est enim
deus statuere illum. **L. cō. ij.**
Nam ali⁹ iudicat diez
inter diez: alius aut iu-
dicat oēm diem. Unusquisq̄
in suo sensu abūdet. Qui sa-
pit diem dñs sapit: et q̄ mā-
ducat dño manducat. Gra-
tias ei agit deo. Et q̄ nō mā-
ducat/dño nō manducat: et
gr̄as agit deo. Nemo enim
vestrū sibi uiuit: et nemo sibi
morit. Siue eni uiuim⁹ dño
uiuimus: siue morimur dño
morimur. Siue ergo uiuim⁹
siue morimur: dñs sum⁹. In
hoc eni xp̄s morit⁹ est et re-
surrexit: vt z uiuorum z mor-
tuoꝝ dñes. **T**u aut qd̄ iu-
dicas fratrē tuū: aut tu qua-
re spernis fratrē tuuz: Des
eni stabimus ante tribunal
dei. Scriptum est eni. uiuo
ego dicit dñs: qm̄ mihi fle-
ctet omne genu: omnis lin-
gua confitebit deo. Itaq̄ uiuif
quisq̄ nrm̄ p̄o se reddet ra-
tionē deo. Non ergo ampli⁹
p. ij.

in iudicem. Sz hoc iudicate magis ne ponat offedculu fratri vel scadalū. **L. iij.**

Sed et cōfido in dño iesu quia nihil cōmune per ipm nisi ei qui existimat qd cōmune esse: illi cōmune est. Si ei ppter cibū frater tuus contristat: tā nō scdm charitatē ambulas. Noli cibo tuo illum pdere: pro quo xps mortuus est. Non ergo blasphemet bonū nrm. Non est ei regnū dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudiū in spū scdō. Qui enī in hoc seruit xpo placet deo: et probatus est hoib⁹. Itaq; que pacis sūt sectemur: et q̄ edificatiōis sunt in inuitē custodiamus. **N**oli ppter escā destruere op⁹ dei. **D**ia quidem sunt mūda: sed malū est hominī q̄ p offendiculū māducat. Bonū est non manducare carnem et nō bibere vinū neq; in quo frater tu⁹ offendit aut scandalizat aut infirmat. Tu fidē quā habes pnestemetip⁹: habe corā deo. **B**eat⁹ q̄ non iudicat semetipm in eo qd̄ pbat. **Q**ui autē discernit: si māducauerit dānat⁹ est: q̄ nō ex fide. **D**e autē qd̄ non est ex fide: pctm̄ est. **Hocce. xv. Lectio p̄ia.**

Debemus autem firmiter in firmos sustinere et nos bis placere. Unusquisq; vni proximo suo placeat in bonum: ad edificationē. Et enī xps nō sibi placuit: sed sicut scriptū est: in propria iproperantiū tibi ceciderūt super me. **Q**uecūq; enī scripta sūt ad nostras doctrinā scripta sunt: vt p patientiā et cōsolationē scripturarū sp̄s habeam⁹. **D**e autē patientiā et solatiū det vob⁹ idē ipm sape in alterutro scdm iesu xpm: vt vianimes vno ore honorificet deum et patrē dñi nostri iesu xpi. **P**ropter qd̄ suscipite inuicem: sicut et xps suscipit vos in honorē dei. **D**ico enī xpm iesum ministrū fuisse circūcisionis ppter veritatē dei ad pfirmandas promissiones patrū: gentes autē sup̄ mīa honorare deū: sicut scriptū ē. **P**ropterea cōfitebor tibi in gētib⁹ dñe et noi tuo cantabo. **E**t iterū dicit. **L**etamini gentes cui plebe eius. **E**t iterum. **L**audate oēs gentes dñm: et magnificate eum omnes populī. **E**t rur⁹ esaias ait. **E**rit radix iesse: et qui exurget regere gentes: in eum gētes p̄

rabunt. **Lectio secunda.**

Deus autē spei reple-
at vos oī gaudio ⁊ pa-
ce in credendo ⁊ vt abundet
in spe et virtutes spiritus san-
cti. **Lectio prima.** Sum autē ⁊ fratres
mei et egoīpe de vobis qm̄
⁊ ipi pleni estis dilectiōe: re-
pleti oī scientia: ita vt possi-
tis alterutrum monere. Au-
daciū autē scripsi vobis fra-
tres ex parte: tāq̄ in memo-
riā ⁊ vos reducens: propter
gratiā q̄ data est mihi a deo
vt sim minister xp̄i iesu ī gē-
tibus sanctificans euāgeli-
um dei: vt fiat oblatio genti-
um accepta et sc̄tificata in
spiritu sc̄to. **¶** **H**abeo igitur
gloriam in xp̄o iesu ad deū
nō em̄ audeo aliqd loq̄ eo-
rū q̄ p̄ me nō efficit xp̄us in
obediētā gentiū: ī verbo et
factis ī v̄tute signorū ⁊ pro-
digiorū ī virtute spiritus san-
cti: ita vt ab hierl̄m per cir-
cūm vsq̄ ad illiricū reple-
uerim euāgelii xp̄i. **Lectio iij.**

Sc̄c̄ autē predicauit euā-
gelii hoc nō vbi nomi-
natus est xp̄s ne sup alienū
fūdamentū edificare: s̄z sicut
scriptū est qm̄ q̄b̄ nō est ānū
ciatū de eorū de hunc: ⁊ q̄ nō
audierunt de eo intelligunt
p̄pter qd̄ ⁊ ip̄edicar pluri-

muz venire ad vos: et phibi-
tus suz vsq̄ adhuc: nūc vobis
locus nō habēs ī his re-
gionib⁹: cupiditate autē ha-
bēs veniēdi ad vos ex mltis
tā p̄cedētib⁹ annis: cū in hy-
spaniā p̄fici sc̄i cepero: spero
q̄ p̄teritēs videā vos: et a
vobis deducar illuc: si vo-
bis p̄mū ex parte frui⁹ fu-
ero. **¶** **A**unc igit̄ p̄ficar
in hierusalē ministrare sc̄tis
p̄obauerunt em̄ macedo-
nia et achaia collationē ali-
quā facere in paupes sc̄toꝝ
q̄ sunt in hierl̄m. Placuit ei
eis: ⁊ debitorēs sunt eozum
Nam si spiritualiū eoz par-
ticipes facti sunt gentiles:
debēt ⁊ ī carnalib⁹ ministra-
re eis. **H**oc igit̄ cum cōsum-
mauero et assignauero eis
fructū hūc: p̄ vos p̄ficar ī
hyspaniā. Scio autē qm̄ ve-
niens ad vos: in abundātia
benedictionis xp̄i veniam.

¶ Hocte. xvi. Lectio prima.

Obesco ergo vos
p̄ dñm n̄r̄m iesum xp̄s
⁊ per charitatē sc̄ti sp̄s: vt
adiuuetis me in ofonib⁹ ad
deum: vt liberer ab infideli-
bus q̄ sunt in iudea: et obse-
qui mei oblatio accepta fi-
at in hierl̄m sc̄tis: vt veniam
ad vos in gaudio p̄ volunta-
p. iij.

tē del/vt refrigerer vobiscū
 De^o at pacē sit cū oib⁹ vob⁹
 amē. **C**ōmēdo aut vobis
 p̄ben sorozem nr̄ am q̄ est
 in ministerio ecclie q̄ est chē
 chus vt eā suscipiatis i dño
 digne scitis ⁊ assistatis ei in
 quocūq; negotio vri idigue
 rit. Etentz ip̄a quoq; assistit
 multis ⁊ m̄h̄ipi. **S**aluta
 te p̄scā ⁊ aquilā adiuto
 res meos in xpo iesu: q̄ pro
 aia mea suas cervices sup̄
 posuerūt: quibus non solus
 ego gr̄as ago: s; ⁊ ecclie ec
 clesie gētū: ⁊ domesticā ec
 clesia eoz. Salutate ephē
 netū dilectū m̄h̄: q̄ ē p̄mitt
 pus alle i xpo iesu. Saluta
 te mariā q̄ ml̄tū laborauit i

Salutate (vob⁹ *sc. ij.*)
 andronicū ⁊ iulīa coz
 gnatos ⁊ cōcaptiuos meos
 q̄ sūt nobiles i ap̄l̄s: q̄ ⁊ añ
 me fuit i xpo iesu. Saluta
 te ap̄latū dilectissimū m̄h̄
 i dño. Salutate vrb̄anū ad
 iutorē nr̄: i xpo iesu: ⁊ stachi
 dilectū meū. Salutate ap
 pellē p̄bū in xpo. Salutate
 eos q̄ sūt ex aristoboli domo
 Salutate herodionē cogna
 tū meū. **S**alutate eos q̄
 sūt ex narcisei domo: q̄ sūt i
 dño. Salutate triphenā et
 triphosam: q̄ laborāt i dño.

Salutate p̄sidā charissimā
 q̄ ml̄tū laborauit i dño. Sa
 lutate rusū electū in dño: ⁊
 m̄ez ei⁹ ⁊ meā. Salutate asi
 neretū flegontā hermē pa
 trobā hermā ⁊ q̄ cū eis sunt
 f̄res. Salutate philologū ⁊
 iulīā nereū ⁊ sorozē ei⁹ ⁊ oli
 piadē: ⁊ oēs q̄ cū eis sūt san
 ctos. Salutate iuicē in oscu
 lo sancto. Salutatē vos oēs
 ecclesie xpi. **R**ogo autem
 vos f̄res vt obseruetis eos
 qui dissentiones et offendi
 cula pieter doctrinaz quam
 vos didicistis faciunt: et de
 clinare ab illis. **H**uiusmodi
 enī xpo dño nr̄ o nō seruiunt
 sed suo ventri: ⁊ per dulces
 sermones et b̄ndictiones se
 ducunt corda innocentium
 Vestra enī obediētia in om
 ni loco diuulgata est. *sc. iij.*

Graudeo igitur in vob⁹
 sed volo vos sapientes
 esse in bono: et simplices in
 malo. De^o autē pacis conte
 rat sathanā sub pedibus ve
 stris velociter. Gratia dñi
 nostri iesu xpi nobiscū. Sa
 lutat vos tymotheus adu
 tor meus et luctus et ias: et
 solipar cognati mei. Salu
 to vos ego tertius: q̄ scripsi
 epistolā i dño. Salutat vos
 gatus hospes meus: et vni

nerse ecclesie. Salutat vos
 erastus archarius ciuitatis
 et quartus frater. **¶** **G**ra dñi
 nostri iesu christi cū omnib⁹
 vobis amē. **E**t autē qui po-
 tēs est vos cōfirmare iuxta
 euāgeliū meū et predicatio-
 nem iesu christi: secūdu re-
 uelationē mysterij tēpōib⁹
 eknis taciti: qd̄ nūc patefa-
 ctum est per scripturas pro-
 phetarum: secundum prece-
 ptus eterni dei ad obeditio-
 nem fidei in cunctis genti-
 bus cogniti soli sapiēti deo:
 per iesum xp̄m: cui honor et
 gloria in secula sc̄loꝝ amē.

Hocte. xvij. Lectio p̄ma.
**Incipit epistola beati pau-
 li apostoli ad corinthios prima.**

Paulus vocat⁹ aposto-
 lus iesu christi p̄volū-
 tāte dei ⁊ sossenes frater ec-
 clesie dei q̄ est corinthi⁹ san-
 ctificatis in xp̄o iesu voca-
 tis sanctis: cū omnib⁹ qui in-
 uocant nomē dñi nostri iesu
 christi in omni loco ip̄soꝝ ⁊
 n̄fo. **G**ratia vobis et pax a
 deo patre nostro ⁊ dño ie-
 su xp̄o. **G**ratias ago deo
 meo semp̄ p̄ vobis i gr̄a dei
 q̄ data est vobis i xp̄o iesu:
 q̄ in oib⁹ diuites facti estis
 i illo in oī verbo et in oī sc̄e-
 tia: sicut testimonium ch̄ri.

si cōfirmatū est in vob⁹: ita
 vt nihil vob⁹ desit i vlla gra-
 tia: expectātib⁹ ⁊ reuelationē
 dñi nostri iesu christi: qui et
 cōfirmabit vos vsq̄ in finem
 sine crimine: in die aduentus
 dñi nostri iesu christi. **F**ide-
 lis deus: per quē vocati est⁹
 in societatem filij eius iesu
 xp̄i domini nostri. **Lectio. ij.**

Obscuro autēz vos fra-
 tres per nomē dñi no-
 stri iesu christi: vt idip̄suz di-
 catis oēs: et non sint in vob⁹
 sc̄ismata. **S**itis autem per-
 fecti in eodem sensu: et i ea-
 dem scientia. **S**ignificatum
 est enim mihi de vobis fra-
 tres mei ab h̄is q̄ sūt cloes:
 quia contentiones sunt inf̄
 vos. **H**oc autem dico: qd̄
 vnusq̄sq̄ vestrū dicit. **E**go
 quidem sum pauli: ego au-
 tem apollo: ego vero cephe:
 ego autē xp̄i. **D**iuinus ē x̄ps
Hunqd̄ paul⁹ crucifixus est
 p̄ vobis: aut in noīe pauli
 baptizati estis. **Lectio. iij.**

Gratias ago deo meo
 q̄ neminē v̄m baptiza-
 uit nisi crispi⁹ et gauz⁹: ne q̄s
 dicat q̄ in noīe meo baptiza-
 ti estis. **B**aptizauit autē ⁊ ste-
 phane domū: ceterū nescio
 si quē aliū v̄m baptizaueri
Non enī misit me x̄ps bap-
 tizari.

zare sed euangelizare non in
 sapiētī a verbi: vt nō euacue
 tur crux xpī. Verbū enī cru
 cis pereuntib⁹ quidē stultī
 tia est. hīs autē q̄ salui fiunt
 id ē nobis de virt⁹ est. Scri
 ptū est enī. Per dā sapiētī
 am sapiētīuz: et prudentīuz
 prudētīā reprobabo. **U**bi
 sapiēs vbi scriba: vbi inq̄si
 toz hui⁹ seculi: Nōne stultā
 fecit de⁹ sapiētīā hui⁹ mun
 di: Nā qz in dei sapiētīā non
 cognouit mund⁹ p sapiētīāz
 deū: placuit deo p stultītiāz
 p̄dicatiōis saluos facere cre
 dētes. **U**m̄ iudei signa pe
 tūt: et greci sapiētīā querūt
 Hos autē p̄dicam⁹ xp̄m cru
 cifixū: iudeis q̄dez scādalu:
 gētib⁹ autē stultītiā: ip̄is au
 tē vocatis iudeis atqz gre
 cis: xp̄m dei virtutē et dei sa
 piētīā. **Q**z qd̄ stultū est dei
 sapiētīā est hoīb⁹: et qd̄ in
 firmū est dei: fortī ē hoīb⁹.

Hocte. xvij. Lectio p̄ma
Azidete enivocationez
 vī am fratres: qz non
 multi sapiētes scdm̄ carnez
 nō ml̄ti potētes nō ml̄ti no
 biles: s; q̄ stulti sunt mundi
 elegit de⁹ vt cōfundat sapīē
 tes: s; firma mūdi elegit de
 us vt cōfundat fortī: et igno
 bilīa mundi et p̄emptībilīa

elegit de⁹ et ea q̄ nō sūt vt ea
 q̄ sunt destrueret: vt nō gl̄ie
 tur oīs caro in cōspectu ei⁹.
Ex ip̄o autē vos estis in
 xp̄o iesū: q̄ fact⁹ est nobis sa
 piētīa et iustītia et sc̄rificatio
 et redemptio: vt quē ad mo
 duz scriptum est: q̄ gl̄iatur ī
 dño gloriēt. **E**t ego cū venī
 sem ad vos fr̄es: venī non in
 sublimitate s̄imonis aut sa
 piētīe: annūciāns vobis testi
 moniū xpī. Nō enī iudicāti
 me scire aliqd̄ in vō nisi ie
 sū xp̄m: et hūc crucifixū.

Et ego ī infirmitate et
 timore et tremore mul
 to fui apud vos: et sermo me
 us et p̄dicatio mea nō in p
 suasibilīb⁹ hūane sapientie
 s; in ostēsiōe spūs r̄vir
 tutis: vt fides vī a nō sit ī sa
 piētīa hoīm sed ī virtute dei

Sapiētīa autē loq̄mur in
 ter p̄fectos. Sapiētīā ho nō
 hui⁹ sc̄li neqz principū hui⁹
 sc̄li q̄ destruit: sed loq̄mur
 dei sapiētīā ī mysterio q̄ abs
 cōdita est: quā p̄destinavit
 de⁹ ante sc̄la ī gloriā nr̄az
 quā nemo p̄cipū hui⁹ sc̄li
 cognouit. Si enī cognouī
 sēt: nūq̄ dñm glorie crucifi
 xisset. Sicut scriptū ē: quod
 ocul⁹ non vidit nec auris au
 diuit nec ī cor hoīs ascēdit:

q̄ apparuit de his q̄ diligunt
illu. Nob̄ aut̄ reuelauit de
us p̄ spiritus suū. Sp̄s eni
oia scrutat: etiā p̄fuda dei.

Quis ei scit hois? **Liii.**
q̄ sūt hois? nisi spiritus
hois q̄ i ip̄o est: Ita r̄ q̄ dei
sūt nemo cognouit: nisi sp̄i
tus dei. Nos aut̄ nō sp̄i hu
ius mundi accepim⁹? s̄ sp̄i
q̄ ex deo ē: vt sciam⁹ q̄ a deo
donata sunt nobis? q̄ et loq̄
mur nō i doctrinā hūane sapiē
tie v̄bis: s̄ i doctrina sp̄is:
sp̄ialib⁹? sp̄ialia cōparātes

¶ Aliis aut̄ hō nō p̄cipit
ea q̄ sūt sp̄s dei. Stultitia
eni ē illi: r̄ nō potest itellige
re: q̄ sp̄ialit̄ examiat. Sp̄i
alis aut̄ iudicat oia: r̄ ip̄e a
nemie iudicat: sicut scriptū
est. Quis ei cognouit sensū
dñi? aut q̄s instruxit eū. Nos
autē sensum xp̄i habemus.

¶ Nocte. xix. Lectio prima.

Ego ffres nō potui
vob̄ loq̄ q̄si sp̄ialib⁹?
s̄ q̄ carnalib⁹? Tāq̄ puulis
i ip̄o lac vob̄ potui dedi nō
escā. Nōdū eni poterat⁹? sed
nec nūc qdē potest. Adhuc
eni estis carnales. Cū ei sit
in vros zel⁹ et cōtērio? nōne
carnales estis: et sc̄bz hoies
ambulat⁹? Cū eni q̄s di
cat ego qdē sū pauli: al⁹? aut̄

ego apollo: nonne homines
estis? Quid igit est apollo:
Quid hō paulus? Quisfri
ei? cui credidist⁹? Et vniciu:
q̄ sicut dñs dedit. Ego plā
taui apollo rigauit: s̄ deus
icremētū dedit. Itaq̄ neq̄
q̄ plātat ē aliquid neq̄ q̄ ri
gat⁹? s̄ q̄ icremētū dat deus
Qui plātat aut̄ r̄ qui rigat
vnū sūt. Anusq̄s at̄ pp̄ia
mercedē accipiet sc̄bz suū
labore. Dei eni sum⁹ adiuto
res. De agricultura estis?
dei edificatio estis. **Rec. ii.**

¶ Sc̄dū grāz dei q̄ de
ta ē mibi: vt sapiēs ar
chitect⁹ fundamentū posui:
al⁹? aut̄ supēdificat. Anusq̄:
q̄s aut̄ videat quō superedifi
cet. Fūdamētū eni aliū ne
mo pōt ponē p̄ter id quō po
sitū ē: qdē ē xp̄s ies⁹. **¶** Si q̄s
aut̄ supēdificat supra fūda
mētū hoc aux⁹ argētū: lap̄
des p̄ciosos: ligna: fenū: sti
pulā: vnus cuiusq̄ op⁹ man
festū erit. Dies ei dñi decla
rabit⁹: q̄ i igne reuelabit⁹: et
vnus cuiusq̄ op⁹ q̄le sit ignis
p̄babit. Si cui⁹ op⁹ m̄aserit
quod supēdificauit: merce
dem accipiet. Si cuius op⁹
arserit detrimētū patietur:
ipse autē saluus erit: sic ta
men quasi per ignē. **Rec. iii.**

Quæritur: quæ templum dei
est? et spiritus dei habitat
in vobis? Si quis autem templum dei
violauerit: disperset illum deus.
Templum eius dei factum est: quod est
vos. Nemo se seducat. **¶** Si
quis videt intus vos sapiens esse in
hoc seculo? stultus fiat et sit sa-
piens. Sapientia eius huius mundi
stultitia est apud deum. Scri-
ptum est enim ei. **W**ispheda sapiens
in astutia eorum. Et iterum. Deus
nouit cogitationes sapientium:
quoniam vane sunt. Nemo itaque glori-
etur in hominibus. **¶** **D**ia eius vana sunt: sicut
paulus sicut apollo / sicut ce-
phas sicut mundus / sicut uita sicut
mors sicut presentia sicut futura.
¶ **D**ia eius vana sunt: vos autem spiritus
spiritus autem dei. **¶** **H**odie. **¶**

Sic nos existimet homines
sicut ministros christi et dispen-
satores misteriorum dei. **¶** **H**ic
ita querit in dispensatores: ut si
deus querit inueniat abibi arripit
mors erit a vobis iudicet aut
ab humano die. **¶** **S**ineque me ip-
sum iudico. **¶** **N**ihil enim mihi scia-
us lux: sed non in hoc iustificar-
i sum. **¶** **Q**ui autem iudicet me: dominus est.
¶ **B**eaque nolite autem spiritus iudica-
re: quod aduersus veniat dominus quod et il-
ludabit ab eis: data tenebuntur
et manifestabitur per ista cordium
et in claus erit in iudicis a deo.

¶ **H**ec autem res transfigura-

ut in me et apollo propter vos: ut
in vobis discatis ne supra quod scri-
ptum est vniuersum aduersus alterum
inflexerit per alio. **¶** **Q**uis est te de-
scurrit: **¶** **Q**uid autem habes quod
non accepisti? **¶** **S**i autem accepti
sunt: quod gloriaris quasi non accepe-
ris? **¶** **I**ta saturatus est: non diuites
facti estis. **¶** **S**ine nobis re-
gnatis. **¶** **E**rotina regnetis: ut et
nos vobiscum regnemus? **¶** **1. ca.**

¶ **U**to enim quod deus nos
apostolos nouissimos ordi-
dit: tamen morti desistat: quod
spectaculum facti sumus mundo
et angelis et hominibus? **¶** **N**os stulti
propter christum: vos autem prudentes
in christo. **¶** **N**os infirmi: vos autem
fortes. **¶** **N**os nobiles: nos au-
tem ignobiles. **¶** **U**scip in hanc
horam et esurimus et sitimus: et
nudus sumus: et colaphis cedi-
mus: et instabiles sumus: et la-
boramus: operantes manibus nostris.
¶ **M**aledicimur: et benedicimur:
persecutione patimur: et susti-
nemus. **¶** **B**laspheiamur: et ob-
secramus. **¶** **T**amen purgamenta
huius mundi facti sumus: vix peri-
ssima vix adhuc. **¶** **1. ca. in.**

¶ **Q**uoniam fundam vos
meos charissimos moneo.
¶ **N**am si decem milia pedagogi
et habeatis in christo: non nul-
tos presbiteros. **¶** **N**am in christo iesu per

euāgelii egovos genui. Ro
go ergovos imitatores mei
estote: sicut et ego christi.

Ideo mihi ad vos tymo-
theū q̄ est fili⁹ meus charissi-
m⁹ ⁊ fidelis i dño q̄ vos cō-
monefaciat vias meas que
sūt i xp̄o iesu sicut vbiq; i oi
ecclia doceo. Tāq̄ nō vētu-
rus sim ad vos: sic iflati sunt
qdā. Veniā aut ad vos cito
si dñs voluerit: ⁊ cognosca-
mus nō s̄mone eor̄ q̄ iflati
sūt: s; v̄tūtē. Nō enī i s̄mone
ē regnū dei: sed in virtute.
Quid vult; In virga ventā
ad vos: an in charitate ⁊ ei
spiritu mansuetudinis. Lu.

Hoete. xxi. Lecno. i.

Nimino audis iter vos
fornicatio: ⁊ talis for-
nicatio q̄lis nec int̄ gētesita
vt vxorē pr̄is sui aliq̄s habe-
at. Iteros iflati est; ⁊ nō ma-
gis luctū habuistis: vt tollā-
tur de medio v̄m q̄ hoc op⁹
fecit. Ego qdē absēs corpe
presens aut̄ spū iā iudicavi
vt p̄sens eū q̄ sic opat⁹ est: i
noīe dñi nr̄i iesu xpi congre-
gat; vobis ⁊ meo spū cū vir-
tute dñi iesu: tradere huius
modi hoīem sathane in inte-
ritū carnis: vt p̄s salu⁹ sit
in die dñi nr̄i iesu xpi. Nō
est bona gl̄iatio v̄ra. Nescit;

q; modicū fermētū totā mas-
sā corrūpit: Expurgate v̄t
fermētū vt sit noua p̄sp̄io
sicut est; azim⁹. Et ei pascha
nr̄m imolat⁹ est xps. Itaq;
epulemur nō i fermēto vēt̄
neq; i fermēto malitie ⁊ neq;
tie: s; i azimis sinceritatis ⁊

Scripsi vo (vitat; .
bis i ep̄a ne p̄miscea-
mi fontearis. Nō vtiq; for-
nicaris hui⁹ mūdi aut aua-
ris aut rapacib⁹ aut idolis
suiētib⁹: alioqn̄ debueratis
de hoc mūdo exisse. Nūc s̄t
scripsi vob; nō p̄misceri. Si
is q̄ frat̄ noīat int̄ vos ē for-
nicator: aut auar⁹: aut idol
seruēs: aut maledicus: aut
ebrius: aut rapax: cū huius
modi nec cibū sumē. Quid
enī mihi de his q̄ foris sunt
iudicare: Nōne de his q̄ in-
tus sūt vos iudicatis: Nam
eos q̄ foris sunt de⁹ iudica-
bit. Auferite malū ex vobis:
ipsis. Audet aliq̄s vestrū
habēs negocium a d̄uersis
alt̄ez iudicari ap̄d iquos:
⁊ nō ap̄d sc̄tōs: An nescitis
qm̄ sc̄i de hoc mūdo iudica-
būt: Et si in vobis iudicabit̄
tur mundus: idigne estis q̄
de minimis iudicetis: Nesci-
tis qm̄ āgelos iudicabim⁹.
Quātomag; secularia. Se-

cularia igitur iudicia si habue-
ritis: correptibiles qui sunt in ec-
clesia illos presertim ad iudi-
candum. Ad verecundiam vobis
dico. Sic non est in vos sapi-
ens quisquam qui possit iudicare
inter fratrem suum: sed fratrem cum fra-
tre iudicio preterdit: et hoc a pro-
fideles.

Lectio tertia.
Lam quod omnino delictum
est in vobis: quod iudicia
habetis in vos. Quare non
magis iniuriam accipitis: Qua-
re non magis fraudem patimini:
Sed vos iniurias facitis et
fraudatis: et hoc fratribus. An
nescitis: quod in regnum dei non
possidebitur. Nolite erra-
re: neque fornicari: neque ido-
lis seruietes: neque adulteri:
neque molles: neque masculorum
cubitores neque fures: neque
avarari: neque ebriosi: neque ma-
ledici: neque rapaces regnum
dei possidebunt. Et hec quod de-
fuisistis: sed abluti estis: sed scilicet
ificati estis: sed iustificati estis: in
noie domini nostri iesu christi: et in spi-
ritu dei nostri.

Rocte. xxij. f. i
Quia mihi licet: sed non
omnia expedit. Quia mi-
hi licet: sed ego sub nulli redi-
gar pretere. Esca veteri et vent-
eficis: deo autem et hunc et hanc de-
struet. Corpore autem non fornicat-
ionem sed domino: et deus corpori. Deo

et deum suscitavit: et nos
suscitabit pro virtute sua. Ne-
scitis quoniam corpora vestra membra
sunt christi: Tollens ergo membra christi
faciam membra meretricis: Abs-
sit. An nescitis: quoniam quod adhe-
ret meretrici unum corpus effi-
ciat: Erunt enim inquit duo in
carne una. Qui autem adheret
domino: unum spiritus est. Fugite for-
nicationes. Omne enim peccatum
quodcumque fecerit homo extra
corpus est: quod autem fornicat: in
corpore suo peccat. An nesci-
tis quoniam membra vestra templum est
spiritus sancti qui in vobis est: que ha-
betis a deo: et non estis vestre.
Imputi ei estis scio magno
glorificate et portate deum in
corpore vestro.

Lectio ii.
Dicitur quod autem scripsistis:
Mibi bonum est hoc mult-
ere non tangere. Propter forni-
cationem autem unusquisque suam
uxorem habeat: et unaqueque
suum virum habeat: et unusquisque
bitum reddat: similiter autem et
vir uxori. Mulier sui corpo-
ris preterem non habet sed viri:
similiter autem et vir sui corporis
preterem non habet: sed mulier
si forte ex presertim ad tempus vac-
ceris oronibus: iterum reverti-
mini in idipsum: ne temptet vos
sathanas propter incognitionem

vt am hoc aut dico scdm in-
dulgentiā nō scdm imperiū
Holo autē oēs vos esse sicut
meipm. Sz vnusquisq; ppri-
um donū habet ex deo: ali-
quidē sic: ali- vero sic. **lc. iij.**

Dico autē nō nuptias /
viduis: bonū est illis
si sic pmanserint sicut / z ego
Qd si nō se cōtinēt / nubant.
Melius est ei nubere q̄ vi-
uis aut qui matrimonio iū-
cti sunt / precipio non ego sz
dñs: vxorē a viro non disce-
dere. Qd si discesserit mane-
re innupta / aut viro suo re-
cōsiliari. Et vir vxorē nō di-
mittat. **¶** Nā ceteris ego di-
co nō dñs. Si q̄s frat vxorē
habet infidelē / z hec p̄sentit
habitare cū illo: nō dimittat
illā. Et si qua mulier fidelis
habet virū infidelē / z hic p̄se-
tit habitare cū illa: nō dimit-
tat virū. Sctificat⁹ est ei vir
infidelis p mulierē fidelē: et
sctificata est mulier infide-
lis p virum fidelē. Alioquin
filij vtri immundi essent: nunc
autē sancti sunt. Qd si infide-
lis discedit / discedat. Nō ei
seruituti subiect⁹ est frater
aut soror: i eiusmodi. In pa-
ce autē vocauit nos de⁹. An
de enī scis mulier si virū sal-
uum facies: Aut vñ scis vir

si mulierē saluā facies: At-
fronicuis sicut diuisit dñs.

¶ Hocce. xxiiij. Lectio p̄la
¶ Aliquēq; sicut vocat⁹
uit de⁹ ita ambulet⁹
z sicut in oībus ecclesijs vo-
cat⁹ est: non adducat prepri-
tū. In sp̄tuo aliq; vocat⁹
est: nō circūdatur. Circūci-
sio nihil est: z preprium ni-
hil est: sed obseruatio māda-
torum dei. **¶** Vnusquisq; in
qua vocatione vocatus est:
in ea permaneat. Seru⁹ vo-
catus es: nō sit tibi cure. Sz
et si potes fieri liber⁹: magis
vtere. Qui ei in domino vo-
cat⁹ est seru⁹: liber⁹ est dñi.
Similiter q̄ liber vocat⁹ est:
seru⁹ est xpi. Precio empti
estis: nolite fieri serui hoim.
Vnusquisq; ergo in quo vo-
catus est frater: hoc perma-
neat apud deum. **Lectio. ij.**

¶ De virginitate autē prece-
prum dñi nō habeo:
consiliū autē do tanq̄ mis-
cōsecutus a deo: vt sim fide-
lis. Existimo enī hoc bonus
esse propter instantē necessi-
tate: qm̄ bonū est hoc sic esse
Alligat⁹ es vxorē: noli que-
rere solutionem. Solut⁹ es
a vxore: noli q̄rere vxorem
Si autē acceperis vxorem

nō peccasti? si impferit vir: go nō peccauit. Tribulatio nē tñ carnis habebūt huius modi. Ego autez vobis pco.

E hoc itaqz dico ffes. **T**e pus breue est. Reliquum est vt et qui habēt vxores / tāq nō habētes sint: z q̄ sēt / tāq nō sētēs: z qui gaudēt tanq̄ nō gaudētes? et qui emunt tanq̄ nō possidētes: z q̄ vtuntur hoc mūdo tāq̄ nō vtant. p̄terit enī figura huius mūdi. Volo autē vos sine sollicitudine eē. Qui autē cū vxore est sollicitus est q̄ dñi sunt quō placeat deo. Qui autē cū vxore est sollicitus est q̄ sūt mūdi quomodo placeat vxori? et diuisus est. **Lectio. iij.**

E mulier inupta z vir go cogitat q̄ dñi sunt vt sit sancta corpore et spū. Que autē nupta est cogitat que sunt mundi: quō placeat viro. Porro hoc ad vtilitātē vestrā dico: nō vt laqueus vobis iniā sed ad id quod honestū est z qd facultatem p̄beat: sine impedimēdo dñm obsecrandi. Si quis autē turpē se videri existimat sup virgine sua q̄ sit superadulta z ita oportet fieri: qd vult faciat. Nō peccat si nubat. Nā q̄ statuit i corde suo firmus nō

habens necessitatē potest tē autē habēs sue volūtatē? et hoc iudicauit i corde suo seruare virgine suā: bñ facit. Igit et q̄ matrimonio iungit v̄ginē suā bñ facit: z q̄ nō iungit meli⁹ facit. **M**ulier al ligata est legi: quāto tēpore vir ei⁹ viuūt. **Q**d si dormierit vir ei⁹: liberata est. Qui autē vult nubat: tñ in dño. Beatior autē erit: si sic p̄manserit scdm̄ meū p̄siliū. Puto autē qz ego sp̄ritū dei habeam

Lectio. xxxij. Lectio. i.
D e his autē q̄ idolis imolant scim⁹: qz oēs sciētia habem⁹. Sciētia istar charitas dō edificat. Si q̄s autē se existimat scire aliqd nondū cognouit quē admodū oporteat eū scire. Si q̄s autē diligit deū: hic cognit⁹ est ab eo. **D**e elcis autē q̄ idolis imolā: scim⁹ qz nihil est idoliū in mūdo: z qd nullus de⁹ nisi vn⁹. Nā z si sunt q̄ dicant dñi siue i celo siue i terra: si qdē sunt dñi multi et dñi multi: nobis tñ vn⁹ deus pat̄ ex quo oia z nos i illo: z vnus dñs iesus xp̄s p̄ quez oia / z nos per ip̄m. Sed nō in oib⁹ est sciētia. **Lectio. ij.**

Quidā autē cum sciētia vsqz nunc idoli quasi

idolotitum māducant? z cō-
 scientia ipsoꝝ cū sit infirma
 polluit. Esca autē nos nō cō-
 mendat deo. Neq; enī si mā-
 ducauerim? abundabimus
 neq; si non manducauerim?
 deficiemus. **V**idete autē
 ne forte hec licentia nostra
 offendiculū fiat infirmis. Si
 enim quis viderit eū qui ha-
 bet scientiam in idolo recū-
 bentem? nome conscientia
 eius cū sit infirma edificabit
 ad manducandū idolotita.
 Et pibit infirm? i tua sciētā
 frat? ppter quē xps mortu?
 est. Sic autē peccātes i fres
 et pcutiētes psciētā eoz in
 firmā? i xps peccetis. Qua-
 propt si esca scādālizat fres
 meū nō māducabo carnē in-
 elnū? ne fres meū scādālizē

Rōn sū liber: **Rcō. ij**
 Non sū apłus? Non
 ne xpm iesū dñm nīm vidi?
 Nōne opus meū vos estis i
 dño? Et si alijs nō sū apłus
 sed tñ vobis sum. Nā signa-
 culum apłat? mei vos estis
 in dño. Nāca defensio apud
 eos q me introgant/ hec est.
 Nunquid non habemus po-
 testatē māducādī z bibendī?
 Nunqd nō habem? potesta-
 tē mulierē forozem circūdu-
 cendā? sicut z ceteri aposto-

li et fratres dñlet cephas?
 Aut ego sol? z barnabas nō
 habem? pfrātē hoc opandī?
Quis militat suis stpē-
 dijs vnq;? Quis plantat vi-
 neā? et de fructu ei? nō edit?
 Quis pascat gregē? et de la-
 cte gregis nō māducāt. Nū
 quid secundum hoīem hec
 dico? An z lex hec nō dicit.
 Scriptū est enī in lege moy-
 si. Nō alligabis os boui tñ-
 turāt. Nunqd de bobus cu-
 ra est deo? An propter nos
 vtiq; hoc dicit? Nā ppter nos
 vtiq; scripta sūt: qm̄ debet ī
 spe q arat arare? q triturat
 in spe fructus percipiendī.

Hocce. xxv. Lectio vlt.
Si nos vobis spiritua-
 gnus est si nos carnalia vīa
 metam? Si alij potestatis
 vestre participes sūt/ quare
 nō potius nos? Sed non vsī
 sum? hac potestate. Sz oīa
 sustinemus? ne quod offen-
 diculū dem? euangelio xpi.

Nescitis qm̄ qui in sacra-
 rio opant q de sacratio sunt
 edūt? et q altario deseruūt
 cū altario participant? Itz
 et dñs ordinauit hīs q euā-
 gelitū annūciāt? de euāgelio
 viuere. Ego autē nullo ho-
 rīvylus sū. Non autē scripsī

hec: vt ita fiat in me. **Le. 6. 11**

Bonū est enī mihi māgis mori q̄ vt gloriāz meā q̄s euacuet. Nam et si euāgelizā uero non est mihi gloua. Necessitas enī mihi incūbit. Ne ei mihi est: si nō euāgelizā uero. **S**i e uo- lēs hoc ago mercedē habeo si aut inuit^o dispensatio mihi credita ē. Que est ergo merces mea: Et euāgeliiū predi- cans sine sū ptu ponā euāge- liū: vt non abutar potestate mea in euāgelio. **lectio. 11.**

Nam cū liber essey ex omnibus oim me ser- uū feci: vt plures lucriface- rem. Et fact^o sū iudeis tāq̄ iudeus: vt iudeos lucrarer. Hīs q̄ sub lege sūt quasi sub lege esse cū ipse non esse sub lege: vt eos q̄ sub lege erant lucrifacerē. Hīs q̄ sine lege erant tanq̄ sine lege essem: cū sine lege dei nō esse: s; in lege esse xpi: vt lucrifaceres eos q̄ sine lege erant. Fact^o sū infirmis infirmus: vt infir- mos lucrifaceres. **D**ib^o oia fact^o sum: vt oēs facerē sal- uos. **D**ia aut facio propter euāgeliiū: vt particeps eius efficiar. **N**escitis q̄ hi q̄ i stadio currūt oēs quidē cur- runt: sed vn^o accepit b̄nauū:

Sic currite: vt p̄p̄hēdat. Hīs enī q̄ in agone p̄tendit ab oib^o se abstinet. Et illi q̄ dēvt corruptibile coronā ac- cipiant nos autē incorruptā. **E**go igit sic curro non q̄si in incertū: sic pugno non q̄si ae- rem d̄berās. **S**; castigo cor- pus meū: et in seruitutē redi- go: ne forte cū alijs p̄dicauē rim ipse reprobus efficiar.

Hocte. xxxj. Lectio. 11a

Nolo ei nos ignorare: **N**ostri oēs sub nube fuerunt: et oēs mare transierūt: et oēs in moyse baptizati sūt in nu- be et in mari. **E**t oēs eandē escam spiritalē manducaue- runt: et oēs eūdē potū spiri- talē biberūt. **B**ibebāt autē de spiritali consequēt e eos petra. **P**etra autē erat xps. **S**ed nō in pluribus eorū be- neplacitū est deo. **N**am pro- strati sūt in deserto. **H**ec autē in figura facta sunt: nos- tri: vt nō simus cōcupiscent- tes malorū: sicut et illi cōcu- pierūt. **N**eq; idolatre efficiā- mini sicut quidā ex ipis: quē admodū scriptū est. **S**edit populus māducare et bibe- re: et surrexerūt ludere. **N**eq; fornicemur sicut quidā ex ipis fornicari sunt: et cecide-

rātyna diei. gnti tria milia
 Neq̄ tēptem? xpm̄ sicut qui
 dam corū tēptauerunt? et a
 serpētib⁹ perierunt. Neq̄
 murmuraueritis sicut q̄daz
 eorū murmurauerūt? et pe
 rierūt ab exēmnatore. Hęc
 aut̄ oīa in figura p̄tingebāt
 illis? scripta sūt aut̄ ad cor
 reptionē nostram: in quos fi
 nes sc̄orū deuenerunt. Ita
 q̄ quis se existimat stare? vi
 deat ne cadat. **Lectio. ij.**

A Emptatio vos nō ap
 prehēdat: nisi huma
 na. Fidelis autēz deus est q̄
 nō patiet̄ vos tēptari supra
 id q̄ potestis: sed faciet cū
 tēptatione etiā prouētuz: vt
 possitis sustinere. Propter
 quod charissimi mihi fugi
 te ab idolorum cultura. Et
 prudētib⁹ loquor: vos ipsi iu
 dicare quod dico. Calix be
 nedictionis cui benedictim⁹
 nōne cōmunicatio sanguinis
 xpi est? Et panis quem fran
 gimus? nonne participatio
 corporis domini est? Quoni
 am vni⁹ panis et vni⁹ corpus
 multi sumus: omnes qui de
 vno pane et vno calice par
 ticipamus. **V**idete isrl̄ se
 cundū carnē. Nonne q̄ edūt
 hostias participes sūt alta
 ris? Quid ḡ? Dico q̄ idols

imolant̄ sit aliqd̄? aut q̄ ido
 lum sit aliqd̄? S; q̄ imolant
 gētes demoniis imolant? et
 nō deo. Nolo aut̄ vt vos socios
 fieri demonioꝝ. Quoniam po
 testis calicē dñi bibere: et ca
 licē demonioꝝ nō potestis
 mense dñi pticipes esse: mē
 se demonioꝝ. An emula
 mur dñm? Nunquid fortio
 res illo sumus? **Lectio. iij.**

O mnia mihi licēt: s; nō
 oīa expediūt. Nā mē
 hi licēt: s; nō oīa edificāt. Ne
 mo q̄ suū est querat: sed q̄
 alterius. Sine q̄ i marcel
 lo venit māducate: nihil in
 terrogātes p̄pter cōsciētiam
 Dñi est tra? et plenitudo er?

S i q̄ vocat vos infidelis
 ad cenā? et vultis ire? oē q̄ vo
 bis appōit māducate: nihil
 interrogātes p̄pter cōsciētiam.
 Si q̄ autē dixit hoc imo
 latū est idolis? nolite mādu
 care: p̄pter illū q̄ indicauit: et
 p̄pter cōsciētiam. Cōsciētiam aut̄
 dico: nō tuā? s; alteri⁹. Et q̄d
 enī libertas mea iudicat ab
 aliena cōsciētia? Si ego cū
 grā pticipo: q̄d blasphemoz
 p̄ eo q̄ gr̄as ago? Siue ergo
 māducatis siue bibitis: vel
 aliud q̄d facitis: oīa in gl̄iam
 dei facite. Sine offēsiōe esto
 te iudeis: et gētib⁹: et ecclē dei

ficut ⁊ ego p oia oibꝫ placeo
nō querens qđ mibi vtile est
sed qđ multis: vt salui fiant

Hocce. xxv. Lectio. i.

Imitatores mei estote
sicut ⁊ ego xpi. Laudo
aut vos fr̄es qꝫ p oia mei me
mores estis: et sicut tradidi
vobis pcepta mea tenetis.

Volo aut vos scire: qꝫ oēs vi
ri caput xpi ē: caput at mu
lieris viri. Caput xpi deꝫ
Sis vir orās aut pphetās
velato capite: deturpat ca
put suū. Sis at mulier orās
aut pphetās nō velato capite
deturpat caput suū. Anū
ei ē ac si decaluet. Nā si non
velat mulier: tōdeat. Si vō
turpe est mulieri tōderi aut
decaluari: velet caput suū.

Uir qđ dē nō debet velare
caput suū: qm̄ imago ⁊ glia
dei est: mulier aut glia viri ē
Hō ei vir ex muliere ē: sꝫ mu
lier ex viro. Trei nō ē creatꝫ
vir ppter mulierē: sꝫ mulier
ppf viri. Vō debet mulier ve
lamē habere sup caput suū
⁊ ppf angelos. Uerūtī neqꝫ
vir sine muliere: neqꝫ mulier
sine viro in dño. Nā sicut mu
lier de viro ita ⁊ vir p mulie
rē. Dia aut ex deo. **Lectio. ii.**

Usi ph iudicate: de
cet mulierē non vela

ram orare deū: Nec ipa natu
ra docet vos. Qđ vir quidē
si comā nutriat ignominia ē
illi: mulier vō si comā nutri
at glia ē illi: qm̄ capilli pve
lamie ei dati sūt. Si qđ aut
videt p̄tentioꝫ esse: nos talē
consuetudinē nō habemus:
neqꝫ ecclia dei. **Hoc aut**

precepto: nō laudās qꝫ nō in
meliꝫ sed in deteriꝫ puenitis
Prīmū quidem puenitibꝫ
vobis in eccliam audis scilicet
furas eē inē vos: ⁊ ex parte
credo. Nā oportet hereses
esse: vt ⁊ qꝫ p̄bati sūt manife
sti fiāt in vobis. **Conuenitibꝫ**
ergo vobis in vnū: itā non est
dñicam cenam manducare

Anul qđsqꝫ enī suā cenā sū
mit ad māducādū. Et alius
quidē e iurit: alii aut ebnꝫ ē
Nūqđ domos nō habet: ad
māducādū ⁊ bibēdū: Aut
eccliam dei p̄tentis: ⁊ ofun
ditis eos qꝫ nō habēt: Quid
dicaz vobis: Laudo vos: in
hoc non laudo. **Lectio. iii.**

Ego enī accepi a dño
qđ tradidit vobis: qm̄
dñs iesꝫ in qua nocte trade
bat accepit panem: et grās
agēs fregit dixit. Accipite
et māducate. Hoc est corpꝫ
meum: qđ p vobis tradetur.
Hoc facite in meā ⁊ memo:

rationē. **S**icut et calicem
postq̄ cenauit dices. Hic ca
lir nouū testamētū est ī meo
sanguine. Hoc facite quēns
cunq; bibetis ī meā p̄mō:
rationē. Quotiens cunq; enī
manducabitis panē hunc et
calices bibetis mortem dñi
annunciabitis donec ueniat
Itaq; quicunq; māducauerit
panēz biberit calicē dñi
indigne: reus erit corp̄s et sā
guinis dñi. Probet aut̄ seip̄
suz hōr sic de pane illo edat
et de calice bibat. Qui enīz
māducat z bibit indigne iu
diciū sibi manducat z bibit
non iudicans corpus dñi.

Qdeo inter vos multi ifir
mi z imbecilles: et dormiūt
multi. **D**si nosmetipsos di
iudicarem⁹: nō utiq; iudica
remur. **D**ū iudicaremur au
tem: a dño corripimur ut nō
cum hoc mundo dānemur.
Itaq; fratres mei cū cōue
nitis ad manducandū: inui
cem expectate. Si q̄s esurit
domi manducet: et nō in iu
diciū ueniatis. **L**etera au
tem cum uenero disponam.

Hocce. xxviii. Lectio. i.

De spiritualib⁹ aut̄ no
lo vos ignorare fra
tres. Scitis aut̄ qm̄ cū gen
tes essetis: ad simulachra

muta put ducebamini euntes.
Ideo notū uobis factū
q̄ nemo in spū dei loquēdū
cit anathema iesu. Et nemo
potest dicere dñs iesus: nisi
in spū sc̄tō. **D**iuisiones uero
gratiarum sunt: idem autēz
spiritus. Et diuisiones mi
nistracionum sunt: idem autēz
domin⁹. Et diuisiones ope
rationum sunt: idem uero de
us qui operatur om̄ia in om
nib⁹. **U**niciq; autem da
tur manifestatio spirit⁹: ad
utilitatē. **A**lij quidē p̄ sp̄m
datur sermo sapientie: alij
autē sermo scientie sc̄d̄m eun
dem sp̄m. **A**lteri fides in eo
dē spū: alij gr̄a sanitarum in
vno spū. **A**lij operatio st̄tu
tum: alij p̄phetia: alij discre
tio spiritū: alij genera lin
guarū: alij interpretatio ser
monū. **H**ec autē oīa opatur
vnus atq; idē spūs: diuidēs
singulis prout uult. **Lectio. ij.**

Sicut ei corp⁹ vnū est /
et mēbra habet m̄lta
om̄ia autē mēbra corporis
cū sint multa vnū tamē cor
pus sunt: ita z xp̄s. **E**t enim
in vno spiritu oēs nos ī vnū
corp⁹ baptizati sumus: siue
iudei: siue gētiles: siue sui
siue liberi: et om̄es vno spū
potati sumus. **N**ā et cor
q. ij.

pus nō est vnū mēbrum sed
mūta. Si dixerit pes/qm nō
sum man⁹ non sum de corpo
re: nū ideo non est de corpo
re? Et si dixerit aur⁹ qm nō
suz oculus nō sum de corpo
re: nū ideo non est de corpo
re? Si totū corpus oculus?
vbi auditus? Si totuz audi
tus? vbi odorat⁹? Hunc aut
posuit deus membra? vnū:
quodqz eoz in corpore sicut
voluit. Qd si essent oīa vnū
mēbrum? vbi corpus? Hunc
autē multa quidē membra?
vnū autē corpus. *Actō. iij.*

Mocul⁹ manus opa tua
non indigeo? aut itez ca put
pedib⁹: non estis mihi neces
sarij. Sed multo magis q̄ vi
dētur mēbra corpus infir
miora esse? necessaria sūt.
Et que putam⁹ ignobiliora
mēbra esse corpus? his ho
nozem abundantiorē circū
damus. Et q̄ inhonesta sunt
nostra abundantiorē hone
statē habent. Honesta autē
nra nulli⁹ egent. Sed de? te
per auit corp⁹? ei cui deerat
abundantiorē tribuendo ho
noze: vt non sit scilima in cor
pore: sed in ipsum pro inui
cem sollicita sūt mēbra. Et
si quid patir vnū mēbrū: cō-

patiunt oīa mēbra? sine glo
riatur vnū membrū: cōgan
dent oīa membra. Hos autē
estis corpus xpī? ⁊ membra
de membro. **E**t quosdaz
quidē posuit de⁹ i ecclia: pā
mum aplos/ scdo pphetas/
tertio doctores: deinde vir
tutes/ exinde gr̄as curatio
num/ opitulationes/ guber
nationes/ genera linguarū:
interpretatiōes sermonū. Nū
quid oēs a p̄tr? Nunqd oēs
prophete? Nunquid oēs do
ctores? Nunqd oīes virtutes?
Nunqd omnes gratiā
habent curationuz? Nunqd
oēs linguis loquunt⁹? Nun
quid oēs interpretant⁹? Emu
lamini aut carismata melio
ra. Et adhuc excellentiores
viam vobis demonstro.

Hocte. xxx. *Actio p̄ia*
S linguis hoīz loquar
⁊ angeloz charitates
aut nō habeā: fact⁹ suz velut
es sonās aut cimbālū timi
ens. Et si habuero pphetiā
⁊ nouerim mysteria omnia et
oēm sciētā: ⁊ habuero omnē
fidē itayt montes transferā
charitatē a sūt non habuero:
nihil sū. Et si distribuero in
cibos pauperū oēs faculta
tes meas: ⁊ si tradidero cor
pus meū itayt ardeā: chari

tates aut nō habuero: nihil mihi pdest. **C**haritas patiens est: benigna est. Charitas nō emulat: nō agit ppetrā: nō inflat: non est ambitiosa: nō querit q̄ sua sunt. Non irritat: nō cogit malum: non gaudet sup̄ iniquitate: ꝓgaudet aut̄ v̄itati. Omnia suffert oīa credit: oīa sperat oīa sustinet. Charitas nunq̄ excidit. Siue pphetie euacuabuntur: siue lingue cessabūt: siue scientia destruet. **1c. ij.**

Ex parte em̄ cognoscimus. Cū aut̄ uenerit qd̄ pfectū ē: euacuabit qd̄ ex pte ē. Cū essem paruul⁹ loq̄bar vt puulus: sapiebā vt puulus: cogitabā vt puul⁹. Nū aut̄ fact⁹ s̄ uir: euacuauit q̄ erant paruuli. **U**idem⁹ nūc per speculū i emigmate: tūc aut̄ facie ad facie. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscā: sicut ⁊ cognit⁹ sum. Nūc aut̄ manent fides spes charitas tria hec. **M**aior aut̄ horū est charitas. **1c. iij.**

Seciamini charitatē: Semulamī spūalia: magis aut̄ vt pphetes. Qui ei loquit̄ lingua: nō hoib⁹ loquitur: s; deo. Nemo em̄ audit **S**pūs aut̄ loq̄t̄ mysteria.

Nā q̄ pphetat: hoib⁹ loquit̄ ad edificationē ⁊ exhortationē ⁊ consolationē. Qui loquit̄ lingua semetipm̄ edificat: q̄ aut̄ pphetat: ecclesiaz dei edificat. **H**oete. xxx. **Lecl. i.**

Uolo aut̄ oēs vos loq̄ pphetare. Nam maior est q̄ pphetat: q̄ qui loquit̄ liguis: nisi forte interpretet: vt ecclesia edificationē accipiat. Nunc aut̄ fr̄es: si uenero ad vos lingua loq̄ns: quid uobis pdero: nisi uobis loquar: aut in reuelatiōe: aut i sciētia: aut i prophetia: aut in doctrina: **T**n̄ q̄ sine aia sūt uocē dātia siue tibia: siue cithara: nisi distinctionē sonitūū dederit: quō sciet̄ id qd̄ canit: aut qd̄ citharizat: **E**tenim si incertā uocē det tuba: q̄s parabit se ad bellū: Ita ⁊ uos p linguā nisi manifestū sermonē dederitis: quō sciet̄ id qd̄ dicit: **E**ritis em̄ in aera loq̄ntes: tā multa vt puta genera linguaz sunt i hoc mūdo: ⁊ nihil sine uocē est. Si ḡ nesci ero ⁊ tute uocē: ero ei cui loquar barbarus: et q̄ loquit̄ mihi barbarus. Sicut uos qm̄ emulatores estis spirituum ad edificationē ecclesie: querite vt abundetis. **E**t q. iij.

ideo q̄ loquitur lingua? orietur
 interpret. Nam si orietur lingua
 spūs meos oriat: mēs autē mea
 sine fructu ē. Quid ergo ē?
 Orabo spūs orabo et mente
 psallā spūs psallā et mente
 Ceterum si benedixeris spi
 ritu? quis supplet locū yde
 ote? Quomodo dicet amen
 super tuam benedictiones?
 Quoniam qd̄ dicas nescit?
 Nam tu quidem bene gra
 tias agis? sed alter non edi
 ficatur. Gratias ago deo q̄
 omnium vrm̄ lingua loquor
 Sed in ecclia volo q̄nc̄ ver
 ba sensu meo loqui: vt z ali
 os instrua. q̄ decē millaver
 box in lingua. **Lectio sc̄da.**

Hatres? nolite pueri
 effici sensibus s; mali
 cia parū vult estote: sensib; au
 tē p̄fecti estote. In lege enī
 scrip̄tū ē. Quī alijs liguis
 et labijs alijs loquar pp̄lo
 huic: nec sic exaudient me
 dicit dñs. Itaq; lingue in
 signū sunt non fidelibus: s;
 infidelibus? prophete autē
 non infidelibus sed fidelib;
 Si ergo cōueniat vniuer
 sa ecclia in vni et oēs lin
 guis loquantur: intrent au
 tē ydeote aut infideles: non
 ne dicēt qd̄ isanitis? Si autē
 oēs p̄phetēt: intret autē q̄s i

fidelis vel ydeota: cōvincit
 ab omnibus: ydudicatur ab
 omnibus. Occulta cordis
 eius manifestata sunt: et tra
 cadens i faciē adorabit de
 um: p̄nuncians q̄ vere deus
 in vobis sit. **Lectio tertia.**

Quid ḡ est fr̄es? Cū cō
 uenitis vnus q̄sq; vrm̄
 psalmū habet: doctrinā ha
 bet: apocalypsim habet: lin
 guā habet: interpretationem
 habet: oia ad edificationem
 fiant. Siue ligua q̄s loquit
 sed; duos: aut vt mltū tres:
 z p̄ partes: et vn̄ interpretet.
 Si autē nō fuerit interp̄es ta
 ceat i ecclia: sibi autē loquat
 z deo. Prophete autē z duo
 aut tres dicāt: z ceteri ydud
 dicēt. Qd̄ si alij reuelatū fu
 erit sedēti: p̄or taceat. Pote
 stis ei oēs p̄ singulos p̄phe
 tare: vt oēs discāt: z oēs ex
 hortent. Et spūs p̄rophe
 taz p̄phetis subiect; ē. Nō
 ei dissēsiōis ē de: s; pacis: si
 cut z i oib; ecclijs sc̄tōz do
 ceo. Mulieres in ecclijs ta
 ceāt. Nō enī p̄mittit eis loq̄
 s; subditas eē: sicut et lex di
 cit. Si qd̄ autē volūt discere:
 domi viros suos infrogent.
 Turpe ē enī mulieri loqui i
 ecclia. An a vob; vbi dei p̄
 cessit: aut syos solos puenit

Si q̄s videt p̄pheta eē: aut sp̄ialis? cognoscat q̄ scribo vobis: q̄ dñi sunt mandata. Si q̄s autē ignorat? ignora bitur. Itaq̄ fratres emula mini prophetare: et loqui lūguis nolite p̄hibere. Omnia autē honeste et secundum ordinem fiant in vobis.

¶ Hoete. xxxi. Lectio p̄ma.

¶ Dñi autē vobis factores euāgelii q̄s predicavi vobis: q̄s et accepistis: in quo et statis: p̄ q̄s et salvamini? qua rōne p̄dicaverim vobis si tenetis: nisi frustra credidistis. Tradidi em̄ vobis in p̄mis q̄s et accepi? q̄m xp̄s mortuus est p̄ peccatis n̄ris sc̄dm̄ scripturas: et q̄ sepultus est: et q̄ resurrexit tertia die sc̄dm̄ scripturas: et q̄ visus est cep̄he: et post hoc vndecim. Deinde visus est plus q̄ quingētis fratribus? si mul̄: ex q̄bus m̄lti manēt vsq̄ adhuc: q̄dā autē dormierunt. Deinde visus est iacob: dein de ap̄lis omnibus. Nouissime autē oim̄ tanq̄ abortiuo visus ē: et mihi. Ego em̄ sū minimus apostolorum: q̄ non sum dignus vocari ap̄lis: q̄m̄ p̄secutus sum ecclesiam dei. Gratia autē dei sum id quod sum: et gratia eius in me vacua non fu

it: sed abundanti? illis omni bus laboravi. Non ego autem: sed gratia dei mecum. Sive enim ego: sive illi: sic p̄dicauim? et sic credidistis.

¶ Sicut autē q̄ resurrexit a mortuis? quomō quidam dicit in vobis q̄m̄ resurrectio mortuorum non est? Si autē resurrectio mortuorum nō est: neq̄ christus resurrexit. Si autē christus nō resurrexit: inanis est predicatio nostra: inanis ē et fides vestra.

¶ Inuenimur autē et falsi testes dei: q̄m̄ testimonium diximus aduersus deum q̄ suscitauerit christū: quē non suscitauit: si mortui nō resurgunt. Nam si mortui non resurgūt: neq̄ christus resurrexit. Quod si christus non resurrexit: vana est fides vestra. Adhuc enī estis in peccatis vestris. Ergo et q̄ dormierunt in christo perierūt: Si in hac vita tantū in christo sperantes sumus? miserabiles sumus omnibus hominibus. **Lectio tertia.**

¶ Dñc autē christus? resurrexit a mortuis p̄m̄tē dormientium: q̄m̄ quidē p̄ hominē mortuus: et p̄ hoīem resurrectio mortuorum. Et sicut q. iij.

I adā oēs moriuntur ita et i
xpo oēs uiuificabit. Unus
quisq; aut in suo ordine? pri
mitie xps. Deinde hi q; sunt
xpi qui in aduetu eius cre
diderit. Deinde finis cū tradi
derit regnū deo et patri? cuz
euacuauerit oēm p̄ncipa
tū et potestātē et virtutem.

¶ **S**oportet aut illū regna
re? donec ponat omnes in
imicos sub pedibus ei?. Ho
uissime aut inimica destrue
tur mors. **S**ia enī subiecit
sub pedib; eius. Cū autē vi
cat oīa subiecta sunt ei? sine
dubio p̄ter eū qui subiecit
ei oīa. Cū autē subiecta fue
rint illi oīa? tūc et ipse filius
subiectus erit illi qui subie
cit sibi oīa: vt sit deus oīa in
oibus. Alioquin? quid faci
ent q; baptizantur pro mor
tuis? Si omnino mortui nō
resurgant? vt quid et baptizā
tur pro illis? Et quid et nōs
periclitamur omni hora?

¶ **Hocte. xxxij. Lectio. 4.**

Quotidie morior pro
pter vestrā gloriā fra
tres? quāz habeo in xpo iesu
dño nostro. Si sedm̄ hostem
ad bestias pugnaui ephesi?
quid mihi prodest si mortui
nō resurgunt? Abanducem?
et bibamus? cras enī morie

mur. Nolite seduci. Corru
punt mores bonos colloq̄a
mala. ¶ **E**uigilate iusti et
nolite peccare. Ignorantiā
enī dei quidā habēt. Ad re
uerentiā vobis loquor. S; **S**
dicit aliquis. Quō resurgit
mortui? Quali aut corpore
veniet? Insiptēs tu quod se
minas non uiuificat? nisi p̄s
us moriatur. Et quid semē
nas? Nō corpus quod futu
rū est seminas? s; nudū gra
nū: vt puta tritici aut alicu
lus ceterorū. Deus aut dat
illi corpus sicut vult: et mi
cuiq; seminū propriū corp⁹

¶ **Q**uod oīs caro? **Lectio.**
eadē caro? s; alia hoc
minū? alia pecorū? alia volu
crū? alia aut pisciū. Et cor
pora celestia? et corpora ter
restria. S; alia qdē celestium
glia? alia aut terrestriū. Alia
claritas solis? alia claritas
lune? et alia claritas stellarū
Stella enī a stella differit in
claritate? sic et resurrectio
mortuorū. ¶ **S**eminatur in
corruptione? surget i incor
ruptione. Seminatur in igno
bitate? surget i gloria. Se
minatur in infirmitate? sur
get in virtute. Seminatur cor
pus animale? surget corpus
spiritale. Si est corpus ani

male ē et spiritale sicut scri-
ptum est. Factus est prim⁹
homo adā in animā viuētē
nouissim⁹ adā in spiritū uiu-
ficantē. Sed nō pu⁹ qđ spiri-
tale est: s; qđ animale: deum
de quod spiritale. **Lecl. iiii.**

Primus homo de ter-
ra terrenus: secund⁹
homo de celo celestis. Qua-
lis terrenus tales: et terreni:
et qualis celestis: tales: et ce-
lestes. Igitur sicut portau-
mus imaginē terrē: porte-
mus et imaginem celestis.
Hoc autem dico fratres: qz
caro et sanguis regnum dei
possidere non possunt: neq;
corruptio: i: corruptelā possi-
debit. **E**cce mysteriū vo-
bis dico. **D**ēs qđē resurge-
mus: s; nō oēs imutabimur.
In momēto: i: ictu oculi: in
nouissima tuba. **L**anet enī
tuba: et mortui resurgēt i: cor-
rupti: et nos imutabimur.
Oportet enī corruptibile
hoc induere incorruptionē
et mortale hoc induere imor-
talitatem. **L**ū autē mortale
hoc induerit immortalitē:
tūc fiet s;mo qđ script⁹ ē. **A**b-
sorp̄ta est mors in victoria.
Abi est mors victoria tua:
Abi est mors stimulu tuus:
Stimulu autē mortis pecca-

tū est: vir⁹ vero peccati leg-
Deo autē gratias: qui dedit
nobis victoriā per dominū
nostrum iesū xp̄s. **I**taq; fra-
tres mei dilecti stabiles esto-
te et immobiles: abundātes i
oī opere dñi semp: scientes
q; labor uester nō est inanis
in dño. **Hoc. xxxiiij. le. i.**

Dcollectis autē que
sunt i: sc̄tōs: sicut or-
dināui eccl̄ijs galathie: ita
et vos facite per vnā sabbā-
ti. **A**nul qđq; uestřū apud se
reponat recondēs qđ ei be-
ne placuerit: vt nō cū vene-
ro tūc collecte fiāt. **L**ū autē
presens fuero: quos proba-
ueritis p ep̄stolas hos mit-
tā perferre gratiā uestřā in
hierusalē. **D**ō si dignū fue-
rit vt ego eam: mecū ibunt.
Veniā autē ad vos: cū ma-
cedoniā pertrāsiero. **N**ā ma-
cedoniā pertransibo. **N** p̄
vos autē forsitan manebo vř
etiam h̄yemabo: vt vos me
deducat: quocūq; iero. **N**o-
lo enī vos modo in transitu
videre. **S**pero ei me aliquā
tulū tēporis manere apud
vos: si dñs permisit. **Pa. ii.**
Permanebo autē ephe-
sivsq; ad p̄thecostē.
Ostiu enī mihi a pertū ē ma-
gnū et euident: et aduersa:

Prima priuata nocte de Genesi

rij multi. Si autē uenerit ty
motheus? uidete ut sine ti-
more sit apud vos. Sp^s enī
domini operat sicut et ego.
Ne quis ergo illuz spernat.
Deducite autē illuz in pace?
ut ueniat ad me. Expecto ei
illum cum fratribus. ¶ De
apollo autē fratre uobis no-
tum facio? quoniā multū ro-
gaui eum ut ueniret ad uos
cū fratribus: et utiq; nō fuit
uolūtas eius ut nūc ueniret.
Veniet autē cum ei uacuuus
fuerit. Vigilate sate in fide
uiriliter agite et cōfortami-
ni: omnia enī uestra in chari-
tate fiant. **Lectio tertia.**

Obesco autē uos ffes-
nositis domū stepha-
ne et fortunati et achaiici quā
sunt primitie achate: et i mi-
nisteriū scōpō ordinauerūt
seipos: ut et uos subditi sitis
eiusmodi: et oī cooperanti
et laborāti. Gaudeo autē in
presentia stephane et fortu-
nati et achaiici quā id quō uo-
bis deerat ipī suppleuerūt.
Refecerūt enī et meū spū et
uim. Lognoscite ḡ quā eiu-
smodi sunt. ¶ Salutant uos
omnes ecclesie asie. Salu-
tāt uos in dño multū aquē-
la et piscilla cum dome-
stica sua ecclesia: apō quos

et hospitor. Salutant uos
omnes fratres. Salutate i-
uicem in osculo sancto. Sa-
lutatio mea in manu pauli.
Si quis non amat dominuz
nostrum iesum christum: sit
anathema maranatha Gra-
tia domini nostri iesu christi
uobiscū. Caritas mea cum
omnibus uobis in christo ie-
su amen. ¶ **Sermonia. h. r.**
fuerit occupata festo purifi-
cationis tunc pmi nocturni
lectiones de principio gene-
sis seruātur: prima priuata
nocte tertia et quarta pma
secūdi nocturni secūda pri-
uata nocte septima et octa-
ua similiter proxima compu-
tata. Alioquin prima priua-
ta nocte erit. Lectio prima

Taliter ergo dñs deus
in paradysum uoluptatis? ut
operaret et custodiret illuz:
precepitq; ei dicens. Ex om-
ni ligno paradysi comede?
de ligno autē scētēte boni et
mali ne comedas. In qua-
cumq; enī die comederis ex
eo: morte morieris. Dixit
quoq; domin^s deus. Nō est
bonū hoīem esse solū: facia-
mus ei adiutorū simile sibi
¶ **F**ormatis igitur domin^s
deus de humo cunctis ani-

mantib⁹ terre : et vniuersis
volatilib⁹ celi⁹ adduxit ea
ad adam: vt videret quid vo
caret ea Omne ei quod vo
cauit adam anime viuētis
ipsum est nomen eius. Ap
pellauitq; adam nominib⁹
suis cūcta animāria: et vni
uersa volatilia celi: et omnes
bestias tre. **Lectio secūda.**

A De vero non inuenie
batur adiutor similis
eius. Immisitq; domin⁹ de
us sopores in adam. Lunq;
obdormisset: tulit vnā de co
stis eius: et repleuit carne
pro ea. Et edificauit domi
nus deus costam quaz tute
rat de adam in muliere: et
adduxit eā ad adam. Dixit
q; adam. Hoc nūc os ex os
sibus meis ⁊ et caro de car
ne mea. Hec vocabitur vira
gū: quoniā de viro sumpta ē
Quāobrez relinquet homo
patrē suum et matrē: et ad
heret vixoz sue: et erūt duo
in carne vna. Erat aut vter
q; nud⁹ adam scilicet vxoz
eius ⁊ et non erubescabant.

Sed ⁊ serpens erat calli
dior: cunctis animantib⁹ ter
re: que fecerat dominus de
us. Qui dixit ad mulierem.
Cur precepit vobis de⁹ vt
non comederitis ex omni li

gno paradisi: Qui respon
dit mulier. De fructu ligno
ruz que sunt in paradiso ve
scimur: de fructu vero ligni
quod est in medio paradisi
precepit nobis deus ne cō
ederemus et ne tangerem⁹
illud: ne forte moriamur.
Tu autē. **Lectio tertia.**

Dixit autē serpens ad
mulierē. Neq; mor
te moriemini. Scit enim de
us q; in quocunq; die come
deritis ex eo: aperietur ocu
li vestri: et erit⁹ sicut dii sciē
tes bonum et malum. **U**
dit igitur mulier q; bonum
esset lignum ad vescēdus: et
pulchrum oculis: aspectus
delectabilē: et tulit de fru
ctu illius et comedit: dedit
q; viro suo. Qui comedit: et
aperti sunt oculi am borum
Lunq; cognouissent se esse
nudos consuerūt folia fic⁹ ⁊
et fecerunt sibi perizonata.

Nocte. ij. Lectio prima.
Cum audissent vocē
domini dei deambu
lātis i paradiso ad aurā post
meridiem: abscondit se adā
et vxoz eius a facie domini
dei in medio ligni paradisi.
Vocauitq; dominus deus
adam: et dixit ei. Ubi es:
Qui ait. Vocem tuam do

mine audiuit in paradiso et
timuit eo quod nudus essem: et
abscondi me. Cui dixit dominus.
Quis enim indicauit tibi quod
nudus esses: nisi quod ex ligno
de quo preceperam tibi ne com-
ederes comedisti: Dixitque
ad eam. Mulier quam dedisti mihi
hic focum dedit mihi de ligno
et comedi. Et dixit dominus
deus ad mulierem. Quare hoc
fecisti: Que respondit. Serpens
decepit me: et comedi.
Et dixit dominus ad serpentem.
Quia fecisti hoc: maledictus es
inter omnia animantia: et bestias
terre. Super peccatum tuum gra-
dieris: et terra comedes cunctis
diebus vite tue. Inimicitias
ponam in te et mulierem:
et semem tuum et semem illius.
Ipse proteret caput tuum: et tu
infringaris calcaneo eius. **Le. ij.**

Mulieri quod dixit. Mul-
tiplicabo erunas tuas:
et concepturus tuos. In do-
lore paries filios: et sub viri
potestate eris: et ipse domi-
nabitur tui. Ad eam vero dixit.
Quia audisti vocem uxoris
tue: et comedisti de ligno
ex quo preceperam tibi ne
comederes: maledicta terra
in opere tuo. In laboribus
comedes ex ea cunctis die-
bus vite tue. Spinas et tri-

bulos germinabit tibi: et com-
edes herbas terre. In sudore
revertus tui vesceris pane
tuo: donec reuertaris in ter-
ram de qua sumptus es: quia
pulsus es: et in puluere re-
uertetur. **Lectio tertia.**

Euocauit ad eam nomen
uxoris sue eua: eo quod mi-
seret cunctorum uiuentium. Fe-
cit quoque dominus deus ad eam
et uxorem eius: et sumat etiam
de ligno uite: et comedat: et
uiuat in eternum. Emisit eu-
genem deus de paradiso: uolu-
ptatis: ut operaret terram
de qua sumptus est. Et cecidit
ad eam: et collocauit ante para-
disum voluptatis cherubin: et
flammam gladium atque versa-
tile ad custodiendam uiam li-
gnis uite. **Hocte. iij. Lec. ij.**

Quod dixit dominus ad eam
uxorem suam: quod concepit
et peperit caym dicens. Posse-
di hominem pro deum. Rursus
quod peperit fratrem eius abel.
Fuit autem abel pastor ouium:
et caym agricola. Factus est
autem post multos dies ut of-
ferret caym de fructibus terre

munera dño. Abel q̄q̄ ob-
tulit de pumogenit̄ gregis
suis: de adipib⁹ eor̄. Et re-
spexit dñs ad abel: ⁊ ad mu-
nera eius: ad cayn autem ⁊
ad munera illi⁹ nō respexit.

¶ Gratulq̄ est cayn vehemē-
ter: ⁊ concidit vultus eius.
Dixitq̄ dñs ad eum. Qua-
re iratus es: et cur concidit
facies tua: Nonne si bñ ege-
ris/recipies: Si autē male
statim in foribus pctm̄ ade-
rit. Sed sub te erit appetit⁹
eius: ⁊ tu dñaberis illi⁹. Dix-
itq̄ cayn ad abel fr̄em sup̄
Egrediamur foras. Lunq̄
essent i agro: ⁊ surrexit cayn
aduers⁹ fratrē suum abel: et

¶ Interfecit eū. **¶** Lectō. ij.
¶ T ait domin⁹ ad cayn
Ubi est abel fr̄at tuus: Qui
respōdit. Nescio. Nunq̄d cu-
stos fratris meisū ego: Dix-
itq̄ ad eum. Quid fecisti:
Vox sanguinis fr̄is tui cla-
mat ad me de terra. Nūc igi-
tur maledict⁹ eris sup̄ terrā
q̄ aperuit os suū: ⁊ suscepit
sanguinē fratris tui de ma-
nu tua. Cum operat⁹ fueris
eā nō dabit tibi fruct⁹ suos
Vagus ⁊ profugus eris su-
per terram. **¶** Dixitq̄ cayn
ad dñm. Vbator est iniquitas
mea: ⁊ vt veniā merear. **¶** Ec-

ce ei⁹: me hodie a facie ter-
re: ⁊ a facie tua abscondar: ⁊
ero vagus et profug⁹ i ter-
ra. Dis igit̄ q̄ inuenerit me
occidet me. Dixitq̄ et dñs.
Nequaq̄ ita fiet: s; ois q̄ oc-
ciderit cayn septuplū punie-
tur. Posuitq̄ dñs in cayn si-
gnū: vt nō sterficeret eū ois
q̄ inuenisset eū. **¶** Lectio. iij.

¶ Bressusq̄ cayn a fa-
cie dñi habitauit: p̄fu-
gus in terra: ad orientalem
plagā eden. Lognouit autē
cayn vxorē suam: q̄ cōcepit
et peperit enoch. Et edifica-
uit ciuitatē: ⁊ vocauit nomē
ei⁹ ex nomine filij sui enoch.
Porro enoch genuit yrad.
Et yrad genuit mauahel: ⁊
mauahel gēuit mathusael.
Et mathusael gēuit lamech.
Qui accepit duas vxores.
Nomen vni ada: ⁊ nomen al-
terifella. **¶** Venitq̄ ada
iahel: qui fuit pater habitā-
tium in tensorijs: atq̄ pasto-
rum: et nomen fratris eius
tubal. Ipse fuit pater canē-
tiuz cithara et organo. Sel-
la quoq̄ genuit tubalcain:
q̄ fuit malleator: et faber in
cūcta opa eris et fern. So-
ror vero tubalcain noema.

¶ Hoete. iiii. Lectō. i.
¶ Dixitq̄ lamech vxorē

bus suis ader selle. Audite
vocem meā vxoꝝ lamech
aufcultate sermonē meum.
Quoniam occidi virū in vul
nus meū: et adolefcētulū i li
uorē meū. Septuplū vltio
dabitur de cayn: de lamech
vero septuagies septies.

Cognouit quoq; adhuc
adam vxorē suam et peperit
filium: vocauitq; nomē eius
seth dicēs. Posuit mihi de
us semē aliud pro abel: quē
occidit cayn. Sed et seth na
tus est filius quem vocauit
enos. Ille cepit iuocare no
men dñi. Illic est liber gēa
tionis adam: in die qua crea
uit deus hominē. Ad simili
tudinē dei fecit illū: masculu
lum et feminā creauit eos et
benedixit illis: et vocauit no
men eorum adam in die qua
creati sunt. **Lu. Lectio. ij.**

Uxit autē adam centū
triginta annis: et ge
nuit filiū ad imaginē et simi
litudinem suā: vocauitq; no
mē ei⁹ seth. Et facti sūt dies
adā postq; genuit seth octū
genti anni genuitq; filios et
filias. Et factum est oē tem
pus qđ vixit adā añt nōgēti
triginta: et mortu⁹ est. **U**
xit quoq; seth centū quīq; an
nis: et genuit enos. **U**xitq;

seth postq; genuit enos octū
genū: septē annis: et genuitq;
filios et filias. Et facti sunt
oēs dies seth nōgētorū duo
decim annorū: et mortu⁹ est.
Uxit vero enos nonaginta
ānis: et genuit caynan. Post
cui⁹ ortū vixit octingētis quī
decim annis: et genuit filios
et filias. Facti sunt oēs di
es enos nōgēti quinq; annis:
et mortuus est. **Lectio. iij.**

Uxit quoq; caynan se
ptuaginta ānis: et ge
nuit malalehel. Et vixit cay
nan postq; genuit malale
hel octingētis quadraginta
annis: genuitq; filios et fili
as. Et facti sunt omnes dies
caynan nōgēti decē anni: et
mortu⁹ est. **U**xit autē mala
lehel sexaginta quinq; ānis:
et genuit iared. **U**xit
malalehel postq; genuit ia
red octingētis triginta ānis:
et genuit filios et filias. Et fa
cti sunt oēs dies malalehel
octingēti nonaginta quinq;
anni: et mortu⁹ est. **U**xitq;
iared centū sexaginta duob;
annis: et genuit enoch. Et vi
xit iared postq; genuit enoch
octingēti annis: et genuit
filios et filias. Et facti sunt
oēs dies iared nōgenti sexa
ginta duo anni: et mortu⁹ est

Hoete. v. Lectio prima.

Dixit enoch vixit sexaginta quatuor annis et genuit mathusale. Et ambulauit enoch cum deo. Et vixit enoch postquam genuit mathusale trecentis annis et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies enoch trecentis et sexaginta quatuor annis et non apparuit: quia tulit eum deus. **V**ixit quoque mathusale centum octoginta septem annis et genuit lamech. **V**ixit mathusale postquam genuit lamech septingentis octoginta duobus annis et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies mathusale nonaginta et sexaginta novem annis et mortuus est.

Lectio. ii.

Vixit autem lamech centum octoginta duobus annis et genuit filium et vocauit eum quod nomen eius noe dicens. **I**ste consolabit nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra: cui maledixit dominus. **V**ixit quoque lamech postquam genuit noe quingentis nonaginta quatuor annis et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies lamech septingenti septuaginta septem annis et mortuus est. **H**oc vero cum quingentorum esset annorum genuit sem-

cham et taphet. Lectio. iii.

Quoniam cepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent videtes filii dei filias hominum essent pulchre: acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant. **D**ixit quoque deus. **N**on permanebit spiritus meus in homine in eternum quia caro est. **E**rit quoque dies illi centum viginti annorum. **S**igantes autem erant super terram in diebus illis. **P**ostquam enim ingressi sunt filii dei ad filias hominum illorum genuerunt isti sunt potentes a seculo viri famosi. **V**idens autem deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis in terra esset ad malum omni tempore: penituit enim quod hominem fecisset in terra. **E**t precaues in futurum et tacet dolore cordis in trinitate et delebo quiuit homines quem creauit a facie terre ab homine usque ad animantia a reptilibus usque ad volucres celi. **P**enitet enim me fecisse eos.

Hoete. vi. Lectio prima.

De vero inuenit gratiam coram domino. **I**ste sunt generationes noe. **H**oc vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis: cum deo ambulauit et genuit tres filios sem/ cham et taphet. **L**orrupta est

autē terra corā dñi or̄ reple
ta est iniquitate. ¶ **L**ucyvidi
set de terram esse corruptā
ois quippe caro corruerat
viā suā super terrā: dicit ad
noe. Finis vniuerse carnis
venit corā me. Repleta ē ter
ra iniquitate a facie eorū: et
ego disperdā eos cuz terra.
Fac tibi archā de lignis le
uigatis. Mansiuculasi ar
cha facies: et bitumine lini
es intrinsecus et extrinsecus:
et sic facies eam. **Lectio. ii.**

A recentorū cubitorū
erit longitudo arche
quinquaginta cubitorū lati
tudo: et triginta cubitorū al
titudo illius. Fenestrā in ar
cha facies: et in cubito con
sumabis sumitatē ei⁹. Post
um autē arche pones ex la
tere deorsū. Lenacula ⁊ tri
stega facies in ea. ¶ **E**cce
ego adducā aquas diluuij
sup terrā vt interficiā omnē
carnē in qua spūs vitē ē sub
ter celū: et vniuersa q̄ in ter
ra sunt consumentur. Ponāq̄
fedus meū tecū: et ingredie
ris archā tu ⁊ filij tui ⁊ vxor
tua et vxores filiorum tuo
rum tecum: ⁊ ex cunctis ani
mātib⁹ vniuerse carnis bi
na induces in archā: vt vi
uant tecū masculini sex ⁊ fe

minini. De volucib⁹ iuxta
genus suum: et de iumentis
in genere suo ⁊ ex omni re
ptili terre secundum genus
sui: bina de oibus ingredie
tur tecum: vt possint viuere
¶ **T**olles igit tecū ex oib⁹
escis q̄ mādi possunt: ⁊ com
portabis a pud te: ⁊ erūt taz
tibi ⁊ illis in escā. **Lectio. iij.**

Ecit igitur noe omnia
que p̄ceperat illi de⁹.
Dixitq̄ dominus ad eum.
Ingredere tu et ois domus
tua in archā. Te enī vidi tu
stum coram me in gnatione
hac. ¶ **E**x oibus aiantibus
mūdis tolles septena et se
ptena: masculū ⁊ feminā:
de animātib⁹ vero immū
dis duo et duo masculū ⁊ fe
minā: sed ⁊ de volatilib⁹ ce
li septena et septena mascu
lum et feminā: vt saluetur
semen super faciē vniuerse
terre. Adhuc enī et post di
es septē ego pluam sup ter
rā quadraginta dieb⁹ ⁊ qua
draginta noctib⁹: et delebo
oē substantiā q̄ā feci de
superficie terre. ¶ **Nocte**
vij. Lectio. i. Genes. vij.
Ecit ergo noe oīa q̄
mandauerat ei dñs.
Erātq̄ terceto rū annorum
quādo diluuij aq̄ inundauit

runt sup terrā. Et ingressus est noe et filij eius vxor eius et vxores filiorū eius cū eo in archā: ppter aquas diluuij. **C** De animantib⁹ quoq; mandis et immundis et de volucris et ex oī quod mouetur super terrā duoz duo ingressi sūt ad noe in archā mascul⁹ et femina sicut p̄cep̄erat dñs noe. Quis trāsisset septē dies: aq̄ diluuij in undauerūt sup terrā. **Eccl. ij**

Ano sexcētesimo v̄te primodecimo die mēsis rupti sūt oēs fōtes abyssi magne: et catharacte celi aperte sunt: et facta est pluuia sup terrā q̄dragita dieb⁹ et q̄dragita noctib⁹. In articulo diei illi⁹ ingress⁹ est noe: et sem/et cham/ et iaphet filij ei⁹ vxor illius et vxores filiorū eius cū eis in archam: ipsi et omne aial secundū genus suū/ vni uersaq; iumēta i genere suo et oē quod mouetur sup terram in gñe suo: cunctūq; volatile secundū genus suum.

Uniuerse aues oēs q; volucres ingressę sunt ad noe in archā: bina et bina ex oī carne in qua erat spirit⁹ vite. Et que ingressę sunt masculus et femina ex omni carne

introferunt/ sicut p̄cep̄erat ei deus: et inclusit eum domin⁹ de foris. **Lectio. iij.**

Actū ē diluuiū quod draginta dieb⁹ super terrā: et multiplicatę sūt aq; et eleuauerūt archā in sublimē a terra. Vehementer enī inundauerūt: et oīa repleuerunt in superficie terre. Porro archa ferebatur sup aq̄s et aque p̄ualuerūt nimis sup terrā: operti q; sunt omnes montes excelsi subvntu uerfo celo. Quideci cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat. Cōsūpta q; est oīs caro que mouebatur super terrā: volucruz animatū/ bestiarū/ omniūq; reptiliū que reptant sup terram. **U**niuersi hoīes et cūcta in quibus spiraculū vite est in terra: mortui sunt. Et deleuit de oēm substantiā q̄ erat super terrā ab hoīe vsq; ad pecus tā reptile q̄ volucres celi: et deleta sunt de terra. Remansit autē solus noe: et q̄ cū eo erant in archa. Obtinueruntq; aq̄ terrā cētumquinquaginta diebus.

Hocte. viij. sc. j. Gen. xij

Recordatus autē dñs noe cūctorūq; animatū et oīm iumentorū q̄ erat

r. j.

cū eo in archa adduxit spiri-
tum sup terrā: et imminute
sunt aque/et clausi sunt fon-
tes abyssi: catharacte celi:
et phibite sunt pluuie de ce-
lo. Reuersęq; sunt aque de
terra euntes et redeuntes: et
ceperunt minui / post centū
quinquaginta dies. Requie-
uitq; archa mēse septimo vi-
cesimo septimo die mēsis su-
per montes armene. ¶ At
vero aque ibant et decresce-
bant vsq; ad decimū mēse
Decimo enī mēse p̄ima die
mēsis appuerūt cacumina
montū. Lūq; trāsissent qua-
dragita dies/aperiēs noe fe-
nestrā arche quā fecerat di-
misit coruū: q̄ egrediebatur
nō reuertebatur donec sicca-
rent aque super terrā. **Ca. ii.**
Quisit quoq; colūbas
post eū: vt videret si iā
cessassent aque super facies
terre. Que cū nō inuenisset
vbi requiesceret pes ei⁹: re-
uersa est ad eum in archam.
Aque enī erāt super vniuer-
sam terrā. Extēditq; manū
suā: et apprehensā intulit in
archā. Expectatq; autē vltra
septē dieb; alijs: rursum di-
misit colūbā ex archa. At il-
lavenit ad eū ad vesperam:
portans ramū oliuę virentis

bus folijs in ore suo. ¶ In-
tellexit ergo noe: q̄ cessassēt
aque super terrā. Expecta-
uitq; nihilominus septē ali-
os dies: et emisit columbā:
que nō reuersa est vltra ad
eū. Igitur sexcentesimo p̄i-
mo anno vite noe: p̄imo mē-
se: p̄ima die mēsis imminu-
te sunt aque super terram.
Et aperiens noe rectum ar-
che aspexit: viditq; q̄ exsic-
cata esset superficies terre.

Mense secūdo septimo vi-
cesimo die mēsis arfacta
est terra. Tu autē. **Lectio. iii.**

Ubi dicitur est autē dñs ad
noe dicens. Egredere
de archa tu et vxor tua filij
tui: vxores filiorū tuorū te-
cum: cūcta animātia q̄ sunt
apud te/ ex omni carne tā in
volatilib; q̄ in bestijs et vni-
uersis reptilib; q̄ reptant
sup terrā educ tecū: et egre-
dimini super terram. Cresci-
te et multiplicamini sup eā.

¶ Egredus est ergo noe et
filij eius et vxor illius et vxo-
res filiorū eius cū eo: sed et
oīa aīantia iumētaz reptilia
q̄ reptāt sup terrā scđm gen⁹
suū: egressa sunt de archa

¶ Hocte. fr. Lectio. p̄ima.

A dificauit autē noe al-
tare dño: et tollens de

cunctis pecoribus et volucris
 b' m' d' s' obrulit olocausa
 sup altare. Odoratulus est
 dñs odore suauitatis? et ait
 ad eū, Nequaquē vltra male
 dicā terre ppter hoies. Sē
 sus enī et cogitatio humani
 cordis in maluz prona sunt
 ab adolescentia sua. **C.** Nō
 igit vltra percutiā oēm ani
 mā viuētē sicut feci. Luctis
 dieb' terre semētis et mellis
 frigus et estus/estas et hyēs/
 nor et dies non requiescent.
 B'ndixitq; deus noe et filiis
 eius? et dixit ad eos. Crescite
 et multiplicamini et replete
 terrā? et terror vester ac tre
 mor sit sup cūcta animalia
 terre et sup omnes volucres
 celi cū vniuersis q; mouētur
 super terrā. **Tu.** **Lectio. ij.**
O mnes pisces maris ma
 nut v're traditi sunt et
 oē qd mouet et viuiterit vo
 bis in cibū. Quasi olera vi
 rentia tradidi vobis oia? ex
 cepto q; carnē euz sanguine
 nō comedetis. Sanguinem
 enī aiaruz vestrarū reqrā de
 manu cūctarū bestiarū et de
 manu hoīs. De manu viri et
 de manu fris ei' reqrā aiaz
 hoīs. Quicūq; effuderit hu
 manū sanguinē? fundet san
 guis illi'. Ad imaginem dei

quippe fact' est hō. **C.** Vos
 autē crescite multiplicamini
 et ingredimini sup terram: et
 implete eā. Hec quoq; dixit
 de' ad noe: et ad filios ei' cū
 eo. Ecce ego statuā pactum
 meū vobiscū et cū semine ve
 stro post vos: et ad oēm aiaz
 viuētē q; est vobiscū tam in
 volucris q; in iumentis et pe
 cudib' tre/cunctisq; q; egres
 sa sunt de archa et vniuersis
 bestiis terre. Statuā pactū
 meū vobiscū? et nequaquē vl
 tra interficietur oimnis ca
 ro aquis diluuii neq; erit de
 inceps diluuium dissipans
 terram. **Tu autē.** **Lectio. iij.**

Dixitq; de'. Hoc est si
 gnum federis qd do
 inter me et vos: et ad omne
 aiam viuētē q; est vobiscū
 in generationes sempitnas.
 Arcus meum ponā in nubib'
 bus celi? et erit signū fede
 ris inter me et inter terram.

C. Quis obduero nubibus
 celum apparet arcus me
 us in nubibus? et recordabor
 federis mei qd pepigi vobis
 cum? et cum oī aia viuente
 que carnē vegetat: et nō erūt
 vltra aque diluuii ad velen
 dā vniuersam carnē. Et qz
 arcus meus in nubib' et vi
 debo illum? et recordabor fe
 deris mei.

deris sempiterni: quod pactum est inter deum omnem animam viuente uniuerse carnis que est super terram. Dixitque dominus ad noe. Hoc est signum federtis quod constitui in me et omnem carnem super terram.

Hoc. x. Lectio prima.

Egressi sunt de archa sem/ cham/ et iaphet. Porro cham ipse est pater chanaan. Tres isti sunt filii noe: et ab his disseminatum est omne genus hominum super uniuersam terram. Lepitque noe uir agricola exercere terram: et plantauit uinea. Bibesque uinum inebriatus est: et nudatus iacuit in tabernaculo suo.

Quod cum uidisset cham pater chanaan uerenda scilicet patris sui esse nudata: nunciavit duobus fratribus suis sororas. At Noe sem/ et iaphet palium imposuerunt humeris suis: et incedentes retrorsum: operuerunt uerenda patris sui. Faciesque eorum auersa erant: et patris uirilia non uiderunt. Tu.

Lectio. ii.

Eugilas autem noe ex uino: cum didicisset que fecerat ei filii sui minor/ ait. Maldicus chanaan: seruus seruo/ erit fratribus suis. Dixitque. Benedictus dominus deus sem/ sit chanaan seruus eius.

Dilatet deus iaphet/ et habitet in tabernaculis suis: seruus chanaan seruus eius. Dixit autem noe post diluuium trecentis quinquaginta annis: et impleti sunt omnes dies eius/ et mortuus est. Iste sunt generationes filio/um noe: sem/ cham/ et iaphet. Natique sunt eis filii post diluuium. Filii iaphet: gomere/ magog/ et madai/ et iauan/ et tubal/ et mosoch/ et tyras. Porro filii gomere: assenues/ et riphat/ et thogorma. Filii autem iauan helisaf/ tharhis/ cethim/ et dodaim. Ab his diuise sunt insule gentium in regionibus suis: unusquisque secundum linguam suam/ et familias suas in nationibus suis. **Lectio. iii.**

Egressi autem cham: chus/ et mesraim/ et phuth/ et chanaan. Filii autem chus: saba/ eiula/ et sabatha/ et regma/ et sabathaca. Filii regina: saba/ et dadan. Porro chus genuit nenroth. Ipse cepit esse potens in terra: et erat robustus uenator coram domino. Ab hoc exiit puer bibli. Quasi nenroth robustus uenator coram domino. **F**uit autem principium regni eius babilon/ et arach/ et archad/ et calane: in terra senaar. De terra il-

la egressus est assur: et edifi-
cauit ninuen et plateas ciui-
tatis: et chale: resen quoq; i-
ter ninuen et chale. Hec e-
ciuitas magna. At de mes-
saim genuit ludim et anamim
et laabum: et neptuum et phe-
trusim et cessum: de quibus
egressi sunt philistim et ca-
phturim. **Hoete. xi. Lect. i.**

Qhanaam aut genuit
sydone primogenituz
suir: et theu et iebuseu et amor-
reu et gergeseu et eueu et ara-
cheu et cineu et aradiu: samari-
then et amatheu. Et p hos
disseminati sunt populi cha-
naneoru. **Factioz sunt ter-
mini chanaa uenientib; a sy-
done iterara usq; gazam: do-
nec ingrediaris iodomā: et
gomorā: et adamā et sebo-
im usq; iesa. Ibi sūt filij chaz-
im cognationibus et linguis
et generationib;: terrisq; et
gentibus suis. Lectio scda.**

De sem quoq; nati sūt
patres omnium filioz
heber: fratre iaphet maiore
filij sem: helam et assur et ar-
faxat lud et aram. Filij arā:
hus et hul et gether et mes
At de arfaxat genuit sale:
de quo ortus est heber. Na-
tioz sunt heber filij duo. Ho-
merini phaleg: eo q; in die-

bus ei; diuisa sit terra: et no-
mē fratris eius lectan. Qui
lectan genuit elmodad: et sa-
leph: et assarmoth: iare et ad-
rā: et isal: et deda et hebal et
abimabel: saba et tophir: euf-
lar: et iobab. **Dines isti filij le-
ctan. Et facta est habita-
tio eoz: de messa p gēibus
usq; sephar montē orientale.**
Isti sunt filij sem: secunduz
cognationes et linguas et re-
gides in gentib; suis. Ibe fa-
mille noe: iuxta pplos et na-
tiones suas. Ab his diuise
sunt gentes in terra post di-
lunium. **Lectio tertia.**

Erat aut fra labij vni;
et sermonū eoz undez
Lunq; pficiscerent de oriente:
inuenerunt capū in terra
sennaar: et habitauerūt i co-
dix: et alter ad proximum
suū. Venite faciamus late-
res: et coquam; eos igni. Iba-
buerūtq; lateres pro faxis;
et bitumen pro cemento: et
dixerunt. Venite faciamus
nobis ciuitatem: et turrem
cuius culmen pertingat us-
q; ad celū: et celebrem; no-
mē nrm anq; diuidamur in
vniuersas terras. **Descen-
dit autē dñs vroideret ciuit-
tatē et turrem quā edifica-
bāt filij adam: et dixit. Ecce**
r. lii.

vnus populus: vnus est labium oribus. **E**peritque hoc facere: nec desisteret a cogitationibus suis: donec eas opere compleat. **V**enite igitur descendam et confundam ibi linguam eorum: ut non audiat vnus quoscumque vocem proximi sui. **A**tque ita diuisit eos dominus ex illo loco in vniuersas terras: et cessauerunt edificare ciuitatem. **E**t idcirco vocatur est nomen loci illius babilon: quia ibi confusum est labium vniuersę terre. **E**t tunc dispexit eos dominus super faciem cunctarum regionum.

Roche. xij. Lectio prima.

Hę sunt generationes sem. **S**em erat cętū annorum quęn genuit arfaxat: biennio post diluuium. **A**lxitque sem postquam genuit arfaxat quęntis annis: et genuit filios et filias. **P**orro arfaxat vixit triginta quęntis annis: et genuit sale. **A**lxitque arfaxat postquam genuit sale trecentis tribus annis: et genuit filios et filias.

Sale quoque vixit triginta annis: et genuit heber. **A**lxitque sale postquam genuit heber quadringentis tribus annis: et genuit filios et filias. **A**lxit autem heber triginta quatuor annis: et genuit phalech. **E**t vixit heber postquam genuit phalech quędringentis triginta

annis: et genuit filios et filias.

Alxit quoque phalech triginta annis: et genuit reu. **A**lxitque phalech postquam genuit reu ducentis nouem annis: et genuit filios et filias. **A**lxit autem reu triginta quęntis annis: et genuit saruch. **A**lxitque reu postquam genuit saruch: ducęntis septē annis: et genuit filios et filias. **A**lxit autem saruch triginta annis: et genuit nachor. **A**lxitque saruch postquam genuit nachor: ducęntis annis: et genuit filios et filias. **A**lxit autem nachor viginti nouę annis: et genuit thare. **A**lxitque nachor postquam genuit thare cętū de cęntis nouę annis: et genuit filios et filias. **A**lxitque thare septuaginta annis: et genuit abram et nachor et aram.

Hę sunt autem generationes thare. **T**hare genuit abram nachor: et aram. **P**orro abram genuit loth. **A**lportuusque est abram cum thare: et natiuitatis sue in hurcaldeoy. **D**uxerunt autem abram et nachor vxores. **N**omen vxoris abram: sarai. **E**t nomen vxoris nachor: melcha filia aram fratris melche et patris iesche. **E**rat autem sarai sterilis: nec habebat filios. **T**u

lit itaq; thare abā filiū suū
 ⁊ loth filiū arā filiū filij sui
 et sarai nurum suam vxores
 abrahā filij sui: ⁊ eduxit eos
 de hur chaldeorum vt irent
 in terrā chanaan. Uenerūt
 q̄ vsq; aram: et habitauerūt
 ibi. Et facti sunt dies thare
 ducentorū quinq; annorū:
 et mortuus est in aran.

Nocte. xij. Lectio prima

Dixit autē dñs ad abā
 Egredere de tra tua
 et de cognatione tua: et de
 domo patris tui: et veni in
 terram quam monstrauero
 tibi. Faciamq; te in gentem
 magnam: et benedicam tibi
 et magnificabo nomen tuū:
 et vsq; benedictus. Benedi-
 cam benedicientibus tibi: et
 maledicam maledicētib; ti-
 bi: atq; in te benedicentur
 vniuersę cognationes ter-
 re. Egredius est itaq; abā si-
 cut p̄ceperat et dñs: et inuit
 cum eo loth. **S**eptuagin-
 taquinq; annorū erat abā:
 cū egrederetur de aran. Tu-
 litq; sarai vxorē suam ⁊ loth
 filius fratris sui: vniuersęq;
 substantiā quas possederāt
 et animas quas fecerant in
 aran: ⁊ egressi sunt vt irēt in
 terram chanaan. Cūq; ve-
 nissent in eam: pertransiuit

abram terram vsq; ad locuz
 sichem: ⁊ vsq; ad conuallez
 illustrē. Chanane; aut tunc
 erat in terra. **Lectio secūda.**

Ap̄paruit autem dñs
 abā: et dixit ei. Se-
 mini tuo dabo trā hāc. Quē
 edificauit ibi altare dño: q̄
 apparuerat ei. Et ide trās-
 gredies ad mōtē q̄ erat con-
 tra orientem bethel: tetēdit
 ibi tabernaculū suū: ab oc-
 cidente habēs bethel: et ab
 oriente hay. Edificauit quo-
 q; ibi altare dño: et inuoca-
 uit nomen eius. Perrexitq;
 abram vadens: ⁊ vlt̄ a p̄io-
 grediens ad meridiē. **F**a-
 cta est autē fames in terra.
 Descenditq; abram in egyptū
 ⁊ vt peregrinaret ibi.
 P̄ualuerat enī fames in
 terra. Cūq; p̄pe esset vt ir-
 grederet egyptū: dixit sa-
 rai vxori sue. Noui q̄ pul-
 chra sis mulier: ⁊ q̄ cū vide-
 rint te egyptij dicentur
 vxor illi; est: ⁊ interficiēt me:
 ⁊ te resuabunt. Dic ergo ob-
 secro te: q̄ soror mea sis: vt
 beneficit mihi p̄p̄ ter: viuat
 aīa mea ob gram tuā. **sc. iij.**
Quē itaq; ingress; es-
 set abram egyptū: vi-
 derunt egyptij mulierem q̄
 esset pulchra nimis. Et num
 r. liij.

clauerunt principes pharaon: et laudauerunt eam apud illum. Et sublata est mulier in domum pharaonis: abraham vero beneficus fuit propter illam. Fueruntque ei oves: et boues et asini et serui et famule: et asine et cameli. **¶** Flagellauit autem dominus pharaonem plagis maximis: et domum eius propter sarai uxorem abraham. Vocauitque pharaon abraham: et dixit ei. Quidnam est hoc quod fecisti mihi: Quare non indicasti mihi quod uxor tua esset: Quam ob causam dixisti esse sororem tuam: ut tollerem mihi eam in uxorem: Hunc igitur ecce coniunx tua: accipe eam et uade. Precepitque pharaon super abraham uirum: et deduxerunt eum et uxorem eius: et omnia que habebat. Tu autem domine misere nostri.

¶ Hocte. xiiij. Lectio prima.

Ascendit ergo abraham de egypto: ipse et uxor eius et omnia que habebat: et loth cum eo: ad australem plagam. Erat autem diues valde in possessione auri et argenti. Reuersusque est per iter que uenerat meridie in bethel: usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter bethel et hain: in loco altaris quod fecerunt

patris: et inuocauit ibi nomen domini. **¶** Sed et loth qui erat cum abraham fuerunt greges ouium et armenta: et tabernaculum: nec poterat eos cape terra ut habitaret simul. Erat quippe substantia eorum multa: et nequibatur habitare communiter. Unde facta est rixa inter pastores gregum abraham et loth. Eo autem tempore chanaan et pherezus habitabant in frailla

Dixit ergo abraham. **¶** Ad loth. Ne quod sit iurgium inter me et te: et inter pastores meos et pastores tuos. Fries enim sumus. Ecce uniuersa terra contra te est: recede a me obsecro. Si ad sinistram ieris: ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris: ego ad sinistram pergam. **¶** Eleuatis itaque loth oculis uidit omnem circa regionem iordanis: quoniam uniuersa irrigabatur antequam subuerteret dominus sodomam et gomorrham sicut paradisus domini: et sicut egyptus ueniens in segor. Elegitque sibi loth regionem circa iordanem: et recessit ab oriente diuisusque sunt alterutrum a fratre suo. **¶** **A**bram habitauit in terra chanaan. Loth uero moratus est in oppidis que erant circa iordanem: et hitauit in so

domis Hoies aut sodomite
pessimi erat: et pctores corā
dño nimis. Dixitqz dñs ad
abra: postqz diuis^o est ab eo
loth^o Leua oculos tuos i dire
ctū z vide a loco in q̄ nūc es
ad aqlonē z meridiē ad oriē
tē z occidētē. Dēm trā quā
cōspicias: tibi dabo et semini
tuo vsqz in sēpitnū. Factāqz
semē tuū sicut puluērē terre

Si q̄s pōt hoim nūerare
puluērē terre: semē qz tuuz
nūerare poterit. Surge ḡ z
pābula terrā in lōgitudine
et in latitudine sua: qz tibi
datur^o sup eā. Mouēs igit ta
bernaculū suū ab rāvenit et
habitauit iuxta cōuallē mā
bre: que est in hebron. Edifi
cauitqz ibi altare domino.

Hoete. xv. Lectio prima

Actū est aut i illo tē
pore vt amraphel rex
sennaar et arioch rex pōti z
chodorlaomor rex elamita
rū: et thadal rex gentiū: ini
rent bellū contra bala regē
sodomozū: et ptra bersa re
gē gomorre z ptra sēnaar re
gē adame z cōtra semeber
regē seboym cōtraqz regez
bale: ipsa est segoz. Dēs hi
cōuenērunt in vallem silue
strem: q̄ nunc est mare salis
Duodeci enī ānis fūerant

chodorlaomor: z tertio dec
mo anno recesserunt ab eo.

Igit quartodecimo anno
venit chodorlaomor z reges
qui erāt cū eo et pcusserunt
raphaim in astaroth et car
naim z zuzim cū eis: et emi
in sabe chariathaim et chor
reos i montib^o seyr: vsqz ad
cāpestria pharā: q̄ est in so
litudine. Reuerfiqz sunt et
venerunt vsqz ad fontē mes
phat: ipsa est cades: et pcus
serūt oēs regionē amalechl
tay et amor: reozū q̄ hū abāt
in asafonthamar. **Lect. ij.**

Egressi sunt rex so
domoz: z rex gomoz
re rexqz adame z rex seboiz
necno z rex bale q̄ est segoz
et direxerūt aciē cōtra eos i
valle siluestris: scilicet aduer
sus chodorlaomor regē ela
mitarum: et thadal regē gē
tiū z amraphel regē sēnaar
z arioch regem ponti: quat
tuoz reges aduersus quīqz.
Vallis aut siluestris habe
bat puteos multos bitumē
nis. **I**taqz rex sodomozū
et rex gomorre tergaverte
rūt ceciderūtqz ibi: et qui re
māserant fugerūt ad mōrē.
Tulerūt aut oēm substātiā
sodomozū: et gomorreozum
et rymuerfa q̄ ad cibū p̄tinet

et abierunt: necno et loth et substantia eius filii fratris abra: q habitabant in fodo

Ecce enim (mis. l. vii) q euaserat nunciauit abra hebreo: q habitabat in eoualle mabze amoure: fratris eschol: et fratris aner. Ibi eni pepigerat fedus cu abra. Ad cu audisset abra captu uidelicet loth fratris sui: numerauit expeditos vernaculos suos trecentos decem octo: et persecutus est eos vsq dan. Et diuuisi socijs: irruit sup eos nocte. Percussitq eos: et pscutus est vsq soba et phenice: q e ad leua damasci. Rediitq oem substantia: et loth fratrem suu cu substantia illius: mulieres quoq et populu.

Hoct. xv. Lectio. i.

Agressus e aut rex sodomoz i occursum ei: postq reuersus est a cede chodolaomor: et regu q cuz eo erant: in ualle sabe q est uallis regis. At uero melchisedech rex sale proferens panem et uinu erat eni sacerdos dei altissimi: benedixit ei et ait. Benedictus abra deo excelso q creauit celu et terram: et benedictus deus excelsum: quo protegete hostes in ma-

nibus suis sut. Et dedit ei becinas ex oib. Dixit autem rex sodomoz ad abram. Da mihi alas: cetera tolle tibi. Qui respodit ei. Leuo manu mea ad dnm dei excelsi: possessore celi et terre: q a filo subtegmis vsq ad cor rigia calige no accipiam ex oib. q tuasunt me dicas ego ditau abra: exceptis his q comederunt iuuenes: et pibus viroz q uenerut mecu aner eschol: mabze. Ibi accipient presuas. Lectio. ii

His itaq tractatis factus est sermo dñi ad abra p uisionem dicens. Noli timere abra. Ego ptector tuus: et merces tua magna nemi. Dixitq abra. Dñe deus qd dabis mihi. Ego uadam absq liberis: et filij procuratoris domus mee: iste uo damascus eliezer. Addiditq abra. Adhi aut non dedisti semem: et ecce uernaculus meus heres meus erit. Statimq sermo dñi factus est ad eu dicens. Non erit hic heres tuus: sed qui egrediet de uero tuo: ipm habebis herede. Eduxitq eu foras: et ait illi. Suspice celum: et numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semem tuum. Credit

Hoct. xv. ...

dit abra deoz: reputatu est
 illi ad iustitiam. Dixitq; ad eu
 Ego dñs q̄ eduxi te de hur
 chaldeoz: ut dare tibi ter
 ra istam: et possideres eā. At
 ille ait. Dñe deus: unde sci
 re possū q̄ possessor suz eā?
 Et respōdit dñs. Sume in
 quit mihi vaccam triennē et
 caprā trimā: et arietē anno
 rū trīū: turturē quoq; et co
 lūbā. Qui tollens uniuersa
 hec diuisit ea per mediū: et
 vitasq; partes contra se al
 trinsecus posuit. Aues autē
 nō diuisit. Descenderuntq;
 volucres super cadauera: et
 abigebat eas abram. **sc. iij.**

Quoq; sol occubere
 et horro: magnus et tene
 brosus inuasit euz. Dictūq;
 est ad eu. Scito p̄noscens
 q̄ peregrinū futurū: sit semē
 tuū in terra nō sua: et subi
 ciēt eos seruituti: et affligēt
 quadringentis ānis. Verū
 tamē gentē cui futuri sunt
 ego iudicabo: et post hec
 egredient cū magna substā
 tia. Tu autē ibis ad patres
 tuos in pace sepult⁹ in sene
 ctute bona. Generatiōe autē
 quarta reuertent huc. Nec
 dū enī cōplete sūt iniq̄tates
 amoroz: et vsq; ad p̄sens

tēpus. **¶** Cū ergo occubuit
 set sol facta est caligo tene
 brosa et apparuit cūbamis
 fumans: et lāpas ignis trā:
 iens inter diuisiones illas.
 In die illo pepigit dñs fe
 dus cū abra dices. Semini
 tuo dabo fram hāc a flumē
 egyptisq; ad fluuū magnū
 eufraten: cineos et seneos:
 cethmoneos: et theoz et phe
 reseos: raphaim q̄q; et amor
 reos: chananeos et gerge
 seos et iebuseos.

Hocte. xvij. Lectio p̄ma.

Ist sarai vxoz abram
 nō genuerat sibi libe
 ros: s; habēs ancillā egyptiā
 noīe agar dixit marito suo.
 Ecce ꝑclusit me dñs ne pa
 rerē: igredere ad ancillam
 meā: si forte saltē ex illa sus
 cipiā filios. Cūq; ille acq̄:
 sceret de ꝑccatū: tulit agar
 egyptiā ancillā suā post an
 nos decē q̄ hitare ceperāt i
 tra chanaā: et dedit eā viro
 suo vxozē. Qui igress⁹ est ad
 eam. At illa concepisse se vi
 dens: despexit dñam suam.

¶ Dixitq; sarai ad abram.
 Inique agis contra me. Ec
 ce dedi ancillā meā in sinuz
 tuū: que videns q̄ concepe
 rit: despectui me habet. Tu
 dicet dñs iter me et te. Cū

respondit abra. Ecce ait ancilla tua in manu tua est: vtere ea vt libet. **Lectio. ij.**

Affligente igitur eaz sarai: fugā inijt. Cūq; inuenisset eaz angel⁹ dñi iuxta fontē aq; in solitudine: que est in via sur in deserto: dixit ad illaz. Agar ancilla sarai vnde venis: et quādis? Que respondit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitq; ei angel⁹ dñi. Reuerte re ad dominā tuam: et humiliare sub manu illi⁹. Et rursum multiplicās inquit multiplicabo semē tuū: et nō numerabitur pre multitudine. Et deinceps: ecce ait cōcepisti et paries filiū: vocabisq; nomē eius hysmael: eo qd audierit domin⁹ afflictiones tuas. Hic erit ferus homo. Abanus eius contra oēs: et manus omnīū cōtra eum: et ē regione vniuersorū fratrum suorum figet tabernacula.

Vocauit autē agar nomē dñi qui loquebatur ad eam: tu deus qui vidisti me. Dixit enim. Profecto hic vidi posteriora videntis me. Propterea appellauit puteum illū: puteū videntis et vidētis me. Ipse est inter cades et barath. Peperitq; agar

abre filiū: qui vocauit nomē eius hysmael. Octoginta et sex annorū erat abram: quādo peperit ei agar hysmaelem. **L. v.** **Lectio. tertia.**

Postq; vero nonaginta et nouē annorū eē ceperat/ apparuit ei deus: dixitq; ad eū. Ego deus op̄s Ambula coraz me: et esto pfectus. Pōnāq; fedus meū inter me et te: et multiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit abram pronus in faciē Dixitq; ei de⁹. Ego sū: et pōnam pactū meū tecū: erisq; pater multarū gentium. Nec vltra vocabitur nomen tuū abram sed appellaberis abraham: quia pater multarū gentium constitui te. Faciamq; te crescere vehementissime: et ponā te in gētibz regesq; ex te egredietur: et statuam pactum meū inter me et te et inter seminem tuum post te in generationibus suis federe sempiterno: vt sim deus tuus et filiis tui post te. Daboq; tibi et semini tuo post te terram peregrinationis tue: omnem terram chanaā: in possessionem eternā: erogōq; deus eorum. **Dixit** iterū deus ad abraham. Et tu ergo

est dicitur pactum meum: et semen tuum post te in generationibus suis. Hoc est pactum meum quod obseruabitur inter me et vos: et seminum post te. Circūcideretur vobis omne masculinum: et circūcideris carnem preputij vestri: vt sit in signum federis inter me et vos. In sans octo dierum circūcideretur in vobis. Omne masculinum in generationibus vestris: et vernaculus quā empticius circūcideretur: et quicūq; nō fuerit de stirpe vestra. Eritq; pactum meum in carne vestra in fedus eternū. Vernaculus cui preputij caro circūcisa nō fuerit: delebitur ania illa de populo suo: quia pactum meū irritum fecit.

Nocte. xvij. Lectio p̄ia

Dixit q̄q; deus ad abraham. Sarai uxorem tuam non vocabis sarai: sed saram. Et benedicam ei et ex illa dabo tibi filios cui benedicurus sus. Eritq; in nationes: et reges populorum orientur ex eo. Cecidit abraham in faciem suam: et risit in corde suo dicens. Putasne centenario nasceretur filius: et sara nonagenaria pariet? Dixitq; ad deum. Uti-

nam hysmael viuat corā te? **E**t ait deus ad abraham. Sara vxor tua pariet tibi filium: vocabisq; nomen eius isaac. Et constituam pactum meum illi in fedus sempiternum: et semini eius post eus. Sup hysmael quocūq; exaudiui te. Ecce bñdicā et: augebo et multiplicabo eū valde. Duodeci duces generabit et faciā illū crescere in gētem magnā. Pactū vero meū statū ad isaac: quē pariet tibi sara tpe isto: in anno altero. Cūq; finitus esset sermo loquētis cum eo: ascendit deus ab abraham. **Lectio. ii.**

Talit aut abrahā hysmael filium suū et oēs vniculos domus sue: vniuersosq; q̄s emerat: et cunctos mares ex oibus viris domus sue: et circūcidit carnē preputij eorū: statū i ipsa die sicut precepit ei deus. **A**brahā nonaginta et nouē erat annorū quā circūcidit carnē preputij suū: et hysmael filius suū: et cum annos impleuerat: tpe circūcisiōis sue. Eadē die circūcisus est abrahā: et hysmael filius ei: et oēs viri domus illius: et vernaculi q̄ empticij: et alienigene pariter circūcisi sunt. **Lx.** **Lectio. iii.**

Apparuit autē et dñs in conuale mābre: se-
dentis ostio tabernaculi sui
in ipso seruire diei. Lūq; ele-
uasset oculos appuerunt et
tres viri stantes prope eum
Quos cū uidisset cucurrit i-
occursum eorū de ostio taber-
naculi sui: et adorauit in ter-
ra: et dixit. Dñe si inueni gra-
tiam in oculis tuis ne trāseas
seruū tuū: s; afferā paup; illū
aq; et lauētur pedes yrī: et re-
quiescite sub arbore. Ponā-
q; bucellā panis: et p; forte
cor; yrī: postea trāsibit. Ad
circo enī declinastis ad suū
vrī. Qui dixerūt. Facit lo-
cutus es. **F**estinauit ab; z
hā in tabernaculū ad sarā:
dixitq; ei. Accelera: tria sa-
ta sike cōmisce: et fac subcine-
ricos panes. Ipse v; ad ar-
mētū cucurrit: et tulit ideyt-
tulū tenerrimū et optimum:
deditq; puero. Qui festina-
uit: et corxit illū. Tulit quoq;
butyrū et lac: et vitulum quē
coperat: et posuit coram eis.
Ipse v; stabat iuxta eos sub
arbore. Lūq; comedit sene:
dixerūt ad euz. Ubi est sara
vrō: tua? Ille rēdit. Ecce i
tabernaclo ē. Cui dixit. Re-
uertens veniā ad te tpe isto
vita comite: et habebit filiū

sarayor tua. Quo auditor:
sara risit post ostiū taberna-
culi. Erāt autē ambo senes/
puecteq; etatis: et desierāt
sare fieri muliebria. Que ri-
sit occulte dicēs. Postq; con-
senul et dñs meus vetal? est/
voluptati operam dabo.

Nocte. xix. Lectio pama

Dixit autē dñs ad abra-
hā. Quare risit sara
vrō: tua dicens: nū vere pa-
riturafū anus? Nunqd deo
quicq; est difficile: Furta cō-
dictū reuertat ad te hoc eo-
dem tpe vita comite: et habe-
bit sara filiū. Negauit sara
dicēs nō risi: timore pterri-
ta. Dñs autē nō est (in q;): ita
s; risit. **C**ū igitur surrexisset
ide viri direxerūt oculos tra-
sodomā: et abrahā simul gra-
diebat: deducēs eos. Dixit-
q; dñs. Nū celare potero a-
brāhā q; gesturus sū cū futu-
rus sit in gētē magnā ac ro-
bustissimā: et bñdicende sint
in eo oēs natiōes fre? Scio
enī q; pcepturus sit filijs su-
is et domui sue post se: vt cu-
stodiāt vrā dñi: et faciāt iudi-
ciū et iustitiā: vt adducat do-
min; ppter abrahā oia q; lo-
cutus est ad eum. **Lectio. ij.**

Dixit itaq; dñs. La-
mo: sodomorū et go-

moreoz multiplicat' est: et
pctm eoz aggrauatū est ni
mis. De scēdāz videbo: vtrū
clamoꝝ q̄ venit ad me ope
cōpleuerint an nō est ita: vt
scias. **L**ouerter ūtq; se inde:
z abierūt sodomā. **A**bra
ham s̄o adhuc stabat coraz
dño: z appropinquans ait.
Nunqd pdes iustū cū ipio?
Si fuerit q̄nquagita iusti i
ciuitate: peribūt simul: et nō
parces loco illi ppter quin
quaginta iustos si fuerint i
ea: Ablit a te vt rem hāc fa
cias: z occidas iustum cū im
pio: si atq; iust' sicut impius.
Nō est hoc tuum: q̄ iudicas
oēm terrā. Nequāq; facies
iudiciū hoc: Dixitq; dñs ad
eum. Si inuenero sodomis
quinquaginta iustos in me
dio ciuitatis: dimittā oī lo
co propter eos. **Lectio. iij.**

Respondit abraham: et
ait. **Q**: semel cepi lo
quar ad dñm meum cuz sim
pulis z cinis. Quid si min?
quinquaginta iustis quinq;
fuerint: delebis ppter qua
draginta quinq; vniuersam
vrbem: Et ait. Non delebo
si inuenero ibi quadraginta
quinq;. Rursumq; locut' est
ad eum. Si aut' quadragin
ta ibi inuēsi fuerint quid fa

cies: Ait. Non percutiā p
pter quadragita. **N**e que
so inquit indignes? dñe si lo
quar. Quid si ibi inuēti fue
rint triginta: Rñdit. Nō fa
ciam: si inuenero ibi triginta.
Quia semel ait cepi loquar
ad dñm meū. Quid si inuen
ti fuerint viginti: Ait. Non
interficiā ppter viginti. **O**b
secro inquit ne irascaris dñe:
si loqr adhuc semel. Quid si
inuenti fuerint ibi decē: Di
xit. Non delebo ppter decē.
Abijt dñs postq; cessauit lo
qui ad abrahāz: et ille reuer
sus est in locum suum.

Hoete. xx. Lectio prima.

Uenerūtq; duo ange
li sodomā: vel peregre
dente loth in foribus ciuita
tis. Qui cū vidisset eos sur
rexit z iuit obuiam eis: ado
rauitq; pronus in terrā: z di
xit. **O**bscero dñi declinate
in domū pueri vři: et mane
te ibi. Lauate pedes vros:
et mane proficiscimini in v
am vestram: Qui dixerunt.
Nihilime: sed in platea ma
nebimus. **L**ōpulis illos ops
pido vt diuiterent ad eum

Ingressusq; domum ei' fe
cit conuiuū: coriz azima: et
comederunt. Prius autē q̄
trēt cubitū viri ciuitatis val

lauertunt domū illius a puero vsq; ad senē omnis populū simul. Vocauerūt loth: et dixerūt ei. Ubi sunt viri q̄ introierūt ad te nocte? Educ illos huc: vt cognoscamus eos. Tu autē.

Lectio. ij.

Egressus ad eos loth post tergū accludens ostiū ait. Nolite q̄so fratres mei: nolite malū hoc facere. Habeo duas filias: q̄ necdū cognouerunt viri. Educā eas ad vos et abutemini eis sicut vobis placuerit: dū modo viris istis nihil mali faciatis quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. At illi dixerūt. Recede illuc. Et rursus ingressus es inquit: vt aduenas? Nunquid vt iudices? Te ergo ipsum magis q̄ hos affligem? Atq; faciebant loth vehementissime. Jamq; piope erat vt effringeret fores: et ecce miserunt manum viri: et introdixerunt ad se loth: clausuruntq; ostiū: et eos qui foris erant percusserūt cecitate a minimo vsq; ad maximum ita vt ostiū inuenire nō possent. **D**ixerūt autē ad loth. Habes hic quēpiā tuorum genē: aut filios aut filias? Omnes qui tui sunt: educ de

vibe hac. Delebimus ei locū istū: eo q̄ increuerit clamor: eorū coram dño: qui misit nos vt perdamus illos. Egressus itaq; loth locutus est ad generos suos: qui acceperunt erant filias eius: et dixit eis. Surgite et egredimini de loco isto: quia delebit dominus ciuitatē hanc. Erat vltus est eis quasi ludēs loqui. Tu autē.

Lectio. iij.

Quāq; esset mane: coegebāt eum angeli dicentes. Surge tolle vxorem tuam: et duas filias quas habes: ne et tu pariter pereas in scelere ciuitatis. Dissimulante illo apprehēderūt manū eius: et manū vxoris ac duarū filiarū eius eo q̄ parceret dñs illi: eduxeruntq; eum: et posuerunt extra ciuitatē ibiq; locuti sunt ad eum dicentes. Salua animā tuā. Noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione: sed in mōte saluū te fac: ne et tu simul pereas. **D**ixitq; loth ad eos. Quēdo domine mi: quia inuenit serū tuus grātiā corā te et misericordiam fecisti: quā fecisti mecum vt saluares animā meā: nec possum in mōte saluari: ne forte ap-

prehendat me malū et mortuar. Est ciuitas hic iuxta ad quam possis fugere parua: et saluabor in ea. Nunquid non modica est et viuet anima mea: Dixitq; ad eū. Ecce etiam in hoc suscepit precēs tuas: vt non subuertam urbem pro qua locutus es. Festina et saluare tibi: quia nō potero facere quicq; donec ingrediaris illuc. Idcirco vocatum est nomē urbis illius segor. Sol egressus est super terram: et loth ingressus est segor. Igit dominus pluit sup sodomā et gomorā sulphur et ignem a domino de celo: et subuertit ciuitates has et oēm circa regionē: vniuersos habitatores urbiū et cūcta terre vitētia. Respicitq; vroz ei⁹ post se: versa est in statuam salis Abraham autē surgens mane vbi steterat prius euz dñō: intuitus est sodomā et gomorā: et vniuersam terrā regionis illi⁹. Viditq; ascendetem fauillā de terra: quasi fornacis fumū. Cū ei subuenteret dñs ciuitates regionis illi⁹: recordat⁹ est abrahe: et liberauit loth de subuersiōe urbiū in quib⁹ habitauerat.

Nocte. xxi. Lectio p̄ia.

Ascenditq; loth de segor et mansit in monte: due quoq; filie eius cum eo. Timuerat enī manere in segor. Et mansit in spelūca ipse et due filie eius cum eo. Veni uehementius cum vino dormiamusq; cum eo: vt seruire possimus ex patre nostro semen. Dederunt itaq; patri suo bibere vinum nocte illa. Et ingressa est maior: dormitq; cum patre. At ille non sensit: nec quando accubuit filia: nec quando surrexit. Altera q; die dixit maior ad minorem. Ecce dormiui heri cum p̄re meo. Demus ei bibere vinū etiam hac nocte et dormies cū eo: vt saluem⁹ semē de p̄re nr̄a. Dederūtq; etiā et illa nocte p̄ri suo bibere vinū. Ingressaq; minor: filia dormiuit cū eo. Et nec quidē tunc sensit qñ cōcubuit: vel qñ illa surrexit. **C**onceperunt ergo due filie loth de patre suo. peperitq; maior: filium: et vocauit nomen ei⁹ moab. Ipse est p̄r moabitaz vsq; in p̄s.

sentem diem. Abinoz quoqz peperit filium: et vocavit nomen eius ammon: id est filius populi mei. Ipse est pater ammonitarum vsqz hodie. Tu autem. **LECTIO. ij.**

Profecto inde abrahā in terrā australem habitavit inter cades et sur: et peregrinatus est in geraris. Dixitqz de sara vxore suay soror mea est. Abisit ergo abimelech rex gerare: et tulit eam. Venit autem deus ad abimelech per somnium nocte: et ait illi. En moueris propter mulierem quam tulisti: habet enim virum. Abimelech vero non tetigit eā. Et ait. Domine: num gentē ignorante et iustam interficis? Nōne ipse dixit mihi soror mea est: et ipsa ait: frater meus est? In simplicitate cordis mei et mundicia manuum mearum feci hoc.

Dixitqz ad eū deus. Et ego scio qd simplici corde feceris: et ideo custodi tene peccares in me: et non dimisi vt tangeres eā. Nūc autē redde vxorē viro suo: et orabit pro te qd propheta est: et viues. Si autē nolueris reddere: scito qd morte morieris tu et oia que tua sunt. Statimqz de

nocte surgens abimelech vocavit oēs seruos suos: et locutus est vniuersa. Aba hec in auribus eorū. Timuerūtqz oēs viri valde. **LECTIO. iij.**

Tulit autē abimelech etiā abrahā: et dixit ei. Quid fecisti nobis? Quid peccauimus in te qd induxisti sup me et sup regnum meum pctm grāde? Quē nō debuisti facere? fecisti nobis? Rursusqz ex postulans ait.

Quid vidisti vt hoc faceres? Rēdit abrahā. Logitauimus mecum dicens. Forsitan nō est timor dei in loco isto: et interficiēt me propter vxorē meā. Alias autē et vere soror mea est: filia patris mei et non filia matris mee: et dixi eam in vxorē. Possiqz autē eduxit me deus de domo patris mei: dixi ad eā. Hanc misam facies mecum. In oī loco ad quē ingrediemur: dices qd frater tuus sum.

Tulit igit abimelech oves et boues et seruos et ancillas: et dedit abrahā. Reddiditqz illi sarā vxorē suā: et ait. Terra corā vobis est: vbicūqz tibi placuerit habita. Sara autē dixit. Ecce mille argenteos dedi fratri tuo. Hoc erit tibi in velle lamē oculorū ad oēs qd tecum

sunt / z q̄cunq; prereris: me-
moro te dephesam. Diante
aut abrahā sanauit de abimelech
z vxore acillasq; ei?
z pepererūt. Lōcluserat eni
de oēm vluā doni? abimelech:
ppter sarā vxore abrahe.
Hoct. xxiij. Lectio. i.

Astitauit autem dñs
saras sicut pmiserat:
et impleuit q̄ locut⁹ est. Lō-
cepitq; et peperit filiū in se-
nectute sua: tēpore quo pre-
dixerat ei deus. Vocauitq;
abrahāz nomē filij sui quem
gēuit ei sara isaac. Et circū
cidit eū octauo die sicut pre-
ceperat ei de⁹: cū centū eēt
annoruz. Hāc quippe etate
patris nat⁹ est isaac. Dixitq;
sara. Hūsum fecit mihi de⁹:
z quicumq; audierit corride-
bit mihi. Hursūq; ait. Quis
auditurus crederet abrahā
q̄ sara lactaret filiū: quē pe-
perit ei iam senē? **C**reuit
igitur puer: z ablactat⁹ est.
Fecitq; abrahā grande con-
tūtiū in die ablactatiōis ei⁹
Lūq; viditq; sara filiū agar
egyptie ludentēz cum isaac
filio suo: dixit ad abrahā.
Et sic ancillā hāc z filiū ei⁹.
Non enī erit heres filius an-
cille: cū filio meo isaac. Du-
re accepit hoc abrahāz pro-

filio suo. Cui dixit de⁹. Non
tibi videat asperū sup pue-
ro et super ancilla tuā. Om-
nia q̄ dixerit tibi sara audi
vocē eius: q; in isaac vocabi-
tur tibi semē. Sed z filiū an-
cille faciā in gentē magnā:
q; sēmen tuum est. **Lctō. ij.**

Surrexit itaq; abrahā
manēz tolles panē z
vtrē aque imposuit scapule
eius: tradiditq; pueruz z di-
misit eā. Que cū abisset: er-
rabat i solitudine berſabee
Lūq; consupta esset aqua i
vtrē abicit puerum subter
vnā arborem que ibi erat: et
abiit. Seditq; e regioꝝ pecul:
quantū potest arcus iacere
Dixit enī. Nō videbo mouē
tē puerū. Et sedēs cōtra: le-
nauit vocē suā et fleuit. Et
audiuit aut de⁹ vocē pueri.
Vocauitq; angelus domini
agar de celo dicens. Quid
agis agar? Noli timere.
Eraudiuit enī de⁹ vocem
pueri: de loco in quo ē. Sur-
ge et tolle puerū et tene mā-
num illē: quia in gentē ma-
gnam faciā euz. Aperuitq;
oculos eius deus. Que vi-
dēs puteū aq; abiit et imple-
uit vtrē: deditq; puero bibe-
re: z fuit cū eo. Qui creuit z
moratus est in solitudine: fa-
s. ij.

ctulos estiuuenis sagittari
 Ha bitauitq; i deserto phara
 Et accepit illi mat sua vxo
 re de terra egypti. **LECTIO. iij.**

Adem tpe dixit abime
 lech pphichol pnceps
 exercit' ei' ad abrahā. De
 tecū ē in uersis q̄ ags. Tu
 ra ḡ per dñm ne noceas mi
 hi: et posteres meis str pqs
 mee: sed iuxta miam quā fe
 ci tibi: facies mihi ⁊ terre in
 qua bitas es aduena. Dixitq;
 abrahā. Ego iurabo. Et in
 crepauit abimelech ppt pu
 teū aq; que vi a bstrulerat ser
 ui eius. Adiditq; abimelech
 Hecui q̄s fecerit hāc rem.
 Sz ⁊ tu nō indicasti mihi: et
 ego nō audiui preter hodie

Tulit itaq; abrahā oues
 ⁊ boues ⁊ dedit abimelech.
 Percusserūtq; ābo fed'. Et
 statuit abrahā septē agnas
 gregis seorsū. Cui dixit abi
 melech. Quid sibi uolunt se
 ptem agne iste ⁊ quas stare
 fecisti seorsū: Et ille/septez
 inq̄t agnas accipies de ma
 nu mea: vt sint mihi in testi
 moniū: qm̄ ego fodi puteum
 istū. Idcirco uocat' ē loc' il
 le bersabee q; ibi vterq; iu
 rauit: ⁊ inierūt fed' p puteo
 iuramēti. Surrexit aut' abi
 melech ⁊ pphichol pnceps

exercit' eius: reuersisq; sunt
 in terrā palestinozum. **Lii.**

Abrahā o plantauit
 nem' i bersabeez suo
 cauit ibi nomē dñi dei etni:
 ⁊ fuit colon' terre palestino
 rū dieb' multis. Que postq;
 gesta sum rēprant de' abra
 ham: ⁊ dixit ad eū. Abrahā
 abrahā. Et ille rñdit. Quid
 Tu illi Tolle filiū tuū nige
 nitū quē diligis isaac: et va
 de in terrā vliōis: atq; offe
 res eū ibi in olocaustu sup
 vniū mōtū quē mōstrauero
 tibi. **I**git abrahā de no
 cte colurgēs strauit asinum
 suū: ducens secū duos iuue
 nes ⁊ isaac filium suū. Cūq;
 pcedisset ligna i olocaustu:
 abiit ad locū quez precepit
 ei de'. Die aut' tertio eleua
 tis octis vidit locū pcul: ⁊ vt
 xitq; ad pueros suos. Expe
 ctate hic cū asino ego ⁊ pu
 er illuc vsq; pperātes: postq;
 adorauerim: reuertemur ad
 vos. Tulit ḡ ligna olocaustu
 ⁊ i posuit sup isaac filii suū.
 Ipse x̄o portabat i manu
 ignē et gladium. **Lectio. iij.**

Quoz duo pgerent si
 mul: dixit isaac patri
 suo. Pater mi. Et ille rñdit.
 Quid vis fili: Ecce inquit

ignis z ligna ubi est victima olocauit. Dixit autē abraham. Deus puidet sibi vicitima olocauit fili mi.

Pergerant ergo pariter veneruntq; ad locū quē ostēderat ei deus. In quo edificauit altare: et desup ligna cōposuit. Cūq; colligasset isaac filiiū suū posuit eū in altari sup struē lignorū. extēditq; manū et arripuit gladiū: vt immolaret filiiū suum. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicēs. Abrahā abrahā. Qui rēdit illi. Dixitq; ei. Nō extēdas manū tuā super puerū neq; facias illi quicq;. Nūc cognoui q; timeas deum: et nō pepcisti filio tuo vnigenito. p p me. **sc. iij.**

Locauit abrahā oculos? viditq; post tergū arētē int̄ vepres herētē comitū. Quē assumēs obtulit olocauitq; p filio: appellauitq; nomen loci illi dñi videt. Et vsq; hodie dicit: in mōte dñs videbit. Locauit autē angelus dñi abrahā secūdo de celo dicens. Per memōrū iurauit dicit dñs: q; fecisti rem hāc: z nō pepcisti filio tuo vnigenito. p p me: bñdicā tibi: z multiplicabo semē tuū sicut stellas celi: z

velut arenā q̄ cū littoze maris. Possidebit sementuum portas inimicorum suorum: et benedicetur in semetipso. omnes gentes terre: q; obe disti voci mee. Reuersus est abraham ad pueros suos: abieruntq; herifabee simul: et hīrauit ibi. **Q**uis ita gestis nunciatur est abrahā q; melcha quoz genuisset filios nachor fratri suo: hys patmogenitū z bus fratrem eius z chamuel p̄ez syro: z cased z azau p̄ez das quoz z iedlas z bathuel: de quo natae rebecca. **D**octo istos genuit melcha nachor fratri abraham. Concubina vero illi noie roma peperit thabee z gaō z thaas z maacha.

Nocte. xxxij. Lectio. i.

Agit autē sara cētū viginti septem annis: z mortua ē in ciuitate arbee q̄ est hebron i terra chanaan. Venitq; abraham vt plāgeret et fletet eā. Cūq; surrexisset ab officio funeris: locutus est ad filios heth dicēs. Aduena sum et peregrinus apud vos: date mihi ius sepulchri vobiscum: vt sepeliā mortuum meum. **R**esponderunt filij heth dicentes. Audi nos domine. p̄n s. iij.

ceps dei es apud nos: i electis sepulchus nostris sepeli mortuū tuum: nullusq; te phibere poterit: quin in monumento eius sepelias mortuum tuum. **LECTIO SECUNDA.**

Surrexit abraham et adoravit populū fratros suos videlicet heth. Dixitq; ad eos. Si placet anime v'ret sepeliā mortuū meū: audite me et incedite p me apud ephron filium seoz: vt det mihi speluncā duplicem quā habet in extrema parte agri sui. pecunia digna tradat eam mihi corā vobis in possessionē sepulchri. **I**llabitabat autē ephron in medio filioz heth. Rūditq; ephrō ad abrahā: cunctis audientibus q̄ ingrediebant portaz ciuitatis illi: dicens. Nequaquā ita fiet dñe nisi tu magis auscultas qd loquor. Agrus trado tibi et spelūcaz q̄ in eo est: pntibus filiis ppli mei. Sepeli mortuū tuū. Adoravit abrahā corā pplō fr̄e: et locut⁹ ē ad ephrō eircūstante plebe ei⁹. Quis vult audire as me. Dabo pecuniam pro agro: suscipe eā: et sic sepeliā mortuū meū in eo. **LE. II.**

Respōditq; ephrō. Dōmie mi audi me. **LET.**

ra quā postulas q̄dirigētos siclos argentivaleat. **I**stud ē preciiū in me et te. S; quātum est hoc: Sepeli mortuum tuū. **Q**uod euz audisset abrahā appendit pecuniaz quā ephrō postulauerat audiētib⁹ filiis heth quādirigētos siclos argenti: pbate monere publice. **C**onfirmatusq; est ager quōsdā ephronis in quo erat spelunca duplex respiciēs mārie tāpē q̄ spelunca: et oēs arbores ei⁹ in cūctis terminis ei⁹ p circuitum abrahē in possessionē videntibus filiis heth: et cunctis q̄ intrabāt portā ciuitatis illi. **A**ltq; ita sepeluit abrahā sarā vxorē suā in spelunca agri duplici q̄ respiciebat mārie: hec est eb: on i terra chanaam. **E**t confirmatus ē ager et antrū quod erat i eo abrahē in possessionē monumenti a filiis heth.

PHOET. XXV. LECTIO DIMA.
Erat autē abrahā senex diuersiq; mltroz: et dñs in cunctis bñ dixerat ei. **D**ixitq; ad seruū seniorē dom⁹ sue: q̄ preerat oibus q̄ habebat. **P**one manū tuā subter femur meū: vt adurē te per deū cell et terret nō accipi as vxorē filio meo de filia

bus chananeoꝝ inter quos
habitoꝝ s; ad terrā z cogna-
tionē meā p̄ficiscaris: z inde
accipias vxorē filio meo isa-
ac. R̄ndit seruꝝ. Si noluerit
mulier venire mecum in terrā
hanc: nūq̄d reducere debeo
filium tuū ad locuz de quo tu
egressus es: Dixitq; abra-
hā. Laue neq̄n reducas fili-
um meū illuc. Dñs deꝝ celi
q̄ tulit me de domo patris
mei: z de fra natiuitat; mee
qui locutꝝ est mihi z iurauit
dicens semini tuo dabo ter-
ram hanc: ipse mittet ange-
lum suum coram te: et acci-
pies inde vxorem filio meo.
Sinaūt mulier noluerit se-
qui te nō teneberis iuramē-
toꝝ filium tantuz meū ne re-
ducas illuc.

Lectio. ii.

Dixit ergo seruꝝ ma-
num sub femore abra-
ham dñi sui: z iurauit illi su-
per sermōe hoc. Tulitq; de
cem camelos de grege do-
mim sui z abiit ex omnibus
bonis eius portans secū. p̄-
fectusq; perrexit in mesopo-
tamiam ad dybem nachor.

Cūq; camelos fecisset ac-
cubere extra oppiduz iuxta
puteū aque vespe eo tempo-
re quo solēt mulieres egre-
di ad hauriēdam aquā: ora-

uit dñm dicēs. Dñe deꝝ dñi
mei abraham occurre obse-
cro mihi hodie: et fac miām
cū dño meo abraham. Ecce
ego sto prope fontē aque: z
filie habitatorū huius ciui-
tatis egredient ad haurien-
dā aquā. Igit puella cui di-
xero iclīna hydriā tuā vt bi-
bā z illa r̄ndit bibe: quin z
camelis tuis dabo potū: ip-
sa est quā p̄parasti fuo tuo
isaac: z p̄ hoc intelligā: q̄ se-
certis miām cum dño meo
abraham.

Lectio. tertia.

Dixit itra seuerba
cōpleuerat: z ecce re-
becca egrediebatur filia ba-
thuel filij melche vxoris na-
chor fratris abrahā habēs
hydriam i sca pula sua: puel-
la decoꝝa nimis: xgoꝝ pul-
cherrima et incognitaviro.
Descēderat autē ad fontem
et ipleuerat hydriam aqua:
ac reuertebat. Occurritq;
ei seruus z ait. Pauxillū aq̄
mihi ad bibenduz prebe de
hydria tua: Que r̄ndit. Bi-
be dñe mi. Leleritq; de po-
sunt hydriā supvlā suaz: et
dedit ei potum. Cūq; ille bi-
bisset adiecit. Quin et came-
lis tuis hauriā aquā: donec
cuncti bibant. Effundensq;
hydriā i canalibus recurrit
s. iij.

ad puteū vt hauriret aquā? et hauritā omnibus camelis dedit. Ipse autē cōtemplatur eam factus? scire volēs vtrum prosperē iter suum fecisset deus an non. ¶ Postquē autē deditur camelī protulit vit in aures aureas appendentes siclos duos? et armillas totidē pondo siclorū decē. Dixitq; ad eam. Qui es filia? Indica mihi. Est in domo patris tui loc⁹ ad manendū. Que respōdit. Filia sum bathuelis filij nachor: quem peperit ei melcha. Et addidit dicens. Palearum quoq; et femi plurimū ē apud nos: et loc⁹ spatiosus ad manēduz. Inclinauit se homo et adorauit dominum dicens. Benedictus dñs deus domini mei abrahā qui nō abstulit misericordiā et veritatē suā a dño meo: et recto itinere me perduxit in domuz fratris dñi mei. Lucurrit itaq; puella et nūciauit in domū mris sue oīa q̄ audierat. ¶ **Hocte. xxvj. Lect. 1.**

Habebat autē rebecca fratrē noīe labā Qui festinus egressus est ad hominē ubi erat fons. Cūq; vidisset in aures et armillas in manib⁹ fororis sue: et audiret cuncta verba referentis hec locutus est mihi hō? venit ad virū q̄ stabat iuxta camelos et ppe fontē aque: dixitq; ad eū. Ingredere benedictē dñi: Cur foris stas? p̄reparauit domū et locū camel tuis. ¶ Et introduxit eū in hospitium ac destrauit camelos? deditq; paleas et fenū: et aquā ad lauādos pedes camelorū: et virorū q̄ venerant cū eo. Et apposit⁹ est i ospectu ei⁹ panis. Qui ait. Non comedā: donec loquar sermōnes meos. Rēdit ei. Quare. At ille: seru⁹ inquit abrahā meo valde: et magnificat⁹ ē: et dedit ei oues et boues argentum et aurum seruos et ancillas camelos et asinos. Et pepit sara vxor domini mei filium dño meo in senectute sua: deditq; illi omnia que habuerat. **Lectio sc̄ta.**

Et adiurauit me domin⁹ meus dicens. Nō accipies vxorē filio meo de filiabus chananeorū i quorū terra habito: sed ad domuz patris mei pges: et de cognatione mea accipies vxorē filio meo. Ego vero rēdit dño meo. Quid si noluerit venire mecū mulier? Dñs ait in

cuꝝ? spectu ambulo mittet
 āgelū suū tecū ⁊ diriget viā
 tuā? accipiesqꝫ vxorem filio
 meo de cognatiōe mea: ⁊ de
 domo patris mei. Innocens
 est a maledictiōe mea? cum
 veneris ad primos meos et
 nō dederit tibi. ¶ Veni er-
 go hodie ad fontē aque ⁊ di-
 xi. Dñe de⁹ dñi mei abrahā
 si direxisti viā meā in q̄ nūc
 ābulo? ecce sto iuxta fontē
 aq̄? ⁊ ego q̄ egrediet ad hau-
 riendā aquam audierit a me:
 da mihi paucillū aq̄ ad bi-
 bēdū de hydra tua? ⁊ dixe-
 rit mihi: ⁊ tu bibe ⁊ camelis
 tuis hauriam: ipsa est mulier
 quā preparavit dominus si-
 lo domini mei. **Lectio. iij.**

Quāqꝫ hec tacit⁹ mecuꝝ
 volueret apparuit re-
 becca veniēs cū hydra quā
 portabat in scapula? descen-
 ditqꝫ ad fontē: et hausit aquā
 Et ait ad eā. Da mihi pau-
 cillū bibere. Que festinans
 deposuit hydrā de hume-
 ro: et dixit mihi. Et tu bibe:
 ⁊ camelis tuis tribuā potū.
 Tibi: ⁊ et adaquavit came-
 los. Interrogavitqꝫ eam: et
 dixi. Cuius es filia? Que re-
 spondit. Filia bathuelis filij
 filij nachor: queqꝫ peperit ei
 melcha. Suspēdi itaqꝫ in:

aurēs ad ornandam faciē
 eius: ⁊ et armillas posuit i ma-
 nibus eius. Pronusqꝫ ado-
 ravit dominum? benedicens
 dño deo dñi mei abrahā
 qui perduxit me recto itinere:
 vt sumeres filium fratris
 dñi mei filio eius. Quāobrem
 si facitis misericordiam et
 veritatē cū domino meo: in-
 dicatē mihi? si autem ali-
 ud placet ⁊ hoc dicite mihi:
 vt vadā ad dexteram siue
 ad sinistram. ¶ Responde-
 runt laban ⁊ bathuel. A do-
 mino egressus est fmo. Nō
 possumus extra placitū ei⁹
 quicqꝫ aliud loqui tecū. En
 rebecca corāz te est: tolle eā
 et proficiscere? et sit vxor fi-
 lij domini tui: sicut locutus
 est dominus. Quod cum au-
 disset puer abrahā: proci-
 dens adoravit in terra do-
 minum. Prolatuqꝫ vasis ar-
 genteis et aureis a vestib⁹
 dedit ea rebecca pro mune-
 re. Fratribus quoqꝫ eius et
 matri dona obtulit. Introc-
 coniuuiū? vescentes pariter
 et bibentes manserunt ibi.
Hocte. xxvij. Lectio. ij.
Surgens autem mane
 locutus est puer. Di-
 mittite me: vt vadā ad domi-
 num meū. Responderuntqꝫ

fratres eius et mater. Ma-
neat puella saltem decez di-
es apud nos: et postea pro-
ficiet. Nolite ait me re-
tinere: quia dominus dire-
xit viam meam. Dimittite me
ut pergam ad dominum me-
um. Et dixerunt. Vocemus
puellam: et queramus ipsi
us voluntatem. **C**umq; vo-
cataverint: seiscitati sunt.
Ais ire cum homine isto?
Que ait. Adam. Dimise-
runt ergo eam: et nutricem
illius: feruntq; abraham et
comites eius: imprecantes
prospere sorori sue atq; di-
cetes. Soror nostra es. Re-
scias in mille milia: et posside
as semine tuum: portas inimic-
orum suorum. **Rectio scda**
Litur rebecca et puel-
lis secute sunt virum: qui se-
sternus reuertebatur ad do-
minum suum. Eo autem tem-
pore deambulabat isaac per
viam que ducit ad puteum:
cuius nomen est viventis et
videntis. Habitatat enim
in terra australi: et egressus
fuerat ad mediam in agro
inclinata iam die. Cumq; ele-
uasset oculos: et vidit came-
los venientes: pcul Rebecca:
quoq; conspecto isaac descen-
dit de camelo: et ait ad pue-
rum. Quis est ille homo qui ve-
nit per agrum in occursum no-
bis: dixitq; ei. Ipe est dominus
meus. Et illa tolles cito pal-
lum suum cooperuit se. **S**er-
uus autem cuncta que gesserat
narravit domino suo isaac.
Qui introduxit eam in taber-
naculum sare matris sue: et
accepit eam uxorem: et in tan-
tum dilexit eam: ut dolores
qui ex morte matris accide-
rat temperaret. **Rectio. iii.**
Abrahã vero aliaz du-
xit uxorem: noie cethu-
rã: que peperit ei samã: et
terã: et madã: et madian: et
isoboch: et sue. Hexã quoq;
genuit saba et dadã. Filij
dadã fuerit assurim et la-
thulim et laomim. Et vero
ex madian ortus est epha et
ophet et enoch et abida et
heldã. **D**es hi filij cethure
Deditq; abrahã cuncta que
possederat isaac: filijs autem
cõcubinarum largitus est mu-
nera: et sepauit eos ab isa-
ac filio suo dum adhuc ipse vi-
ueret ad plagã orientalem.
Fuerunt autem dies vite
abrahe centum septuaginta-
quinq; annis: et deficiens mortuus
est in senectute bona pucte
q; etatis et plenus dierum:

congregatusq; est ad popu-
lum suum. Et sepeliterunt eum
isaac et hysmael filij sui in
spelunca duplici que sita est
i agro ephraim filij seor et hec
e regione mabre: quam eme-
rat a filiis hebr. Ibi sepultus
est ipse et sarayxor eius. Et
post obitum eius benedixit
deus isaac filio eius: qui ha-
bitabat iuxta puteum no-
mine viuentis et videntis.

Moete. xxviii. Lectio.

Hec sunt gnationes hys-
mael filij abrahe quez
peperit ei agar egyptia fa-
mula saray et hec nomia filio-
rum eius in vocabulis et gene-
rationibus suis. Primoge-
nitus hysmaelis nabaioth:
deinde cedar et abdehel et
mablan: masma quoq; et du-
ma et massa. adad et thema et
iahur et naphis et cedma.
Isti sunt filij hysmael: et hec
nomia p castella et oppida eo-
rum duodeci pncipes tribu-
um suarum. Et facti sunt anni
vite hysmaelis centum trigi-
taseptem: deficiensq; mortus
est: et appositus ad populum
suum. **H**abitauit autem ab-
emlayq; sur: q respicit egyptum
introeuntibus assyrios
Lora cunctis fratribus su-
is obiit. Ille quoq; sunt gene-

rationes isaac filij abraham
Abraham genuit isaac. Qui
cum quadraginta esset anno-
rum: duxit uxorem rebecca fili-
am bathuelis syri de meso-
potamia sororem laban. **sc. u.**

Donatus pro uxore sua eo-
q; esset sterilis. Qui exaudi-
tus est et dedit conceptum re-
becca: sed collidebantur in
utero eius parvuli. Que ait
Si sic mihi futurum erat: quod
necesserunt concipere: per-
rexit ut consuleret domi-
num. Qui respondens ait. Duce-
gentes sunt in utero tuo et
duo populi ex ventre tuo de-
iudentur: populisq; populis
superabit: et maior seruiet
minor. **Q**uam tempus parie-
di aduenerat: et ecce gemi-
ni in utero eius concepti sunt.
Qui primus egressus est ru-
fus erat: et totus in more pel-
lis hyspidus: vocatusq; e no-
men eius esau. Protinus al-
ter egrediens plantam fra-
tris tenebat manu: et idcir-
co appellauit eum iacob. Se-
xagenarius erat isaac quan-
do nati sunt parvuli. Quibus
adultis factus esau vir gna-
rus venandi et homo agri-
cola: iacob autem vir simplex:
habita bat in tabernaculis.

Isaac amabat esau / eo q̄
de venationib⁹ ill⁹ vescere
tur: et rebecca diligebat ia
cob. Tu autē. **LECTIO tertia**

Quod dicit autē iacob pul
mētum. Ad quē cū ve
nisset esau de agro lass⁹ ait.
Da mihi de coctioe hac ru
fa: quia oppido lassus sum.
Quā ob causam vocatū est
nomē eius edom. Cui dixit
iacob. Vende mihi primoge
nita tua. Ille respondit.
En morior: Quid mihi pro
derit primogenita: Aut ia
cob. Jura ergo mihi. Jura
uit et esau vendidit primo
genita: et sic accepto pane
et lentis edulio comedit et
bibit et abiit: parui pendēs
q̄ primogenita vendidisset.

Quia autē fame super ter
ram post eā sterilitatez que
acciderat in dieb⁹ abrahā:
abiit isaac ad abimelech re
gem palestinoꝝ in gerara.
Apparuitq; et dominus et
ait. Ne descendas i egyptū
sed quiesce in terrā quaz di
xero tibi: et peregrinare i ea:
erog; tecum: et benedicas ti
bi. Tibi enī: et femini tuo da
bo vniuersas regiones has
cōplens iuramentum quod
spopondi abrahā patri tuo:
et multiplicabofemen tuuz

sicut stellas celi. Daboq; po
steris tuis vniuersas regio
nes has: et benedicentur in
semine tuo omnes gētes ter
re: eo q̄ obediert abrahā
voci mee et custodierit pre
cepta mea: et mādata: et ceri
monias legesq; seruauerit.

LECTIO prima.

Quod dicit itaq; isaac i ge
raris. Qui cū interro
garetur a viris loci illi: su
per vxore sua: respōdit. So
ror mea est. Timuerat enim
confiteri q̄ sibi esset sociata
cōiugio: reputans ne forte
interficerent eū propter illi
us pulchritudinem. Lunq;
pertransissent dies plurimū
et ibidē moraretur: prospici
ens abimelech rex palesti
noꝝum per fenestram vidit
eum iocantem cum rebecca
vxore sua: et accersito eo ait
Perspicuum est q̄ vxor tua
sit. Cur mentitus es eam so
rorem tuā esse? Respondit.
Timui ne morerer propter
eam. Dixitq; abimelech.
Quare imposuisti nobis:
Potuit coire quispiam de
populo cum vxore tua: et in
duxeras super nos grande
peccatum. Precepitq; om
ni populo dicens. Qui teti
gerit hominis huius vxore:

morte morietur. **S**euit autem isaac in terra illa: et inuenit in ipso anno centuplum. Benedixitq; ei deus et locupletatus est homo: et ibat proficiens atq; succrescens donec magnus uehemeter effectus est: habuitq; possessiones ouium et armentorum et familie plurimum. **H**oc inuidentes ei palestini omnes puteos quos foderant serui patris illi abraham illo tempore obstruerunt implentes humo: in tantum ut ipse abimelech diceret ad isaac. Recede a nobis quoniam potentior nobis factus es valde. Et ille discedens ut veniret ad torrentem gerare habitaretq; ibi rursum fudit alios puteos quos foderant serui patris sui abraham: et quos illo mortuo olim obstruxerant philistinim. Appellauitq; eos eisdem nominibus quibus ante patre uocauerat. **Tu autem. Lectio. ij.**

Hederuntq; in torrentem et receperunt aquas uitam. Sed et ibi turgium fuit pastorum gerare aduersus pastores isaac dicentium. Nostra est aqua. Quamobrem nomen putei ex eo quod acciderat uocauit calumniam.

Foderunt autem et alii et pro illo quog; rixati sunt appellauitq; eum inimicitias profectus inde fodit alium puteum: pro quo non contemderunt. Itaq; uocauit nomen eius latitudo dicens. Nunc dilatauit nos dominus: et fecit crescere super terram. **Lectio. iij.**

Ascendit autem ex illo loco in bethabee: ubi apparuit ei dominus in ipsa nocte dicens. Ego sum deus abraham patris tui. Non timere: quia ego tecum sum. Benedicam tibi et multiplicabo semen tuum: propter seruum meum abraham. Itaq; edificauit ibi altare domino: et inuocato nomine domini extendit tabernaculum precepitq; seruis suis ut foderent puteum. **Ad** quem locum cum uenissent de geraris abimelech et ochosath amici illius et philochol dux militum: locutus est eis isaac. Quid uenistis ad me hominem quem odistis: et expulistis a uobis? Qui responderunt. Vidimus te: cum esse dominum: et idcirco nos diximus. Sit iuramentum inter nos et ineamus: ne dicitur ut non facias nobis quicquam mali: sicut et nos nihil tuo-

rum attingimus nec fecim⁹
quod te lederet: sed cū pace
dimissim⁹ auctū benedictio-
ne dñi. Fecit ergo eis conui-
uiū. Et post cibū ⁊ potū sur-
gentes mane iurauerūt sibi
mutuo ⁊ dimisitq; eos isaac
pacifice in locum suū. Ecce
aut̄ venerunt in ipso die ser-
ui isaac: annunciantes ei de
puteo quem foderāt atq; di-
centes. Inuenim⁹ aquā. An-
de appellauit eū abundantiā
⁊ nomē vrbis i positū est ber-
sabee vsq; in presentē diem.

Hocte. xxx. Lectio p̄ia.

E Saueiro qua drage-
nari⁹ durit yrores du-
as iudith filiā beeri ethei ⁊
base math filiā elon eiusdem
loci: que abe offenderāt ani-
mū isaac ⁊ rebecca. Senuit
autem isaac et caligauerūt
oculi eius et videre nō pote-
rat: vocauitq; esau filiu suū
maiozem et dixit ei. Fili mi.
Qui respondit. Assum. Qui
pater: vides inq; q; senueri:
⁊ ignore diē mortis mee. Su-
me arma tua et pharetrā ⁊
arcū: ⁊ egredere foras. Lū-
q; venatu aliquid apprehē-
deris fac mihi inde pulmen-
tū sicut velle me nosti: et af-
fer vt comedā: et benedicat
tibi aīa mea anteq; mouar.

Quod cū audisset rebee-
ca ⁊ ille abisset i agrū vt ius-
sionē p̄ris ipleret dixit filio
suo iacob. Audtui p̄ em tu-
um loquentē cū esau fratre
tuor: dicentē ei. Affer mihi
de venatiōe tua et fac cibos
vt comedā: et benedicā tibi
corā domino anteq; mouar.
Nunc ergo fili mi acquiesce
consilijs meis: et p̄gens ad
gregem affer mihi duos he-
dos optimos vt faciā ex eis
escas patri tuo quib⁹ liben-
ter vescitur: quas cū intule-
ris ⁊ comederit: bñdicat ti-
bi p̄uisq; moriat. **Lectio. ii.**

Qui ille respondit. Ho-
mo pilos⁹ sit: et ego leuis.
Si attrectauerit me p̄ me-
us ⁊ senserit timeo ne putet
me sibi voluisse illudere: et i-
ducat sup me maledictionē
pro benedictione. Ad quem
mater: in me sit ait ista male-
dictio fili mi: tantū audi vo-
cē meam et p̄gens affer que
dixi. Abijt ⁊ attulit: deditq;
m̄ri. **P**arauit illa cibos
sicut velle nouerat p̄em il-
li: ⁊ et vestib⁹ esau valde ho-
nis quas apud se habebat
domi induit eū pelliculasq;
hedorum circumdedit mani-
bus: et colli nuda protegit.

Deditq; pulmentum; et panes quos coxerat tradidit. Quib; illatis dixit. Pater mi: At ille respōdit Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob. Ego sum primogenit; tu; esau. Feci sicut precepisti mihi. Surge sede et comede de venatione mea: vt bñdicat mihi aia tua. **Lectio. iij.**
Ratumq; isaac ad filium suum: quomodo inquit tam cito inuenire potuisti fili mi? Qui respondit. Voluntas dei fuit: vt cito occurreret mihi quod volebam. Dixitq; isaac. Accede ad me huc vt tangam te fili mi: et probem; vt tu sis filius meus esau an nō. Accessit ille ad patrem; et palpato eo dixit isaac. Vox quidē vox iacob est: sed manus manus sunt esau. Et nō cognouit eum: quia pilose manus similitudinem matris eius prefferant. **B**enedicens ergo illi ait. Tu es fili; meus esau? Respondit. Ego sū. At ille: affer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi: vt bñdicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedis: obtulit ei etiam vinū. Quo hausto; et dixit ad eum. Accede ad me: et da mihi

osculum fili mi. Accessit; et osculatus est eum. Statimq; vt sensit vestimentorum eius fragrantiam; benedicens illi ait. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni; cui bñdixit domin;. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantia frumenti vini et olei; et seruiat tibi populi: et adorēt te trib;. Esto dñs fratrum tuorum; et incuruent ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi; sit ille maledict;. et q; bñdixerit tibi; benedictionibus repleat. **Nocte. xxxi. Lectio. iij.**
Aux isaac sermonem impleuerat; et egresso iacob foras venit esau: cunctosq; de venatione cibos intulit patri dicens. Surge pater mi et comede de venatione filij tui: vt bñdicat mihi aia tua. Dixitq; illi isaac. Quis enim es tu? Qui respondit. Ego sum filius tuus primogenitus esau. Expauit isaac stupore vehementi; et ultra q; credi potest ammirans ait. Quis igitur ille est qui dudum captam venationem attulit mihi; et comedi ex omnibus priusq; tu venires. Benedixitq; ei; et erit benedictus. **A**uditis

esau sermonibus patris ir-
 rugit clamore magno: et cō-
 sternatus ait. Benedic etiā
 et mihi pater meus. Qui ait. Ve-
 nit germanus tuus fraudu-
 lenter: et accepit benedictio-
 nem tuam. At ille subiunxit
 Iuste vocatum est nomē ei⁹
 iacob. Supplantavit enim
 me: en alteravice: primoge-
 nita mea ante tulit: et nunc
 secundo surripuit benedictio-
 nem meam. Tu. **Lectio. ii.**

Bursumus ad patrem:
 nunquid non reservasti
 ait et mihi benedictionem? Re-
 spondit isaac. Dñm tuū illū
 constituit et omnes fratres
 eius servituri illi subiuga-
 vi. Frumento et vino et oleo
 stabilius eum: et tibi post hec
 fili mi ultra quid faciā? Qui
 esau. Nū vna; inquit tantū
 benedictionem habes pater
 michi quocq; obsecro ut be-
 nedicas. **C**umq; etulatu
 magno fletu: mox isaac di-
 xit ad eum. In pinguedine
 terre et in rose celi desuper
 erit benedictio tua. Alues in
 gladio: et fratri tuo servies:
 tempusq; veniet cū excutias:
 salvas iugum ei⁹ de cervici-
 bus tuis. Tu. **Lectio. iij.**

Oderat ergo esau
 iacob: pro benedictio-

ne qua benedixerat ei pater
 Dixitq; in corde suo. Veni-
 ent dies luctus patri: me et
 et occidam iacob fratrem me-
 um. Nūciata sunt hec rebec-
 ce. Que timens et vocans ia-
 cob filium suum: dixit ad eū.
 Ecce esau frater tuus mina-
 tur ut occidat te. Nunc ergo
 fili audi vocem meam: et cō-
 surgens fuge ad laban fra-
 trem meum in aran: habita-
 bisq; cū eo dies paucos do-
 nec req̄scaat furor fratris tui et
 cesset indignatio eius: obli-
 uiscaturq; eorum que fecisti
 in eū: postea mittam et addu-
 cam te inde huc. Cur utroq;
 orbabor filio in vno die?

Dixitq; rebecca ad isaac.
 Ledet me vite mee propter
 filias heth. Si acceperit ia-
 cob uxorem de stirpe huius
 terre: nolo viuere. Tu autē.

Hocte. xxxij. Lectio p̄ia

Uocavit itaq; isaac ia-
 cob et benedixit eum:
 precepitq; ei dicens. Noli ac-
 cipere coniugem de genere
 chanaan: sed vade et profici-
 scere in mesopotamiā syrie
 ad domū bathuel p̄ris ma-
 tris tue: et accipe tibi inde
 uxorem de filiis laban auiu-
 culi tui. Deus autē omnido-
 tens benedicat tibi et cresce

re te faciat atq; multiplicet
 vt sis in turbas ppiorum? z
 det tibi bñdictiões abrahe
 et semini tuo post te: vt pos-
 sideas terrā peregrinatiōis
 tue quā pollicit⁹ est auo tuo.
 Quisq; dimisisset eū isaac p-
 fectus puenit in mesopota-
 miā syue: ad laban filiū ba-
 thuel syri fratrem rebecca ma-
 tris sue. ¶ Videns autem
 esau q; benedixisset pat su-
 us iacobz misisset eū in mes-
 opotamiā syue vt inde vxor-
 em duceret: et q; post bene-
 dictionem precepisset et di-
 cens non accipies vxorem
 de filiab⁹ chanaam: quodq;
 obediens iacob parentibus
 suis isset in syriam: probans
 quoq; q; non libenter aspice-
 ret filias chanaam pater su-
 us: iuit ad hysmaelem z du-
 xit vxorem / absq; his quas
 prius habebat melech filiā
 hysmael filij abrahaz soror-
 em nabatorh. *Rectio. ij.*
Igitur egressus iacob
 de bersabee / pergebat
 aran. Quisq; venisset ad quē-
 dam locum et vellet in eo re-
 quiescere post solis occubitu
 tulit de lapidibus qui iace-
 bant: et supponens capiti
 suo dormiuit in eodem lo-
 co. ¶ Viditq; in somnis sca-

lam stantem super terram
 et cacumen illius tangens
 celum: āgelos quoq; dei a-
 scendentes z descendentes
 per eam: z dominum innixū
 scale dicentem sibi. Ego sum
 dominus deus abrahā pa-
 tris tui: et deus isaac. Ter-
 ram in qua dormis tibi dabo
 et semini tuo: eritq; semē
 tuum quasi puluis terre. Di-
 lataberis ad orientem et oc-
 cidentem z septentrionem
 et meridiem: et benedicetur
 in te et in semine tuo cuncte
 tribus terre. Et ero custos
 tuus quocunq; perreperis: et
 reducam te in terrā hanc
 nec dimittaz nisi cōpleuero
 vniuersa que dixi. *Lectio. iij.*

Quisq; euigilasset iacob
 de somno ait. Vere dñs est
 in loco isto: z ego nesciebam.
 Pauensq; q; terribilis est
 inquit locus iste. Non est
 hic aliud nisi dom⁹ dei: et
 porta celi. Surgens ergo
 iacob mane tulit lapidem
 quē supposuerat capiti suo
 et crexit in titulū: fundens
 oleum desuper. Alpel
 lauitq; nomen vrbis bethel
 que prius lusa vocabatur.
 ¶ Houit etiam votū dicens
 Si fuerit domin⁹ mecum et
 custodierit me in via p quaz
 t. i.

ego ambulo: & dederit mihi panem ad vescendū et vestimētum ad induēdū reuersusque fuero prospere ad domū patris mei: erit mihi dominus deū & lapis iste quē erexi in titulum: vocabitur domus dei: cunctosque que dederis mihi decimas offeram tibi.

¶ Hoct. xxxij. Lectio. 4.

Profectus autē iacob venit in terram oichen salē: et vidit puteū in agro: tres quoque greges ouium accubantes iuxta eum. Nam ex illo adaquabantur pecora: & os eius grandis lapide claudebatur. Adosque erat ut cunctis omnibus congregatis denouerent lapidem: & refectis gregibus rursum super os putei ponerent. Dixitque ad pastores. Fratres unde estis? Qui responderunt. De arā. Quos interrogas? Nunquid ait nobis labi filium nachor? Dixerunt. Nonim? Sanusne est inquit? Galet inquit: & ecce rachel filia eius venit cum grege suo.

¶ Dixitque iacob. Adhuc multus die superest: nec est tempus ut reducatur ad caulas greges. Date ante potum omnibus: & sic eas ad patrum reducite. Qui respon-

derant. Non possumus donec omnia pecora congregentur: et amoueamus lapides de ore putei ut adaquemus greges. Tu autē. **Lectio. 4.**

Adhuc loquebantur: et ecce rachel veniebat cum omnibus patris sui. Hanc gregem ipsa pascebat. Quicū vidisset iacob et sciret confobinam suā ouesque laban auunculi sui: amouit lapidem quo puteus claudebatur: & adaquato grege osculatus est eam. Et eleuata voce fleuit: & indicauit ei quod frater esset patris sui: et filii rebecca. At illa festinans nunciauit patri suo. Qui cum audisset venisse iacob filium sororis sue occurrit obuiam ei: complexusque eum in oscula ruens: duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris respondit. Os meum es: & caro mea. **¶** Et postquam impleti sunt dies mensis unius: dixit ei. Nūquid frater meus gratis seruus mihi? Dic quid mercedis accipias. Habebat vero duas filias. Nomen maioris lya: minor vero appellabatur rachel. Sed lya lippis erat oculis: rachel decora facie et venusto aspectu: quā diligens ta-

cob ait. Seruā tibi pro rachel filia tua minore septem annis. Respondit labi. Adhe-
luis est tibi eaz dem q̄ al-
teri viro. Adhanc apud me.
Tu autem.

Lectio. iij.

Seruit ergo iacob p-
rachel septē annis: et
videbant illi pauci dies pie-
amoris magnitudine. Dixit
q̄ ad laban. Da mihi vxorē
meam/ quia iam tempus ex-
pletum est: vt ingrediar ad
illam. Qui vocatis multis
amicorum turbis ad conui-
uium fecit nuptias: et vespe-
re lyam fillam suam intro-
duxit ad eum: dans ancillaz
filie zelphaz nomine. Ad
quam cū ex moze iacob fuis-
set ingressus facto mane vi-
dit lyam: et dixit ad foceruz
suum. Quid est quod face-
re voluisti? Nōne pro rachel
seruui tibi? Quare imposui
sti mihi? Respondit laban.
Non est in loco nostro con-
suetudinis: vt minores an-
te tradamus ad nuptias.
Imple hebdomadam diez
huius copule: et hanc quo-
q̄ dabo tibi p opere quo ser-
uiturus es mihi septem an-
nis alijs. Acquieuit placi-
to: et hebdomada trāfacta
rachel duxit vxorem. Cui

pater seruam balam trad-
derat. Tandemq̄ potirus
optatis nuptijs amorem se-
quentis puori pretulit: ser-
uiens apud eum septem an-
nis alijs. Tu autem.

Hocte. xxxij. Lectio. ij.

Uidens autēz dominus
q̄ despiceret lyā ape-
ruit vuluā eius: sorore steri-
li permanente. Que conce-
ptū genuit filius: vocauitq̄
nomen eius ruben dicens.
Aidit dominus humilitatē
meam. Nunc amabit me vir
meus. **C**ursusq̄ conce-
pit: et peperit filium et ait.
Quoniam vidit me domi-
nus haberi contemptuz: ve-
dit etiā istuz mihi vocauitq̄
nomen ei? symeon. **C**on-
cepitq̄ tertio et genuit aliū
filium: dixitq̄. Nunc quoq̄
copulabitur mihi maritus
meus: eo q̄ pepereri ei tres fi-
lios. Et idcirco appellauit
nomen ei? leui. Quarto con-
cepit: et peperit filiū et ait.
Adhōdo cōfitebor dño. Et ob
hoc vocauit eū iudaz. Lessa
uitq̄ parere. Tu. **Lectio. iij.**
Quoniam autēz rachel q̄
insecūda esset inuidit
sorori sue: et ait marito suo.
Da mihi liberos: alioquin
moriar. Cui iratus respon-
dit.

t. ij.

dit iacob. Num pro deo ego sum q̄ puauit te fructu ventris tui? At illa/ habeo inq̄t famulā balā / ingredi ad illam vt pariat super genua mea: z habeam ex illa filios. Diditq̄ illi balā in conjugium. Que ingresso ad se viro concepit et peperit filium. Dixitq̄ rachel. Indicauit mihi dominus: z exaudivit vocem meam dans mihi filium. Et idcirco appellauit nomen ei⁹ dan. ¶ Rursumq̄ bala concipiens peperit alterum: pro quo ait rachel. Comparauit me domin⁹ cū sorore mea: et inualui. Vocauitq̄ eum neptalim. Sentiens lya q̄ parere desisset zelopham ancillā suā marito tradidit. Qua post conceptum edēte filium dixit. Feliciter. Et idcirco vocauit nomen eius gad. Peperit quoq̄ zelopham alter⁹ dixitq̄ lya. Hoc pro beatitudine mea. Beatam qui ppe me dicent oēs mulieres. Propterea appellauit eum aser. **Lectio. iij.**

Egressus autem rubē tempore messis triticæ in agrū reperit mandragoras: quas matri lye detulit. Dixitq̄ rachel. Da mihi partem de mādragoris filij

tui. Illa respondit. Parūne tibi videt q̄ peripuer⁹ mandragoras filij mei tuleris? At rachel. Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. Redesitq̄ ad vesperam iacob de agro: egressa est in occursum eius lya z ait. Ad me inquit irabis: quia mercede cōduxi te pro mandragoris filij mei. Dormiuitq̄ cū ea nocte illa: z exaudivit deus preces ei⁹. Cōcepitq̄ et peperit filium quintū: et ait. Dedit deus mercedē mihi: quia dedi ancillā meā viro meo. Appellauitq̄ nomē eius issachar. Rursum lya cōcipiens peperit sextū filium: z ait. Dotauit me deus dote bona. Et hāc vice mecum erit maritus meus: eo q̄ genuerit ei sex filios. Et idcirco appellauit nomē ei⁹ zabalō. Post quē peperit filiaz noie dinā. Recordatusq̄ dñs rachelis exaudivit eā: et aperuit vuluā eius: q̄ cōcepit et pepit filiū dicens. Abstulit de opprobriū meū. Et vocauit nomē illi⁹ ioseph dicens. Addat mihi dñs filiū alter⁹. **Nocte. xxxv. Lectio. i.**

Dico autē ioseph: dixit iacob socero suo. Di-

mittre me: vt reuertar in patriam meam et ad terram meam. Da mihi uxores et liberos meos pro quibus seruiui inibi vt ab ea. Tu vero nosti seruitutem qua seruiui tibi.

Ait ei laban. Inueniam gratiam in conspectu tuo. Experimeto didici: quia benedixerit mihi deus propt te. Constitue mercedem tuam quam dem tibi: At ille respondit. Tu nosti quomodo seruiui tibi: et quanta in manibus meis fuerit possessio tua. Hodie habuisti antequam venire ad te: et nunc diues effectus es: benedixitque tibi deus ad introitum meum. Iustus est igitur vt aliquando pro uideam domui mee. **Rec. ii.**

Dixitque laban. Quid tibi dabo: At ille ait. Nil volo: sed si feceris quod postulo: iterum pascam et custodiam pecora tua. Mira omnes greges tuos et separa cunctas oves varias et sparsovellere: et quodcumque furuum et maculosum variumque fuerit tam in ouibus quam in capris: erit merces mea. Respondebitque mihi cras iustitia mea: quando placiti tempus aduenierit coram te: et omnia que non fuerint varia et maculosa et

furua tam in ouibus quam in capris furum me arguet. **D**ixitque laban. Gratiam habeo quod petis. Et separauit in die illa capras et oves et hircos et arietes varios et maculosos. Lunctum autem gregem nigrum id est albis nigri uelleris tradidit in manu filiorum suorum: et posuit spatium itineris inter se et generum trium dierum: qui pascebat reliquos greges eius. **l. iij.**

Allis ergo iacob virgulas populeas uirides et amigdalinas et ex plantanis ex parte decorticauit eas. Detrahitque corticibus in his que spoliata fuerant: cano apparet illa uero que integra fuerunt: atque in hunc modum color effectus est: uariis. Posuitque ea in canalibus ubi effundebatur aqua: ut cum uenissent greges ad bibendum ante oculos haberent uirgas: et in aspectu earum conciperent. Factusque est in ipso calore coitus: oves intuerentur uirgas: et parerent maculosa et uaria: et diuerso colore respersa. Diuisitque gregem iacob: et posuit uirgas in canalibus ante oculos arietum. Erant

autem alba et nigra queq;
laban/cetera vero iacobise-
paratis inter se gregibus.

Egitur quando primo te-
pore ascendebantur oves:
ponebat iacob virgas in ca-
nalibus aquarum ante ocu-
los arietum et onium: vt in
earum contemplatione con-
ciperent: quando vero sero-
tina admissura erat: et con-
ceptus extremus: non pone-
bat eas. Factaq; sunt ea que
erant serotina laban: et que
primi temporis iacob. Dita-
tusq; est homo vltra modū:
et habuit greges multos: an-
illas et seruos camelos et
asinus. **Hoct. xxxv. sc. 4.**

Dostq; autem audiuit
verba filiorum laban
dicentium tulit iacob omnia
que fuerunt patris nostri et
de illius facultate ditatus
factus est in clivus: animaduer-
tit quoq; faciem laban qd nō
esset erga se sicut heri et nu-
diusertius: maxime dicen-
te sibi domino reuertere in
terram patrum tuorum: et
ad generationem tuā eroq;
tecum: misit et vocauit ra-
chel et lyam in agrum vbi pa-
scebat greges: dixitq; eis.
Eudeo faciem patris vestri
q non sit erga me sicut heri

et nudusertius. Deus au-
tem patris mei fuit mecum:
et ipse nostis q totis virib;
meis seruietm patri vestro
Sed et pater vester circum-
uenit me et mutauit merce-
dem meam decem vicibus:
et tamen nō dimisit euz de-
vt noceret mihi. **S**i quan-
do dixit vterc erunt merce-
des tue pariebant omnes
oues varios fetus: quando
vero ecōtrario ait alba que
q; accipies p mercede: om-
nes greges alba pepere-
runt. Tulitq; deus substan-
tiam patris vestri: et dedit
mihi. Postq; enim concepit
onium tempus aduenerat
leuauit oculos meos: et vi-
di in somnis ascendentes
mares super feminas var-
ios et maculosos diuersoꝝ
colorum. **Lectio secūda.**

Dixitq; angelus domi-
ni ad me in somnis. Ia-
cob. Et ego respondi. As-
sum. Qui ait. Leua oculos
tuos et vide vniuersos ma-
sculos ascendētes super fe-
minas: varios maculosos
atos respōs. Audi enim om-
nia que fecit tibi labā. Ego
sum deus beahel vbi vniusti
lapidem: et votum vouisti
mihi. Nunc ergo surge et

egredere de terra hac: reuertens in terram natiuitatis tue. Responderuntque Rachel et Lea. Nunquid habemus residui quicquid in facultatibus et hereditate domus patris nostri? Nonne quasi alienas reputauit nos et vendidit? comeditque precium nostrum: Sed deus tulit opes patris nostri et eas tradidit nobis ac filiis nostris. Unde omnia que precepit tibi dominus fac. Surrexit autem iacob et imposuit libertas ac coniugibus suis super camelos abijt: tulitque omnem substantiam suam et greges et quicquid in mesopotamia acquisierat: pergens ad isaac patrem suum in terra chanaan. Eo tempore terat laban ad tendendas oues et Rachel furata est idola patris sui. Tu.

Lectio tertia.

Noluitque iacob confiteri facinorae suae quod fugerit. Cumque abisset tam ipse quam omnia que sui iuris erant: et amne transmissio pergeret contra montem galaad: nunciatum est laban die tertio quod fugerit iacob. Qui assumpsit fratribus suis persecutus est eum diebus septem: et comprehendit eum in monte

galaad. Uiditque in somnis dicentem sibi deus. Laue ne quicquam aspere loquaris contra iacob. Itaque iacob extendit in monte tabernaculum. Cumque ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis in eodem monte galaad fixit tentorium. Et dixit ad iacob. Quare ita egisti: ut clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? Cur ignorate me fugere uoluisti nec indicare michi: ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cytharis? Non es passus ut oscularer filios meos et filias. Stulte operatus es. Et nunc quid ualeat manus mea reddere tibi malum: sed deus patris tui heri dixit michi. Laue ne loquaris contra iacob quicquam durius. Esto. Ad tuos ire cupiebas: et de sidario erat tibi domus patris tui. Cur furatus es deos meos? Respondit iacob. Quod in seio te profectus sum: timui ne uolenter auferres filias tuas. Quod autem furati me arguis apud quemcumque inueneris deos tuos: necetur coram fratribus nostris. Scrutare: quicquid tuorum apud me inueneris aufer.

t. iiii.

Hec dicens ignorabat qd ra-
chel furata esset idola.

Rocte. xxxij. Lectio. i.

Ingressus itaq; laban
tabernaculuz iacob z
lye z vtriusq; famule non in-
uenit. Long; intrasset ten-
toriu rachelis illa festinans
abscondit idola subter stra-
menta cameli et sedit desu-
per: scrutariq; omne tento-
rium z nihil inuenit ait. Ne
irascatur dominus meus qd
coram te assurgere nequeo
quia iuxta consuetudine fe-
minarum nunc accidit mihi
Sic delusa sollicitudo que-
rentis est. Tamenq; iacob
cu iurgio ait Quā ob culpā
meā et ob qd peccatū meuz
sic exarsisti post me: z seruta-
tus es omnē suppellectilez
meā: Quid inuenisti de cun-
cta substantia domus tue?
pone hic corā fratrib; meis
et fratribus tuis: et iudicet
inter me et te. **Lectio scda.**

Idcirco viginti annis
sui tecū oues tue z ca-
pre steriles non fuerūt arie-
tes gregis tui non comedi:
nec captū a bestia ostendi ti-
bi. Ego dānū omne redde-
bā. Quicqd furto periebat
a me exigebas: die noctuq;
estu vigebar et gelu: fugie-

bates somn; ab oculis meis
Sicq; per viginti annos in
domo tua seruiui tibi: qua-
tuordecim pro filiab; et sex
pro gregibus tuis. Immu-
tasti quoq; mercedem meā
decē vicibus. Nisi deus pa-
tris mei abrahā: z timor isa-
ac effuisset mihi: forsitan mo-
do nudū me dimisisses. Affli-
ctionē meā z laborē manū
mearū respexit de; z argu-
it te heri. Respōdit ei laban
Filie mee et filij: et greges
tui z oīa que cernis mea sūt
Quid possum facere filijs z
nepotibus meis: Veni ergo
et ineamus fedus: vt sit te-
stimoniū iter me z te. **Tu**
lit ergo iacob lapidē: et ere-
xit illū in titulū. Dixitq; fra-
tribus suis Afferte lapides
Qui congregantes fecerūt
tumulum: comederūtq; sup-
eū. Quem vocauit laban tu-
mulū testis: z iacob aceruū
testimoni;: vterq; iuxta pro-
prietatē lingue sue. **Lect. iij.**

Ixit laban. Tumul;
iste testis erit int; me
z te hodie. Et idcirco appel-
latū est nomē eius galaad:
id est tumul; testis. Et adie-
cit laban. Intueat; iudicet
dñs inter nos qñ recesserit:
mus a nobis: si afflexeris fi-

has meas: et si introduxeris
alias viros sup eas. Nullus
sermonis nri testis est absq
deo: q presens respicit. Di-
xitq rursus ad iacob En tu
mul⁹ hic et lapis quem ere-
xit⁹ in⁹ mez te testis erit: Tu
mulus inq iste et lapis sint
i testimoniū: si aut ego trāsi-
ero illū pgens ad te: aut tu
preterieris: malus mihi co-
gitans. Deus abrahā et de-
us nabor iudicet inter nos
deus patris eorū. **I**ura-
uit ergo iacob per timorem
patris sui isaac: imolatisq
victimis in monte vocauit
fratres suos vt ederent pā-
nē. Qui cū comedissent mā-
serūt ibi. Laban vero de no-
cte consurgens: osculatus est
filios et filias suas: et bene-
dixit illis: reuersusq est i lo-
cum suū. Jacob autez abiit
itinere q ceperat: fueruntq
ei obuia āgeli dei. Quos cū
vidisset ait. Castra dei sunt
hec. Et appellauit nomē lo-
ci illi⁹ manaim: id est castra
Rocte. xxxviij. **Lectio. i.**
Misit autē et nuncios an-
te se ad esau fratrem su-
um in terra sey: in regione
edom: precepitq eis dicēs
Sic loqmini domino meo
esau. Hec dicit frater tuus

iacob. Apud laban peregrinatus sum: et fui vsq ad pre-
sentes diem. Habeo boues
et asinos: et oues et seruos et
ancillas: mittoq nunc lega-
tionem ad dñz meū: vt inue-
niā gratiā in conspectu tuo.
Reuerstq sunt nuncijs ad
iacob dicentes. Venim⁹ ad
esau frēz tuū: et ecce pperat
in occursum tuū: cū quadri-
gentis viris. Timuit iacob
valde: et pterrit⁹ diuisit po-
pulum qui secum erat: gre-
ges quoq et oues et boues et
camelos i duas turmas di-
cens. Si uenerit esau ad ynā
turmam et percusserit eam:
alia turma que reliqua ē sal-
uabitur. **Lectio secunda.**
Dixitq iacob. De⁹ pas-
tris mei abrahā et de
us patris mei isaac dñe qui
dixisti mihi: reuere in ter-
rā tuā et in locū natiuitatis
tue et benefactiam tibi: mi-
nor sum cunctis miseratio-
nib⁹ tuis: et ueritate tua quā
explesti seruo tuo. In bacu-
lo meo trāsiui iordanē istū:
et nunc cum duabus turmis
regredior. **E**ruē me de
manu fratris mei esau quia
valde euz timeo: ne forte ue-
niens percutiat matrē cum
filijs. Tu locut⁹ es q bene-

faceres mihi? et dilatares
sem̄e meum sicut arenā ma-
ris: que p̄ multitudinē nu-
merari non potest. **Lecl. vi.**

Quando dormisset ibi no-
cte illa sepauit de his
q̄ habebat munerā esau fra-
tri suo: capras ducētas: hir-
cos viginti oues ducentas:
et arietes viginti? camelos
fetas cū pullis suis triginta:
vaccas quadraginta? et thau-
ros viginti? asinas viginti: et
pillos earum decem. Et misit
per manus seruorum suo-
rum singulos seorsum gre-
ges? dixitq; pueris suis. An-
tecedite me: et sit spatium in-
ter gregem et gregē. Et prece-
pit prior dicens. Si obuius
habueris fratrem meū esau
et interrogauerit te cuius es
aut quo vadis aut cui? sunt
ista que sequeris? responde-
bis. Serui tui iacob. Adme-
ra misit domo suo esau: ipse
quoq; post nos venit. **¶** Si-
militer dedit madata secun-
do et tertio? et cunctis q̄ se-
quebantur greges: dicens.
Ihs̄ides verbis loquimini ad
esau cum inueneritis eum?
et addetis. Ipse quoq; ser-
uus tuus iacob: iter nostrum
insequitur. Dixit enim. Pla-
cabo illū munerib; que pre-

cedunt? et postea videbo il-
lum. Forsitan propitia bi tur
mihi. Precesserūt itaq; mu-
nera ante eum? ipse vero mā-
sit nocte illa i castris. **¶ Ho-
ta si dominica passionis fue-
rit occupata festo amficia-
tionis: tunc primi nocturni
lectiones de principio hie-
mie seruantur prima p̄uata
nocte sequēte: tertia? et
quarta pro vna: secūdi nocturni:
secunda p̄uata nocte se pri-
ma et octaua similiter p̄uata
cōputata. Alioquin prima
p̄uata nocte. **Leclio d̄ma.****

A Seculo cōfregisti in-
gum meū? et pisti vin-
cula mea et dixisti. Non ser-
uiam. In omni enī colle sub-
limi et sub omni ligno fron-
doso tu prosternebaris me-
retrix. Ego autem plantauit
te vineam electam? omne se-
men verum. Quomodo er-
go conuersa es in prauū vi-
nea aliena? Si laueris te ni-
tro? et multiplicaueris tibi her-
bam bouth: maculata es in
iniquitate tua coram me? di-
cit dominus deus. Quomo-
do dicis non sum polluta?
post baalim non ambulauit?
Uide vias tuas in conual-
le? scito quid feceris. Cur-
sor leuis explicans vias tu-

as onager assuetus in solitudine: in desiderio anime sue attraxit ventum amoris sui. Nullus auertet eam. Omnes qui querunt eam non deficiunt: in mensuris eius inuenient eam. **P**rohibe pedem tuum a nuditate: et guttur tuum a siti. Et dixisti. Desperavi: nequaquam faciam. Admanant quippe alienos: et post eos ambulabo. Quomodo confunditur fur quando deprehenditur: sic confusi sunt domus israel: ipsi et reges eorum principes et sacerdotes et prophete eorum: dicentes ligno palmi es tu: et lapidi tu me genuisti. Verterunt ad me terga et non faciem: et in tempore afflictionis sue dicent: surge et libera nos. Ubi sunt dii tui quos fecisti tibi: surgant et liberent te: in tempore afflictionis tue. Secundum numerum quippe ciuitatum tuarum erant dii tui iuda. Quid vultis mecum iudicio contendere: Omnes dereliquistis me dicit dominus. Frustra percussisti filios vestros: disciplinam non receperunt. Deuorauit gladius vester prophetas vestros: quasi leuastato: generatio vana. **Eccl.**

Uidete Verbum domini. Numquid solitudo facta est israel: aut fra serotina: Quare ergo dixit populus meus: recessum non veniemus ultra ad te: Numquid obliuiscetur virgo ornamenti sui: aut sponsa fascie pectoralis sue. Populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. Quid niteris bona ostendere viam tuam: ad querendam dilectionem: Que insuper et malitias tuas docuisti vias tuas: et in alis tuis inuetus est sanguis animarum pauperum: et innocetum. Non in fossis inueni eos: sed in omnibus que supra memoraui. **E**t dixisti Absque peccato et innocens ego sum: et propterea auertat furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum: eo quod dixeris non peccavi. Quaruilla facta es nimis: iteras vias tuas. Et ab egypto confundentur: sicut confusa es ab assur. Nam et ab ista egredieris: et manus tue erunt super caput tuum: quoniam obtruit dominus confidentiam tuam: et nihil habebis prosperum. **Eccl.** **U**algo dicit. Si dimiserit vir uxorem suam: et recedens ab eo duxerit virum alterum: nunquid reuertetur

Hocte. ij. de hieremia.

ad eam ystra? Nunquid non
polluta erit et contamina-
ta mulier illa? Tu autē for-
nicata es cū amatorib⁹ mul-
tis: tamen reuertere ad me
dicit dominus: et ego susci-
piā te. Leua oculos tuos in
directū: et vide vbi non pro-
strata sis. In visis sedebas
expectans eos quasi latro
infidias in solitudine: et pol-
luisti terras in fornicationi-
bus tuis et in malitijs tuis
Quāobrem phibite sunt stille
pluuiarum: et serotin⁹ imber
non fuit. Frōs mulieris me-
retrictis facta est tibi: et nolui-
sti erubescere. Ergo sal-
tē amodo voca me pater me-
us: dux virginittatis mee tu-
es. Nunquid irasceris i per-
petuū: aut perseverabis in
fure? Ecce locuta es et feci-
sti mala: et potuisti. Et dixit
dñs ad me i diebus iosie re-
gis. Nunquid vidisti que fe-
cerit auersatrix israel: Abi-
it sibi met super omnē mon-
tē excelsū: et sub oī ligno
frondoso: et fornicata ē tibi
Et dixi cū fecisset hec omnia
ad me reuertere: et nō est re-
uersa. **Hocte. ij. Lectio. f.**

Et vidit preuaricatrix
soror eius iuda: qz p-
eo qz mechata esset auersa

trix israel dimisisset eā et de-
dissem ei libellū repudiij: et
nō timuit puaricatrix iuda
soror ei⁹: s; abiit et fornicata
est etiā ipsa: et facilitate
fornicationis sue contami-
navit terram et mechata est
cū lapide et ligno. Et in om-
nibus his nō est reuersa ad
me preuaricatrix soror eius
iuda in toto corde suo: sed i-
mendacio ait dñs. **Et** di-
xit dominus ad me. Iustifi-
cauit animā suā auersatrix
israel cōparatione preuaric-
atricis iude. Hade: et cla-
ma sermones istos ptra aq-
lonem et dices. Reuertere
auersatrix israel ait dñs et
non auertā faciē meā a vo-
bis: quia sanct⁹ ego sum di-
cit dñs: et nō irascar imper-
petuū. Verū tamē scito iniq-
tate tuā: qz in dñm deū tuū
puaricata es. Et displicisti vi-
as tuas alienis sub omni li-
gno frondoso: et vocē meam
non audisti ait dñs. **Lect. ij.**

Quertimini filij re-
uertentes dicit dñs:
qz egovir vester. Et assumā
vos vni de ciuitate et duos
de cognatione: et introducā
vos in sion. Et dabo vobis
pastores iuxta cor meū: et
pascēt vos sciētī a et doctri-

na. **C**ūq; multiplicati fueritis & creueritis in terra in diebus illis ait dñs non dicent vltra archa testamenti dñi neq; ascendet super cor neq; recordabūtur illi: nec visitabitur nec fiet vltra. In tempore illo cabunt hierusalē solitū dñi et cōgregabūtur ad eā oēs gētes in noīe dñi in hierim: et nō ambulant post prauitatē cordis sui pessimi. **Lectio. iij.**

In diebus illis ibit domus iuda ad domum israel: et veniēt simul de terra aquilonis ad petrā quaz dedi patribus vestris. Ego autē dixi. Quomodo ponā te in filios? & tribuā tibi terrā desiderabilē hereditatez preclarā exercitū gentiū? Et dixi. Patrē vocabis me: et post me ingredi nō cessabis. Sed quō si cōtēnat mulier amatōrē suū? sic contēpsit me dom⁹ israel dicit domin⁹. Vox in visis audita est ploratus et vlulatus filioz israel: qm̄ iniquā fecerūt vitam suā: oblitī sūt dñi dei sui. **C**ōuertimini filij reuertētes: sanabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu enim es dñs de⁹ noster. Vere mēdaces erāt col-

les: multitudo montiū. Uere in dño deo nr̄o sal⁹ israel. **C**ōfusio comedit laborē patris nostri: ab adolecētia nostrā: greges eorū & armēta eorū: filios eorū et filias eorū. Dormiemus in cōfusio ne nr̄a: & operiet nos ignominia nostra: qm̄ dño deo nr̄o peccauimus nos et patres nr̄i ab adolecētia nr̄a vsq; ad diem hanc: et non audiimus vocē domini dei nostri. **C. Hoete. iij. Lectio prima.**

Sreuerter⁹ ad messiam el ait dñs ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea nō cōmoueber⁹. Et iurabis vivit dñs in veritate et in iudicio et in iustitia: et benedicēt eū gentes: ipsumq; laudabunt. Hęc enī dicit dñs viro iuda et habitatoz hierusalē. Non uate vobis nouale: et nolite serere super spinas. **C**ircumdimini dño: & auferite preputia cordiū vrorū: viri iuda & habitatores hierusalē: ne forte egrediat⁹ ignis indignatio mea: et succēdat⁹ & non sit qui extinguat: propter malitiāz cogitatio nū vestraz. Annūciate in iuda et in hierusalē auditū facite: loquimini et canite tu-

ba in terra: clamate fortiter
et dicite. Congregamini in-
grediamur ciuitates muni-
tas: lenate signū in sion. Co-
fortamini nolite stare: quia ma-
lū ego adducā ab aq̄lone et
cōtritionē magnā. **Le. ii.**

Ascendit leo de cubili
suo: et p̄cedo gētū se-
leuauit. Egredus est de lo-
co suo: ut ponat terrā tuam
in desolationē. Ciuitates tue
vastabūt: remanētes absq̄
habitatore. Sup hoc accin-
gite vos cilijs: plangite et
vlulate: quia non est auersa ira
furois dñi a vobis. Et erit
in die illa dicit dñs sp̄bit cor
regis et cor p̄cipū: et obstu-
pescunt sacerdotes: et p̄phe-
te p̄sternabūt. Et dixi. Heu
heu/heu/ dñe deus. Ergo ne
decepisti populū isrl̄ et hie-
rusalē dices: pax erit vobis?
Et ecce puenit gladi: vsq̄
ad animā. **In tēpore illo**
dices populo huic et hierusa-
lē. Venit v̄res in visis q̄ sunt
in deserto: vie filie pp̄t̄ mei
nō ad v̄tlandū et ad purgā-
dū. Sp̄s plen⁹ ex h̄is veniet
mibi. Et nūc ego loquar tu-
dicia mea cū eis. Ecce qua-
si nubes ascendet: et q̄si tēpe-
stas curr⁹ eius. Velociores
aquilis equi illi. **Le. iii.**

Us nobis? qm̄ vastati
sumus. Leua a malle-
cia cor tuū hierusalē: ut sal-
ua fias. Usq̄ morabūt in te
cogitationes noxie: et cor enī
annūciātis a vanis: et notū fa-
ciētis idolū de mōre effra-
Dicit gētib⁹. Ecce auditiū
est in hierusalē custodes ve-
nire de fra lōginqua: et dare
sup ciuitates iuda vocē suā
Quasi custodes agrorū fa-
cti sūt sup eā in giro: q̄a me
ad iracūdiā puocauit dixit
dñs. Ate tue et cogitationes
tue fecerūt hec tibi. Ista ma-
litia tua quia amara: quia terti-
git cor tuū. **V**entrē meuz
ventrē meū doleo: sen⁹ cor-
dis mei turbati sunt in me.
Nō tacebo: qm̄ vocem bucci-
ne audiuit aīa mea: clamorē
prelij. Cōtritio sup cōtritio-
nē vocata est: et vastata est
ois terra. Repente vastata
sunt tabernacula mea: subi-
to pelles mee. Usq̄quovide-
bo fugiēre: audiā vocē bucci-
ne: **Q**uid stultus popul⁹ me⁹
me nō cognouit: filij insipiē-
tes sunt: et recordes. Sapie-
tes sunt ut faciant mala: bñ-
aūt facere nesciēt. Aspexit
terrā et ecce vacua erat: ni-
hil et celos: et non erat lux
in eis. Audi montes et ecce

mondebant: et oēs colles cō-
 turbari sūt. Inruit Num et nō
 erat hō: et oē volatile celi re-
 cessit. Aspexit et ecce carne-
 lus desertus: et omnes vbes
 eius destruce sunt a facie dñi
 et a facie ire furoris eius.

Hoete. iij. Lectio. pila.

Hec enī dicit dñs. De-
 ferta erit oīs fra: sed
 tñ consumationē nō faciam
 Rugebit fra: et merebūt ce-
 li desuper: eo qd locutus suz
 Cogitavi et nō penituit me:
 nec auersus sū ab eo. A vo-
 ce equitis et mittentis sagit-
 tā fugit oīs ciuitas. Ingres-
 si sūt arduar: et ascēderūt ru-
 pes. Auertse vbes dereli-
 cte sunt: et nō habitat in eis
 homo. Tu autez vastata qd
 facies: Lūvestieris te cocci-
 no: cum ornata fueris moni-
 li aureo et pinxeris stibio ocu-
 los tuos: frustra compone-
 ris. Contempserunt te ama-
 tores tui: animā tuā querūt.
 Hoc enī quasi parturiētis
 auditiū: et angustias et pu-
 erpere. **H**or filie sion in-
 ter morientis expandent scy-
 manus suas. Ne multy: quia
 defect anima mea propter
 interfectos. Circuite vias
 hierusalē et aspice: et con-
 siderate et querite in plateis

eius an inuentatis viruz: fac-
 cientem iudiciū et querētem
 fidem: et propitius ero ei.
 Quod si etiam viuit domi-
 nus dixerint: et hoc falso tu
 rabunt.

Lectio. ij.

Domine oculi tui respō-
 dēt fidem. Percussisti
 eos et nō doluerūt: attri-
 uisti eos et renuerunt acci-
 pere disciplinā. Indurauerūt
 facies suas supra petra: et
 noluerunt reuerri. Ego
 autem dixi. Forsitan paupe-
 res sunt et stulti: et ignoran-
 tes viam domini et iudiciū
 dei sui. Ibo ergo ad optima-
 tes et loquar eis. Ipsi enim
 cognouerunt viam domini:
 iudiciū dei sui. Et ecce ma-
 gis hi simul confregerunt
 iugum: et ruperunt vincula.
 Ideo percussit eos leo de
 sylua: lupus ad vespazya
 stant eos: pardus vigilans
 super ciuitates eorum. Om-
 nis qui egressus fuerit ex eis
 capiet: quia multe sunt pre-
 uaricationes eorum: cōfor-
 tate sunt auersiones eorum.
Super quo propitius ti-
 bi esse potero: filij tui dere-
 liquerunt me: et iurāt in his
 qui non sunt dii. Saturauit
 eos et mechati sunt: et in do-
 mo meretricis luxuria ban-

tur. Qui amatores in femi-
nas? et emissarii facti sunt:
vniuscuique ad vxores prox-
mi sui hinciebat. Nunquid
sup his nō visitaabo dicit do-
minus? et in gente tali nō v-
liscetur anima mea? Ascen-
dite muros eius? dissipate?
psūmationē aut nolite face-
re. Auferte ppagines eorū?
quia nō sunt dñi. **Lectio. iij.**

Preuaricata est in me-
domus israel et domus iu-
da ait dñs. Regauerunt do-
minuz? et dixerunt. Non est
ipse? neq; veniet super nos
malum: gladius? /z famē non
videbimus. Prophete fue-
runt inventum locuti? et re-
sponsum nō fuit in eis. Hec
ergo euenient illis. **H**ec
dicit dominus deus exercitu-
um. Quia locuti estis verbū
istud? ecce ego do verba mea
in ore tuo in ignē? /z populū
istum in ligna: /z vorabit eos.
Ecce ego adducāz sup vos
gentē de longinquo domus
israel ait dñs: gentem robu-
stam? gentem antiquam? gen-
tem cui? igno-rabis linguam
nec intelliges quid loquaf.
Pharetra eius quasi se pul-
chrum patens? vniuersi for-
tes. Et comedet segetes tu-

as et panem tuum deuora-
bit? filios tuos /z filias tuas
comedet gregem tuum? ar-
mēta tua. Et comedet vine-
am tuam et ficum tuam? et
conteret vrbes munitas tu-
as in quibus tu habes fidu-
ciam gladio. Verū tamen in
dieb? illis ait dominus nō fa-
ciam vos in cōsummationē.

Hoete. v. Lectio prima.

Quod si dixeritis qua-
re fecit dominus? de? no-
ster nobis hec omnia? dices
ad eos. Sicut dereliquisti
me /z seruisti deo alieno in
terra vestra? sic fuetis dis-
siliens in terra non vestra.
Annunciate hec domui ia-
cob: et auditū facite in iuda
dicentes. Audi popule stul-
te q nō habes cor: qui habē-
tes oculos nō videtis? /z au-
res et non auditis. **N**e
ergo non timebitis ait dñs?
et a facie mea nō delebitis?
Qui posui arenam terminū
mari preceptū sem piternum
quod non preteribit? /z com-
mouebuntur et non poterūt
et intumescunt fluctus eius
et non transibunt illud. Po-
pulo autē huic factū est cor
incredulum et exasperans.
Recesserunt et abierunt? et
non dixerunt in corde suo.

Metnamus dominū deum
nostrum qui dat nobis plu-
uiam temporaneam et sero-
tinā in tempore suo: plenitu-
dinem annue messis custo-
dientem nobis. **Lectio. ii.**

Iniquitates nostre de-
clinauerunt hec: et pec-
cata nostra phibuerunt bo-
num a nobis: et quia inuenti
sunt in populo meo impij in-
sidentes quasi aucupes: la-
queos ponentes et pedicas
ad capiendos viros. Sicut
deceptula plena auib⁹: sic do-
mus eorū plene dolo. Ideo
magnificati sūt et ditati: in-
crassati sunt et impinguati:
et preterierūt sermones me-
os pessime. Causā vidue nō
iudicauerūt: causam pupil-
li nō direxerunt: et iudici-
um pauperum nō iudicaue-
runt. Nūquid super his non
visitabo dicit dñs: aut super
gentē huiuscemodi nō vici-
sectur anima mea? **¶** Stu-
por: et mirabilia facta sunt ī
terra. Prophete propheta-
bant mēdaciū: et sacerdo-
tes applaudebāt manibus
suis: et populus meus dile-
xit talia. Quid igitur fiet in
nouissimo eius? **Lectio. iii.**

Quoniam in medio ieru-

salem: et in thecus clangite
buccina: et super bethacará
leuate verillum: quia maluz
visum est ab aquilone: et con-
trictio magna. Spectiofer de-
licate assimilauit filiā sion: et
ad eam venient pastores et
greges eorum. Fixerunt in
ea tētoria in circuitu: pascet
vnusquisq; eos q̄ sub manu
sua sunt. Sanctificate sus-
per eam bellum: consurgite
et ascendamus in meridie.
¶ Ne nobis quia declina-
uit dies: quia longiores fa-
cte sunt ombre vesp̄ri. Sur-
gite et ascendamus in nocte:
et dissipemus domus eius:
quia hec dicit domin⁹ exer-
cituuz. Credite lignum ei⁹:
et fundite circa iherusalem
aggerem. Hęc est ciuitas vt
sitatiois: omnis calumnia
in medio eius. Sicut frigi-
dam facit cisterna aquā su-
am: sic frigidam fecit mal-
itiam suam. Iniquitas et va-
stitas audietur in ea coram
me semp: infirmitas et pla-
ga. Erudire iherusalem ne
forte recedat anima mea a
te: ne forte ponam te deser-
tam terram inhabitabilem.

¶ Nocte. vi. Lectio prima.

Hęc dicit dñs exerci-
tū. Vlt⁹ ad racemū

colligent quasi in vinea rel-
 quas israel. Couerte manu
 tua quasi uidentia: ad car-
 ta illi. Qui loquar et que co-
 testa bor: ut audiat: Ecce in
 circuncise aures eoz: et au-
 dire no possunt. Ecce vobuz
 dñi factū est eis in opprobri-
 um: et no suscipiet illud. Id-
 circo furore dñi plenū la-
 borau sustines. Effūde sup
 paruulū furore: et super cō-
 silii iuuenū simul. Ut ei cū
 multere capiet: senex cū ple-
 no dierū. **E**t trāsbūt do-
 mus eoz ad alteros agri et
 vxores pariter: q̄a extendā
 manuz meā super habitātes
 frā dicit dñs. A minore q̄p-
 pe vsq̄ ad maiorē oēs auar-
 itie studēt: et a ppheta vsq̄
 ad sacerdotem cūcti faciūt
 dolū. Et curabāt contritio-
 nē filie ppl̄i mei cū ignomi-
 nia dicētes par par: et non
 erat par. Confusi sūt q̄ ab-
 ominatiōē fecerūt: quin po-
 tē cōfusiōne nō sunt pfusi: et
 erubescere nescierūt. Quā-
 obrē cadent inter ruētes: in
 tempore visitatiōis sue cor-
 ruent dicit dñs. **LECTIO. ij.**

Dicit dñs. State
 super vias et videte/
 et interrogate de semitis an-
 tiquis q̄ sit in via bona et am-

bulate in ea: et inuentis re-
 frigeriū aiab⁹ vestris. Et di-
 xerunt. Non ābulabim⁹. Et
 constitui sup vos speculato-
 res. Et dixi. Audite vocē tu-
 be. Et dixerūt. Nō audiem⁹
 Ideo audite gētes et cogno-
 sce cognatiō: quanta ego fa-
 ciā eis. **E**t audi terra. Ecce
 ego adduco mala sup popu-
 lum istū fructū cogitationū
 ei⁹: q̄ verba mea nō audie-
 runt: et legē meā piecerunt.
 Ut quid mihi thus de saba-
 assertis: et calamū suae olē-
 tē de fra longinqua. Holo-
 caustomata vestra nō sūt ac-
 cepa: et victime vestre non
 placuerunt mihi. Propter
 ea hec dicit dominus. Ecce
 ego dabo in populum istuz
 ruinas: et ruēt in eis patres
 et filii simul: vicinus et pro-
 ximus peribunt. **LECTIO. iij.**

Dicit dñs. Ecce
 venit ppl̄s de fra ad-
 lonis: et gens magna cōsur-
 get a finibus terre: sagittaz
 et gladiū arripiet: crudelis
 est et non miserebitur. Vox
 ei⁹ quasi mare sonabit: et su-
 per equos ascēdēt: prepara-
 ti quasi vir ad p̄cliu aduer-
 sum te filia s̄o. Audiuimus
 famam ei⁹: dissolute sūt ma-
 nus n̄e. Tribulatio appre-

hendit nos: dolores vt put-
 ritate. Nolite exire ad agros
 et in vinea ne ambuletis: qm̄
 gladius inimici pauor in cir-
 cuitu. ¶ Filia ppli mei ac-
 cingere cilicio et aspergere
 cinere: luctum vni geniti fac-
 tibi planctu amarū: quia re-
 pente veniet vastator super
 vos: Probatozem dedi te in
 populo meo robustū: et feci-
 es et probabis vias eorum.
 Omnes isti principes decli-
 nantes: ambulātes fraudu-
 lenter. Es et ferrū: vniuersi
 corrupti sūt. Defecit suffla-
 toriū in igne: cōsumptus est
 plumbū. Frustra conflauit
 conflator: malitie enim eoz
 non sunt cōsumpte. Argen-
 tum reprobū vocate eos:
 quia domū proiecti illos.

Hocce. vii. Lectio vna.

Uerbum quod factuz
 est ad hieremiā a do-
 mino dicēs. Sta i porta do-
 mus domini: et predica ibi
 verbum istud et dic. Audite
 verbuz domini omnis iuda
 qui ingredimini per portas
 has: vt adoretis dominum.
 hec dicit dominus exerci-
 tum de⁹ israel. Bonas fa-
 cite vias vestras: studiave-
 stra: et habitabo vobiscum
 in loco isto. ¶ Nolite confi-

dere in verbis mendaci⁹: di-
 centes/templū domini/tem-
 plum domini/templum do-
 mini est. Quonia: si benedi-
 xeritis vias vestras: et studia
 vestra: si feceritis iudicium
 inter virum et proximum ei⁹
 aduenez pupillo et vidue nō
 feceritis calūniam: nec san-
 guinem innocentem effude-
 ritis in loco hoc: et post deos
 alienos non ambulaueritis
 in malum vobismet ipsis: ha-
 bitabo vobiscum in loco isto
 in terra quam dedi patrib⁹
 vestris a seculo et vsq; in se-
 culum. **Lectio secunda.**

Ecce vos cōdidistis vo-
 dabis in sermōib⁹ men-
 daci⁹: qui non proderunt vo-
 bis: furari/occidere/adulte-
 rari/iurare mēdaciter/liba-
 re baalim: et ire post deos a-
 lienos quos ignoratis. Et
 venistis et stetitis corā me
 in domo hac in qua inuoca-
 tum est nomen meum: et di-
 xistis. Liberati sum⁹: eo qd
 fecerimus omnes abomina-
 tiones istas. ¶ Ergo spelū
 ca latronum facta est dom⁹
 ista: in qua inuocātū est no-
 men meum in oculis vestris
 Ego ego sum: ego vidi dicit
 dominus. Ire ad locum me-
 um in silo vbi habitauit no-

men meū a principio: et vide
te q̄ fecerim ei p̄pter maliti
am ppli mei israel. **Acto. iij.**

Et nunc quia fecistis
om̄ia opera hec dicit
dominus: et locutus suz ad
vos mane conſurgens et lo-
quens et non audistis: et vo-
caui vos et non reſpondiſtis
faciā domui huic in qua iuo-
catū est nomē meū et in qua
vos habetis fiducia: et loco
quem dedi vobis et patribus
veſtris: ſicut feci ſylo: et piſ-
ciā vos a facie mea ſicut pro-
ieci omnes fratres veſtros
vniuerſū ſemen eſſraim. Tu
ergo noli orare pro populo
hoc: nec aſſumas p̄ eis lau-
dem et orationē: et non obſi-
ſtas mihi: quia non exaudi-
am te. **H**onne vides quid
iſti faciunt in ciuitatibus iu-
da et in plateis hieruſalem?
Filij colligunt ligna: p̄res
ſuccendunt ignem: et mulie-
res cōſpergunt ad ip̄e vt fa-
ciant placentas regine celi
et libēt dīs alienis: et me ad
tracundiā prouocent. Nun-
quid me ad tracundiā prouo-
cant dicit dominus: Nonne
ſemetipſos in confuſionem
vult ſui: Ideo hec dicit do-
minus deus. Ecce furor me-
us et indignatio mea conſi-

tur ſuper locum iſtuz ſuper
viros et ſuper iumenta et ſu-
per lignum regionis: et ſu-
per fruges terre: et ſuccen-
detur et non extinguetur.

Hoete. viij. Acto. iij.

Hec dicit dominus ex-
cituū de iſrael. Nolo
cauſtomata veſtra addite-
ctumis vris et comedite car-
nes: quia non ſum locus: cū
patribus veſtris et non pre-
cepi eis i die qua eduxi eos
de ſra egypti de verbo holo-
cauſtomatū et victimarū: ſz
hoc verbum precepti eis di-
cens. Audite vocem meā et
ero vobis deus et vos eritis
mihi populus: et ambula-
te in omni via quam manda-
ui vobis: vt bene ſit vobis.

Et non audierunt nec in-
clinauerunt aurem ſuam: ſz
abierunt in voluptatibus et
in prauitate cordis ſui mali-
factiqz ſunt retroſum et non
in ante a die qua egreſſi ſūt
patres eorū de terra egypti
vſqz ad diē hanc. Et miſi ad
vos omnes ſeruos meos p̄-
phetas per diē conſurgēs
diluculo et mittens: et non
audierunt me nec inclinave-
runt aurem ſuam: ſed indu-
rauerunt ceruicem ſuam: et
peius operati ſunt q̄ patres

eorum. **Lectio secunda.**

Et loq̄ris ad eos omnia uerba hec ⁊ nō audient te: et uocabis eos ⁊ nō respondebūt tibi. Et dices ad eos. Hęc est gēs que non audiuit uocē domini dei sui nec recepit disciplinā. Perijt fides ⁊ ablata est de ore eorum. Tōde capillū tuū ⁊ et proice et sume indirectū planctum ⁊ quia profecit dominus ⁊ reliquit generatio nē furoris sui: quia fecerunt filij iuda malū in oculis meis dicit dominus. **P**osuerunt offendicula sua in domo in qua inuocatum est nomen meū ut polluerēt eam ⁊ edificauerunt excelsa tophet q̄ est in ualle filij ennō: ut incenderent filios suos ⁊ filias suas igni que non p̄cepti nec cogitati in corde meo. Ideo ecce dies ueniet dicit dominus ⁊ non dicetur amplius tophet ⁊ uallis filij ennon / sed uallis interfectionis ⁊ sepelientur in tophet eo q̄ non sit loc⁹. **Lectio. iij.**

Erit morticinū populū ei⁹ in cibos uolucris celi ⁊ bestiarū terre ⁊ non erit q̄ abigat. Et quiescere factam de uiribus iuda ⁊ de plateis hierusalem

uocem gaudij ⁊ uocem letitie uocem sponsi / ⁊ uocem sponse. In desolatione enim erit terra. **I**n tempore illo ait dominus ei⁹ cientes ossa regum iuda ⁊ ossa principū eius / ⁊ ossa sacerdotum / ⁊ ossa prophetarum ⁊ ossa eorum qui habitauerūt in hierusalem de sepulchris suis ⁊ expandent ea ad solem ⁊ lunam ⁊ omnem malitiam celi que dilexerunt ⁊ quib⁹ seruiuerunt ⁊ post que ambulauerunt: ⁊ q̄ quesierunt / ⁊ adorauerunt. Non colligentur ⁊ non sepeliētur: in sterquilinum super faciem terre erunt. Et eligent magis mortes q̄ uitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima: in uersis locis que derelicta sunt ad que elecieos dicit dominus exercituum.

Hocte. ij. Lectio prima.

Et dices ad eos. Hęc dicit domin⁹. Nunq̄d qui cadit non resurget: ⁊ q̄ auersus est non reuertetur: Quare ergo auersus est populus iste in hierusalē auersione contēiosa: Apprehenderunt mendaciam: ⁊ noluerunt reuerti. **A**tterendi ⁊ auscultauit: nemo quod uo-

v. iij.

num est loquitur. Nullus est qui agat penitentiam super peccato suo dicens. Quid feci? **Q**ues conuersi sunt ad cursum suum: quasi equus impetu vadens in prelium. Dilu in celo cognouit tempus suum: turtur et hyrudo et cicontia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium domini. **Lectio. ii.**

Quomodo dicitis sapientes nos sumus? et lex domini nobiscum est: Vere mendacium operatur est stilus mendax scribarum. Confusi sunt sapientes: perterriti et capti sunt. Verbum enim domini piercerunt: et sapientia nulla est in eis. Propterea dabo mulieres eorum exteris: agros eorum hereditibus. Quia minimum usque ad maximum omnes auaricia sequuntur: a propheta usque ad sacerdotem. Cuncti faciunt mendacium. **E**t sanabant contritiones filie populi mei ad ignominiam dicentes: Pax/pax cum non esset pax. Confusi sunt quia abominationem fecerunt: quini in confusionem non sunt confusi: et rubescere nescierunt. Idcirco cadent in corruetes in tempore visitationis sue corruet dicit dominus. Congregas congregabo eos ait dominus. **Lectio. iij.**

Non est uia in uittibus et non sunt ficus in ficulnea: folium defluxit: et de die eis que pretergressa sunt. Quare sedemus: Conuenite et ingrediamur ciuitatem munitam et sileam? ibi quia dominus deus noster filere nos fecit: et potus dedit nobis aquam felis. Peccauimus enim domino. Expectauimus pacem et non erat bonum: tempus medele: et ecce formido. Et dan auditus est fremitus equorum eius: a voce hinnitus pugnatorem eius commota est omnis terra. Et uenerunt et deuorauerunt terram plenitudinem eius: uadem et habitatores eius. Quia ecce ego mittam uobis serpentes rugulos quibus non est incantatio: et mordebunt uos ait dominus. Dolor meus super dolorem in me cor meum merces. **E**cce uox clamoris filie populi mei de terra longinqua. Numquid dominus non est in sion: aut rex eius non est in ea? Quare ergo me ad iracundiam concitauerunt in sculptilibus suis: et inyanit artibus alienis: Transiit mellis: sumta est estas: et nos saluari non sumus. Super contritione filie populi mei contritus sum et contristatus: stupor obtinuit me. Numquid resina

Oratio de nota a monachis dicenda. A. clv.

non est in galaad aut medicus non est ibi: Quare ergo non est obducta cicatrix filie populi mei: Tu autem.

¶ Finitur pars hyemalis de tempore.

¶ Sequitur oratio quedam de nota a monachis dicenda.

Dominus sempiternus deus rex regum et dominus dominantium / creator omnium que in caelis sunt / qui in terris et que in abyssis deorum / qui unigenitum filium tuum dominum nostrum iesum christum de sede maiestatis tue / ad terram descendente et carne propter salutem humani generis / de maria virgine suscipere / et cruce pro nobis subire fecisti / exaudi me miserum et infelicem ad te clamantem et te humiliter deprecantem / pro universis malis que gessi / quia peccavi nimis in vita mea suadete humani generis inimico consentiente ei / prava voluntate mea atque delectate feditate carnis imundicia / peccavi nimis in ore meo deus meus coram te et coram angelis tuis: heu mihi quia non sum reuerentem faciem tuam templum corporis mei operibus iniquita-

tis confirmantem animam in carne positam male pollui quid dicitur? sum miser cum ante tremendum diuine maiestatis tue potentiam venero iudicium: si iustus vir saluabit ego impius et infelix ubi parebo da mihi lachrymas deus meus ut lugere possim scelera mala que gessi. Succurre mihi deus meus antequam hinc eam: succurre te angeli dei prius quam me eripiat infernum prius quam me absorbeat ignis eternus mouete lachrymas mouete fletus oculi mei flumina lachrymarum irrigate maxillas meas / et genas meas / quid ultra facias domine quid rindebo: non inuenio ubi fugiam nisi ad te / tu es deus meus / tu es redemptor meus / tu es spes mea / tu es fortitudo mea / tu es refugium meum. In te est domus decantatio mea a semper / in te confidentia mea: precor te domine antequam discutias me miserere mei: o domine sacerdotes intercedite pro me: orate pro me sancti martyres: et sancte uirgines qui corpora uestra pro christi nomine ad supplicia tradidistis et certamen forte contra hostem habuistis / et hoc non ex uobis sed ex dono dei pro cuius amore tantam suscipi-

